இச்செய்யுளிற்காட்டியதொகைகள் பதிகத்திற்கும், சொல்லணி யலுக்கும் பொருந்தவில்லை. மூலப்பிரதியில், சொல்லணியியலிற் சித்திரகவிகளைத்தொகுத்துக்கூறியசூத்திரத்தில் "இருபானாறும்" என்ற உம்மையாற்றழுவியமாத்திரைச்சுருக்கமுதலிய ஆறினுக்கும் மூலசூத்திரங்கள் ஆறு காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவை உரைப்பிரதிகளிற் காணப்படாமையாலும், உம்மையாற்றழுவியதா யுரையிற்காணப்படுதலாலும் உரையெழுதியபின்பு செய்துசேர்த்திருக்கவேண்டுமென்றும், இச்சூத்திரங்களையும் மூலத்துடன்கூட்டிப் "பதிகம்பொது"வென்னும் வெண்பா, பின்பு பாடப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றுந் தோன்றுகின்றது. ஆதலால் அவை அவ்வவ்விடங்களிற்சேர்க்கப்பெறாது கீழ்க்குறிப்பிற் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறவையுஞ்சேர்த்து "முதுசொல்லணியியலும்பத்துநா"லென்றும், பாயிரச்சூத்திரம் அறுபத்துநாலொடு சிறப்புப்பாயிரம் ஒன்று, தற்சிறப்பு ஐந்து, "தருகாளமேகம்" என்ற உரைச்சிறப்புப்பாயிரம் ஒன்று, ஆக எழுசெய்யுளையுங்கூட்டிப் பதிகமெழுபத்தொன்றென்றும் எண்ணினர்போலும்.

சக்கரபெந்தமுதலிய சித்திராலங்காரங்களுக்கு மூலத்தாலும் உரையாலும் நன்குவிளங்காத சித்திரபந்தங்கள் ஒருவாறு புதிதாகச்செய்து கீழ்க்குறிப்பிற்சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சதுரங்கபெந்தத்தின்கதிவிவரமொன்றும் உரையிற்சொல்லப்படாமையாலும் விளங்காமையாலும், அதற்குச் சித்திரபத்திர மமைக்கப்படவில்லை. சூத்திரம், உதாரணம் முதலியவற்றினிடங்காணுமாறு முதற்குறிப்பகராதிகளும்,விஷயசூசிகைமுதலியவு மெழுதிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இது முதற்பதிப்பாதலால் எனக்குத்தெரியாதுவந்திருக்கும் பிழைகளைச் சுத்தப்பிரதிவைத்திருக்கும் பண்டிதசிரோமணிகள்கண்டு எனக்குத்தெரிவிப்பார்களாயின், அவைகளை மறுபதிப்பிற்றிருத்திக் கொள்ளவும், அவர்களுக்கு நன்றிபாராட்டவும் உபகாரமாயிருக்குமென்பது யாரும் அறியத்தக்கது.

இப்புத்தகமச்சிட்டுவெளிவரும்படிக்குப் பிரதிகளளித்துதவி
மஹோபகாரிகளான ஆழ்வார்திருநகரித் தாயவலந்தீர்த்தான்கவிராய
குடும்பத்தார்க்கும், மஹாமஹோபாத்தியாயர் பிரம்மஸ்ரீ உ. வே. சா
நாதையரவர்களுக்கும், புதுக்கோட்டை மஹாராஜாகாலேஜ் பிரின்
பாலாயிருந்த ஸ்ரீமத்-எஸ். இராதாகிருஷ்ணையர், B.A., F.M.U., அவர்க
ளுக்கும், பரங்கிப்பேட்டை ப. அ. இலக்குமணப்பிள்ளையவர்கள் கு
பத்தினர்க்கும் தமிழ்ச்சங்கத்தாரும், தமிழபிமானிகளும் நன்றிபாராட்
டக்கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்நூற்பரிசோதனவிஷயமாகவும், அச்சிடும்விஷயமாகவும் சு
சுருப்பாயும் ஜாக்கிரதையாயுமிருந்து பிரதிகளையொப்புநோக்கியும், எ
ழுதியும், பிழைதிருத்தியும், மேற்கோள்களைப் பிறநூல்களினின்
இடங்கண்டுதேடியெடுத்துக்கொடுத்தும், பிரதிகளிலில்லாத சில
பத்திரங்களை இவ்வாறிருக்கவேண்டுமென்று ஊகித்தெழுதிக்கொடுத்
தும், உதவிபுரிந்துவந்த பத்திராதிபருதவி ராமாநுஜஐயங்காரது வேலைத்
திறமை பாராட்டற்பாலது.

இந்நூலையச்சிடுதற்குரியனென் றெளியேனைமதித்துத் தமிழுல
குக்குற்றேவல்புரியும் பெருவாழ்வுகொடுத்த மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்
தார்க்கு நன்றிபாராட்டக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அலங்காரசாஸ்திரநிபுணர்களால் ஆராயத்தக்க இந்நூலை யானிவ்வள
னும் அச்சிட்டுதவுமாறு அறிவாற்றலையளித்துத் தலைக்கட்டுவித்த ஈ
சுவரன்றிருவருளைச் சிந்தித்துவந்தித்துவாழ்த்து நிற்பனை.

திரு. நாராயணையங்கார்,
செந்தமிழ்ப்பத்திராதிப

ஸ்ரீ:

மாறனலங்காரம்

கடவுள் வாழ்த்து

தேனாறுமகிழ்த்தொடைபுனைமௌலியுந்
திருக்கிளர்குழைக்காதுங்
கானாறுமலர்த்திருமுகச்சோதியுங்
கவிரவத்துவர் வாயு
மோனமாகியவடிவமுமார்பமு
முத்திரைத்திருக்கையு
ஞானதேசிகன்சரணதாமரையுமென்
னயனம்விட்டகலாவே. (க)

பூமாதுடன்றுய்ப்புகழ்க்குருகூர்வாழ்புலவர்
கோமானிபப்பெயராற்கூறுமணி—பாமாலைக்
காரணமாஞ்செஞ்சொலலங்காரஞ்சொலுமலைக்
காரணனாரானனைகாப்பு. (உ)

ஆக்கமுறக்காக்கப்படுமாறனலங்காரத்தைப்
புக்கமலத்தான்செய்யுளாகமெழ—நோக்குங்
குறகியொளிர்ச்சோலைமலைக்கொற்றவனுஞ்சக்கர
நலநுஞ்சாலலங்காரன். (௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௫)

ஸ்ரீ:

மாறனலங்காரம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

உலகம்பாவையுமுறுப்பயன்விளைப்பா
னலகில்சோதியணிகிளர்திருவுரு
வுணர்வுயிரெனக்கலந்துக்கமர்நித்தர்
கணைமகலாதபொற்கவின்பதின்று
முரவுநீர்வளைந்தவொண்பானுட்டெண்புலப்
பரதகண்டத்துட்பழம்பதியெனப்படும்
விண்டொடாடிவந்தொழில்வடவேங்கடந்
தெண்டிரைகறங்குதென்குமரியென்றாயிடை
யமிழ்திலும்வான்சுவைத்தாகியமும்மைத்
தமிழ்தெரிபுலமைச்சான்றோர்மதிக்கு
முதுமொழித்தெண்டிமுதனூலனியொடிப்
புதுமொழிப்புலவர்புணர்த்திபலனியுந்
தனுதாதன்னுணர்வாற்படுபலனியம்
பனுதயத்தொகுத்துவகுத்துவிரித்தும்
பொதுவியல்பொருள்சொல்லனியெச்சவியலெனச்
சதுர்பெறவிரண்டுபடக்குழீஇயசார்பொனையக்
காரிதந்தருள்கலைக்கடலியற்பொய்கைத்
தாரியாதவன்மையைக்களத்தாரைத்தலைவ்
சிற்றுணர்ச்சிகொடுகளின்னருளா
னற்பொருண்முன்னையுநலனுமுணர்வோன்
பெருநிலம்புகழ்திருக்குருகைப்பெருமா
ளருள்குருகூர்மருமனகன்செழுந்தேன்
மருக்கமழ்சீரகத்தார்வளிகம்புகழ்த்

திருக்குருகைப்பெருமாள் கவிராய
னருட்குணக்குடன் வாழ்க [illegible]
பொருட்பொட்டக் [illegible]

என்பது பாயிரம்:—அந்நூலுரைப்பினுள் [illegible] தே நூலுரைக்கவென்பதுமரபு. என்னை? " [illegible] தாயினும், பாயிரமில்லது பனுவலன்றே." [illegible] முறைமையானும், இந்நூலுடையார் [illegible] பலபுணர்க்கனுங், [illegible] முணர்க. இப்பாயிரத்துக்குப்பெயர் [illegible].

1. புறவுரை முகவுரை [illegible]
பதிக நூன்முக [illegible].

(இதன்பொருள்.) இவை [illegible]
ராமென்றவாறு.

2. புறவுரை [illegible]
[illegible]
பாயிர [illegible]
[illegible]
[illegible].

(என்னெனின்) [illegible]
[illegible].

(இதன்பொருள்.) [illegible]
கொண்டு [illegible]
[illegible]
செல்ப [illegible]
பாயிரத்தை [illegible].

3. [illegible]

(என்னெனின்) [illegible]

(இ-ள்.) பாயிரமென்னவொன்றாய்நின்றவது பொதுவுஞ் சிறப்பு மென முந்துநூல்கூறியதா யிரண்டுகூறுபாடுடைத்தென்றவாறு.(௩)

4. அவற்றுள்,
போக்கறுபனுவலுட்புகல்பொருளல்லா
தாக்கமுற்றனைத்தினுமமைவதுபொதுவே.

(எ-ன்.) முறையானே பொதுப்பாயிரத்தியல் புணர்-ற்று.

(இ-ள்.) அவற்றுள்-அவ்விரண்டனுட் புலவராற் கூறப்பட்ட குற்றமற்ற நூல்களுட் கூறப்படும்பொருளல்லாத புறப்பொருளா யெல்லாநூன்முகத்து மின்றியமையா தாக்கம்பெற்றமைவது பொதுப் பாயிரமென்றவாறு. அமைதல் வெளிப்படாது மறைந்துமறைந்து நடத்தல். எல்லாநூன்முகத்தும் பொதுவாக மறைந்துநடத்தலிற் பொதுவெனக் காரணப்பெயராயிற்று. (௪)

5. அதுவே,
நூனூனுவல்வோ னுவல்றன்மைகை
கொள்வோன்கூற்றிற்கொள்கடன்றன்னெறித்
தெள்ளிதிற்றெளித்தெனச்செப்பினர்புலவர்.

(எ-ன்.) பொதுப்பாயிரத்தின் கூறுபாடுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) அதுவே அப்பொதுப்பாயிரம் நூன்முனிய நூலின்மர பும், நூலோன்மரபும், நூனுவல்றன்மரபும், கொள்வோன்மர பும், அப்பொருள்கொள்ளுங்கூற்றிலுங் கொள்ளுந்தன்மையுந்தன்னெறி யைத்தெளியத்தெரிவித்தாக்கூறினர் முந்துநூலாசிரியரென்றவாறு. தெளிவித்தலைப் பருமை. தெள்ளிதிற்றெளித்தெனச் செப்பினரென்று சிறப்பித்த தனால் "சிறப்பெனப் படுவது பொதுவின்றொகையே" என்றோர் சுருங்கக் கூறிய தொகைப்பகுதி வைத்தெனவோர் கொள்கையும் கொண்டா ரென்பதாயிற்று. (௫)

6. அவற்றுள்,
உத்தமநூன்மரபுரைத்துங்கால்
முந்துநூற்கொள்கைப்பாயிரமதனாற்
கற்றோர் நுவல்வுறு பலவிகற்பமாகித்

சூத்திரமொத்துப்படலமென் றனை[illegible]
முறுப்புடைப்பிண்டத் தொகுப்[illegible]
காண்டிகைவிருத்திகாட்சிக் [illegible]
குற்றமொன்றின்றிக்குண[illegible]
குத்திரிற்சிறக்குநூ[illegible]

(எ-ன்.) வைத்தமுறையானே [illegible]

(இ-ள்.) அங்ஙனங் [illegible]
லக்கணத்தை யறிவிக்குமி[illegible]
வெண்ணான்குத்திய[illegible]
னுட்கற்றுவல்லோ[illegible]
யார்க்குமங்ஙன முறைப்[illegible]
மமைந்தெனவே [illegible]
டென வுணர்க. இவை[illegible]
னுணர்க. [illegible]

7. முதற்[illegible]

(எ-ன்.) தொகை[illegible]
கூற்றினுள்ளான் [illegible]
யுந்தொகையுமுறை[illegible]

(இ-ள்.) நூல்[illegible]
வழிநூல் சார்பு[illegible]
தன்ன [illegible]

8. [illegible]

(எ-ன்.) [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பாக்கி முதல்வனைப்போலப் பழமைத்தாயழிவில்லாதே சிறப்பெய்தி வருவதெனினுமாம். அது சுருதியேயாம். (௮)

9. விழுமிய முதனூல் விதித்தவற் றினொடும்
பழுதறச் சான்றோர் பணித்தவை தழீஇ
வழுவின் றியல்வ தல்வழி நூலாகும்.

(எ-ன்.) வழிநூலாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) முக்கியமான முதனூல்கூறிய விலக்கணங்களோடுங் குற்றமறக்கற்றுவல்லோரால் விதித்து வழங்கிவருமிலக்கணங்களோ டும் பொருந்தி முறைவழுவுதலின்றிப் புலவராலமைக்கப்பட்டுவரு வது வழிநூலாமென்றவாறு. வழி-பின். (௯)

10. இவ்வகைப் பனுவலோ டொத்திழுக்கின்றாய்ச்
செவ்விதிற் சிறிது திரிவது சார்பே.

(எ-ன்.) சார்புநூலாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) இவ்வகையான் விகற்பத்தவாகப் பகுத்துக்கூறப்பட்டநூல் களிரண்டோடுமொருதன்மைத்தாகவொத்து அவற்றோடு மொன்றுவ தோர்புல்லவிலக்கணமிழுக்காததாகச் சிறிது வேறுபட விரிப் பது சார்புநூலாமென்றவாறு. இம்மூன்றனுளொன்றுமொருவது நூலென்றறிக. (௧௦)

11. அதன்வழியவை பொருமூநான்மைத்தே.
(எ-ன்.) வழிநூலின் விகற்பமுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய விலக்கணத்தையுடைத்தியான், முதல்வனிற் பெற்ற முதனூலின் வழியெழுந்த நடையா வழிநூலானது நால் வகைப்படுமென்றவாறு. அவை முன்னர்க்காட்டுதும். (௧௧)

12. தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்த்
ததர்ப்பட யாத்தலொடனைய மரபினவே.

(இ-ள்.) மேற்கூறப்பட்டவென்ற நால்வகையாயிருக்கும் பொரு ளமைப்பின் இயல்பு உணர்-ற்று.

(இ-ள்.) முதனூலாசிரியன் விரித்துச்செய்ததனைத் தொகுத் துச்செய்தலுந் தொகுத்துச்செய்ததனை விரித்துச்செய்தலு [illegible] யையுந்தொகைவகைவிரியாகப் பகுத்துச்செய்தலும் வடமொழியைத் தமிழ்மொழியாகப்பெயர்த்துச்செய்தலுமென [illegible] படும் பான்மையையுடைய அந்நால்வகையுமென்றவாறு. (கஉ)

13. பாயிரமுன்பின்பகர்நெறியினினுறும்.

(எ-ன்.) தொகைச்சூத்திரத்துட் பாயிரமுதனூல் [illegible] யிரண்டுமுணருமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) பொதுவுஞ்சிறப்புமெனக் கூறிய பாயிரங்களி [illegible] கணங்களிந்நூன் முகத்து முன்னரும்பின்னர் [illegible] திரங்களா னறியப்பெறு மென்றவாறு. எனவே [illegible] படுவதில்லை யென்பதாம். [illegible]

14. அறம்பொருளின்பம் வீடடை [illegible].

(எ-ன்.) நூற்பொருணவ [illegible] யென்பதுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) அந்நூல்களாற் பயன் [illegible] மின்பமும் வீடுபேறுமாமென்றவாறு.

15. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(எ-ன்.) நூல்கள் [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சிறிதாயினும் அகன்றபொருள்களின்வடிவை யகத்தடக்கியறிவித்தாற் போல நுண்ணியபொருண்மையோடு விளக்கமுமுடைத்தாய்மிகுவது சூத்திரமாமென்றவாறு. (கரு)

16. அதுவே,
மாட்டெறுப்பரிமாநோக்கந்தவளைப்
பாய்த்தாற்றொழுக்குப்பருந்தின்வீழ்வொடு
நிரனிறைவிளக்கெனும்பொருள்கோணிலைத்தே.

(எ-ன்.) சூத்திரங்களின்பொருள்கோணிலையுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) அச்சூத்திரங்கள்மாட்டுறுப்புமுதலாகத் தீபகமீறாகக் கூறப்பட்ட வேழுபொருள்கோணிலையையுடைத்தென்றவாறு. நிலை மையுடைத்தென்றதனு லொழிந்தபொருள்கோளான் வருவனவுங் கொள்க. (கசு)

17. ஒத்தெனப்படுவதோரினப்பொருளைக்
கோத்தொருநெறிபடக்கூறுவதாகும்.

(எ-ன்.) இஃதோத்திலக்கணமுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) மேலோத்தெனக்கூறப்பட்டது ஓரினமாகியபொருள் களையிதற்கிஃதியைபுடைத்தென்ன ஓரினமணிகளை வடத்திற்கோத் தாற்போல அடைவிலேசேர்த்தோரியலாகியநடைபெறக் கூறுவதா மென்றவாறு. அது வேற்றுமையோத்து, வேற்றுமைமயங்கியல், விளி மரபென முறையே வேற்றுமையாயினும் வேறுவேறியலாக்கி யொ ரோரினமாகவுரைத்தவாற்றானுணர்க. (கஎ)

18. படலமென்பதுபன்னெறிப்பொருளாற்
புடைபடவிரவியபொதுமொழித்தொடர்பே.

(எ-ன்.) படலமென்பதனிலக்கணமுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) படலமென்றுகூறப்படுவது பலவேறு நடைபெற்று வரு பொருளா விடர்ப்பெறுவிரவிய பொதுமொழித்தாய்வருந் தொடர் புடைத்தாமென்றவாறு. (கஅ)

19. அவையொருமூன்று மடக்குதல்பிண்டம்.

(எ-ன்.) பிண்டமாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய சூத்திர மோத்துப் படல மென்னுமூன் றுறுப்பையு மகத்தடக்குதல் பிண்டமாமென்றவாறு. அம்மூன்றினையு முறுப்பெனவே பிண்டமென்பது றுப்புடையபவயவியென்பதுபெற்றாம். அவையாவன: தொல்காப்பியமென்பது பிண்டம். அதனுள் எழுத் ததிகாரம் சொல்லதிகாரம் பொருளதிகாரம் என்பன படலம். ஒழிந்த விரண்டும் ஓத்தும் சூத்திரமுமாம். (கசு)

20. மிகத்தெளிவுடையவகத்தியமதுபோன்
முத்தமிழுட்கொளுமூன்றுபிண்டமுமுறுப்
பொத்தொருங்குட்கொளலுறின்மகாபிண்டம்.

(எ-ன்.) மகாபிண்டமாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) மிகவுமுந்நூல்களையாராய்ந்து தெளிந்த கேள்வியை யுடைய அகத்தியனாற்கூறப்பட்டவகத்தியமென்னு நூல்போல இயற் றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னு மூன்றுபிண்டத்தினையுந் தனக்குறுப்பாகப்பொருந்தும்படி முழுதுமுட்கொண் டொருங்குவதாக நிற்றல்பொருந்தின் மகாபிண்டமாமென்றவாறு. (உ0)

21. உற்றதுபதப்பொருளுதாரணமூன்றுடன்
கற்றவர்வினாவிடைகாட்டுதல்காண்டிகை.

(எ-ன்.) வைத்தமுறையானே காண்டிகையாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) நூல்களைக்கற்றுணர்ந்த வாசிரியர் சூத்திரத்துட்கூறக் கருதியதுணர்த்தலுஞ் சூத்திரத்துட்சொற்றொறும் பொருளுணர்த் தலுமதற்குக்காரணமுணர்த்தலு மென்னுமிம்மூன்றுடன்கடாவுங்கடா யதற்கெதிர்மொழியுங் காட்டுதல் காண்டிகையாமென்றவாறு. வினா வல்-கடாவல். விடை-அதற்கெதிர்மொழி. (உக)

22. ஒன்றியசூத்திரத்துட்பொருளன்றியு
மின்றியமையாதனபுணர்த்திசைத்தலை

துறுப்புடனிருதிறத்துறையிட னுகமெய்ந்
நிறுத்தியதொன்றெனநிகழ்த்துதல்விருத்தி.

(எ-ன்.) முறையானேவிருத்தியாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) புலவனுற்கூறக்கருதிய பொருளினைக் கூறுதற்குப்பொருந்திய சூத்திரத்துட் சொல்லோடிம்பொருளன்றி யெஞ்சிநின்றவற்றையு மிவ்விடத்திற்கிஃதின்றியமையாதெனபனவற்றையு மவ்விடத்திற் கொணர்ந்துபொருத்திச் சொல்லப்பட்ட காண்டிகையுறுப்பாகியவைந்தோடுங்கூட்டி யதற்குத் தன்னூலிடனுகவும், பிறனூலிடனுகவு முண்மை நிலைநிறுத்தப்படுவதொன்றாய் நடத்துதல் விருத்தியாமென்றவாறு. உறுப்பைந்தாவன. கருத்துமுதல் விடையீறாகக் கூறியவைந்தென்றறிக. இருதிறத்துறையிடனுகவென்பது தன்னூல் பிறனூலென்னுமிரண்டிடனுகவென்றறிக. (உஉ)

23. பொருளிலகூறன்மருணிலைத்தாத
லின்னுச்சொற்பெறல்வெளிறுபட்டிழிதன்
மொழிந்ததைமொழிதன்முரண்கொளமொழிதல்
குறைபடக்கூறன்மிகைபடவிளம்பல்
சந்தவின்பந்தழுவுதலின்மை
யெதிர்மறுத்துணர்த்தலென்றிவையுளப்படக்
கூறினரீரைங்குற்றநூற்கே.

(எ-ன்.) மேலதிகாரப்பட்டமுறையேயீரைங்குற்றமுமுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) பொருளிலகூறலென்பது முன்னும் பின்னும் வருகின்ற பொருண்மைக்கொப்பின்றிப் பயனில்லாதனகூறல். மருணிலைத்தாதலென்பது கேட்போர்க்குப் பொருள்விளங்காமன்மருளுதல். இன்னுச்சொற்பெறலென்பது கேட்போர்க்கின்னுயாப்பிற்றுயிருத்தல். வெளிறுபட்டிழிதலென்பது குறிப்புமொழி சிறிதுமின்றி வெளிப்படக்கூறல். மொழிந்ததைமொழிதலென்பது ஒருகாற்கூறியதனைப்பின்னுங்கூறல். முரண்கொளமொழிதலென்பது முதலே கூறியபொருளோடு மாறுகொள்ளுமாறு பின்னர்க்கூறல். குறைபடக்கூறலென்பது முதலேயதிகரித்தபொருள்களுட் சிலவற்றைக் கூறு

தொழிதல். மிகைபடவிளம்பலென்பது அதிகரித்தபொருளன்றிப் பிறபொருளுங்கூறல். சந்தவின்பந் தழுவுதலின்மையென்பது எடுத்த யாப்பிற்கிணங்குமோசையின்றிக் கூறுதல். எதிர்மறுத்துணர்த்த லென்பது எதிர்மறுத்துணர்த்தலுங் குற்றமாமென்றவாறு. அஃ தாவது பாவஞ்செய்தானிரயம்புகுமெனக் கருதிக்கூறுவான் தவஞ் செய்தான் சுவற்கம்புகுமென்றல். இவ்வாறுகூறிற் சுவர்க்கம்புகு மென்னும் பொருடோன்றி நிரயம்புகுமென்னும் பொருடோன்று மையிற் குற்றமாயிற்று. என்னை? "எதிர்மறுத்துணரின்றிறத்த வுமவையே" என்னுமரபியற்சூத்திரத்தானுணர்க. (உ௩)

24. அழகெனத்தருவதிறபநாடி
னகலாநடைத்தாயாழமதுடைத்தாய்ப்
பொருள்புலப்பாட்டிற்பொருணலன்சொன்னல
மோசையினிமையோடியம்பயத்த
லுலகமலையாமையுதாரணம்புணர்த்த
னவிறொறும்புதுவதுவாய்நயனளிப்பி
னீரைந்தாமெனவியம்பினர்புலவர்.

(எ-ன்.) ஈரைந்தழகுமுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) நூலுக்கழகெனும்படிக்குத் தருவது குற்றமற வாரா யிற் சூத்திரஞ்சில்வகையெழுத்தாற்செறிந் திறப்பவகலாதநடைத்தா யாழ்ந்தபொருளுடைத்தா யிலக்கணவான்களுக்குப் பொருள் புலப்படு வதாய்ப் பொருணலனுஞ் சொன்னலனு மோசையினிமையு முடைத் தாய்க் கற்றோர்க்குப் பயன்றருவதா யுலகத்தோடு மாறுபடுதலின்றி யுதாரணம் புணர்ப்பதாய்க் கற்குந்தொறும் புதுவதா யின்பமளிப்ப தோடு மீரைந்தென்று கூறினர் புலவரென்றவாறு. (உ௪)

25. உள்ளுறுத்தமைத்தவுத்திவகையுணர்த்தி
னுள்ளியதுணர்த்தலுரைமுறைவைப்பே
தொகைபெறநாட்டல்வகைபெறக்காட்டல்
விரிந்தவையிவையெனவிழுமிதிற்கூட்டல்
தொகுத்தமொழியின்வகுத்தனகோடன்
முந்துமொழிந்ததன்றலைதடுமாற்றே

பலபொருட்கேற்பினல்லவைகோடன்
மொழிந்தபொருளோடொன்றவைத்தன்
மொழிந்தனமென்றன்மொழிவாமென்ற
லிறந்ததுகாத்தலெதிரதுபோற்றன்
மொழியாததனைமுட்டின்றிமுடித்தல்
வந்ததுகொண்டுவாராததுமுடித்தல்
வாராததுகொண்டுவந்ததுமுடித்தல்
பிறன்கோட்கூறறன்கோட்கூறல்
பிறனுடம்பட்டதுதானுடம்படுத
லறியாதுடன்படலாணைகூற
றன்குறியிடுதறந்துகொணர்ந்துரைத்தன்
மறுதலைசிதைத்துத்தன்றுணிபுரைத்தன்
மாட்டெறிந்தொழுகலிரட்டுறமொழித
லொன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தன்
மாட்டுறுப்பினவாமனக்கொளக்கூற
லுய்த்துக்கொண்டுணர்தலினுரனுடையனவாய்த்
தீபகவகையாற்சிறப்புறக்கூறல்
சொல்லினெச்சஞ்சொல்லியாங்குணர்த்தலென்
றனைத்தினகப்படவமையாதனைத்துஞ்
சுருங்கக்கூறியதொடர்பினராய்
யொருங்கமைத்துணர்த்துதனூலோர்கடனே.

(எ-ன்.) மேலதிகாரம்பாரித்த பன்னிரண்டினு ளிறுதிநின்ற தந்திரவுத்தியாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) உள்ளியதுணர்த்தன் முதலாகச் சொல்லினெச்சஞ் சொல்லியாங்குணர்த்தலீறாகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டு மத்தன்மையபிறவுந் தந்திரவுத்திகளாம். அவற்றையு மிதனுட்கூறியதாகப் பிறர்க்குணர்த்துத லறிவுடையோர்க்கு முறைமையாமென்றவாறு. தந்திரமெனினு நூலெனினுமொக்குமென்றவாறு. உத்தியென்பது வடமொழிச்சிதைவு. அஃதாவது சூத்திரத்தின்பாற் கிடப்பதோர் பொருள்வேறுபாடுகாட்டுவது. உள்ளுறு........யுணர்த்தினென்பது முந்துநூல்செய்த ஆசிரியர் நூற் கின்றியமையாச்சிறப்பென்பதாகக்

கருதியமைக்கப்பட்ட தந்திரவுத்தியினது கூறுபாடுணர்த்தினென்றவாறு.

உள்ளியதுணர்த்த லென்பது சூத்திரத்திற் சொற்றொடர்க்குக் கூறியவடையே பொருளுணர்த்துவதன்றி யிதன்கருத்திஃதென வுணர்த்தல். அஃதாவது எழுத்தெனப்படுப என்னுஞ்சூத்திரத்தி னுள் எழுத்தினை தெதென்றறிவித்தலை நுதலிற்றென்றல்.

உரைமுறைவைப்பென்பது நூலுண் முன்னர்ப் பலபொருளை யதிகரித்தவழிப் பின்னுமவற்றை யப்புமுறையே விரித்தல். அஃதா வது உயர்திணை யஃறிணையென வதிகரித்து ஆடூஉவறிசொல் மகடூஉ வறிசொல் என்னுஞ்சூத்திரங்களா னிறுத்தமுறையே யுயர்திணை யை முற்கூறல். இன்னுமிதனானே ஒரு சூத்திரத்திலே கருதிய பொருளைவைத்து வருகின்ற சூத்திரத்துளோதாததன் காரியமின்மை வழி யதனைச் சூத்திரந்தோறுங் கொணர்ந்துரைத்தலுமாம். அஃதா வது எழாவதுயிர்மயங்கியலில் "அகரவிறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்" என் னுஞ் சூத்திரத்திற் கசதபத் தோன்றின்மிகுமெனக்கூறி, வினையெஞ்சுகிளவி யுமென்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறிற்றிலரேனும் அதிகாரமுறைமை யினால் வல்லெழுத்துவருங்வழி யெனவுரைத்தல்.

தொகைபெறநாட்டலென்பது வகைபெறக்கூறப்பட்டவற்றையு மதனைத் தொகுத்துக்கூறல். அஃதாவது "அகரமுதல னகரவிறுவாய் முப்பஃதென்ப" என்றாற்போல்வன. இன்னும் வகுத்துக்கூறிய பொருளை யித்துணையுங் கூறப்பட்டனவெனத் தொகுத்தலுமாம். அஃதாவது "தூக்கியல்வகை யாங்கென மொழிப" என்பதுங் கொள்க.

வகைபெறக்காட்டலென்பது தொகைபெறக்கூறியவற்றை வகை பெறக்கூறல். அஃதாவது "அகரமுதல னகரவிறுவாய் முப்பஃதென்ப" எனத்தொகுத்தவற்றை அ இ உ எ ஒ என்னும் அப்பா லைந்தும் குற்றெழுத் துள என்றும் வகுத்தல். அன்றியும் "ஒளகாரவிறுவாய்ப் பன்னீ ரெழுத்து முயிரெனமொழிப" "னகாரவிறுவாய்ப் பதினெண் ணெ ழுத்துமெய்யெனமொழிப" என்பனவுமாம்.

விரிந்ததைவயினவையென விழுமிதிற் கூட்டலென்பது தொகுத்தும் வகுத்துங்காட்டியவற்றை யிறப்பவிரியாமல் விழுமியவாக விரித்து முடித்தல். அஃதாவது "உயிர்மெய்யாய்தமுயிரளபொற்றள, பஃகிய இ உ ஐ ஔ மஃகான், றனிநிலைபத்துஞ்சார்பெழுத்தாகும்" என்னு மதனுட்சார்பெழுத்தெனத் தொகையாலொன்றும் வகையாற்பத்து மாகியவற்றை "உயிர்மெய்யிரட்டுநூற்றெட்டு" என்னுஞ்சூத்திரத் தான் "ஒன்றொழிமுந்நூற்றெழுபானென்ப" என விரித்ததன்மே லிறப்ப உயிர்மெய்க்குறில் உயிர்மெய்ந்நெடில் உயிர்மெய்யகரமுதலிய னவும் வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் எனவும் இறப்பவிரியா மல் விழுமிதாய்க்கூட்டல்.

தொகுத்த......கோடலென்பது "நெட்டெழுத்திம்பரும்...... வல்லாறூர்ந்தே" என்னுஞ்சூத்திரத்தாற் பிறிதுமோர்பொருள் வருத் துக் காட்டல். அஃதாவது "குற்றியலுகரமுறைப்பெயர்........... முதலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் மொழிமுதற் குற்றுகரமுங்கோ டல். சொல்லின்முடிவி னப்பொருண்முடித்த லென்பது மது.

முந்துமொழிந்ததன்றலைதடுமாற்றே யென்பது முற்படவதிக ரித்தபொருளை யம்முறையிற்கூறாது முறைபிறழக்கூறுதல். அதனை யங்ஙனங்கூறுங்கால் ஒருபயனோக்கிக் கூறல்வேண்டும். அது புள்ளி மயங்கியலுள் "ஞகாரையொற்றிய" என்ற சூத்திரத்தினுள் ஞகார வீறுகூறி யதன்பின்னர் ணகாரவீறுகூறாதே வருஞ்சூத்திரத்தினுள் "நகரவிறுதியுமதனோரற்றே" என முடிபொப்புமைநோக்கிக் கூறிய தாற் கண்டுகொள்க.

பலபொருட்... கோடலென்பது ஒருவகைப்பொருள் பலபொருட் கேற்குமாயினு மதற்றுணையல்லதனைக்கோடல். அஃதாவது மெய்ப் பாட்டியலுள் அகத்திற்குரியவாகப் புகுமுகம்புரிதன் முதலாகக் கை யறுவுரைத்தலீறாகக் கூறிய அறுநான்குமெய்ப்பாடும் அகத்தினும் இருவகைக்கைகோளுள்ளுங் களவினுண் முறையேவந்து கற்பினுளம் முறையே வாப்பெருமையி னவைகளவிற்கேயுரித்தென விதந்துகூற லாமன்றிக. அன்றியும் ஒருசூத்திரம் பலபொருட்கேற்குமாயினு மதற் றுணையல்லதனைப் பொருளாகக்கோடலுமாம். அஃதாவது "வேண்டிய கல்வியாண்டுமூன்றிறவாது" என்பதற்குக் கல்விவேண்டிய ஆண்டிற

வாது அக் கல்வியெல்லா மூன்றுபாதத்தைக் கடவாதென்றதனுலறிக. அன்றி ஓதற்பிரிதற் காண்டுமூன்றென்பது பொருந்தாது. அன்றியும் "இலனென் னுமெவ்வமுரையாமையீதல், குலனுடையான்கண்ணே யுள" என்பதனுட் பலபொருடோன்றியவிடத்து முதலேகண்ட விரண்டுகிரிகையுமன்றி யிரப்போனென்னு மொருவர்பால் யா னென்று மிலனென்னு மானபங்கங்கூறும விரக்கப்படுவோ னீகை யெனப் பொருள்கோடலுமாம்.

மொழிந்தபொருளோடொன்றவைத்த லென்பது சூத்திரத்துப் பொருள் பலபடத்தோன்றுமாயினு முற்பட்டசூத்திரயாப்பிற்கேற்பப் பொருளுரைத்தல். அதற்கும் "இலனென்னுமெவ்வமுரையாமை" என் னுங்குறளுக்கு முன்னருத்திக்கேற்பக்கூறியபொருளன்றி "நல்லா றெனினுங்கொளறீதுமேலுலக,மில்லெனினுமீதலேநன்று" என்னுமே விற்குறளிற் பொருள்கட்கொன்ற வும்மையைவிரித்து இலனென்னு மெவ்வமுரையாமையு மீகையுங் குலனுடையான்கண்ணேயுள என வுரைத்தல் கொள்க.

மொழிந்தனமென்றலென்பது பலபொருள்களையும் அதிகரித்த வற்றுட் சிலபொருளை மேற்கூறப்பட்டனவென்றல். அதற்குதா "மாத்திரைவகையுமெழுத்தியல்வகையு, மேற்கிளந்தன்ன" வென்றத னுற் கொள்க.

மொழிவாமென்றலென்பது சிலபொருளைக் கூறப்படுமென் றதை யின்னவிடத்துக் கூறுவாமென்றல். அதற்குதாரணம் "குற்றியலிகர நிற்றல்வேண்டும்" என்ற சூத்திரத்தில் குற்றியலிகரங் கூறி அதன்பின்னர் இருமொழிக்கண்ணுங் குற்றியலிகரம் வருமென் பதற்கு "புணரியனிலையிடைக்குறுகலுமுரித்தே" என்னுஞ்சூத்திரத் தின் "உணரக்கூறின்முன்னர்த்தோன்று"மெனக் குற்றியலுகரப்புண ரியலுள்ளே கூறப்படுமென்றதனுலுணர்க.

இறந்ததுகாத்தலென்பது மேற்கூறப்பட்ட சூத்திரத்தாற் கூறப் படாதபொருளைப் பின்வருஞ்சூத்திரத்தானமைத்தல். அதற்குதாரணம் முதனூலுக்குச் சூத்திரங்கூறியபின்னர் "வழியெனப்படுவதன் வழித்தாகும்" என்று வழிநூற்குக்கூறிய சூத்திரத்தின் வழிநூலை

னுயபயன்கூறுது மேல்வருஞ் சூத்திரங்களாயவவற்றின்கண் "வழியி னெறியே நால்வகைத்தாகும்" என்றபின்னர் அதனுலாயபய னதனிற் கூறுது தொகுத்தல் விரித்தல் என்னுஞ்சூத்திரத்தா லதனுலாயபயன் கூறல் இறந்ததுகாத்த லாயிற்று.

எதிரதுபோற்றலென்பது முன்புகூறிய சூத்திரத்தானே மேல் வருஞ் சூத்திரப்பொருளையும் பாதுகாத்தமைத்தல். அஃதாவது நூன் மரபினுள் "உட்பெறுபுள்ளியுருவாகும்மே" எனப்பகரத்தோடு மகரத் திடை வரிவடிவிற்கிலக்கணங்கூறப்புகுந்து மேல்வருஞ்சூத்திரத்தின் " மெய்யினியற்கைபுள்ளியொடுநிலையல் " என்றதனுல் மெய்களிற் கூடிப் புறத்திற் புள்ளிபெறும்புள்ளியோ டுள்ளாற்பெறும்புள்ளியும் மகரத்திற்கு வரிவடிவாமெனக் கோடல் எதிரது போற்றலாயவாறு காண்க. "அற்புதஞ்சிலேடை"யென்னும் பொருளணியியற்சூத்திரமு மிது.

மொழியாததனைமுட்டின்றிமுடித்தலென்பது சூத்திரத்தின் கண்ணேயெடுத்தோதாதபொருளை முட்டுப்படாம லுரையினுன்முடித் தல். அஃதாவது "அரையளவுகுறுகன்மகரமுடைத்தே, யிசையிட னருகுந்தெரியுங்காலை" என்பதனுற்கொள்க. என்னை ? அரையளவா கிய வல்லையிற்குறுகிக் கான்மாத்திரையவாதலை மகரமெய்யுடைத் தஃதியாண்டோவெனின் வேருரெழுத்தின தோசையின்கண் ணது தான் சிறுபான்மையவாகிவரு மாராயுங்காலத்தென்பதனுலாயிற்று. என்னை? கான்மாத்திரையென்பது சூத்திரத்தின் கண்ணவாய்ச்சொல் விழுடியாததனை யுரையினுன் முட்டின்றி முடித்தலானெனக்கொள்க. இக் கருத்தினுனே "சூத்திரத்திற்பொருளன்றியும்யாப்புற, வின்றி யமையாதியைபவையெல்லா, மொன்றவுரைப்பதுரையெனப்படுமே" யென்றேதுவாராயிற்று.

வந்ததுகொண்டுவாராததுமுடித்தல் என்பதும், வாராததுகொ ண்டு வந்ததுமுடித்தலென்பதும் ஒருங்கெண்ணப்பட்டவிரண்டிற்கும் ஒரோவொன்றுகப்பகுத்து இலக்கணங்கூறியவிரண்டனுள் பின்னர்க் கூறியசூத்திரத்தினுள் வந்ததனைக்கொண்டு முன்னர்க்கூறியசூத்தி ரத்துள் வருமிலக்கணத்திற்கு வாராததனைக்கூட்டிமுடித்தலும், முன் னர்க்கூறிய சூத்திரத்தினுள் வாராததனைக்கொண்டு பின்னர்க்கூறிய

சூத்திரத்துள்வருமிலக்கணத்திற்குவந்ததனைக்கூட்டி முடித்தலுமாம். அவையாவன: "கூறியவுறுப்பிற்சிலகுறைந்தியலினும், வேறுபாடின்றெனவிளம்பினர்புலவர்" எனவும், "அறமுதனான்கினுங்குறைபாடுடையது, காப்பியமென்றுகருதப்படுமே" எனவும் பொதுவியலுட் கூறிய சூத்திரங்களானுணர்க. என்னை? அறமுதனான்கினுங்குறைபாடுடையது காப்பியமெனவே, பின்னர்க்கூறிய சூத்திரத்துள் வந்தது கொண்டு அறமுதனான்குமொழித் தல்லாதவுறுப்பிற்குறைவின்கட் பெருங்காப்பியமென்று முடித்தலானுங் கூறியவுறுப்பிற் சிலகுறைந்தியலினுமெனவே முன்னர்க்கூறியசூத்திரத்தினுள்வாராத அறமுதனான்கின் ஒன்றும் பலவுங்குறைபாடுடையது முறுப்பிற் சில குறைதலுங் காப்பியமென்று வாராததனைக்கொண்டு வந்ததனோடு முடித்தலானுமென அடைவே கண்டுகொள்க. இவை தம்மிற் றடுமாறுதலுமின்றிப் புகுங் காது.

பிறன்கோட்கூறலென்பது பிறநூலாசிரியன்கொண்ட கோட்பாட்டைக்கூறுதல். அஃதாவது "வேற்றுமைதானே யேழெனமொழிப" என்றல். எனவே, தன் கோட்பாடன்றென்பதாயிற்று.

தன்கோட்கூறலென்பது பிறநூலாசிரியன் கூறியவாறு கூறாது தன் கோட்பாட்டாற்கூறுதல். அஃதாவது "விளிகொள்வதன்கண் விளியோடெட்டே" என்றல்.

பிறனுடம்பட்டதுதானுடம்படுதலென்பது பிறநூலாசிரியனுடம்பட்டதற்குத்தானுமுடம்படல். அஃதாவது இரண்டாவதனை வேற்றுமை செயப்படுபொருட்கண்வருமென்றார்பாணினியார் அதுவே எனக்குமுடம்பாடு என்றல். அஃது இயற்றப்படுவதுஉம் வேறுபடுக்கப்படுவதுஉம் எய்தப்படுவதுமாம். அதற்குதாரணம் - சுவரைக்கட்டினான், மரத்தைக்குறைத்தான், நூலைக்கற்கும் என அடைவே காண்க.

அறியாதுடம்படல் என்பது தானறியாதவற்றைப் பெரியோர் கூறியவாற்றானுடம்படல். அஃதாவது ஏழாநரகம் இத்தன்மைத்தெனச் சான்றோர்கூறியவழித் தனக்கது புலப்படாததாயினுந் தானதற்குடம்படல். இது வழிநூலாசிரியர்க்குரித்து.

ஆணைகூறலென்பது ஒருபொருளைக் கூறும்வழி யேதுவினாற் கூறலன்றித் தன்னாணையாற்கூறல். அது வேற்றுமை யேழெனப் பாணினியார்கூறியவழி அவர் விளியை முதல்வேற்றுமையிலடக்கினார். அதற்குந் திரிபுகூறாதே யதனையெட்டாம்வேற்றுமை யென்றலும் ஆண்டுக் கடாவப்படாமை.

தன்குறியிடுத லென்பது உலகின்கண் வழக்கின்றி யாசிரியன் றன்குறியிடல். அஃதாவது உயர்திணை அஃறிணையென்பன.

தந்துகொணர்ந்துரைத்த லென்பது முன்னராயினும் பின்னராயினு நின்ற சூத்திரச்சொல்லை யிடைநின்றசூத்திரத்திற் கொணர்ந்து புணர்த்துரைத்தல். அஃதாவது "நெட்டெழுத்திம்பருந்தொடர்மொழியீற்றுங், குற்றியலுகரம்வல்லாறூர்ந்தே" என்பதனில் முன்னின்ற சூத்திரத்தில் நிற்றல்வேண்டுமென்றசொல்லைக் கொணர்ந்துபுணர்த்துரைத்தல்.

மறுதலைசிதைத்துத்தன்றுணிபுரைத்த லென்பது நெட்டெழுத்தேழளபெடையென்பன குற்றெழுத்தின் விகாரமென்பாரை மறுத்தது. அது அஅஅ என நின்றதல்லவென அவர் மறுதலையைச் சிதைத்து வேறோரெழுத்தென்று கூறல்.

மாட்டெறிந்தொழுத லென்பது முன் னொருபொருட்கிலக்கணங் கூறிப் பின்னர்வருவது மதுபோலுமென்றல். அஃதாவது ஏழாவதுயிர்மயங்கியலில் "உகரவிறுதியகரவியற்றே" என்றல்.

இரட்டுறமொழித லென்பது ஒருவகையானின்ற தொடர்ச்சொல்லாதல் ஒருசொல்லாதல் ஒரு செய்யுளகத்துப் பலபொருளைமொழிவதாமென்றவாறு. அஃதாவது "வந்தவாவென்னையெனவாட்கண் மடவாய்கேள், சிந்தைநலிகின்றதிருநீர்க்குமரியாட, வந்திலதனையபய னென்னைமொழிகென்றாண், முந்திநலிகின்றமுதுமூப்பொழியுமென் றான்" என்பதனாலறிக. என்னை ? திருநீர்க்குமரியாடவெனவே அழகிய நீர்மையையுடைய கன்னியாகிய நின்னைப் புணரவந்தேனென் பதனை மறைத்தனவாகவும், பொலிந்த தீர்த்தநீராகிய குமரியாற்றை யாடவந்தேனென வெளிப்படையாகவுஞ் செம்மொழியாக விரட்

டுறமொழிதலாலும், அதனாலாய பயன் யாதெனின் அக்காலத்திம்மூப்பு நீங்குமென அத்தச்சிலேடையாகவுங் கொள்ளக்கிடந்தமையானு மெனக்கொள்க.

ஒன்றினமுடித்த லென்பது ஒன்றற்கிலக்கணங்கூறியவிடத்துக் கூறுது தொக்குநின்ற ஒழிபிற்கு மதுதானே விதியாகமுடித்தல். அஃதாவது "புள்ளியீற்றுமுன் னுயிர்தனித்தியலாது, மெய்யொடுஞ் சிவணுமவ்வியல்கெடுத்தே" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. என்னை? இயல்பல்லாத புள்ளிமுன் னுயிர்வந்தாலும் அவ்விதி கொள்கவென முடித்தல். உதாரணம்:—ஆலடை, ஆலாடை எனவும், அதனை எனவும், நாடுரி எனவும் வரும்.

தன்னினமுடித்த லென்பது ஒருவகையுட்சிலவற்றிற் கிலக்கணங் கூறியவிடத்துச் சொல்லாதொழிந்தனவாய்த்தொக்கதற்கும் ஆட்சியுங் காரணமும்பற்றி யச்சூத்திரத்தினிடத் ததற்கும் வேறோரிலக்கணங் கூறிமுடித்தல். அஃதாவது "அ இ உ அம்மூன்றுஞ் சுட்டு" என்னுஞ்சூத்திரத்தானுணர்க. என்னை? குற்றெழுத்தென்றவற்றுள் மூன்றனைச் சுட்டென்னுங் குறியவென்று கூறியவிடத்து எகரமும் வினாப்பொருளுணர்த்துமென முடித்தல்.

மாட்டெறுப்பினவாமனக்கொளக் கூறலென்பது ஒரு சூத்திரத்துப்பொருள்கொள்ளுங்கா லகன்று பொருள்கிடப்பனவும், அணுகிக் கிடப்பனவுமான விருவகையையும் பொருண்முடியுமாற்றாற்கொண் டுரைப்பச்செய்தல். என்னை? "அகன்று பொருள்கிடப்பினும் மாட்டெனமொழிப, பாட்டியல் வழக்கின்," என்றாராகலின் மனக்கொள வென்பது கேட்டோர் மனத்துட் கொளவென்பதாம். இதற்குச் சூத்திரம் "வடவேங்கடந்தென்குமரி......................மையோனே" என்பதெனக்கொள்க. அதற்கிளம்பூரணருரையன்றி நச்சினார்க்கினியாரெழுதின வுரையைக்கண்டுகொள்க. அவற்றை யின்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.

உய்த்துக்கொண்டுணர்த லென்பது ஒரு சூத்திரத்தானொன்றற் கிலக்கணங்கூறியவழி யதற்குப்பொருந்தாமையுளதாகத் தோன்றின் அதனையுமதற்குப் பொருந்தினவழியாகக் கூட்டுதல். அஃதாவது

ஏழாவ துயிர்மயங்கியலிற் "பனியெனவரூஉங்காலவேற்றுமைக், கத்து மின்னுஞ் சாரியையாகும்" என்பதன்கண்ணுணர்க. என்னை? பனியத்துக்கொண்டான், பனியின்கட்சென்றான், பனியிற்சென்றான் என வரும். அவற்றுள் இன்பெற்றுழி முன்னர்க்கூறிய நாழிக்காயம், உரியக்காயம் என்பதுபோல வல்லெழுத்து மிகாது வீழ்க்க என்பதற்குப் பொருந்த வுய்த்துணர்தல்.

தீபகவகையாற்சிறப்புறக்கூறலென்பது குணந் தொழில் சாதி பொருள் என்னு நான்கனுள் ஒன்றைக்குறித்தவொருசொல் செய்யுளிடத்து முதலிடைகடையென்னு மூன்றிடத்தினுள் ஓரிடத்தாகி யாதியினின்ற தந்தத்தளவுமோடவு, மிடைநின்றது முன்னும்பின்னு மோடவு, மிறுதிநின்ற திடையு முதலு மோடவுங் கவின்பெறக்கூறுதல். என்னை? "குணந் தொழில் சாதி பொருள்குறித்தொருசொல், லொருவயினின்றும் பலவயிற்பொருடரிற், றீபகச்செய்யுண்மூவிடத்தியலும்" என்பது அணியியலாகலினுணர்க. அவற்றிற்கெல்லாமுதாரணமீண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

சொல்லினெச்சஞ்சொல்லியாங்குணர்த்த லென்பது "பெயர்வினையும்மைசொற்பிரிப்பெனவொழியிசை, யெதிர்மறையிசையெனுஞ் சொல்லொழிபொன்பது" மென்னுஞ்சொல்லெச்சங்களைக்கண்டு ஆங்காங்குச் சொல்லியவாற்றாற் பொருள்கோடலாம். அன்றியும் தொல்காப்பியர்நோக்கம்பற்றிப் பிரிநிலை முதலாகச்சொல்லப்பட்டவெனினுமாம். அவற்றிற்கெல்லாமுதாரண மீண்டுரைப்பிற்பெருகும். அவையும் வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

"என், றமைத்ததின்கட்படவமையாதனவுஞ், சுருங்கக்கூறிய தொடர்பினைநாடி, யொருங்கமைத்துணர்த்துதலுரவோர்கடனே" என்பது, என்றென்பது - எண்ணிடைச்சொல். ஆதலா லங்ஙனங்கூறிய முப்பத்திரண்டாக அமைத்ததி னமையாதனவாமவற்றையுஞ் சுருங்கக்கூறலென்னு மழகுநோக்கியு, முன்னோர் தந்திரவுத்திமுப்பத்திரண்டெனக்கொண்ட வரையறை யிகவாமைக்கூறியதாகவுநோக்கி யிதனகத் தமைந்தனவாகவுணர்த்துதல் அறிவுடையோர்க்கு முறைமையென்றவாறு. அமையாதனவாவன பலவுள. அவற்றுள்ளுஞ் சில வருமாறு. வேண்டாதுகூறிவேண்டியதுமுடித்தல், எய்தியது

விலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்தல், பொருளிடையிடுதல் என்பன. அவை யாவன:—"ஏனையுயிரேயுயர் திணைமருங்கிற், றும்விளிகொள்ளாவென் மனார்புலவர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தானும், "அளபெடை மிகூஉமிகர விறுபெய, ரியற்கையவாகுஞ்செயற்கையவென்ப" என்னுஞ்சூத்திரத் தானும், ஒருமைசுட்டியபெயர்நிலைக்கிளவி, பன்மைக்காகுமிடனுமா ருண்டே" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுமுணர்க.

இவற்றுள் முன்னைய விரண்டும் விளிமரபு. மற்றையது எச்ச வியல். அவற்றொடும் "ஆற்றொழுக்கரிமாநோக்கந்தவளைப், பாய்த் துப்பருந்தின்வீழ்ச்சிநிரனிறை" யென்பனவு மொருசாராசிய ருத்தி யுளமைத்தாரெனக் குறித்ததாம். அன்றியும், ஒன்றற்கிலக்கணங்கூ றும்வழி யொருசூத்திரத்துட்பலவுத்திவருவனவு முளவென்னுநோக் கத்தாற் கூறியதூஉமாம். அதற்குதாரணம்:— "எல்லாமொழிக்கு முயிர் வருவழியே, யுடம்படுமெய்யினுருவுகொளல்வரையார்" என் பதனானுமுணர்க. என்னை? மூவகைப்பட்டமொழிக்கு முயிர்முதன் மொழிவருமிடத்து இடை யுடம்படுமெய்யாகிய வடிவுகோடல் நீக்கா ரென்புழி யுடம்படுமெய்யென்றாரல்ல தவை யிவையெனக் கூறா மை யுரையிற்கோடலென்று மவை யகரமும், வகரமும் எனவும், அவற்றுள் இ ஈ ஐ வழியவ்வும் அல்லனவருவழி வகரமும் வரும் எனக்கோடலானும் ஒன்றினமுடித்தலென்னுமுத்தியான் மூவகைப் பட்ட மொழிக்கண்ணு முடம்படுமெய்கொள்ளப்படுமெனக்கூறியதற் குதாரணம் மரவடி, ஆயிருதிணையெனவும் இரண்டுத்திவந்தவா றறி க. தந்திரவுத்திமுற்றும். (உரு)

26. அடிவரையுளவாயடிவரையிலவாம்
பாட்டினும்பாவின்றெழுகிளவியினுங்
காட்டியவெழுநிலத்தனவாய்க்கழறிய
பொருளொடுகலந்துபுரைதீரொலிநெறித்
தெண்ணாத்தகைசாலீராறடிநிமிர்
பண்ணத்தியினும்பயில்வனவாகும்.

(எ-ன்.) இதுவும் அந்நூலிற்கோரொழிபுகூறுகின்றது.

(இ-ள்.) குறளடிமுதலாய வைவகையடியானும் வரையறையுள வாம்பாட்டினும், அடிவரையறையிலவாம் பாட்டினும் பாவின்றி

யொழுகலாறுடைய பலசொற்றொடராலுங் கற்றோர்காட்டப்பட்ட வெழுநிலத்தெழுந்த செய்யுணடைத்தாயும் அவற்றுட்பாட்டிற்குக் கூறியபொருளோடுங்கூடிக் குற்றமற்ற ஓசைசெறியப்பட்டுப்புலவரா னெண்ணும்படிக்குத் தலைமைசான்ற பன்னிரண்டெனலாய நாற்சீரடி யின் மிகுத்துங் குறைந்தும் வரும் பாவினத்தோடும் பயில்வனவாம் நூல்களென்றவாறு. எழுநிலமாவன:—பாட்டும், நூலும், உரையும், பிசியும், முதுமொழியும், மந்திரமும், குறிப்புமொழியும். அவற்றுள் அடிவரையுளபாட்டாவன:—வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி,மருட் பா, பரிபாடல் என்பன. அடிவரையிலவாவன:—நூல், உரை, பிசி, முதுமொழி, மந்திரம், குறிப்புமொழி யெனக்கொள்க. என்னை? "எழுநிலத்தெழுந்தசெய்யுட்டெரியி, னடிவரையில்லனவாறெனமொ ழிப" எனவும், "அவை தாம், நூலினு னுரையினு, னொடியொடு, புணர்ந்த பிசியினு, வேதுநுதலியமுதுமொழியான, மறைமொழி கிளந்தமந்திரத்தான, கூற்றிடைவைத்த குறிப்பினு" என்பவற்று னுமுணர்க. அன்றியும் இவற்றிற்கு முன்னர்ப் பாட்டுரைநூலே யென்னுஞ்சூத்திரத்தானுமுணர்க.எழுநிலத்தெழுந்தவென்பது வரை யறைப் பண்புப்பெயர். பண்ணத்தியென்பது பாவினம். பண்ணைத் தோற்றுவிக்கையாற் பண்ணத்தியென்று பெயராயிற்று. இவை இளம் பூரணர் முதலாயினோரொருசா ராசிரியர்நோக்கம். நச்சினார்க்கினியர் நோக்கமுமுணர்ந்துகொள்க. (உகூ)

27\. விதியாச்செய்யுளின்மிகுத்திலக்கணமு
மதியாலுரைத்ததும்வழங்கன்ஞாபகமா
விரிந்தநூல்களுள்வேறுவேறினமாய்த்
தெரிந்தவியல்களைச்செம்மைபிற்றமிதமி
வெள்ளையினகவலின்விளம்பலுமரபே.

(எ-ன்.) இதுவும் அந்நூற்குக் கூறிக்கூறுதவொழி பெதிரது போற்றலென்னுமுத்தியாற் கூறுதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இங்ஙனங் கூறப்பட்ட விலக்கணநூல்களை அகவலின் வெள்ளையி னறைகவென்று முந்துநூல் விதித்தமையுளவாகவும், விதி யாதுநீக்கிய கட்டளைக்கலித்துறை, ஆசிரியவிருத்த மென்னும் பாவி னத்தாற் பின் பிலக்கணநூல்செய்தோ ரிலக்கணங்களைக் கூறியதுங்

கற்றோரானெடுக்கப்பட் டுலகின்கண்ணே வழங்குதனாடகமாக விரிந்த நூல்களுள்ளும் பலவேறினமாக வாராய்ந்து பிரிக்கப்படும் பலவியல் களுள்ளு மோரியலை முதலே வெண்பாவிற்கூறி, யதன்பின்னர் வரு மேனையியல்களை யகவலானு மழகிதாய்த் தமிதமிகூறுவது மரபா மென்றவாறு. அவை யாப்பருங்கலக்காரிகை, கயாகர நிகண்டு, சூடாமணிநிகண்டெனக. இலக்கணமு மென்றவும்மை யெச்சவும்மையாத லாற் கதைதொடர்ந்த விலக்கியங்களுள்ளும் வேறுவேறு பாவாகத் தமிதமிகூறலு மரபென்றவாறு. அவை சிலப்பதிகாரத்துள் மங்கல வாழ்த்துக்காதை மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலியினும், அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய்காதை, இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, கடலாடுகாதை இவை நிலைமண்டிலவாசிரியத்தும், கனாத்திறமுரைத்தகாதை கலி வெண்பாவினும் வந்தவாறு காண்க. ஒழிந்தனவு மிவ்வாறுவந்தமை யாங்காங்குக் காண்க. (உஎ)

28. இருவகைநூன்மரபிவையெனமொழிப.

(எ-ன்.) இதுவும் அந்நூலினைத் தொகைவகைவிரிப்படுத்தி யொழிபு கூறுதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நூலெனத் தொகையா னொன்றாய்நின்றவது இலக்கண விலக்கியமென வகையானிரண்டாம். நூலினது விரியிப்பாயிரமா யெனக்கூறுவர் அகத்தியன் முதலிய தொல்லாசிரியரென்றவாறு. நான்மரபு முற்றும். (உஅ)

29. புரப்போன்மரபினைப்புகலுங்காலைக்
குலனுங்குணனுங்குரவரைப்பேணு
ஈயும்
புலனவித்தொழுகலும்பொறையுந்தேற்றமு
முலகியலறிந்துயிர்க்குறுதிகோடலுங்
கற்றவர்காமுறவாழ்தலுங்காந்திய
மதிநிகர்கல்வியுங்கதிர்நிகர்வனவாம்
வாய்மையுந்தூய்மையும்வழுவுதலின்றாய்
வாடாக்கற்பகமனைமலிபொற்பூக்
கோடாச்செங்கோற்கொற்றவனிதியமா
வான்சுவைமருந்தாயிரவாய்ச்சேடனிற்

கற்றனயாவுங்கழகத்துதவும்
பெற்றியன்மறந்தும்பிறன்பழிகூறான்
சதிருடையேனெனத்தற்புகழ்ந்தறியான்
முதுமொழியிலக்கணவிலக்கியமுறையே
புதுமொழிபுணர்க்கும்புலமையோனே.

(எ-ன்.) வைத்தமுறையானே நுவல்வோன்றன்மையுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) நுவல்வோன்-நூனுவல்வோன். எனவே; ஆசிரியனும். நூனுவல்வோனிலக்கணத்தைக் கூறுமிடத்துக் குலமுதல் தூய்மை யீறாகவெண்ணப்பட்ட பதினொளினுள்ளு மொன்றும் வழுவுதலிலனு மாகிக், கற்பகமணமலிபொற்பூமுதலிய மூன்றனையுஞ் சேடனையு மொப்பவனுமாகிக், கற்றனகழகத்துதவும்பெற்றி, பிறன்பழிகூறாமை, தற்புகழாமை மூன்று முடையனுமாகி, முந்துநூல்கூறியபடியே யிலக் கணவிலக்கியமிரண்டும் புதுமொழியாகப் புணர்க்கும் புலமையுமுடை யோனுமென்றவாறு. முதுமொழி - முந்துநூல். கற்பகமணமலி பொற்பூமுதலிய மூன்றுஞ், சேடனு முவமையாதற்கேதுமுறையே மேற்காட்டுதும். இது பொழிப்புரை. ஒழிந்தவகலமுரையிற் கொள்க. (உக)

30\. ஆய்ந்தமைவுடையகல்வியுங்கவியும்
வாய்ந்ததற்குவமைமணமலிபொற்பூ.

(எ-ன்.) முறையே மேற்காட்டுதுமென்ற நான்கனுள் மண மலிபொற்பூவை யொத்ததற்கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) வாடாதபொற்பூ முந்துநூல்களை யாராய்ந்தமைவுடைய கல்வியுங் கவியுமெய்தியதற் குவமையாமென்றவாறு. வாடாக்கற்பக மென்பது சூத்திரத்தில்லையாலோவெனின், தந்துபுணர்ந்துரைத்த லென்னுமுத்தியாற் கூறப்பட்டது. அமைவு-நிறைவு. பொற்பூ-கல்வி. மணம்-கவியெனக்கொள்க. (நூ0)

31\. அறன்றருபலபொருளான்றமைவுடைமையும்
பிறர்நிதியறையிற்பெருகியசெல்வமு
மளப்பருந்தன்மையுமவரவர்தாந்தினங்
கொளக்குறைவில்லதுகொற்றவனிதியறை.

(எ-ன்.) கொற்றவனிதியறையொத்ததற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) அறத்தினாலுண்டாக்கப்பட்ட பலபொருள்களானிறை வெய்துதலும், பிறர்நிதியறையினும்பெருகிய செல்வவளனும், மொருவ ராலளத்தற்கரிய பெற்றியும், வறியோர்தாமே தினமும்வேண்டுவன தினமுங்கொள்ளாநிற்கக் குறைவில்லாமையுஞ் செங்கோற்கொற்றவ னிதியறைக்குண்டாய குறியென்றவாறு. எனவே, இவனுளத்து அறமுதலிய நாற்பொருளாங்கல்விநிறைவுடைமை பிறராய்வின் மேம்பட்டகல்விநிறைவுடைமை யெனவும், இவன் கல்விநிறை வுடைமை யளத்தற்கரியதென்பதூஉம், பிறரிவனிடத்து வித்தையைக் கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாதென்பதூஉ முய்த்துவமைகொள்ள நின்றமையுணர்க. இவை குறிப்புவமை (௩௧)

32. உண்ணத்தெவிட்டாவுரிசையுமஃகா
வண்மையுந்தண்மையும்பயப்பதுமருந்தே.

(எ-ன்.) வான்சுவைமருந்தொத்ததற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) அமிர்தமானது தன்னையுண்பவருண்ணவுண்ணத் தெ விட்டாவினிமையும், வற்றாவளமையுங், குளிர்ச்சியும் பயப்பதா மென்றவாறு. எனவே, அவன் கல்வியுங் கவியுங் கேட்போர் செவி யாலுட்கொள்ள வுவட்டாதென்பது மக்கல்விகவி கொள்வார்கொள் ளுந்தோறுங் குறைவின்றி நிறைவெய்துந் தன்மையாயிருக்குமெ ன்பது முவமையா லுய்த்துக்கொள்ளநின்றவா றுணர்க. அலங்கார மிதுவு மது. (௩௨)

33. பாயிரந்தோய்ந்துபருப்பொருளின்றி
நுண்பொருள்பயக்குநூல்பலவாங்காங்
குலப்பின்மாணாக்கர்க்கோர்பகன்மயர்வறச்
செலச்சொலற்குவமைபாயிரவாய்ச்சேடன்.

(எ-ன்.) ஆயிரவாய்ச்சேட னுவமையென்பதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பாயிரத்தோடுங்கூடிப் பருப்பொருளின்றி நுண்ணியபொருள்களைக் கூறுவனவாம் பலநூற்பொருள்களைக், குறை வில்லாத மாணாக்கர்பலர்க்கு மொருகாலத் தொருங் கிருமடரச் செலச்

சொல்லுதற் காயிரவாய்ச்சேட னுவமையா மென்றவாறு. வா கற்பிக்கப்படுவோர். (௩௩)

34. மடியழுக்காறுவஞ்சகம்வெகுளி
புணராதனதபுணர்ந்ததின்மேற்கோட
றம்மைப்புகழ்வதிற்றன்பிறரிகழ்தல்
கற்றவர்புனைந்தகவியினுட்சார்ந்த
குற்றமொன்றுளதேற்குணனமைத்தறியான்
செவ்வியின்மலர்ந்துநாறுச்செம்மலர்
வெவ்விடவரவுதன்வாய்க்கொள்விழுமணி
பொதுமகள்பாற்கொளப்பொருந்தியபோகஞ்
சிறியவன்றன்பாற்செறிதருபொருளெனுங்
கல்வியனுரியனுங்கடனிலனே.

(எ-ன்.) கற்பிக்கப்படாதோர்குண முணர்-ற்று.

(இ-ள்.) மடிமுதலாகக் கூறப்பட்டநான்கும், கல்லாமைமேற் கொண்டொழுகலுந், தம்மைப்புகழ்வதோடும் பிறர் குற்றமற்ற கல்வி யையுங் கவியையுமிகழ்தலுங், கற்றோராற்புணர்க்கப்பட்ட செய்யுட் கண்ணுஞ்சார்ந்தகுற்றஞ் சிறிதுளவாமெனி லதனைக் குணனுகவமை யாதது முடையனுகி யவற்றொடு நாறுச்செம்மலர் முதலிய நான்கும் போலுங்கல்வியையுடையவ னுரியனுங்கடனில னென்றவாறு. கடன்- முறை. நாறுச்செம்மலர்முதலிய நான்குமொப்பென்பதற் கேது மேற் காட்டுதும். தம்மையென்னும்பன்மை யிழிபின்கண்மயங்கிற்று. ()

35. பல்காற்சொல்லியுந்தெற்றெனப்பயன்கொள
நல்காவாக்கதுநாறுமலரே.

(எ-ன்.) நாறுச்செம்மல ரொப்பென்பதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) ஒருசெய்யுளுக்குப்பொருள் பலகாற் கூறியுங் கேட்போ ருள்ளத்துத் துணிவுறச் செலச்சொல்லாவாக்கிற்குப் பருவத்துமலர்ந் தும் பரிமளமெய்தாத மல ருவமையாமென்றவாறு. பருவத்தின் மலர்ந்து பரிமளமெய்தாத மலர்-முருக்கமலர். (௩௫)

36. உகுமெனிற்கோடலல்லதுவந்துகொள்
பகுதியின்றாகும்பாம்பின்வாய்மணியே.

. (எ-ன்.) பாம்பின்வாய்மணி யொப்பென்பதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) பாம்பின்வாய்மணி பாம்பு தானேயுகுக்குமெனிற்கொள்வதல்லது இப்பொழுது வேண்டுமென விரும்பினோர்விரும்பினபடியே யக்காலத்திற் கொள்ளும்பகுதி யில்லையாமென்றவாறு. எனவே, அதுபோலவ்வாசிரியரிடத்திற் கல்வியு மவர்தாமே தரிற்கொள்வதல்லது கற்கவிரும்புமாணாக்கர்க்கு விரும்பியகாலத்து விரும்பியபடியே கொள்ளும் பகுதியின்றென்ப துய்த்துணரநின்றவாறுகாண்க. (௩௬)

37. பொருளளவையில்வரும்பொதுமகளலனே.

(எ-ன்.) பொதுமகளிடத்துநல மொப்பென்பதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) பொருட்பரத்தையரிடத் துண்டானநலன் புமான்கள் கொடுத்த பொருளினதளவெவ்வள வவ்வளவைக்கொப்ப வெய்து மென்றவாறு. எனவே, அவ்வின்பம்போல வவ்வாசிரியனிடத்துண் டான கல்வியு மாணாக்கர்கொடுத்த பொருளளவைக்கொப்பக் கொள் ளப்படுமென வுய்த்துணரநின்றவாறுகாண்க. (௩௭)

38. அறத்தமர்பசித்துழந்தலமாவுலகிற்
பிறர்க்குணவெதிர்செலும்பேதைகைப்பொருளே.

(எ-ன்.) சிறியவன்பாற் செறிதருபொரு ளொப்பென்பதற்கேது வுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) பேதையரிடத்துண்டானபெரும்பொரு ளின்பந்துன்பத் திற்குரியரா யுதவுந் தமராயுள்ளார் மிகவும்பசித்துந் துன்பமுற்று மறுக்கமெய்தவும் அவர்க்குதவாது துன்பமுறுகாலத்துச் சிறிது முதவுதலில்லாத வேதிலாருண்ணும்படிக் கவர்பசித் கவர்கேட்குமுன் னெதிர்கொள்ளுமென்றவாறு. எனவே, அப்பொருள்போல வவ்வா சிரியரிடத்துக்கல்வியுந் தம்மை வழிபடு மாணாக்கர்க்கெய்தாது வழி படாமாணாக்கர்க் கெய்துவதொன்றாமென வுய்த்துணரநின்றவாறு

காண்க. இவை மூன்று சூத்திரமுங் குறிப்புவமை. இவர் கற்கப் படாதோர். (நஅ)

39. புரத்தலினியல்பேபுகலுங்காலை
யதற்கமையாண்டின்மாணாக்கனையெதிருபு
கடவுளைவாழ்த்திக்காலமுமிடனுந்
திடனுறக்குறித்துமங்கலத்திசைநோக்கி
யிருந்துனக்கிவையியல்பென்னவுள்ளுறுத்தித்
திருந்தியசிந்தையிற்செம்முகமலர்ந்து
நுவலத்தகுநூனுதலியதிறத்தினைத்
தவலருஞ்சிறப்பின்றன்முதற்கொளுத்திப்
பொழிப்பாதியவாய்ப்புகன்றவாய்மையின்
விடத்தகுவெகுளியின்விரைவிலனாகி
நாளுநாளுநவிற்றுநவிற்று
மஞ்சிறைப்பறவையினணைந்துறந்தழுவியும்
வெஞ்சிறைப்படுபுனன்மீன்போனோக்கியு
மகன்றனனுமெனினுமைபோன்றுன்னியும்
புனிற்றாவெனவவன்புலந்தனின்முன்னியுங்
கொளத்தகுமுணர்வின்குறியறிந்தனனாத்
தானெனலாக்கியதன்மைகண்டுலகம்
வேட்டைவாளியின்விழுமியனெனமனக்
கோட்டமொன்றின்றிக்கொடுக்குமதென்ப.

(எ-ன்.) நூனுவல்வதனியல்புணர்-ற்று.

(இ-ள்.) நூனுவல்வதனிலக்கணத்தைக் கூறுமிடத்துக் கல்வி தொடங்க நூலமைத்தவையாண் டேழாண்டென்னும் பருவத்தினற் காலத்தோடு மதி திதி முதலிய நாற்காலமுங் கழகமுந் திடனாகக் குறித்து குணதிசை வடதிசையென்னு மங்கலத்திசைகளை நோக்கி யிருந்து வழிபடுகடவுளை வாழ்த்தி வித்தைகொள்ளுமிடத்தியல்பு நினக்கிவையென வவன்கருத்துறப்படுத்தித் தன்னோடொன்றியசிந் தையொடு முகமலர்ந்து முதலே கூறத்தகு நூல்கருதிய கூறுபாட் டைக் கெடுதலில்லாத சிறப்புவிதியாற் கருத்துறப்படுத்தி விடத்தகும் வெகுளிபோல விரைவிலனாகிக் கொளத்தகுமுணர்வின் குறியை

யறிந்து பொழிப் பகல நுட்ப மென்னு முறைநடையா னொருநாளும் நவிலுந்தோறுநவிலுந்தோறும் பறவைபோலணைத்துத்தழுவியு மீன் போனோக்கியும் விட்டு நீங்கியகாலத்தும் ஆமைபோன் முளத்தானி னைந்து மீன்றணிமைப்போதினி லாபோ லவனிருக்கும் புலத்துச் சென்றுந் தா னென்றுஞ்சொல்லப்படுவதாகிய பெற்றிமையைக்கண்டு பெரியோர் வேட்டைவாளியின் விழுமியனென்று கூறும்படிக் கழுக் காறின்றிக் கொடுப்பதாமென்றவாறு. இச்சூத்திரத்திற்கிங்ஙன மாட் டுறுப்பாகப்புணர்த்த விந்நூலாசிரியர் கருத்தென்றுணர்க. (௩௯)

40. ஆரியன்றிருமகனையுறல்கடிந்த
கூரியமுதன்மைமாணுக்கன்குலமகன்
றன்மகன்மன்மகன்மந்திரத்தலைவ
னன்மகனிருநிதிநனிதமிபுரப்போ
னருத்தியின்வழிபடுபவனுரைநுழைந்துகொள்
கருத்தினனிவர்கள்கற்கப்படுவோர்.

(எ-ன்.) இனிக்கொள்வோர் கற்பிக்கப்படுவோருங் கற்பிக்கப் படாதோருமென விருவகையர். அவருள் முன்னங் கற்பிக்கப்படுவோ ரெண்மர். அவ ரிவரென்பதுணர்-ற்று.

எண்மருட் கூரியமுதன்மைமாணுக்கனுவான்-தன்னினும் பெரு ருங்குகற்ற வொருபுடைமாணுக்கருட்சேட்டன். இருநிதிநனிபுரப் போன்-பிறமாணுக்கர்க்குப் பங்கென்னுது தனியே கொடுப்போன்.

41. பளிங்குடனேதிமம்பரவைகொண்மூவெனுந்
தெளிந்தநுண்ணுணர்வுறுந்தெள்ளியோரே.

(எ-ன்.) அவர்தன்மையுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) இதற்குரை வேண்டுவதில்லை. இவைநான்குமவர்க் குவ மையாதற் கேது மேற்காட்டுதும். (௪௧)

42. அழுக்கின்றுதலடுத்தவைதனதாக்
கோடலென்றிரண்டும்பளிங்கின்குணமே.

(எ-ன்.) பளிங் கவர்குணத்திற் குவமையாதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) நின்மலமாய் விளங்குதலுடன் அடுத்த பொருள்களின் குணங்களைத் தனதுகுணமாகக் கொண்டிருத்த லென்னுமிரண்டும் பளிங்கின்குணமா மென்றவாறு. எனவே, அதுபோலக் களங்கமற்று விளங்கிய நுண்ணுணர்வா லாசிரியன்கொடுத்த பலவேறுவகைப்பட்ட கல்விகளையெல்லா முணர்விலூட்டிக் கற்றகல்வியைப் புறத்தே தோற் றுவிப்பனென் றுவமை யுய்த்துணரநின்றவாறு காண்க. (சஉ)

43. நீர்தெரித்தமிர் துணுநீர்மையினோதிம
மோரிருபான்மைக்குவமைய தாகும்.

(எ-ன்.) அன்னம் அவரறிவிற் குவமையாதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) பாலையும் புனலையுங் கலந்துவைத்தாற் புனலைநீக்கிப் பாலைப்பருகுந்தன்மை யிரண்டினு மோதிம மவரிடத்துண்டானவோ ரிரண்டுபகுதிக் குவமையாமென்றவாறு. எனவே,அதுபோல வவரும் பலவேறுவகைப்பட்ட கல்வியுள் அசாரத்தை நீக்கிச் சாரமானகல்வி யையுட்கொள்வரென் றுவமையுய்த்துணரநின்றவாறுகாண்க. (சங)

44. பகிரதிமுதலியபன்னதியுட்புக
வுகுதலின்றுய்த்தன்னுட்கொளுமுவரே.

(எ-ன்.) பரவை யுவமையென்பதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) கடல் கங்கைமுதலாகிய பல நதிகளுந் தன்னுட்புகா நிற்பவு மவற்றைப் புறத்தே சுக்குதலின்றித் தன்னகத் தடக்கிக் கொள்ளுமென்றவாறு. எனவே, அக்கடல்போல வவருணர்வும் ஆசிரியன் அறிவிக்க வுட்கொண்ட வெல்லாக்கல்வியையும் புறத்தே தப்பவிடா துட்கொள்ளுமென் றுவமை யுய்த்துணரநின்றவாறு காண்க. (சச)

45. படிந்துவராறுத்துவைப்படுபுனல்யாண்டும்
படர்ந்துபல் துளியிற்பயன்றருமுகிலே.

(எ-ன்.) கொண்மூ வுவமையென்பதற் கேது வுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) மேகஞ் சமுத்திரத்திற்படிந் துவராறுத்துண்டு வினை வெய்தியபுனலை யுலகமெங்கு மாங்காங்குச்சென்று பலதுளியாகப்

51. பயஞ்சிறிதடக்கலிற்பயனிரம்பாதாங்
கொழும்புனல்புகுந்தகோடின்றுங்குளனே.

(எ-ன்.) கோடின்றுங்குள னுவமையாதற் கேது வுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) கோடின்றுங்குள மாரியாற்பெய்யப்பட்டுப் புகுந்த புனலைப் புறம்போகவிட்டுச் சிறிது புனலடக்குவதா லுண்பார்க்கும் போகங்கொள்வார்க்கும் பயனிரம்பாவாமென்றவாறு. எனவே, அது போ லவருந் தம்மிடத் தாசாரிய னளிக்கப்பட்ட கல்வியை முற்றப் பற்று துணர்வுசிறிதாகலின், புறம்போகவிட்டுக் கல்வியிற்சிறியரெனப் பட்டாராய்த் தமக்கும் பிறர்க்கு மினிமைப்பயனிரம்பாத புன்புலவ ராவரென் றுவமை யுய்த்துணரநின்றவாறு காண்க. இவை நான்கு சூத்திரத்தானு முன்புபோலக் குறிப்புவமைகொள்க. இவ்விருவர்க் கும் "அன்னங்கிளியேநன்னிறநெய்யரி, யானையானேறென்றிவை போலக், கூறிக்கொள்பகுண னுடையோரே" எனவும், "அன்னமா வேமண்ணொடுகிளியே, யில்லிக்குட மாடெருமைநெய்யரி, யன்னர் தலையிடைகடை மாணுக்கர்" எனவும் முன்னோர் கூறிய சூத்திரங்க ளானுமுவமை யுய்த்துணர்ந்துகொள்க. (ருக)

52. குரங்கெறிவிளங்காய்கொள்பவர்போல்வார்
பழம்பகைமறைத்துப்பணிபவராகிக்
கூடாவொழுக்கிற்கொள்பவர்கல்விச்
சால்பிலராகித்தலைமைவந்தடுத்தோர்
கரந்தங்கொருவரைக்கற்கவிட்டுணர்வான்
வருபவர்தமக்கும்வழங்கார்நூலே.

(எ-ன்.) இதுவுங் கற்பிக்கப்படாதோருட் கூறுதொழிற்றோரை யுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) கொள்வதற்கரிய விளங்கனியை யுண்ணவிரும்பி யவ் விளவி லிருக்குங் குரங்கைக் கற்கொண்டெறிந்தக் குரங்கெறியும் விளங்கனியைக் கொள்பவரைப்போல வுபாயத்தாற் கல்விகோடற்கு வருவார்க்கும், பழம்பகையைத் தோன்றாதுமறைத்தற்குக் கூடா வொழுக்கத்திைேடும் புறத்துற்ற நட்பினராகிய நிலத்தில் வீழ்ந்து

பணிதன்முதலியனசெய்து முபாயமாகக் கல்விகோடற்கு வருவார்க்கும், கல்வியாற் பூரணமிலராயும் அறிவிலாதாராற் சிறப்பெய்திஞோர் பிறசான்றோருழை யுடையார்முன் னில்லார்போலேக்கற்றும் வெளிப்படவந்துநின்று கல்லாது மாண்பிறந்தமானத்தாற் பிறரை யவரிடத்துக் கரந்துவிட்டு அவரேவலால் வருவார்க்கும் சான்றோர் நூற்பொருள் வழங்காரென்றவாறு. வழங்குதல் - வித்தைகொடுத்தல். நூல்-ஆகுபெயர். அவை இலக்கண விலக்கியம். (௫௨)

இனிக் களங்கடியப்படுவார் பலர். அவரிவரெனல்.

53. ஆசாரமில்லாரழுக்காறுள்ளார்நகுவார்
கூசாதுமற்றொன்றுகூறுவார்—தேசிகன்சொற்
கற்றொன்றுருதார்கழகத்துறிவிருந்தா
ரெற்றென்றுரையாதிரார். என்பதனுலுணர்க.

எற்றென்பது கையாற்புடைத்தலுங் காலாலுதைத்தலுமாம். ()

இனிக் கோடன்மரபு வருமாறு:—

54. கொள்வோன்கொள்கடன்கூறுங்காலைக்
கடையாமத்திடையெழுந்துளகடன்கழித்
தாரியன்மாளிகைவாயில்சென்றெய்திக்
காலமுமிடனுங்கருதுபுநின்றுங்
கெவணெவஞேக்கினனவனுளனுகி
வணக்கமுமொடுக்கமும்வாய்ந்தயனிற்ப
வருகவென்றழைத்தலுமருகுசென்றிறைஞ்சலு
மருத்தியினிருத்தியென்றறைதலுமிருந்தாங்
குரையெனவுரைத்துரைத்துரனுறத்தோய்தரப்
பொழிப்பேயகலநுட்பமெச்சமெனப்
பழிப்பின்றுமுரைபகர்தலுந்தெற்றென
வுணர்ந்தபின்பொழிகெனவொழிதலுமவன்றிறத்
தோவாதுதவுவதொல்லும்வகையா
னேவாதியற்றியவின்பமெய்தியபின்

51. பயஞ்சிறிதடக்கலிற்பயனிரம்பாதாங்
கொழும்புனல்புகுந்தகோடின்றுங்குளனே.

(எ-ன்.) கோடின்றுங்குள னுவமையாதற் கேது வுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) கோடின்றுங்குள மாரியாற்பெய்யப்பட்டுப் புகுந்த புனலைப் புறம்போகவிட்டுச் சிறிது புனலடக்குவதா லுண்பார்க்கும் போகங்கொள்வார்க்கும் பயனிரம்பாவாமென்றவாறு. எனவே, அதுபோ லவருந் தம்மிடத் தாசாரிய னளிக்கப்பட்ட கல்வியை முற்றப் பற்று துணர்வுசிறிதாகலின், புறம்போகவிட்டுக் கல்வியிற்சிறியரெனப் பட்டாராய்த் தமக்கும் பிறர்க்கு மினிமைப்பயனிரம்பாத புன்புலவ ராவரென் றுவமை யுய்த்துணரநின்றவாறு காண்க. இவை நான்கு சூத்திரத்தானு முன்புபோலக் குறிப்புவமைகொள்க. இவ்விருவர்க் கும் "அன்னங்கிளியேநன்னிறநெய்யரி, யானையானேறென்றிவை போலக், கூறிக்கொள்பகுணனுடையோரே" எனவும், "அன்னமா வேமண்ணொடுகிளியே, யில்லிக்குடமாடெருமைநெய்யரி, யன்னர் தலையிடைகடைமாணக்கர்" எனவும் முன்னோர் கூறிய சூத்திரங்க ளானுமுவமை யுய்த்துணர்ந்துகொள்க. (௫௧)

52. குரங்கெறிவிளங்காய்கொள்பவர்போல்வார்
பழம்பகைமறைத்துப்பணிபவராகிக்
கூடாவொழுக்கிற்கொள்பவர்கல்விச்
சால்பிலராகித்தலைவைவந்தடுத்தோர்
கரந்தங்கொருவரைக்கற்கவிட்டுணர்வான்
வருபவர்தமக்கும்வழங்கார்நூலே.

(எ-ன்.) இதுவுங் கற்பிக்கப்படாதோருட் கூறொழிந்தோரை யுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) கொள்வதற்கரிய விளங்கனியை யுண்ணவிரும்பி யவ் விளவி லிருக்குங் குரங்கைக் கற்கொண்டெறிந்துக் குரங்கெறியும் விளங்கனியைக் கொள்பவரைப்போல வுபாயத்தாற் கல்விகோடற்கு வருவார்க்கும், பழம்பகையைத் தோன்றுதுமறைத்தற்குக் கூடா வொழுக்கத்திேனுடும் புறத்துற்ற நட்பினராகிய நிலத்தில் விழுந்து

பணிதன்முதலியனசெய்து முபாயமாகக் கல்விகோடற்கு வருவார்க்கும், கல்வியாற் பூரணமிலராயும் அறிவிலாதாராற் சிறப்பெய்தினோர் பிறசான்றோருழை யுடையார்முன் னில்லார்போலேக்கற்றும் வெளிப்படவந்துநின்று கல்லாது மாண்பிறந்தமானத்தாற் பிறரை யவரிடத்துக் கரந்துவிட்டு அவரேவலால் வருவார்க்கும் சான்றோர் நூற்பொருள் வழங்காரென்றவாறு. வழங்குதல் - வித்தைகொடுத்தல். நூல்-ஆகுபெயர். அவை இலக்கண விலக்கியம். (௫௨)

இனிக் களங்கடியப்படுவார் பலர். அவரிவரெனல்.

53. ஆசாரமில்லாரழுக்காறுள்ளார்நகுவார்
கூசாதுமற்றொன்றுகூறுவார்—தேசிகன்சொற்
கற்றொன்றுறாதார்கழகத்துறிவிருந்தா
ரெற்றென்றுரையாதிரார். என்பதனுலுணர்க.

எற்றென்பது கையாற்புடைத்தலுங் காலாலுதைத்தலுமாம். ()

இனிக் கோடன்மரபு வருமாறு:—

54. கொள்வோன்கொள்கடன்கூறுங்காலைக்
கடையாமத்திடையெழுந்துளகடன்கழித்
தாரியன்மாளிகைவாயில்சென்றெய்திக்
காலமுமிடனுங்கருதுபுநின்றுங்
கெவணெவனோக்கினனவனுளனாகி
வணக்கமுமொடுக்கமும்வாய்ந்தயனிற்ப
வருகவென்றழைத்தலுமருகுசென்றிறைஞ்சலு
மருத்தியினிருத்தியென்றறைதலுமிருந்தாங்
குரையெனவுரைத்துரைத்துரனுறத்தோய்தரப்
பொழிப்பேயகலநுட்பமெச்சமெனப்
பழிப்பின்றுமுறைபகர்தலுந்தெற்றென
வுணர்ந்தபின்பொழிகெனவொழிதலுமவன்றிறத்
தோவாதுதவுவதொல்லும்வகையா
னேவாதியற்றியவின்பமெய்தியபின்
பகலினுமிரவினும்பயின்றுபின்முன்ன

ரகலானுகியவன்பினனுதலுந்
துயில்வுழித்தைவருந்துணைத்தாளினைத்துறந்
தொல்லையிற்றுயின்றெழூந்தொழுகுதலன்றே.

இவற்ருனுணர்க. இதற் குரை வேண்டுவதில்லை. "எத்திறனு சானுவக்குமத்திற, மறத்திற்றிரியாப்படர்ச்சிவழிபாடே" என்பதுங் கூட்டியுணர்க. (௫௪)

55. கேட்டவைகேட்டவைநிரந்தரம்பாடம்
போற்றலினேட்டிற்ருனேபொறித்தலு
முறைநுழைந்துணர்ந்தவொண்பொருளையுள்ளுறுத்தலு
மயலற்றெருருபுடையபின்மாணுக்கரி
னையமெய்தியதையமகற்றலு
மெய்யுணர்வினிலுறப்பிறர்க்கவைவிளம்பலு
மெய்தியதிழவாததற்கிலக்கணமே.

(எ-ன்.) கற்றகல்வி யிழவாததற் குபாயமுணர்-ற்று.

இதன்பொருள் வெளிப்படை. இதனுள் உரைநுழைதலென் பது உரைமுகத்து நுண்ணிதா யாசிரியன்காட்டக்கண்ட அரும்பதங் களை மனத்தான் மறவாது தரித்தல். இவ்வாறு கோடன் மாணுக் கன் முற்றவுணர்ந்தானுமாறு. "ஆசானுரைத்ததமைவரக்கொளி னுங், காற்கூறல்லதுபற்றிலனுகும்" "அவ்வினையாளரொடுபயில் வகையொருகாற், செவ்விதினுரைப்பவவ்விருகாலு, மையறுபுலமை மாண்புநனியுடைத்தே" என்னுஞ்சூத்திரங்களானு முணர்க. (௫௫)

56. தோய்ந்தவையன்றியுந்தோயாதவற்றை
யாய்ந்தெழுகாலத்ததன்பயனெனலாய்
விழுமியதிறத்தினுள்விழுமியதொன்றுஞ்
சொல்லொடுசொல்லினைத்தொடுத்தலுந்தொலையாக்
கல்வியிற்பயிறலுங்கடனுகும்மே.

(எ-ன்.) முன்னர் நூனுவல்வோனுகிய வாசிரியன் வாடாக் கற்பகமணமலிபொற்பூப்போல வாய்ந்தமைவுடைய கல்வியுங் கவியு

முடையனாதல்வேண்டுமென்று ரவ்வாரியன்போல மாணாக்கனுங் கல்வியுங் கவியு முடையனாதற் குபாய முணர்-ற்று.

(இ-ள்.) கற்றநூலன்றிக் கல்லாதவற்றையு மாராயுங்காலத்துக் கல்வியாலாய விழுமிய கூறுபாட்டையுடைய கலை பலவற்றுள்ளும் விழுமிய பயனென் றுலகங்கூறப்படுவதாஞ் சத்தங்களைத் தொடுத்துச் சாதிப்பதூஉம் தொலையாக் கல்வியுடன் சாதித்துவருவதூஉ முறையாமென்றவாறு. (௫௬)

57. பாவினையொலிபெறப்படனஞ்செய்திடு
நாவினனாகிநாற்கவிப்புலவோர்
புதுமொழிபுணர்ப்புழிப்பொறிப்பவனாகியு
மனப்படுமொருபொருண்மதித்தவரொருமொழி
யெடுத்ததற்கியைபுறவெதிரெதிர்பன்மொழி
தொடுப்பதும்பெயர்வினைகோப்புணப்பிறிதடி
தொடுப்பதுந்தொடைபலதொடர்ந்தொருபாவாய்
முடிப்பதுங்குறிக்கொளன்முதற்காரணமே.

(எ-ன்.) சத்தஞ்சாதித்தற்கு முதற்காரண முணர்-ற்று.

(இ-ள்.) புலவர்பலரும்பாடிய பாவினங்களை யவ்வவபாவிற்கமைத்த வொலிமுறையே படனஞ்செய்திடும் வாக்கினனாகியும், அந் நாற்கவிப்புலவர் புதுமொழி புணர்ப்புழி யவர்க்குப் பட்டோலை பொறிப்பவனாகியும், ஒருபொருளைக்குறித்தவர் முதலேயோர்சொல்லை யெடுத்தலு மதன்மேற் பன்மொழி யவ்வடிக்குப் பொருந்தக்கொளுவுதலும், அதன்மேற் பலவடியையுந் தொடுத்தலும், அடிதொடர்ந்தாலொருதொடையினாதல் பலதொடையினாதல் ஒருபாவாக்கிப் பெயராதல் வினையாதல்கோப்புண முற்றமுடிப்பது முதலாயினவற்றை மனத்துட்குறிக்கொளலுஞ் சத்தந்தொடுத்தற்கு முதற்காரணமாமென்றவாறு. ஒழிந்த வகல முரையிற்கொள்க. (௫௭)

58. சொற்பொருளணிநலன்றேயாதாயினு
மடியாதெடுத்தடிமடக்குதலின்று
யாப்பினதுறப்பிழுக்காதிறுதியில்வினை
கோப்புணமுடித்தலதன்முதற்குறியே.

(எ-ன்.) இதுவும் அச்சத்தஞ்சாதித்தற்கு முதற்குறி யுணர்-ற்று.

குறியாவ திலக்கணம். உறுப்பு - எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடையென்னு மாறுறுப்பும். நலனென்பது கேட்டோர்க் கின்பங் கொடுத்தல். தோயாதது-கூடாதது. ஒழிந்த அகல முறை யிற்கொள்க. (ருஅ)

59. அருமணிநிரல்வைத்தன்னசொன்னல
னொளியதனுட்சிறந்தன்னபொருணல
னழகதற்காங்கமைந்தன்னவணிநல
னுரனுடைப்பழம்பாட்டுணர்வுழியுணர்ந்தோர்
வரனுடைப்பாட்டுணர்வாய்மையின்வருமே.

(எ-ன்.) அங்ஙன முன்னர்க்கூறிய முதற்குறியும் குறிக்கொள் பவன்கூறுஞ் சத்தங்களினிடத்துச் சொன்னலனும் பொருணலனு மவ்விரண்டினு முமான வணிநலனு மெய்துதற் குபாய முணர்-ற்று.

உரனுடைப்பழம்பாட்டென்பன சங்கச்செய்யுள். ஒழிந்த அகல முறையிற்கொள்க. பொதுப்பாயிர முற்றும். (ருகூ)

இனிச் சிறப்புப்பாயிரமாவது பதினொருவகைத்தாம். அவை வருமாறு.

60. எல்லைவழிநுதலியபொருள்யாப்பே
நூற்பெயர்நுவல்வோன்பெயர்காரணம்பயன்
காலங்கேட்போர்களனெனப்பதினொரு
பால்புணர்த்துரைப்பதுசிறப்புப்பாயிரம்.

(எ-ன்.) சிறப்புப்பாயிரத்தினது கூறுபாடுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) எல்லையும், வழியும், நுதலியபொருளும், யாப்பும், நூற்பெயரும், நூனுவல்வோன்பெயரும், காரணமும், பயனும், காலமும், கேட்போரும், களனும் என்னும் பதினொரு பகுதியாகச் சேர்த்துக் கூறுவது சிறப்புப்பாயிரமா மென்றவாறு. புணர்த்து ரைப்பதென்ற விதப்பினால், நூல் செய்தோன் வழிபடுதெய்வத்தினை

யும், தெய்வமென்பதும் ஒன்றுளதென் றுண்மையுணர்த்திய அவனது ஞானசாரியனையும், அவன்றந்தையையும், குலத்தினையும் பதியினையும், அப்பாயிரத்துட் கூறுவதும் வரலாற்றுமுறைமையினான் மரபெனக்கொள்க. எனவே பதினறென்ப துட்கோள். (௬0)

இனிச் சிறப்புப்பாயிரத்தினதிலக்கணஞ் செப்புமாறு:—

61. சிறப்பினதியல்பேதெரியினூனுதலிய
திறப்படுபொருளைத்தன்னகத்தடக்கி
யகவலின்வெள்ளையினறைவதொன்றாகும்.

(எ-ன்.) சிறப்புப்பாயிரத்தி னிலக்கண முணர்-ற்று.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணத்தையாராயுமிடத்துப் புலவனானுரைக்கப்படும் நூனுதலிய பொருளையெல்லாங் குறிப்புரையானன்றி வெளிப்படையாக அடக்குவாய்செய்து ஆசிரியத்தானாதல் வெண்பாவானாதல் கூறத் தகுவ தொன்றாமென்றவாறு. சிறப்பென்ற தீண்டொன்றற் குரியதென்பதாம். (௬௧)

62. கலைகள்யாவையுங்கற்றுரைதெளிந்து
துலைநாச்சமனிற் றுணிநிலைபுரியும்
வாய்மையும்பிறர்க்கவைமயர்வறவளிக்குந்
தூய்மையுஞ்சான்றதுணையிலனெனினு
மொல்காப்பதினெண்ணூ றுப்புடைநாற்பொருட்
பல்காப்பியம்பழிப்பறநவம்புணர்க்கவு
முத்தமிழ்க்கல்வியுமுத்தமவாக்கின்
வித்தகக்கவிதையும்வேண்டினனாகினுந்
தற்புகழ்தலும்பிறன்றன்னையிகழ்தலும்
பொற்பலவாகும்புலனுடையோர்க்கே.

(எ-ன்.) நூல்செய்தான் பாயிரஞ்செய்வானல்ல னென்பதுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) இலக்கண விலக்கியங்களை முற்றப்பாடம்போற்றி யுரையைச் சந்தயமறத் தெளிந்து துலைநாப்போன்றும் துலாக்கோற்சமன் போன்று மையமுற்றபொருளை யையமறக் கேட்டோர்க்குணர்த்து

மொப்பிலாதாரு மெனினும் எழுத்தாதிய வைந்திலக்கணங்களையும் பதினெட்டுறுப்போடு நாற்பொருள் பயப்பதாய பெருங்காப்பியங் களையுங் குற்றமறப் புதிதாய்ப்பாடல்சான்றவரு மெனினுந் தன்னைப் புகழ்தலும் பிறனொருவனையிகழ்தலு முணர்வுடையோர்க் கழகல்ல வென்றவாறு. இன்னும் "தோன்றுதோற்றித் துறைபலமுடிப்பி னுந்-தான்றற்புகழ்தறகுதியன்றே" என்பதனுலுங் கொள்க. (௬௨)

63. பன்னருஞ்சிறப்புப்பாயிரம்பகர்வோர்
தன்னுயிர்பேணுஞ்சதிராசிரிய
னொருபுடைகற்றவுயர்மாணுக்கன்
றன்னொடுகற்றதலைமாணுக்க
னுரைகாரணனெனுமுரனுடையோரே.

(எ-ன்.) பாயிரஞ் செய்தற்குரியோரை யுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) கூறுதற்கரிய சிறப்புப்பாயிரங் கூறுதற்குரியோ ரிந் நால்வரு ளொருவராமென்பது. அந்நால்வருள்ளு மிப்பாயிரஞ்செய் தா ரிந்நூற் குரைசெய்த திருமேனி யிரத்தினகவிராயனென்றுணர்க. நூலாசிரியர்க்கு மாணுக்க னென்பதனு லுமாம். (௬௩)

உலகம்யாவையும்..............புலமையோனே.

(எ-ன்.) அலங்காரத்தினது பெருந்தன்மையு மிந்நூற்குச் சிறப்புப் பாயிரமு முணர்-ற்று.

உலகம்யாவையு மென்பதுமுதல் வடவேங்கட மென்னு மத்து ணையு மொருதொடர். இதனுள், உலகமென்பது "மூன்றுதலையிட்ட முப்பதிற்றெழுத்தி, னிரண்டுதலையிட்டமுதலா..............மெய்யே யுயிரென்றுயீரியல" என்பதனல் உயிர்முதன் மெய்யீற்று மொழி யாயிற்று.

உலகம் யாவையு மென்பது "உயிரிறுசொன்முன்னுயிர்வரு வழியு, முயிரிறுசொன்முன்மெய்வருவழியும்..................மென், றுயீரியலபுணர்நிலைச்சுட்டே" என்பதனு லும், "அவற்றுள், நிறுத்த சொல்லினீறாகெழுத்தொடு, குறித்துவருகிளவிமுதலெழுத்தியையப்,

பெயரொடுபெயரைப் புணர்க்குங்காலு......................மூன்றேதிரி பிடனென்றேயியல்பென, வாங்கநான்கேமொழிபுணரியல்பே" என் பதனுலும் இவை உயிர்முதன் மெய்யீற்றுமொழிநிற்ப மெய்ம்முதன் மெய்யீற்றுமொழி வருமொழியாய்ப் பெயரொடுபெயரைப் புணர்ப்ப தாய் "வேற்றுமைமப்போய்வலிமெலியுறழ்வு, மல்வழியுயிரிடைவரி னியல்பும்முள" என்பதனுல்அல்வழிக்கண் ணிலைமொழியீற்று மகரம் வருமொழிமுதல் யகரத்தோடு புணர்ந்தியல்பாயது.

யாவையுமுறு வென்பது "புள்ளியில்லாவெல்லாமெய்யும், ...ஆயீரியலவுயிர்த்தலாறே" என்பதனுல் அல்வழிக் கண் ணேனையுயிரோடுருபுதிரிந்துயிர்த்தது. இது எட்டிறந்த பல் வகையுட்கூட்டம்.

உறுபய னென்பது "மூன்றுறுருபெண்வினைத்தொகைசுட்டீ, ருகுமுகரமுன்னரியல்பாம்" என்பதனுல் வினைத்தொகை வாய்பாட்டு முற்றுகரத்தின்மேல் வருபகர மியல்பாயது.

பயன்விளையென்பது "ணனவல்லினம்வரட்டறவும்பிறவரி,னியல் புமாகும்வேற்றுமைக்" கென்பதனுல் வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண்ணி டையினம்வர ணகார மியல்பாயது.

விளைப்பானென்பது "பெயரெச்ச வினையெச்சவாய்பாடுகளும் பொருண்முடியுமாறறிந்து பகுதி விகுதியாக்கி யிடைநிலையும் வேண் டுழித் தந்துமுடிக்க"வென்பதனுல் விளைக்கவேண்டி யென்னும் பொ ருண்மைதோன்ற விளையென்னும் பகுதியை முதல்வைத்து அதன் மே "லென்பவும்பிறவும், வினையின்விகுதி" யென்பவற்றுல் பானென் னும் விகுதியை நிறுவிப் "பவ்வமூவிடத்தைம்பாலெதிர்பொழு, திசைவினையிடைநிலை'' என்பதனுற் பகரவிடைநிலையை மிகுத்து முடிக்க.

விளைப்பானல கென்பது "புள்ளியீற்றுமுன்னுயிர்தனித்திய லாது, மெய்யொடுஞ்சிவணுமவ்வியல்கெடுத்தே" என்பதனுல் னகர வொற்றியல்பாய்நிற்க வதன்மேல் அகரமேறி முடிந்தது. இதுவுங் கூட்டம்.

அலகிலென்பது "குற்றியலுகரமுமற்றெனமொழிப" என்பத ளுல் நிலைமொழியீற்றுக் குற்றியலுகரம் புள்ளியீறுபோல வருமொ ழிமுத லிகரவுயிரேற விடங் கொடுத்தது. இம்மாட்டேற் றொரு புடைச்சேறலென்றுணர்க. அன்றிக் குற்றியலுகர மழிந்ததெனிற் பொருள்வேறுபடும். அஃதுரையன்றென்க. இது குறைவுங்கூட்ட முமுடைத்ெதன்றியது. கருவி-அகக்கருவி. என்னை? நிலைமொழியீற் றுகரம் வருமொழிமுதலிகரமேற இடங் கொடுத்தலாலென்றுணர்க.

அலகில்சோதியென்பது "அல்வழியெல்லாமுறமெனமொழிப" என்றூராகலின் லகாரம் அல்வழிக்கண் வல்லினம்வர வியல்பாயது.

சோதியணி யென்பது "இ ஈ ஐ வழியவ்வு" மென்பதனுல் யகரவுடம்படுமெய் பெற்றது. இது புறப்புறச் செய்கை.

அணிகிள ரென்பது "அல்வழி இ ஐ முன்னராயி, னியல்பு மிகலும் விகற்பமுமாகும்" என்பதனுல் இகரவீற்று வருமொழி முதல் வல்லினம் அல்வழிக்கண் ணியல்பாயது.

கிளர்திரு வென்பது "ஆவியாழவிறுதிமுன்னிலைவினை, யேவன் முன்வல்லினமியல்" பென்பதனுல் வினைத்தொகைவாய்பாடு மேவல் வினைபோறலின் அல்வழிக்கண் ரகாரமுன் வல்லின மியல்பாயது.

திருவுரு வென்பது "ஏனையுயிர்வழிவவ்வு" மென்பதனுல் வகர வுடம்படுமெய் பெற்றது. செய்கை - இதுவும் புறப்புறச்செய்கை.

இனி உலகம் என்பது பலபொருள் குறித்த ஒருசொல்லா யினு மீண்டுச் சிறப்புடை யுயிர்கண்மேனின்றது.

உலகம் யாவையு மென்பது "பெயரினுகியதொகையுமாருள வே" என்பதனுலும், "காலமுலகமுயிரேயுடம்பே, பால்பிரிந்திசை யா வுயர்திணைமேன" என்பதனுலும் ஆபல என்பதுபோலப் பிறி தோர்பயனேக்காது உயிர்களோ டமைந்து ஆகிய வென்னும் பண் புத்தொகை வாய்பாட்டோடும் எல்லாமென்னு மஃறிணைப் பன் மைமுற்றுப் பெயர்ப்பயனிலைகொண்டது. யாவையு மென்னும்பய னிலை தானே யெழுவாயுருபாகி மிகுந்த வென்னும் வினைத்தொகை முதனிலையாய்த் தன்னெச்சமான வாதியமென்னும் பெயரோடும்

வினையெச்ச வாய்பாடேற்றது. அலகில் சோதியென வெண்ணையு ணர்த்தும் பெயரோடும் புணர்ந் தாகியவென்னும் பண்புத்தொகை வாய்பாட்டான் வினையெதிர்மறுத்த பெயரெச்சவினைக் குறிப்புடன் றன்னெச்சமாகிய சோதியென்னும் பெயரோடு முடிந்தது. "கோ ளில்பொறியிற்கோட்டமில்கட்டுரை" என்பனவு மிது,

சோதியணிகிளர்திருவுரு வென்பது உவமைத்தொகை, உம் மைத்தொகை, வினைத்தொகை யொற்றுமைநயம்பெற்று மூன்றுவ தன்றொகைப்புறத் தும்மைத்தொகையுமுற் றன்மொழித்தொகைப் பெயர்ப்பயனிலை கொண்டது.

உறுபய னென்பது உரிச்சொல் லடையோடுங் கூடிய பண்புப் பெயரெனினுமாம்; நள்ளிருட்கிடந்தேன் என்பதுபோலும். உறு பயன்-முத்தி. அணி-கௌத்துவமணி. இவை ஆகுபெயர். என்னை? "அவைதாந், தத்தம்பொருள்வயிற் றம்மொடுசிவணலும்" என்பத னுலறிக. இனி "எல்லாத்தொகையுமொருசொன்னடைய" என்ப தனுல் இம்முதலீரடியுள் உலகம் யாவையு மென்பது இருமொழித் தொடர்த் தொகைச்சொல். உலகம் யாவையு மென்பதுமுதல் திரு வுருவென்பதீறுயின பன்மொழித்தொடர்த் தொகைச்சொல். அவற் றுள்ளும் அலகில்சோதியணி கிளர்திருவுருவென்பன அறுவகைத் தொகையுமோ ரளவடிக்கண்ணே யொருங்குதொக்கன. என்னை ? அலகிலவாகிய சோதிகளினொளியைப்போலு மொளியையுடைய வணியையுந் தழையாநின்ற திருவோடுங்கூடிய திருமேனியையு முடையா னெனத் தொகைதொடர்ந்து நிகழ்ந்தமையா னெனக் கொள்க. அன்றியும் விளைப்பானென்பதனை யெடுத்தலோசையால் வினைப்பெயராக்கி முற்று யிருபெயரொட்டுப்பண்புத் தொகை வாய் பாட்டான் உறுபயன் விளைப்பானுகிய திருவுருவெனினுமாம். வினைப் பெயர் முற்றுய்ப் பெயர்ப்பெயரேபோல வுருபேற்றலினெனக் கொள்க. இவ்விரண்டிற்கும் விளைப்பான்றிருவுருக்குடிபுகு வட வேங்கட மெனவும், விளைப்பானுகிய திருவுருக்குடிபுகும் வடவேங் கடமெனவும் முறையே தொடர்ப்படுத்து முடிக்க. இச்செய்யுட்குப் புலவிர்கா ளென்னுந்தோன்றுவெழுவாயை முதலேவிரித் துரைநடை யொட்டுக. இவை யிரண்டுமன்றி விளைப்பான் என்பதனைப் படுத்

தலோசையால் வினைப்பதமாக்கி உயிர்களெல்லா முத்தியை விளக் கப்படுவா னென்றவ னலகில்சோதியணி கிளர் திருவுருவெனத் தன் னெச்சமான பெயர்கொண்ட முற்றுக்குதல் இச் சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தார் கருத்து. இம் முற்றிற்கு அதன்பின்னர் அவன் என் னுஞ் சுட்டுப்பெய ரெஞ்சியதாகவிரித்து மேல்வரும் உணர்வுயிரென் பவற்றோடும் புணர்த்து அவன்குடிபுகும் வடவேங்கடமென முடிக்க.

இம் முதலீரடிக்கு மித்துணையும் எழுத்துச்சந்திமுடிவுஞ் சொன்முடிவும் விரித்தனம். இங்ஙனம் வகுத்தவற்றுள் இம்முற் றிற்குப் பொருள்கோள் - ஆற்றுநீர். பொருள் - புறப்புறம். திணை- வாகை. துறை-அருளொடு நீங்கல். என்னை? "ஒலிகடல்வையகத்து, நலிவுகண்டுநபப்பவிதந்தன்று" என்னும் வெண்பாமாலையுள் வா கைத்திணையு ளிறுதிச் சூத்திரத்தானுணர்க. யாப்பு-குறள்வெண் செந்துறை. அலங்காரம்-ஒருபொருட்கொன்றுபல சூழீஇய பல் பொருளுவமை. மெய்ப்பாடு-கல்விபற்றிய பெருமிதம். பயன்-ஆத லான் முத்திவேண்டுகில் இக்காயமிருக்கப்பெற்றபொழுதே இந்திரி யங்களையடக்கி, மண், பெண், பொன் என்னும் பற்றினைவிட்டு, மனோவாக்குக் காயங்களா லவனைச் சிந்தித்தும் வாழ்த்தியும் வணங் குமின்; பேரின்பம்பெறலாம் என்பதாம்.

இப்பாயிரச் செய்யுண் முதலீரடியையு மிங்ஙனம் பிரித்துச் சொல்லணிக்கட்காட்டிய பிறிதுபடுபாட்டாக்கியதும் பஞ்சாதிகார விலக்கண நடைதழீஇய ஒருவகை விரித்துரைகாட்டுதற் கெனக் கொள்க. இனி ஏனையடிகட்கெல்லாம் இவ்வாறு விரித்துரைப்பி னுரைபெருகுமாதலான் அவற்றிற் கிவற்றிற் சுருங்கக்கூறுவதையுங் கற்றபெற்றி நற்குணனுடையோர் தெற்றெனமுற்ற வுய்த்துணர்க.

உணர்வுயிர்..................கவின்பதிநின்று மென்பது அவன் ஆயுவும், ஞானமும்போலத் தன்னுடன் அளவளா யுத்தமராகிய நித்தர்கூட்டம்விட்டு நீங்காத அழகிய சுவணமயமாம் அந்தாமத் தின்கண்ணு மவ்வுருநிலைபெற்றிருப்பதோடும் என்றவாறு. உணர் வுயிர்-உம்மைத்தொகை. கணமகலாத வென்பதற்குக் கணப்பொழு தும் விட்டுநீங்காத வெனினுமாம். என்னை? "ஒருபொருளிருசொற்

பிரிவிலவரையார்” என்றாராகலின். நித்தர் - அநந்த கெருட சேனு பதிமுதலியோர். அகலாதபொற்கவின்பதி என்பது “உருபும்வினையு மெதிர்மறுத்துரைப்பினுந், திரியாதத்தமீற்றுருபினென்ப” என்பத ஞல் எச்சப்பெயர் திரிபின்றி முடிந்தது.

உரவுநீர்வளைத்தவொன்பானுள் ....வடவேங்கட மென்பது கடல்சூழ்ந்த பூமியினிடத்துக் கண்டமொன்பதினுள்ளுந் தென்றிசைக்கட் பரதகண்டத்துள் அந்தாமமாகிய அப் பழம்பதி பூலோகவைகுண்டமானதென் றுயர்ந்தோர் கூறும்படிக்குக் குடி கொண்டுறையும் விசும்பைத் தொடவுயர்ந்தசோலையையுடைய வடக் கின்கண் வேங்கடமுமென்றவாறு. உரவுநீர் வளைத்த வொன்பா னென்பது அடிப்பட்டபெய ரெஞ்சாது முதனின்றுதொடர்ந்த பெய ரெச்சவாய்பாடு தன்னெச்சமான பெயர்கொண்டுமுற்றியது. அடிப் பட்டபெயரெஞ்சியதாவது உண்டசாத்தன் என்பதற்கு அமு துண்டசாத்தன் என்றும், உண்டவமுதென்பதற்குச் சாத்தனுண்ட வமுதென்றும் முதலே நின்றபெயராகிய அமிர்துஞ் சாத்தனும் எஞ் சிநிற்பது. அஃதீண்டியாண்டுவிரிந்ததெனின்? உரவுநீர் அடிப்பட்ட பெயர்; வளைத்த வென்பது பெயரெச்சவாய்பாடு; ஒன்பான் என் றது தன்னெச்சமானபெயர். ஆதலால் உரவுநீர்வளைத்த என முதலே எஞ்சாது விரிந்தமை காண்க. இவை வினையெச்சத் திற்குமுள. அவையும் இம்முறையே காண்க. உரவுநீர்-போக்கு வரவுநீர். ஒன்பானுள் என்பது “ஒன்றுமுதலாகப்பத்தூர்ந்துவரூஉ, மெல்லாவெண்ணுஞ் சொல்லுங்காலை, யாணிடைவரினுமானமில்லை, யஃதென்கிளவி யாவயிற்கெடுமே, யுய்தல்வேண்டும்பஃகான்மெய் யே” என்றாராகலின், அஃதென்னுஞ் சொற்கெட்டுப் பகரமெய்நிற்ப வுருபுபுணர்ச்சிக்கண் ணிடை ஆன்சாரியை பெற்றது. ஒன்பானுட் டென்புல என்பது எட்டிறந்த பலவகையுட் டிரிந்ததன்றிரிபு. கண் டத்துள் என்பது “மஃகான்புள்ளிமுன்னத்தேசாரியை” “அத்தே வற்றேயாயிருமொழிமே, லொற்றுமெய் கெடுதறெற்றென்றற்றே” என்பதஞன் மகரங்கெட்டு “அத்தினகரமகரமுனையில்லை” என்ப தஞல் அத்துச்சாரியை அகரங்கெட்டது. அப்பழம்பதி என்பது “வினையெஞ்சுகிளவியுஞ்சுட்டினிறுதியு, மாங்கவென்னுமுரையசைக்

படிக்கு என்றவாறு. இவற்றுள், இயல் என்பதனை நான்கினுங் கூட்டி அணி என்பதனைப் பொருண்முத லிரண்டினுங் கூட்டியு ரைக்க.

சதுர்பெற........சார்பெனலாய் என்பது நால்வகைபெற்றுச் செய்யுளிடம் வழக்கிடமென்னு மீரிடந்தழுவின சார்புநூலென்ப தாகவென்றவாறு.

காரிதந்தருள்...........உரைத்தனன் என்பது- அந்நூற்குக் காரியாருலகின்மன்னுயிர்க வீடேறப்பெற்றருள்செய்த நூற்கடலி னியற்பெயரால் மாறனலங்கார மென வத் திருநாமத்தினை யவ் வணிக் கணியாகவே யலங்கரித்து ஞானசாரியர் குழீஇயதாம் அவை யின்கண் ணரங்கேற்றினன் என்றவாறு.

சிற்குணச் சீநிவாதன்...........உணர்வோன் என்பது அவன் யாரெனில், சாத்துவிககுணத்தையுடைய சீநிவாதனென்னும் ஞான சாரியனினியகருணையால் நன்பொருளாகிய சித் தசித் தீச்சுர மென்னும் மூன்றினையும் உணர்த்தும் ஞானநூல்களை நாடோறும் பேரானந்தமிகும்படி யாராய்வோன் என்றவாறு. "வேண்டியகல்வி யாண்டுமூன்றிறவா" தென்பதனால் உணர்வோனென நிகழ்வுமெதிர் வும்பெறக்கூறினு ரென்றறிக.

பெருநிலம்...... . ...வருமனகன் என்பது பெரியவுலகினிடத் துயர்ந்தோர் கீர்த்திக்குந் திருக்குருகைப்பெருமாள் பெற்றருளும் அழுக்கற்றவன்; புண்ணியன். என்றவாறு.

செழுந்தேன், மருக்கமழ்சீரகத்தார் வணிகன் என்பது வள மையையுடையதேனினது பரிமளம் பரிமளிக்குஞ் சீரகத்தார்புனைந்த வணிகர்குலத்துள்ளான் என்றவாறு.

புகழ்த் திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயன் என்பது கீர்த்தி யையுடைய திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராய னென்னுஞ் சிறப்புப் பெயரையுடையோன் என்றவாறு.

அருட்குணத்துடன்வளர்சடையன் என்பது - கருணைக்குணத் துடன் வளராநின்ற சடையன் என்னுமியற்பெயருடையோன் என் பதாம்.

பொருட்டொடர்நவம்புணர் புலமையோன் என்பது பெருங் காப்பியம் புதிதாகப் பாடல்சான்ற அறிவின்றன்மையையுடையோன் என்றவாறு. ஏகார மீற்றசை.

வடக்கின்கண் வேங்கடமுந் தெற்கின்கட் குமரியுமென்னக் கூறப்படுவனவா மவற்றினடுவிருந்து தமிழையாராயு முணர்வுடை யோர் நன்குமதிக்குந் தெண்டிமுதனூலணியோடும் புலவர் புணர்த் துவழங்குமணியையுந் தனது நுண்ணுணர்வாற் கண்டளித்த பல வணியையுங் கற்றோர்மனத்துட்கொளத் தொகுத்தும், வகுத்தும், விரித்தும் நால்வகை யியலா னீரிடம்பொருந்தின சார்புநூலென்ப தாகவும், அந்நூற்குக் காரியார்பெற்றருள் கலைக்கடலியற்பெயரை யணியாகப் புனைந் தாரியர்குழீஇயவவையின்கண்ணரங்கேற்றினன்; அவன் யாரெனிற் சிற்குணச்சீநிவாதனின்னருளால் நற்பொருண் மூன்றையு மாராய்வோன் திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயன் சடை யன் பொருட்டொடர்நவம்புணர்புலமையோ னென்க.

அஃதாக முன்னர்ச்சிறப்புப்பாயிரம் பதினொருவகைப்படுமெ னக்கூறிய வப்பதினொன்றும் இப்பாயிரத்துட்பெற்றவா றெங்ஙனே யோவெனின்? வடவேங்கடந் தென்குமரியெனவே எல்லையும், முத னூலணியொடு மெனவே வழியும், நுதலிய பொருளும், தனது நுண் ணுணர்வாற்றருபல வணியையு மெனவே காரணமும், பயனும், பொதுவியல் பொருள்சொல் லணியெச்சவியலென வெனவே யாப்பும், காரிபெற்றருள்கலைக்கடலியற்பெயர்புனைந் தெனவே நூற்பெயரும், ஆரியர்துவன்றவவைக்களத்துரைத்தன னெனவே கேட்டோரும், களனும், திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயன் சடையனெனவே நூல் செய்தோன் பெயரும், காலமும் ஆகப் பதினொன்றும் இப்பாயிரத் துள்ளே பெற்றவாறு காண்க. அன்றியும் நூல்செய்தோன் வழிபடு தெய்வமும், தெய்வத்துளிதுவே பரத்துவமென்னவறிவித்த ஞானா சிரியனும், நூல்செய்தோன் பிதாவும், குலனும், பதியும் கூட்டிப் பதினாறென்னுமவையும் இப்பாயிரத்துட் பெற்றவாறு காண்க.

இது இருபத்தாறடியான் வந்த நேரிசையாசிரியப்பா. என்னை? "ஈற்றயலடியேயாசிரியமருங்கிற், றோற்றமுச்சீர்த்தாகுமென்ப." என் றாராகலின். இவ்வாசிரியப்பா முதலீரடியையுங் குறள் வெண்செந்

துறையாக்குதலாற் சொல்லணியுட் சித்திரப்பாவினுட் பிறிதுபடுபாட் டாயது.

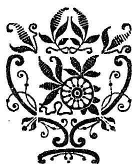
64. பாவிற்கணிபோற்பனுவற்றெளிவுணர்ந்தோர்
நாவிற்குவாய்மைபோனூரணனூ்—தேவிற்கு
வாய்ந்தவருள்போலவாய்ந்ததே நூலகத்தா
யேய்ந்தபொருட்பாயிரம்.

(எ-ன்.) சிறப்புப்பாயிரத்தினது சிறப்பிற் குவமையுணர்-ற்று.

இதனுள் வாய்மை - சத்தியவசனம். கற்றகல்வியைப் பிறர்க்குச் செலச்சொல்லுதலுமாம். நூலகத்தா யேய்ந்தபொருட்பாயிரம் என் பதனாற் சிறப்புப்பாயிரம் நூலகத்தா யேய்ந்தபொருள் புலவன்கூறிய வவ்வவநூலுக்குச் சிறந்தபொருள்களா மெனவுணர்க. (சுச)

தருகாளமேகங்கவிராயராசன்சடையனன்பாற்
குருகாபுரேசர்புனையலங்காரங்குவலயத்தே
கருகாதசெஞ்சொலுரைவிரித்தான்கற்பகாடவிபோல்
வருகாரிரத்தினகவிராயன்பேரைவரோதயனே.

பாயிரவுரை முற்றும்.

ஸ்ரீ:

மாறனலங்காரம்.

முதலாவது

பொதுவியலுரை.

65. திருப்பாவையென்னத்திருந்தியற்பாத்தந்த
திருப்பாவைவில்லிபுத்தூர்ச்செல்வி—யருட்பார்வை
வாய்ந்ததனுற்செய்யுள்வழக்கென்றிரண்டிடத்தா
லாய்ந்துரைப்பல்செய்யுளணி.

என்பது சூத்திரம். இவ் வதிகார மென்னுதலிய வெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதோவெனின், அதிகார நுதலியதூஉ முன்னர்க்கூறிப் போந்த சிறப்புப்பாயிரத்தானே யுணரப்படும். என்னை? "தனது நுண்ணுணர்வாற்றருபலவணியையும்" என்பதனுலுணர்க. ஆயின் இவ் வணியதிகாரத்து ளணியிலக்கணமெனைவகையோத்தினுணர்த் தினுரோ வெனின், இனைவகையோத்தி னுணர்த்தினு ரென்ப தூஉம் அச் சிறப்புப்பாயிரத்தானே விளங்கும். என்னை? "பொது வியல்பொருள்சொல்லணியெச்சவிய" லெனக் கூறியதனுலுணர்க. அஃதாக இவ் வதிகாரத்தின் முதற்கணோத்தினைப் பொதுவிய லென்ற தென்னையெனின், அணிபெறுஞ் செய்யுட்கட்கும், பொதுவானவொ ருசாரணிக்கும் பொதுவிலக்கண முணர்த்தினமையாற் பொதுவிய லென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. இவ்வோத்தினு ளிச்சூத்திர மென் னுதலிற்றோவெனின், ஒருசாராசிரியர் வேண்டுஞ் சிறப்புப்பாயிர முணர்-ற்று. என்னை? "தெய்வவணக்கமுஞ்செயப்படுபொருளும், மெய்தவுரைப்பதுந்தற்சிறப்பாகும்." என முன்னையோர் கூறிய முறையானும், "கடவுள்வணக்கமுங்கருதியபொருளுந், திடனுறப் புகல்வதுஞ்சிறப்பென்றுகும்." என இந் நூலுடையாருங் கூறிய முறையானு முணர்க. உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று. அன்னவா

ருத லிச் சூத்திரத்திற்குப் பொருளுரைப்பவே விளங்கும். ஆனு லிச் சூத்திரச்சொற்பொருள் யாதோவெனின், அப் பொருளுரை நான்குவகைப்படும்; கருத்துரைத்தலும், கண்ணழித்துரைத்தலும், பொழிப்புத்திரட்டலும், அகலங்கூறலும் என. என்னை? "உட்கோள் கண்ணழிப்புடன்பொழிப்பகலஞ், சுட்டிக்கூறல்சூத்திரச்சொற்குரை" எனவரும். அவற்றுள்ளும் கருத்துரைத்தலாவது சூத்திரத்தி னுட் கோளுரைத்தல். என்னை? "கருத்துரைசூத்திரத்துட்கோள்கழறல்." எனவும், கண்ணழித்துரைத்தலாவது சூத்திரத்திற் சொற்ரெறுறுஞ் சொற்பொருளுரைத்தல். என்னை? "தொகுத்தசொற்ரெறுறுஞ் சொற்பொருளுணர்த்த, லடுத்தகண்ணழிப்பென்பர்கற்றவரே." எனவும், பொழிப்புத்திரட்டலாவது சூத்திரத்திற் பொருளேயெல்லாந் தொகுத்துரைத்தல். என்னை? "ஓலிகெழுசொற்பொருள்களைத்தொ குத் தொருங்கே, பொலிவுறத்திரட்டியுரைப்பதுபொழிப்பே" எனவும், அகலமாவது சூத்திரத்திற் பொருளைச் செம்மைசெய்தற்குக் கடாவும் விடையு முள்ளுறுத்தி விரித்தல். என்னை? "மனுதுறும் யாப்பின்மரீஇயசொற்பொருளை, விஞவினும் விடையினும் விழுப் பொருளாக்கி, யகற்றுபுவிரித்துரைப்பதுவேயகலம்." எனவும் இந் நூலுடையார் கூறிய சூத்திரங்களானு முணர்க.

இவ் வகையெல்லா மிச்சூத்திரத்தினுட் பெறுமுறை யெங்ஙனே யோ வெனின், "திருப்பாவை யருட்பார்வை வாய்ந்ததனு" லெனவே கடவுள்வணக்கஞ் சொன்னவாறு. "செய்யுளணி" யெனவே யதிகா ரத்துட் கருதியது சொன்னவாறு. அதிகாரம் - முறைமை. இதனுற் கருத்துரை முற்கூறப்பட்டது.

இனிக் கண்ணழித்துரைக்குமாறு:—திருப்பாவை யென்னவென் பது அழகையுடைய நோன்பென்று சொல்லுவதாக என்றவாறு திருந்தியற்பாத்தந்த வென்பது நிரம்பிய இலக்கணத்தையுடைய பாட் டை யுலக மீடேறப் பாடித்தந்த என்றவாறு. திருப்பாவை வில்லி புத்தூர்ச்செல்வி யென்பது திருப்பாவையென்னுந் திருநாமத்தை யுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்த் திருவுடையாள் என்றவாறு. அருட்பார் வை வாய்ந்ததனு லென்பது அவளது கருணையோடுங் கூடிய திருக் கண்ணோக்கம் எனக்கே பலித்ததனுல் என்றவாறு. செய்யுள்வழக்

கென்றிரண்டிடத்தா லென்பது செய்யுளென்றும், வழக்கென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட இரண்டிடங்களானு மென்றவாறு. ஆய்ந்துரைப்பல் செய்யுளணியென்பது செய்யுளணி யாய்ந்துரைப்பலெனப்பாடமாற்றி முன்னோர்கூறிய செய்யுளிடனாகத் தோன்று மணியிலக்கணங்களை யாராய்ந்து கூறுவ லென்றவாறு. அணியென்ப தீண் டணியிலக்கணங்களை. செய்யுட் கழகு கொடுத்தலின் அணியென்றாயிற்று.

இனிப் பொழிப்புத்திரட்டுமாறு:—அழகையுடைய நோன்பென்றுசொல்லுவதாக நிரம்பிய விலக்கணத்தையுடைய பாட்டை யுலக மீடேறப் பாடித்தந்த திருப்பாவையென்னுந் திருநாமத்தையுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்த் திருவுடையாளது பரம கருணையோடுங் கூடிய திருக்கணோக்கஞ் சிறிது மறிவிலனேனக்கே பலித்ததனாற் செய்யுளென்றும், வழக்கென்றுங் கூறிய விரண்டிடங்களானு முன்னோர் கூறிய செய்யுளிடனாகத் தோன்று மணியிலக்கணங்களை யாராய்ந்து கூறுவ லென்றவாறு.

இனி, அகலமாவது விரித்துரையாதலால் இதற்கும் விரித்துரை யீண்டுக்கூறின் உரைபெருகுமாதலா லதனை யுள்ளுறுத் துய்த்துணர்ந்துகொள்க. அஃதாக முன்னோர்கூறிய விலக்கணநூல்க ளெனை வகையோத்தினானுணர்த்தினாரெனினு முற்று மொருபாவினாற் கூறவும் இந் நூலுடையார் பொதுவியலொன்றையும் வெண்பாவாற்கூறியேனை யியல்கண் மூன்றினையும் ஆசிரியத்தாற்கூறிய தென்னையோவெனின், நன்றுசொன்னாய் இக் கடாவிற்கு எதிரதுபோற்றலென்னு முத்தியாற் பாயிரத்துள் "விதியாச்செய்யுளின்மிகுத்திலக்கணமு, மதியானுரைத்ததும் வழங்கன்ஞாபகமா" எனக்கூறிய சூத்திரத்தானுணர்க. (க)

66\. வெண்பாவகவல்விரிகலிப்பாவஞ்சிப்பா
பண்பார்மருட்பாபரிபாட—லொண்பா
வினமென்றுலித்திரண்டாறீராறவாய்ச்சென்
றனமுந்துநூல்கற்றது.

(எ-ன்.) முன்னர்ச்செய்யுளிடனாகத் தோன்று மணியிலக்கண முரைப்பலென்றார்; செய்யுளுணர்ந்தே யணியுணரப்படுமாகலான்,

அணிபெறுஞ் செய்யுளின்பெயரும், முறையும், தொகையு முணர்ற்று.

(இ-ள்.) அது - செய்யுளெனத் தொகையா னொன்றாய் நின்ற வது. வெண்பா வகவல் என வகைவரையறை யிரண்டாய் அவற்றின் மரபுமிக்க கலி, வஞ்சி, மருட்பா, பரிபாடல் என நான்கினோடும் விரிவரையறையாறாய்ச் செப்பல், அகவல், துள்ளல், தூங்கல் என்ற வோசையுடைத்தாய் விரியோடுநின்றவாறனுள் வெண்பா முதலாய நான்கென்னு மொள்ளியபா இனமெனப் பன்னிரண்டாய் முந்துநூல் கூறப்பட்டு நிகழ்ந்தன வென்றவாறு. என்றென்பது எண்ணிடைச் சொல். அதனைப் பா, பாவினமென்னு மெல்லாவற்றினும் பிரித்தேற்றுக. என்னை? "என்றுமெனவுமொடுவுமொரோவழி, நின்றும்பிரிந்தெண்பொருடோறுநேரும்." என்பவாகலின். அது "வினை பகையென்றிரண்டினெச்ச" மென்பதுபோலக் கொள்க. இரண்டா றீராறென்பன நிரனிறை. ஆயென்பதிறுதிவிளக்கா யீண் டாக்கத்தினைக் காட்டியது. ஒலித்தாயென்ப துடைமைவினைக்குறிப்பு. "மருட்பாவேனையிருசாரல்லது, தானிதுவென்னுந்தனிநிலையின்றே." என் பதனால் அதற்குச் செப்பலும் அகவலுங் கொள்க. "பரிபாடல்லே தொகைநிலைவிரியி, னிதுபாவென்னுமியனெறியின்றிப், பொதுவாய் நிற்றற்குமுரித்தெனமொழிப." என்பதனால் அதற்கு முழுதுமிசையாய்க் கொள்க. இப்பெயர் பெயர்; இம்முறை முறை; இத்தொகை தொகை எனக்கொள்க. இவற்றுள் வெண்பா முதல்வைத்தது தலை தடுமாற்ற மெனினுமாம். ஆயின் முதலே யணியிலக்கணங் கூறுவலெனப்புகுந் தீண்டுச் செய்யுளிலக்கணங் கூறிய முறையான் மற்றொன்று விரித்தலென்னுங் குற்றமாமெனின், ஆகாது. என்னை? எழுத் தசை சீர் தளை யடி தொடையென்னு மாறுறுப்பினதிலக்கணங்களைக் கூறி யவற்றானுய பாவினைத் தளையானும், அடியானும், தொடையானும், ஓசையானும், பொருளானும் வேறுபட்டமைகூறியினங்களையு மவ்வகையே கூறா திவ ணீண்டைக்கே வேண்டுஞ் செய்யுட்களது தொகை வகைமாத்திரமே கூறினமையா னெனக்கொள்க.()

67. ஆற்றலணிக்கண்ணவை முத்தகங்குளகந்
தோற்றுந்தொகையேதொடர்நிலையென் — றேற்புடைய

வென்றுமவற் றுளெழுவாய் தனிநின்று
சென்றுபொருண் முற்றுந்திடன்.

(எ-ன்.) இதுவும் அங்ஙனம் விரிந்தபாக்க ளணிபெறுதற் பொருட்டுச் சிறப்பிலக்கணத்தா லவற்றிற்கு மீட்டு மொருவகைப் பெயரு முறையுந் தொகையு முணர்-ற்று.

(இ-ள்.) வகையினும் விரியினுங்கூடி யிரண்டாறீராறென்னுஞ் செய்யுட்களாகிய வவை பெருமையுடைய வணியிலக்கணங்களிடத்து முத்தகம், குளகம், தொகைநிலை, தொடர்நிலையெனச் செய்யுளுன்காகப் பொருணோக்கத்தாற் றொகைபெற்று எக் காலத்திற்கும் பொருந்துத லுடையனவாம் அந் நான்கனுள் ஆதியாகிய முத்தகச்செய்யுளொன்றாகநின்று திடனுகச்சென்று புலவன் குறிக்கப்பட்ட பொருநளைப் பயந்து முற்றுப்பெறு மென்றவாறு. இவற்றுள் முத்தகம், குளகம் என்பன வடமொழிப்பெயர். ஏனையவிரண்டுந் தமிழ்மொழிப் பெயர். அவை யங்ஙனமாமாறு மேலறியப்பெறும். நிலையென்பதனை யிரண்டிடத்துங் கூட்டியுரைக்க. ஆற்றல் - பெருமை. தோற்றுதல் - உண்டாதல். சென்றென்பதனுற் செய்யுளின்கண் ணிகழ்ந்தசொற் பொருளொடுமுற்றுது எஞ்சிநின்ற சொல்லேயாயினும் பொருளேயாயினும் கொணர்ந்து முற்றுவிக்க முற்றுமென்பதூஉங்கொள்க. எழுவாயென்ப தீண் டிடத்தானுகிய வாகுபெயர். இச் சூத்திரப்பொருள் கோள் மொழிமாற்றெனக் கொள்க.

இனி முத்தகச்செய்யுட் குதாரணம் வருமாறு:—

பொன்னகர்புகுந்தயாணர்ப்புத்தமிர்தம்
பின்னொருநிலத்துட்பிறிதொருபடிவத்
தொருபகலுரைவதன்றெனவுலகுரைசெய
வருள்புரிகடவுளானையின்வேட்டமுற்
றிகல்புரிவிலங்கினினந்தொலைத்ததற்பி
னகநகர்புரப்பேனயர்வுயிர்த்தற்குப்
பொலந்தகட்டுருளிப்புரவியூர்தியின்
வலம்பயில்பாகன்வரவுநீஇப்புறநகர்த்
தண்ணிழலடினன்சார்வுழிமனனே

பெண்ணியல்பெருக்கியப்பேரமிர்தெதிர்தலும்
யாவதிவ்வுருவெனவிடைவிடாதுயவலுங்
காவகத்திஃதொருகவினிலைக்களனென்
றுண்ணிகழுழுவலன்புடனின்றாட்டக்
கண்ணயந்தனவாய்க்காமுறக்காண்டொறும்
புகுமுகம்புரிதலிற்புணர்ச்சிமேற்கொளத்
தொகுபதிஞென்றுந்தொடர்பிற்றோற்றி
யொளியுமுறுமுரிசையும்வாசமுங்
களியதாய்மிழற்றேசையுமைம்பொறி
யேககாலத்திலவிதமொன்றி னுண்
டாகபாவருமணுகாதமைநலன்
வண்டுழாநெகிழ்ந்துமணமலிசெவ்வித்
தண்டுழாயரங்கன்றடந்துறைப்பொன்னித்
திரைவான்றெறிநித்திலத்திரணிலவெழும்
விரைமலர்பரப்பிமெல்லணைவிரிபுன்னையி
னேந்தெழிற்சினைகவியெழினியுள்
வாய்ந்தருண்மறையார்மனக்கொள்பவரே. (1)

என்பது இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்தவழித் தலைமகளிவனெக் குலத்தான்கொல் லெவ்விடத்தான்கொல் லின்னுமிப்புணர்ச்சிகூடுங் கொல் லிவனென்னிடத் தன்புடையான்கொல் லெனக் கூற்றாலையுற் றுரையாளாயினுங் குறிப்பாலையநிகழும்; அவற்றைத் தலைமக னுளத் தா னுட்கொண்டு நால்வகையையமுந்தீரக் கூறியது.

(இ-ள்.) பொன்னகர்....................உரைசெய - மனனே சுவர்க்கத்துட் குடிபுகுந்த வழகிய புதிய வமிர்தங் குடிபுகுந்தபின் னர்ப் பொன்மயமல்லாத மற்றொருநிலத்தின்கட் சலமயமல்லாத மற் றொரு வடிவெடுத் தொருகணப்பொழுதுந் தங்குவதன்றென் றுயர்ந் தோர் கூறுநிற்பவும். அப்பேரமிர்து - அப் பெருமையையுடைய வமிர்தம். அகநகர்புரப்பேன் - அகநகரின்கண் ணிருந் துலகினைப் புரக்கு மரசுரிமையுடையேன். அருள்புரிகடவுளாணையின்............ தொலைத்ததற்பின் - என்னிடத் தினியகருணையைச்செய்யும் பால்வரை தெய்வத்தி னேவலான் வேட்டைமேன் மனம்வைத் துலகத்துயிர்

கட்கு மாறுபாடிழைக்கும் ஆளி முதலிய விலங்கின் கூட்டத்தைக் குறைத்தபின்னர். அயர்வுயிர்த்தற்கு..............சார்வுழி - அவற்றைத் தொடர்ந்தோடியாடின வருத்தம் போக்குதற்குப் பொற்றகடு பொதிந்த நேமியையுடைய குதிரைபூண்ட தேரோடும் வென்றிவிட்டு நீங்காதபாகன் சுவடுபார்த்து வருவனென வுட்கொண்டு புறநகர்ப் பொதும்பர்க் குளிர்ந்தநிழலைநோக்கி யணுகினகாலத்து. பெண்ணியல் பெருக்கி யெதிர்தலும் - பெண்ணின திலக்கணத்தைத் தனதாகப் பெருப்பித் தெனதெதிர்நிற்ப. யாவதிவ்வுருவென.................. காண்டொறும் - மலர்மகள் முதலாயினோருருவினுள் யாதுதா னிவ் வுருவமென நின்றொடுங்கூடி நீக்கமின்றி யுசாவாநிற்ப வுள்ளேநிகழு மெழுமையுந் தொடர்ந்தவன்பு பால்வரைகடவுளினன்புடன்கூடி யிக் காவகத்திவ் வுருவ மலர்மகண் முதலாயோர் காந்திகளெல்லாந் திரண் டேகமாகக் குடியிருப்பதோ ரிடவகைதானென் றுணர்வினு ளொன்று விப்ப வந்நிலையே கண்க ளிவ்வுருவினை விருப்புற் றுட்கொண்ட விருப் பமிகையானே நோக்குந்தொறும். புகுமுகம்புரிதலின்............... அமைநலன் - எனது நோக்கிடமாகப் புகுந்து தன்கண் விரும்பிநோக் குதலால் யான் புணர்ச்சிமேன் மனம்வைப்பப் புகுமுகம் புரிந்தபின் பொருளிலக்கணந் திரட்டியுரைத்த பொறிநுதல்வெயர்த்தன் முதலிரு கையுமெடுத்த வீறுய பதினொருமெய்ப்பாடு மொன்றன்பின்னொன்று தொடர்புடைத்தாகத்தோற்றிக் கண்டுற்றுண்டுயிர்த்தலாகிய நான் கோடு மேன்மேல்வைத்த கருணையுடைத்தாய் மிழற்றுமோசையு மெனக் கேட்பதுமாக வைம்புலன்களையு மென தைம்பொறிகளும் ஒரு காலத் திலவமலர்போன்ற வதரமொன்றின்கண் ணுகர்ந்தாக்கமெய்த விருதலையினும் வழிபடும் யாவரு மணுகாதபடிக் கேகாந்தமாக முழுத்த வின்பத்தை. வண்டுழா........பொன்னி-சுரும்புகளாறு தா ளிஞலுந்துவைப்ப முகைவிண்டு பரிமளத்தை மிகுப்பதாங் குளிர்ந்த துளபமாலிகையையுடைய வரங்கேசனது தடந்துறைவாய்ந்த திருக் காவிரியினிடத்து. திரைவரன்றெறி....................வாய்ந்தருண் மறை - பெரிய திருமுகத்துறைத்திரைகள் கொழித்தெறியுந் தரளத் திரணில விருளைத்துரந்து நிமிராநிற்பப் பரிமளப்பூவாகிய மெல்லிய வணையைவிரிக்கும் புன்னையின்கீ ழுயர்ந்த வழகோடுந் தாழ்ந்தசினைக ளாகிய திரையினுட் டோன்றியளித்த விராசியத்தை. யார் மனக்

கொள்பவரே - யாமேயறிவதல்ல துலகத்துள் யாவ ரறிவரென்ற வாறு. இதனுள், நாடினன் என்பது "வினையெஞ்சுகிளவியும் வேறு பல்குறிய." என்பதனால் வினையெச்சத் தனித்தன்மைத் தெரிநிலை முற்று. சார்வுழி என்பது கொள்வுழி, செல்வுழி என்பனபோல ஒற்றீற்று வகர வுடம்படுமெய் வந்தது. உயவல் - உசாவல்; "யா னொன்றுயவுகோவையசிறிது" என்பதனாலறிக. யாவர்மனக்கொள் பவரென்பது யாரென வகரங்கெட்டது. யாதிவ்வுரு என்பது யாவ திவ்வுரு வென வகரமிருந்தது. என்னை? "பலரறிசொன்முன்யாவ ரென்னும், பெயரிடைவகரங்கெடுதலுமேனை, யொன்றறிசொன்முன் யாதென்வினாவிடை, யொன்றியவகரம்வருதலுமிரண்டு, மருவின்பாத் தியிற்றிரியுமன்பயின்றே" என்றாராகலின். அப்போமிர்து என்பது "வினையெஞ்சுகிளவியுமுவமக்கிளவியு, மெனவெனெச்சமுஞ்சுட்டினி றுதியு, மாங்கவென்னுமுரையசைக்கிளவியும், ஞாங்கர்க்கிளந்தவல் லெழுத்துமிகுமே." என்பதனால் வல்லொற்று மிகுந்தது. இச் செய்யுளின்கண் ணகநகர்புரப்பேனெனவே யா னரசனென்னுங்குல னும், புறநகர்சார்வுழியெனவே "ஒன்றேவேறேயென்றிருபால்வயி" னென்பதனால் ஒரு நகருள் அகநகரும் புறநகரும் என்னுமிடமும், உண்ணிகழுழுவலன்புடனின்றாட்ட வெனவே உழுவலன்பாற் பண் டும் பயின்று வருகின்ற நட்பு இப் பிறப்பினுங் கூடிற்று; இதுபோல வின்னு மிடையிடையே கூட்டநிகழுமென்பதூஉம், அப் போமிர்து பெண்ணியல் பெருக்கி யெனவே நலம்பாராட்டலா லவன் தன்மே லன்புடையா னென்பதூஉந் தலைமக ளுட்கொண்டுணருமென்பதாம். இதனுள் பொன்மயமல்லாத சலமயமல்லாத என்பன முதலாய யாமே யறிவதல்ல தென்பதீறுய சொல்லெச்சங்களும், தலைவியுள்ளக்குறிப் பைக் குறித்தானென்னுங் குறிப்பெச்சமும் எஞ்சிநின்று விரிந்து முடிந்தவாறுங் கண்டுகொள்க. இச் செய்யுள் "அகன்று பொருள் கிடப்பினுமணுகியநிலையினு, மாட்டெனமொழிபபாட்டியல்வழக்கின்" என்பதனால் மாட்டென்னு முறுப்பாற் பொருள்கோள் நிகழ்ந்தவாறுங் காண்க. இது மருதநிலத்தலைமகன் பாலதாணையின் ஆயத்தைநீங்கிய மருதநிலப் புறநகர்த்தலைவியை யெதிர்ப்பட்டுக்கூடிய களவொழுக்கக் கந்திருவம். என்னை? "முதலொடும்புணர்ந்தயாழோர்மேன, தவ லருஞ்சிறப்பி னைந்நிலம்பெறுமே" என்றாராகலின். இனிவருஞ்

செய்யுட்கு மிவ்வாறு விரித்துரையெழுதாததற்குஞ் சொற்றொறும் பொருளுய்த்துணர்ந்து கொள்க. பகுதி - இயற்கை, துறை-புணர்ச்சி மகிழ்தல்.

முயற்சியொன்றின்றிநெருநன்முழுநல
னியற்றியதெய்வதமிறவா திருப்பதொன்
றென்றுணர்ந்துழப்புறினின்றுமாங்கெதிர்தன்
மன்றவென்றுறுதலின்மடந்தையர்குழாமொரீஇ
மடந்தபமாணிழைவணரிணரைம்பா
விடந்தலைப்பாட்டினெய்தின்பநன்பனுவலைத்
தேரின்பத்தையுஞ்சிறிதுநில்லாதே
பேரின்பமதாய்ப்பெருகலுமன்றோ
சிற்றின்பமெனத்தீர்ந்தனராகிச்
சொற்றமிழ்மாறனைத்துதிக்குமெய்த்தொண்டர்
பற்றறுத்துணர்த்தியபாசுர
முற்றிடிலாசங்கையதாமொன்றே. (2)

இது இடந்தலைப்பாட்டின் கூட்டத்திறுதிக்கட் டலைமகன் சொல்லியது.

(இ-ள்.) மனனே நம்மிடத்து முயற்சிசிறிதுமில்லையாகவு நெருநற்று நமக்குப் பெருத்தவின்பத்தை யுண்டாக்கித்தந்த தெய்வமான தென்று மிறவாதிருப்பதொன்றுமென்றறிந் தினிநாஞ் சிறிது முயற்சியுறி னின்று மத்திருவுரு முதலுட்கண்டவிடத் தெதிர்தல் சந்தய மில்லையென் றியாமுறுதலோடு மிகுளையர் குழாத்தைவிட்டுநீங்கி நம்மிடத்துவைத்த வேட்கையாற் றன்னிடத்தொன்றிய மடமையுந் தன்னைவிட்டுநீங்க மாட்சிமைப்பட்ட அணிகளோடுங் கடைகுழன்று பூங்கொத்துச்செருகிய குழலினையுடையா ணம்வரவுபார்த்துநின்ற விடத்துத் தலைப்படுதலாலெய்திய வின்பமானது நன்பனுவல்களை யாராய்ந்து நமதுண்ணின்றவின்பத்தைச்சிறிது நிலைபெறாதே பெயர்க்கப் பட்டதா யவ்வின்பநின்ற விடங்கொண் டாரா வின்பமாகப் பெருகா நிற்ப விதனைச் சிறியதாகிய வின்பமென விட்டுநீங்கினராகிச் செஞ்

சொற்றமிழாகிய திருவாய்மொழிபாடிய காரிமாறப்பிரானை வாழ்த்து முண்மைத்தொண்ட ரிவ்வுலகத்து மகளிரிடத்தெய்து மின்பத்தின் மேல்வைத்த வாசையைவிட்டுப் பரமபதத்தின்பமே தெவிட்டாதவின் பமென முன்னமுணர்த்திய முதுமொழி யிதுபொழுது விசாரிக்கிற் சந்தயமாவதொன்றென்றவாறு. மனனே என்பது தோன்றாவெழு வாய். நின்றவென்பது முதலாய சொல்லெச்சங்களையு மாங்காங்கு வருவித்துக்கொள்க. மன் - ஆக்கம். ஓ - அசை. பகுதி - இடந் தலை. துறை - இதுவும் புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

முதல்வனிற்பெறுநூன்முதற்றாயெனலாய்ப்
புதல்வனிற்பிறந்தவழிநூற்பொழிப்புரை
செலச்சொலுங்குரவனிற்றெளிந்தோர்தமக்கவ்
விலக்கணவிலக்கியமீந்தவின்பத்தினு
நயப்படவிரித்துரைநடைதாந்தமது
முயற்சியினுணர்வுழிமுன்னுமின்பத்தினு
முணராநுட்பமுமெச்சமுமொருபுடைப்
புணர்மாணுக்கரிற்புலப்படுமவர்பா
லெய்தியதெவிட்டாவின்பமொன்றெனலாம்
பொய்கையுட்கராமொடுபொருதுநைந்தழைத்த
கடமலைக்குதவியகண்ணன்
வடமலைமடவரல்வாய்ந்தருணலனே. (3)

இது பாங்கற்கூட்டத்திறுதிக்கட் டலைமகன் புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

(இ-ள்.) மனனே முதல்வனு லமைத்தருளப்பட்ட முந்துநூல் நற்றாயாக வதற்கொரு புதல்வனைப்போலப் புலவராலமைக்கப்பட்டுண் டான வழிநூலின்பொழிப்புரை முதலே கேட்போருணர்வுட்கொள் ளப்புகலுங் குரவனாற் றெளியப்பட்டோர்க்கவ் விலக்கண விலக்கியங் கள் புரந்தவின்பத்தினும் நன்குமதிப்பதாக வந்நூல்கட் காசிரியர் விரித்துரைப்பதாய வுரையினது ஒழுக்கத்தை யவ்வுரை கோளாளர் தமதறிவுடன் முயற்சியா லுணர்ந்தவிடத்துண்டான வின்பத்தினும் நூல்களிடத் துணரப்படாத வரும்பதநுட்பமும் எச்சமும் தம்மோடு கற்ற வொருபுடைமாணுக்கராலாராய்ந் தறிவிற்புலப்பட்ட வவர்பா

லெய்திய தெவிட்டா வின்பம்போ லுமொன்றெனலாம் பொற்றாமரை யோடையினிடத்துக் கராமொடுபொருது நொந்தழைத்த கடாத்தோடு கூடிய மலைபோன்றயானைக் கதனுயிர்பிழைப்பான் சென்றுதவிய கண்ணனது வடக்கின்கண் வேங்கடவெற்பினிடத்து மடவரல்தோன் றிநின்றருளிய பேரின்ப மென்றவாறு. மனனே என்பது தோன்றா வெழுவாய். இதனுட் பொழிப்புரை குரவனிற் றெளிந்தோர்க் கந் நூல்களீந்த வின்பத்தினு மென்பது முயற்சியின்றி யியற்கையிற்றெய் வத்திற்கூடிய வின்பமதாம். விரித்துரைதாந்தம் முயற்சியா லுணர் வுழி முன்னுமின்பத்தினு மென்பது சிறிது முயற்சியா னிடந்தலைப் பாட்டினெய்திய வின்பத்தினுமென்பதாம். நுட்பமு மெச்சமுந் தம் மொடுசுற்ற வொருபுடைமாணுக்கரி னுணர்ந்தவிடத் தெய்திய தெ விட்டாவின்பமொன் றெனலாமென்பது பாங்கனூற்கூடிய கூட்டத் தெய்திய வின்பமென்பதாம். இவை குறிப்புவமை.

குலனுந்தொன்மையுங்குணனுந்திருவு
நலனும்பருவமுமுருவமுநயந்தோ
ரறம்புரிகொள்கையோடளவளாய்வாழ்நாட்
டிறம்பாக்கற்புடைச்சேயிழைவயிற்றிற்
கருப்பம்வந்தடியிடக்கண்டகண்மலரால்
விருப்பமுற்றதனினுமேம்படுநிலத்துறப்
பிறந்தநன்புதல்வர்பீடுடைமுகமலர்
சிறந்தவர்காண்டொறுஞ்செறிபேருவகை
யாங்கவற்றினுமிகுமரும்புமென்மழலை
யோங்கியசெவிப்புலத்துறவருமுவகை
யுவகையிற்கழிந்தபேருவகையதாகு
மவமதிப்பின்றியேழாண்டமைவெய்தலும்
பொற்புடைக்குரவர்தம்பொன்னடிவணங்குபு
கற்பனயாவையுங்கசடறக்கற்றபின்
கல்வியுங்கவியுங்கவின்பெறச்செலச்சொலு
மெல்லையிற்றாதையின்புறலும்பொருவரும்
பூதலம்புகழப்பொலிந்துநின்றருளிய
சீதரன்குருகாபுரேசன்சிலம்பின்

மதுமலர்ச்சோலையுண்மடவரல்
புதுவதுபுதுவதாய்ப்புரிந்தருணலனே. (4)

இது பாங்கியிற்கூட்டத் திறுதிக்கட் டலைமகன் கூறியது.

இதனுள், கருப்பம்வந்தடியிடக்கண்டகண்மலரால், விருப்பமுற்றது என்பது இயற்கையிற்கூடிய வின்பவிருப்பத்தை. அதனினு, மேம் படும் புதல்வர்பீடுடைமுகமலர், சிறந்தவர்காண்டொறுஞ்செறிபேரு வகை என்பது இடந்தலைப்பாட்டிற்கூடிய வின்பமகிழ்ச்சியை. ஆங் கவற்றினுமிகு மழலையோங்கிய செவிப்புலத் துறவருமுவகை யென் பது பாங்கற்கூட்டத்திறுதிக்கட் கூடிய வின்பமகிழ்ச்சியை உவகை யிற்கழிந்தபேருவகையதாகும், கல்வியுங்கவியுங்கவின்பெறச்செலச் சொலு, மெல்லையிற்றுறைதயின்புறலும்பொருவரும் என்பது பாங்கி யிற் கூட்டத்துக்கூடிய புணர்ச்சியை. பொருவருமென்பதனை நான்கி னுங் கூட்டுக. குணம் - அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி, நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு. திரு - செல்வம். அளவளாய் - கலந்து. திறம்பா - அழியா. அவமதிப்பு - கற்கப்படுநூல்களைக் கற்கநினையா மை. இன்றி, இல்லாமை - இகழ்தல். செலச்சொலல் - கூறும்பொ ருள்களறிதற்கரியவாயினுங் கேட்போர்க் கெளியவாய் மனத்துட் கொளக் கூறல். கவின்பெற - அழகுபெற. ஒழிந்த வகல முறையிற் கொள்க. இது மாட்டுறுப்பு மெச்சமு மின்றிவந்த முத்தகச்செய் யுள். என்னை? “மாட்டுமெச்சமுநாட்டலின்றி, யுடனிலைமொழியி னுந்தொடர்நிலைபெறுமே” என்றாராகலின். பகுதி - பகற்குறி. துறை- இதுவும் புணர்ச்சி மகிழ்தல்.

தண்டளவுங்கொன்றையும்பைந்தார்தழைப்பவாய்மையிலின்
கண்டழைப்புவண்டுகளிதழைப்ப—நுண்டுளிசோர்
கார்வரவிதென்றயரேல்கண்ணன்குறுங்குடியார்
தேர்வரவிதென்றணங்கேதேர். (5)

இதுவும் மாட்டுறுப்பு மெச்சமுமின்றி வந்து தனிநின்றுமுடிந்த முத்தகச்செய்யுள். தார்-பூ. ஆய்மயில் - ஆடாநின்ற மயில். வரவு என்பது தொழிற்பெயர்போலநின்று நிகழ்காலங்காட்டுவதோர்

வாய்பாடு. நுண்டுளி-அசும்பு. கார்-மழை. வரவு-வாராநின்றது. அய ரேல்-வருந்துவதொழி என்றவாறு. பகுதி - வரைபொருட்பிரிதல். துறை- பருவங்காட்டிவற்புறுத்தல்.

நிறையழிகாமக்கடலைநீந்திச்சலாபத்
துறைமுகமுத்தங்கொளவேசூழ்வார்க்—கிறைவனையா
யாய்ந்தபுணையென்பவருண்மாறன்வண்குருகூர்
வாய்ந்தபனைமாமடல். (6)

(இ-ள்.) அருண்மாறன் வண்குருகூரிறைவனையா யாடவர் நிறையாகிய கரையை யழிக்கப்பட்ட காமமாகிய புணரியைக்கடந்து மகளிரிடத்தின்பத்துறையைத் தருமுகத்தில் அதரபானத்தையுட் கொள வழியேதென்று விசாரிப்பவர்க்கு வாய்ந்த பனைமாமடலே யாராய்ந்தறிந்த புணையென்று கூறுவர் பெரியோரென்றவாறு. இது வும், ஆடவர்களென்னும் பெயர்ச்சொல்லும், எனக்குமதுவே குறிப் பென்னுங் குறிப்பும் எஞ்சிநின்று முற்றியதால் இருவகையெச்சமும் மாட்டுறுப்புங்கூடித் தனிநின்று முற்றின முத்தகம். சலாபத்துறை முகமுத்தங்கொள என்பது சிலேடை. இது, பாங்கியிற்கூட்டத்துச் சேட்படுக்கப்பட்டானை தலைமகனுண்டுறந்துரைத்தல். பகுதி-மடல். துறை - உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல். முத்தகமென்பது காரணப் பெயர். முத்தகமுற்றும். இனிக் குளகம் வருமாறு. (௩)

68. குளகம்பலபாட்டொருவினைபேர்கொண்டு
வளர்முலையாய்மூன்றிடத்துமன்னு—மளவை
யுகளகஞ்சாந்தானிகங்காபாலிகத்தோடைந்தின்
மிகல்வகைத்தாநூல்சொல்விதி.

(எ-ன்) முறையே குளகச்செய்யுளின் கூறுபாடுணர்......ற்று.

(இ-ள்.) வளராநின்ற முலையினையுடையாய் குளகச்செய்யு ளென்பது பலபாட்டொருவினையேயாதல் ஒருபெயரேயாதல்கொண்டு எண்ணினதளவு உகளகம், சாந்தானிகம், காபாலிகம் என்னு மூன்று திறத்தினோடு மைந்தாயும், அவ்வைந்தினுமிகுங் கூறுபாடுடைத்தா

யும் செய்யுளகத்து முதல் இடை கடை யென்னு மூன்றிடத்தும் நூல்சொன்ன விதியாக நிலைபெறுமென்றவாறு. வினையென்ற விதப்பால் வினையின் வேறல்லவாம் வினைக்குறிப்பும், பெயரென்றவிதப்பாற் பெயர்ப்பெயரேயன்றி வினைப்பெயருங் கொள்ளுமென வுணர்க. வினை முதலிய நான்கோடுந் தானமூன்றோடு முற்ற வுதாரண மீண்டுரைப்பிற் பெருகும். அவற்றுட் சிலவுதாரணங் காட்டுதும்:—

நினை மருவொன்றில்லா தனூரனு திகனைப்
புனைவகுளத் தாமப்புயனை—வினையினையே
வென்றானைக்காரி தரும்வித்தகனைப்பாவலன்பின்
சென்றானைநாதனெனத்தேர்ந்து. (7)

வேதமதனை விளங்குதமிழ்ப்பாப்படுத்திப்
போதந்தழைந்துபுகழ்புண்ணியனை—நாதமுனி
போற்றுபுனிதனையந்தாமம்புகமனனே
தேற்றம்பயின்றேதினம். (8)

இவையிரண்டும் வினைகொண்டு முற்றிய யுகளகாதிகுளகம். உகளகுளகமென்பது இரண்டு பாட்டு வினைமுதலியவற்று ளொன்று கொண்டு முற்றுவது.

குன்றமதனைக்குடை கொண்ட நீலமணிக்
குன்றமதனைக்குணக்கடலைக்—குன்றமதே
மத்தாகக்கொண்டமிர்தம்வானோர்க்களித்த தரு
மத்தானைத்தேவாய்மதித்து. (9)

வாழ்த்துபரசமயவாதியர் தம்வாய்மதத்தைச்
சாய்த்ததமிழ்மறைப்பாத்தந்தானைக்—கீர்த்திபுனை
பாவேசர்போற்றும்பராங்குசனைமுத்திபெற
நாவேமனத்தானயந்து, (10)

இவையிரண்டும் வினைகொண்டுமுற்றின யுகளகமத்திய குளகம், வாழ்த்து என்பது ஏவல்வினை. இவை நான்கும் திணை - பாடாண்; துறை-ஓம்படை.

காலிருக்கக்கையிருக்கக்கண்ணிருக்கச்சென்னியதன்
மேலிருக்கநாகடுவேவீற்றிருக்க—நாலிருக்கும்
பொய்யாதிருக்கப்புகழ்மாறனைவலஞ்செய்
துய்யாமலஞ்சலியாதும். (11)

பூவிற்சிறந்தவவன்பொன்னடியைக்கண்டுமலர்
தூவிவணங்கித்துதியாத—பாவிகளோ
டொன்றாகியவுளமேபோனவைபோட்டேதியமா
மின்றாகிலுமுற்றிறைஞ்சு. (12)

இவையிரண்டும் வினைகொண்டு முற்றிய யுகளகாந்தியகுளகம். இதனுண் மாறனையென்பது மால்தனை எனவும் பொருந்தும். இவை யாறிற்கும் ஒழிந்த வகலமுறையிற் கொள்க. திணையுந்துறையுமிதுவு மது.

அடித்தகைத்தலம்பிடித்துவன்கனகனாருயிரைக்
குடித்தகோளரியாயகொற்றவனுமாண்குறளாய்க்
நடித்துமூவுலகன்றளந்தவனுமைந்நாகந்
துடித்துமூலமென்றழைத்ததற்குதவியசுகத்தோன். (13)

அம்பிகாபதியிரப்பொழித்தவனுமாதரவா
லும்பராரமுதருந்தவைத்தவனுமும்பருளார்
தம்பமாந்தசரதன்றிருமகனெனத்தழைத்தே
கம்பவாருதியடைத்தருளயோத்திகாவலனும். (14)

இவையிரண்டும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டு முற்றிய யுகளகமத்திய குளகம். திணை-பாடாண், துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

அரியுமயனுமரனுமெனமூன்றாய்த்
தெரியுமவருட்டெளிதற்—குரியபொரு
ளந்தாமத்தானென்றுணர்த்தியடியவர்தஞ்
சிந்தாகுலந்தவிர்த்ததே. (15)

முந்தமதுரகவிக்களித்தமூதுரைசா
லந்தமலரடியையாதிரைநாள்—வந்த

மறையவர்கோன்சென்னியினும்வைத்தெமையாள்செங்தே
னிறைவகுளப்பூங்கண்ணியன். (16)

இவையிரண்டும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டுமுற்றிய யுகளகாந்திய குளகம். கண்ணியைப் புனைந்தவனென்னும் வினையைக் குறிப்பினாற் கொள்ளக்கிடந்தமையானென் றுணர்க. என்னை ? "காலந்தாமேமூன் றெனமொழிப" "இறப்புநிகழ்வுமெதிர்வுமென்று, வம்முக்காலமுங் குறிப்பொடுங்கொள்ளு, மெய்ந்நிலையுடையதோன்றலாறே" என்று ராகலின். ஆதலால் வினைக்குறிப்பிற்குங் காலமுண்டெனக்கொள்க. திணை-இதுவுமது. துறை-பழிச்சினர்ப்பரவல்.

முழுக்கலையற்றரைக்கலையுமிழந்தாய்தோகை
முறுந்துறுபீலியின்முழுதுமுன்றில்சீக்கு
மொழுக்குறநின்றனையுடையுமஃதேயானு
யுன்விரதமேதுபெயருரைத்தியென்று
வழுக்கறவேயியங்குயிர்கொல்லாமையாசீ
வகனுகவிறைவன்யாரருகனில்யா
திழுக்கியல்பின்றுந்தனியூர்யாதுசெம்பொ
னெயிலெவணவ்வெயிலெனவேயிசைத்துமீட்டும். ()

எப்படிவத்தொன்றியதப்படிவத்தெல்லா
மின்னுயிருண்மையையுணராயியங்கற்பால
வப்படிவத்துயிருளதாயுணர்ந்தாயீசற்
கருத்துமுறையினிலருத்தியறத்திற்கேற்ற
துப்புரவுண்பதுகடனென்றுள்ளாயாகத்
தொழிலிகழ்ந்தாய்சுடர்சொருபவேதமார்க்கந்
தப்பினையெம்மறைகொடுசாதிப்பதென்றே
சமண்மதத்தைதப்பழித்தனராயழித்துச்சாய்த்தார்.()

இவையிரண்டும் வினைப்பெயர்கொண்டுமுற்றிய யுகளகாந்திய குளகம். திணை-பாடாண். துறை-"அமரர்கண்முடியுமறுவகையானு" மென்றதனால் முனிவர் வாழ்த்து ; பார்ப்பன வாழ்த்துமாம்.

முன்புலகமேழினையுந் தாயதுவுமூது ணர்வா
ரின்புறக்கங்காநதியையீன்றதுவு—நன்பரதன்
கண்டிருப்பவைகியதுங்கான்போயதுமயிர்த
முண்டிருப்பாருட்கொண்டதும். (19)

வெந்தகரியதனைமீட்டுமகவாக்கியது
மந்தச்சிலையினைப்பெண்ணாக்கியதுஞ்—செந்தமிழ்தேர்
நாவலன்பின்போந்ததுநன்னீர்த்திருவரங்கங்
காவலன்மாவலவன்கால். (20)

இவையிரண்டும் பெயர்ப்பெயர்கொண்டு முற்றிய யுகளகாந்திய குளகம். என்னை? "பெயர்நிலைக்கிளவியுங் காலந்தோன்றா, தொழி னிலையொட்டு மொன்றலங்கடையே" என்றாராகலின். இடுகுறியாய்க் கால் எனக் காலமுந் தொழிலுந் தோன்றாது நின்றவாறு காண்க. திணை - இதுவுமது. துறை - கடவுள் வணக்கம். யுகளகுளகம்முற் றும். ஒழிந்த ஆதியினும் இடையினும் யுகளகுளகம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

தொடுத்துமுத்தலைச்சூலவன்படையினைத்துண்டப்
படுத்துவெஞ்சினத்தாடகையுயிர்நமன்பருவாய்
மடுத்துவேள்விகாத்தெதிர்ந்தபோர்நிருதர்க்குமரணங்
கொடுத்தடுந்தொழிற்கரன்முதலவர்க்குவிண்கொடுத்தே. (21)

கிளைத்துநாகவன்பிடர்மிசைக்கிளர்மராமரமேழ்
துளைத்துவாலிமார்பமுந்துளைத்தடற்கருஞ்சுடுதீ
விளைத்துவேலையுளுருகெழுகோதண்டமேனாள்
வளைத்துவாய்மையோர்வடிவெடுத்தனையதோர்வாளி. (22)

கும்பனைப்பொருநிகும்பனைக்கும்பகன்னனைநீ
டம்புராசியிற்குறைத்தெழுபலப்படையதனைச்
செம்பொனாலயம்விருப்புறத்தெசக்கிரீவனைக்கொன்
றெம்பிரான்சனகியைமணந்தாடலெய்தியதும். (23)

இவைமூன்றும் வினைகொண்டுமுற்றிய சாந்தானிகாதிகுளகம். திணை - வாகை. துறை - வில்வென்றி.

அருமறையாய்நள்ளிரவிற்கொடுபோகிவசுதேவராயர்பாடித் திருநகரத்திடைகரப்பவளர்ந்தவனும்வெண்ணெயினைத்திருடிமேனூட் பொருவறுகைத்தாமரையாற்செங்கனிவாய்வைத்தவனும் போதனேற னிருவருங்காண்பதற்கரிதாமந்தாமந்திபாண்டற்கெளிதினன்பால்.()

கொடுத்தவனுமானிரைகாத்தருள்காலைக்கன்மாரிகுடைகுன்றாகத், தடுத்தவனுநான்முகத்தோன்கொடுபோயபல்லுருவின்றன்மையாக, மெடுத்தவனுந்தேவகியீன்றருள்புதல்வன்றுரோவதியாமின்பக்கொம்பன், றுடுத்ததுகிலிருஞ்சபைபுட்டொலையாமையளித்தவனுமுண்மைகூறின். (25)

காண்டகுபொன்முடியுதைத்துக்கஞ்சனைக்கொன்றறவோர்முன் கடுஞ்சொற்கூறப், பூண்டதொழிற்சிசுபாலன்பொன்முடிசக்கரத்தறுத்துப் புவனம்போற்றப், பாண்டவர்க்குத்தூதாகிநூற்றுவர்முனுருணெடுந்தேர்ப்பாகனாகி, யாண்டகைமைத்தருமன்முதலவர்க்கவனியனைத்துமளித்தவனுமன்றே. (26)

இவை மூன்றும் பெயர்ப்பெயர்கொண்டு முற்றின சாந்தானிகமத்தியகுளகம். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

தெள்ளுநான்மறைப்பனுவலுமயனையாதியரும்
வெள்ளிவெண்மதிக்கடவுளுங்கதிருமீன்கணமுந்
தள்ளரும்பொறைமன்னுயிர்க்கணங்களுந்தழங்கு
கொள்ளைவெண்டிரைப்புணரிமொண்டெழுகிலேருலையா. (27)

வாக்கும்பாதமும்பாணியுங்கரணமுமற்று
நீக்கமுற்றமன்னுயிர்கடாமாயையுண்ணெடுங்கற்
றூக்குமாடகத்துகண்மெழுகடைந்தபோற்றயங்கக்
காக்கும்வாய்மையீங்கெனதெனத்திருவருள்கலந்தே. (28)

காலம்யாவையுங்கழிந்தபின்கழித்தபேருருவின்
ஞாலமுற்றவுண்டுறுபுனனடுவணநயந்தோ
ராலநுண்டளிரெனுமனந்தனிலுலகனைத்தும்
பாலனாகியுள்ளடக்குபுதுயின்றனன்பரிப்பான். (29)

இவை மூன்றும் வினைப்பெயர்கொண்டு முற்றின சாந்தானி காந்தியகுளகம். திணை - பாடான். துறை - கண்படைநிலை. (குருகாமான்மியம்.)

பரத்துவமுதலாப்பஞ்சவுற்பனனும்பரமனெம்மிறைவனுமெனல்
போல், வரத்தொடும்புகழும்பஞ்சமாத்தொழிலும்வழங்கலுமிவன்றி
றத்தெனல்போற், றிரத்தவாம்பஞ்சபூதமுஞ்சனித்தசெய்கையுமிவ
ன்றிறத்தெனல்போற், கரத்தினிற்பஞ்சாயுதங்களேதரித்தகருணைய
ங்கடவுளாமெனல்போல் (30)

ஞானமுமழகும்வீரமுந்திருவுநவையிலானந்தமுமெமதே [ல்
யானவேணையவாமுலகமென்பவற்றிற்கவையமைதியவலவெனல்போ
வானுறநிவந்தவெழுநிலத்தமைந்தமாடசூளிகையின்யாப்புறுத்தைதம்
பாணிறந்தழீஇயதுகிற்கொடிநுடங்குபாங்கரின்வயங்குமெம்மறுகும்.

செம்மையின்யாணர்த்திவ்வியமணியாற்செழும்பொனுற்றிசைதி
சைபெறிக்கும்,பொம்மலுநிவப்பும்வியனுநீளிடையும்பொருந்தவிஞெ
ருமறுகிடைப்புக், கிம்மறுகெவணிங்கிவற்றுளிம்மாடமெம்மணிமாட
மென்றியாருந், தம்வயிற்செறிந்தோரிமைப்பருநாட்டந்தாங்கியுமறி
வருந்தகைய. (32)

இவை மூன்றும் பண்பிடனுகத்தோன்றின வுடைமை வினைக்குறிப்புக்கொண்டு முற்றின சாந்தானிகாந்தியகுளகம். சாந்தானிக்குளகமென்பது மூன்றுபாட்டு முதலியவற்றுளொன்றுகொண்டு முற்றுவது. திணை - இதுவுமது. துறை - பரமபத வருணனை. இவையும் குருகாமான்மியம். சாந்தானிகுளகமுற்றும். ஒழிந்தனவும் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

ஆதிபரப்பிரமநாராயணனென்றுஞ்
சோதிச்சுடர்மயமாய்த்தோற்றஞ்சா—னீதிச்
சொரூபமுடனுருவந்தோய்ந்துளன்காணென்று
மொருபரந்தாமத்தானென்றும். (33)

பாங்குடையமன்னுயிரொன்றல்லபலவென்று
மாங்கவற்றுணீங்காதவனென்று—மோங்கவற்றை

நித்தியமாமென்றுமநித்தியமன்றென்றுமதை
யுய்த்ததுபூதாதியதென்றும். (34)

முத்திக்கவனேமுதற்காரணனென்றும்
பத்திவிடாதேபயிலென்றுஞ்—சத்தியமாய்ச்
செல்வத்திருப்பதிவாழ்சீனிவாசன்பகர்ந்த
சொல்வித்தகமேதுணிந்து. (35)

நாமானிடப்பிறவிநன்றென்றுந்தேர்ந்தனமாற்
காமாதிகளாங்களைகளைந்து—பாமாலை
சாத்தியேநெஞ்சேதருமெமக்குமுத்தியென
வேத்தியேயின்புற்றிரு. (36)

இவை நான்கும் வினைகொண்டுமுற்றினகாபாலிகாந்தியகுளகம்.
திணை - பாடாண். துறை - குரவனை வாழ்த்தல்.

இச்சிப்போனிட்டவிணையடிப்போதன்றொருவ
னுச்சிப்போதானதுலகறிந்த—நிச்சயமே
யாய்ந்தாலொருவன்சிரத்தணிந்ததன்றொருவன்
பூந்தாள்கழுவும்புனல். (37)

இளிவந்ததுசெய்திரந்தானொருவன்
வெளிவந்தொருவனதைமீட்டான்—களிவந்த
சித்தமுறத்தன்பெயரேகேளாச்செவியனுக்கு
முத்தியளித்தானோர்முதல். (38)

சேதிப்பதாமொருவன்செய்தொழிலுமேனையவற்
காதிப்புவனமவைகாவல்—கோதற்ற
நற்குணத்தெம்பூமகள்கோனானனந்தாமத்தான்
முற்குணத்தானேயெம்முதல். (39)

என்றுமுணர்ந்துணர்த்தியிங்கெமையீடேற்றினான்
பொன்றாதசெஞ்சொற்புலவீர்கா—ளொன்றுய
தேவின்புறத்தமிழ்செய்தென்குருகூரன்மனம்போல்
வாவுஞ்சிறையோதிமன். (40)

இவை நான்கும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டு முற்றின காபாலிகாந்திய குளகம். திணை - இதுவுமது. துறை - பழிச்சினர்ப்பாவல்.

மீனமதாயாமையாய்வெள்ளைவராகமதாய்த்
தானவனைக்கொன்றுமறைதந்தானும்—வானவர்க்காய்
வாங்குதிரைகடைநாண்மந்தரமேற்கொண்டானு
மோங்குமகிலங்கொணர்ந்தானும். (41)

ஆளரியாயாடகனைச்செற்றானும்வாமனமாய்த்
தாளிணையான்மூவுலகுந்தாயானுங்—கோளரிபோன்
மாறுதிரட்காவலரைமாய்த்தமழுவாளியா
யூறுதிரத்தேகுளித்தானும். (42)

அன்றுதனுராமனாகியிருபதுகைக்
குன்றினுயிரைக்குடித்தானும்—வென்றியுடன்
பார்திருத்துநாஞ்சிற்படையானும்பாண்டவர்க்கவ்
வூர்திருத்தமுற்றளித்தானும். (43)

புண்டரிகத்தானைப்புரந்தானுமைந்நீல
கண்டனிரப்பொழியக்கண்டானு—மண்டமினி
மேலிலையிங்கென்னவிழுங்கியவேகோதகத்தோ
ராலிலையின்மீதுதுயின்றான். (44)

இவை நாலும் வினைப்பெயர்கொண்டு முற்றின காபாலிகாந்திய குளகம். திணை - இதுவுமது. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

மாயோனெடியோன்மதுசூதனன்புவனந்
தாயோன்முகுந்தன்சராசரங்க—ளாயோ
னராரியரியச்சுதனாரணையான்
முராரியமழியாமுதல். (45)

மாதவன்கேசவன்வாமனன்கோவிந்தன்
சிதரன்பூமகள்கோன்றேவேசன்—பூதலத்தை
யுண்டோன்விரிசிறைப்புள்ளூர்ந்தோன்பகிரண்டங்
கண்டோனிருதாந்தகன். (46)

மந்தாகினிபிறந்தவார்கழலோனேமியோன்
றந்தாவளமுரைத்தசால்பினே—னெந்தை
திருமால்வரனுந்திபூத்தோனமரர்
பெருமான்பிரமன்பிதா. (47)

கண்ணன்கருணாகரனமலன்காயாம்பூ
வண்ணன்கடல்வண்ணன்மைவண்ணன்—விண்ணவர்கோன்
றம்பிராஞரணனந்தாமத்தான்வேதாந்த
னெம்பிரான்முத்தனிறை. (48)

இவை நான்கும் பெயர்ப்பெயர்கொண்டு முற்றின காபாலிகாந்தியகுளகம். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. காபாலிககுளகமுற்றும். ஒழிந்தவும் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

செம்பினையுருக்கிவாக்கித்திண்ணிதினகழிதூர்த்திட்
டும்பரின்முதலேவெண்பொனுவானமதமைத்தபின்றைப்
பைம்பொனார்செகதிகண்டம்பட்டிகைவகுத்திட்டோர்சா
ரிம்பர்நின்றேறயாளிச்சுருட்படியியற்றிமன்னோ. (49)

பாங்கார்வேதிகைக்குத்தானமபகுததாங்கினுககுநாபபண்
ணேங்குபொற்சுவர்நிறீஇவித்துருமசாளரஞ்செய்தோவா
வீங்கிருடணிக்குஞ்செய்யவிழுமணியதனுன்மேல்வாய்த்
தாங்குமுத்திரம்வைத்துள்வச்சிரத்துலாந்தகவின்வைத்தே. (50)

பச்சைநன்மணியையீர்ந்தபலகைமேற்பரப்பிநீலத்
தச்சுறுகொடுங்கைமுட்டியதன்புழையகத்தவாக
வச்சிரவளைகளோட்டிமணிசெய்வேதிகைமாண்டேணத்
துச்சிமேற்பலகைசிற்றுத்திரத்திறேடொன்றச்சேர்த்தே. (51)

வெள்ளிவெண்பலகைநான்குவிரல்வியனீப்பின்றுக
வள்ளுறநிரைத்துவன்பொன்னுணிகளழுத்திக்கையா
லள்ளுபுதிரளுமொண்பொன்னரதனஞாங்கர்மேய்ந்து
தெள்ளிதினேழதாகத்திகழ்நிலம்புணர்த்துமாதோ. (52)

வாரிநீணிலையுமேல்கீழ்மரீஇயநோன்படியுந்தாளுங்
கூர்கபாடமுமொன்றுகக்கொளீயமாண்மணிகடம்மாற்

சீர்கெழுதகசும்புசூட்டுஞ்சிமையமோடுயர்ந்துவானு
ளார்தமக்கமைந்ததச்சர்க்கணங்குசெய்வனபொன்மாடம். (53)

இவை ஐந்தும் பெயர்கொண்டுமுற்றின அந்திய குளகம். மேலைந்துமுதலிய வெவற்றிற்குங் குளகமென்பன பொதுப்பெயர். திணை - பாடாண். துறை - நகர்வாழ்த்து.

அற்புதமாமன்னுயிரேபிரமமென்று
மலகிலவன்றென்றெனவுமலகில்யாக்கை
நிற்பனயாதெனிற்புனல்பெய்கடங்கடோறு
நிழற்கதிர்தோன்றியநெறித்தாமென்றுமங்ஙன்
பொற்பனவொன்றிறத்தலுமேனையவும்பொன்றாப்
பொலிவெவனென்றலைவைபோலெனவுமாறிக்
கற்பனைசெய்பவன்றனைநான்பிரமமென்றே
கழறுமிரண்டெவனெனவேகழறிமீட்டும். (54)

நான்பிரமமென்றனைநீபிரமமாகி
ஞன்முகனையுந்தியிற்பெற்றிடுதிபொன்று
வான்பிரமமமைத்தபகிரண்டமெல்லாம்
வயிற்றிடைவைத்திடுதிசதுமுகத்தால்வையந்
தான்புரந்தவ்வுலகினைமூவடியிற்றாய
தனுவினமோரணுமயமாந்தனுவுங்கோடி
யூன்பயின்றகுரம்பையைநீத்துலகமெல்லா
மொருங்கெறிக்குஞ்சுடர்மயமாமுருவுங்கோடி. (55)

ஆயிரவாய்ப்பஃறலைப்பாம்பணைமேற்காவ
லறிதுயிலுங்கொண்டிடுதியனந்தனாகி
மாயிருஞாலங்களொருபத்துநாலு
மணிமுடிமேற்றரித்திடுதிவழிந்துநாளுந்
தாயதிரைப்பாற்கடலைத்தயிரதாக்கிச்
சந்திரனைமந்தரமேற்றறியதாக்கித்
தூயசுவைத்தெள்ளமிர்தநரர்க்கும்விண்மேற்
சுரர்க்களித்ததெனவளிக்குந்தொழிலுங்கோடி. (56)

எண்ணிறந்தநால்வகைத்தோற்றத்துளாய
வெழுவகைத்தாங்தோற்றமுநீயிசைந்தபின்ன
ரெண்ணிறந்தவிடங்கடொறுநிற்பதோடு
மியங்குதியிங்கிவையன்றியேககாலத்
தெண்ணிறந்ததொழில்புரிதியண்டாண்டத்
திவ்வுலகிற்பாதாளத்தின்பதுன்ப
மெண்ணிறந்தவிவர்க்கிவற்றிற்கிசைந்ததென்றென்
றிசைந்ததிறம்வாய்மையதாயிசைப்பதோடும். (57)

இவ்வுடலத்திறத்தியிறந்திடுகாயத்தை
யீமத்தங்கிடுபொழுதிலெரிந்திடாதே
யவ்வுடலத்துடனெழுந்துவருதிகாயத்
தருவருப்பாக்கியமலமூத்திரங்களெய்தாச்
செவ்வியின்வாழ்ந்திடுதிநரைதிரைமூப்பில்லாச்
சிறப்பினொடும்வளிமுதலாச்சிறந்தமூன்றும்
வவ்வுதலற்றீறில்சுகானந்தமேய
வச்சிரகாயம்புணர்ந்தவாழ்வினோடும். (58)

மின்னுயிர்க்குங்கனகன்வினவினபொற்றூணம்
வெடிப்பவுதித்தடித்தகரம்பிடித்தபோல
வுன்னுயிர்கொண்டெனதுகரம்பிடித்ததூணத்
துறைதியிவைமுதலவுனக்குறுவதின்றுன்
மன்னுயிர்தாமலகிலவாம்வகையுமீசன்
வாழ்வகையுமுணர்ந்திலையுன்மத்தனானு
யின்னுயிர்வேறின்னுயிர்கட்குயிராய்நின்ற
விறைவனும்வேறெனத்தெளிவித்திதஞ்செய்வாரே.

இவையாறும் வினைப்பெயர்கொண்டு முற்றின அந்நியகுளகம். திணை - பாடாண். துறை - முனிவர்வாழ்த்து. "ஆங்கதன்" முதல், "கொண்டமால்வரை" ஈறுத் தம்பானிருப்பான் என வினைமுற்றுங் கொண்டுமுற்றின அந்தியகுளகம். இவற்றின்மிக்கு வருவனவுமுள; அவையும் பெருங்காப்பியங்களினிடத்துக் கண்டுகொள்க. குளகம் முற்றும்.

(ச)

69. உலவாதகேள்வியொருவர்பலராற்
பலவாய்ப்பகர்பாவினமா—யிலகுபொரு
ளெண்பாட்டளவுதொழிலிடங்காலஞ்சினையின்
பண்பாந்தொகைநிலைச்சொற்பா.

(எ - ன்.) வைத்தமுறையானே தொகைநிலைச் செய்யுளாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ள்.) தொகைநிலைச்செய்யுளென்பது குறையாத கேள்வியினையுடைய வொருவரானுதல் பலரானுதை லுரைக்கப்பட்டுப் பலபாட்டாய் வருவனவாய்; அவை பொருளானும், எண்ணானும், பாட்டானும், அளவானும், தொழிலானும், இடத்தானும், காலத்தானும், சினையானும் தொகுத்த பெயர்பெற்ற பண்பினையுடையவாமென்றவாறு. இன் உருபுமயக்கம். உம்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது. உலவாத கேள்வியென்பதனை யிருவரிடத்துங் கூட்டுக. கேள்வி - கல்வி. ஒருவரானுரைக்கப்பட்டன திருவள்ளுவப்பயன். பலரானுரைக்கப்பட்டன - நெடுந்தொகை. இஃதெல்லாத் தொகைக்கும் பொது. பொருளாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது புறநானூறு. எண்ணாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது பதிற்றுப்பத்து. பாட்டாற்றொகுத்த பெயர்பெற்றது கலித்தொகை. அளவாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது குறுந்தொகை. தொழிலாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது ஐந்திணை. இடத்தாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது களவழிநாற்பது. காலத்தாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது கார்நாற்பது. சினையாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது நயனப்பத்து; பயோதரப்பத்து. உம்மையெச்சவும்மையாகலானிவ்வெட்டுவகையானுமன்றிப் பிறவகையானும் பெயர்பெற்றனவுளவேனும் அவையும் அறிந்துகொள்க. தொகைநிலைச்செய்யுண் முற்றும். (ரு)

70. சொல்லாற்பொருளாற்றொடருந்தொடர்நிலைக
ளெல்லாமவற்றுளெழுத்தசைசீர்—மல்கு
மடிசொற்றொடர்நிலைகளந்தமுதலாம்
படிவைத்தனர்முன்பகுத்து.

(எ - ன்.) தொடர்நிலைச் செய்யுளினது கூறுபாடுணர் - ற்று.

(இ - ள்.) தொடர்நிலைச் செய்யுளென்று கூறப்படுவனவெல்லாஞ் சொல்லானும் பொருளானுந் தொடரப்படுவனவாம். அவ்விரண்டனுள், சொற்றொடர்நிலையைப் பகுத்துக்கூறுமிடத்து நின்றசெய்யுளி னீற்றெழுத்தாதல், அசையாதல், சீராதல், அடியாதல் வருஞ் செய்யுட்கு முதலாகத் தொடுக்கும்படியென வுட்கொண்டனர் முற்காலத்துப் புலவரென்றவாறு. வைத்தனர் - உட்கொண்டனர். இச்சூத்திரப்பொருள்கோள்மாட்டுறுப்பு. எல்லாமென்றதனான் மூன்றாவது சொல்லினானும் பொருளினானுந் தொடர்வது முளவெனக்கொள்க. மல்குமென்று சிறப்பித்தவதனால் நான்கும், பலவடியான்வரு மொரு செய்யுளகத்தும் வருவதுளவெனக்கொள்க. இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள் வருமாறு. (சா)

நாவலன்பின்போந்தநறுநீர்த்திருவரங்கங்
காவலன்பொற்றாளாங்கமலத்தே—பாவலர்தம்
பாமாலைசூட்டாதபாமாலையையவனோ
தாமானிடர்க்களிக்குஞ்சால்பு. (60)

புரந்தரனாதியராயபுத்தேளிர்பொற்போதுகடூஉய்
நிரந்தரமேத்தும்படியேதுயின்றதுநெஞ்சத்தன்பு
சுரந்தரன்சாபந்துடைத்தோனிருந்ததுதொண்டர்க்கெல்லாம்
வரந்தரநின்றதரங்கநன்காஞ்சிவடமலையே. (61)

மலைமுழைவைகலும்வைகினராகியுங்
கனிகிழங்கடகுகண்டனமாந்தியு
மூவராயுமுதற்கடவுட்
காவலநீயேகாத்தல்வேண்டுவலே. (62)

வேண்டுவதிங்கின்றெமக்குமெய்க்காவிரியரங்கத்
தாண்டகைதன்வெற்பிலணங்கன்னார்—காண்டகுசீர்ப்
பொன்றாமலர்முகமும்பூண்முலையுங்கண்டனம்யா
மென்றாலினியிதன்மேல்யாது. (63)

என்றாலினியிதன்மேல்யாதுவேண்டுமெனக்குவெள்ளிக்
குன்றானதன்பிடர்மீதேமரகதக்குன்றெனவே

யன்றூடரவிற் றுயிலரங்கேசனருள்புரிந்து
பொன்றூதசெல்வத்திருமாதுடனுட்புகுந்தனனே. (64)

இவ்வைந்துபாட்டினும் எழுத்து அசை சீர் அடியென்னும் நாலந்தாதியும் அடைவே வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இவற்றுள் "வேண்டுவதிங்" கென்ற வெண்பாவொன்றும் கிளவிவேட்டல். ஒழிந்த நான்குங் கடவுள்வாழ்த்து. இவை நம்பெருமாள்மும்மணிக்கோவை. இனிப்பலவடியான்வரும் ஒரு செய்யுளகத்து நாலந்தாதியும் வருமாறு:—

நாவேயுரனுறு நலமிகுமுதற்பொருள்
பொருளுரையாய்தரிற்புகலுமற்றுளதே
யுளதேவண்டிமிருறுமலரோடை
யோடைமால்வரைமூலமென்றுரைசெய
வுரைவிசைத்தடங்காவொல்லையிற்குறுகுபு
புனிற்றூவெனவருள்புரிந்திடர்செகுத்த
வறைபுனலரங்கத்தமுதினையன்றிய
மதித்தொருமுதலையேமகிழ்ந்து
துதிப்பதுமுளதோசுரர்பெருநாவே. (65)

இந்நேரிசையாசிரியப்பாவினுள் நாலந்தாதியும் வந்தவாறு காண்க. இன்னுமவ்விலேசானே இறுதிநின்ற சொற்பொருளேக்கத்தான் ஆகுபெயராற் சொற்றொடர் வருவனவுமுள. அதற்குச் செய்யுள்:—

பரிவதிலீசனைப்பாடி
விரிவதின்மேவனுறுவிர்
பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூஉய்ப்
புரிவதுவுட்புகைபூவே. (66)

மதுவார்தண்ணந்துழாயன்
முதுவேதமுதல்வனுக்
கெதுவேதென்பணியென்று
ததுவேயாட்செய்யுமீடே. (67)

இவை முதற்பத்தி லாருந்திருவாய்மொழியின் முதற்பாட்டும் இரண்டாம்பாட்டும். இவற்றுள், பூவென்றசொல்லின் பொருணோக்கத்தாற் சினையைக்கூற முதலையறிவிக்கும் ஆகுபெயரால் அந்தாதித்தவாறுணர்க. இவை நாலுவேதத்தையும் ஓதாதுணர்ந்த ஞானபூரண ஞானமுத்திரைக்கராம்புயன்றிருவாக்கு. சொற்றொடர்நிலைச் செய்யுண் முற்றும்.

71. பெருங்காப்பியங்காப்பியமெனும்பெற்றித்தாற்
சுருங்காப்பொருட்டொருஞ்சொல்லிற்— பொருந்தவற்று
ளொன்றும்பலவும்பொருளிற்குறைவுறுமே
லென்றுமதுகாப்பியம்.

(எ - ன்.) பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளின் கூறுபாடுணர் - ற்று.

(இ - ள்.) பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளின் கூறுபாடு சொல்லுமிடத்துப் பெருங்காப்பியமென்றும் காப்பியமென்றுங் கூறுமிரண்டியல்பினையுடைத்தாம் ; அங்ஙனம் பொருந்தியவற்றுள் அறமுதலிய பொருள்கள் நான்கினுள் ஒன்றாயினு மிரண்டாயினுங் குறைவெய்தவருமெனில் அதனை யெக்காலத்தினுங் காப்பியமென்பதேயாமென்றவாறு. எனவே நாற்பொருளுங் குறைவின்றி வருவதே பெருங்காப்பியமென்பதாம். சுருங்காப் பொருட்டொடரெனவே பொருட்டொடர் மிகவும் விரிவுடையதென்பதூஉமாயிற்று. (எ)

72. வைத்தபெருங்காப்பியநிலையும்வாழ்த்தியல்டார்
மெய்த்தவவையடக்கம்வீறுசான்—முந்திதரு
தெய்வவணக்கமுடன்செய்பொருளுமுன்வரவாங்
கெய்தவுரைப்பதுதானேய்ந்து. (அ)

73. தப்பிலாநாற்பொருளுஞ்சாற்றுவதாய்த்தாரணிமே
லொப்பிலாதான்சரிதையுட்கொண்ட— செப்பமுற
நன்மணமில்வாழ்க்கைநலம்புதல்வற்பேறுபசும்
பொன்மகுடம்வைத்தின்புறல். (கூ)

74. அலையாழிமேன்மையருட்புயலின்செய்கை
மலையாறுநாடூரின்வண்மை—தொலையா
விருசுடரின்றோற்றமிருதுவளம்பானம்
பொருபுனல்புக்காடல்பொழில். (ய)

75. மந்திரந்தூதொற்றுடல்வாய்ந்தநிரைகோடல்
புந்தியுறச்சேறல்புறத்திறுத்தல்—வெந்திறல்கூர்
மிக்கவிகல்வென்றிநிலையாமைமிகுத்தல்
கைக்கிளைகள்கூறுங்கடன். (கக)

76. படலமிலம்பம்பரிச்சேதங்காண்டந்
தொடர்தொடர்பிற்பாடையுரைதோய்ந்து—திடமுறச்
மூன்றுட்கொளலாமுறையிற்சுவைவிறல்கூர்ந் [சொன்
தான்றவர்மெய்ப்பான்புகல்வதாம்.

இவ்வைந்து சூத்திரமும் என்னுதலிற்றோவெனின், மேற்சொ ன்ன பொருட்டொடர்நிலையிரண்டனுள்ளுங் காப்பியத்தின் மரபுணர் த்திப் பெருங்காப்பியத்தின் மரபுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) சொல்லுவானுட்கொண்ட பெருங்காப்பியத்தினிலக் கண முலகமதிக்கப்பட்ட வாழ்த்தியலு மவையடக்கியலுந் தெய்வவ ணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு மென்னுநான்கும் பாயிரத்தினு ளவ் வவ்விலக்கணமுறைத்தபடியே பொருந்துவனவாய் வழுவுதலில்லாத நான்கு பொருளையுங் குறைவறக் கூறப்பெற்று, உலகத் தொத்தாரு மிக்காருமில்லாத தலைவன் சரிதையுட்கொண்ட வுண்மையுற்று, நன்ம ணம், இல்வாழ்க்கை, கலவி, புதல்வர்ப்பேறு, பொன்முடிபொறுத்தின் பமுறுதல், கடலை மேகத்தை மலையை யாற்றை நாட்டை நகரத்தை ஆதித்தவுதயத்தைச் சந்திரவுதயத்தைச் சிறுபொழுதைப் பெரும் பொழுதை வருணனை புரிதல், வீரபானம், காமபானம், புனல் புக் காடல், பொழில்புக்காடல், மந்திரம்பகர்தல், தூதுவிடுதல், ஒற்றுடல், நிரைகோடல், மேற்சேறல், எயிற்புறத்திறுத்தல், செருச்செய்கை, வென்றியெய்தல், வென்றவேந்தனிலைபெற்றிருப்ப விறந்தவேந்த னிலையாமையை மிகுத்துரைத்தல், ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை, பெண் பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை யென்னு மிவற்றினையும் பாடாண்பகுதி யென்

பதனேடுங் கூறுமுறைமையுடன் படலமென்றுதல் இலம்பகமென்று தல் பரிச்சேதமென்றுதல் பகுதிப்படுமவற்றை யுட்கொண்ட காண் டங்களோடும் பொருட்டொடர்புடைத்தா மொருதிறப்பாட்டு மிரு திறப்பாட்டுமாகிய பாப்பாவினத்தோடும் பாடைவிராயு முரைவிராயு மேற்சொன்ன வுண்மையுடைய முத்தகமுதலிய மூன்று முட்கொள்வ னவா முறைமையுடன் எட்டு மெய்ப்பாடும் மெய்ப்பாட்டுக்குறிப்பு மிருந்து கல்விகவியான் மிக்கோர்மதிக்கும்படி யுரைப்பதாமென்ற வாறு. இதனுள், வைத்த என்பது உட்கொண்ட எ - று. நிலை—இலக் கணம். இயலு மது. பார்-உயர்ந்தோர்; இடைநிலைத்தீபகம். முன்வரவு-பாயிரம். என்னை ? நூற்குமுன்னேவருதலான் முன்வரவென்றுயி ற்று. செய்பொருளு மென்னுமும்மையாற்றழுவப்படும் எஞ்சுபொ ருட்கிளவி பிற்படக்கிளத்தலாய்நின் றும்மையில் செஞ்சொல்லாய் முற்படக்கிளந்த வாழ்த்தியல் முதலாய மூன்றினுங் கூட்டி விரித்து ரைக்கப்பட்டது. என்னை? "எஞ்சுபொருட்கிளவிசெஞ்சொலாயிற், பிற்படக்கிளவாமுற்படக்கிளத்தல்" என்றுராகலின். நலம்—புணர் ச்சி. இருதுவும் பானமும் சாதியேகவசனம். புக்காடலென்பதனைப் புனல்பொழிலிரண்டினுங் கூட்டுக. செப்பமுற—உண்மையுற; என் பது, செய்து என்பது செய என ஒரு வினையெச்சம் மற்றொரு வினை யெச்சமாகிநின்றது. வாய்ந்துநிறைகோடல்என்பது முதலாக் 'கைக் கிளைகள் கூறுங்கடன்' என்பதனுல் வெட்சிமுதற் பாடாண்டினையீறு கப் புறம் புறப்புறம் அகப்புறம் என்னு மூன்றுகூறுய வெழுதிணையு முறையே கூறியவாறுங் காண்க. இவ்வாறன்றி இவற்றினிடையி டை கரந்தை நொச்சி என்பவற்றையும் இறுதியிற் பொதுவியல் கை க்கிளை பெருந்திணை என்பவற்றையுங் கூட்டிப் பன்னிரு படலமாக்கி யவற்றிற்கு இருபது, பதினுலு, இருபத்தொன்று, இருபத்திரண்டு, ஒன்பது, இருபத்தொன்பது, இருபத்துநாலு, முப்பத்துமூன்று, நா ற்பத்தெட்டு, முப்பத்தேழு, பத்தொன்பது, முப்பத்தாறு, எனத் திணையுந் துறையுமாக விரித்து வெண்பாமாலையாகிய வழிநூலுள் ஐயனரிதர் கூறியதூஉம் இவ்வெழுதிணையு ளடங்குமெனக்கொள்க. தப்பிலா நாற்பொருளுஞ் சாற்றுவதாய் என்பதனுற் கூறிய வுறுப்பு க்கள் சிலபல குறையினும் நாற்பொருளுங் குறையாதனவெல்லாம் பெருங்காப்பியமெனக்கொள்க. பாடை—திசைச்சொல் "சிதைந்தன

வரினு மியைந்தனவரையார்” என்பதனால் *பாஷை பாடையாயிற்று. உரை—செய்யுளின்றி உரைநடையான்வருவது. அது இளங்கோவடிகள் கூறிய சிலப்பதிகாரத்துட் கண்டுகொள்க. உம்மையால் உரையிடைவிரவாது வருவதே சிறப்புடைத்தெனக் கொள்க. (கஉ)

77. மன்னியபேர்யாப்பிற்குவைதருப்பம்வான்கவுடம்
பன்னியபாஞ்சாலமெனப்பகுத்து—மின்னிடையாய்
நன்னூன்முழுதுணர்ந்தோர்நாட்டகத்துநாட்டலுறீஇ
மூன்னூலுட்கண்டநெறிமூன்று.

(எ - ன்.) இதுவு மெற்சொன்ன செய்யுட் கூறுபடு பாக மூணர் - ற்று.

(இ - ள்.) இங்ஙன நால்வகைத்தாக நிலைபெற்றபெயரையுடைய செய்யுளனைத்திற்கும் வைதருப்பம் கௌடம் பாஞ்சாலமென்னு மூன்று நாட்டினகத்துள்ளாரால் வழங்கும் பாகத்தான் மூன்றாகப் பகுத்து அவ்வவநாட்டினது பெயரால் நல்ல நூல்களை முற்ற வுணர்ந்தோர் தங்களாற் செய்யப்படு மூந்துநூலகத்து நாட்டுதலையுற்றுக் கண்டமார்க்க மூன்றுளவாமென்றவாறு. உறீஇ - உற்று. வைதருப்பம் - விதர்ப்பநாடு. மின்னிடையாய் என்பது மகடூஉமுன்னிலை.

78. இழுமென்மொழியுமினியபொருளுந்
தழுவுமதுவைதருப்பம்—விழுமியவாஞ்
சொற்கடினத்தோடும்பொருட்கடினத்தோய்ந்தரிதாய்க்
கற்பனசாருங்கவுடங்காண்.

(எ - ன்.) வைத்தமுறையானே வைதருப்பபாகமுங் கௌடபாகமும் பாகுபடுமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்.) மெல்லென்றவிழுமிய வினியமொழியும், மெல்லென்ற விழுமிய வினிய அறமுதலிய நாற்பொருளும் பொருந்துவன வைதருப்பபாகமாமென்றும், விழுமிய சொற்கடினமும் பொருட்கடினமுந்தோய்ந் தரியநடைத்தாய்ப் புலவனாற்கூறப்படுவது கௌடபாகமாமென்றும் மனத்தாற் கண்டுகொள்க வென்றவாறு. விழுமியது -

* பாழ்சை - பிரதிபேதம்.

முக்கியம். இதனுள் விழுமியவாம் என்பதனை இடைநிலைத் தீபக மாக்கியுங், காண் என்பதனை யிரண்டிற்கு மிறுதிவிளக்காக்கியும், மனத் தாலென்பதனை யெச்சமாக விரித்தும், மென்மை யினிமை யென்பவற் றை முன்னையதற்கு முதனிலைத் தீபமாக்கியுங் கொள்க. சொற்கடி னம் - வல்லினம் வல்லொற்றடுத்து மிகுதல். பொருட்கடினம் - பயங் கரமாகிய பொருள்பயத்தல். (கச)

79. இடையிட்டனவாகுமின்சொற்பொருளாற்
றடையற்றொழுகுவபாஞ்சால—மடைவடைவே
யக்கவிகள்பாடுமவர்க்கங்கங்கவைபெயராய்
மிக்குலகங்கூறும்விதித்து.

(எ - ன்.) ஒழிந்த பாஞ்சாலத்தின் பாகுபாடும் அக்கவிகள் பாடுவோர்க்கெய்துங் காரணப்பெயருமாமாறுணர் - ற் று.

(இ - ள்.) மென்மையுங் கடினமுமாகிய வைதருப்பகௌடங்க ளோடுங் கூடாதே யிடைநிலைப்பட்டவா மினியசொல்லானும் பொரு ளானுந் தடையின்றி நடைபெற்றொழுகுமது பாஞ்சாலபாகமாம். முறைமுறையே அக்குணக்கவிகள் பாடுவோர்க்கு மங்கங்கதுவேபெய ராக விதித்து மிக்க பெரியோராற் கூறப்படுமென்றவாறு. அவை வைதருப்பகவி கவுடகவி பாஞ்சாலகவி என்பனவாம். இவற்றிற் கெல்லாஞ் செய்யுள் வருமாறு:—

பதியுமாமுகில்கரிப்படாமுமாய்ப்புன
னதியுமாய்ப்படுகதிர்நான்றவேணியாய்
மதியமாமுளைமதிமதியமாய்த்தமிழ்ப்
பொதியமானதுசிவன்போலுமானதே. (68)

உந்தியங்கமலமேலுதிப்பதாலுரஞ்
சிந்துதெள்ளருவிவெண்ணூலின்செம்மைத்தாய்ப்
பந்திசேர்திசைமுகம்பயிலும்பான்மையாற்
சந்தமால்வரைமறைத்தலைவனொத்ததே. (69)

விண்டுவென்றுரைப்பதால்விண்ணிளேங்கியே
பண்டுலகளந்தமெய்ப்படிவங்கூர்ந்தடிக்
கொண்டநீர்பகிரதிக்கோதையொத்ததால்
வண்டுழாய்மலைந்தசெம்மலையுமொத்ததே. (70)

இவை மூன்றும் வைதருப்பபாகம். திணை - பாடாண். துறை-மலைவருணனை.

முப்புரத்தினைச்செகுத்தமுக்கணக்கனிற்சிரித்து
முத்தலைக்கணிச்சியுக்கதாற்
றப்பறப்பொருப்பினைக்குலுக்கிடக்கையைச்செருத்
தலத்துறப்புடைத்துருத்தெழா
நெய்ப்புறத்தினிற்குளித்தவச்சிரத்தினைப்பிடித்து
நெட்டுயிர்ப்பொடுற்றியக்கவே
குப்புறப்புழைக்கைவெற்பின்மத்தகத்தினைத்துளைத்த
கொப்புளித்தபச்சிரத்தமே. (71)

மத்தகத்தழுத்துவச்சிரத்தினைப்பறித்துயர்த்தி
மத்தவெற்புடற்றிநிற்பதா
னத்தகத்தடக்குமைக்கடற்கடைக்கனற்சினத்த
னச்சுளத்தினுற்றெதிர்ப்பவே
பித்தகத்தழைத்தடற்பொறிப்புலிப்புலத்தினுற்ற
பெற்றமொப்பவட்கியுட்குநீ
டுத்தமச்சுவர்க்கமுற்றகொற்றவர்க்கிறைமைப்படுத்த
வொத்தபத்துடைச்சதக்கணே. (72)

புற்புதக்கடக்கவுட்பொருப்புவச்சிரத்தினைப்
புழைக்கையிற்புடைத்தியக்கவே
யுற்றதுக்கிரச்சமர்க்குடக்குமிக்குரத்துரத்
துடைத்தகைதப்பறித்துருத்திடா
வற்புதத்தெதிர்த்தியக்கநெட்டடிக்குளுற்றதொற்றை
யக்களிற்றைவிட்டுமுட்டவே
தெற்குவெற்பினைத்துளைத்ததப்புறப்புறக்கொடைத்
திசைக்களிற்றினைத்துளைத்ததே. (73)

இவை மூன்றுங் கௌடபாகம். திணை—தும்பை. இவற்றுள், முப்புரத்திணையென்றது ஏமவெருமை. ஏனையிரண்டும் யானைமறமும் ஏமவெருமையுமாம்.

விரைக்கமலமுறுக்குடைந்ததகட்டகட்டினடுப்பொருட்டு
வெண்கோட்டும்பர்
நிரைக்கமலத்தினிதிருந்துசூட்டெடகினம்பார்ப்பருத்த
நினைத்துநீர்வா
யிரைக்கெழுவேசெங்கால்வெள்ளுகிருறுமுன்
னிதழுறிஞ்சியிழிந்ததீந்தே
னரைக்குடுமிமறைக்கிழவனெருப்பிடைநெய்யுகுப்பனபோ
னுன்றமாதோ. (74)

மாதண்டர்புகழ்ந்திடவாழ்ந்தருள்வாமபாகத்து
மழைதோய்வெள்ளி
வேதண்டமிசைப்பவளவேதண்டம்பகிரண்டம்
விழைவுகூர்வான்
மூதண்டமுகடுதொடுமும்மதிளின்முரண்முருக்க
முன்கைக்கொண்ட
கோதண்டவடவரைபோற்பணைத்தகெந்தமாதனமாங்
குன்றொன்றுண்டே. (75)

நெய்த்திருண்டுசுருண்டுகடைகுழன்றறலின்கெழுதகைத்தாய்
நெறித்துநீண்டு
மொய்த்திருக்குங்குழற்காட்டின்முகையவிழ்பூந்துணர்விரையு
முற்றுமுன்ன
ரெய்த்திருக்குமிடைக்கிடர்மேலிடரிழைக்குந்தமர்போலு
மிருமாந்தொண்பூண்
வைத்திருக்குமுலைமுகட்டிற்பொதிகளபுத்தொளிவிரையும்
வளர்ந்தமன்றே. (76)

இவை மூன்றும் பாஞ்சாலபாகம். முதற்பாட்டு நாடுவாழ்த்து. இரண்டாவது மலைவருணனை. மூன்றாவது குழல்வருணனை. இவை யொன்பதுங் குருகாமான்மியம். இவை மூன்றுபாகமும் பலவடி

யான்வரு மொருசெய்யுளின்கண்ணே பலவடிதோறும் விரவியும் பேதித்தும் வருவனவுமுள. அவையும் மேற்காட்டுதும். (௧௫)

80. இன்பந்தெளிவுசெறிவுசமனின்னிசையே
நன்சொலுதாரநவின்றவலி—மன்காந்தந்
தையலுய்த்தலில்பொருண்மைசாற்றுஞ்சமாதியுட
னையிரண்டும்வைதருப்பமாம்

(எ - ன்.) எடுத்தமுறையானே வைதருப்பத்திற் கெய்து வன் வாங் குணவலங்காரங்கட்குப் பெயரு முறையுந்தொகையுமுணர்-ற்று.

(இ - ள்.) இன்பமுந் தெளிவுஞ் செறிவுஞ் சமனிலையு மின் னிசையு முதாரமும் வலியுங் காந்தமு முய்த்தலில் பொருண்மையுஞ் சமாதியென்பதோடும் பத்தும் வைதருப்ப குணவலங்காரமாமென்ற வாறு. (௧௬)

81. ஏனைக்கவுடமிவையீரைந்தொடுங்கூடா
மானைப்பழித்தமதர்விழியாய்—நானயந்திங்
கெண்ணியபாஞ்சாலமிவைகட்கிடைப்பட்டு
நண்ணியதோர்சால்புடைத்தாநன்கு.

(எ - ன்.) ஒழிந்தனவாங் கௌட பாஞ்சாலங்களும் அக்குண வலங்கார மேற்குங் கூறுபாடுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) ஒழிந்தகௌடமு மிங்ஙனமெண்ணப்பட்ட பத்தி னோடுங்கூடாது நடக்குமிலக்கணத்தவா மென்றவாறு. பத்தினோ டுங் கூடாதெனவே யும்மை யெச்சமாதலாற் சிலவற்றோடுங் கூடியும் வருமென்பதாம். பாஞ்சாலமு மப்பத்தினோடும் வைதருப்ப கௌ டங்களோடுங் கூடா திடைப்பட்டு நடத்தலைப் பொருந்து மொழுக்கத் தினையுடைத்தென்றவாறு. இவைகட்கும் என்னுமும்மை யிறந்தது தழீஇய எச்சவும்மையாம். (௧௭)

82. சொல்லாற்பொருளாற்சுவையுறவின்பந்தெளிவு
மொல்காப்பொருள்புலப்பாடோண்செறிவு—நல்லா
யெழுத்தோரினஞ்செறிதலெல்லாவெழுத்தும்
வழுத்தீர்ந்துறல்சமனுமாம். (௧௮)

83. இன்னிசையதின்னிசையாமேய்ந்தவுதாரங்குறிக்கொள்
சொன்னடையால்வேறுபொருடோன்றலா—நன்னுதா
வாய்ந்ததொகைமிக்குவருதல்வலிகாந்த [அல்
மாய்ந்தொன்றனையுயர்த்தலாம். (கக)

84. செய்யுட்பொருளைத்தெளியவிரித்தற்குரிச்சொல்
லெய்துநடைத்துய்த்தலில்பொருண்மை—தையலா
யோங்குஞ்சமாதி:புவமேயத்தின்வினையை
யாங்குவமைக்கேற்றுவதொன்றும். (20)

(இவைமூன்று சூத்திரமு முடனெழுதப்பட்டன.)

(எ - ன்.) இவை யின்பமுதற் சமாதியீறாய பத்து மாமா றுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) சொல்லினுலும் பொருளினுலு மினிமையுற வருத லின்பமாம். தெளிவென்பது கவியாற் கருதப்படும் பொருள் கேட் போர்க்குக் குறிப்புமொழியின்றி வெளிப்படைமொழியாகத் தோன் றுவதாம். ஒள்ளியசெறிவும், மூவினமாகிய எழுத்து ளொரின மிகுந்து செறியப்பாடுவதாம். ஒள்ளிய செறிவென்றதனுல் எழுத் தாறய சொல்லாறய பொருளுஞ் செறிதலுங்கொள்க. சமனிலை மூவினமும் விரவப்பாடுவதாம். இரட்டை துணிவு. இன்னிசையும் அவ்வவ செய்யுட்கேற்ற சொன்னடையாற் பாடுவதாம். உதாரமும் செய்யுட் சொன்னடையால் வரும்பொருளன்றி யதன் குறிப்பினுல் வேறுபொருடோன்றுவதாம். வலியும் தொகைநிலைச்சொன் மிக்கு வருவதாம். காந்தமும் ஒன்றனை யுயர்த்திப் புகழுங்கா லுலகநடை யிறவாமை யாராய்ந்துயர்த்துவதாம். உய்த்தலில் பொருண்மை கவி தன்னுற்கருதிய செய்யுட்பொருளை விளங்க விரித்துக் கூறுவதற்குப் பிறிது மொழிபெய்துகூட்டா ததற்குரியசொற்கள் செய்யுளகத் துளவாம்படி பாடுவதாம். சமாதியும் உவமேயத்தின் வினையை யுவ மைக்கேற்றுவதோ ரிலக்கணத்ததா மென்றவாறு. இதனைச் சாற் றுஞ் சமாதியென்றதனுற் குணவலங்காரங்கள் பத்தினுள்ளு மிதுவே சிறந்த குணவலங்கார மென்பதூஉ மிஃது மூன்றுநெறியார்க்கு மொக்குமென்பதூஉ மாயிற்று. இவற்றிற்கெல்லாம் எண்ணும்மை

யிடையிட்டுவந்தன. ஆம் என்பதனைச் சூத்திரந்தோறு மிறுதிவிளக் காகக் கூட்டுக. நல்லாய், நன்னுதாஅல், தையலாய் என்பன மகடூஉ முன்னிலை. தையலென்பது அண்மை விளி.

அவற்றுள், சொல்லின்பமாவது அடைசினை முதலென முறை மூன்று மயங்காமை வரும் வண்ணச்சினைச் சொற்களும் முதலொடு குணமிரண்டடுக்கிவரும் அடைசொற்களுஞ் சினையொடு குணமிரண் டடுக்கிவரும் அடைசொற்களும் வழக்கிடமுஞ் செய்யுளிடமுமாக விரண்டிறந்தனவா யடைபலவேண்டினவழியே புணர்ந்த சொற்க ளுடன், வழிமோனை முதலியன வரத்தொடுப்பனவாம். அவற்றாற் கேட்டோர் பெறு மின்பம் சொல்லின்பம். பொருளாவன:—அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பன. அப்பொருளால் வருமின்பமாவது மலரின் மதுக்காரணமாக மதுகரங்கட்கு வருமின்பம்போலக் கவிப் பொருளுட் கொண்டோர்க்கு வரு மின்பமாம். எனவே யவ்விரண்டி னுள், பொருளணியுள்ளு முக்கியமான பொருளணியுடைத்தாய்ப் பாடுவதே பொருளின்பமாம். இனிச்செய்யுள்வருமாறு:—

வெண்டிரைப்புனலருவியலயல்வயல்விரி
வண்டிமிர்பாசடைக்குவளைமென்பனிமலர்
புறக்கொடைமதிதரப்பொதியவிழ்ந்ததுபோய்ச்
சிறக்கணித்தனவாஞ்சேயிதழ்க்குமுத
முட்டாட்டாமரைமுறுக்குடைநாண்மலர்க்
கட்காமருகடைவாய்வழிந்திழிதர
மேய்தருகயவாய்மேதிகன்றுள்ளுபு
பணைமுலைசுரந்துபனித்தபாற்றடினி
நெடுவெண்டிங்களினிறைமறுத்துடைத்தொளிர்
செந்தளிர்ப்பூஞ்சுனைத்தேமாத்துருகனி
முடப்பரியரைப்பலாமுட்புறக்குடக்கனி
புறக்காழ்மரகதப்பூகதமிடற்றி
னிறக்காழ்திரண்டுநீண்டுதிர்பழுக்காய்
நெட்டிலையரம்பையினீடுபொற்கூன்கனி
புதையிருடீரிக்கதிர்பொழிநவமணிக்குவை
சுழித்தெடுத்திரைத்தவாய்த்தூமலர்பலகொடு

பாற்கடல்பொன்னியுட்படி திருவுருவங்
காண்பதின்முன்னியகாட்சியொன்றெனலாய்த்
துறைதொறுந்துறைதொறுந்துழனியின்வளைக்குந்
திருவரங்கேசனைத் திருமறுமார்பனை
மனத்துறநினைந்தும்வாழ்த்தியும்வணங்குந
ரெக்குலத்தவரேயாயினு
மக்குணத்தவர்க்கடியேனடியேனே. (77)

இந்நேரிசையாசிரியப்பாவினுள் நால்வகை யடைசொற்களும் வந்தவாஞ் சொல்லின்பத்தோடும் பொருளின்பமும் வந்தமையா லிது சொற்பொருளின்பம். இதனு ளீரடை முதலொடுஞ் சினையொடும் புணர்ந்தன வைதருப்பம். இரண்டிறந்த மூவடை புணர்ந்தன பாஞ் சாலம். இரண்டு மூன்றுமிறந்த பலவடை புணர்ந்தன கௌடச்சொல் லின்பம். ஆதலாற் சொல்லின்ப மூன்றுபாகமும் அவற்றோடு மூன்று நெறியார்க்கும் ஒருதன்மைத்தாம் பொருளின்பமும் பல வழியான் வந்த ஒரு செய்யுளகத்துக் காட்டியவாறு கண்டுகொள்க. இதனுட் பொருளணியாவது தற்குறிப்பேற்றவுவமை. திணை — பாடாண். துறை—நாடுவாழ்த்து.

பொன்னசலந்திரண்டிரண்டாம்பொருவமர்தோட்கமலக்கட்
பொலிந்துநின்று
ரன்னவயற்குருகூரரணிவரைவாழ்மதர்நெடுங்க
ணணிமயிழாய்கேண்
மின்னிடையார்புறந்தருநாண்மிகுகாமக்கடலாழ்ந்த
மிக்கோர்தங்கண்
மன்னுயிரைத்தரும்புணைதான்மலிதிரைநீர்க்கடலிடத்தார்
மடலென்பாரே. (78)

இது வைதருப்பச்சொல்லின்பம். பகுதி—மடல். துறை— உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல். இவ்வாறு பொழிப்பு மோனையாய் வருத லின்றெனை வேண்டுவர் கௌடர்.

குயிலாருங்குளிர்பொழிற்றென்குருகேசன்குழகனுயர்
குன்றிற்குன்றுக்

கயிலாயன்களத்தணிந்தகடுவிடமுங்கரத்துழையுங்
காந்தகண்ணாய்
மயிலாலுமழைதவழ்நும்மணிவரைக்கெம்மணிவரைநின்
மணிப்பூண்மன்னும்
பயிலாரப்பணைமுலைக்கோர்பணைமுலையெப்படியெனுமப்
படியாம்பண்பே. (79)

இது கௌடச்சொல்லின்பம். பகுதி—வன்புறை. துறை-இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல்.

கடுவேகயலெனக்கரந்தடுங்கண்ணிணை
காமனுங்காமுறுங்காட்சியகாண்முகங்
கிள்ளையின்கிளையுங்கிளைத்தகைக்கிளையுடைக்
கீரமுங்கீர்த்திக்கீரமுங்கீரே
குவடுடைக்குளிர்பொற்குன்றேகுவிமுலை
கூர்புதற்கூன்சிலைகூற்றுயிர்கூட்டுணுங்
கெடலருங்கெழுதகைகெழுமுபுகெழீஇய
கேகயங்கேளொடுங்கேடுறுங்கேழியல்
கைபுனைகைக்கிசைகைக்கிணைகைத்துணை
கொண்டலுட்கொண்டன்னகொண்டையுங்கொடியிடை
கோடாக்கோவலர்கோற்றெழு கோமான்
கௌரவகௌசிகன்கௌசிகங்கௌத்துவ
மணியெனக்கொண்டுமனவீடளித்தோன்
கண்ணன்குறுங்குடிக்கனவரை
மண்ணகத்துறையுளாய்வளர்நிலமகட்கே. (80)

இது ககர வருக்க முற்றுமோனை. இதுவுங் கௌடச்சொல்லின்பம். பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்பிடங் கூறல்.

கயலெனவேமதர்த்தமர்த்தகருநெடுங்கண்ணிவடனக்கிக்
கன்னிமன்றே
வயலெனவேயமர்துணையன்றளவளாயமர்துணையென்
றறிந்ததன்பால்

மயலறவேயியற்றமிழ்செய்மகிழ்மாறன்றுடரியின்கண்
மணந்தகாதல்
புயலெனவேபுரைநறுமென்புரிகுழற்குப்புகல்வனினிப்
புகனுமாறே. (81)

இது பாஞ்சாலச்சொல்லின்பம். பகுதி - மதியுடன்படுதல். துறை - குறையுறத்துணிதல். "குயிலாரு" மென்பதனையும் பாஞ் சாலச்சொல்லின்ப மெனினுமாம்.

வண்ணமுலைப்பொற்றாமரைமுகுளம்வீறழிந்து
கண்ணெகிழாவண்ணங்கருதியோ—தண்மதியை
மால்வைத்தமாநிதிவண்கோளூரில்வாணுதாஅன்
மேல்வைத்தான்மேனாள்விதி. (82)

இது பொருளின்பம். இதனுண் முலையாகிய பொற்றாமரை முகை யவிழா திருப்ப வதன்மேலாகப்பிரமன் மேனாண் முகமென்று பெயரை யுடைய மதியைவைத்தா னென்னும் பொருளின்பம் வந்தவாறு காண்க. பகுதி - இடந்தலை - துறை - மருங்கணைதல்.

மேலைமலைக்கதிர்மறையக்குவிமரையுட்டேனசைபான்மீளாவைகிச்
சோலையில்வண்டினந்திறப்பவயற்கழுநீரிடங்தோய்ந்தசுரும்புமாதோ
மாலையிற்றன்மனைபுகுதுமணமகனைவிறலியொடுமதங்கன்பாடிக்
காலையினிற்றுயிலெழுப்பக்கடைதிறந்துபரத்தையிற்போகியகாட்சித்
[தே. (83)

இதுவுமது. துறை - நாடுவாழ்த்து.

திரகாயத்திரிகருணைக்கிலக்காகுமுணர்வுடையோர்சித்திகாட்டப்
பரகாயத்திடைபுகுந்துமறித்தொருகாயம்புகுதும்பான்மையேய்ப்ப
வுரகாயத்துரிவையுரீஇயொருபாந்தளொருபாந்தளூரிபுக்கூர்ந்து
வரகாயத்தகடுரிஞ்சும்பஃறலையமலைமுழைபோய்வைகுமன்றே. (84)

இதுவுமது. மலைவருணனை. இவையிரண்டுங் குருகாமான்மியம். இன்பம் முற்றும்.

ஏவொன் றுடக்கியிருபதுகைக்கார்வயிரத்
தூவொன் றுடலந்துளைபடுத்த—காவொன்
றரங்கத்தானல்லாதனைத்துயிருங்காத்தற்
கிரங்கத்தானல்லாரெவர். (85)

இது வைதருப்பத்தெளிவு. இதற்குச் சொல்லின்முடிவாற் பொருடோன்றும். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

தேனேமுளை மதியஞ்செந்தழல்பாரிப்பவிருந்
தேனேயயலார்சிரிப்பவே—தேனே
யிறைவகுளத்தாமரையோவெய்தார்வேளெய்து
குறைவகுளத்தாமரையோகூறு. (86)

இது சொல்லாற் கவியருமையும் நோக்குடைப்பொருள்கோளுந் தோன்றத் தொடுத்தமையாற் கௌடத்தெளிவு.

(இ - ள்.) தேன்போலு மினிய மொழியையுடையா யிளம்பிறை யானது தழலை விரிப்பவு மயலார்சிரிப்பவு மித்துணைப்போது முயிரைத் தாங்கியிருந்தேனே! இங்ஙனமிருந்தவெனது துன்பமிகுதியு நாண்டுறந்ததுங் கண்டு தேனையொழுக்காநின்ற வகுளத்தாமத்தை யுடையோ ரந்தோ மேவுகிலர்; இனிக் காமனெய்து குறைந்துபோவன குளத்தின்கட் டாமரையொன்றேயோ வோடையிற் காவியு மாவியு மல்லவோ கூறுவாயாக வென்றவாறு. ஏகார நான்கினுண் முன்னது விளி. இரண்டாவதிரக்கத்தின்கட் குறிப்பு. பின்னைய விரண்டு மீற்றசை. தாமரையோ வென்னுமோகாரம் ஒழியிசை. திணை - பெண்பாற்கூற்றுப்பெருந்திணை. துறை - துன்பமிகுதி தோழிக் குரைத்தல்.

உள்ளத்துணர்வெனுங்கண்ணுட்கொண்டுகாண்பதற்குங்
கள்ளக்கருங்கண்கலுழ்வனகண்—டெள்ளிப்
பிரியாரையுந்திருமால்பேர்நகரார்தூற்றத்
தரியாதென்னுள்ளந்தளர்ந்து. (87)

(இ - ள்.) எனதகத்தே யறிவென்னுங் கண்ணானது நங்காதலருடனென்னையு முட்கொண்டு காணுநிற்பதற்குப் புறத்தே தாமுங்

காணுதவிருப்பத்தா லென்னை வஞ்சித்த கள்ளத்தையுடைய விக்கண்கள் ளழுவதனைக்கண்டு எம்மையிகழ்ந்து, பிரியாதவரையுந் திருமால் திருப்பேர்நகரின்கணுள்ளார் பிரிந்தாரென்று தூற்றுமதனைக்கேட்டுத் தளர்ந்த வென்னுள்ளம் ஒருவழிப்பட்டு நில்லாதென்றவாறு. இது பாஞ்சாலத்தெளிவு. என்னை? வைதருப்பத்தெளிவுபோல வெளிப்படையுமன்றிக் கௌடத்தெளிவுபோல நுண்ணிதாய்க் குறிப்பினுற் கொள்வது மன்றி யிடைப்பட்ட நீர்மைத்தாய் வந்தமையா னெனக்கொள்க. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - தலைவி தலைவனை யியற்பட மொழிதல். தெளிவுமுற்றும்.

வண்ணமைந்நிறவண்ணன் விண்ணினு
மண்ணினும்முறைவார்
கண்ணன்விண்ணகர்மஞ்ஞைவிம்மிய
கண்ணகன்வரையோ
ரண்ணலிம்மலர்கொண்மினென்னவு
மன்னையங்ஙனம்யா
னெண்ணவொண்ணுதன்முன்னின்முன்னருள்
கென்னமுன்னினளே. (88)

என்பது அன்னாய் அழகிய மேகம்போன்ற திருமேனியையுடையான் சுவர்க்கத்தினும் பூமியினு முறைவார்கண்ணினுள்ளான் அவனது திருவிண்ணகரத்து மயில்கள் அகவு மிடமகன்ற மலைப்பக்கத் தொரு பெரியோன் யாங்கள் விளையாடும் வண்டன் மாளிகை முன்றிற்கண் வந்து நமது வண்டலம்பாவைக்கணிய விம்மாலையை வாங்கிக் கொண்மினென்று கூற அங்ஙனம் வந்து கூறியதற்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென் றியா னெண்ணுநிற்ப நம தொளிபொருந்தின நுதல் வினையுடையாள் முன்னுளதனை யருள்கென வவன்முன்னேசென்று அதனைவாங்கின ளிஃதியானறிந்தபடி யென்றவாறு. முன்னில்-இன் முன்; அஃது முன்றிலென விலக்கணப்போலியாயும் வரும். முன்னிலெனவே வண்டன்மாளிகையும் வண்டலம்பாவையுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டன. இது வைதருப்பச்செறிவு. என்னை? மெல்லினமாகிய வெழுத்துச்செறிய மெல்லினவண்ணமுற் றவ்வெழுத்தாகிய சொற்கள் செறியச் செறித்தமையினெனக்கொள்க. பகுதி - உடன்போக்கு.

துறை - பூத்தருபுணர்ச்சிக் கறத்தொடுநிற்றல். இவ்வாறு மெல்லின வண்ணத்தால் மெல்லெழுத்துச் செறிந்துவருதல் விரும்பாது வல்லின வண்ணத்தால் வல்லெழுத்துச்செறிந்தசொல்லோடும் வற்கெனத் தொடுப்பதே வேண்டுவர் கௌடர்.

புட்குழியுத்தமர்புட்கொடியத்தர்பொருப்பின்மடக்குயிலே
கட்டழல்கக்குகுழிச்சிறுகட்கரடத்ரிகடத்தொருமா
விட்புலமுற்றவிருப்பமிகுத்ததொர்வெற்றியனைக்குறுகா
வுட்குறவெற்றினனற்றதுதிக்கையொடுற்றமருப்பிணையே. (89)

என்பது புட்குழி யென்னுந் திருப்பதியின்கண் ணுத்தமர் கருடக் கொடியுயர்த்த சுவாமியார்பொருப்பிடத்து மடப்பத்தையுடைய குயிலே மிக்க அழலைக்கக்குங் குழிந்த சிறுகண்களையு முள்ளத்தறு கண்மையையுங் கவுளின்கண் மதத்தினையுமுடையதோர் யானை விண் ணோரனைவரும் விருப்பத்தை மிகுப்பதோர் வெற்றியையுடையா னொருவனைப் பாயும்படிக்குக் குறுகினகாலத் ததனுள்ளமுட்க வவ னதனை வாளாலெறிதலு மதன்றுதிக்கையுந் துதிக்கைபற்றிய விரு கோடுமுடனே யற்ற வென்றவாறு. அங்ஙனம் வல்லிசைவண்ணத் தால் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. அஃதே விதன் முதனூல் செய்த தெண்டியாசிரியர் "செறிவெனப்படுவது நெகிழிசையின்மை" யென வைதருப்பச் செறிவிற்குக் கூறியதனை விரும்பாது ஒருதிறத்தெழுத் தானே நெகிழத்தொடுப்பதே கௌடச்செறிவென வேண்டிய திந் நூலுடையாருட்கொண்டு மிங்ஙனம் வற்கெனத்தொடுத்தன் முதனூ லோடும் வழிநூன் மாறுகொளக்கூற லென்னுங்குற்ற மாமாலோ வெனின், நன்றுசொன்னாய்! அவர்தாமே "விரவத்தொடுப்பது சமனிலை யாகும்" என்பதற்குச் "சோகமெவன்கொலிதழிபொன்றூக்கின்" என்பதனுள் மூவினமும்விரவத்தொடுத்ததனை வைதருப்பச் சமனிலை யெனவும், விரவுதலுள்ளும் வல்லெழுத்துச்செறிய வற்கெனத் தொடுப்பதே கௌடச் சமனிலையென அதற்கு "இடர்த்திறத்தைத் துறிபொற்றொடிநீயிடித்துத்தடித்துச், சுடர்க்கொடித்திக்கனைத்துந் தடுமாறத்துளிக்குமைக்கார்" என வற்கெனத் தொடுப்பதே கௌடச் சமனிலையெனவும் தானுமிவ்வண்ணங் கூறுக்கால் வைதருப்பச் செறி விற்கும், வைதருப்பச் சமனிலைக்கும் வேற்றுமையின்மையானு மிச்

செறிவிற்கு மோனையே நோக்குமென்பதனானும் பாஞ்சாலத்தோ டும் பாகமூன்றெனக்கோடலானும் வைதருப்ப முதலிய மூன்றற்கு மூன்றுவண்ணமுஞ் சித்திரகவியிற் சாராது செறித்தாரன்றியும் பாயிரத்துள்ளு மிரண்டிடத்தாற் செய்தார் என்பதனு லுலகவழக்கி னும் அருமையோடும் வற்கெனத் தொடுப்பானைக் கௌடக்கவி யென்பதுட்கொண்டமையானுந் தன்கோட்கூறலென்னுமுத்தியானும் இவர்க் கெழுத்துச் செறிவு மோனையு மவ்வவ பாகத்தின்படியே செறித்த னேக்கமாதலானும் இவ்வண்ணங்கூறுதன் மாறுகொளக் கூறலென்னுங் குற்றமாகாதென்றுணர்க.

முல்லைமுகைவெல்லுநகைநொய்யவிடையையவிடை
மொய்பளகநவ்விவிழியா
யொல்லைநடையுள்ளதினிவெள்ளிடையதில்லையென
வுள்ளபொழில்செய்யினயல்சூழ்
மல்லைநகரெல்லையிவணல்லிமலர்வல்லிபுணர்
வள்ளலுறையெல்லையவணே
தொல்லைமறையுள்ளபடிதெள்ளியுணரையருறை
துய்யபதிசொல்லிலுவணே. (90)

என்பது முல்லையரும்பை வெல்லு நகையையு மெல்லிய நடையையு முளதிலதென் றையமுறு மிடையையும் நெருங்கினகுழலையுமுடைய மான்போனோக்கத்தாய் உனக் கினியொரு கணப்பொழுதே நடை யுள தஃதியாதென்னில் இவண் வெளியென்பது சிறிதுமில்லையென வுண்டாய சோலைகள் செய்யினது பக்கமெல்லாஞ் சூழப்பட்ட திருக் கடன் மல்லையாம். அவண் தாமரையாளைத்தழுவும் திருமாலாகிய வள்ளலுறைதானம், உவண் கூறுகிற பழைய மறையின்கணுள்ள நுட்பமெல்லாமவை சொன்னபடியே தெள்ளிதாயுணரு மறையோரு றையும் பதியாகலானென்றவாறு. இது பாஞ்சாலச்செறிவு. என்னை? இடையினமாகிய வெழுத்து மிகவுஞ்செறிய வியைபுவண்ணமுமுற் றவ்வெழுத்தானய சொற்செறிய வந்தமையானெனக்கொள்க. இங் ஙன மூன்று வண்ணமுமுற வாங்காங் கவ்வினமிகப்பாடுவதன்றி வேற்றினஞ் சிறிதும் விரவாது தொடுப்பின் மூவினப்பாட்டானும் விரவாதுபாடுஞ் சித்திரகவியிற் சாருமாதலாற் பிறவினமுஞ் சிறிது

விரவுவதே முறையென்றுணர்க. இவற்றுள் முன்னையதுபகுதி - நடுங்கநாடல். துறையுமது. இது பகுதி - உடன்போக்கு. துறை-பதி பரிசுரைத்தல். இவை மூன்றும் எழுத்துச்செறிவு.

> மறைமுரசந்தாமமகிழ்வழுதிநாடர்
> துறைபொருனைவெற்பூர்துடரி—யுறைகுருகை
> யஞ்சம்பராங்குசம்வெள்ளானைகொடியானைமா
> பஞ்சகலியாணன்பரி. (91)

என்பது வழுதிவளநாடர் துறை - பொருனை; வெற்பும்,ஊரும் - துடரி யும், உறையுளாங்குருகாபுரியும்; பரி - பஞ்சகலியாணன்; மா - வெள் ளானை; ஆணை - ஸ்ரீபராங்குசம்; கொடி - அன்னம்; தாமம் - மகிழ்; முரசு வேதம் என்றவாறு. இதனுள் வழுதிவளநாடர் என்பது மத்திமதீபம். அதுவே நாடுந்திருநாமமுமாம். வெற்பூர் - நிரனிறை. பரிமா வாணை கொடி விதலையாப்பும், தாமம் மகிழ் முரசு மறை என மொழிமாற்றுமாகத் தசாங்கமென்னுஞ் சின்னங்களாகிய பல்பொருட் செறிவோடும் பல பொருள்கோளுஞ் செறிதலா னிது பொருட் செறிவு. துறை - தசாங்கவாழ்த்து.

> மறந்தாங்கித்தெவ்வடுவைந்துதிதாங்கியிருட்பிழம்பு
> மடியச்செந்தீ
> நிறந்தாங்கியிடங்கரின்வெண்ணிணந்தாங்கியனைத்துலகு
> நியதிகாக்குந்
> திறந்தாங்கியொளிர்திகிரிப்படைதாங்கித்திருவடிபொற்
> சென்னிதாங்கி
> யறந்தாங்கிவளம்புகழ்வாரறந்தாங்கியவரெனுமிவ்
> வங்கண்ஞாலம். (92)

> தழற்பாணிகறைகெழுவச்சிரபாணிமிளிர்படிகத்
> தாமம்வேய்ந்த
> நிழற்பாணிவிழைந்தகமண்டலபாணிமுதலெவர்க்கு
> நிபனையாய்வேய்ங்
> குழற்பாணிகொடுதொறுவின்குழுவழைத்தமழைமுகில்பார்
> குளிர்ப்பானின்ற

கழற்பாணிதனைப்புகழ்சக்கரபாணியனைத்துயிர்க்குங்
களைகணுவான். (93)

இவையிரண்டும் ஒருவகைச் சொற்செறிவு. இங்ஙனம் வந்த சொற்செறிவுட் பொருட்செறிவு மூன்று நெறியார்க்கு மொக்கும். துறை - சேர்துறைப்பாடாண் பாட்டு. செறிவு முற்றும்.

விழியுங்களபமுலையும்புன்மூரலும்வேயுமுந்திச்
சுழியும்முரோமமொழுங்குங்கண்டேம்வண்டுசூழ்ந்துசெந்தேன்
வழியுந்திருமகிழ்மாலைப்பிரான்வெற்பில்வல்லிசெவ்வாய்
மொழியுந்துணைநெஞ்சமேசெவிக்கேயென்றுமூழ்குவதே. (94)

இது வைதருப்பச்சமனிலை. துறை - கிளவிவேட்டல்.

பனிப்பிறைப்பற்றுளைக்கட்செவித்துத்திப்பணுடவிமேற்
குனித்தபொற்சிற்றடிச்சித்திரக்கார்குருகேசன்வெற்பிற்
றுனித்தழற்கட்களிற்றைக்கொடுஞ்சீயந்துரத்திருள்வாய்த்
தனித்துறற்குய்த்துணர்த்துங்கதிர்வேலவன்றாழ்குழலே. (95)

இது கௌடச்சமனிலை. சூத்திரத்துள் நிலையென்பது செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்கதனை விரித்துரைக்க. தனித்துறற்கு - கங்குலின் கட்டனித்துக் குறிவழிவருதற்கு. உய்த்துணர்த்தும் - என்னுள்ளங் கொள்ளச் செலச் சொல்லி யுணர்த்தாநிற்கும். கதிர்வேலவன் - ஒளியையுடைய வேலவன். தாழ்குழலே - தாழ்ந்தகுழலினையுடையாய். யானிதற்குச் செய்யவேண்டுவ தென்னென்றவாறு. பணுடவி - ஆகு பெயர். பகுதி - இரவிற்குறி. துறை - இரவுவரவுணர்த்தல்.

இடிக்குங்கடகளிற்றான்சடகோபனியலிசையாய்
வடிக்குந்தமிழ்மறைபாடியமாறன்மணிவரைமே
னடிக்குங்களிமயிலேவருந்தேனுமர்நல்வரைப்பூங்
கொடிக்குங்கொழுகொம்பராமெமர்மாடக்கொடிக்கழையே. (96)

இது பாஞ்சாலச் சமனிலை. பகுதி - இயற்கை. துறை - இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல். இவற்றுள் மூவினமும் விரவிவந்தவாறு காண்க. மூன்றனுண் முதற்பாட்டும் மூன்றும் பாட்டும் கிளவிமணிமாலை. சமனிலை முற்றும்.

எழுகா தலினுலிருகாவியுணீ
ரொழுகாமதியா லுலைவாய்—மெழுகா
யுருகா தணையாருயிர்காவலர்பே
ரருளாளருமாமவர். (97)

இதனுள், இருகாவியுணீர் - இரண்டுகண்ணுணீர். ஒழுகா என்றது ஒழுகவென்பத னெதிர்மறை. உருகா தணையாரென்பது வினை யெதிர்மறுத்தவினையெச்சம், அணையாரென்னும் வினைகொண்டது. பேரருளாளருமாமென்னு மும்மையால் உயிர்காவலருமாம் என்னு மும்மை விரிக்க. உயிர்காவலருமாய்ப் பேரருளாளருமாக வுருகு மென் காதல்கண்டு முருகியணைகின்றில ராதலா லிஃதென் வினையன் றோ வென்றவாறு. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை. துறை - நிலவுகண்டழுங்கல். இது தூங்கிசைச்செப்பலோசைத்தாய்வந்தமை யால் வைதருப்பவின்னிசை. என்னை ? "இயற்சீர்வெண்டளையான் வரும்யாப்பைத், தூங்கிசைச்செப்பலென்மனார்புலவர்." என்றதனு லறிக. இவ்வாறுவிரும்பா தேந்திசைச்செப்பலோசைத்தாய்த்தொடுப் பதே வேண்டுவர் கௌடர்.

குஞ்சரமாமெய்ததுவன்கோதண்டங்கூடாமல்
வெஞ்சரம்பாய்வித்தனரால்வேட்டைதான்—வஞ்சகமே
யாங்கடவார்பூம்புனமீங்காரிவரென்றேயறியேம்
வேங்கடவாணன்சிலம்பின்மேல். (98)

எ - து வேங்கடவாணன் வரையிடத்திவ ரெய்ததுங் குஞ்சர மாம். வில்லுமின்றியே தழையே வில்லாக வெம்மையைச் செய்யும் வாளியைப்பாய்வித்தன ராகையா லிவர் வேட்டைமேலிட்டு வந்தது தான் வஞ்சமேயா மதுவுமன்றி நமது பொலிவையுடைய புனத்தை விட்டு நீங்குகின்றிலரா லிவர்யாரென்றும் வந்தகாரணம் யாதென்றுந் தெளிகிலமென்றவாறு. பகுதி - இருவருமுளவழியவன் வரவுணர்தல். துறை - ஐயுறுதல். இஃதேந்திசைச்செப்பலோசைத்தாய் வந்தமை யாற் கௌடவின்னிசை. என்னை ? "வெண்சீர்வெண்டளையான் வரும்யாப்பை,யேந்திசைச்செப்பலென்மனார்புலவர்"என்பதனுலறிக.

மானபரனீந்தமணியாழிகைக்கொடுத்துச்
சானகிதன்னுவிதளிர்ப்பித்தான்—மீன

நெளிதரங்கவேலைநெறிகடந்துதேவர்
களிபுரந்தசேயெமதுகண். (99)

எ - து பெருமையுடைய பரமனாகிய இரகுநாதன் கொடுத்த மாணிக்கத்திருவாழியைக் கொடுத்துச் சனகராசன் புதல்வி திவ்வியான்மாவைத் தழைப்பித்தா னவன்யாரெனின், மீன்களையுடைத்தாய் நெளிக்கப்பட்ட திரையையுடைய சமுத்திரத்தி னெல்லையைக்கடந்து தேவர்க்கெல்லாங் களிப்பைக்கொடுத்த அஞ்சனைபெற்ற புதல்வன் எனக்கென்னுமுப்பிற் சிறந்த கண்ணென்றவாறு. இது ஒழுகிசைச் செப்பலோசைத்தாயே வந்தமையாற் பாஞ்சாலவின்னிசை. என்னை? "வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர்விகற்பமு, மொன்றியயாப்பேயொழுகிசைச்செப்பல்" என்பதனாலறிக. இம்மூன்று விகற்பமு மூன்று நெறியார்க்கு மொக்கு மென்பாருமுளர். திணை-பொதுவியல். துறை - தூதுவென்றி.

நாட்டங்களிபற்றநாவுநகைபற்ற
வேட்டிற்பலர்கையிணைபற்றத்—தோட்டிலஞ்சிக்
கன்புற்றமுத்தர்பெருமானடிபாவி
யின்புற்றவர்க்கடிமையாம். (100)

இவ்வாறு வரும் பொய்ந்நிலப்பட்ட வின்னிசை மூன்றுநெறியாரும் வேண்டாரெனக்கொள்க. தெண்டியாசிரியர் ஒழூக்கிசையென்பது மிது. திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப்பரவல். இன்னிசை முற்றும்.

மண்ணோர்தொழுஞ்சேறைமாயோன்மணிமார்பிற்
பெண்ணோர்மனுகுலமாம்பெற்றியாய்—விண்ணோர்
மருந்துதலைப்பெய்திருப்பமம்மர்கூர்நஞ்ச
மருந்துதலைச்செய்பவரிங்கார். (101)

எ - து உலகின்கண்ணுள்ளார் வணங்குந் திருச்சேறையின் கண் மாதவன் றிருமார்பிலிருக்குந் திருமகள் மனுகுலத்துட் டோன்றியதொன்று மியல்பினையுடையாய் விண்ணிற் றேவர்பானமாகிய வமிர்தமானது தம்மிடத்தே தமதாகவிருப்ப வதனையு மருந்தி மருந்து

பிறிதில்லாப் பெரும்பிணியைத்தரும் நஞ்சையு முண்ணுநிற்பவ ரிவ் வுலகின்கண் யாவர்தா மென்றவாறு. பகுதி - பரத்தையிற்பிரிவு. துறை - நினைவறிகண்புதை. இது வைதருப்பவுதாரம். என்னை? தம்மிடத்திலே பெறுதற்கரிய வமிர்தமெளிதா யெய்தியிருப்ப வதனை யுண்ணுநின்றவர் அயலே யிருக்கு நஞ்சினையுஞ் சென்றுண்ண விரும் புவா ருலகின்கண்ணில்லையால் அதுபோல நின்னிடத் துவட்டா வின்பந்துய்க்கின்றயான் பிறரிடத் துவர்ப்புடைத்தா மின்பந் துய்யே னென்பது குறிப்பினாற் கொள்ளக்கிடந்தமையினானெனக் கொள்க.

நாதன்மகிழ்மாறனன்பனுவல்கற்றுணர்ந்து
போதந்தழைந்தபுனிதர்தாம்—வேதம்
விதித்தவொருமூன்றின்மெய்ம்மையுணர்வான்
மதித்தொருநூலோதார்மறித்து. (102)

இதுவும் வைதருப்ப வுதாரம். என்னை? மகிழ்மாறன் பனுவல் கற்றுணர்ந்தார் தத்துவங்கண் மூன்றினுண்மை யுணரவேண்டி மறித் தொருநூ லோதாரெனவே யத்தத்துவங்கண் மூன்றினையு மதுதானே மயக்கமறக் கூறுமென்பது குறிப்பினாற் கொள்ளக்கிடந்தமையா னெனக்கொள்க. வேதம்விதித்தவொருமூன்றாவன:—சித்தசித்தீச் சுரம். மெய்ம்மை—உண்மை. உணர்வான்—உணரவேண்டி. மதித்து— உட்கொண்டு. மறித்து—மீண்டும். திணை—பாடாண். துறை—பனுவல் வாழ்த்து.

காழில்கனியுண்கடுவன்களங்கனியை
யூழிற்பருகியுருகுதிரு—மூழிக்
களத்தாதியைமதங்காகாமக்குழவி
வளத்தாரிடந்தேடுவாய். (103)

என்பது காலைமங்கலம் பாடவந்த யாழ்ப்பாணனை பரவில் லாதே முழுது மென்மையு மினிமையுமுடைய வரம்பைக்கனியை யச்சமின்றி யுண்ணுநின்ற கடுவ னகத்துமுழுதும் பாலாய்ச் சிறிது புறமென்மையு மற்பச் சுவையுமுடைய களங்கனியையு முறையே போலப்பருகி யதன் சுவைக்கு முள்ளமுருகுந் திருமூழிக்களத்து முதல்வனைக் காமமென்னுங் குழவிச்செல்வத்தையுடைய பரத்தைய

ரிடத்தே தேடிக் காண்பாயாக. அஃதன்றி யெம்மிடத்துக் காண்ட லரிதென்றவாறு. காழ் - கொட்டை. ஊழில் - ஊழ்வினையாலே யெனினுமாம். இது கௌடவுதாரம். என்னை? காழில் கனியுண் கடுவன் களங்கனியை யூழிற்பருகியுருகு திருமூழிக்களமெனவே யக்கடுவன்போல, உத்தமமாகிய விவளோடும் உள்ளும் புறம்பும் ஒருநீர்மைத்தா மென்மையோடும் உவர்ப்பில்லாத பேரின்பத்தைத் துய்த்த தலைவன் இழிந்த வியற்கையை யுடையாராய்ப் புறம்பு பொருணசைக்காய்ச் சிறிதுநெகிழ்ந் துண்ணெகிழ்ச்சியற்ற பரத்தைய ரிடத்தே யுவர்த்த சிற்றின்பத்தைத் துய்த் தவ்வின்ப மீட்டுந்துய்ப்பானவர்சேரிவிட்டு நீங்கானுயினு னென வுள்ளுறையுவமங் குறிப்பிற் கொள்ளக் கிடந்தமையானும் காமக்குழவி வளத்தாரிட மெனவே யிஃது, எமது காதற்புதல்வன் என்னுஞ் செல்வத்தையுடைய மனையென்பதூஉம், யாம் புதல்வற் பயந்த மூப்புடையே மென்பதூஉம், இன்னும் அவ்விலேசானே யெம்மிடத் தவர்பெறு மின்பம் எமக்கவர் கொளுத்தக்கொண் டியாங்கொடுக்கு மியற்கை யின்பமே யல்லாது பலரையுந்தோய்ந் தவரவர் கொளுத்தக்கொண்ட பல விகற்பமாகிய செயற்கையின்ப மெம்மிடத்தில்லையே யென்னுங் கூற்று மாகக், குறிப்புங் கூற்றுங் குறிப்பினுற் கொள்ளக் கிடந்தமையானே யிவ்வாறு வேண்டுவர் கௌடரெனக்கொள்க. பகுதி - இதுவுமது. துறை - பாணனொடு கூறல். கூற்று - தோழிகூற்று.

நாம்பிரமமென்றேநவில்வாருமன்னுயிர்க
டாம்பிரமத்தொன்றுமெனுஞ்சார்பாரு—மாம்பிரம
நாரணனேயென்பாருநாவீறுடையபிரா
னாரணப்பாக்கற்றுணராதார். (104)

என்பது பேரானந்தச் சிற்குணதிகச் சுடர்ச்சொரூப ரூபப் பரத்துவ மென்னும் பரமபதநாதன் அனிருத்தனுகி யுந்தியந்தாமரைப் பொகுட்டிற் பலகோடி யண்டங்களைப் படைத்துப் பலகோடியண்டந்தோறும் பலகோடி பிரமாதிகளைப்படைத் தழிவிலதா யல சிறந்த வணுக்கடோறும் திவ்வியாத்ம சொரூப வியத்தியுடன் சருவபூத பூரணகாரணனுகி மீனுவதாரமுதலாய வவதாரங்களாலும் அம்சாவதாரங்களாலுங் காவல்பூண்டு வாழ்நாளுட் டன்னால், லீலைக்காக

வமைத்த வவையனைத்து மழிந்துந் தானழியா தேகோதகத்தின் மே லோராலிளந்தளிருள் ளடங்கும் பச்சைக் குழவியாகியும் பல்லா யிரகோடி யண்டமாகியவற்றை யகத்திட்டு மறித்தும் புறத்திட்டுக் காவல் பூண்டு விளையாடு மகடிதகெடித சாமர்த்திய குணங்களு ளொருகுணமுமின்றி யிருவினைத் தளைப்பட்டு மலமூத்திராதிகளா லாய பாண்டத்தோடு மிறந்தும் பிறந்து முழலு முத்தியறியா மூட ராகி நாம்பிரமமென்றே நாக்குத் தடுமாறுது நவிலு மொருசார்பா ரும், கற்றறிநூல் பல கற்றனராகித் தத்துவ முணர்ந்தும் பற்றறச் சாலோகமுதலிய மூன்று மெய்தி யிருவராயிருந் தீறில்பேரின்ப மொருவராமெனத் துய்க்குஞ் சுகானந்தத்தைக் கெடுத்துக் கூடா ததனைக் கூடுவதாக்கிச் சூனியப்படுத்தி மன்னுயிர் பிரமத்தோடு மொன்றுமென்று நாயனடிமைத்திறம் நழுவிய மூடரா மொருசார் பாரும், ஆதியு மந்தமு மருமறை யரியென வோதிய பொருளுரைக் குடையதை யறிந்தும் அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகனென முத்திதருவதாம் பிரமம் ஸ்ரீமந் நாராயணனே வென்றையுறு முழு மூடரும் ஒருநான்மறைத்துணி வோதாதுணர்ந்த நாவீறுடைய பிரான் கூறிய திருவாய்மொழியைக் கற் றுண்மைப்பொரு ளுணரா மூவகை மூட ரென்றவாறு. ஆரணத்தின் வழிவந்த நூலாதலாற் றிருவாய்மொழிக் காரணப்பாவென்ப தாகுபெயர். அல்லதூஉந் தமிழ் வேதமென்றும் அதற்குப் பெயர். ஆரணப்பாக் கற்றுணராதா ரென வே யதனைக் கற்றுணர்ந்தா ரவை கூறுரென்னுங் கூற்று மெஞ்சி நிற்பதூஉங்காண்க. இங்ஙனங் கூறிய மூன்றும் வேதத்தின் வழி வந்த திருவாய்மொழியாகிய பனுவற்றுணிவன்றென்பதூஉம் அத னைக் குரவரா லுணர்ந்தோர் மதமும் அம்மூன்றினையுந் தள்ளின மத மே யென்னு மவையுங் குறிப்பெச்சம். இக்கூற்றுங் குறிப்பும் புலவ னுலாம். இங்ஙனமாகிய சொன்னடைகொண்டு வேறுபொருடோன் றலா விதுவுங் கௌடவுதாரம். திணை - வாகை. துறை - சால்பு முல்லை.

சினமென்பதையறியாதவர் தினமும்புகழ்மாறன்
செஞ்சொற்றமிழ்மறைபாடியசெல்வன்குருகையுளார்.
முனமன்பினதனவொன்றியமுறையான்மலரிணைமேல்
முடுகும்பரிசமொடிங்கிதமொழியென்பதுபெறவே.

னுலகத்தெவராதனியினபமதுறுவா
தாமென்றபினளகத்துறுதனிவண்டொடுநின்பான்
மனமொன்றியபெடையேவலியுளதென்றனரன்றே
மறையென்றதையுணராதவென்மனதேகொடியதுவே. (105)

என்பது தோழீஇ! வெகுளியென்பதை மனத்தினாலுங் குறித்தறியாத சுத்தசாத்துவிக குணனுடையோர் வாழ்த்துங் காரிமாறப்பிரான் செஞ்சொலாகிய தமிழ்மறையைப்பாடிய செல்வத்தையுடையோன் குருகைமாநகரினிடத்து நம்மிறைவர் பொருண்மேற் பிரியுமுன்னர் இருவர்க்கும் புணர்ச்சிமேற்சென்ற வுள்ளத்தன்பினதளவும் யாக்கையின்களிப்பு மேகாந்தமு மிடையாமமும் ஒன்றாகப் பொருந்திய வியல்பான மலரானலங்கரிக்கப்பட்ட அமளியிடத்து முடுகிய பரிசத்தோடு நலம்பாராட்டலென்னு முறைபோற் பிரிதனிமித்தமென்பதாக என்னோடுந் திருவே மகளீரிடத்துத் தனமென்பனவில்லையாகி வுலகத்துள்ள வாடவருள் யாவர்தா மொப்பற்ற வின்பத்தை யெய்துமவர்க ளென்றன ரதன்பின்ன ரளகத் தரும்பவிழ்ந்த காலைத் தேனையுண்ணவந் ததனிடத்துறைவதாந் தனிச்சுரும்போடும் நினதிடத் தொருமனப்பட்ட பெடையே மனவலியுடைய தென்றனரன்றே. யவையிரண்டையு மிக்க தொனியென் றுட்கொளாத வெனது மனதே கொடியதென்றவாறு. இது பாஞ்சாலவுதாரம். என்னை? தனமென்பதிரட்டுற மொழிதலாய் நடுவணை யெய்தாதவர்க் கிருதலையுமெய்தா; பொருள்வயிற்போகவேண்டு மென்பதனை யுணர்த்தியதாகவும், நின்பான் மனமொன்றிய பெடையே வலியுளதென்றதனால் நீவைத்து நீங்கியபெடைநின்னையின்றி யாற்றாமையாற் றுனிறக்கினீயுமிறப்பையென்று நினதுயிரைப் போற்றித் தனதுயிரைப் பிடித்திருந்த மனவலியுடைத் தென்பதா யதுபோலத் தாம்பிரிந்தகாலத்தியானு மாற்றாமையா லிறவாது தம்முயிரையும் போற்றி இல்லறங் காத்திருத்தல் வேண்டுமென்பதூஉ முணர்த்தியதாகக் குறிப்பினாற் பிறபொருள் கொள்ளக்கிடந்தமையா னென்றறிக. இதனுள் அளவும் என்னுமும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கதனை விரித்துரைக்க. தோழீஇ என்னு முன்னிலைப்பெயரு மெஞ்சிநின்றதுங் காண்க. பகுதி - பொருள்வயிற் பிரிதல். துறை - தலைவி தலைவனையியற்பட

மொழிதல். இவற்றை மூன்றுநெறியார்க்கு மொக்குமென்பாரு முளர். அவை பொருந்தாவென வுணர்க. உதாரம் முற்றும்

மன்னிலங்கைமூதூர்வழியோதிறந்ததொன்னூர்
பொன்னகர்செல்வாயிற்புதவன்றே—தென்னரங்கன்
மைந்நீரசெம்பவளவால்வளையவண்டரள
முந்நீரணைகட்டுமுன். (106)

என்பது அழகிய திருவரங்கத்தையுடைய மாயோன் கடலைக் கரை கட்டின முற்காலத்து இராவணனாகிய நிருதர்கோன திலங்கை யாகிய பழைய நகர்க்குச் செல்லும் வழியோ திறந்தது? தென்னரங் கேசனது பாணத்தாலிறந்த சத்துருக்களாகிய அரக்கர்செல்லும் வீர சொர்க்கவாயிலின்கட் கதவல்லவோ திறந்த தென்றவாறு. எனவே வழியுங் கதவுந் திறந்த தென்பதாம். மைந்நீர செம்பவள வால்வளைய வண்டரள முந்நீரை யெனக் கூட்டுக. இதுவைதருப்பவலி. என்னை? இருளி னீர்மையுடைத்தாய்ச் சிவந்த பவளத்தைப் பெற்ற வெளுத்த வளையைப்பெற்ற அதனிடமாக வளவியதரளத்தைப் பெற்ற முந்நீரை யூடறுத்துக் கடலை யணைகட்டின முற்காலத்தெனவே வேற்றுமைத் தொகை இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை வினைத்தொகைகளை முன்னிட்டுப் பெயருடைமைப் பொருளாய் நின்று கருகும் நீர்மை யுடைய நீரையெனப் பெயர்மே லேறியவிடத்து மிப்பொருளையுடைய தாயிருந்த திப்பொரு ளென்னுமிடத்து மிடைநின்ற வுடைமை வினைக் குறிப்புங் காலம்பெற்ற வினைக்குறிப்புமாகிய சொற்க ளிடையிடை பலவிடத்துந் தொக்கதோடும் பிறசொற்களுந் தொகைமிக்கு விரித லானும் எனக்கொள்க. திணை - உழிஞை. துறை - புறத்திறை.

வன்கேழற்பன்றியாய்வான்பிறைக்கோட்டாழ்புனலாழ்
கொன்கேழ்கிளர்தாழ்குழல்களிப்ப—முன்கொணர்ந்த
வெம்பிரான்சங்காழியேந்திறனெவ்வுளார்
தம்பிரான்றாளேசரண். (107)

என்பது வலியகேழலாகிய பன்றியாய் வானின்கட் பிறைபோன்ற கோட்டாலே யாழ்ந்த புனலின்கட் டாழ்ந்த நிறங்கிளருந் தாழ்ந்த குழலினையுடைய பூமிதேவியானவ ளுள்ளங்களிப்ப முன்னாட் புறத்

தே கொண்டுவந்த எம்முடைய பிரான் சங்கையு மாழியையுங் கைகளி லேந்தினன் எவ்வுளார்க்குந் தம்பிரான்; அவனது திருவடிகளே சரணு மென்றவாறு. கொன் - பயனில் சொல். இது கௌடவலி; என்னை? இதனு ளிருதிறப் பண்புத்தொகை முதலாகத் தொகையாறு முடை மைவினைக்குறிப்பும் பிறசொற்றொகைகளு மிகவருதலா னெனக் கொள்க. துறை - கடவுள் வணக்கம்.

பொற்றொடிவேற்கண்கள்புடைசிறந்தாட்கெஞ்ஞான்று
முற்றவுடலுயிரீங்கொன்றென்றே—சொற்றனவாற்
றோடலர்தார்மாறன் றடரியினெஞ்சேயிவளைக்
கூடலெளிதென்றேகுறி. (108)

என்பது பாஞ்சாலவலி. என்னை? பொற்றொடியெனவே வேற்றுமைத் தொக்கப்புறத்து வந்த அன்மொழித்தொகையும், வேற்கண்ணெனவே யுவமைத்தொகையும், புடைசிறந்தாட்கெனவே வேற்றுமைத்தொகையும், உடலுயிரெனவே யும்மைத்தொகையும், தோடலர் தாரெனவே வினைத்தொகையும்வந்து பண்புத்தொகையொன்றுமே வராது, பெயர் வினைச்சொற்களு முளவாய்,முன்னவைபோலச் சுருங் காது மிகாது மிடைநிலைப் பட்டமையா னென்றுணர்க. பகுதி-பாங் கியிற்கூட்டம். துறை - பாங்கியையறிதல். வலி முற்றும்.

ஆவிக்குறுதுணைப்பெண்ணாரமுதைப்போலுரைத்த
நாவிற்கினிமைநயப்பதோ—மூவுலகுந்
தாய்க்கொண்டதாளரங்கர்தண்ணளிசார்விண்ணவர்தாம்
வாய்க்கொண்டுயிர்வாழ்மருந்து. (109)

என்பது எனதாவி வாழ்வதற்கு மிக்கநற்றுணையாகிய விப் பெண்ணாகிய அமிர்தினைப்போற் றன்பெயரினைச் சொன்னாற் சொன்ன நாவிற்கு மினிமையை யளிப்பதொன்றோ? பூமிமுதலாய மூன் றுலகங்களையுந் தாண்டியளந்துகொண்ட தாளினையுடைய திருவரங் கேசர் கருணையைப்பொருந்தின வானிலுள்ளார் வாயாலுண்டினிமை யைக்கொண் டுயிர்வாழாநின்ற அமிர்தமென்றவாறு. ஓகாரம் ஒழி யிசை. இதனுள், பெண்ணாகிய வமிர்தினுயர்த்தி யுலகொழுக்கிறவா மை யுயர்த்தினமையால் இதுவைதருப்பகாந்தம். பகுதி - இடந்தலை. துறை - நலம்புனைந்துரைத்தல்.

திங்கள்வெண்கதிரும்பானுவின்கதிருஞ்சிறிதும்வைகலுநுழைந் தறியாப், பொங்கர்மல்கியபூஞ்சோலைகள்ளிடையிற்புதையிருளிரிதர மடவார், ரெங்குமேந்தியசெஞ்சுடர்களாலுரகனேந்தெழின்மவுலியாயி ரத்துந், தங்குபன்மணிகள்பரப்பிவைத்தொளிர்பாதால மீ தெனப் பொலிதருமால். (110)

இதுவுமது. (குருகாமான்மியம்) திணை - பாடாண். துறை - விளக்குநிலை.

தென்னனந்தைமால்வரைமேற்சேயிழைவன்கட் கூற்ற
முன்னினுயிருண் ணுமெனமுன் னுற்றே—மன் னுயிருண்
கூற் றுருவமக்கஞருக்கொண் டோர்விழிக்கெதிரே
தோற் றுருவங்கொள்ளாத்துணிவு. (111)

இது கௌடகாந்தம். பகுதி - இயற்கை. துறை - தகையணங் குறுத்தல்.

பூட்டியுழுங்கருமேதியரிதாளிற்கருங்குவளைப்போதுமேயத், தீட்டியநாவினைக்குறுக்கிச் சிறைவண்டின்பண்ணமுதைச்செவியாலு ண்டு, மோட்டுமுதுமுலைக்கண்மடைதிறந்தொழுகும்பாலமுதமுழங்கி யாம்பற், காட்டுவரம்புடைப்பவயற்கழனியடைத்துழவருழுங்காட்சித் தொன்றே. (112)

இது பாஞ்சாலகாந்தம். துறை - நாடுவாழ்த்து. (குருகாமான்மி யம்.) காந்தம் முற்றும்.

ஆழிப்படைக்கையருளாளன்மிக்கதிரு
வேழிக்களத்துறையுமேவர்கோ—னாழிதொறும்
வித்தகனேகாரிதருமெய்ஞ்ஞானமுத்திரைக்கை
யுத்தமனேகாக்கவுனை. (113)

திணை - பாடாண். துறை - புறநிலைவாழ்த்து.

இறையேதிருமால்வீடென்பதுமந்தாம
மறையேபனுவலெனவைக்கு—நிறைகூர்
கரையற்றபோதக்கடன்மாறனுண்மை
யுரைகற்றுணர்ந்தாருளம். (114)

திணை - பொதுவியல். துறை - பனுவல்வாழ்த்து. இவையிரண்டும் உய்த்தலில் பொருண்மை. இவை மூன்றுநெறியார்க்குமொக்கும். உயத்தலில்பொருண்மை முற்றும்.

கூண்டுகுமுதமலர்சிரிக்கக்கோகனக
மீண்டிதழ்ச்செங்கைகுவிக்குமெல்லிதா—னீண்டுகமா
மென்றுலிறையரங்கத்தேந்தல்பொருட்கேக
லொன்றுலுமாகாதுனக்கு. (115)

சிரித்தல் - மலர்தல். ஏந்தல் - அண்மைவிளி. இதனுள் சிரிக்கவெனவும் கைகுவிக்கவெனவு முக்கியப்பொருளாகிய வாயினது கிரியையும், கையினது கிரியையு மொப்புடைப்பொருளாகிய குமுதத்தினுங் கமலத்தினும் புணர்த்துரைத்தமையாற் சமாதி யெனக்கொள்க. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - செலவழுங்குவித்தல்.

ஆரப்பொழிற்கோங்கரும்பு தினமாக
வாரைப்பொருதெழுந்தவண்மைசேர்—பேரைக்
குழைக்காதரென்றொருகாற்கூறுதோவென்றிக்
கழைக்கார்முகன்காகளம். (116)

இது சிலேடைவாய்பாட்டால் வந்த சமாதி.

(இ - ள்.) சந்தனப் பொழிலகத்துநின்ற கோங்கரும்பு வைகலும் மேகத்தினிடத்துண்டாகிய தண்ணீரைத் துழா வெழும் எனவும், ஆகத்தினிடத்துக் கட்டிளகச்சினைப் பொருதெழுமெனவும் முலையினதுகிரியையைக் கோங்கினதரும்பிடத்துப் புணர்த்தவாறு காண்க. மாகம், ஆகம் எனப் பிரிமொழிச் சிலேடையும், வாரையெனச் செம்மொழிச் சிலேடையுங்கொள்க. இவை மூன்றுநெறியார்க்கு மொக்கும். சமாதி முற்றும். ஆக இன்பமுதற் சமாதியீறாகக் குணவலங்காரம் பத்தும் அடைவே வந்தவாறு காண்க. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை. துறை - குயிலொடு வெறுத்துக்கூறல். (உ0)

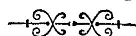
85. செய்யுட்குணங்களொழிவறவேசெப்புவதும்
பொய்யில்புலமையுறுப்புன்கவியேற்—கெய்துமதோ
சொற்றவற்றுற்சொல்லாதவற்றினையுஞ்சொல்லியவா
முற்றுவித்தல்கற்றோர்முறை.

(எ - ன்.) சொல்லிய குணவலங்காரங்கட் கொழி புணர்- ற்று.

(இ - ள்.) செய்யுட்களின் குணவலங்காரங்களை யொழிவற முற்ற வுணர்த்துவதும் பொய்யென்பதில்லாத அறிவின்றன்மை பொருந்தாத புன்சொற் கவியேற்கு மெளிதா யெய்தப்பெறுந் தன்மைத் தொன்றோ? ஆகையா லிங்ஙனஞ் சொல்லப்படுங் குணங்களோடுஞ் சொல்லாதொழிந்த வக்குணங்களையுஞ் சொல்லியனவாக முற்றுவித்தல் கற்றுணர்ந்த சான்றோர்கடனென்றவாறு. இங்ஙனம் கூறவேண்டும் நோக்கம் யாதோவெனின், செறிவென்று சொல்லப்படுவதும் எழுத்துச் செறிவும் சொற்செறிவும் பொருட்செறிவுஞ் செறிந்து வேறுவேறு ஒலித்துநடக்கும் என்று கூறியவற்றுள் எழுத்துச் செறிவும் வண்ணமு மூன்று நெறியார்க்கும் வேறுவேறாக்கி, யொருவகைச் சொற்செறிவு மவையல்லாத பொருட்செறிவு மூன்று நெறியார்க்கும் பொதுவாகக் கூறினரெனினும் மெய்க ளுடனிலைமயக்கமின்றி யேனை மயக்கமாக வண்ணமும் பொதுவாவனவு முள. அது வருமாறு:—

மயர்வறமதிநலனருளியநறைகமழ்மலர்மகள்புணர்பவன்மே
லுயர்வறவுயர்நலனெனமுதிர்தமிழ்மறையுரைமகிழ்முனிவரைவாழ்
புயல்புரைகுழன்மதிபுரைநுதல்வடவரைபுரைபுணரிளமுலைசேர்
கயல்புரைவிழியெனதுயிரெவணினதுயிர்கவல்வகையெவன்மயிலே.

இது அராகந்தொடுத்த அடியோடும் பிறிதடியும்படத் தொடர்ந்தோடினமையான் முடுகு வண்ணம்; "முடுகுவண்ண, மடியிறந்தோடியவதனோரற்றே" என்றாராகலின். இவ்வண்ணமு மூன்றுநெறியார்க்கும் ஒக்கும். ஒழிந்தனவற்றுள்ளு மிவ்வண்ணம் பர்குபடுமென்னு நோக்கத்தாற் கூறப்பட்டது. அவையெல்லா மீண்டுரைப்பிற் பெருகும். பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - செவிலி தேடல். (உக)

தருகாளமேகங்கவிராயராயன்சடையனன்பாற்
குருகாபுரேசர்ப்புனையலங்காரங்குவலயத்தே
கருகாதசெஞ்சொனுரைவிரித்தான்கற்பகாடவிபோல்
வருகாரிரத்தினகவிராயன்பேரைவரோதயனே.

பொதுவியலுரை முற்றும்.

ஶ்ரீ:

இரண்டாவது

பொருளணியியலுரை.

——:o:——

86. பொருளினுஞ்சொல்லினும்புனையுறுசெய்யுட்
கணிபெறப்புணர்த்தலினணியெனும்பெயர்த்தே.

என்பது சூத்திரம் இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோவெனின், ஓத்து நுதலியதூஉ மோத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின் இவ்வோத் தென்னபெயர்த்தோ வெனின்? பொருளணியிய லென்னும் பெயர்த்து; பொருளானு மணிக ளுணர்த்தினமையின். ஆயின் இதன்றலைச் சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின்? சொல் வான் றொடங்கிய அணியென்பவற்றிற்குக் காரண மிவையென்ப தூஉ மவை செய்யுட் கின்னசிறப்புடைத்தாகப் புணர்த்தலினிப் பெயர்த்தாயிற் றென்பதூஉ முணர்—ற்று.

(இ - ள்.) புலவராற் றொடுக்கப்பட்ட கவிகட்குப் பொருளா னுஞ் சொல்லானும் அழகெய்தப் புணர்ப்பதால் அணியென்னும் பெயரையுடைத்தாயிற் றிவ்வலங்காரமென்றவாறு. புலவராலென்ப தூஉம் அலங்கார மென்பதூஉஞ் சொல்லெச்சம். அணி யிரண்ட னுண் முன்னையது அழகாம். பின்னையது பூணும். எனவே பொரு ளானுஞ் சொல்லானு மணியிரண் டென்பதாயிற்று. (க)

87. அவற்றுள்,
புவனம்போற்றியபொருளணிபுகலிற்
றவலரும்பான்மைத்தன்மையுவமை
யுருவகமுள்ளுறையொட்டுல்லேக
மொப்புமைக்கூட்டம்வேற்றுமைதிட்டாந்தந்
தற்குணம்பிரத்தியனீகஞ்சந்தய
மற்புதநிதரிசனந்தற்குறிப்பதிசயஞ்
சிலேடைபின்வருநிலைதீபகநிரனிறை
பூட்டுவில்லிறைச்சிப்பொருள்கோள்பொருண்மொழி

யதிகம்வகைமுதலடுக்கிணையெதுகை
விரோதமுபாயம்விசேடஞ்சமாயித
மேதுச்சுவைபரியாயமிலேசந்
தற்பவமசங்கதிதடுமாறுத்தி
புணர்நிலைவேற்றுப்பொருள்வைப்புவிபாவனை
யார்வமொழிநெடுமொழிபரிவருத்தனை
காரணமாலைகாரியமாலை
யேகாவலிபிரதீபம்பிறவணி
முன்னவிலக்கபநுதிநிந்தாத்துதி
புகழ்வதினிகழ்தன்மாறுபடுபுகழ்நிலை
பரிசங்கைகாவியலிங்கம்பரிகர
முறுசுவைவிஞேத்திசமுச்சயமுதாத்த
மாசிசங்கரஞ்சங்கீரணமே
பாவிகமெனவறுபானுன்காகும்.

(எ - ன்.) வைத்த முறையானே பொருளாறு மணிகளது பெயரு முறையுந் தொகையுமுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) அங்ஙன மிரண்டு கூற்றவாகிய அணிகளுள் உயர்ந் தோர் முதலெனப் போற்றப்பட்ட பொருளணி யொன்றனையுங் கூறு மிடத்துத் தன்மை முதலாகப் பாவிக மீறாக அறுபத்துநான்கா மென்றவாறு. இவற்றிற்கெல்லா மெண்ணும்மை தொக்கு நின்றன. என என்பது எண்ணிடைச்சொல்; என்னை? "என்று மெனவு மொடுவு மோரோவழி, நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடோறு நேரும்." என்பதனுல். எனவென்பதனைத் தன்மை முதலாக வெண்ணிய வெங்கு மொட்டுக. அஃதாக இச்சூத்திரத்துள் சிலேடை, பின்வரு நிலை, தீபகம், நிரனிறை முதலிய சொல்லாறு மணிகளு மிதனுட் கூறுநிற்பப் பொருளணியியலென்ப தென்னையெனின், மிகுதி பொ ருண்மேல வாதலின் மிக்கவற்றாற் பெயர்கொடுத்தார்; அஃதியா வது போலவெனின், அங்கராகமாகிய சந்தனத்துடன் குங்கும கற் பூர கத்தூரி கூடினும் பூசியது சந்தனமென்பதுபோலக் கொள்க. அற்றேல் இவை முறையாயினவா றென்னேயோவெனின், இயல்பு விகாரமென விரண்டாகிய வவற்றுள், தன்மை யியல்பாகலான் முற்

பட்ட முறைமைத்தாக வைக்கப்பட்டது. உவமையை மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டமாகுந் தொல்காப்பியத்து ளிறுதிநின்ற பொருளகத் தகப்பட்டதாக அலங்காரத்தினையுங் கூறிய ஒல்காப் புலமைத் தொல் காப்பியனாரு முவமையென்ப தொன்றாகத் தொகைபெற்று வினை முதலிய நான்காய் வகுத்துப் பலவேறு விரியாய் நின்று விகாரமாய தன்றிப் பிறவலங்காரங்கட்கு முபகாரமுடைத்தாகலானு மஃதொன் றினையுமே முக்கியமாக்கி யதனுட னுருவகமும் உள்ளுறை யுவமமும் வகுத்துக்கூறிய முதன்மையானும், இதற்குத் தனியே முதனூல் செய்த தெண்டியாசிரியரும் அவர் நோக்கமே தாமு முடம்பட்டா ராகத் தன்மையின்பின் னுவமையை வைத்தாராகலானும் இருவர் நோக்கமு முட்கொண் டிந்நூலுடையா ரவை யிரண்டிற்கு மிந்நூல் வழிநூலாகலானுந் தன்மையை முதல்வைத் ததன்பின்ன ருவமை யையு முதல்வைத்தது முறையெனக்கொள்க. உருவகமும்,உவமையும் பொருளும் வேறுபட்டு நில்லா தொன்றென்னும் பான்மைத்தாய மாட்டேற்று முவமையாதலானும் உள்ளுறை யுவமமும் இசை திரிந் திசைக்கப்படுவதா யுவமையோ டுவமிக்கப் படும்பொருள் பிறி தோராறு தாராது அவ்வந்நிலங்களிற் பிறந்த கருப்பொருளோடுஞ் சார்த்தி யுள்ளுறுத்திக்கொள்ளு முவமை யாதலானும் அவை முறை யே வைக்கப்பட்டன ஒழிந்த ஒட்டு உல்லேக முதலியனவு முவமை யைப் பின்சென்றிருத்தலா னவை வைத்தமுறையு முய்த்துணர்ந்து கொள்க. அவையெல்லா மீண்டுரைப்பிற் பெருகும். உவமையைப் பின்சென்றனவல்லாத அலங்காரங்களையுந் தமக்குப் பொருந்தின முறையே வைத்த முறையு முய்த்துணர்ந்துகொள்க. அவையு மீண் டுரைப்பிற் பெருகும். அஃதாக ஆறு விந்நூலுடையார் முதனூல் களிற் கூறியபடியே வழிநூலிற் சிறிது புடைநூலிலக்கணந் தவறாது கூறப்புகுந்து மிகவு மிதன் முதனூலாகிய தண்டி கூறிய அணிகளுள் நுட்பமென்னும் அலங்காரத்தைக் குறைத்து மிற முதனூலணிகள் கூறிய அணிகளையுந் திரட்டிக் கூறி, முந்து நூல்களுட் கூறாத பூட்டு வில் இறைச்சிப்பொருள்கோள் பொருண்மொழி யென்னு மூன்றி னோடும் வகைமுதலடிக்கு இணையெதுகை உபாய முறுசுவை புகழ்வதி னிகழ்தலென்னும் அலங்காரங்களையுங் கூட்டி அறுபத்துநாலாக மிகுத்ததுஉ மொருவழிக் குன்றக்கூறன் மிகைபடக்கூறலென்னுங்

குற்றமாம் பிறவெனின், ஆகாது; என்னை? நுட்பமென்பது பரிக ரத்து ளடங்குமெனக் குறைத்துஞ் செய்யுட்கணிபெறப் புணர்ப்ப தெல்லா மணியெனப்படுதலான் முன்னைய மூன்றுஞ் சொல்லிலக்க ணத்தினும் பொருளியலினும் புறத்திணையினுங் கூறியபடியே செய் யுட்கழகாதலி னணியிற்கூட்டி மிருத்தார். ஏனையவைந்து மழகெய் துவதா யிலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கண மியம்பியதாக்கி மிருத்தா ராகலானென்றுணர்க. அன்றியும் வழிநூலும் புடைநூலுஞ் செய் தற்கேதுத் தொகுத்தன் முதலிய நான்கினுள்ளு முதலனை விரண்டு மிகவு மேதுவாகலானுங் கூறப்பட்டன. அற்றேல் ஐயமுந் தெரிதரு தேற்றமும் பொதுநீங்குவமையுந் தெண்டியாசிரிய ருவமவிரியுட் புணர்க்க அவற்றை யேனையாசிரியர் வேறுவேறணியாகப் புணர்க்க, இந்நூலுடையார் முதலவிரண்டும் பிறர்நோக்கத்தோடுங் கூட்டிப் பிறிதோரணியாக்கிப் பின்னையது தெண்டிநோக்கத்தோடுங் கூட்டிப் புணர்த்ததூஉங் குற்றமாமெனின், குற்றமன்று. இருவர்க்கு முத லான தொல்காப்பியனார் "தடுமாறுவமங் கடிவரையின்றே" யென வழுவமைதி வாய்பாட்டாற் கூறினமையானும் அவற்றுள் உவம வுருபு புணராமையானு முவமையைப் பின்சென்ற பிறிதோரணியா கப் பிறருடம்பட்டதுதானுடம்படுதல் என்னு முத்தியா னுடம்பட் டும் ஏனையது "தானே தனக்குவமைதா"னென உவமவாசகம் புணர்ந் தமையானும் "ஒரீஇக் கூறலு மரீஇய பண்பே" என்றாராதலானும் பிறர்மதங்களைத லென்னு முத்தியானுங் கூறப்பட்டது. இங்ஙனம் பெயரு முறையுந் தொகையுமாகிய அணிகளை முதனூலாசிரியர் வகைப்படுத்தியும் விரித்துங் கூறிய நோக்கத்தோடுஞ் சிலவற்றை யிந்நூலுடையார் தன்கோட் கூறலென்னு முத்தியானுந் தன்குறி யிடுதலென்னு முத்தியானும் வகுத்ததன்மேல் விரித்து வகுத்தும் விரித் ததன்மேல் விரித்ததையும் அவ் வணிகட்குணர்த்தும் பீடிகை முதலாய வுரைநடை நோக்கங்களா னுங்காங்குக் கண்டுகொள்க. அவையெல்லா மீண்டுரைப்பிற் பெருகும். (உ)

88. வழுவாமரபினெப்பொருளையும்விகாரந்
தழுவாநடைபெறப்புணர்ப்பதுதன்மை.

(எ - ன்.) மேனிறுத்தமுறையானே தன்மையென்னு மலங்கா ரத்தினது பொதுவிலக்கணமுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) இருதிணையுட் குற்றமில்லாத விலக்கணத்தையுடைய எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையு முவமை முதலிய விகார வணிகள் கூடாதே சுபாவநடைபெறப் புலவன் பாடுவது தன்மையென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு. நடை - ஒழுக்கம். குற்றமில்லாத வெவ் வகைப்பட்ட பொருளையுமெனவே குற்றமுள்ளவற்றின் சுபாவத் தைப் பாடுவதுந் தன்மையா மெனினும் அலங்காரத்தின்பாற் கூடா தென்பதாம். வழுவாதமரபென்னும் வினையெதிர்மறுத்தபெயரெச்ச வாய்பாடு செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக் கீற்றுயிர்மெய் கோவாமுத்த மென்பதுபோலக் குறைந்துநின்றது. தழுவா வென்பது மது. விகா ரம் ஆகுபெயர். (ருு)

89. அதுவே,

பொண்பொருண் மக்களுயிருளவஃறிணை
சினைவினைபண்பிடமெனவுஞ்சிவணும்.

(எ - ன்.) தன்மையின் சிறப்பிலக்கணப் பாகுபா டுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) அதுவே—அத்தன்மை யென்னுமணி, யுயர்திணை யிடத்துப் பொருட்டன்மையு மக்கட்டன்மையும், அஃறிணையிடத் துயிருள்ள வஃறிணைத் தன்மையும் உயிரில்லாத வஃறிணைத் தன்மை யும், அப்பொருளின் சினைத்தன்மையும், வினைத்தன்மையும், பண்புத் தன்மையும், இடத்தன்மையுமெனத் தனித்தனி புலப்படப் பொருந்து மென்றவாறு. அதுவே, என்பது "சீர்கூனுதல் நேரடிக்குரித்தே" யென்பதனாற் சீர்கூனுயிற்று. இவற்றிற்கெல்லா மெண்ணும்மை செய் யுள் விகாரத்தாற் றொக்குவிரிந்தன. உயிரில்லஃறிணை யென்பது முயர்திணையென்பது மெதிர்மறை யெச்சமாகி விரிந்தன. இன்னுமவ் விலேசானே யுயிருளவஃறிணையு ளியங்குதிணையும் உயிரில்லவற்றுட் கருத்துப் பொருளுங் கொள்க. (சு)

90. அவற்றுள்,

பொருளியல்பாண்பெண்ணொனவிருபுலப்படும்.

(எ - ன்.) இதுவும் பொருட்டன்மைக்கோர் பகுதியுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) அச் சொல்லப்பட்ட வுயர்திணை யஃறிணையுட் பொருட்டன்மை ஆடூஉப்பொருட்டன்மை மகடூஉப்பொருட்டன்மை என விருவகைத்தாய்த்தோற்று மென்றவாறு. (ரு)

91. அரும்பெறன்மக்கட்டன்மையுமற்றே.

(எ - ன்.) இதுவும் உயர்திணைக்கண் மக்கட்டன்மைக்கோர் கூறுபாடுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) பெறுதற்கரிய மக்கட்டன்மையும் பொருட்டன்மை போல விருவகைப்படு மென்றவாறு. அற்று உவமவுருபு. அஃறிணைக் கொருமை பன்மை யென்பதல்லாது ஆண்பெண் ணென்பது சிறப்பின்மையாற் கூறாராயினார்; என்னை? "ஆண்பெண்பலரென முப்பாற்றுயர்திணை" "ஒன்றேபலவென் றிருபாற்றஃறிணை" யென்பதனாலறிக.

இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள் வருமாறு:—

செம்பொனுடைசெறிதிருமருங்கின
னம்புயத்தனிமலரலர்ந்தவுந்தியன்
கவுத்துவக்கடவுட்கவினிழன்முழுமணி
பவித்திரத்திருமகள்பதிந்தமார்பினன்
வலம்பயின்முப்புரிநூலொடும்வாடா
திலங்கியவனமாலிகைபுனையிணைப்புய
னிகல்புரிதிகிரிசங்கேந்தியகரத்தினன்
கதிர்மணிமௌலிகவித்தசேகரன்
மதிதவழ்சோலைமலையலங்காரன்
பூதலந்தாயபொன்னடி
காதலித்தவர்வல்வினைகடந்தவரே. (118)

இது ஆடூப்பொருட்டன்மை. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. உரையிற்கோடலென்பதனு லுரையெழுத வேண்டுவதில்லை. பா - நேரிசையாசிரியப்பா.

கனையிருள்கடிவயிரப்பரல்செறிதமணியப்
புனைகழலொடுவனைபரிபுரப்பூந்தாளினன்

குரங்கிணையொடுமருங்கிணைவளைபொலந்துகிலின
னறந்தழைதருமயன்றனையருளலருந்தியன்
கவுத்துவமணிவனமாலிகைகலந்தொளிர்திருப்
பவித்திரமுடன்மலர்மாமகள்பயின்மார்பினன்
வான்றோய்கதிரினிற்றிகிரியைவலனேந்திய
மீன்றோய்மதியினில்வரிவளையிடனேந்திய
மகரக்குழைதழைகாதினன்மணிமௌலியன்
சிகரப்பலதலைசேர்திருமலைமேலுறை
செல்வனை,
மனமொழிமெய்களின்வழிபடுபவராய்ப்
புனநறுமலர்பொழிபவர்பாற்
கனவிலுமுறுூன்கொடுங்கணிச்சியோனே. (119)

களையிருள் - செறிந்தவிருள். வயிரப்பரல் - வயிரமணி; உள்ளீடாய தரி. தமனியப்புனைகழல்-பொன்னாற்புனையப்படும் வீரக்கழல். பூந்தாளென்றது பொலிவினையுடைய சீபாதம். வான்றோய்மதி...ஏந்தியும் - வானிடத் தலமரல்பொருந்திய கதிராற்கொண்ட சக்கரத்தை வலத்தே தரித்தும். மீன்றோய்.........இடனேந்திய - நாண்மீனோடு பொருந்திய மதியாற்கொண்ட வலம்புரியை யிடத்தே பொறுத்த வென்க. என்னை? வான்றோய் கதிர்போன்ற திகிரியை மீன்றோய் மதிபோன்ற வலம்புரியை யென வுவமைத்தொகைத் தொடர்மொழி யன்றோ வெனின், அன்று; இமையாத முக்கண் மூவரிற் பெற்றவ ரென்பதுபோலக் கொள்க. ஈரிடத்து மின் சாரியை. ஆல் என்னு முருபு இன்னென மூன்றுவ தைந்தனுருபாய் மயங்கியன. கொண்ட வென்னும் வினையுந்தொக்கது. செல்வனை யென்பது தனிச்சொல். சீபாத முதலியவற்றை யுடையனாகித் திருமலைமே னிலைபெற்ற திருவுடையானைத் திரிவித கரணங்களாலும் அருச்சனை செய்பவராய்க் கைகளா னறுமலர்தூயவரிடத்துக் காலன் நனவிலுங் கனவிலு மணுகானென்றவாறு. இது பத்தடியாய்ச் செல்வனை யென்னுந் தனிச் சொற் பெற்று மூன்றடி நேரிசை யாசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற சிந்தடி வஞ்சிப்பா. அலங்காரமுந் திணையுந்துறையு மிதுவு மது.

பூங்கமலக்கோயிலாள்புத்தமிர்தினுட்பிறந்தாள்
வீங்குதுணைமுலையாள்வெண்ணகையா—ளோங்குபுனற்
பொன்னிநடுவுட்பொருண்மார்பகத்தாளென்
சென்னிபிரியாத்திரு. (120)

இது மகடூஉப் பொருட்டன்மை. இதனுள் பொன்னிநடுவுட் பொருள் என்ற தீண் டாற்றிடைக் கண்வளர்ந்த நம்பெருமாள். திணை - இதுவுமது. துறை - பெண்பாற்கடவுள்வாழ்த்து.

முப்புரிநூன்மார்பினுன்முக்கோல்கைக்கொண்டோன்
பொய்ப்புலனைவென்றபொறையுடையான்—மெய்ப்பொருளைச்
சேவிக்குநுண்ணுணர்வான்சிநிவாதன்றமியே
னாவிக்கருள்புரிந்தாள்வான். (121)

இது ஆடூஉ மக்கட்டன்மை. ஆவியை என்பது ஆவிக்கென இரண் டாவது நாலாவதாயிற்று. திணை - வாகை. துறை - தாபதவாகை; என்னே? "பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாம, லொருவழிப் படுப்பது தொகைநிலைப் புறனே" "மனத்தினை யொருவழி நிறுப்பது போறையே" "நிறுத்திய மனத்தினை நிலைதிரி யாமற், குறித்த பொரு ளொடு கொளுத்துத னினைவே" என்ற முறையே தொகைநிலை பொ றைநிலை நினைதலென்னு மூன்று மிப்பாட்டினுள்ளே கூறினமையான் "அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் நாலிருவழக்கிற் றாபதபக்கமு மென்னு மெட்டனுள் தவஞ்செய்து யோகம் பயில்வார்க்குரிய விம்மூன்றும் வந்தமையா லெனக்கொள்க.

கூரெயிற்றுருண்கண்ணார்கொம்மையிளமுலையார்
வார்புருவத்தார்திலகவாணுதலார்—காரகத்தெம்
மால்வரையாரெண்ணிறந்தமாதருணின்றேற்குறித்த
கோல்வளையாராரிறைவகூறு. (122)

இது மகடூஉமக்கட்டன்மை. கூரெயிறு - கூரியபல். உண்கண் - மையுண்கண். கொம்மை - திரட்சி. இளமை - மேனிவனப்பு. வார் புருவம் - நீண்டபுருவம். கோல்வளை - திரண்டவளை. வாணுதல் - ஒளிபொருந்திய நுதல். பகுதி - சேட்படை. துறை - அறியாள் போன் றவனினைவுகேட்டல்.

வள்ளுகிருந்தோலடியுஞ்செவ்வாயும்வார்சிறைகூர்
புள்ளியுமென்சூட்டுமுறுபொற்பினதா—மொள்ளியரை
மாறிவருவாதியரைவென்றமகிழ்மாறனு
ரேறிவருவெள்ளோதிமம். (123)

இது உயிருளதா யியங்குமஃறிணைத்தன்மை. வள் - கூர்மை. தோலடி - என்பில்லாத அடி. புள்ளி - பொறி. திணை - பாடாண் பொதுவியல். துறை - அன்னவாழ்த்து. என்னை? பாலறிமரபிற் பொருநர் கண்ணும் வாகைத்திணையுட் கூறிய சூத்திரம்போல வென்றி கூறாது அன்னத்தினது தன்மைகூறியதனுலும் வாழ்த்தெல்லாம் பாடாணுதலாலு முணர்க.

பரியரைத்தாய்த்திணிவயிரம்பயின்றுநிலங்கிளேமுதற்றாய்
விரிசினைத்தாய்ப்பசுந்தழைத்தாய்விரைமலர்த்தாய்விழைகனித்தாய்ப்
பெரியகதிரவன்மறைந்தபிழம்பிருட்குமுறங்காது
வரிவளேயூர்புனற்குருகூர்மகிழ்மாறர்திருப்புளியே. (124)

இது உயிருளதாகி யியங்கா வஃறிணைத்தன்மை. இவை யிரண்டுங் கடவுட்டன்மையுடைத்தாயினு முலகின்கட் டோன்றும் வடிவமஃறிணைத்தன்மைய வாதலி னிங்ஙனம் கூறுவதாயிற்று. திணை - இதுவு மது. துறை - தாவரவாழ்த்து. பா - தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. இருள் - ஆகுபெயர்.

ஆதாரபீடத்தமர்ந்துயர்ந்தபாதசெடி
மீதாயமூர்தமிதித்துநிமிர்காட்டுணைத்தாய்த்
தாழ்ந்தது திக்கையினைத்தா வியிருகைபற்ற
வாழ்ந்தபகுவாயகத்தோங்குநாவின்
வளையெயிற்றுக்கூர்ங்கோட்டுவான்பிடர்வீழ்கற்றை
யுளைவனப்பிற்பாங்கருயர்செவித்தாயொண்கருக்கி
னூழொன்றியசீர்த்தொடேற்றமுறுமாளியின்மே
லாழங்குடைத்தாயதன்மேற்கொளாளியதாய்
நான்றதலைப்போதிகைத்தாநாவீறர்வண்புளிக்கீழ்த்
தோன்றுதிருக்காவணக்கற்றாண். (125)

இது உயிரிலஃறிணைத்தன்மை. இது பத்தடியான்வந்த பஃ றொடைவெண்பா. திணை - இதுவுமது. துறை - மதலை வாழ்த்து.

நீண்டசெவியுறவினீள்புருவத்திம்பரொளி
கூண்டுபயநோக்கமுங்கைக்கொண்டதாம்—பாண்டவர்தந்
தேர்ப்பாகனனசிறுபுலியூரானுலகங்
காப்பான்றன்மால்வரையாள்கண். (126)

இது சினைத்தன்மை. உபயநோக்கம் - அருணோக்கமு மருணோக்கமும். பகுதி - சேட்பட்டை. துறை - கண்ணயப்புரைத்தல்.

கைச்சிரத்தானுந்துதிப்பக்கன்றினராகந்திறந்து
பச்சிரத்தமுண்டுயிருண்பான்மைத்தே—வச்சிரத்தாற்
குன்றெறிந்தானும்பரவுங்கோயிலான்பாரதப்போர்க்
கன்றெறிந்தவன்சக்கரம். (127)

இது வினைத்தன்மை. ஆகம் - மார்பு. திறத்தல் - பிளத்தல். பச்சிரத்தம் - குளிர்ந்த ரத்தம். அன்று - முற்காலத்து. குவ் வுருபு மயக்கம். திணை - வாகை. துறை - திகிரிவென்றி.

பூரித்துடலம்புளகித்திடப்புலமை
சீரித்துயிர்தளிர்ப்பச்சேர்ந்துருகும்—பாரித்த
முத்தமிழ்மாறன்ஞானமுத்திரைக்கைகண்டுதொழு
முத்தமராய்வாழ்வாருளம். (128)

இது பண்புத்தன்மை. பூரித்தல் - தடித்தல். புளகித்தல் உரோமஞ்சிலிர்த்தல். புலமை - அறிவின்றன்மை. சீரித்தல் - இடைவிடாமற் பழகுதல். தளிர்த்தல் - தழைத்தல். சேர்ந்துருகுதல் - பரத்துவ சொரூபத்தை யோகித்துக் குழைதல். பாரித்தல் - விரித்துரைத்தல். முத்தமிழ்-சித் தசித் தீச்சுர மூன்றுங் கூறுந் தமிழ்; அது திருவாய் மொழி. உளம் - ஆன்மஞானம். முத்தமிழ்மாறன் ஞானமுத்திரைத் திருக்கையைக் கண்ணிறைற் கண்டுங் கையினாற்றொழுது முத்தமராய் வாழ்வாரது ஆன்மஞானமான துடலந் தடித் துரோமஞ் சிலிர்ப்பப் பரத்துவஞானத்தோடும் பயின்ற பரத்துவ சொரூபத்தை யோகித்துக் குழையுமெனக் கூட்டுக. திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப்பரவல்.

உற்றபரமேட்டிமுதலோங்கியவைம்பூதநிலை
பெற்றுளதாய்ச்சோதிப்பிழம்பதாம்—பற்றிலர்பே
ரானந்தமெய்துவதாமாதியிடையென்பவுடன்
றனந்தமில்லான்றலம். (129)

இது இடத்தன்மை. பரமேட்டி முதலாய வைம்பூதமாவன:— பரமேட்டி, புமான், விச்சுவம், நிவிர்த்தி, சருவன். இது பரமபதமாகிய இடத்தன்மை. திணை - பாடாண்பொதுவியல். துறை - புலவரேத்தும் புத்தேளுடுவாழ்த்து. புலவர் - நித்தியசூரியர்.

ஏழாவரணமிசைந்தீர்ந்தண்புனற்பொன்னி
சூழாமணிமாடஞ்சூழ்ந்துளதா—வாழ்மறையோர்
வேதவொலியும்விழாவொலியுங்கூர்தகைத்தா
நாதனரங்கநகர். (130)

இதுவு மிடத்தன்மை. திணை - இதுவுமது. துறை - நகர்வாழ்த்து.

தேவும்புவனமுந்திரண்டமன்னுயிர்
யாவும்யாவருமிறந்தொடுங்கியஞான்
றொருபெருந்திருமாலுந்தியங்கமலத்
தருள்பகிரண்டகோடிகளைனுமவற்று
ளொன்றபனுலகாதியாயவீரேழி
னயனிலைமேருநடுக்கொள்பூலோக
நவகண்டமதாநாவலந்தீவொடு
மூவரொன்றியநீருடைக்கருங்கடலொடு
மேம்பெருந்தீவுமேம்பெருங்கடலும்
வாழ்வுடைத்தாகியும்வானவர்வைகு
மேமபூதலமிடையிடுதிகிரிக்
காமர்மால்வரைகடந்தனளிருளா
யண்டபித்தியினகத்தண்டகோளகைக்கீழ்
மண்டுமாழ்புனற்குமேல்வடக்கொடுகுணக்கெதி
ரைம்பதுகோடியோசனைத்தெனவளவை
யும்பரோடிம்பருமுணர்வுறவுணர்வான்

றீதருபான்மையிற்றெருட்டும்
போதமுற்றோங்கியபுராணசித்தமதே. (131)

இதுவும் இடத்தன்மை. திணை - இதுவுமது. துறை - பேரண்ட வாழ்த்து. இதனுள், தே என்றது அன்னியதெய்வங்கள். புவனம்- இருநூற்றெருபத்துநாலு புவனமும். யாவும் யாவரும் - அஃறிணை களும் உயர்திணைகளும். மேருநடுக்கொள்பூலோகம் - மேருவைத் தனது மத்திமத்தே தாங்கிக்கொண்ட பூலோகம். வானவர் வைகு மேமபூதல மிடையிடுதிகிரிக் காமர்மால்வரை - கடவுளர் அரமகளி ரோடு மின்பமெய்திவைகும் ஏமபூதலத்தை நல்லதண்ணீர்க்கடற்குந் தனக்கும் நடுவாகவைத்த சக்கரவாளகிரி யென்னு மழகிய பெரிய மலை. மண்டுமாழ்புனல் - கெற்போதகம். வடக்கோடு குணக்கெதிர் என்பது வடதிசைக்குங் கீழ்த்திசைக்கு மவற்றிற் கெதிரான தென் றிசைக்கு மேற்றிசைக்கு மென்பதாம். புராணசித்தம் - ஆகுபெயர். ஒழிந்த அகலமு முரையிற்கொள்க. பா - நேரிசையாசிரியம். எனவு மென்னு மும்மை யெச்சவும்மையாதலாற் காலத்தன்மையு முள.

நித்தமாய்மூன்றுநெறித்தாயிலவமுதல்
வைத்தபான்மைக்குரித்தாமாண்பிற்றே—யத்திகிரிச்
செங்கண்மாலுந்தியின்மேற்செங்கமலத்தோன்முதலா
மங்கண்ஞாலம்புகழ்காலம். (132)

இது காலத்தன்மை. இதனுண் மூன்று நெறியென்றது இறப் பெதிர்வு நிகழ்வு. இலவ முதலியனவும் முறையே பிரமகற்பமீறாக வுணர்ந்துகொள்க. திணை - பொதுவியல். துறை - பருவவாழ்த்து. தன்மையலங்கார முற்றும். (௬)

92. உவமையின்வகையேயுணருங்காலை
வினைபயனுறுப்புருவென்றநான்கினுந்
தமிதமிநிகழ்ந்துந்தம்மின்விரவியுங்
காதல்சிறப்பேநலன்வலியுடனிழி
போதியவைந்துமுறுநிலைக்களனு
யிருதிணையைம்பாலிவற்றோடுமயங்கியு
முதலொடுசினைகளின்முறைமையிற்பிறழ்ந்து

முதல்சினை வினைகுணமின் றியுமுயர்ந்தும்
பெருமையுஞ்சிறுமையும்பெற் றியிற்சிறந்து
மெண்மெய்ப்பாட்டினெழில்பெறமரீஇ
யகத்தினும்புறத்தினுமமர்தருநெறித்தா
யுரனுடையுரவோருளங்கொளமுதனூல்
வரன்முறைபுணர்க்குமாண்பிற்றாகும்.

(எ - ன்.) வைத்தமுறையானே உவமையென்னு மலங்காரத்தி னது பொதுவிலக்கண முணர்—ற்று.

(இ - ள்.) உவமையென்னு மலங்காரத்தினது கூறுபாட்டை யாராயுமிடத்து வினையும் பயனு முறுப்பு முருவு மென்னு நான்குங் காரணமாகத் தோன்றுவனவாகியும், அங்ஙனந் தோன்றுவன வொரு பொருளோ டொருபொரு ளுவமஞ் செய்யும்வழி யொன்றேயன்றி யிரண்டு மூன்று விரவுவனவாகியுங், காதலுஞ் சிறப்பு நலனும் வலியு மவற்றோடுங் கிழக்கிடும்பொருளுமாகிய வைந்துந் தமக்கு நிலைக்களனாகியும், உயர்திணைக் குயர்திணையு முயர்திணைக் கஃறிணையு மஃறிணைக் கஃறிணையு மஃறிணைக் குயர்திணையு மாண்பாற் காண்பாலு மாண்பாற்குப் பெண்பாலும் பெண்பாற்குப் பெண்பாலும் பெண்பாற் காண்பாலும் ஒருமைப்பாற் கொருமைப்பாலு மொருமைப்பாற்குப் பன்மைப்பாலும் பன்மைப்பாற்குப் பன்மைப்பாலும் பன்மைப்பாற் கொருமைப்பாலு மயங்காதும் மயங்கியும், முற்கு முதலும் முதற்குச் சினையும் சினைக்குச் சினையுஞ் சினைக்கு முதலுமாகப் பிறழாதும் பிறழ்ந்தும், முதலுஞ் சினையும் வினையுங் குணனு மின்றியு முவமங் கூறுவனவாகியும், பொருளினு முவம முயர்ந்து மிறப்பவுயர்வு மிறப்ப விழிபு முவமிக்குங்கா லின்னவாகச் செய்யாது கேட்போர் மனங் கொள்ளும்படி சிறப்பிற்றீராவாகிச் சேர்தலியல்புசிறந்தும், எட்டு மெய்ப்பாட்டினொடுங் கூடி யழகுபெறுநிலைமைத்தாகி, அகப்பொருளி னும் புறப்பொருளினுஞ் சென்று பொருந்துநெறியையுடைத்தாய்க் கற்றுவல்ல அறிவுடையோ ரறிவிற்குப் பொருந்த முதனூல் வர லாற்று முறைமையிற்றிரியாது சேர்க்கப்பெறும் பெருமையை யுடை த்தென்றவாறு. இதனுள் நான்கினுமென்ற வும்மை யெச்சவும்மை யாகலா னவை நான்குமே காரணமாகி யவற்றோடுஞ் சொற்பொருள்

காரணமாகவு முவமை பிறக்குமென்றவாறு. அவை மேற் கூறப் படும். மயங்கியும் பிறழ்ந்து மென்பது எதிரதுபோற்று மெச்ச வும்மை. அகத்தினும் புறத்தினுமென்பது எதிரதுபோற்றுந் தந்திர வுத்தி. இவற்றிற்கெல்லாம் உதாரணம் உரைநடையானுஞ் செய்யு ணடையானும் வருமாறு:—

புலியன்ன மறவனென்பது வினையுவமம். மாரியன்ன வண்மை யென்பது பயனுவமம். துடியன்ன விடையென்பது உறுப்புவமம். செவ்வானன்ன மேனியென்பது உருவுவமம். செவ்வானன்னமேனி யென்பது வண்ணமொன்றுமே பற்றி யுவமஞ்சென்றது. "ஊர்ந்த தேறேசேர்ந்தோளுமையே, செவ்வானன்னமேனியவ்வா, னிலங்கு பிறையன்னவிலங்குவால்வையெயிற்" றென்பது வண்ணத்தோடு வடி வும் பற்றி யுவமஞ் சென்றது.

> வள்ளைக்கொடிமிசைபாய்மைக்கயல்போல்வார்குழையி
> னுள்புக்குலாவருமையுண்கண்ணாய்— புள்ளார்
> வகுளாம்புயன்வரைமேல்வான்பிறைக்குன்செங்கை
> முகுளாதமென்றேமொழி. (133)

இதனுள் வினையு முருவு முறுப்புமாகிய மூன்றுவமையு மொரு பொருட்கண்ணே பிறிதொருபொருளுங்கூடி வந்தவாறு காண்க. இவை விரவுவமை. பகுதி - நாணநாடல். துறை - பிறைதொழு கென்றல்.

பாவையன்ன பலராய மாண்கவின் எ - து. மகள்கட்சென்ற காதலுவமைக்கு நிலைக்களனாயிற்று. என் யானை யென்பது மது. "முரசமுழங்குதானை மூவருங்கூடி, யரசவையிருந்த தோற்றம்போ லப், பாடல்பற்றிய பயனுடையெழாஅற், கோடியர்தலைவகொண்ட தறிந" எ - து சிறப்பினாற்பெற்ற வுவமமாதலிற் சிறப்பு நிலைக்களனா யிற்று. உலகத்து ளியல்புவகையானன்றி விகாரவகையாற் பெறுஞ் சிறப்பு 'ஓவத்தன்ன விடனுறைவரைப்பின்' என்புழி அந்நகரின் செயற்கைநலந் தோன்றக்கூறினமையின் நல னிலைக்களனாயிற்று. நலனென்பது அழகு. "அரிமாவன்னவணங்குடைத்துப்பிற், றிரு மாவளவன்றெவ்வர்க்"கென ஒருவன் வலிநிலைக்களனாயிற்று. "அரவு நுங்குமதியி னுதலொளிகரப்ப" என்றது ஒன்றினிழிபுதோன்ற வுவ மித்தலி னிழிபுநிலைக்களனாயிற்று.

குமரனனை யானுங்குறமகளன்ஞெரு
மமரர்குழாமெனக்கூண்டன்பர்—தமரணங்கே
நின்றிறைஞ்சுமாயோனை நின்றவூரங்கிதன்முன்
சென்றிறைஞ்சுவார்நீதிரும்பு. (134)

இதனு ளுயர் திணைக் குயர் திணையும் ஒருமைப்பாற் கொருமைப் பாலும் பன்மைப்பாற்குப் பன்மைப்பாலும் ஆண்பாலுக் காண்பாலும் பெண்பாற்குப் பெண்பாலும் வந்து திணையும் பாலு மயங்கா துவமை யாயிற்று. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - இயைபெடுத்துரைத் தல். நகரடைந்தமை கூறலுமாம்.

"மகிழ்வார்க்கு மல்லார்க்குந், தாயாகித் தலையளிக்குந்தண்டுறை யூரனீ," "கலங்கவிழ்ந்தநாய்கன்போற் களைதுணைபிறிதின்றிப், புலம்பு மென் னிலைகண்டும் போகலனே யென்றியால்" என்பனவிவை யாண் பாற்குப் பெண்பாலும் பெண்பாற் காண்பாலு மயங்கிவந் துவமையா யிற்று.

அரிக்குழாமன்னவடலரக்கர்வாவும்
பரிக்குழாந்தேர்க்குழாம்பாயுங்—கரிக்குழா
மோர்வாளிபட்டுருள்வானெங்குசிலைக்கால்வளைகைக்
கார்வானமாலிமையோர்கண். எனவும் (135)

பிறைபுரைவெண்கோட்டுப்பிணர்த்தடக்கைவேழத்
திறைபுரந்தபொன்னகருக்கிப்பா—ருறைதருவான்
பூணவாவற்றெனமால்பொற்புருடையாட்கிரங்கும்
வேணவாநெஞ்சேவிடு. எனவும் (136)

வருமிவற்றுள் உயர்திணை யாண்பாற்பன்மைக் கஃறிணையாண்பாற் பன்மையும் அஃறிணைப் பன்மைச்சினைக் குயர் திணை யொருமை முத லும் மயங்கிவந் துவமையாயிற்று. வேழத்தையுடையவிறை - ஈண் டிந்திரன். அற்றென - அதுபோலுமென. பூணவா - மனத்துட் பூண்ட ஆசை. வேணவா - வேட்கைப்பெருக்கம். இவ் விரண்டி னுண் முன்னது திணை - வாகைப்பொதுவியல். துறை - வில்வென்றி; அல்லது திணை—பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்துமாம். பின் னது பகுதி - இரவுக்குறி. துறை - அருமைகேட்டழிதல்.

முத்தநகைவெம்முலைபோன்மலைகொடியே
யெய்த்தவிடைநுதலுக்கேந்திழா—யொத்ததுதா
னேற்றுருவங்கொண்டநிலாத்தளிரேகூற்றுருவம்
வேற்றுருவங்கொண்டனையாண்மெய். (137)

இதனுள் பன்மைச்சினைக்குப் பன்மைச்சினையும் பன்மைச்சினைக் கொருமைமுதலும் ஒருமைச்சினைக் கொருமைமுதலும் ஒருமைச் சினைக்கு ஒருமைச்சினையும் பெண்பாற் காண்பாலும் மயங்காதும் மயங்கியும்வந் துவமையாயிற்று. இதனுண் முத்தமும் நகையும் முலையும் சாதியேகவசனம். பகுதி - சேட்படை. துறை - தலைவன் பாங்கிக் கவயவங்கூறல்.

கருஞாயிறன்னான், விசும்புதோலுரிப்பனபோல, மலைநடந்தனைய, அமிர்துபுளித்தாங்கு இவை முதலுஞ் சினையும் வினையுங் குணமு மில்லாதன வுவமையாயின.

" கடல்கண்டன்னகண்ணகன்பரப்பின், " "மாரியன்னவண் மைத்,தேர்வேளாயைக்காணிய," "தெள்ளமிர்தென்னத்திருந்தியதே மொழி," "ஏறுபோற்பீடுநடை" என்பன உவமையினதுயர்ச்சியாற் பொருட்குயர்ச்சியாயின.

"அவாப்போலகன்ற வல்குன்மேற்சான்றோ, ருசாப்போலவுண் டேமருங்கு" லென்பன கழிய பெரியவாயினுங் கழியசிறியவாயினுஞ் சிறப்பிற்றீராவுவமையாயின. சிறப்பிற் றீர்வனவு முவமவொழிபிற் கூறுப. எண்மெய்ப்பாட்டினும் அகத்தினும் புறத்தினும் வருவன முந்துநூல்களுட் கண்டுகொள்க. அஃதாக இதன் முதனூல் செய்த தெண்டியாசிரியர் பண்புமுதலாகக் காரண மூன்றென்ப துணர்ந்து மிந்நூலுடையா ருறுப்பினைக்கூட்டிக் காரண நாலென்பதூஉ நிலைக் களனைந்தென்பதூஉ மிகைபடக்கூறலென்னுங் குற்ற மாமாலோ வெனின்? ஆகாது ; என்னை? தெண்டியாசிரியர் "வடிவி னள்வின் வண்ணத்தின்வருஉ" மென்னுஞ் சூத்திரநோக்கி வடிவும் பண்பினு ளடங்குமென் றுட்கொண்டாரேனு மிந்நூலுடையார், உற்றுணரும் பண்புங் கட்புலனும்பண்பு மெனப் பண்பினை வேறுபடக் கொண் டார், அங்ஙனங்கோடல் வடிவுபற்றிய பண்பு இருளின் கணணும

உற்றுணரப்படும் ; வண்ணமாகிய கட்புலனும் பண்பு அவ்வாறுணரப் படாதாதலால் வடிவினைக்கூட்டி நாலென்றார். அன்றியும், "வினை பய மெய்யுரு வென்ற நான்கே, வகைபெறவந்த வுவமைத்தோற்றம்" எனவு மிக்கருத்தேபற்றி முதனூல்செய்த ஒல்காப்பெருமைத் தொல் காப்பியனாருங் கூறினார்; இதற் கதுவு முந்துநூலாகலின் அவர் கருத்தே யிந்நூலுடையாரும் உட்கொண்டாரென வுணர்க. அன்றி யும், "விரவியும் வரூஉ மரபின வென்ப" "சிறப்பே நலனே காதல்வலி யோ, டந்நாற் சொல்லு நிலைக்களனென்ப" "கிழக்கிடும் பொருளோ டைந்து மாகும்" "முதலுஞ் சினையுமென் றாயிருபொருட்கு, நுதலிய மரபினுரியவையுரிய" "உயர்ந்ததன்மேற்றேயுள்ளுங்காலை" பெருமை யுஞ்சிறுமையுஞ்சிறப்பிற்றீராக், குறிப்பின் வரூஉ நெறிப்பாடுடைய" "பெருமையுஞ் சிறுமையு மெய்ப்பாடெட்டன், வழிமருங்கறியத் தோன்றுமென்ப" எனவுங்கூறிய சூத்திரங்களானு மேலையவு முணர்க. (எ)

93. அதுவே,

நிறைவினுங்குறைவினுநிகழ்த்துதனெறித்தாய்த்
துறைதொறும்பழமையும்புதுமையுந்தோய்ந்து
விரியினுந்தொகையினும்விழுமிதினடைபெறும்.

(எ - ன்.) இதுவும் அவ் வுவமைக்காவதோர் பொதுவிலக்கண முணர்—ற்று.

(இ - ள்.) அதுவே—அவ்வகைப்பட்ட வுவமை யென்னுமஃது, நிறைவுவமை குறைவுவமை யெனப் புலவராற் கூறுதலைத் தனக் கிலக்கணநெறியாக வுடைத்தாய் வினைமுதலாய் நால்வகைப்பட்ட இடந்தோறு முந்துநூற் புலவராற் கூறப்பட்ட தொன்மைத்தாகியு மதன்பின்ன ரவ்வவ காலத்துப் புலவராற் புதுவது புதுவதாகக் கூறப் பட்டு வருவனவுமாகப் பொருந்தமுற்று விரியுவமை தொகையுவ மையென இருதிறத்தினும் விழுமிதாக நடைபெறு மென்றவாறு. விழுமிதினென்று சிறப்பித்தவதனால் இவைநான்கும் இனிமேல்வரும் விரியுவமையனைத்திற்கும் பொதுவா மெனவும், இன்னுமவ் விலேசா னே அவற்றுள் விரியுவமையுந் தொகையுவமையும் வினைமுதலிய

நான்கிஞேடு மெட்டா மெனவுங் கொள்க; என்னை ? "நாலிரண்டா கும் பாலுமாருண்டே" என்றாராகலின். (அ)

94. அவற்றுள்,

முக்கியப் பொருட்டிற முற்றுத னிறைவே.

(எ - ன்.) நிறைவுவமையின திலக்கண முணர்—ற்று.

(இ - ள்.) உவமேயத்தி ஞன்குகூறுபாடு முவமையினு முற்றக் காண்பன நிறைவுவமையா மென்றவாறு.

ஆராவமுதமளித்ததிருப்பாற்கடலு
ஞாராயணனுகணைமீது—நேரிழா
யெப்படியேகண்வளராநின்றுனெனுமரங்கத்
தப்படியேகண்வளர்வானும். (138)

இது நிறைவுவமை. இதனுள், திருப்பாற்கடனுதனுவமை. ஆசிரியரிதனைப் பூரணவுவமை யென்ப. அங்ஙனமாதல் அவன் கண்வளராநின்றதுபோல விவனுங் கண்வளராநின்றுனென வினையுவமையும், அவன் றிருமேனி யெப்படியே யிருக்குமென்னும் அப்படியே யிவன் றிருமேனியு மிருக்கு மெனவே வடிவிஞேடு காந்தியாகிய பண்பும், அவனைச்சேவிப்பார்க் கச்சேவை காரணமாக முத்தியாகிய காரியம் பயக்கு மதுபோல விவனைச் சேவிப்பார்க்கு முத்தியாகிய காரியம் பயக்குமெனப் பயவுவமையு முவமையாகிய திருப்பாற்கடலிடத்தும் வினைமுதலிய நான்கும் பூரணமாகி யுவமை யுயர்ந்தபடியுங் காண்க. எப்படியே கண்வளராநின்றுனெனு மென்பது பிரமன் முதலாயினேர் புராணங்களெப்படியே கூறுமென்பதாம். பயவுவமையென்பது ஒன்றன்றொழிலேதுவாகப் பிறக்குங்காரியம். அஃதெச்சமாயிற்று. நேரிழா யென்பது மகடூஉமுன்னிலை. இரண்டாற்றிடையரங்கத்துத் திருமதிட்குப் பாற்கடனள்ளிடை யாவரண முவமை. திணை—பாடாண். துறை - கண்படை வாழ்த்து.

பனிமதிக்கிரணம்வியன்களநடுவட்
பரந்துடல்கதுவுபோர்ப்பாய்மா
முனியுறப்பொழிபுமிருண்மதமுடுக்க
முரணிழந்திரியல்போம்வேடர்

குனிதிரைத்திருப்பாற்கடலினைக்கடைநாட்
கொதித்தெழுங்கருவிடந்தொடரத்
தனிதனியுலக்கற்றறிவிழந்திரிந்த
தலைமைவானவரையொத்தனரே. (139)

இதுவுமது. இதனுள் திருப்பாற்கடலீன்ற கருவிடந் தொடர்ந்தது வெண்ணிலவு வியன்களநடுவட் பரந்துடல் கதுவிய போர்ப் பாய்மாப் பொழியு மிருண்மத முடுக்கினதற்குவமை. மூரணிழந்திரியல்போம் வேடரென்பது தனித்தனி யொருவர்க்கொருவ ருதவாது ஓடின தலைமைவானவரை யொத்தன ரென்றவாறு. இருண்மத முடுக்கவெனவே பண்பும் வடிவும் வினையுவமையும், அறிவிழந்தெனவே அதனாலாய காரிய மாதலாற் பயனுவமையுமாகிப் பூரணவுவமையாயவாறு காண்க. (கூ)

95. ஒன்றுதியசில வொப்பது குறைவே.

(எ - ன்.) குறை வுவமை யாமா றுணர் —ற்று.

(இ - ள்.) உவமேயத்தின் வினைமுதலிய கூறுபாடு நான்கும் ஒவ்வாது அவற்றுள் ஒன்றுமுதன் மூன்றீறொப்பது குறைவுவமையாமென்றவாறு. இது "ஒரீ இக்கூறலு மரீஇயபண்பே" என்பதன் பாற்படும்.

வாவித்திருக்குருகூர்மாறநின்வண்டமிழென்
னாவிற்கினிமைநயப்பதாற் —றேவர்
மருந்துநிகரென்றேமதித்துரைப்பன்முற்றப்
பொருந்துவமற்றின்மையினிப்போது. (140)

இது ஒன்றொத்த குறை வுவமை.

வெள்ளைப்பிறைக்கோட்டுவெங்கரியைவென்றவிரற்
பிள்ளைப்பெருமான்றென்பேரைவாழ் —வள்ளைக்
குழையாரைத்தோய்ந்தகன்றகொற்றவனைக்காய்ந்த
பிழையார்பொறுப்பார்பிறர். (141)

இது இரண்டுபெற்ற வுவமை.

பாயுங்கருங்கயல்போற்பாங்கியிவளென் றுமருங்
கேயும்படி தாவின தியற்பாத்—தோயும்
புவிநாவலர்புகழ்மால்புட்குழியாள்செவ்விக்
கவிஞனைத்துலவுண்கண். (142)

இது தொழில் பண்பு வடிவு மூன்றும்பெற் ளுென்று குறைந்த வுவமை. "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற்றே யுலகு" "மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்,காதலை வாழி மதி" என்பனவும் எடுத்துக்காட்டுவமை எனவும் ஒன்ளுெத்த குறைவுவமை எனவும் படும்.

செய்யகமலமுகஞ்செங்கனிவாய்முத்தநகை
வெய்யகளபமுலைமின்மருங்குன்—மொய்யிழாய்
பையரவப்பாயலான்பாடகத்தான்மால்வரைவாழ்
தையலடிமாந்தளிர். (143)

இதுவுமது. பகுதி - சேட்படை. துறை - தலைவன்பாங்கிக் கவயவங்கூறல். வடநூலார் உலுத்தவுவமை யென்பது மிது.

முந்துநூற் புலவராற் கூறப்பட்டுத் தொன்றுதொட்டுவரு முவமையாவன:—புலிபோற்பாயுமறவன், மாரியன்னவண்மை, துடிபோற் சுருங்கு மருங்குல், பவளம்போன்ற செவ்வாய், குறைபடுமதியந்தே யக்குறுமுயறேய்வதேபோல், நஞ்சமுதமுமேபோல, குணத்தகரு மணியம்பாலகத்துப்பதித்தன்ன, பொருகயற்கண் என்பன முதலியன.

அதன்பின்ன ராகுங் காலங்கடோறும் புலவராற் புதுவது புதுவதாகப் புணர்த்தவற்றுட் சில வருமாறு:—

கோழரையகாஞ்சிரைதாம்பழுத்தருகேநிற்பவற்றிற்
குறுகாதாங்குக்
காழிலவாங்கொழுங்கதலிக்கனிகளைச்சேட்சென்றருந்துங்
கவிகண்மார்க்க
மூழிலவாய்ப்படைத்தபொருள்பிறர்க்குதவாவுலுத்தரைநீத்
துசிதமான
வாழ்வுடையோர்பொன்மனைச்சென்றமிர்தருந்திப்பசிதணிவார்
மார்க்கமானும். (144)

வாசமொருசிறிதின்றியிணரூழ்த்தசெம்மலர்தம்
மருங்காய்நிற்பப்
பூசல்வரிவண்டினங்கணீளிடைப்போய்வாலிதாம்
பூந்தேன்மாந்த
லாசறக்கற்றுணர்ந்தறியாரவைக்களநீத்தேசெலச்சொல்
பவராய்நுண்ணூல்
காசறக்கற்றவர்கழகத்தடைந்துநலனுணர்பவர்தங்
காட்சிமானும். (145)

உற்றவயக்களிற்றினொடும்பிடியினையாங்கொருபாந்த
ளொருவாய்க்கொள்ளக்
கற்றதுகண்டிருதலைப்புளவற்றிருகைகவர்ந்தெடுப்பக்
கௌவுகாலைப்
பற்குலமுக்கிடருழத்தறீவினைவந்தடியிடுநாட்
பசையதாகப்
பெற்றபொருளினைப்பேணிமுதலுமிழந்திடருறுவோர்
பெற்றிமானும். (146)

உச்சவான்மலைச்சிகரத்துறுகொடிகள்படர்பாங்க
ருடையவாகும்
பச்சைவேய்ங்கழைத்தலையிற்சுழல்வனவாய்த்தோகைநடம்
பயிலுநீர்மை
மொய்ச்சுலாங்குழற்கழைக்காரிகைபாசம்பூண்டகழை
முடிமேனின்றே
விச்சைமேதகப்பவுரிகாட்டுவதாமெனக்கவினும்
விளம்பின்மன்னோ. (147)

காவின்மேற்படுபலவின்கனிகடுவன்கொடுசினைதாழ்
காமர்வல்லி
மாவின்மேற்படர்ந்ததன்மேன்மந்திகடாம்வயிற்றிடையே
மகவைத்தாங்கித்
தாவினூற்றவருடைத்தாமெனவருவதொடுபோகுந்
தன்மைகூத்த
ரோவில்வான்கழைக்கயிற்றின்முழவுதழீஇயெதிர்நடப்ப
தொப்பதாமே. (148)

வெதிரெதிர்சென்றேபொரவிண்டுகுதழலவ்வெதிரிளையும்
வெண்ணீருக்கி
யெதிர்பொருதற்றிறனறியாச்சந்தனத்தேம்பொதும்பரையு
மெரித்தமார்க்கம்
பிதிரெனவாழ்ந்திடுசிறியார்விளைத்தசினமவர்திருவின்
பெற்றிதேய்த்துச்
சதிருடன்வாழ்ந்திடுதலைமைத்தமர்திருவுந்தொலைத்திடுமத்
தன்மைமானும். (149)

வீங்குபராரைக்கழைகண்முளிர்ந்தனவாயுயிர்த்ததழன்
மிறைசெய்காலை
யோங்குபசுங்கழைக்குலங்கண்மழைக்குலங்கீண்டுகுபுனலா
லொழித்தபான்மை
தீங்குவிளைத்திடுமுதுவருறுமிடரையக்குலத்துட்
சிறுவர்மன்னர்
பாங்குபடைத்துளகருணைமுகத்தவராற்றணித்தருளப்
பான்மைமானும். (150)

கருநிறப்பரூஉக்காழ்க்களங்கனிவகுளக்காமர்தீங்
கனிகண்மாங்கனிகள்
பெருமிதப்பலவின்கனிசுவைத்ததன்பின்
பீடுலாங்காழிலாக்கனியை
யொருமுகப்படவுண்சுகமுறுசுகமாங்
குபயநூல்களைமுறைமுறையே
குருமுகத்துணர்ந்தபின்னர்நான்மறைதேர்
குறிப்பினர்சுகம்பொருவருமே. (151)

இவை எட்டும் குருகாமான்மியத்திற் கந்தமாதனச் சருக்கத்திற் பாட்டு. இவற்றுள் நால்வகைக்கும் புதுவதா முவமை புணர்த்த வாறுகாண்க. (கo)

96. உவமையுமுருபுமேதுவும்பொருளுந்
தவலருஞ்சிறப்பிற்றும்விரிவனவிரி.

(எ - ன்.) வைத்தமுறையானே விரியுவமைக் கிலக்கண முணர்ற்று.

(இ - ள்.) உவமையும், உவமவுருபும், வினை பய மெய்யுரு வென்ற நான்கினு ளொன்றும், உவமேயமும் என்னு நான்கும் ஒன் றற் குவமங் கூறுமிடத்துத் தொகாது விரிவன விரியுவமையா மென்ற வாறு. தவலருஞ் சிறப்பிற் றம்விரிவன வென்றதனால் பெயரு முறை யுந் தொகையுஞ் சிதையாமல் வருதல் சிறந்ததென் றுணர்க. அவை யாவன:—பவளம்போலச் செவ்வா யென்புழி, பவளம் உவமையென வும் உவமான மெனவும் படும். போலவென்பது உவமவுருபு. செம் மை யென்பது குணமாகியவேது. வாயென்றது உவமேய மெனப் படும். இப்பெயர்—பெயர், இம்முறை முறை, இத்தொகை தொகை யெனக்கொள்க.

கருங்குவளைபோற்கருங்கண்கன்னல்போலின்சொற
சுருங்குதுடிபோற்சுருங்கு—மருங்குல்
பிடிபோலியங்குநடைப்பெய்வளையைக்கண்டாற்
குடிபோங்குடிபோங்குணம். (152)

இதனுள் உவமைமுதலிய நான்கும் முறையே வந்தவாறு காண்க. அன்றியும், வினை பய மெய்ப் புரு வென்ற நான்குவமையு மிதனகத்து வந்தவாறுங் கண்டுகொள்க. அடுக்குத் துணிவின்மேற்று. குணம் - அறிவு. குடிபோமென்றல் தன்னிலையி னீங்குமென்றல். பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - தலைவன் வியத்தல்.

இலவிதழ்போற்செவ்வாயியற்றமிழ்போலின்சொல்
கலகநமன்போலவடுங்கண்க—டிலகப்
பிறைபோல்வளைநுதலிப்பெண்ணமிர்தைக்கண்டா
லறைபோமறைபோமறிவு. (153)

இதுவுமது. இதனுள்ளும் நான்குவமையும் வந்தவாறுகாண்க. துறை - இதுவுமது. இதன் கண் ணடுக்குந்துணிவின்மேற்று. அறை போதல் - கீழறுத்தல். (கக)

97. உரைத்தநான்கினுளொன்றிரண்டிடையன
யாப்பினுளிடைப்பட்டெஞ்சலுந்தொகையே.

(எ - ன்.) ஏனைத் தொகையுவமை யிலக்கணமுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) விரியுவமைக் குவமைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட நான்கனு ளிடைப்பட்டன விரண்டனு ளொன்றேயாயினும் இரண்டேயாயினும் யாப்பினிடத் திடைப்பட்டுத்தொகுவது தொகையுவமையா மென்றவாறு. இதனுள் தொகையென்றதல்லது உவமையென்பது பெற்றதியாதோவெனின், விரியுவமைக்கு முதலே யுரைத்த சூத்திரத்தாற் பெற்றதெனக் கொள்க.

அம்பவளச்செவ்வாயுமார நிரைவெண்ணகையும்
பைம்பொனசலப்பணை முலையின் — விம்பமுடன்
கண்டுகளித்தேந் திருமால்காட்கரையார்கன்னலின்சொல்
லுண்டுகளிப்புற்றிலமன்றோ. (154)

இஃ துவமவுரு பொன்று மிடையிற் றொக்க தொகையுவமை ; இதனுள் அம்பவளச்செவ்வாய் முதலியவற்றிடையிற் போலவென்னு முவமவுருபு தொக்கதனுலறிக. நெஞ்சமே யென்னு முன்னிலையு மெழுவாயு மெச்சம். மன்னும் ஓவும் அசை. பகுதி - இயற்கை. துறை - கிளவிவேட்டல்.

நீலம்போற்கண்ணுநிறைமதியம்போன்முகமும்
வாலமதிபோனுதலும்வண்டிமிர்பூங் — கோலத்
தொடைத்துளபமாலைத்தொழுமாறன்வெற்பிற்
படைத்துளதேன்மன்னுயிர்நண்பா. (155)

இஃ துவமவேது வென்பதொன் றிடையிற்றொக்க தொகையுவமை. இதனுள், கருங்குவளைபோலக் கரியகண்ணிணையும், எல்லாக் கலைகளுநிரம்பின மதிபோன்ற செம்முகத்தினையும், பிறைபோல வளைந்த நுதலினையும் வண்டுகளாரவாரிக்கு மழகிய தொடையாகிய துளபமாலிகையையுடைய மாயோனைத் தொழு மாறன்றுடரிவெற்பிற் றனக்குறுப்பாகப் பெற்றுநிற்ப நீகண்டதுளதே லஃதென் னிலை பெற்ற வுயிரா மென்றவாறு. இதனுள் நிற்ப நீகண்டது என்னுஞ் சொற்களையும் அஃதென் னென்னுஞ் சொற்களையு மெச்சமாக நின்றனவாக்கி விரித்துரைக்க. பகுதி—பாங்கற் கூட்டம். துறை—அவ்விடத்தேகல். அஃதாக இதன் முதனூல் செய்த தெண்டியாசிரியர் வினை பயமுதலிய வேதுக்கடொகுவதே தொகையுவமையென நோக்

கவும் இந்நூலுடையா ருவம வுருபு தொகுவதுந் தொகையுவமை யென்ற தென்னையோவெனின், அஃதே நன்றுசொன்னாய்! இவை யிரண்டிற்கு முதனூலாகிய தொல்காப்பியத்துள் "உவமைத் தொகையே யுவமவியல" என்பதனாலும், அதன் பின்னர் நேமிநாதர் பவணந்தி முதலியோரும் "உவமவுருபில்லதுவமத்தொகையே" என்பதனாலுங் கூறப்பட்டது.

பவளவாய்முத்தநகைப்பைந்தொடியிருழி
யவளவாய்க்கங்குனெடிதாமோ—துவளருவிச்
சோலைமலையார்துணைத்தோளிற்பைந்துளப
மாலைமலையாமயிற்கு. (156)

என்ப திரண் டிடையிற் றொக்க தொகையுவமை; என்னை? பவளம் போலச் சிவந்த வாயினையு முத்துப்போல வெளுத்த நகையினையு மென்னு முவமவுருபும் பண்பு மிடையிற் றொக்கதா லென்றுணர்க. திணை—பெருந்திணை. துறை—கண்டுகைசோர்தல்.

கறைவேல்விழியிலவிதழிதழ்
நறைநாண்மலரஃதானனம்
புருவஞ்சிலையுருவம்புய
லுருவம்புரிகுழலெனுமது
பொன்னங்கிரிகொங்கைத்துணை
மின்னென்றுரையிடைகண்டிலன்
எனவாங்குக்,
கற்றறிவுடையவென்னிறையினைக்கலந்தா
ணற்றிருவுறைவிடநண்பா
சொற்றமிழ்மாறன்றடரிவண்பொழிலே. (157)

இதுவு மிரண்டு தொக்க தொகையுவமை. இஃ தாறடித்தாழியொன்றியும் ஒன்றாதும் வரும் வஞ்சித்தளையான், எனவாங்கு என்னுந் தனிச்சொற் பெற்று மூன்றடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகத்தா லிற்ற குறளடிவஞ்சிப்பா. பகுதி—பாங்கற் கூட்டம். துறை—இயல் பிடங்கூறல். இடைப்பட்டெஞ்சலு மென்ற வும்மையா னிடைப்பட்டுத்தொகாது முதலும் முதலைக்கூறச் சினையறிகிளவியாகிய வாரு

பெயரானு முவமையு முவமவுருபும் விரிந் தீற்றி லிரண்டு தொகு வனவு முளவென்பதூஉந் தோன்றி நின்றது.

கொடிபோல்வடவரைபோற்கொவ்வைபோற்காமர்
பிடிபோலிளமான்பிணைபோல்—வடிவமைந்த
தென்னுருயிரமரர்க்கின்னமிர்தன்றீந்தபிரான்
றன்னகையன்னுடனக்கு. (158)

இது கொடிபோ னுடங்குகின்ற விடையினையும், வடமலைபோலப் பெருத்த முலையினையும், கொவ்வைக்கனிபோலச் செவ்வாயினையும், அழகிய பிடிபோன்ற மென்னடையினையும், இளைய மான்பிணைபோல வெருண்ட நோக்கினையு முடைத்தாகிய வடிவா லழகமைந்திருப்ப தொன்று ; தோழீ யெனக் குயிர்போலச் சிறந்தவனுமாகி யமரர்க்கு முன்னைநா ளமிர்தமீந்தபிரான் றிருநாகையன்னையாட் கென்றவாறு. இதனு ளீற்றில் விரித்தவிரண்டுஞ் செய்யுட்கட் டொக்கவாறுகாண்க. தோழீ யென்னு முன்னிலை யெச்சமாயிற்று. பகுதி—சேட்படை. துறை - தோழிக் கவயவங்கூறல். இரண்டு மென்ற வும்மை யெச்ச மாதலா னீற்றின் மூன்று தொகுவனவு முள.

அன்னநடை மானேக் கணியிழாய் வார்சுமந்த
பொன்னசலந்தன்னைப்பொறுப்பதாய்—முன்னுதித்த
வெய்யாநடுவறக்கொன்றிட்டதைவைத்தென்னோசெங்
கையான்மறைத்தமையுண்கண். (159)

என்பது அன்னநடை போன்ற மென்னடையினையு மானேக்குப் போன்ற வெருண்ட நோக்கினையு மழகிய பூணினையு முடையாய்! வாரைச்சுமந்தவாய்ப் பொன்மலைபோலப் பணைத்தமுலையானவை தம் மைச்சுமப்பதுமாய்த் தாம்பிறந்து பணைப்பதற்கு முன்னே பிறந்த வுடன்பிறப்பாகிய கொப்பாநடுவினை முற்றக்கொன்றவற்றைக் கொல்க வென வெளியில்லைத்து பாலுய்யப்படுக் குண துயிர்போன்ற தோழி யைக் காட்டுந்துந்த மையுண்கண்களைக் கைகளால் மறைந்த தென்னை பேதைமையோ வென்றவாறு. மையுண்கண்களையென் றோர் சொல் லிறுதி யிரண்டாவது தொக்கு விரிந்தது. ஒழிந்த சொல்லெச்சங் களும் குறிப்பினால் விரித்துரைத்தவாறுங் காண்க. பகுதி—இடந் தலை. துறை - மதிக்கப்படுத்தக்க வருந்தல். (௧௨)

98. இருமையுமொருதொடர்பினுளுறலியல்பே.

(எ - ன்.) இன்னுமத் தொகை விரியுவமைகட் காவதோர் விதி யுணர்—ற்று.

(இ - ள்) அத்தொகையுவமையும் விரியுவமையு மாகிய விரண்டு தன்மையு மொருசெய்யுளகத்து வருதலுமாமென்றவாறு. உம்மை செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்கது.

> மொழியமுதமுற்றுமுலைமுகுளம்வைவேல்
> விழிமகிழ்மாறன் றுடரிவெற்பி—லெழின்மயிற்கு
> நன்போதவிழ்குழல்கார் நண்பனே செம்மேனி
> பொன்போன்ம்பல்வெண்முத்தம்போன்ம். (160)

என்பது நண்பனே மகிழ்மாறன் றுடரிவெற்பி லெழுகிய மயில் போலுஞ் சாயலுடையாட்கு மொழி யமுதம்போலும்; இளமுலை தாமரைமுகுளம் போலும்; விழி சுடரிய வேல்போலும்; செருகிய முல்லையரும்பவிழாநின்றகுழல் கார்போலும்; சிவந்தமேனி பொன்போலும்; வெண்பல் முத்தநிரை போலு மென்றவாறு. இதனுள் முன்னைய நான்கும் உவம வுருபு மேதுவு முவமேயத்தை முன்னிட்டுத் தொக்கன. எழின்மயின் முற்றுவமை. பின்னையவிரண்டும் விரியுவமை. போலு மென்னு முவமவுருபீற்றினுகரம் "செய்யுமெ னெச்சவீற் றுயிர்மெய் சேறலுஞ், செய்யுளுளும்முந்தாகலு முற்றே, லுயிருமுயிர் மெய்யு மேகலு முளவே" என்பதனால் முற்றுதலின் உயிர் கெட்டது. "மெல்லெழுத்தியையினகாரமாகும்" என்பதனால் லகாரம் னகாரமாய்த் திரிந்தும் "னகாரமுன்னர் மகாரங்குறுகும்" என்பதனு லீற்றுமகாரங் குறுகியும் "செய்யுளி றுதிப் போலி மொழி வயின், னகார மகார மீரொற்றாகும்" என்பதனு லீரொற்றுடனிலையாயும் மேலே பகரவொற்று வருதலின் செய்யுளிடைப்பட்டும் வந்து முற்றுப் போன்ம் என்றாயிற்று. "ஐயவிரைமண்பகழியாங்கிளவார் போன்ம்போன்ம்போன்ம், பின்னுமலர்க்கண்புனல்" எனப் பரிபாடலாகிய சங்கச்செய்யுளகத்தும் பகரமேலே வருதலாற் செய்யுளிடைப்பட்டும் வந்தமை காண்க. இது தொகைவிரியுவமை. இன்னும் வேறுபட வருவனவெல்லாந் தொகைவிரியுவமைக்க ளமைக்க. (கக)

99. அவைதாம்,
வெளிப்படைகுறிப்பினும்விழுமிதினடைபெறும்.

(எ - ன்.) இதுவு மவ்விருவகை யுவமையின் கூறுபாடுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) அவைதாம்—அங்ஙனங் கூறப்பட்ட விரியுவமையுந் தொகையுவமையு மென்னு மிரண்டும் வெளிப்படையுவமங் குறிப்புவம மென்னு மிரண்டாய் விழுமிதாக நடைபெறு மென்றவாறு.

பவளச்செவ்வா யென்புழி இரண்டற்கும் பொதுவாய செம்மைக்குணத்தை வெளிப்படையாகக் கூறினமையான், குறிப்பின்றி யுவமை கொள்ளப்படுதலானும், பவளவா யெனநின்றவழிப் பவளத்தினையும் வாயினையுங்கூட்டிச் செம்மைக்குணம்பற்றி யுவமஞ்செய்ததெனக் குறித்துக்கொள்ளப்படுவதல்லது வல்லென்ற பவளத்திற்கும் மெல்லென்ற விதழிற்கு முள்ளதோ ரொப்புமைக்குணங்களாண்டில்லை யெனவும், பானல்போற் கருங்கண்ணென்புழியும் இரண்டற்கும் பொதுவாய கருமைக்குணத்தை வெளிப்படையாகக் கூறினமையான் குறிப்பின்றி யுவமையே கொள்ளப்படுதலானும், பானலுண்கண்ணென நின்றவழிப் பானலையுங் கண்ணினையுங்கூட்டிக் கருமைக்குணம்பற்றி யுவமஞ்செய்ததெனக் குறித்துக்கொள்ளப்படுவதல்லது பல விதழ்களோடும் பலவல்லியுந் தாதுவுங் கூடிய பரிமளப்போதிற்கு நீண்டு பிறழ்ந் துலாய்க் குழைமேற்றுய கண்ணிற்கு முள்ளதோ ரொப்புமைகளாண்டில்லை யென்பதூஉ முணர்க. பிறவுமன்ன ; என்னை ? "சுட்டிக் கூறா வுவம மாகிற், பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணர்ந்தன கொளலே" என்றாராகலிற் கொள்க. விழுமிதி னடைபெறு மென்றதனால் விழுமிதாய குறிப்புவமையு முள. அவையுமேற்காட்டுதும்.

பாற்கடல்வெய்யோனிலொளிபாரித்தசோதிவட
நாற்கடலைத்தென்னுரைநன்னூற்கடலாய்—மாற்கடிமை
வாய்ந்தார்தேறவகுத்தளித்தான்றண்ணளிதாங்
தாந்தாமெனும்வகுளத்தான். (161)

இது விழுமிதாய குறிப்புவமை.

(இ - ள்.) உலகின்கண்ணேயிருந்து நோக்குவார்க்குத் திருப்பாற்கடலின்கட் டோன்று முதையதிவாகரனைப்போல வொளியைப்பரத்தின சோதிச்சொரூபத்தை யுடையான் அவன் யாரெனில்? வடமொழியாகிய சுருதிக்கடலைத் தென்னுரை நூற்கடலாக்கித் திருமாலுக் கடிமையாகத் தோன்றினார் பேரின்பமெய்தப் பாடித்தந்தான் குளிர்ந்த வண்டுகள் தாந்தாமெனப்பாடித் தேனையுண்ணும் வகுளமாலிகையை யுடையான்; அவன்பரமகருணையிருந்தபடியோ! வென்றவாறு.

இது விழுமிதாய குறிப்புவமையாயது. இதனுள், திருப்பாற்கடலிற்றோன்று முதையதிவாகரன் றனது செய்யமேனியி லாயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பி யுலகத்திருளைத்துரத்தி யுலகினுள்ளார்க்குக் கடபடாதிகளைக் காட்டி யின்பத்தைப் புரந்தாற்போல விவனும் வெண்டிரைப் பொருநைத்துறை மாடத் திருக்குருகூரினிடத்துச் சிவந்த மேனியோடுந் தோன்றித் திருவாய்மொழியாகிய வாயிரம் பாடல்களையும் விரித்ததனோடு மன்னவர் கனத்திலுந் தோன்றுந் தன்னை மனோவாக்குக் காயங்களாற் றியானித்துப் வாழ்த்தியும் வணங்குவார்மனத்து ளறியாமையாகிய வந்தகாரத்தை நீக்கப் பரப்பிரமத்தைக் காட்டித்தருவனென வினையுவமம் பயவுவமம் வடிவுவமம் உருப்புவமை மென்னும் நான்குவமையுங் குறிப்பினாற் கொள்ளக் கிடந்தமையானெனக் கண்டுகொள்க. தண்ணளி யென்பதற்குக் குளிர்மையுடன் கூடியதாய வண்டுகள் பாடித் தேனையுண்ணும் வகுளமாலிகையையு முடையானெனினுமாம். வெண்புரைப் பொருநைமாடத் திருக்குருகூரொடும் அன்னவாகனமூந் திருப்பாற்கடற்குவமை. இக்குறிப்புவமை இந்நூலுடையார் யாண்டுப் பெற்றாரெனின்? நலமிகு புலமை நக்கீரர் "உலகமுவப்ப வலனேர்பு திரிதரு, பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங், கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி" எனக் கூறிய முருகாற்றுப்படையிற் பெற்றார். வாழ்த்தெல்லாம் பாடாணாதலால் திணை—பாடாண்சார்ந்த பொதுவியல், துறை—பரவல் வாழ்த்து; அன்றியும் வாகையைச் சார்ந்த பொதுவியலிற் கூறிய பாடலென்றுமாம்.

மின்பதிந்தகார்மேனிவிண்ணகர்மாலைப்புலவன்
பின்பதிந்துசென்றபெருமானை—முன்பதிந்து
சேவித்தாராளுந்திருநாடுதேவரெனப்
பாவித்தார்க்கெட்டாப்பதம். (162)

இதுவுமது ; என்னை ? மின்குடிகொண்ட கார்போலுந் திருமகள் குடிகொண்ட மார்பினோடுங் கூடிய கரியதிருமேனியையுடையான் எனக் குறிப்புவமை கொள்ளக்கிடந்தமையா னெனக்கொள்க. தேவரெனப் பாவித்தார்க் கெட்டாப்பதம் என்பது—கண்டா கன்னனு லறிக. திணை—பாடாண். துறை—பழிச்சினர்ப்பரவல். (கச)

100. உவமேயத்தியலுயர்த்திப்பின்ன
ருவமப்பொருளியலுயர்த்திமுடித்தலுங்
கவினப்பொருட்குறிற்கடிநிலையிலவே.

(எ - ன்) இஃது தவ்வுவமத்திற் கெய்தாததெய்துவித்தது.

(இ - ள்) முதலிலே யுவமேயத்தினது பட்டாங்கை யுயர்த்திக் கூறி யதன்பின்னர் உவமப்பொருளின் பட்டாங்கை யுயர்த்திமுடித்தலும் அவ்வுவமேயத்திற் குயர்ச்சிகுறிப்பினுலுண்டாம்படி பயனிலை தோன்றுமெனி னீக்கப்படா தென்றவாறு. கவின் ஆகுபெயர்.

முத்திரைக்கைம்மாறன்மொழிந்ததிருவாய்மொழியே
சத்தியநூலென்பார்தகைசான்ற—மெய்த்தமிழோர்
மேதினிமேலாரணப்பாமெய்த்திருமாலேபரனென்
றோதியநூஉமாதியினிலுண்டு. (163)

(இ - ள்) திருஞானமுத்திரைக் கையினையுடைய காரிமாறப் பிரான் ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரத்துவமென்று அவனது சொரூப ரூப குணவிபூதிகளைக்கூறிய திருவாய்மொழியே யுண்மைநூலென்று பெருமை பூர்த்தியான வாய்மைத் தமிழ்ப்புலவோர் கூறுவர். அத் திருவாய்மொழியேயன்றி யுண்மைப்பொருளான திருமாலே பரத்துவமென் றாதிகாலத்துப் பூலோகத்துக்கு மேலாய சத்தியலோகத்தினுமிருந்து வடமொழியாகிய சுருதி கூறியதூஉ முண்டென்ற

வாறு. எனவே, ஆதியாய்ச் சத்தியலோகந் தொடங்கிப் பரந்த வடமொழியா யுணர்த்திற்றென்று சுருதியாகிய நூலை மிகச்சிறப்பித்துக் கூறுவானாகித் திருவாய்மொழியாகிய நூலை யுயர்த்திக் கூறுதது போல வியல்பினாலாய வுவமங் கூறினாராயினும் மண்ணின்குடத்தோடு பொன்னின் குடத்திற் குண்டாய வேற்றுமைபோல அந்தணரு மேனை மூவகைக் குலத்தோரு மோதுவதாகவும் பரந்துபோகாதே தமிழ்மொழியா லெவ்வுலகத்தாரும் பரத்துவத்தை யுணரும் படிக்கு மறைவின்றி யிருட்டற வேதசாரத்தை யெடுத்துக்கூறித் தெருட்டிற்றெனத் திருவாய்மொழிக் கேற்றமானதோர் பயனிலை குறிப்பினாற் றோன்றினவாறு காண்க. என்னை? "உவமத் தன்மையு முரித்தென மொழிப, பயனிலை புரிந்த வழக்கத் தான" என வொல்காப்பெருமைத் தொல்காப்பியனார் கூறிய விலக்கணத்தானும், "பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி - யொருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர் - பாரி யொருவனு மல்லன் - மாரியு முண்டீண் டுலகு புரப்பதுவே" என்னுஞ் சங்கச்செய்யுளாய இலக்கியத்தானு முணர்க. திணை - பாடாண். துறை - பனுவல்வாழ்த்து; அல்லது வாகைசார்ந்த இயல் வென்றியு மாம். இதுவுங் குறிப்புவமைப்பாற்படும். (கரு)

101. பலபொருளொருபொருளொருவயிற்பலவயிற்
போலியில்பொருண்மறுபொருள்விபரீத
மருட்கைதலைதடுமாற்றம்விகாரந்
தடுமாற்றம்மேசமுச்சயமின்சொ
னியமமனியமம்புகழ்நிந்தையுவம
மோகமவபவமவயவிமுற்றே
யேகமாலையந்தாதிபொதுநீங்கலென்
றாகவையைந்தாமதன்விரியே.

(எ - ன்,) இதன்முன்னர் உவமையெனத் தொகையானொன்றாய் நின்றது வினை பயன் மெய் யுருவென்ற நான்கினோடுங்கூடி யேது வைந்தா மென்னுமவைமுதலிய வகையின் பாகுபாடுகளெல்லா முணர்த்தி யவற்றினின்றும் விரிந்த வுவமையினது பெயர்வேறு பாடுந் தொகையு முணர்—ற்று.

(இ - ள்.) அதன் விரி - அங்ஙனங் கூறுபடுத்தின வுவமை யின் விரி, பலபொருளுவமை முதலாகப் பொதுநீங்குவமையீறாக விருபத்தைந்தா மென்றவாறு. இவற்றிற்கெல்லாம் எண்ணும்மை தொக்கன. போலியென்பதனை யிறுதிவிளக்காக்கி, யிருவயினுங் கூட்டி, உவமமென்பதனை மத்திமதீபமாக்கி, முன்னும் பின்னும் எல் லாவற்றோடுங் கூட்டி யுரைக்க. என்றென்ப தெண்ணிடைச்சொல்; "என்று மெனவு மொடுவு மொருவழி, நின்றும் பிரிந்தெண் பொரு டொறு நேரும்" என்பதனாலறிக. இவையெல்லாஞ் சொல்லின் முடிபு மிலக்கணத்தனவாதலாற் பெரும்பான்மையும் தம் பெயருள் ளே இலக்கணமும் புலப்படும். அல்லதூஉ முரையினுங்கொள்க.

க. அவற்றுள், பலபொருளுவமை யென்பது ஒருபொருட்குப் பலபொருளுவமை காட்டுவது. பலபொருளுவமையெனப் பொதுப் படக் கூறினமையான், அது ஒன்றுபலகுழீஇயபலபொருளுவமை யும், வேறுபலகுழீஇயபலபொருளுவமையுமென விருகூற்றவாம். அவற்றுள், ஒன்றுபலகுழீஇயபலபொருளுவமை வருமாறு:—

எண்ணிற்கடங்காவிளஞாயிறொன்றியபோற்
கண்ணிற்கடங்காக்கதிர்விரிக்கும்—விண்ணிற்
பராந்தாமமாதவன்பொற்பாதங்களைநதேத்தும்
வராந்தாம்படைத்தார்வசம். (164)

இது ஒன்றுபலகுழீஇயபலபொருளுவமை. இதனுள், பராந் தாமம் என்றது பரமபதம். வராந்தாம் படைத்தார் வசம் என்பது மாதவன் திருவடிகளை யிப்பிறப்பிற் சிந்திக்கவும் வாழ்த்தவும் முற் பிறப்பில் வரம்படைத்தவர்தா மெனவர் அவர் கைப்படும் பொருளா மென்றவாறு.

கொடியுமொருபிடியுங்கோளரவுமின்னுந்
துடியும்புரைமருங்குற்றோகை—வடிநெடுங்கண்
ணொன்னுயிர்க்குத்தம்படதாயிந்தஞூர்மால்வரைத்தன்
மன்னுயிரைக்காட்டுமதித்து. (165)

இது வேறுபலகுழீஇயபலபொருளுவமை. ஒரு பிடி—ஒரு கையை விரன்மடக்கின அளவாம். "ஒருபிடி நசுப்பினுட்கே" எனச் சிந்தாமணியினுங் கூறினமை காண்க. பகுதி—இயற்கை. துறை—பாங்கியையறிதல்.

ஆலம்போற்செவ்வேளயில்போலடுங்காலன்
சூலம்போற்காமன்றொடுத்தியக்கு—நீலம்போற்
கொல்வான்பிறழ்கட்கொடிக்கிடமாழூலமெனச்
செல்வான்கடிகைச்சிலம்பு. (166)

இதுவுமது. பகுதி—பாங்கற்கூட்டம். துறை—இயல்பிடங்கூறல்.

௨. ஒருபொருளுவமை யென்பது பலபொருட் கொருபொருளுவமை காட்டுவது:—

இமிழ்திரைநீர்ஞாலத்திருளிரியவான்றோய்ந்
துமிழ்கதிர்வெண்டிங்களுடனேயெஞ்ஞான்றும்
வலஞ்செய்சுவணவடவரைபோன்மாடம்
பொலஞ்செய்மதிள்கோபுரஞ்சிகரபந்தி
யிலங்குமதிளரங்கத்தெம்பிரான்பல்புகழைப்
பாடினார்பாதந்தனைப்பாடிச்சென்னியின்மேற்
சூடினார்க்குண்டோதுயர். (167)

என்பது பலபொருட்கொருபொருளுவமை. பலபொருள்—செம்பொன்மாட முதலியன. உவமை வடமேருவெனும் ஒன்றும். பா—ஏழடியான்வந்த பலவிகற்பபஃறொடைவெண்பா. திணை—பாடாண். துறை—பழிச்சினர்ப்பணிதல்.

வண்ணவனசமலர்போற்றிருமுகமுங்
கண்ணுமலரடியுங்கைக்கொண்ட—பெண்ணாரைச்
செந்தமிழ்மாறன்சிலம்பிற்சேர்ந்தகன்றென்பாலுரைக்க
வந்தவனைதிண்ணியனுவான். (168)

இதுவும் ஒருபொருளுவமை. பகுதி—இதுவுமது. துறை—தலைவனை வியத்தல்.

௩. ஒருவயிற்போலி என்பது ஒரு தொடர்மொழிக்கட் பல வுவமை வந்தா லுவமை தோறும் உவமைச்சொற் புணராது இறுதியிலோ ருவமைச்சொற் புணர்ப்பது:—

வாவித்திரையெறிந்தநித்திலத்தின்மள்ளரெறி
காவித்திரள்சேர்கமலமலர்—பாவைமார்
வெண்ணகையுண்கண்ணுனனம்போன்மெனத்தோன்றுங்
கண்ணபுரத்தானிமையோர்கண். (169)

இஃதொருவயிற்போலி. திணை—பாடாண். துறை—கடவுள்வாழ்த்து; நாடுவாழ்த்துமாம். திரையெறிந்த நித்திலத்திேனாடு மள்ளர் களைகட்டெறிந்த காவிகளுஞ் சேர் கமலமென்க. போன்மெனத் தோன்றுமென்பது போலத்தோன்று மென்றவாறு. ஒழிந்த அகல முரையிற்கொள்க.

௪. பலவயிற்போலி யென்பது ஒருதொடர்மொழிக்கட் பல வுவமைவந்தா லுவமைதோறு முவமைச்சொற் புணர்ப்பது.

பொன்மலைபோ லுந்திருமால்புட்குழியாள்பூண்முலைமீர்
மன்னருவிபோ லுமணிவடங்கள்—சொன்னதன்மேற்
செக்கர்வான்போ லுமெழிற்செம்படாமும்புனைந்தா
ரெய்க்குறூலென்னுமினி. (170)

இது பலவயிற்போலி. எய்க்குறூல்—எய்யாநிற்குறூல். பொன்மலைபோன்ற முலையின்மேற் பொற்பூணையும் பூட்டி முத்துவடத்தையும் பூட்டிச் செம்படாத்தையு முத்தரீகமாகப் போட்டமையா னினியிடையிறு மென்றவாறு. என்னு மென்பது குறிப்புமொழி. எனவே, இடையைத்தாங்கி யடமுதலியவற்றைத் தாங்கிப் புடைபெயர்த்துத் தனத்தைப் பரிசித்து மருங்கணைந்தானும். பகுதி—இடந்தலை. துறை—மருங்கணைதல்.

௫. இல்பொருளுவமையாவது முன்பில்லாத தொன்றை யொன்றற் குவமையாக்கி யுரைப்பது:—

உதிக்குங்கருஞாயிறென்றேயுவமை
மதிக்கும்வடமலைமாயோனைத்—துதிக்குந்
திருநாவுடையபிரான்செந்தமிழைமேயாதி
யிருநாவேவாராதிடர். (171)

என்பது இல்பொருளுவமை. என்னை? கருஞாயிறு இல்லாத பொருளாதலால் அதனைக் காளமேகம்போன்ற திருமேனிக்குவமை கூறினமையா னென்றுணர்க. திணை - பாடாண். துறை - ஓம்படை.

சொன்னவாறென்றுரைக்கக்காணேன்றுணைமேரு
வென்னவாழ்வுற்றவிணைமுலையாள்—மன்னவா
பந்துகழங்கம்மனைகைபற்றுகவென்றின்றெனையும்
வந்துதழீஇக்கொண்டாண்மகிழ்ந்து. (172)

இதுவுமது; இதனுள் துணைமேருவென்றதனுல் வடமேரு வொன்றல்ல தில்லையால் இல்பொருளுவமையாயிற்று. இவ்வண்ணம், சிந்தாமணியினும் "கோண்மீன்னு மீன்சூழ் குளிர்மாமதித் தோற்ற மொத்தே" என வந்தமையாலிதனது வேறுபாடுங்காண்க. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - குறிப்புணர்தல்.

௬. மறுபொருளுவமை யென்பது முன்னர்வைத்த பொருட்கு நிகராவதோர் பிறிதொருபொருள் பின்னரு மதன்கண் வைப்பது:—

மாண்குலாமாறுநின் வண்டமிழ்போன்மற்றொருநூல்
காண்கலேனங்கதுபோற்காண்கலேன்—நீண்டிம்
புதல்வற்கருள்புரிந்துபொற்றாணிற்றேன்று
முதல்வற்கிணையா முதல். (173)

இது மறுபொருளுவமை. திணை - பாடாண். துறை - புலவல் வாழ்த்தோடு, கடவுள் வாழ்த்துமாம்.

௭. விபரீதவுவமையென்பது முன்பிலுவமையாக வந்ததனைப் பொருளாக்கிப் பொருளை யுவமை யாக்குதல்:—

மென்றேளெனத்திரண்டவேயினங்கள்வெம்முலைக
ளென்றேவெனக்கோங்கரும்புறு—நின்றனவால்
வண்டமிழ்மாறன் றுடரிவண்பொழிலுமின்றெனக்கவ்
வொண்டொடியாய்த்தோற்றமுறும். (174)

இது விபரீதவுவமை. என்னை? "பொருளே யுவமஞ்செய்தனர் மொழியினு, மருளறுசிறப்பினஃதுவமமாகும்" என்றாராகலின். அன்றே வென்பது அல்லவோவென எதிர்மறையாகி ஆம் என்று நிற்றும். பகுதி - பாங்கற் கூட்டம். துறை - பொழில்கண்டு மகிழ்தல்.

அ. மருட்கையுவமை யென்பது உவமை கூறுவான் மருட்கை வயத்தனாகி யொருபொருட்குக் கூடாதபண்பினைக் கூடுவதாகக் கொண்டு அதனை யொன்றற் குவமையாக்கி யுரைப்பது:—

தாகம்பெற நுகர்தீந்தண் மருந்துகைத்தழலின்
வேகம்பயின்றவிதிபோலு—மோகம்
படையாதாரன் பனிவரைப்போலென்றேனும்
உடையாதுநீயுரைக்குஞ்சொல். (175)

இது மருட்கையுவமை. தெண்டியாசிரியர் கூடாவுவமை யென்பது மிது. தீந்தண்மருந்து - இனிய குளிர்ந்தவமிர்து. கைத் தழலின் வேகம் பயிலுதல்—கயந்து தழல்போலச் சுடுங்கோப மிடைவிடாமை. பகுதி—இறைமகது. துறை—பாங்கனை நொந்துகூறல்.

கூ. தலைதடுமாற்றுவமை யென்பது மேற்றொட்டு முதலே வந்த வுபமானப்பொருளினிடையினு மீற்றில் வந்த வுவமேயப் பொருண் முதலினும் இடையினின்ற வுவமவுருபு இறுதியிற் றொக்கதும் விரிந்ததுமாகப் புணர்ப்பது:—

மைப்படருங் கண்காவியொப்பவணந் தாளிணைமே
மைப்பவிடை நுண்ணூலகலல்குல்—பையரவங்
கஞ்சத்திருமாது காதலிக்குமார்பகத்தான்
றஞ்சைத்திருமானனக்கு. (176)

இது தலைதடுமாற்றவுவமை. இவை யுவமவுருபு இறுதியிற் றொக்கது. "குவளைகொங்கை குரும்பை குழல் கொன்றை" யென்பதுமிது. மையமருண்கண்—கருமை பொருந்திய மையுண்கண். ஐயவிடைநுண் ணூல்—உண்டில்லையென்று சந்தேக முற்றவிடைநுண் ணிய நூல்போலு மென்றவாறு. ஐயவிடை யென்பதற்கு ஐயனே யென அண்மைவிளியா யுவப்பின் கண்ணே மயங்கியதாகக் கூறினு னெனினுமாம். பகுதி—இதுவுமது. துறை—இயல்பிடங்கூறல்.

கo. விகாரவுவமை யென்பது உவமையாகிய தன்மைப் பொருள்களை விகாரம் பண்ணியதாக உவமிப்பது:—

தெள்ளமிர்தத் துள்ளாயதீஞ்சுவையைமெய்வேதத்
துள்ளவுணர்வையுணர்வினு—லள்ளி
யெடுத்திசைத்ததொன்றெனலாமின்பொருளான்மாறன்
றொடுத்திசைத்தவுத்தமப்பாச்சொல். (177)

இது விகாரவுவமை. உணர்வை யுணர்வாலள்ளி யென்பது உபநிடதச் சொல்லுளிருந்த ஞானத்தைத் தனதுண்மைஞானத் தாற் சொல்லிலீக்கித் திரட்டியெடுத்தென்றவாறு. இரும்பையிரும் பினலறுத் தென்பதுபோலக் கொள்க. சொல்லேனமே சொல்லு மதனுட் பொருளுமாயிற்று. சொல்லு மதனுட்பொருளும் அமிர்தி னுள்ள சுவையையு முபநிடதச் சொல்லினுள்ள வுணர்வையுந் தனது பரமஞானத்தா லள்ளியெடுத்துச் சொல்லும் பொருளுமாகத் தொ டுத் திசைத்ததொன் றெனலாமென்க. இது பனுவல்வாழ்த்து.

கக. தடுமாறுவமை யென்பது ஒருபொருள் ஒருகால் உவமையு மாய் ஒருகாற் பொருளுமாகிப் பொருடொடர்ச்சிக்கண்ணே தடுமாறி வருவது:—

மெய்வேதம்போன்றதுநின்மெய்த்தமிழ்நின்மெய்த்தமிழ்போன்
மெய்வேதமுங்காட்சிமேயதால்—வையகமேன்
றுவலவர்காரிதருநாவீறுநின்னிகரா
பாவலரிங்காரோபகர். (178)

இது தடுமாறுவமை; என்னை? "தடுமாறுவமங் கடிவரை யின்றே" என்றாராகலின். தெண்டியாசிரியர் இதர விதர மென்பது மிது. திணையுந் துறையு மிதுவுமது.

கஉ. சமுச்சயவுவமை யென்பது இதனானேயன்றி யிதனை யொப்பதினானு மொக்கும் என்பது:—

வண்ணத்தாலன்றிவடிவாலளவினு
லெண்ணிற்கமலமுகையேய்க்குமே—கண்ணன்
வழியார்துணைமாறன்மால்வரையாய்கன்னன்
மொழியார்துணைமாமுலை. (179)

இது சமுச்சயவுவமை. கண்ணன்வழியார்—கண்ணனே பரத்துவ மெனநிற்கு மார்க்கத்திணையுடையார். துணை யென்றது அவர்களான்மாவுக் குறுதித்துணை யென்றவாறு. மாறன் மால்வரையி லுள்ள தலைவனே கன்னலினது பாகுபோலு மொழியையுடையா ரென்று நீ சொல்லப்பட்டவ ருபயமுலை செம்மை நிறத்தா லொத்த தன்றி வடிவினானு மளவினானு முள்ளத்தா லுவமை குறிக்கின்ற செந்தாமரைமுகையை நீ சொன்னபடியே யொக்குமென்றவாறு. குறி வழிச்சென்ற பாங்கன் தலைவி தனமுங் காண்பனோ வெனிற் காண்ப துண்டென்பதற்குச் செய்யுள்:—"அரனம்பலத்தி, னியலுளவேயி ணைச்செப்புவெற்பாகினதீர்ங்கொடிமேல்" என்றதனாலறிக. மால் வரையாயென்றதனு னில மொன்றென்பதாயிற்று. பகுதி - பாங்கற் கூட்டம்; துறை - செவ்வி செப்பல்.

கரு. இன்சொலுவமை யென்பது பொருளினு முவமைக்கோர் மிகுதி தோன்றக்கூறி யுவமேயத்தினு மிகுதியுளவேனு மொப்பதன் றிச் சிறந்ததன்றென்பது:—

ஒன்றாயநின்முகத்தகொண்டமிழ்வேதங்குரவ
னன்றாயநான்முகத்ததவ்வேத—மென்றாலும்
வண்டமிழ்மாறாவண்டமிழ்மறைக்கொப்பன்றிமறைக்
குண்டெனலாமோவேறுயர்பு. (180)

இது இன்சொலுவமை. இதனுள் ஒப்பதன்றியென்பது ஒப்பன்றியெனச் செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது. திணை - பாடாண். துறை - பனுவல்வாழ்த்து.

௧௪. நியமவுவமை யென்பது இன்னதற் கின்னதே யுவமை யென்று தேற்றேகாரம் பெறத் துணிந்து சொல்லுவது:—

> வாய்மைமறையே நினதுவாய்த்ததமிழ்மறையின்
> வாய்மைதனக்கிணையாம் வாழ்த்துங்கால் — தூய்மழலைப்பா
> லுண்ணாதமெய்ஞ்ஞானமோங்கியமாறாகாலக்
> கண்ணனே நின்னிணையாங்காண். (181)

இது நியமவுவமை. வாய்மைமறை - மெய்வேதம். திணை - வாகை. துறை - தாபதவாகை.

> பைம்பொற்குன்றே பணையிளவனமுலை
> யம்புத்துணையே யரிமதருண்கண்
> குனிசிலையிரண்டே கொடுங்கட்புருவம்
> பனிமாமதியே பரிதீர்நன்முகம்
> கொடியே தளரிடை கொண்மூவே குழ
> லாடரவின்படமாமே கடிதடம்
> காந்தளின்றுணைமலர்க்கவினே கையும்
> பூந்தளிரன்றே புடைபெயர்மெல்லடி
> மாதே,
> படர்புகழ்மாறன்பராங்குசன்
> றடரிமால்வரைவளர்கோதையதிபலே. (182)

இதுவுமது. பா - பொருட்சீர் பதினாறாய் வந்து [illegible] யாசிரியச் சுரிதகத்தானிறுதலால் வஞ்சிப்பா. பணையிளவனமுலை - பெருத்த இளைய அழகிய முலை. அரிமதருண்கண் - செவ்வரிபரந்து கண்டார்க்கு விருப்பத்தைக் கொடுக்கு மையுண்கண். [illegible] - சேட்படை. துறை - அவயவங்கூறல்.

௧௫. அநியமவுவமை யென்பது நியமித்த வுவமையை விலக்கிப் பிறிதோருவமை புணர்ப்பது:—

தேன்சுவைக்கொண்டோங்குமகிழ்ச்செல்வாநின்செந்தமிழின்
வான்சுவைக்குவான்சுவைகொள்வான்கனியே—நான்பகர்தற்
கொப்பாகக்கண்டதுமற்றுள்ளிற்சுவைதெவிட்டா
தப்பான்மைத்தானதுமொப்பாம். (183)

இது அரியமவுவமை.

(இ - ள்.) வண்டுகள் தேனையுண்ணும் பரிமள வகுளமாலிகையை யுடைய செல்வனே! நினது திருவாய்மொழியிலுண்டான சொல்லும் பொருளும் கேட்டசெவிக்கும் ஓதினநாவிற்கும் உற்றவுணர்விற்கும் இனிமைதரும் பெரிய வினிமைக்குப் பரமபதத்துள்ளார் மனோ வாக்குக் காயங்களால் இனிமைகொள்ளும் பரமபதநாதனாகிய அக்காரக்கனியே நான் சொல்லுதற் கொப்பாகக் கண்டது. அஃதன்றி வேறுவமை குறிப்பேனாகின் முப்பொறிகளுஞ் சுவை தெவிட்டாத திருவாய்மொழியேபோலப் பண்ணும் பாடலுமாய் நடைபெறுஞ் சுருதியும் அதற்கொப்பா மென்றவாறு. அப்பான்மைத்தானதும் என்றது சுருதியை. துறை - பனுவல்வாழ்த்து.

கசு. புகழுவமை யென்பது உவமையைப் புகழ்ந்துவமிப்பது:—

விண்ணோருயிர்தளிர்ப்பான்வேலைவாயன்றுதித்த
தண்ணாரமிர்தந்தனைநிகர்க்கும்—பண்ணாற்
றிருந்துமறையைத்தமிழ்செய்தேவேசன்வெற்பின்
முருந்துநகையார்மொழி. (184)

இது புகழுவமை. பண்ணாற்றிருந்து மறை—கீதநடைத்தாய்க் குற்றமற்ற மறை; அது சாமவேதம். மறையைத் தமிழ்செய்தேவேசனெனவே வேதந்தமிழ்செய்த பெருமாள் என்னு நாவீறுடைய பிரான் என்பதாயிற்று. பகுதி - இயற்கை. துறை - புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் டலைமகன் காதற்சிறப்புரைத்தல்.

கஎ. நிந்தையுவமை யென்பது உவமையை இகழ்ந்துவமிப்பது:—

உறைகழித்துக்கைம்மிசைக்கொண்டொண்மறவரோச்சின்
பிறைபுரிவேலொப்பெனினுமேலா—நறையூர்வாழ்

தேந்துளபமால்வரைமேற்றுனேதெறுஞ்செயலா
லேந்திழையாள்வன்கண்ணிணை. (185)

இது நிந்தையுவமை. ஒண்மறவர்—கொலை மேற்கொண்டொழுகு மொள்ளிமையுடையமறவர். ஓச்சில்—செலவிடுக்கில். மிறைபுரிவேல்—கொலையை விரும்பும்வேல்; எடுத்தெறிதலை விரும்புவார் தொழிலை வேலின்மே லேற்றியது காரண காரிய மயக்கம். மறவரோச்சுகிற் கொல்வதல்லது வன்கண்போற் றுனேதெறுஞ்செய லின்றென்பதனால் நிந்தையுவமையாயிற்று. பகுதி—பாங்கற்கூட்டம். துறை—உற்றதுரைத்தல்.

கஅ. மோகவுவமை யென்பது ஒருபொருளின்மே லெழுந்த வேட்கையா லதற்கு உவமையாகக் குறிக்கப்பட்ட வதன்மேலும் வேட்கைநிகழ்ந்ததாகக் கூறுதல்:—

அம்பவளமொன்றிருப்பவன்புறுமாதொண்டையெனச்
செம்பதுமத்தேனேநின்செவ்வாயை—விம்பமுநே
ராதற்கதைவிரும்புமாழியான்கோழியூர்க்
காதற்சிறப்புடையேன்கண். (186)

இது மோகவுவமை.

(இ - ள்) ஆழியான் கோழியூர்ச் செய்யபதுமத்தினிடத்து விளைந்த தேன்போலுமொழியையுடையாய்! நினது சிவந்த வாயை யதற்கொத்த அழகிய பவளமுளதாயிருப்பவும் ஆதொண்டையை யொப்பெனநோக்கி யன்புறுநிற்கு மஃதன்றி யவ்வாதொண்டை செய்ய வாயினிறத்தோடும் வடிவிற்கு மொப்பதால் அவ்வாயினையுங் காதலிக்கப்பட்ட சிறப்புடையேனேன்கூறிய கண்கள் அவ்வாதொண்டையையும் விரும்பாநின்ற வென்றவாறு. ஆதற் கென்பது மூன்றாவது நான்காவதாயிற்று. அதையும் என்று மும்மை விகாரத் தாற்றொக்கது. விம்பம்—வடிவம். பகுதி—இடந்தலை. துறை—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

க௯. அவயவவுவமை யென்பது அவயவத்தையுவமிக் கவயவியை வாளாதே கூறுவது:—

மாதரிலவிதழ்போன்மாண்பிற்றேமாதவனால்
வானோரருந்துமருந்து. (187)

இதனுள் மாதரென்ற தவயவி. இலவித ழென்ற தவயவம். பகுதி—இதுவுமது. துறை - நலம்புனைந்துரைத்தல். புணர்ச்சி மகிழ்தலுமாம்.

வல்லிக்கொடிமருங்குன்மாதினுக்குமேருமுலை
யல்லிக்கமலமனையதடி—கல்லதர்தீ
சொல்லும்பொழுதரங்கர்தொன்னகர்சேய்த்தாயிழாய்
செல்லும்படிக்கெளிதோசெப்பு (188)

இதுவும் அவயவவுவமை.

(இ - ள்) வல்லிக்கொடிபோலு மருங்குல்; வடமேருப்போலு முலை; அல்லியோடுங் கூடிய தாமரைபோலுந் தாள்கள்; பாலோடுங் கூடிய வதரும் அழல்போலச்சுடும். சொல்லுங்காலத்தில் அரங்கர் நகரமென்றால் நெடுந்தூர மாகையா லாராய்ந்தணிந்த பூணினையுடையாய்! நினது மாதினுக் கென்றோடும் வரும்படி யெளியதொன்றல்ல வென்றவாறு. பகுதி—உடன்போக்கு. துறை—அருமையுரைத்தல்.

௨௦. அவயவியுவமை யென்பது அவயவியை யுவமித்து அவயவத்தை வாளாதே கூறுவது:—

பொன்னங்கொடியனையபொற்றொடிதன்றாட்சுவடு
மென்னன்புறத்தோன்றுமிங்கிவைக—ளன்னங்
கடிக்கமலஞ்சேரரங்கர்காளிகராங்காளை
யடிச்சுவடுமாங்கவையேயாம். (189)

இது அவயவியுவமை. அரங்கர் காளிகராங்காளை - அரங்கர் புதல்வனுங் காமன்போல்வானுங் காளையென்பதாம். பகுதி—இதுவுமது. துறை—சுவடுகண்டறிதல்.

௨௧. முற்றுவமை யென்பது அவயவ அவயவிகளை யொரு செய்யுளகத் தொக்க வுவமிப்பது:—

பொன்னெடுங்குன்றெனச்செறிந்துபுடைபரந்தபுளகமுலை
மின்னெனலாறுணுகிடையவேய்புரையுந்தடமென்றோட்
குளிர்மதிபோன்மிளிர்வதனக்கோமளப்பூங்கொம்பன்னா
டளிர்புரைமெல்லடிச்சுவடுந்தளர்ந்தனவெய்யோன்மன்றோ
குடதிசைவான்கதிர்சுருக்கிக்கொடித்தேரினொடுமறைந்தா
னடல்புனைவேடுவர்குழுகியற்றம்பார்த்தாறலைப்பார்
பொன்புனைபூண்மணிமார்பிற்புரவலவின்றிருவிரு
நன்குலத்தெம்மில்வைகிநறுந்தேன்செந்தினையருந்தி
மரையதளிற்றுயில்வைகிவைகறைவாய்த்துயிலெழுந்து
விரைகமழ்தார்மகிழ்மாறன்மெய்த்தமிழ்ச்சொற்குருகூரின்
முதிர்திரைப்பாலாழியின்வான்முகடுரிஞ்சுமுதையகிரி
கதிர்வருமுன்சேர்தல்கடன். (190)

இது முற்றுவமை.

(இ-ள்) பொன்மேருவாகிய மலைகளென்னும்படி சிக்கென்று மருங்ககன்ற புளகமுலையினையு மின்னெனத் தகுவதா நுண்ணிய விடையினையு மூங்கில்போலும் பெரிய மெல்லிய தோளினையு மதி போல விளங்கு முகத்தினையு முடைத்தாய பூங்கொம்பன்னாள் தளிர் போன்ற மெல்லிய வடியிரண்டுந் தளர்ந்தன, ஆதித்தனுங் குடதி சைவாய் வானிற் கிரணங்களை யொடுக்கிக் கொடியையுடைய தேரி னோடு மறைந்தான், வெற்றியையுடைய வேடுவர்கள் அற்றம் பார்த்து வழிபறிப்பர், இனிப் பொன்னினாற்செய்த பூணினையணியு மார்பினையுடைய மன்னனே! இற்றைப்போது நீங்களிருவிரு முத் தமகுலமாகிய எங்களில்லின்கண் வதிந்து நல்லதேனினோடுங் கூடிய தினைமாவினையுந் துய்த்து மான்றோலிற் றுயிலமர்ந்து வைகறையிற் றுயிலெழுந்து மணங்கமழாநின்ற வகுளமார்பன் மெய்த்தமிழ் பா ராட்டப்பட்ட கீர்த்தியையுடைய குருகாபுரியிடத்துப் பெருத்த திரையையுடைய திருப்பாற்கடலின்கண் வானின துச்சியைத் தைவ ருங் கொடுமுடியையுடைய வுதயகிரியிற் கதிரோ னுதிக்குமுன்னா மெய்துவதே முறைமை யென்றவாறு. மன்றும் ஓவும் அசை. பகுதி—இதுவுமது. துறை—நெறிவிலக்கு. பா—வெண்கலிப்பா.

உஉ. ஏகவுவமை யென்பது உவமையும் உவமேயமுந் திணை பான் முதல் சினை பெயர் வினை யென்பன மயங்கா தொன்று யிருக்கை:—

முற்றவுணர்த்துமுதுகாப்பியம்புணர்ப்பா
னுற்றவர்தங்கண்போன்றுறங்காவா—மிற்பிரிந்தா
னல்லியலார்வந்தனைசெய்நாவீறன்மால்வரைமேன்
மெல்லியலாரின்பவிழி. (191)

என்பது ஏகவுவமை. இதுவும் பூரணவுவமைப்பாற்படும்.

(இ - ள்) நெஞ்சமே நன்புலவ ரஞ்சலிசெய்யு நாவீறுடைய பிரான் வண்குருகூரினிடத்து மெல்லியசாயலை யுடையாரின்பவிழி யானது இனிநாமிவரை யில்லின்கண்வைத்துப் பிரிவோமாகில் அறமுதலிய நாற்பொருளு மலை கட லுடுமுதலிய பதினெட்டு வருணனையு மொழிந்தனவுங் குறைவின்றி யுணர்த்தப் படுவனவாகும் பெருங்காப்பியம் பாடுதற் குட்கொண்ட புலவர்கண்போலத் துயி லொழிந்கதோடும் தன்பவிழியா மென்றவாறு. இது கற்பினு ளில் வாழ்க்கையென்னும் பகுதிக்கண் பிரிந்து சேய்நாட் சென்று வந்து கூடிய தலைமக னவளுறுப்புக்களை வேட்கை மிகுதியாற் புதுவது புதுவதாகப் பாராட்டத் தலைமக ளிஃதொன்றுடைத்தென வஞ்சிய வழிப் புணர்ச்சியந்தியத்துந் துயிலாததைத், துயின்று துயிலொழிந் தோன் தன்கட் பிரிதற்குறிப்புளதாகக் குறித்த வேறுபாடெனக் குறிப்பானறிந்த தலைமகன் முன்னிலைப் புறமொழியாகத் தன்னெஞ் சிற் கவள்குறிப்பறிவுறுத்துவான்போல வினி நின்னிற் பிரியேனெனப் பிரியாத தன்குறிப்பினைத் தலைமகட்கறிவுறுத்தல். கலியுள்ளும் "மாசில்வண் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சியுட், பாயல்கொண் டென் றேட் கனவுவா ராய்கோற், றொடிநிரை முன்கையாள் கையாறு கொள் ளாள், கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுநள் கொல்லோ" எனத்தலைமகன் புணர்ச்சியந்தியத்துக் கனவினரற்றியதனைத் தலைவி துயிலொழிந் திருந் தவன் குறிப்புணர்ந்தனளென்பது முணர்க. அன்றியும் கற் பினுட் குறிப்பறிவுறுத்த லென்னு மதிகாரத்தின்கண் வள்ளுவரும் "கரப்பினுங் கையிகந்த தொல்லாநின் னுண்க, ணுரைக்க லுறுவ தொன் றுண்டு" என்னுங் குறட்பாவினுட் டலைவன் றன்பிரியாமைக்

குறிப்பினைத் தலைவிக்கறிவுறுத்தவாறுங் காண்க. இதனுள், தலைவி இஃதொன் றுடைத்தெனை நாடின் மடனழிந்ததன்றோ வெனின்? தலைவன்கட் டலைவி விரும்புதலா லதுவுங் கடனாயிற்று. என்னை? "தன்வயிற்காத்தலுமவன்வயின்வேட்டலு, மன்னவிடங்களல்வழி யெல்லா, மடனொடுநிற்றல்கடனெனமொழிப" என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்தானுணர்க. முதுகாப்பியம் புணர்ப்பா னுற்றவர்தங் கண் போன் றுறங்காவா மென்றதனால் தோழிகூற்றன்று; தலைவன் கூற் றெனவுணர்க; என்னை? "இவ்விடத் திம்மொழி யிவரிவர்க் குரிய ரென், றவ்விடத் தவரவர்க் குரைப்பதை முன்னம்" என்னுஞ் செய் யுளியற் சூத்திரத்தான், பெருங்காப்பியவொழுக்கம் அறிவது பெண் டன்மைக் குரிமையன்மையி னுணர்க. இங்ஙனங் கூறிய விலக்க ணங்க ளிறந்தவற்றிற்கு மினிமேல் வருவனவற்றிற்கு மிலக்கண மென வுணர்க.

உரு. மாலையுவமை யென்பது ஒரு பொருட்குப் பலவுவமை வந்தா லவை பொன்றோடொன் றிடைவிடாது தொடர்ச்சியுடையன வாகப் புணர்த்துக் கடைக்கட் பொருளை வெளிப்படையாகக் கூட்டி முடிப்பது:—

> பாற்கடலுண்மால்போலவன்மார்பிற்பைந்தொடிபோற்
> கோற்றொடியுட்கொண்டகுணமேபோ—னூற்கடலாய்ந்
> தாமாறுணர்ந்தாரறம்பயின்றநாவகலாப்
> பாமாறன்சொன்னதமிழ்ப்பா. (192)

இது மாலையுவமை. அறம்—வேதம். உட்கொண்ட குணம்— கருணை. துறை—பனுவல்வாழ்த்து.

> தென்னரங்கனுந்திச்செழுமலர்போலம்மலர்நன்
> மன்னுமயன்போலயன்மனத்து—ளான்மறைபோ
> னீங்காதொருபொழிற்கன்னிறைவியம்போனின்றதொன்று
> பாங்காகக்கண்டனன்வெற்பா. (193)

(இ - ள்) வெற்பனே! திருவரங்கேச னுந்தித்தாமரைபோல வும் அத்தாமரையுள்வைகும் பிரமனைப்போலவும் பிரமன்மனத்துட்

குடிகொண்ட நல்ல சுருதிபோலவும் ஒருபொழுதும் நீக்கமின்றி நீகூறிய பொழிற்கண் ணோவியம்போனின்றதொரு பெண்ணுருவத்தைக் காவின தொருபக்கமாகக் கண்டனெனென்றவாறு. ஓவியம் போனின்றதென்றான் உயிர் நின்னிடத்தும் உடலங்குமாக நின்றதென்பது தோன்ற. ஒருபக்கத்தே நின்றதென்றான் ஆயத்தை நீங்கி நிற்பது தோன்ற. பகுதி—பாங்கற்கூட்டம். துறை—பாங்கன்கண்டமைகூறல்.

உச. அந்தாதியுவமை யென்பது ஒரு செய்யுளகத்துப் பல பொருட்குப் பலவுவமை வந்தால் முதலேயுவமஞ்செய்த வுவமேயப் பொருட்பெயரினை யாகுபெயராதல் அன்மொழித்தொகைப்புறத்து வந்தபெயராத லாக்கித் துணித்துநிறீஇ யவ்வுவமேயப் பெயரினை யந்தாதித் துவமானப் பெயராக்கி யுவமவுருபு கொடுத்துப் பின்னரதன் மேல்வரு முவமேயப்பொருளோடு புணர்த்து நிகழ்த்துவது:—

குருமணிகுயின்றபொற்குடமெனத்தகைசால்
பருமணிவடந்தோய்ந்தெழுதருபணைமுலை
முலையெனப்பொடித்ததாமரைமுகைமுகைநெகிழ்
பொழுதுகுதண்ணறவெனவுறுநர்நன்மார்பத்
திழுகுமான்மதமளாவெழுபுனற்சங்கணித்
துறைவளங்கெழீஇயதொன்மைசான்மரபி
னீங்கிதுபுவனம்யாவையுந்தழைத்தற்
கோங்கியவிராமாநுசமுனியிருக்கை
யாங்கதுதருமமோர்படிவமுற்றனைய
பாங்குறுசக்கரபாணிமேய்புனைபதி
மழைமுகிழ்த்தெழுந்தபொன்மாளிகைச்சூளிகைத்
தழைதுகிற்கொடித்திரடாமவெண்மதியகட்
டுறுமறுத்துடைத்துவானோரிழுடங்கூங்குது
முருகார்மொய்ம்மகிழ்மாறன்
குருகாபுரியெனக்கூறுநன்னகரே. (194)

இது அந்தாதியுவமை. இதனுள், பணைமுலை யென்பது பணைத்த முலையினையுடையாயென வினைத்தொகைப்புறத்துவந்த வன்

மொழித்தொகைப் பெயராய் அண்மைவிளியேற்றுத் துணித்து நிறீஇயவாறும் முலையென வருபெயரினை யுவமானப் பெயராக்கி, யுவமவுருபுகொடுத்து, பின்ன ரதன்மேல்வருந் தாமரை முகை யென்னு முவமேயப் பொருளோடும் புணர்த்ததுங் காண்க. முகை நெகிழ்பு—முகைநெகிழ்ந்து. ஒழுகுதண்ணறவென—ஒழுகுதண் ணறவுபோல. வுறுநர் - தன்னிடத்திலே பரிசிப்பார். இழுகு மான் மதம்—பூசுங்கத்தூரி. அளாயெழுபுனற் சங்கணித்துறை—கலந்தோ டும் புனலையுடைய திருச்சங்கணித்துறை. ஈங்கிது வென்றது தமக்கு முன்னானவிடத்தை. ஆங்கது வென்றது தமக்குச்சேய்த்தான விடத் தை. ஊங்குது வென்றது இரண்டிற்கும் நடுவான விடத்தை. தாம வெண்மதி—ஒளியையுடையமதி. ஒழிந்த வகலமுறையிற் கொள்க. அஃதேல் "அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே" எனத் தொல் காப்பியனா ரிதனைக்கூறி மறுக்கவும் இங்ஙனங் கூறுமது மாறுகொளக் கூற லென்னுங் குற்றமாம் பிறவெனின்? ஆகாது; என்னை? அஃ தொருபொருளோ டொருபொருளை யுவமித் ததற்குவமவுருபு கொ டுத்துப் பிறிதொருபொருளை யுவமித்தல். அதற்குச் செய்யுள்:— "மதியத்தன்ன வாண்முகம்போலும், பொதியவிழ்தாமரைப் புதுப்பூப் பொய்கை" என்பது, மதியத்தன்ன வாண்முகத்தை யொக்கும் தாம ரை யென்றமையின் அவை யொன்றிலொன்று பொருந்தாதென் பது கருதிமறுத்தார், இஃதன்னதன்று. என்னை? பருமணிவடந் தோய்ந்தெழுதரு பணைமுலையினை யுடையாயெனத் துணித்துக்கூறின மையா னென்றுணர்க. "ஈர்ந்து நிலந்தோயு மிரும்பிடித் தடக் கையிற், சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கினள் குறங்கென, மால்வரை யொழுகிய வாழை வாழைப், பூவென" என்பதுபோலக் கூறினாரென்க. பகுதி—உடன்போக்கு. துறை—பதிபரிசுரைத்தல். பா—நேரிசை யாசிரியப்பா.

௨௫. போதுநீங்குவமை யென்பது உவமைமைக் குறிப்பினா னுதல் வெளிப்படையானுதல் கூறிமறுத்துப் பொருளன்னை யே பொருட்குவமையாக்கி யுரைப்பது:—

முற்குணத்தான்மாகர் முலைப்பாலருந்தாத
நற்குணத்தால்வேதமொருநான்கினையும்—சிற்குணத்தா

லோதா துணர்ந்துணர்த்துமுத்தமமாறற்கிணைபார்
மீதார்மனனேவிளம்பு. (195)

இது குறிப்பால் வந்த பொதுநீங்குவமை. இதனுள், மனனே விளம்பென்பது மரபுவழுவமைதி; என்னை? நாவாகிய பொறியி னது கிரியையை அந்தக்கரணத்தின்மேலேற்றி யதனைக் கூறுக வென் றதனல். நாவாகிய பொறிக்குச் சொற்கிளத்தலுஞ் சுவையறிதலு மாகிய இருதிறத்தனவா மவையிரண்டு மந்தக்கரணங்கள் கூடாதே யதற்குங் கூடாதாதலா னதனை யங்ஙனங் கூறப்பட்டது. திணை— பாடாண். துறை—"அமரர்கண் முடியு மறுவகை யானு" மென்பத னுன் முனிவர்வாழ்த்து.

வாரியைமொண்டுண்டோன்வசிட்டன்முதலாய
சீரியரின்ஞானஞ்செறிந்ததாற்—காரிதருஞ்
சேயேயுடையநங்கைசெம்முலைப்பாலுண்ணுதாய்
நீயேநினக்குநிகர். (196)

இது வெளிப்படையாய்வந்த பொதுநீங்குவமை. துறை— இதுவுமது. ஆகப் பலபொருளுவமைமுதற் பொதுநீங்குவமை யீறாக வுவமைவிரி யிருபத்தைந்தும் அடைவே காண்க. (கசு)

102. சிறப்பினும்வரூஉந்திறமுமொன்றுளதே.

(எ - ன்.) இஃ துவமவிரியு ளோதாததாகவொழிந்த தொன் றுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) ஒருபொருளைப் பிறிதொருபொருளாகச் சிறப்பித் துச் சொல்லுமிடத் துளவாய் வரூஉங் கூறுபாடு மொன்றுளதென்ற வாறு. சிறப்பென்பது ஒருபொருளையெடுத் ததற்குச் சிறந்த பல வடைகளையு முவமித் தவற்றினை யுவமையாக்கி யுரைப்பது.

நுண்டுகிற்கொடிகளுடங்குபுவளங்கெழு
வெண்பொன்மாளிகைசூலாம்வீதிதெண்டிரையெழும்
பாற்கடற்பரப்பதாய்வரிபலபயின்மதிண்
மேற்படநிவந்துவிளங்குகோபுர

மைவாய்ச்சேடன்மண்டலித்தனனாகிப்
பைவாய்த்தலைநிமிர்பான்மையவாகக்
கருங்கடன்மொண்டெழுங்கருவிக்கார்மழை
யொருங்கதனனந்தலையுறப்படிந்தொடு
மோங்குபொற்கம்பத்துச்சிமேலதனொளி
பாங்குறவுச்சியிற்பதிதருபானு
யோகநித்திரைகொளுமுரவோனுந்தியி
னேகதாட்டாமரைப்பொகுட்டிறைவனைநிகர்
சினகரக்குருகாபுரியினுட்செவ்வியி
னனவரதமுஞ்சராசரங்களாக
வுதிக்குமன்னுயிர்களையுவந்தே
துதிப்பர்நித்தியரெனத்துறவுளோரே. (197)

இது சிறப்புவமை. திணை - இதுவுமது. துறை - சினகர வாழ்த்து. (கஎ)

103. அடையொடுபொருட்கடைபுணர்க்குமஃதிரட்டை.

(எ - ன்.) இதுவும் விரியுளோதாத வொழிபுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) அடையடுத்த முக்கியப்பொருட் கொப்புமைகூறும் ஒப்புடைப்பொருளிடத்து முக்கியப்பொருளி னடையுலப்படப் புணர்ப்பது மிரட்டை யுவமையா மென்றவாறு. புணர்ப்பது மென்னு மும்மையால் ஒற்றைக்கிளவியும் இரட்டைக்கிளவிவழித்தாகி வருவன கொள்க; என்னை? "இரட்டைக்கிளவியிரட்டைவழித்தே" என்றாராகலின். உவமை யென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றது.

நறைமல்கியகொழுங்காவியைப்போனள்ளிரவினுநீ
டுறைமல்கியகண்டுயிலாளையன்பார்க்குரைக்கிலநான்
மறைமல்கியசெந்தமிழ்மாறன்வண்குருகூர்ப்பொருநைத்
துறைமல்குசேவற்சிறையிறைநீங்கிற்றுயரன்னமே. (198)

இஃதிரட்டையுவமை; நறைமல்கியகாவிபோ லுறைமல்கியகண் ணென்பதா லறிக. மல்குதல் - பெருகுதல். உறை—துளி. இறை நீங்கில் - சிறிது நீங்கில். துயரன்னம் - துன்புறுமன்னம். பருதி - ஒருவழித்தணத்தல். துறை - ஒதிப்பெடையோடியுரைத்தல்.

ஊனூறியவிருகோட்டொருமாவையுறுபுனல்வன்
மீனூறுசெய்வதைத்தீர்த்தபிரான்வடவேங்கடத்திற்
றேனூறிலவிதழைக்கண்டபோழ்திலென்சிந்தையும்பர்
வானூர்மதிமுகத்தாளிதழாகமதித்திடுமே. (199)

இது ஒற்றைக்கிளவி யிரட்டைவழித்தாய்வந்த வுவமை; இத னுள், தேனூறிலவின்மலரைக்கண்டபோழ் தெனக் கூறியவழிப் பானமுறு மித ழென்றுதே யிதழென ஒற்றைக்கிளவியாய்க் கூறின மையா னென்றுணர்க. பின்னர்வந்தவிதழ் - அதரம். உம்பர் வானூர் மதிமுகத்தா ளென்பதன்கண்ணு மிவ்வுவமை வந்தவாறு காண்க. அது "கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுக - லிரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றுங் காட்டிடை" என்னுங் குறுந்தொகைப் பாட்டினுங் காண்க. முன்னர்வந்ததற்கும் "பொன்காண் கட்டளை கடுப்பச் சண்பின் - புன் காய்ச் சுண்ணம் புடைத்த மார்பின்" என்பதனுட் காண்க. பகுதி - இடந்தலை. துறை - புனங்கண்டு மகிழ்தல். (கஅ)

104. உவமையுமுருபுந்தொடர்வழிப்பிறிதுமொன்
றுவமேயப்பொருட்கடைபுணர்ப்பதுமுள.

(எ - ன்) இதுவு மெய்தாத தெய்துவித்தது.

(இ - ள்) ஒப்புடைப் பொருளொடு புணர்ந்த வுவமவுருபிற்குப் பின்னுகப் பிறிதுமோ ரொப்புடைப்பொருண் முக்கியப் பொருட் கடையாக முன்னோராற் புணர்க்கப்பட்டு வருவது முளவென்றவாறு. இஃ திலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணம் கூறியதெனவுணர்க.

அம்பனையவேற்கண்ணணங்காலறிவழிந்த
திம்பருனக்கெய்தியதாலெவ்வுளா—னும்பரெலாம்
போற்றவருண்மாலைப்போற்றார்போலாயினையான்
மாற்றமிதற்கென்னுரைக்கேன்மற்று. (200)

அம்பனைய வேற்கண்ணென்றவழி யுவமப்பொருளின துருபின் பின்னர் வேற்கண்ணென வந்தவாறு காண்க. இதற்கு முன்னோர் கூறிய விலக்கியமாகக் கண்டன யாவையோ வெனின்? "துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்" எனத் திருத்தக்கமாமுனிகள் கூறிய

சிந்தாமணியினும் " ஆம்பலுறுந் தேம்பொதி நறுவிரைத்—தாமரைச் செவ்வாய் " என்புழி "தேம்பொதிநறுவிரை யாம்பலுறுந் தாமரைச் செவ்வாய் " என இளங்கோவடிகள் பாடிய அந்திமாலைச்சிறப்புச் செய்காதையினுங் கண்டவை யென்றுணர்க. இம்பருனக்கும் என்னு மும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது. பகுதி—பாங் கற்கூட்டம். துறை—பாங்கன்கழறல். (கக)

105. மரபினும்வருவதோர்மரபுடைத்தென்ப.

(எ - ன்) இதுவு மெய்தாததெய்துவித்தது. இலக்கியங்கண் டதற் கிலக்கணங்கூறலு மாம்.

(இ - ள்.) ஒருதொடர்பினு ளொருபொருட்காதல் பலபொ ருட்காதல் உவமை கூறுமிடத் துவமப்பொரு ளொருகுழுவினு ளொருமரபாகப் பலவுவமம் வருவது மரபுவமையா மிலக்கணத்தை யுடைத்தென்று கூறுவர் சான்றோ ரென்றவாறு.

செந்தாமரைவதனஞ்சேதாம்பல்வாய்நயன
நந்தாதசெங்குவளைநாடிங்காற்—கொந்தார்
வகுளம்புனைவார்வரைமயிற்குக்கஞ்ச
முகுளம்புணர்மாமுலை. (201)

இது மரபுவமை; என்னை? கோடு கொடி நீர் நிலம் என்னும் நால்வகைப் பூக்களுள் நீர்ப்பூவாகிய குழுவுள் செம்மையென்னு மோரி லக்கணத்தனவாந் தாமரை யாம்பல் குவளை யென்னும் மூன்றினையும் முகம் வாய் நயனம் முலை யென நான்கிற்கு மரபுபொருந்துவனவாக வுவமம் புணர்த்தலினெனக் கொள்க. இதற் கிலக்கியம் கண்டாவது "கடையாயார் நட்பிற் கமுகனைய ரேனை, யிடையாயார் தெங்கினனை யர் - தலையாயா, ரெண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்டஞான் றிட்ட தே, தொன்மை யுடையார் தொடர்பு" என்பதனுள் ஓரினத்தனவா கிய புறக்காழ்ப் புன்மரமேகூறி யொழிந்தமரங்க ளொப்பன வாவா யினுங் கூறாராயினாதலான் மரபுவமை யாமென வுணர்க. துறை - இயல்பிடங்கூறல். (உ0)

106. ஒத்ததுவென்றதென்றொருபொருட்குவமை
வைத்தனவாமொருதொடர்பினும்வருமே.

(எ - ன்.) இதுவு மெய்தாத நெய்துவித்தது.

(இ - ள்.) ஒருபொருட் குவமைகூறுமிடத்து ஒருபொருளை யொத்தது ஒருபொருளை வென்றது என் றிருபொருளைக் குறித்தன வா யொருசெய்யுளகத்து வருவனவு முவமவிலக்கணத்திற்குக் கூடியும் நீங்கியும் வருமென்றவாறு:—

கூற்றுவன்வேல்போன் றுருகன்வேலைவென் றுகொலை
யாற்றலுறும்வன் கண்ணமர்விளைப்பத்—தோற்றமுறுங்
கொல்விப்பாவைக்கிணை யாய்நின் றதெவன் கோகனக
வல்லிப்பாவைக்கிணையாவாய். (202)

இது ஒத்தது வென்றதென்றல். ஆற்றல்—பெருமை. தோற்றம்—பொலிவு. கொல்விப்பாவை—காமுகரைக்கொல்லும் பாவை. கோகனகவல்லிப்பாவை—திருமகள். பகுதி—இயற்கை. துறை—இரந்துபின்னிற்றல்.

தெண்ணறவைவென் றுதிரைத்தெள்ளமிர்தையொத்தமொழிப்
பெண்ணரசேமாதவன்றென்பேரைவாய்த்—தண்ணறும்பூக்
கொய்யாமலாயமுடன்கூடாமலூசலிற்றாள்
வையாமனின்றதென்னேமற்று. (203)

இது வென்ற தொத்த தென்றல். பகுதி—இதுவுமது. துறை - முன்னிலையாக்கல். (உக)

107. ஏதுநுதலியமுதுமொழியினும்வரும்.

(எ - ன்.) விரியுவமையினு ளின்னு மோ ரொழிபுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) அவ்வுவமை யேதுப்பொருளைக் குறித்து முடித்தற்குப் பிறிதொரு பழமொழியினும் வருமென்றவாறு:—

பாம்புகடித்ததற்குத்தேளுக்குப்பார்ப்பதுபோ
லாம்புகழ்மால்கச்சியணிவரைவா—யாம்பகட்டா
லோடத்துணிந்தளித்தானுய்த்தநோய்க்கின் றுவெறி
யாடத்துணிந்தானறிவு. (204)

இது ஏதுநுதலியமுதுமொழியுவமை ; என்னை ? "நுண்மை யுஞ் சுருக்கமு மொளியுடை மையு, மென்மையு மென்றிவை விளங்கத் தோன்றிக், குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வரூஉ, மேது நுதலிய முதுமொழி யென்ப" என்றாராகலின். இதனுட் குறித்தபொருண் முன்ன ரொரு முதுமொழியினைவைத்துப் பின்னர்த் தான்குறித்த பொருளை வெளிப்படையாக வைத்தமையா னெனவுணர்க. பகட் டாலோடத் துணிந்தளித்தானென்பது யானையைக்கண் டியாங்கள் பயந்தோடாநிற்ப அவ்வியானையையும் பொருதற்குத்துணிந் திவளு யிரைத் தந்தானென்க. உய்த்தநோய்க்கு—தந்தநோய்க்கு. வெறி யாடத்துணிந்தான் என்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. அறிவென்பது தீண் டறியாமை. "உழுத வுழுத்தஞ்செய் யூர்க்கன்று மேயக், கழுதை செவியறிந் தற்றால் - வழுதியைக், கண்டன கண்ணீ ருகுப்பப் பெரும் பணைத்தோள், கொண்டன மன்னோ பசப்பு" என்பதுமிது. துறை— வெறி விலக்கு. (உஉ)

108. பிசியினும் புலப்படும் பெற்றியதாகும்.

(எ - ன்.) இதன் முன்னர் விரியுவமையி னொழிபுகூறி யித னுட் டொகையுவமையின தொழிபுணர்—ற்று. பிசியென்பது நற் பொருள் ; என்னெனின் ? "பிசியென்ப பொய்யுஞ் சோறும் பேசுநற் பொருளும்" என்பதனாலறிக.

(இ - ள். பிசியென்ற இலக்கணத்தோடும் புலப்படு மியல்பினை யுமுடைத் தவ்வுவமை யென்றவாறு. அஃதாவது உவமேயப் பொருட்குள்ள சினை வினை சார்பு முதலியன வுவமப்பொருட்கண் ணில்லையாயினும் அவற்றை யதனொடு சார்த்தி யுவமப்பொரு ளொன் றினையுங்கூற வுவமேயப்பொருளு மேதுவு முவமவுருபும் விரிந்து புலப்படுதலாம்.

வருங்குன்றினைக்கடிந்தெம்மன்னுயிரைத்தந்தா
னிருங்கங்கணைக்குன்றிருப்பப்—பெருந்தகைசால்
செந்தமிழ்மாறன்சிலம்பிற்சேய்நீநடித்தருந்த
வந்ததையாமேனதடுப்பேன்மற்று. (205)

இது ஒப்பொடு புணர்ந்த வுவமத்தானுஞ் சார்பினானும் வந்த பிசியுவமை; என்னை? "ஒப்பொடு புணர்ந்த வுவமத் தானும், தோன்று

வது கிளந்த துணிவி னானு, மென்றிரு வகைத்தே பிசிவகை நிலையே" என்றாராகலின். இதனுள், வருங்குன்றினை யென்றது யானையை எனவும், இருங்கங்கணக்குன்றென்றது சார்போடுந் தோளினை யெனவும் வினையானும் வடிவானும் சார்பானும் உவமவுருபு முதலியனவு முவமேயப் பொருளும் புலப்படுவதாயிற்று. ஒழிந்த அகல முரையிற் கொள்க. பகுதி—இதுவுமது. துறை—களிற்றிடையுதவிக் கறத்தொடு நிற்றல். (உ௩)

109. முக்கியப்பொருட்குமுக்கியப்பொருளுவமை
புணர்ப்பதுமுதன்மைப்புலனெறிவழக்கே.

(எ - ன்.) இதுவு மொருவகையாமொழி புணர்—ற்று.

(இ - ள்.) உவமேயப்பொருட் குவமேயப்பொருள்களை யுவமமும் பொருளுமாக்கிச் செய்யுளகத் துரைப்பனவும் புலவராற்று வழக்கமா மென்றவாறு. இது இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணங் கூறல்.

சிதரினைமுத்தனெனுந்தேற்றமுறச்சிந்தையினுட்
பேதைமைபோலற்றபிறர்நசையும்—பாதகமாம்
பொன்றாவழுக்காறெனப்போயதுபுலமைக்
கொன்றாப்புறங்கூறலும். (206)

என்பது, நெஞ்சமே நாம் சீமந்நாராயணனே யகிலாண்டகோடி பிரமாண்டங்களையுஞ் சத்தாவரணங்களையும் பிரகிருதியையும் கடந்து மேலாய விரசைக்கக்கரையா முத்தியைத் தருவதற்குரிய னென்ப தாரியனாலுணர்ந்து அறிவுபிறந்தபின்னர் நம்மிடத்து முன்பு நின்ற வறியாமைபோல வகன்ற தொழிந்த வரனயனென்னு மிருவரைப் பற்றின பசையும்; அதுவுமன்றிப் பாதகத்திற் கேதுவா மழுக்காற கன்றதுபோலகன்றது அறிவிற்குப்பொருந்தாப் புறங்கூறலும் ஆதலாவினி நா மீடேறினே மென்றவாறாயிற்று. திணை-பொதுவியல். துறை-முதுகாஞ்சி. எதிர்மறைகளை யுவமமும் பொருளுமாக்கிய திரண்டானும் பெறுதற்கு. இலக்கியம் "இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங், கழிபே ரிரையான்க ணோய்" என்பதனாலறிக. (உச)

110. உருவகநிரனிறையதிசயஞ்சிலேடை
தற்குணந்தற்குறிப்பற்புதம்விரோத
மொப்புமைக்கூட்டமேதுவிலக்குடன்
மெய்ப்படவிரவுமேதகவுடைத்தே.

(எ - ன்.) அவ்வுவமையலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடுங் கூடிவருமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) உருவகமுதலாக விலக்கீறாக மேற்கூறப்படும் பதினோரலங்காரங்களுடன் விரவிவரு மவ்வுவமையலங்காரமென்றவாறு. மெய்ப்படவிரவும்—பொருள்பெற விரவு மென்பதாம். மேதகவுடைத்து—பெருமையுடைத்து. (உரு)

111. இவைதத்தமவிலக்கணங்களிற்றிறம்பா
துவமைச்சொற்புணர்ந்திறினஃதுவமை.

(எ - ன்.) இஃ தவ்வுவமையலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடுங் கூடி வருவதற் கோ ரறிகுறியுணர்—ற்று.

(இ - ள்) இவை பதினோரலங்காரமுந் தனக்குத் தனக்கு விதித்த விலக்கணங்களிற் குன்றா துவமவுருபுடனே கூடி யுவமையாந் தன்மைபெற முடியுமாயி னவற்றை யவ்வவபெயரானே யுவமையென்று பெயர்கொடுத்து வழங்கப்பெறு மென்றவாறு.

பூந்தண்வகுளாபரணன்புயசைலம்
வாய்ந்தவருவிவரைமானும்—பாய்ந்ததிரை
தங்கொலிநீர்வையந்தனைச்சூழிருடிரத்தும்
பொங்கொளிசேர்முத்தவடம்பூண்டு. (207)

இது உருவகவுவமை. இதனை முதனூல்செய்த தண்டியாசிரியர் உருவகத்தின்க ணுவமையுருவக மென்றார். அதற்குக் காட்டிய, "மதுமகிழ்ந்த மாதர் வதன மதிய, முதய மதியமே யொக்கும்" என்ற செய்யுளகத் துருவகவாய்பாடாகவத் துவமைவருமொழியாதலி னது பொருந்தாதாதலா னிவ ரதனை யுவமையி னுருவகவுவமை யென்று பெயர்கொடுத்ததே பொருத்தமென்றுணர்க. பூந்தண் வகுளா

பரணன் - பொலிவினையுங் குளிர்மையையுமுடைய மகிழமாலிகையை யாபரணமாகவுடைய மாறன். புயசைலம் - திருப்புயங்களாகியமலை. வாய்ந்த - புலப்படுவதான. அருவிவரைமானும் - நீரருவியோடு கூடிய வரையையொக்கும். பாய்ந்ததிரை - பரந்ததிரை. புயசைலம் முத்துவடம்பூண்டதால் நீரருவியுடன்கூடிய மலையை யொக்குமெனக் கூட்டுக. திணை - பாடாண். துறை - புயவருணனை.

> மலைமதிநீதன்மாறன்வரைவேல்விழியாண்
> முலைவதனநண்பாமொழி. (208)

இது நிரனிறையுவமை. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்பிடங்கூறல்.

> புருவநயனம்பொருசிலைவேல்போன்ற
> திருமகணின்றேடுவரிற்செல்வா—கருவிளைமென்
> பூநீனிறமாயன்புட்குழிசூழ்வாசமலர்க்
> காநீர்த்தடமாங்கடம். (209)

இதுவுமது. இவையிரண்டும் பெயரொடுபெயர் நிரனிறை யுவமை. வாசமலர்க்காநீர்த்தடமாம்-பரிமளமலர்ச் சோலையும் வாவியும் போலக் குளிர்மையையுடையவாம்; கடம் - சுரமென்றவாறு. நின் றேடுவருகி லவளுக்கெனக் கூட்டுக. ஒழிந்த வகல முறையிற் கொள்க. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - ஆதரங்கூறல்.

> காருலாவியகொழும்பொன்மணிமாடவெயிற்பிழம்புகதுவநாளு
> மேருமால்வரையெனவேபொலிந்தபனிவரைக்குலங்கள்வேலைநீர்சூழ்
> பாருமாடகநகரிற்சிறந்தவிறன்மதன்மகுடபந்திமானும்
> வாருலாமுகிழ்முலைமங்கையருமலைமகள்குழுவின்வாழ்வார்மன்றே. ()

என்பது குணவதிசயவுவமை. திணை - பாடாண். துறை - நகர வாழ்த்து. (குருகாமான்மியம்.)

> வார்செறிந்துகல்லாரமன்னியகலத்தவாய்த்
> தார்செறிந்தவல்லியெழுதற்கிடமாஞ்—சீர்செறிந்த
> நற்றிருமால்வைகியதென்னுகைத்தடமானு
> முற்றிழையாண்முற்றுமுலை. (211)

இது செம்மொழிச்சிலேடையுவமை. தடத்திற்குந் தனத்திற்குஞ் சிலேடை.

(இ - ள்.) தண்ணீர்பொருந்திச் செங்கழுநீரோடுங்கூடி யிட மகன்றதாய்ப் பூநெருங்கின வல்லிக்கொடிக டோன்றுதற் காகரமாந் தடத்தையொக்கும், கச்சினதகத்தடங்கி மாணிக்கப்பூ ணிலைபெற்று மார்பிடத்தவா யொழுங்குசேர்ந்த தொய்யிலெழுதுதற் கிடம்பெற்றன முற்றிழையா ளிளமுலையென்றவாறு. பொலிவுகுடிகொண்ட நல்ல திருமால்வைகு மழகிய திருநாகைத்தடத்தை யெனக் கூட்டுக. தடத்தின்மேற் சொல்லுங்கால், வார்—தண்ணீர். செறிதல்-பொருந்துதல். கல்லாரம் - செங்கழுநீர். மன்னி - கூடி. தார் - பூ செறிதல் - நெருங்குதல். வல்லி - கொடி. எழுதல் - தோன்றுதல். இடமாம் - ஆகரமாம். தனத்தின்மேற் சொல்லுங்கால், வார் - கச்சு. செறிதல் - அடங்குதல். கல்லாரம் - மாணிக்கப்பூண். மன்னி - நிலைபெற்று. அகலம் - மார்பு. தார் - ஒழுங்கு. செறிதல்—சேர்தல். எழுதல் - எழுதுதல். இடமாம் - இடம்பெற்றதாம் என்க. பகுதி - பாங்கற் கூட்டம். துறை - செவ்விசெப்பல். பகுதி - இயற்கை. துறை - நலம்புனைந்துரைத்தலுமாம்.

மான்மதங்கூர்வெங்களபமட்டிக்கமைந்துளவாய்க்
கானிலவாவாரநிழல்கைக்கொண்ட—ஞானமுனி
செஞ்சொற்றமிழ்மலையமேபோலுஞ்சீதரன்வாழ்
தஞ்சைத்திருமான்றனம். (212)

இது பிறிமொழிச் சிலேடையுவமை. இது மலையத்திற்குந் தனத்திற்குஞ் சிலேடை.

(இ - ள்.) மயக்கத்தைத் தருங் கடமுண்டான வெம்மையைச் செய்யும் யானையும் பூவிற்றேனும் வைத்ததேனும் நிறைந்துளவாய்க் காடாய இலவும் ஆச்சாவும் சேர்ந்த மலைப்பக்கங்கள் குளிர்மையைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட தமிழ்மலையை யொக்கும், கத்தூரிமிகுந்த விருப்பத்தைத்தருஞ் சந்தனச்சேற்றைப் பூசப் புளகித் திறுகிய வலியையுடையவாய்ப் பரிமளநிலைபெற்று முத்தினொளியைத் தன் னிடத்துக்கொண்ட புனமான்போலும் விழியையுடையாள் தனம்

என்றவாறு. ஞானமுனி செஞ்சொற் றமிழ்மலையை யெனவுஞ் சீத ரன்வாழ் தஞ்சைத் திருமான்றனமெனவு முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக. கூர் வெங்களபம் - வினைத்தொகை. ஏகாரம் - அசை. பொதியத் தின்மேற் சொல்லுங்கால், மால் - மயக்கம் மதம் - கடாம். கூர் - உண்டான. வெம்மை - வெப்பம். களபம்-யானை. மட்டு-பூவிற்றேன். இக்கு - வைத்ததேன்; "தேன், றுளியோடுமதுத்துளி" யென்றார் சிந்தாமணியினும். அமைதல் - நிறைதல். உளவாய் - உண்டாய். கான் - காடு. இலவு - இலவமரம். ஆ - ஆச்சாமரம். வாரம் - பக்கம். நிழல் - குளிர்மை. முலைமேற்சொல்லுங்கால், மான்மதம் - கத்தூரி. கூர்தல் - மிகுதல். வெம்மை - விருப்பம் களபம் - சந்தனச்சேறு. மட்டித்தல் - பூசுதல். மைந்து - வலி. கான் - பரிமளம். நிலவா - நிலைபெற்று. ஆரம் - முத்துவடம். நிழல் - ஒளி. கைக்கொண்ட வென்ப திருதலைக்குமொருபொருள். இது பகுதி - இயற்கை. துறை- நலம்புனைந்துரைத்தல்.

> நடுக்கற்றறைவளத்தினன்பொருள்களெல்லா
> மிடுக்கற்றுதவுமியல்சான்—றொடுக்கமற
> வேய்ந்தமலைபமெனவளர்கின்றான்பரன்சீ
> ராய்ந்ததமிழ்மகிழ்மாறன். (213)

இருவகைச் சிலேடையும் விரவி யிரண்டுபொருளைக் கவிநாயக னுக் குவமையாக்கி யவற்றை யிரட்டுறமொழிந்து மூன்றாவது கவி நாயகன் மேலுஞ் சிலேடை செல்வதாக வவனு மவைபோலிருந்தா னென்னு மூன்று பொருள் பயந்த சிலேடையுவமை. இது பொதியத் திற்குங் கடலுக்குங் காரிமாறப்பிரானுக்குஞ் சிலேடையுவமை.

(இ - ள்.) அசைவற்றுப் பக்கப்பாறைகளின் வளத்தோடுங் கூடி நல்லபொருள்களையெல்லாங் குறைவற்றளிக்கு மியல்பமைந் தழி வின்றித் தகுதியடைந்த பொதியமலையொப்பெனவும் தழையா நின் றனன், மத்திமம் பாராகிய தறைவளத்தோடுங்கூடி நல்ல பொருள் களை யெல்லாங் குறைவறவளிக்கு மியல்பமைந்து அழிவின்றித் தக வடைந் தழகிய வலையையுடைய கடலை யொப்பெனவுந் தழையா நின்றனன், அவன் யாரெனில் உண்மைநூல்களை யோதாதுணர்ந்து பிறர்க்குணர்த்தும் வளத்தினோடுங்கூடி நல்ல பொருள்களையெல்லாங்

குறைவற வளிக்குந் தகுதியடைந்து பரத்துவ சொரூப ரூபகுண விபூதியாகிய பொலிவினையாராய்ந்த திருவாய்மொழி யென்னுந் தமிழையுடைய திரு மகிழ்மாறன் என்றவாறு. மலையத்தின்மேற் சொல்லுங்கால், நடுக்கு - அசைவு. அற்று - இன்றி. அறை - பாறை. வளத்தின் - வளத்தோடுங்கூடி. கடன்மேற் சொல்லுங்கால், நடு-மத்திமம். கற்றறை - பாராகிய தறை. வளத்தின் - வளத்தோடுங்கூடி. மாறன்மேற் சொல்லுங்கால், நடுக்கற்று - உண்மைநூல்களையோதாதுணர்ந்து. அறை - உணர்த்தும். வளத்தின் - வளத்தோடுங்கூடி. என்க. எல்லாம் -முழுதும். இடுக்கு - குறைவு. அற்று - இன்றி. உதவும் - அளிக்கும். இயல் - இயல்பு. சான்று - அமைந்து. ஒடுக்கம் - அழிவு. அற்று - இல்லையாக. என்க. இப் பாட்டினுள் "வளத்தி னன்பொருள்களெல்லா மிடுக்கற்றுதவு மியல்சான்றொடுக்க மற வேய்ந்த" வென்னுந் துணையு மூன்றுபொருட்கு மத்தச்சிலேடை யொன்றாய் நின்றன. அவற்றுள்ளும் பொருளென்பது பலபொருளொருசொல்லாதலின் மலை முதலிய மூன்றுபொருட்கு முறை முறையே சந்தனம் அகில் குங்குமம் தக்கோலம் ஏலம் இலவங்கம் சாதிக்காய் தேன் என்பனவும் பிறவும், சங்கு முத்து பவளம் என்பனவும் பிறவும், சித் தசித் தீச்சுர மென்பனவுமாம். இதனுள், ஏய்ந்தமலைய மெனநின்ற பெயரெச்சவாய்பாட்டைக் கடலைக்கூறுமிடத்து ஏய்ந்து என வினையெச்சவாய்பாடாக நிறுத்தி ஆம் ஆலை யென்பவற்றை இடையில் ஏற்பன வந்தனவாக வளர்கன்றோனென்னுந் தன்னெச்சமான வினையோடுங் கூட்டுக. பரன்சிராய்ந்த தமிழ் என்பது காரண காரிய மயக்கம். திணை - பாடாண். துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

> பெற்றுளிகழவளர்த்தாளிடர்செயப் போர்த்துறவொன்
> றற்றுகமெங்குங்கருகியும்வாய்விட்டரற்றுமந்தோ
> பொற்றுமறைக்கண்ணன்விண்ணோர்பிரான்புட்குழியில்வஞ்சங்
> கற்றார்பொருட்பிரிவுற்றிடைவேனிற்கருங்குயிலே. (214)

இது அத்தச்சிலேடையுவமை. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - குயின்மேல்வைத்துக்கூறல். இவை சொற்பொருள் காரணமாகவும் உவமைபிறக்கு மவை முன்னர்க் காட்டுது மென்று மவை யிவையெனவுணர்க.

அறிவுடையார்தத்துவதுண்பொருளுரையாய்ந்தறிகழகத்
    தறிவொன்றில்லா
வறிதுடையாரடைதரிற்சிற்குணத்தினராய்த்தலைப்படுமவ்
    வாழ்வுபோல
வெறிவரிவண்டொர்கருமென்சந்தனப்பூம்பொதும்பரிடை
    விராயவேனை
முறிபடுதண்சினைவெளிற்றுத்தாருவுமாங்கதிற்கமழு
    முதன்மைத்தாமே. (215)

இது தற்குணவுவமை. துறை—பருப்பதவாழ்த்து.

சிலைவணக்குந்திருநுதலார்சிற்றிடையைவணக்கியவச்
    சிறுமைநோக்கி
முலைவணக்கஞ்செய்ததுபோன்முதுக்குறைவந்தடைந்துபொறை
    முதிரநோன்று
னிலைவணக்கங்கொண்டதுகண்டன்றதாய்சுமந்திறுத
    னெறித்தன்றென்றே
தலைவணக்கங்கொண்டுகதிர்நிலமகட்கேசரணமெனச்
    சாய்ந்தமன்றே. (216)

இது தற்குறிப்பேற்றவுவமை. (இவையிரண்டுங் குருகாமான்
மியம். நாடுவாழ்த்து.)

கொடிமேல்வளருமிருகுன்றுமுளவென்றும்
படிமேதகப்பிணைந்துபாவாய்—வடிவேற்கட்
பொற்றொடிக்கைப்பூகைக்கொண்புத்துர்வரைமட மான்
சிற்றிடைமேற்கொங்கைத்திரள். (217)

இது அற்புதவுவமை; என்னை? குன்றின்மேற் கொடிவளர்வ
தல்லது கொடிமேற் குன்று வளர்வதின்று, அதனான் அற்புத
வுவமை. அற்புதமென்பது ஆச்சரியம். பகுதி - சேட்டணை. துறை-
பெண்ணிக்கையங்கூறல். பாங்கன் செவ்விசெப்பலுமாம்.

மின்றுமையுரிமின்றொன்மின்னிடையும்
பன்றுதாமிழ்பாறன்பனிவரைவா—யுன்னில்

விருத்தமுளவாயிருப்பமெய்யுவமைக்கென்றே
பொருத்தமுடைத்தென்னுட்புவி. (218)

இது விரோதவுவமை. பகுதி - இடந்தலை. துறை - நலம் புனைந்துரைத்தல்.

எப்பொருளுங்கோதற்றிசைக்குமறையம்மறைபோன்
மெய்ப்பொருளெல்லாஞ்சொலுகின்மெய்த்தமிழு—முப்பொருளு
மாசின்றுணர்த்துமயனயன்போன்மாறநீ
யாசின்றுணர்த்துமவை. (219)

இது ஒப்புமைக்கூட்டவுவமை. எப்பொருளு மென்பன "மிக்க விறைநிலையு மெய்யா முயிர்நிலையுந், தக்க நெறியுந் தடையாகித்-தொக்கியலு, மூழ்வினையும் வாழ்வினையும்" என்பனவாம். முப்பொருளுமென்பன:—அங்ஙன முதலிற் கூறிய விறை அரி அயன் அரனென்னுமவர் மூன்றுபொருளாய் முக்குணமாய் மூன்றுதொழிலாயிருக்குமெனக் கூறியவண்ணமே குற்றமின்றி யுணர்த்து மென்பதாம். இன்றியென்னும் வினையெச்ச வாய்பாட்டிகரம் இன்று என உகரவீறாயிற்று; என்னை? "அன்றி யின்றியென் வினையெஞ்சிகரந், தொடர்பினுளுகர மாய்வரி னியல்பே" என்றாராகலின். அவையும் மென்பது அவையென இரண்டாவதிறுதியிற்றொக்கது. கோதறு என்பது - கோதற்றென்பதனைக் கோதறவென்றாக்குக. முன்னது - பனுவல்வாழ்த்து. பின்னது - இயன்மொழிவாழ்த்து.

மாடகுளிகைக்கொழும்பொற்கட்டமைத்த முழுமணிவாக்
வயிரநிலம்
பாடல்சால்பதமணிபொன்னிறப்புருடராகமிணை
பதித்துவாய்ந்து
கோடவால்வளைந்த நுதிசெங்கேழ்விளர்பாண்டிசெக்கொடுங்
குழைவின்றில்லா
வாடகாசலக்குடுமியிணைத்தெழுமிந்திரநீலத்தொ
தனிர்வதொன்றே. (220)

இஃதேதுவுவமை. துறை - நாடுவாழ்த்து. (குருகாபுரச்சிறப்பு)

பூரணமாங்கண்மலர்க்குடம்புத்திக்குந்தித்திக்குங்
காரணத்ததாமோகடலமிர்தந்— தாரணிமேற்
கன்னியிடத்தார்பரவக்காகோதரத்துவளர்
பொன்னியிடத்தாரமுதைப்போல். (221)

இது விலக்குவமை. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

அளிமருவும்பொற்காவகமணந்துஞ்சங்க
வொளிமருவுநீணிதியுட்கொண்டும்— விளிவில்லா
நன்னரங்கவீடருளநாடாதருளரங்கன்
றென்னரங்கநேர்வருப்புத்தேள். (222)

இதுவும் விலக்குவமை.

(இ - ள்.) அளிமருவும் பொற்கா - கொடையைப்பயிலும் பொற்சொரூபமான கற்பகக்கா. மணந்து - குடிபுகுந்து. சங்கவொளிமருவு நீணிதி - சங்கநிதி. திருவரங்கத்தின்மேற் சொல்லுங்கால், வண்டு பொருந்திய பொலிவையுடைய சோலைகள் மணந்து பரிமளங் கூர்தல், சங்கவொளிமருவு நீணிதி - பாஞ்சசன்னியத்தைத் தரித்த அன்பர்க் கரியானைப் பரிய அரங்கநாதன். நன்னர் - நன்மை. வீடு - பரமபதம். நாடாது - ஒவ்வாது; அப் பரமபதத்தைக்கொடுக்கப் புத்தேள் நினையாது. திருவரங்கம் பரமபதக்கொடுக்கு நினைவுள்ளதாமாதலாற் புத்தேளைத் திருவரங்கத்தாக் குவமைகூறுவது பொருந்தாதென விலக்குக. நேர்வருப்புத்தேளென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; எதிர்மறையுமடங்கும். இங்ஙனமுவமையைக் கூறி விலக்குதலால் விலக்குவமையாயிற்று. இதுவுமிதுஞ் சிலேடை விரவிற்றேனும் வீடருளநாடாதென்பதனால் விலக்குவமை யென்பதே நோக்கம். தண்டியாசிரியரும் "குறைபொருந்து திங்கள் குறிப்போன் மறியா, வுறைபூவொரு [illegible]" என்றும் விலக்குவமையினுஞ் சிலேடை விரவியதாகக் காண்க. திணை - பாடாண். துறை - நகரவாழ்த்து. இங்ஙனமுவமை முதலாக விலக்குவமை யீறாகப் பதினொன்றும் புணர்வோவமைக்கு ஆதாரங் காண்க. (உக)

112. சிறப்பிற்பிரித்தசெய்கையானி
யிறப்பையுயர்த்தலிழிந்தன்மிருத்தல்
[illegible]

(எ - ன்.) உவமைக்குக் கூறிய பொதுவிதிச்சூத்திரத்துட் பெருமையுஞ் சிறுமையும் பெற்றியிற்சிறந்து மென்பதற்குச் சிறப்பிற் றீர்ந்து வருவனவாய்க் கடியப்பட்டன முன்னர்க் கூறப்படுமென்று மவையிவையென்ப துணர்—ற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றினை யுவமிக்குங்காற் சிறப்பினை நீங்கிய செய்கையை யுடையவா யிறப்பவுயர்ந்த வுவமேயத்திற் கிறப்ப விழிந்த வுவமானத்தினை யுவமித்தலு மிறப்பவிழிந்த வுவமேயத்திற் கிறப்ப வுயர்ந்த வுவமானத்தினை யுவமித்தலு முவமேயவடைக் குவமான வடை மிகப்புணர்த்தலு முவமேய அடைக் குவமானவடை குறையப் புணர்த்தலும் ஆண்பாற்குப் பெண்பா லுவமித்தலும் பெண்பாற் காண்பா லுவமித்தலும் ஒருமைப்பாற்குப் பன்மைப்பா லுவமித்தலும் பன்மைப்பாற் கொருமைப்பா லுவமித்தலும் பெரியோ ராமெனக்கொள்ளுங் கடனில்வா மென்றவாறு.

ஆனையெருத்தமகழ்வான்வெரினைக்கும்
பூனையிடிபேறுபோன்முழங்கு—மூனை
யயிலரிபேறன்றளிவளிவடன்றெசி
பயிலணிதாராகணமொட்டாம். (223)

இதனுள் இறப்ப விழிந்த அகழ்வான்வெரினை யிறப்பவுயர்ந்த யானையின் முதுகிற் குவமைகூறியதூஉம், இறப்ப விழிந்த பூனை முழக்கிற்கு இறப்பவுயர்ந்த இடிபேற்றின் முழக்கை யுவமைகூறிய தூஉம், அரியேறாகி யிறப்பவுயர்ந்த வஃறிணையாண்பாலை யுயர் திணைப் பெண்பாற் குவமைகூறியதூஉம், காரிகையாளாகிய வொருமைக்குத் தாரகணப் பன்மையை யுவமைகூறியதூஉங் காணு வாயிற்று.

பைங்குவளைமுல்லைபனிவண்டுலாங்குழற்
றிங்களிடத்தாயினபோற்செக்கிருது—பங்கிதழ்
கற்றமர்கூர்கண்ணனைகளாய்கா முறவாழ்வெயிற்புலியிம்
முற்றிழையாள்சோதி முகம். (224)

இதனுள், உவமானமான குமுதத்துட் புணர்த்த வன்றிக் குவமேயமின்றி யுவமானவடை மிகுந்து வருவாயிற்று.

தேனருவிநீரருவியோடேசிறந்துளநற்
றூனவடமேருவெனுஞ்சால்பிற்றே—மானனையார்
சித்திரப்பொற்கச்சணிந்துசெய்யமணிவடமு
முத்தவடமும்பூண்முலை. (225)

பொற்கச்சணிந்தென்னு முவமேயவடைக் குவமானவடை துறந்து வழுவாயிற்று. பொற்கச்சு - பொன்னெழுத்துக்கச்சு.

நமன்மடந்தைபன்னுனிவனிவன்றன்றுரி
சமனனையளீங்கிவர்க்குத்தையா—லமர்புதல்வ
ரெண்ணிருவர்க்கொட்பாகுமன்றேயமன்சமரிற்
பண்ணமைத்தாங்கேறும்பகடு. (226)

இதனுள் உயர்திணையாண்பாற் குயர்திணைப் பெண்பாலு முயர்திணைப்பெண்பாற் குயர்திணையாண்பாலும் உயர்திணையாண்பாற் பன்மைக் கஃறிணையாண்பாலொருமையுஞ் சிறப்பிற் றீர்ந்தனவாய் வழக்கின்றாய்க் கூறுதலால் வழுவாயிற்று.

வாவிலாச்சம்புவெனவாழ்மதங்காவந்ததற்குப்
பாவிலாவுண்டிபடைபேமான்—மேலுமக்குக்
கூகைக்கறியிலையேகோதிலாத்தேனுடனே
பாகைத்தெரிந்தென்பயன். (227)

இதனுள் இங்ஙனம் வாவிலாச்சம்புவெனப் பழித் துவமைகூறுதல் வழுவன்று. சம்பு - நரி. பகுதி - பாத்தையிற்பிரிதல். துறை - பாவனைப் பழித்தல். (உஎ)

(113) பொருளினுஞ்சிறப்பினும்புணர்ந்துளவாகி
யிதுவழக்கிதுசெய்யுளெனுமீரிடத்தும்
வெளிப்படைகுறிப்பெனவிருபியநெறியாற்
கொளப்படுமுவமையுருபினைக்கூறி
னன்னபோலவனையமான
வென்னநேரவிறப்பகிர்ப்ப
நாடநிகர்நிகர்க்கநந்த
வோடவொன்றவொடுங்கவொட்டக்

கள்ளக்கருதக்காட்டக்கடுப்ப
வெள்ளவிழைபவெதிரவேய்ப்ப
மருளமலையமாறமதிப்ப
வெஃறவந்தவேரவேய
வாங்கவொப்பவமரவியையப்
புல்லவுறழப்புரையப்பொருவ
வனைதுணைகெழுவீழ்தழைசெத்தற்றணி
யென்றிவைநாற்பானெட்டும்பிறவு
மொன்றியதிறத்தாலொழுகுதலுளவே.

(எ - ன்.) இஃதுவமேயத்தினையு முவமானத்தினையு பொரு ளைப்படுத்துங்கா லிடையினு மீற்றினும்வரு முவமவுருபினை யினைத் தெனக் கூறுத னுதலிற்று.

(இ - ள்.) கொள்ளப்படு முவமவுருபினை என்பது இது வினை[யுவமம்] இது பயனிலையுவமம் இது மெய்யுவமம் இது [illegible] னுவமம் என நால்வகைத்தாக மனத்தான் குறித்துக்கொள்ளப்படு [illegible] யுடையவாய்ப் பொதுவானுஞ் சிறப்பானும் பொருந்து [illegible] யிது வழக்கிட மிதுசெய்யுளிடமென விரண்டிடத்தினு [illegible] வெளிப்படை குறிப்பென வருஞ்சொற்களுக்கு வரையறைகூறின் அவை, அன்ன போல வென்பன முதலாக அற்றணி யென்பன வீறாக வெண்ணப்பட்ட நாற்பத்தெட்டும் பிறவுமாகப் பொருந்துங் கூறு பாட்டா னொழுகலாறுடைத்தா மென்றவாறு. பிறவுமென்பதனால் எடுத்தோதினவே யன்றி வெல்ல வென்ற, [illegible], ஒக்க, [illegible], தகைய, தகைப்ப, பொற்ப, காய்ந்த, நோக்க, [illegible], [illegible], ஆலை என்றற் றொடக்கத்தனவும், ஐந்தாம் [illegible] னின்னும், என, என்னென வரும் எச்சவாய்பாடு [illegible] பிறவுங் கொள்க. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

நிற்கும். இவ்வோதிய வாய்பாடெல்லா நான்குவமத்திற்கும் பொது வென்ப தீண்டுக் கூறினார். இனிச் சிறப்புவகையா னுரியவாம்வகை ஒல்காப்புலமைத் தொல்காப்பியனாரும் உவமவியலுள் "அன்ன வாங்க மான விறப்ப, வென்ன வுறழத் தகைய நோக்கொடு, கண்ணிய வெட்டும் வினைப்பா லுவமம்" "அன்னவென் கிளவி பிறவொடுஞ் சிவணும்" "எள்ள விழைய புல்லப் பொருவக், கள்ள மதிப்ப வெல்ல வீழ, வென்றுங் கெட்டே பயனிலை யுவமம்" "கடுப்ப வேய்ப்ப மருளப் புரைய, வொட்ட வொடுங்க வோட நிகர்ப்பவென், றப்பா லெட்டே மெய்ப்பா லுவமம்" "போல மறுப்ப வொப்பக் காய்த்த, நேர வியப்ப நளிய நந்தவென், றொத்துவரு கிளவி யுருவி னுவமம்" "தத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே" என்ற சூத்திரங்களா னுணர்க இவற்றுள், அணியென்பன முதலாய சில வுருபுக ளீறு விகாரப்பட்டு நிற்பனவு முள. அம்மேதல் அணி, வந்த, தலை என்னு முருபுகள் முன்னோர் கூறிய வுவமவுருபுத் தொகைச் சூத்திரங்களு ளில்லையாலோ வெனின், அவை "முல்லையணிந்த முறுவலாள்" எனவும், 'கயல்வந்தகண்ணியர்' எனவும், "தோல்வி, துலைபல்லார் கண்ணுங் கொளல்" எனவும் இலக்கியங்களுட் கண்டமையாற் காட்டியதெனக் கொள்க. ஒழிந்தனவாய் மறைந்த வுவமவுருபுகட்கு மீண் டிலக்கியங் காட்டி விறப்பப்பெருகும். அவைகட்கும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. (உஅ)

உ-வது உவமையலங்காரம் முற்றும்.

௩-வது உருவக வலங்காரம்.

114. முக்கியப்பொருளையொப்புடைப்பொருளெனமதித் திருபெயரொட்டாயிசைப்பதுமுருவகம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே யுருவக மென்னு மலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்.) உவமேயப்பொருளையு முவமப்பொருளாக வுட் கொண் டிரண்டுபொருளையு மிருபெயரொட்டாக வொற்றுமை கொளுத்தி யுரைப்ப துருவக மென்னும் அலங்காரமா மென்றவாறு.

உம்மையா லிரண்டுபொருளையு மொற்றுமைகொளுத்தா துவமை யாத லுவமேயமாத லிரண்டிலொன் றுருவகச் சொல்லோடு தொக்கு மாட்டேறில்லாது வரு முருவகமு முளவென்றவாறு. மூன்றுந்தொக்கு வருவனவு முள. இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யு ளுருவகவியலுண் முன் னர்க்காட்டுதும். அஃதாக, உவமையும் பொருளுமென இதன் முதனூ லுடையார் கூறவும் இந்நூ லுடையார் முக்கியப்பொருளை முதல்வைத்ததியாதோ வெனின், உவமைபோலாது முக்கியப்பொ ருளை முதல்வைத் தொப்புமைப்பொருளை யதன்பின்னர்வைத் தொற்றுமைகொளுத்துவதே யுருவகத்திற்கு மிக்கதோர் அறிகுறி யென்பதுதோன்ற வைத்தாரெனக்கொள்க. (௨௯)

115. பொருண்முதலினுமுவமைபதாம்புணர்வழி
யொற்றிடைதோன்றறிரிதலொடொன்றிய
மற்றதற்குறுசொல்விரியாவயினே.

(எ - ன்.) உவமைக்கு முருவகத்திற்கு மெய்தியதோ ரைய மறுத்துணர்—ற்று.

(இ - ள்.) முக்கியப்பொருண் முன்னு முவமப்பொருள் பின்னு மாக வருவ துருவகத்திற்கு மிக்க வறிகுறியென்றார்; அவ்வாறன் றிப் பொருண் முதலே வரினு நிலைமொழியாகி யுயிரு மொற்று மீறாய் வரு முவமேயச்சொல்லும் வருமொழியா யவைமுதலிலே வரு முவமைச் சொல்லுந் தம்மிற் புணருமிடத் தவற்றினிடையி லொற்றுத் தோன்று திரிதலின்றி யவற்றோடு மவ் வுருவகத்திற்குரிய சொல்லும் விரியா விடத் துவமையாம் பகுதியு முளவென்றவாறு.

உதாரணம்:—வாய்ப்பவளம், (வாயென்றபவளம், வாய்பவளமாக.) குழற்கொன்றை, கொங்கைக்குரும்பை யெனவு மிவை யுருவகம். வாய் பவளம், குழல் கொன்றை, கொங்கை குரும்பை யெனவு மிவை யுவமை. “வாய்ப்பவளந், துடிக்கின்றவா” எனவும், “குவிந்த கொங்கை குரும்பை குழல்கொன்றை” எனவுங் கண்டுகொள்க. ஒன்றிய வென்றதனால் வதனசந்திரன், கரகமலம், கரபுண்டரீகம் எனவும் நிலைமொழியுவமேயமுயிரீற்றின்முன்னர் உவமையாய வரு மொழிமுதல் வல்லெழுத்துமுன்னரொற்று மிகா துருவகமாயிடும்

றுள். இது உவமவிரியினுள், தலைதடுமாற்ற வுவமையின்கண் பொருண் முதலேவந்து முவமை யாயினவாறு கண்டுகொள்க. (௩௦)

116. அதுவே,

தொகையினும்விரியினுந்தொடரிருவகைத்தே.

(எ - ன்.) இதுவு மவ்வுருவக மின்னவகைப்படு மென்கின்றது

(இ - ள்.) அவ்வுருவகமென்னு மலங்காரந் தனக்குரியசொற் றொக்கும் விரிந்தும் வருமொழியோடுந் தொடர்ந்து நிற்கு மிரண்டு கூறுபாடுடைத்தென்றவாறு. உம்மை யிரண்டனுண் முதலது சிறப் பும்மை யாதலால் அதற்குரியசொற் றொக்குவருதலே சிறப்புடைத் தெனக் கொள்க. ஏனைய திழிவுசிறப்பும்மை. (௩௧)

117. அடையிடைபுணரினுங்கடிநிலையிலவே.

(எ - ன்.) இதுவு மவ் வுருவகந் தொகையினும் விரியினும் புணர்வுழி யெய்துவதோர் வழூவமைப் புணர்—ற்று.

(இ - ள்.) இரண்டு பொருளையுந் தம்மி லொற்றுமைகொளுத் தும்வழி யிடைப்பட்ட வுவமைக்கண் ணடைசொற் புணர்த்துக் கூறினு முருவகமேயாம்; நீக்கப்படாதென்றவாறு. உம்மையான் முதனிலை யடை—புணரினு நீக்கப்படாதாம்; எனவே தொகைநிலைவகை யானும் அடைசொற்புணராமலும் புணர்ப்பதே சிறப்புடைத்தென்ப தாம். இவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

முருகவிழளகக்காட்டைமுன்னிடாவல்குற்றேரும்
பருமணிவடத்திற்சேர்த்தபடாமுலைக்களிறுமுந்திப்
புருவவிற்குனித்துநாட்டப்பொருகணையுடக்கிமைந்தர்
செருவிழுந்தோடமார்பிற்செஞ்சவேசெலுத்துவாரே. (228)

என்பது தொகையுருவகம். இதனுள் படாமுலை, பொருகணை யென்பன அடை. துறை - நாடுவாழ்த்து. (குருகாமான்மியம்.)

கண்கழுநீராய்க்கரங்கள்காந்தளாய்த்தீங்கிளவி
பண்களாய்ச்செவ்வாய்பதுமமாய்—நண்பனே

வாய்ந்தமடவரற்குமாறன்மணிவரைவா
யீர்ந்தண்பொழிலாமிடம். (229)

இது விரியுருவகம். பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்பிடங்கூறல். (௩௨)

118. ஒருதொடர்பினுளிருமையுமுறவுளவே.

(எ - ன்.) தொகைவிரியுருவக முணர்—ற்று.

(இ - ள்.) தொக்கும் விரிந்தும்வரு மிரண்டுதன்மையு மொருசெய்யுளகத்து வருதலு முள வென்றவாறு.

பெண்ணாரமுதளித்தபேரின்பத்தீஞ்சுவைபெற்
றுண்ணாநினைவேற்குறுதியெனக்—கண்ணா
லளித்தவருணோக்காமமிர்தினைக்கண்டுள்ளந்
தளிர்த்ததையிங்கார்க்குரைப்பேன்றான். (230)

இது தொகைவிரியுருவகம். துறை—பாங்கியையறிதல்.

கதிர்முலைக்குவடுந்திண்டோட்சைலமுங்கலவிமுந்நீ
ரெதிர்கொளநிறீஇமத்தாகவிவறலாந்தாம்புபூட்டி
முதிர்பொறிப்புலவர்மாண்பின்முறைமுறைசுழற்றுமாற்றுஞ்
சதிர்பெறப்பிறந்தவின்பத்தனியமிர்தருந்துநீரார். (231)

திணை - பாடாண். துறை - நாடுவாழ்த்து. இதனுள்ளு முலையு மிடையினு முவமேயத்திறு முவமையிறும் அடைகொடுப் புணர்ந்ததுங் காண்க. (குருகாமான்மியம்.) (௩௩)

119. உரைத்தவையினிவருட்விரிக்குறுபொதுவே.

(எ - ன்.) இதுவுமத் தொகைவிரிகளா லெய்து மிலக்கண முணர்—ற்று.

(இ - ள்.) இங்ஙனமுரைத்த தொகையும் விரியுமேயக்கூறப்பட்டி முருவகவிரிக்கு மிக்க பொதுவிலக்கணமா மென்றவாறு. (௩௪)

120. இயைபியையின்மையேகதேச
மொருபொருள்பலபொருளுருவகஞ்சிறப்பே

விருத்தமவிருத்தநட்புவியனிலை
யேகவங்கமனேகவங்க
மவயவமவயவிமுற்றெனவாய்ந்த
நவையறுசிறப்பினுனுன்கதன்விரியே.

(எ - ன்) உருவக மென்னு மலங்காரத்தின் விரியிலக்கண முணர்—ற்று.

(இ - ள்.) இயைபுருவகமும், இயைபிலுருவகமும், ஏகதேச வுருவகமும், ஒருபொருளுருவகமும், பலபொருளுருவகமும், உருவக வுருவகமும், சிறப்புருவகமும், விருத்தவுருவகமும், அவிருத்தவுருவக மும், நட்புருவகமும், வியனிலையுருவகமும், ஏகாங்கவுருவகமும், அநே காங்கவுருவகமும், அவயவவுருவகமும், அவயவிபுருவகமும், முற்றுரு வகமும் என ஆராய்ந்த குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய வுருவகவிரி பதினாறுமென்றவாறு. இவற்றிற்கெல்லாம் உருவகமென்னும்பெயரை யதிகாரத்தாற் கூட்டியுரைத்ததனோடும் எண்ணும்மைத்தொகையும் விரித்துரைக்கப்பட்டது. நட்பென்பது சமாதானம் இவையெல்லாஞ் சொல்லின்முடியு மிலக்கணத்தன. அல்லதுரையினுங் கொள்க.

அவற்றுள், இயைபுருவக மென்பது ஒருதொடர்பினுட் பல பொருளையு முருவகஞ்செய்யுங்காற் றம்முட் காரணகாரிய மியை புடைத்தாகவைத் துருவகஞ்செய்வது:—

நித்தர்முத்தரிற்புகழ்நிபுணன்பராங்குச
னுத்தமஞானமென்றெளிர்திருப்பாற்கடல்
புரந்தசெந்தமிழ்மறையாயபுத்தமிர்த
நிரந்தரமுலகின்மெய்ந்நெறிநிலைதழைவான்
பூமகளெனும்பெயர்புனைமலர்நிதியொடந்
தாமமாதவனெனுஞ்சங்கநிதியினை
யருளுடைமையின்வெளிப்படுத்தருளவும்மை
வருபவர்வருகெனவாழ்வுபெற்றிருப்பவும்
வாழ்நாளதன்கண்வழிபடுசரிதையின்
வீழ்நாள்படாமைவீட்டினைமெய்தா
தொல்லையிற்பிறந்திறந்துழல்வோர்
வல்வினையதனில்வலியதொன்றிலையே. (232)

இஃது இயைபுருவகம்.

(இ - ள்.) அநந்த கெருட சேனைபதிகளோடும் பரமபதத்து முத்தரும் புகழ மிகவும் வல்லோனாகிய சீபராங்குசன் திருஞான மென்னொளிரும் திருப்பாற்கடலளித்த திருவாய்மொழியெனும் புத் தமிர்தம் எல்லாநாளு முலகின்கண் சிமந் நாராயணனே பரப்பிரம மென்னு முண்மைமார்க்கநிலை தழைக்கும்படி மலர்மடந்தையெனப் பெயர்புனை பதுமநிதியுடன் கூடிய பரமபதத்தையுடைய மாதவ னென்னுஞ் சங்கநிதியைத் தனது திருவுள்ளக்கருணையுண்டான தன்மையால்வெளியிடவு மவை யீருடலைகமாகி முத்தியேண்டினவர் வருவார் வருகவென்று தம்மினீங்காது வாழ்ந்திருக்கவுந் தமக் குள்ள வாழ்நாள் வீழ்நாள் படாமை மனோவாக்குக் காயங்களால் அருச்சனைபுரியு மொழுக்கத்தினன் மோக்கத்தினைப் பொருந்தாது சிறுவரையிற் பிறந்து மிறந்து முழல்வோ ருண்மையி லிழைத்த நிதியே போல வலியுடையதொன் றில்லை யென்றவாறு. மலர்நிதி-பதுமநிதி; சங்கநிதி - பாஞ்சசன்னியத்தைத் தரித்த பெரியநிதி; இவ்விரு மாயோனும். இதனுள், திருப்பாற்கடன் முதலாக அவையவை காரண காரியத்துடனியைந் துருவக மாயினவாறு காண்க. பா - நேரிசை யாசிரியம். திணை—பாடாண்பொதுவியல். துறை—பழிச்சுதல்.

> ஆரவடநீ ரருவியாமாணிக்கத்
> தார்கெழுசிர்த் தேனருவிதானகப்— பேரழகு
> பாரிக்குமாறன் பனிவரைமான் வார்புனைந்து
> பூரிக்குங்கொங்கைப் பொருப்பு. (293)

இஃதியையிலுருவகம். ஆரவடம் - முத்துவடம். மாணிக்கத் தார் - மாணிக்கமாலை. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயலிடங் கூறல்; செப்பல்.

ஏகதேசவுருவக மென்பது ஒரு செய்யுளகத்து ஒரிடத் தொரு பொருளை யுருவகஞ் செய்யுங்கால் மாட்டேறுபெற வுருவகஞ்செய்த அப்பொருளோடு சம்பந்தமுறப்பிறிதோர் பொருளைச் செய்யுளகத்துப் பிறிதோரிடத்து மாட்டேறுபெற வுருவகஞ்செய்யாது தொகைநிலை வாய்பாட்டாற் கூறுதல்:—

அறியாமையென்னுமகவிருளைச்சிக்கப்
பிறியாதறிவிருக்கப்பெற்றுங்—குறியாத
தீச்சொற்பயில்வரேசெண்பகமாறன்பவள
வாய்ச்சொற்றிறம்பயிலாமல். (234)

இஃது ஏகதேசவுருவகம். இதனுள் அறியாமையென்னு மக விருளை யென மாட்டேறுபெற வுருவகஞ் செய்ததனோடு மெதிராகச் சம்பந்தமுற ஞானமாம் விளக்கென மாட்டேறுபெற வுருவகஞ் செய்யாது தொகைநிலைவாய்பாட்டா னறிவெனக் கூறியவாறு காண்க. செண்பகமாறன் பவளவாய்ச்சொல்-திருவாய்மொழி. திறம்-சித்தசித்தீச்சுரத்தை மயக்கமற விளங்கக்கூறுங்கூறுபாடு. பயிலாமல்-இடைவிடா துணர்வினாற் சிந்தியாமல். இது வுவமேயமு முருவக வுருபுமாகிய விரண்டுந்தொக்க தொகையுருவகம். ஞானவிளக்காவது திருவாய்மொழி; பிறரறியாமையென்னு மிருட்டறக் கூறிய ஞான மாகிய விளக்கு. பயில்வரே யென்பது பரசமயவாதியரை. ஏகாரம் - இரக்கத்தின்கட் குறிப்பு. துறை - இதுவுமது.

புன்பனுவனஞ்சம்பொசிக்கின்றபேதையர்பே
ரின்பமுறமெய்புணர்வாரேனொருந்—தன்பால்
விருந்தருந்தத்தானருளுநாவீறனார்கூறு
மருந்தருந்தாரந்தோமதித்து. (235)

இதுவுமது. இதனுள் நாவீறனார்கூறு மருந்தென்பது திருவாய்மொழியாகிய மருந்து. மருந்தென்பது - அமிர்தம். எனவே திருவாய்மொழியாகிய மருந்தென வுருவகஞ்செய் ததனோடுஞ் சம்பந்தமுறும்படி பிறவியாகிய பிணியைத் தீர்த்து முத்தியாகிய பேரின்பத்தைத் தரு மருந்தென வுருவகஞ்செய்யா துவமேயமுதலிய மூன்றினையு முருவகத் தொகைநிலைவாய்பாட்டாற் கூறியவாறு காண்க. மெய் புணர்வார் - தத்துவத்திரயத்தி னுண்மையுணர்வார். தன்பால் விருந்தருந்த - அம் மூன்றினையும் மயக்கமறவுணர்த்தும் ஞானமான அமிர்தத்தைத் தமது மெய்புணர்வா லுவட்டாது புதுவதுபுதுவதாக வுருசிக்கவும் என்க. அருந்தாரந்தோ என்ப திரக்கம். மெய்ப்பொருண் மாறன் - உண்மைப்பொருளை யுணர்ந்தமாறன்; உண்மைப்பொரு ளாகிய மாறனென்றுமாம்.

மிக்கவரிதாளின்மெய்யன்பினை வித்தித்
தக்கதவந் தினைமுந்தான்பொழிந்துட்—புக்கதோர்
ஞானமுருவியபின்னன்முத்தியைவிளைக்கு
மானபரன்காரிதருமன். (236)

இது உவமையு முருவகவுருபு மாட்டேறில்லாதுவந்த வுருவகம்; என்னை? அரிதாளாகிய செய்யின்கண் அன்பாகிய வித்தை விதைத்துத் தவமாகிய நீரைப்பொழிந்து ஞானமாகிய முளையுருவியபின் முத்தியாகிய போகத்தை யென மாட்டேறு பெறாது வந்தமையானுணர்க. ஒழிந்த அகல முறையிற்கொள்க. இவை யிரண்டுந்தொக்கது. இவற்றுண் முன்னையது பனுவல்வாழ்த்து. இது திணை - வாகையைச் சார்ந்த புறத்திணை. துறை - அறக்களவழி. இவை மூன்று மாட்டேறிலாதுவந்த வுருவகம். இவற்றிற்கு "அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற், பிறவாழி நீந்த லரிது" எனவும், "சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு, மேமப் புணையைச் சுடும்" எனவும், "பவளவாய்ச் செறுவு தன்னு ணித்திலம் பயில வித்திக், குழவிநா றெழுந்து காளைக் கொழுங்கதிர் ன்" றெனவும், "அஞ்சவரு தானை யமரென்னு நீள்வயலுள், வெஞ்சினம் வித்திப் புகழ்விளைக்கும்" எனவும் முந்துநூல்களினு மடைவே வந்தவாறு காண்க.

ஒருபொருளுருவக மென்பது உயர்திணை அஃறிணை யென்று சொல்லப்பட்ட காட்சிப்பொருளுங் கருத்துப்பொருளு மொருசெய்யுளகத்து வந்தா லவற்று ளொருபொருளை யுருவகஞ்செய்தல்:—

பிறப்பாரிறப்பார்பிறப்பாயவேலை
துறப்பானொருபோதுந்துவார்—சிறப்பாகுஞ்
செப்படைத்தசென்னரங்கர்சேவடிமேன்மானிடராய்க்
கைபடைத்தும்வாழ்ந்தகதை. (237)

இஃ தொருபொருளுருவகம். அரங்கன், மானிடர், கை, சேவடி யென்னும் உயர்திணை யஃறிணைகளை யுருவகஞ்செய்யாது கருத்துப் பொருளாய பிறப்பென்னும் அஃறிணையை யுருவகஞ்செய்தலா னொன்றறிக. திணைபாடாண். துறை - வாயுறைவாழ்த்து.

பலபொருளுருவக மென்பது அவ்விருபொருளையு மொருசெய்யு ளகத் துருவகஞ் செய்தல் :—

தீதற்றமெய்ஞ்ஞானத்தெப்பமுடன்மேதகுநால்
வேதக்கடல்கடந்தவித்தகத்தாற்—கோதற்ற
வந்தாமத்தீவினுட்புக்காழியாளுமணியைத்
தந்தானம்பூதூர்வந்தான். (238)

இது பலபொருளுருவகம். அந்தாமத்தீவு—விரசைக்கக்கரை யாகிய பரமபதம். திணை—பாடாண். துறை—அறுமுறைவாழ்த்தி னுண் முனிவனை வாழ்த்தல்.

உருவகவுருவக மென்பது ஒன்றனை முதலே யுருவகஞ் செய் ததனைப் பெயர்த்து முருவகஞ் செய்தல் :—

மத்தம்புரியவிச்சைவாராழியாமிருளென்
சித்தமினித்தேறுமேதேமகிழ்த்தார்—முத்தன்
முகத்தாமரையாமுழுமதியென்செவ்வி
யகத்தாமரையகத்தாக. (239)

இஃது துருவகவுருவகம். இதனுள், மத்தம்—மயக்கம். புரிதல்— தருதல். அவிச்சை—அறியாமை. அவிச்சையாம் வாராழி யென வுருவகஞ் செய்ததனை மறித்து மிருளென வுருவகஞ்செய்ததும் முகத்தாமரையா முழுமதி யெனவும் உருவகவுருவகம் வந்தவாறுங் காண்க. துறை—இதுவுமது.

சிறப்புருவக மென்பது ஒருபொருளையெடுத் ததற்குச் சிறந்த அடைகளை யுருபித் தவற்றானே யதனை யுருபித் துரைப்பது:—

நாரங்குழலாய்நளினமுகமாய்முகுளங்
கூர்வெம்முலையாய்க்கொடியிடையா—யூர்திரைகள்
வெண்டுகிலதாகிவிளங்குமகிழ்மாறன்
வண்குருகூர்த்தண்பொருநைமாது. (240)

இது சிறப்புருவகம். நாரம்—பாசி. வெம்முலை—விருப்பத்தைத் தரு முலை. பொருநைமாது—பொருநையாகியபெண். துறை— நதிவாழ்த்து.

விருத்தவுருவக மென்பது ஒருபொருட்குக் கூடாதன பலவுங் கூட்டி யுருவகஞ் செய்வது:—

> வேம்பாவிசைந்தசுவைவெவ்விடத்திஞேடுதித்த
> தாம்பாலதன்றறவின்பாலன்று—பாம்பா
> விமிழ்திரைவாயிற்பிறந்ததென்பதன்றுமாறன்
> றமிழ்மறையாஞ்செஞ்சொலமிர்தம். (241)

இது விருத்தவுருவகம். வேம்பு—கைப்பு. கைப்பைத் தனக்குச் சுவையாகவுடைய நஞ்சினேடும் பிறந்ததாம் பகுதியையுடைய தன்று. அறவின் பாலன்று—சலத்தினது மயமாம் பகுதியையுடைய தூஉமன்று. பாம்பா........தன்று—பாம்பாகிய தாம்பா லொரவாரிக் குந் திரையையுடைய கடலைக் கடையப் பிறந்ததென்று கூறுவதூஉ மன்று. காரிமாறப்பிரான் றிருப்பவளத்திற் பிறந்த திருவாய்மொழி யாகிய வினிய சொல்லின்மயமா மமிர்தமென்றவாறு. அமிர்தத்து விடத்திஞேடுதிப்பது முதலாயதுஞ் சலமயமாவதுங் கூடாவாம். இங்ஙன் அமிர்தத்திற் கவையின்மையால் விருத்தவுருவகமாயிற்று. ஆவது— பனுவல்வாழ்த்து.

அவிருத்தவுருவக மென்பது ஒருபொருட்குக் கூடுவனவாந் தன்மை பலவுங் கூட்டியுருவகஞ் செய்வது:—

> ஓர்பொழுதுந்தாஞ்சாதலஞ்சாதுதவித்தார்
> போர்புனைவேலண்ணல்பொருட்கேகிற்—சீர்பொருந்துந்
> தண்ணேர்பசுந்துளபந்தார்மார்பன்றண்ணைசார்ந்
> கண்ணேயகார்க்கடல், (242)

இது அவிருத்தவுருவகம். அண்ணல்—அண்ணலானவர். இதற்கு அகல முரையிற்கொள்க. பகுதி—பொருள்வயிற்பிரிதல். ஆவது— செலவழுங்குவித்தல்.

நிட்டுருவக மென்பது ஒருபொருளை நன்றாக வுருவகஞ்செய்து அதனைத் தீங்குதருவதாகக் கூறி யத்தீங்கு அதனால் வந்ததன்றென் றதற்குப் பிறிதோர் காரணங் கூறுதல்:—

தீங்கிளவியென் றுயிர்க்குந்தெள்ளமிர்தம்வெவ்விடத்துப்
பாங்கிழமைகூர்தலணிமாற—ஞங்கைப்
பதித்திருவே தீவினையின்பாங்காயதென்றே
மதித்திருக்குமின்றென்மனம். (243)

இது நட்புருவகம்.

(இ - ள்) இனிய கிளவியெனவொலிக்குமொள்ளிய வமிர்தமானது வெம்மையைச்செய்யும் விடத்தின்கயப்பா முரிமையை விளைத்தல் நின்னிடத்துண்டாய பாங்கினுலுண்டாய தல்லவென்று மெனது தீவினையின் பாங்காயதென்றுஞ் சந்தயமற விசாரியாநின்ற திப்பொழு தென்மனமென்றவாறு. உயிர்த்தல் - ஒலித்தல். கூர்தல் - விளைதல். பாங்கு - வாரம். பகுதி - பரத்தையிற்பிரிதல். துறை - பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் வாயில்வேண்டப் புறத்தொழுக்க முண்டென்று வாயின்மறுத்துக் கடுஞ்சொற்கூறிய விற்பரத்தை யுடன் புறத்தொழுக்க மின்றென்றுகூறித் தன தாற்றுமையே வாயிலாகக் கூடியது.

வியனிலையுருவக மென்பது ஒன்றினங்கம் பலவற்றையு மொரு செய்யுளகத்துக்கூறி யவற்றுட் சிலவுருவகஞ்செய்து சிலவற்றை யுருவகஞ் செய்யாது அவயவியை யுருவகஞ்செய்வது:—

வையம்பரவுமகிழ்மாறன்செவ்வாயுந்
தூய்யநயனத்துணைப்போதுஞ்—செய்ய
முகத்தாமரையுடன்கைம்முத்திரையுங்கண்ட
அகத்தார்க்குமுண்டோதுயர். (244)

இது வியனிலையுருவகம். இதனுள் அவயவி முகத்தாமரை. இதன்கண் அவயவியுடன் அவயவங்களை யுருவகஞ் செய்து மற்றை யொன்றை யுருவகஞ்செய்யாமையுங்காண்க. துறை-கடவுள்வாழ்த்து. பழிச்சினர்ப்பரவலுமாம்.

ஏகாங்கவுருவகமென்பது ஒன்றினங்கம்பலவற்றினு ளொன்றை யுருவகஞ்செய்வது :—

மாறன்பனிவரைமேல்வாண்முகச்செவ்வாயிவட்கு
வேறன்றிவளெனவேமெய்யுணர்விற்—கூறொன்றக்
காட்டுகின்றதொண்பொற்கனங்குழைமேற்பல்கானு
மோட்டுகின்றகட்காவியுற்று. (215)

இது ஏகாங்கவுருவகம். ஒருபொருளாவ திதனுண் முகமாகிய வவயவி. இதன்பொரு ளுரையிற் கொள்க. துறை - பாங்கிமதி யறிதல்.

அநேகாங்கவுருவக மென்பது ஒன்றினங்கம் பலவற்றையு முரு வகஞ் செய்வது:—

செங்கைத்தளிர்நயனச்செவ்வேன்மறைப்பவா
மங்கைத்திருமால்வரைமடவாய்—கொங்கைக்
களியானைக்கட்படாநீக்கியோகண்ணுற்
றெளியானைக்காக்குமியல்பு. (216)

இது அநேகாங்கவுருவகம்.

(இ - ள்.) திருமால் சிவரமங்கைவரையில் வாழு மடப்பத்தை யுடையாய்! பெறுதற்கரிய நின்னோடும் பேரின்பத்தை யநுபவித்துப் பின்னரதுபெறாது வருந்துமிக்கு நின்கண் ணெளியனு னென்னைக் கருணை புரிந்து காக்குமியல்பு செங்கையாகிய தளிரா னயனமாகிய செவ்வேலை மறைத்துக் கொங்கையாகிய களியானையினது முகபடாத்தினை நீக்கிக் கொல்லும்படியே யவற்றை வெளியில் வைத்ததோ? இஃ தருளுக்குத் தகாதென்றவாறு. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - நாணிக்கண்புதைக்கவருந்தல். எளியானை யென்றது தன்னைப் பிறன் போலக்கூறல்.

கொங்கைக்குவடுங்குழற்காருமேவியிருக்க
சங்கைக்கருதன்மாயன்றஞ்சைவாழ்—மங்கைக்குப்
பொய்யேயுளதென்கைபோற்றுதிலேதென்கை
மெய்யேயிடையாமெனின். (217)

இதுவுமது. சங்கை - ஐயம். [illegible] பறை. இடையாமெனின் யுளதென்கை பொய்யே [illegible]

மெய்யேயெனத் தேற்றேகாரமாக்கிக் கூட்டினுமாம். பகுதி - இடந் தலைப்பாடு. துறை—மருங்கணைதல்.

அவயவவுருவக மென்பது அவயவமே யுருவகஞ்செய் தவய வியை வாளாது கூறுவது:—

நிறத்தாரைவேலிமையாநீடுறையைநீக்கிப்
புறத்தாயிடரிழைக்கும்போர்மே—லறத்தான்
வருந்தாவிரங்குவதென்மாலரங்கத்தின்பம்
பொருந்தானனத்தாய்புகல். (248)

இது அவயவவுருவகம்.

(இ - ள்.) திருமா லரங்கத்தினிடத் தழகுகுடிகொண்ட முகத் தினையுடையாய்! நினது செவ்வரி பரந்த கண்ணாகியவே லிமையாகிய வுறையை நீக்கி வெளிப்பட்டுத் துன்பத்தைச் செய்யும் பூசன்மேலும் யான் மிகவும் வருந்தும்படி கலுழ்வதற்குக் காரணம் யாதெனக்கூறு வாயாகவென்றவாறு. தாரை - கண். உறை - கவிசனை. அற - மிக. வருந்தா - வருந்த. இரங்குதல் - அழுதல். இன்பம் - ஆகுபெயர். பகுதி - பொருட்குப்பிரிதல். துறை - கருத்தறிந்தழுத கண்ணீர் துடைத்தல்; என்னை? பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைவன் உள்ளக் குறிப்பினைக் கரந்து பண்ணும் புதுவதுவாக வுறுப்பினைப்பாராட் டியபதா விதொன்றுடைத்தென அவனது பிரிவையுட்கொண்டழுத கண்ணீராதலின்.

அவயவியுருவக மென்பது அவயவியை யுருவகஞ்செய்து அவயவத்தை வாளாதே கூறுவது:—

முதிராமுலையுமுறுவற்குறிவந்
தெதிர்பாயுங்கண்களுங்கண்டெய்தி—வதனமதிப்
பொற்றொடியைமாறன்பொருப்பிடைவைத்திங்கெதிர்ந்த
வற்புதனைத்திண்ணியனுவான். (249)

இஃ தவயவியுருவகம். துறை - பாங்கன்றலைவனை வியத்தல். இதனுள் வதனமதியென்றது அவயவியுருவகம்.

பெண்ணமுதேயங்கையாற்பேரைமால்தண்சிலம்பிற்
றண்ணறும்பூவேங்கைதலைநாட்செய்—கண்ணி
தனைக்கொய்தனமேற்றமரிற்செறிப்பான்
றினைக்கொய்திறம்வினையாதே. (250)

இது மகா அவயவியுருவகம். இதனுள், பெண்ணமுதே யென்றது மகா அவயவி யுருவகம். தண்ணறும்பூ..............கண்ணி - குளிர்ந்த நறுவிதாம் பூவாமுன்பே வேங்கை வைத்த அரும்பு. பகுதி - பகற்குறி. துறை - வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

முற்றுருவகமென்பது அவயவ அவயவிகளை யேற்றவிடத்தேபோற் பிறவிடத்தினோடு முற்ற வுருவகஞ் செய்வது:—

வட்டவதனமதியுநுதற்பிறையும்
பெட்டநகைநிலவும்போர்த்தறியாக்—கட்டளகக்
கங்குலின்மேன்மாறன்கனவரைவண்டமிருந்தா
லிங்கிவளுக்குண்டோவிடை. (251)

இது முற்றுருவகம். பெட்ட - விரும்பப்பட்ட. போர்த்தறியா - நீக்கியறியாத. கட்டளகக்கங்குல் - ஐம்பாலாகக் கோலஞ்செய்த குழலாகிய விருட்பிழம்பின்மேல். சூழ்ந்த அகல [illegible]. பகுதி - இடந்தலை. துறை - வண்டகற்றிமருங்கணைதல்.

மண்படர்தாட்டாமரையுமைபடர்கட்காவியையுங்
கொண்டுமுலைக்கோங்கரும்புங்கொண்டதோர்—பெண்கொடி[illegible]
கண்டனேனண்பாகுழறலைமாறன்சிலம்பில்
வண்டமர்தண்பூந்தோலைவாய். (252)

இதுவுமது. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - [illegible] மறுத்தல். இதன்பொருளுரையிற்கொள்க. [illegible] முதலாக முற்றுருவகமீறாகப் பதினாறுடையேகண்டுகொள்க.

121. உரைபெறுசிலேடைவேற்றுமையுடை[illegible]
வடனுநிபுவமைபென்றவற்றொடும் விரவும்.

(எ - ன்.) அவ்வுருவகம் என்னும் அலங்காரம் [illegible] காரங்களோடும் விரவிவருமென்ப துணர்—ற்று.

(இ - ள்.) சிலேடைமுதலாக வுவமையீறுகக் கூறப்பட்டவைந் தலங்காரங்களோடும் விரவியும் வருமென்றவாறு. உரைபெறு சிலேடை யென்றதனால் வினைமுதலிய நான்கு காரணத்தா னுவமை பிறப்பதேயன்றி யிரட்டுறமொழியுஞ் சொற்பொருள் காரணமாகவு முவமை பிறக்கும் என்பதும், சிலேடை இக்கூறிய வுருவகத்திற்கும் காரணம் இனிமேல்வரும் பிற அலங்காரங்கட்கு முபகாரங்களாம் என்பதுந் தோன்ற நின்றதுங் காண்க. இச் சூத்திரஞ் சிங்கநோக்காம்.

அவற்றுட் சிலேடையுருவக மென்பது ஒருபொருளை பொருசெய்யுளகத் திருபொருள் பயப்பதாகப் பலவிடத்திலும் புணர்த்திறுதியினு மிருபொருள் பயப்பதாக வுருவகஞ் செய்வது:—

விற்புடைக்கீழ்மன்னிமிகுநாணிடைதழீஇச்
சுற்றுடைமாண்கோதைத்தொடைசெறியும்—பொற்புடைத்தாம்
பாணிழையாவண்டுலவும்டைந்துளவமாலுறையூர்
மாணிழையார்சேயரிக்கண்வண்டு. (253)

இது செம்மொழிச்சிலேடையுருவகம்.

(இ - ள்.) கண்ணிற்கும் அம்பிற்குஞ் சிலேடை. கண்ணின்மேற் சொல்லுங்கால், வில் - புருவம். இஃ துவமப்போர். புருவத்தின் பரப்பின்கீழ்த் தங்கிப் பெருத்த நாணிடத்துக்கூடிச் சுற்றுதலுடைய மாட்சிமைக் குழலின்மேல் மாலையை மேனோக்கத்தாற் பொருந்துங் கண்ணாகிய வண்டெனவும், அம்பின்மேற் சொல்லுங்கால், தனுவினகன்றவிடத்தக்கூடி மிகுந்த நாணுக்குநடுவே யெய்தி விரலிற் கட்டுதலுடைய விரற்சாடுறத் தனுவிற்குவல்லார் தொடுத்தெய்வதை யெய்தும் அம்பு எனவுங் கொள்க. பகுதி - சேட்படை. துறை - கண்ணயப்புரைத்தல்.

பூங்குமிழ்மீதேறிப்புணர்க்குமதனன்கலைதாய்ந்
தோங்குவனத்தாமரையினுட்டயிலுந்—தேங்குபுனல்
வெள்ளக்குளத்துறைமால்வெற்பினில்வாழ்மெல்லியலார்
வள்ளைக்குழையார்கண்மான். (254)

இது பிறிமொழிச்சிலேடையோடுங்கூடியவுருவகம். கண்ணிற்கு மானிற்குஞ் சிலேடை. கண்ணின்மேற் சொல்லுங்கால், பொலிவையுடைய மூக்கின்மீதேறிக் காமன் புணர்க்கு நல்லகலையைக் கற்றுப் பெருத்தெழுந்த தண்ணீரகத்துத் தாமரைபோன்ற முகத்தினுட்டங்கு மிகுந்த புனலையுடைய திருவெள்ளக்குளத்துறையுந் திருமால் வெற்பில் வாழு மெல்லியலாராகிய வள்ளைக்குழையினையுடையார் கண்ணாகிய மான் எனவும், மானின்மேற் சொல்லுங்கால் பூவினோடுங் கூடிய குமிழாகிய மரத்தினைப்பாய்ந்து காமத்தைத் தன்னிடத்தே விளைக்கும் நல்லகலையைப் புணர்ந்து ஓங்கிவளருங் காட்டின்கண்ணுளவாமரைகண்டு பழகு மெல்லிய வியல்புமிகுந்த வள்ளைக்கொடியினது குழையைப்பருகுங் குறிப்பினையுடைய மானெனவுங் கொள்க. இதனுள், கண்மா னென்ப துருவகம். புணர்மதன் என்பதனை மதன் புணர் எனப் பாடமாற்றுக. துறை - இதுவுமது.

மன்பார்குளிர்விக்குமாறன்குடைமதியு
நன்பான்மதியுமதிநாடுங்கால்—முன்பாங்
குடைமதிக்குண்டாவதல்லகுன்றுதன்மைவானத்
தடைமதிக்குண்டாங்குன்றுதல். (255)

இது குணவேற்றுமையுருவகம். வடநூலார் வெதிரேகவுருவகமென்பது மிது. குன்றுதல் - தேய்தல். மை - களங்கம். குடைமதியென்ப துருவகம். திணை - பாடாண், துறை - குடைமங்கலம்.

பேரழகார்காரிகரும்பிள்ளைமாணிக்கநிதி
சீரியமாணிக்கமுமுஞ்செய்கைத்தே—மாரியர்கா
ற்றுளதேற்பத்தலைக்கவல்லாமுனார்ந்துவாய்த்தக்
கற்றுளதாய்க்காலேன்களித்து. (256)

இதுவுமது. இதனை விலக்குருவகமென்றுங் கூறுப. துறை- அறுமுறைவாழ்த்தினுளடங்கும்.

வேகத்தால்வாயுவதாம்வெண்ணீர்மைமேகநேக
மாகத்தாற்றரசபிலோதிபா—மோகநிலை
காய்ந்தவுணர்வாற்சகனுங்காசின்றயிர்த்திரநா
லாய்ந்துணர்ந்தவானாசிங்கம். (257)

இது ஏதுவுருவகம். வெண்ணீர்மைமேதகுகேழாகம் - வாலி தாந் தன்மை பெருமையோடு பொருந்துந் திருமேனி. தாரசயிலாதி- வெள்ளியாங்கயிலை. மோகநிலை - காமத்தினிலைமை. சுகன் - சுகப் பிரமவிருடி. ஆசின்று - குற்றமின்றி. அயிந்திரநூல் - அயிந்திர வியாகரணம். வானரசிங்கம் - சிறியதிருவடி. திணை - வாகை. துறை - சால்புமுல்லை.

> முத்திரைக்கையன்றுமுளரிமலர்திதுபூந்
> தொத்தணிமார்பன்றுசுவணகிரி—பத்தி
> திகழானனமன்றிதுதிங்கள்வாச
> மகிழ்மாறனன்றிவனுமால். (258)

இது அபனுதியுருவகம். பத்தி - பரமபத்தி; அஃதாவது அன்பு. சுவணகிரி - பொன்மலை. இதனுள் மகிழ்மாறனன்றிவனு மால் என்பது உருவகம். திணையுந்துறையு மிதுவுமது.

> விடமனையகட்காவிமெல்லியலாள்சோர்ந்தாள்
> குடவரைபுக்கான்வெயிலோன்கொல்வா—ரடல்வேடர்
> வேலவனேகங்குல்விருந்தருந்திவைகறைவாய்
> மாலுறையூர்க்கெய்தன்மதி. (259)

இஃது உவமையுருவகம். பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - நெறி விலக்கல்; விருந்துவிலக்கென்பதுமிது. இதனுள், விடமனையகட்காவி என்ப துவமையுருவகம். “மைமேயாகுவளைக்கண்வண்டினம்வாழும்” என்பது மிது.

> பொற்பிற்குரியதிருமால்கரிசொன்னபோழ்தினிலச்
> சொற்பிற்படச்சென்றுதவியமாயன்றுவரையின்வாய்
> வெற்பிற்புடைக்குந்தனவேழமானவிலங்கறுத்தாற்
> கற்பிற்குரியவிட்புல்லோதடுத்திடைகாப்பதுவே. (260)

இதுவு முவமவுருவகம். இதனுள் வெற்பிற்புடைக்குந் தனவேழமென இடையி லடைபடுத்து வந்தவாறுங் காண்க. பகுதி - மணஞ்சிறப்புரைத்தல். துறை - அக்கினிசாட்சியாகத் தலைவன் றலைவியைக் கைப்பற்றித் தீவலம் செய்து வசிட்டனையு மருந்ததி

யையு மிருவருங்கண்டு மணவறைக்கட் பள்ளியிடத்தா ராயகாலைத் தலைவ னருமறைச்சடங்கிற்குப் படுத்ததருப்பையைநோக்கித் தலைவி காதலையுந் தனதாற்றுமையையு முட்கொண்டுரைத்தல். (கூகூ)

122. ஒழிவறவுருவகமுடனேயுவமையு
மொழிவதற்கடங்காமுறைமையவாகலின்
மொழியப்புகும்யான்முழுதுணர்விலனு
மிவற்றினுக்கிதனுளிசைத்தவையொரீஇ இவரு
மவற்றையுமிவற்றினகப்படவுரைகொளீஇ
முற்றவுணர்த்தியமுறைமையவாக்குதல்
கற்றோரறிவின்காட்சியதாகும்.

(எ - ன்.) மேற்சொல்லிய வுருவகமு முவமையு மென்னு மிரண்டிற்கும் புறனடையுணர்—ற்று.

(இ - ள்.) உருவகமு மதற்குக் காரணமாகிய வுவமையு மென்னு மிரண்டலங்காரமு முற்றக் கூறுவதற் கடங்கா முறைமையை யுடையவாகலானு மவற்றைக் கூறுவதற்காக முந்துநூலுணர்ந்தோ ரவையின்கண் புகுதாநின்ற யான் முதிய வுணர்விலனாதலானும், இக் கூறிய விரண்டலங்காரத்திற்கு மிந்நூலுள் யானிசைத்த தொகை விரிகளைக் கடந்துவருவனவா முருவக வுவமங்களையுங் கூறியவிவற்று ளகப்படுவதாக வுரைகொளுத்தி முழுது முணர்த்தியமுறைமைய வாக்குதல் அலங்கார முதலிய விலக்கணங்களோடு மிலக்கியங் களையு முற்றக்கற்றோ ரறிவினுக் கழகென்றவாறு. உவமையின் வழி பிறந்த துருவகமாதலி னுவமைக் குரைக்கத் தகுவனவெல்லா முருவகத்திற்கு முரைத்துக்கொள்க. ஈண்டுருவக முற்கூறியதனு லதிகார மிடையறுதெனக் கொள்க. கூறியவற்றை யொட்டி யினி மேல் வருமவற்றுட் சிலவருமாறு :—

காமரதத்தோகைகளிவண்டினமுலவுந்
தாமரைசாரப்பளிந்றவுண்—டேமுறுபே
ரின்பத்திறும்பெரிதேபெவ்வுண்மாலைப்பணிந்து
துன்பற்றவர்சேர்சுகம். (261)

இது பேதத்தை யபேதமாக்கின வாய்பாட்டால்வந்த வுருவகம். இதுமுதலே உவமேயமு முவமவுருபுந்தொக்க தொகையுருவகம். என்னை? கண்ணாகிய வண்டினம் முகமாகிய தாமரை வாயாகிய வாம்பல் பானமாகிய நறவு என்பன முறையே தொக்கதா லென்றறிக. ஆனால் அவற்றினை யவ்வாறாக்கியதென்னை? வண்டினம் போன்ற கண்களுநலவுந் தாமரை போன்ற முகத்திலென்பனவோடு மேனையவுந்தொக்கதாக விரித்துத் தொகையுவமமாக்கப் பெறுமோ வெனின், ஆகாது; என்னை? முற்றுவமை வாய்பாடாக வுவமமொன்றனையுங் கூறும்வாய்பா டுவமை யுருவக மென்னு மிரண்டற்கும் பொதுவாய்பாடேனு மீண்டு மருட்கையென்னு மெய்ப்பாட்டுவயத்தனாகிப் புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து பேதத்தை யபேதமாக்கி விதந்துரைத்தானாதலிற் றொகையுருவகமாக வுரைகோடலேயாம். காட்சிக்கு "திருவளர்தாமரை" யென்னு முதற்பாட்டு மருட்கை வயத்தனாகிக் கூறிய இவ்வாய்பாடென்றுணர்க. அற்றேல், இதனகத்துப் பேதத்தை அபேதமாக்கிய தியாதோவெனின், தாமரைவேறு முகம் வேறாயிருக்கவு முகத்தைத் தாமரை யென்றே பேதமறக் கூறிய வாற்றானு மேனையுவமேயத்தினையு மவ்வாறே கூறியவாற்றானு முணர்க. பகுதி - இயற்கை. துறை - புணர்ச்சி மகிழ்தல்.

மேவிருந்தவிண்ணோர்வியத்தக்கசெம்மையதாய்ப்
பாவிகையுட்டெள்ளமுதம்பாலிக்குஞ்—சால்புடைய
திங்களைக்கண்டான்மாறன்செம்பொற்றுடரியுள்யார்
தங்களுளங்கோடாதவர். (262)

இது அபேதத்தைப் பேதமாக்கிய சிலேடைவாய்பாட்டான் வந்த அற்புதவுவமை. இதனுள் அபேதத்தைப் பேதமாக்குதல் சந்திரனொருவனன்றிப் பிறனொரு சந்திரனின்றாகவுஞ் செம்மையுடைய தாய்ப் பாவிகையுட் டெளிந்த அமிர்தத்தை விளம்புந் திங்களெனப் பேதித்துக் கூறினமையானறிக. பாவிகை - வள்ளமும் அதரமும் ஆதலாற் சிலேடை. பகுதி - இதுவுமது. துறை - தலைவனை வியத்தல். இதுவுந் தொகைநிலையுளடங்கும்.

காவிற்பிறவாக்கைக்கொடிகமல
வாவிக்கடங்காமடவன்னம்—பூவிற்

பிறவாநறுந்தேறல்போர்நகர்மால்வெற்பி
னுறவாய்நிறையுண்ணுரு. (263)

இது சம்பந்தமுள்ளதைச் சம்பந்தமில்லையாக்கி வந்த வுருவகம். அன்றியும், காவிலும் வாவியிலும் என்றமையால் விரோதவலங் காரமு மிதனுள் விளப்பாருமுளர். “மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ, அலையிடைப் பிறவா வமுதே யென்கோ” என்பனவற்றை யும் விரோதவலங்கார மாக்குமாறுபோல என்றறிக. பகுதி - இதுவுமது. துறை - இயல்பிடங்கூறல்.

கோதிலாப்பொன்னைக்குழைத்துமதனாரியக்கோல்
காதலாற்கைப்பற்றிக்காட்கரைமால்—போதங்
குழைந்தருள்பொற்கொம்பிற்குறித்ததென்கோவின்பந்
தழைந்தருளிக்கொம்பினையேதான். (264)

இது சம்பந்தமில்லாததனைச் சம்பந்தமாக்கிக் கூறிய யோக வுவமை. விகாரவுவமை அதிசயவுவமை எனினுமாம். பகுதி - இயற்கை. துறை - நலம்புனைந் துரைத்தல்.

மாயன்குருகாபுரியனையமாதரா
ளாயந்தொழவாழருமையுரித்—தாய
கனவென்கோகூறக்குழைந்தனைக்காமர்
நனவென்கோயாதென்கோநான். (265)

இதனுள், குருகாபுரியனையாளென்பது குருகாபுரி செயற்கையா னன்றி யியற்கையாலு முதலே யழகுடையதுபோல விவளு மியற் கையான் அழகுடையளென்பது தோன்ற நின்றமையா லிதுவு முவ மையு ளோர் பேதம். பகுதி—இதுவுமது. துறை—ஆயவெள்ளம் வழிபடக் கண்டிது மாயமோவென்றல். “பாயுங்கிடையான் றில்லை யன்னாள்” என்பது மிது. “வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள் ளற்க, சொல்லே ருழவர் பகை” எனவும், “நல்லார்கட் பட்ட வறு மையி னின்னாதே, கல்லார்கட் பட்ட. திரு” எனவும், இவைபோல்வன பிறவு மிவற்றின்பாற் கூட்டியுணர்க.

திருந்திழையாய்மாறன் றிருவாய்மொழியே
மருந்துபிறவிப்பிணிக்குமாதர்—தரும்பிணிக்கு
வாய்ந்தமருந்தென்பார்மடல். (266)

இது மாதர்தருங் காமமாகிய பிணிக்கென்பது மாதர்தரும் பிணிக்கென மாட்டேறிலாதுவந்த வுருவகம். பகுதி—மடல். துறை- உலகின் மேல்வைத்துரைத்தல். பா - இரண்டு விகற்பத்தால் வந்த நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

வழிமதுத்தார்மாறன்மணிவரைமேன்மாதர்
விழியெழுதினுலும் பிணைவெற்பெழுதினுலு
மொழியெழுதலாமோமொழி. (267)

இது மாட்டேறில்லாதுவந்த ஏகாங்கவுருவகம்; என்னை? முலை யென்பவற்றை யுவமைவாய்பாடுதோன்றக் கூறினமையா னுபயமுலை யாகிய விணைவெற்பெனக் கோடல்வேண்டுமென் றுணர்க. பகுதி - இதுவுமது. துறை - எழுதவரிதென்றல். பா—ஒருவிகற்பத்தால் வந்த இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

நாணுநிறையுநறுநுதாஅன்மாணிழையார்
தந்தவெங்காமத்தழல்கதுவவெந்து
தருமடன்மாவேற்றந்தரும். (268)

இஃது ஏகதேசவுருவகம். இதனுள், நாணும் நிறையுமாகிய பஞ் சென வுருவகஞ்செய்யாது காமத்தழலென வொன்றையே யுருவகஞ் செய்தமையா னென்றறிக. பகுதி—இதுவு மது. துறை - நாணழி வுரைத்தல். பா - அடிதொறூஉமொரூஉத்தொடைபெற்றுவந்த இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

தருமன்றண்ணளியாற்றனதீகையால
வருணன்கூற்றுயிர்மாற்றலின்வாமனே
யருமையாலழகிற்கணையைந்துடைத்
திருமகன்றிருமாறிலமன்னனே. (269)

என்பதும் ஒருவகையுருவகம்; என்னை? தண்ணளியால் மன்னனுகிய

மன்னனாகிய கூற்று, அருமையால் மன்னனாகிய வாமன், அழகால் மன்னனாகிய காமன் என வுருவகஞ் செய்துணர்க.

> மன்னர்மடங்கன்மறையவர்சொன்மாலை
> யன்னநடையினார்க்காரமிர்தந்—துன்னும்
> பரிசிலர்க்குவானம்பனிமலர்ப்பைந்தா
> ரெரிசினவேற்றானையெங்கோ. (270)

என்பதும் கூறிய ஒருவகை யுருவகம்.

வருந்தியீன்றாண்மறந்தொழிந்தாள்வளர்த்தாள்சொற்கேட்டில் கடிந்தாண், முருந்தின்காறுங்கூழையைமுனிவார்நின்னையென்முனி வார், பொருந்திற்றன்றாலிதுவென்னாய்பொன்றுமளித்திவ்வுயிரென் னாய், திருந்துசோலைக்கருங்குயிலேசிலம்பவிருந்துகூவுதியால். (271)

என்றற் றொடக்கத்தன வுருவக இலக்கணம்விளங்கநின்றில வேனு மதனிடத்து மயக்கிநின்றன கொள்க. என்னை கொள்ளுமா றெனின், ஈன்ற குயிலாகியபெண் மறந்தொழிந்த காக்கையாகிய பெண் இல்கடிந்த பெண்குயிலாகியபெண்ணே யெனக் கொள்வதை மயக்கி நின்றமை காண்க. (௩௭)

௩-வது உருவக மூற்றும்.

ச-வது உள்ளுறையுவமம்.

123. உணர்வதற்கரிதாமுவமப்போலி
புணர்திறம்வினையேபொருண்மெய்யுருவெனப்
பிறப்பொடுமைந்தாம்பெற்றித்தாகிச்
சிறப்புறுதிணைகளிற்றெய்வதமொழிந்த
கருப்பொருள்களுக்கட்டுரைபயின்று
முவமையோடெதிருள்ளுறுத்தலுற்றபலா

யுவமச்சொற்றொகலொருதலையாகியு
மன்பினதளவாமகத்திணையிருவயி
னின்பதுன்பத்திசைதிரிந்திசையாத்
துணைவன்றுணைவிதோழிசெவிலி
யிணையெனும்பாங்கன்பாணனென்றிவராற்
கொள்கையின்வருங்குறிப்புரைத்தாகும்.

(எ - ன்.) வைத்தமுறையானே யுள்ளுறையுவமமென்னுமதற்குப் பொதுவிலக்கணமுணர் — ற்று. உவமப்போலியென்று மதற்குப் பெயர்.

(இ - ள்.) உணர்வினு லுணர்தற்கரிதாகிய வுள்ளுறையுவமமென்பது முற்கூறிய வெளிப்படையுவமம்போல வினைபயமெய்யுருவுகாரணமாகத் தோன்றுமவற்றினோடும் பிறப்புங்கூட்டி நிலைக்களனைந்தினோடு மவ்வவ நிலங்களிற் றெய்வத மொழிந்த கருப்பொருணிலைக்களனாகவு மழகியவுரையுட் பயின்றும் வெளிப்படையாகவரு முவமப்பொருளோடும் அதற்கெதிராகிய வுவமேயப்பொருள்களை யுள்ளுறுத்துக்கொள்ளும்படித்தாயு முவமேயம் பாடலுட்பயின்றுவாராது அயலாகியு முவமவுருபு தொகுதலொருதலையாகவுங் களவு கற்பென்னுங் கைகோளினிருவகையினு மின்பதுன்பங் காட்டுவனவா யிசைதிரிந்திசைப்பனவாய்த் தலைவன் றலைவி முதலிய பெயர்களாற் குறிப்புரையாய்வரு மென்றவாறு. உணர்வதற்கரிதா மென்பதனுல் ஏனையுவமம் புலப்படக்கூறுத வுள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துக் கூடிநிற்குமென்பதாம். கொள்கையின் வருமென்பதனுல் " கிழவிசொல்லினவளறிகிளவி, தோழிக்காயினிலம்பெயர்ந்துரையாது" எனவும், "கிழவோற்காயினுரனொடுகிளக்கும், ஏனோர்க்கெல்லாமிடன்வரைவின்றே" எனவும், "கிழவோட்குவமமீரிடத்துரித்தே" "கிழவோற்காயினிடன்வரைவின்றே" எனவும், "தோழியுஞ்செவிலியும்பொருந்துவழிநோக்கிக், கூறுதற்குரியர் கொள்வழியான" எனவும் வருங் கூற்றுக்களோடும் தோழியு முறைமையரும் தலைவன்கொடுமை கூறும்வழியினும் பிறவழியினுந் தலைவனரின்கணுள்ள கருப்பொருள்களா னவைசொல்லத் தலைவற்கேயன்றியுந் தலைவிக்கேற்றனவா முவமத்தன்மைத் தோற்றத்தனவா

யுள்ளுறையுவமங் கோடலும் பிறவாறு வருவனவா மவைகளுங் குறிப்புரைத்தாகு மென்பதனு முய்த்துக்கொள்க. பிறப்பாவது அவ்வவ நிலங்களி விழிந்தபிறப்போடுஞ் சார்த்திக்கூறல். உள்ளுறுத்தல் - உள்ளேகுறித்தல். ஒருதலை - நிச்சயம். அகத்திணை யிருவயினென்பது இறந்தது போற்றலென்னுந் தந்திரவுத்தி. இசை திரிந்திசைத்தலென்பது செய்யுட்சொற்க டம்பொரு ளுணர்த்தாது வேறுபடக் கூறுதல். இசையா என்பது எதிர்மறை. இசையாவது சொல். சொல்லாவது எழுத்தினாலாக்கப்பட்டுப் பொருளறிவுறுத்து மோசையாகலி னிசையென்றார். இஃதாகுபெயர். என்னை? "இசை திரிந்திசைப்பினுமிசையுமன்பொருளே, யசைதிரிந்தியலா" என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்தானுணர்க. இவற்றிற்கெல்லாம் செய்யுள் வருமாறு:—

> காமர்பன்மலர்களுலியபொதும்பர்
> மாமரப்பணையின்மதுகரமிழைத்த
> முதுநறுந்தேறனைதுமலர்முன்னுபு
> கொளத்தகுமரபிற்குன்றவாண
> வரைதலின்வரையாதொழுகலினிருவிரு
> மாறுபட்டொழுகியமதியினிராகலிற்
> றிருமகிழ்மாறன்றிருவருட்கிலக்கா
> யொழுகாதவருளத்தொன்று
> மழுகாமதியின்மறுகுவல்யானே. (272)

என்பது வினையுவமப்போலி; என்னை? மாமரப்பொதும்பரகத்து மதுகரங்கள் தமக்குப் பின்னைக்கு நுகர்வதாக மறைத்துவைப்ப விளைந்ததேனை நொதுமலாராய்ந்து கைப்பற்றிக்கொடுபோங் குன்ற வாணனே யென்றதனாற் களவினொடுங் கூடிய கூட்டத்தை நீட்டித்துப் பின்னரிவளை வரைந்துகொள்ளக்கடவேனென நினைந்துநினைவு தவறும் படி பருவமுதிர்ந்த விவளையும் பிறர்நயந்து பொன்னணிந்து கொடுபோவ ரதுபோலவென்பவாகலா னுவமைக்குப் பிறிதுபொருள் எதிர்த்துவமஞ்செய்யா தாண்டுப்பிறந்த கருப்பொரு ளவற்றோடு முள்ளுறுத்த வைத்தலி னிஃ துள்ளுறையுவமமாயிற்று. அவற் றோடு மிஃது நொதுமலர் கொடுபோவ ரென்னுந் தொழிலோடு

மிவளையும் பிறர்கொடுபோவரென்னுந்தோழி லுவமங்கொள்ள நின்ற மையின் வினையுவமப்போலியாயிற்று. அன்றியுங் காமர்பன்மலர் களுவியபொதும்ப ரென்பது நற்றாய் தோழி செவிலி முதலியோர் வைகு மனைக்குவமையாம். திணை - குறிஞ்சி. கைகோள் - களவு. கூற்று - தோழி. கேட்போன் - தலைவன். இடம் - முன்னிலை. காலம்-நிகழ்வு. பயன் - இற்செறிவுரைத்து வரைதல்வேண்டு மென்றது. மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பகுதி - பகற்குறி. துறை - வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதல். காமர் - அழகு. ஒழிந்தனவு முறையிற்கொள்க.

இறைவறங்கூராவீர்ந்தண்பொய்கைத்
துறைதொறுந்துவன்றதோட விழ்பன்மலர்
மாந்துபுவயினிறைவெய்தியகவரி
யேங்கெழின்மாடத்தீன்றகன்றுள்ளிப்
படர்வுழிப்படர்வுழிப்பணைமுலைக்குறுங்கண்
மடைதிறந்துவளகமடுநிறைத்தொழுகு
பாற்றடிணியினயற்பழிதீர்பேடையைப்
போற்றறுகளிப்பிற்புணர்ந்தவண்மூழ்கிப்
புனிதமுற்றிருசிறைபுலர்த்தியவோதிமந்
தணந்தயற்கழனிச்சாதிப்பெடைகளை
மணந்ததனனந்தலைமள்ளர்தாமுழுத
நாற்றடியதன்கணாறுந்தழைபதனழிந்
தூற்றெழுகளங்கவுறுபுனலாடிப்
பண்டுதான்மரீஇயபாணிறப்பேடையைக்
கண்டுதான்வளைக்குங்காமருகடல்கெழு
கண்ணகன்ஞாலங்கண்டுகண்ணயப்பான்
விண்ணவர்வியப்பான்மேதகுடிவத்
தரவணைத்துயின்றருளரங்கத்தமுதி
னுரவுநீர்க்காவிரிக்குறுபுனலூர
புல்லேன்பொதுவுணின்மார்பெனச்
சொல்லேன்புன்மனைத்தொடர்புடையேனே. (273)

இதுவும் வினையுவமப்போலி. இதனுள், இறைவறங்கூரா என்பது சிறிதும் வற்றாதவென்றவாறு. ஈர்ந்தண்பொய்கை - மிகவுங்

குளிர்ந்தபொய்கை. "துறைதொறுந்துவன்ற..................கவரி" - இடந்தோறுநெருங்கின இதழ்விரிந்த தாமரை முதலிய பலமலரையு முண்டு வயிற்றை நிறைத்தல் பொருந்தின காரான். "ஏங்தொழில்............தொடர்புடையேனே" எ - து உயர்ந்த அழகையுடைய மாளிகையினிடத் தீன்றகன்ற குழக்கன்றை நினைந்து செல்லுமிடத்து முறுகின முலைக்குறுங்கண் மடைதிறந்து பள்ளவாவிகளைப் பெருக்கி யோடாநின்ற பாலாற்றின் பக்கமே குற்றமற்ற தனதுபேடையைப் பாதுகாப்பற்ற களிப்பினோடும் புணர்ந்தப் பாலாற்றினடுமூழ்கிப் பவித்திரமுற் றிருசிறகரும் புலர்த்திய சேவலோதிமமப் பேடையை நீங்கி யயல்வயற் கூட்டப் பெடைகளை மணந் தக்கழனிநடுவண் மள்ள ருழுத நாற்றுடினைந்தலை நறியதழைக ளழுகி யூற்றிருந்த சேறு மிகுந்த புனலிடையாடி முன்னர்த்தான்மணந்த வெண்ணிறப்பேடை யைப் புணர்ச்சிகுறித்து வளையும், அரவணைத்துயின்ற அரங்கத் தமிர்தி னுரவுநீர்க்காவிரிக்குறுபுனலூரனே! புல்லேன். பரத்தையர் பொதுவுணின்மார்பெனச் சொல்லேன் புன்மனத்தொடர்புடையே னென்றவாறு. பொதுவுணல் - பரத்தையர் பலரா யேககாலத் தின் பத்தைப் பொதுவாக அநுபவித்தல். இதனுள், பரத்தையரென்பது சொல்லெச்சம். ஒழிந்த அகல முறையிற்கொள்க. அஃதாக, இதனை யும் வினையுவமப்போலி என்ற தென்னை யெனின், தனக்குரிய பேட் டோடும் பாலாற்றினயற்புணர்ந்ததன்பின்னர் அப்பாலாற்றின் முழு கியசேவ லன்னப்பெடையை நீங்கி யயற்கழனியிடத்து வேற்றுப் பேடைகள் பலவற்றையும் புணர்ந்ததனுள்ளிடை நாற்றுடிக்களங்க ழுறுபுனலின் முழுகி யக்களங்கப்புனல் புலரா முன்னம் பண்டுதான் மரீஇயபேடையைவளையு மென்பதனால் நமதகச்சோலையினிடைப் பனிநீராற் பூரித்த புழுகுசணையினதய லென்றேனும் பாதுகாப்பற்ற களிப்புடன் உவர்ப்பில்லா வின்பத்தைத் துய்த்துப் பவித்திரமெய்த வேண்டி முழுகி யீரவாடைகளைக் களைந்து குழற்கற்றை புலர்த்தி யிருந்தகாரக விருந்தநீ நீங்கி யெனது மாளிகைக் கடலேல் சேரிப் பரத்தையர் பலரையுந் தோய்ந்து வேர்வோடுங் குழம்பிய பரப்புச் சேறு புலரா முன்னம் வாயில் வேண்டாது வந் தெனது பள்ளியிடத் தாழ்ந்து பணிமொழிகளையாற் றுதற் கிருந்தமையால் வளையாநின்ற யென் னுப் உவமையினை கருப்பொருள் களாகத் தொன்றிநின்றமையா

னென்றுணர்க. இது திணை - மருதம். கைகோள் - கற்பு. பகுதி - பரத்தையிற் பிரிதல். கூற்று - தலைவி. கேட்போன் - தலைவன். இடம் - முன்னிலையாயபள்ளியிடன். காலம் - நிகழ்காலம். பயன் - ஊடறீர்தல். மெய்ப்பாடு- வெகுளியைச்சார்ந்த வுவகை. இதற்குத் திணையுட்டிணை - பெண்பாற்கூற்றுப்பெருந்திணை. துறை - இல்லவைநகுதல்; அல்லது பரத்தையிற்பிரிந்துவந்தா னாற்றாமையேவாயிலாகப் புகுந்த தலைவ னூடறீர்கின்றாளாய இற்பரத்தை கூற்றுமாம்.

குவளையுங்குமுதமுந்தவளவொண்பதுமமுந்
திசைதிசையோசனைதேங்கமழ்திவ்விய
வசைதீரந்தண்மயிலைவேலிப்
பொய்கையுட்செவ்வியிற்பொதியவிழ்புனிதச்
செய்யதாமரைத்தேறலையளவளா
யுவட்டாதருந்தியுமருகியசுரும்பதன்
கரைசேர்வெள்ளிடைக்கவித்தநீர்முள்ளியிற்
பாடவிழ்ந்தயற்சுரும்புளர்ந்துணப்பதனழி
பூநறவுண்டின்புறுபுனலூரன்
றெண்டிரைக்காவிரித்திருவரங்கேசன்
றொண்டர்தந்தொண்டர்தொடர்பினையொரீஇப்
போதப்புறந்தரப்புரைதீரின்னுயிர்க்
கேதங்கொள்வரிதையம்விட்டகலா
தொல்லாப்புலன்வழியுய்க்கும்
புல்லறிவினுட்குடிபுகும்புன்மையனே. (274)

இது பயவுவமப்போலி. என்னை? பொய்கையுட்பவித்திரச் செய்யதாமரை பருவத்தின் மலர்ந்து புதிய தீந்தேறலை யளவளாயுண் ணத்தெவிட்டா துள்ளமுருகிய சுரும்பதன் கரையினில் மலிந்த முள் ளிடை நீர்முள்ளியை முறுக்கவிழ்ந்தபருவத்து வேற்றுச்சுரும்பு பலவுந் துவைத்துண்ணச் செவ்வியிழந்த பழம்பூவிற் சுருங்கியதேனை யுண்டின்புறுமெனவே நமது தலைவர்க் குயர்ந்தமகளி ரிழிந்தமகளி ரென்பதில்லை; புணர்ந் தின்புறுந் தியாவருமுரிய ரென்னும்பய னுள் ளுறுத்திக்கொள்ளக்கிடந்தமையா னென்றுணர்க. திவ்விய - நல்ல. புனிதம் - பவித்திரம். அளவளாய் - உடலுமுயிருங் கலந்து. வெள்

ளிடை - வெளி. கலித்தல் - மிகுதல். புன்மையன் - அறிவிற் சிறுமையன். வெளியினிற்குநீர்முள்ளி யெனவே வீதியினிற்கும் வேசை என்பதாயிற்று. ஒழிந்த அகலம் நம்பெருமாள் மும்மணிக் கோவைவிரித்துரையுட் காண்க. திணையும் பகுதியு மிதுவுமது. துறை - உழையரியற்பழித்தல்.

இனியதெள்ளமிர் தாயெறித்தெழுகிரணப்
பனிமதியகடுழப்பணைநெடும்பொங்கர்ப்
பூந்துணர் ததைஇயபொழிலெழினள்ளிடை
யீர்ந்தண்கோட்டகத்தினமலர்முற்றிய
பொதியவிழ்தாமரைப்பொகுட்டாசனத்து
மதிநலனுறப்புணர்மாண்புடைப்பெடையொடும்
வீற்றிருந்தின்புறுமேன்மையோதிமமொரு
பாற்படுகரைசேர்பன்மரக்காவிற்
குறுகுபுகொடுமுட்டாழைக்கூன்சினை
வெறுநிலத்தடர்தரவிரித்தபாசடைமேற்
றளிநறைமாந்துபுசார்பெடைக்குருகொடு
புணர்தலுநலனுறும்புனன்மலியூரன்
பூமகளிலைகுலாம்பூண்புலைமுகடுழக்
தேமவிழ்பசுந்துழாய்த்திருமணிமார்பன்
றென்னரங்கேசன்றிருவருட்கிலக்கா
மாறனுடையோர்கருயிர்த்துணையெனவா
ழில்லறம்பழிபிறங்காதிருந்தில்லி
ணகனமர்ந்தாறுதுறையுந்
தகவேதுமிலாததவறுளோனே. (275)

இதுவும் பயவுவமப்போலி. என்னை? இருமனமொருமனமாய்ப் போலப் பேரானந்தமெய்தப் புணர்ந்த பேடையோடும் பொதியவிழ்ந்த தாமரைப்பொகுட்டி லரசுவீற்றிருந் தின்புறுஞ் சேவலோதிமம் பேடையைப்பிரிந்து வாவிக்கொருபக்கமான கரைசேர் பன்மரக்காவின் புறத்து விளைந்த முள்ளுடைத்தாழை முடச்சினை வெறுநிலத்துத் தகடுபடவிரித்த பாசடைமேலிருந் ததனிடத்துத் துளித்துளி பூந் தேனையுண்ட களிப்பினால் வெறுத்த சிறையுடைப் பெடைக்குருகைப்

புணர்தலு மானந்தமெய்தும் புனன்மலியூரனெனவே இப் பொற்புடையில்லின்கணிருந் திக்கற்புடையவளோடு மிருமனமுமொருமன மாகப் புணர்ந்து பேரானந்த மெய்தியபின்னர் யாம்புடைசூழ அரசு வீற்றிருந்தோன் இவளைநீங்கி எமது மாளிகைக் கயலாய்ப் பொலிவிழந்த சேரிப்பரத்தையைப் பெண்டன்மைமாத்திர மொத்தலிற் காமபானத்தையுண்ட புத்திப்பிரமையா லுவர்ப்பின்றிப் புணர்ந்ததனு லின்பமெய்துமூரன் றகுதியொன்றுமில னென்றுரைத்தபான்மையுள்ளுறுத்திக்கொள்ளக் கிடந்தமையா னென்றுணர்க. இதற்கும் விரித்துரை நம்பெருமாள்மும்மணிக்கோவையுரையுட் காண்க. பகுதி- இதுவுமது. துறை - தோழிதலைவனை யியற்பழித்தல்.

நீர்நிலைமுற் றியநிழன்மலிசோலையுட்
கார்வழங்காதகாலையுங்கவின்பெற
வேர்முதற்பழுத்துவியன்சினைப்பலவு
வளங்கெழுநாடவெம்மணிபுரைமாண்கவின்
புறந்தருமாயினும்புனிதநின்னின்று
லரவணைத்துயிலமர்ந்தருளரங்கேசன்
றாநீர்க்காவிரித்துறைபடிந்தல்லதை
யொல்லேலன்மலரமளியினுறப்
புல்லேலன்பரத்தையர்ப்புணர்ந்தநின்மார்பே. (276)

இது மெய்யுவமப்பொலி. என்னை ? கார்வழங்காத காலையும் நிழன்மலிசோலையுட் பலவு வேர்முதற் பழுத்து வாட்டமின்றி வளனெய்தினாற்போல நீ யென்னிடத்தருளின்றிப் பரத்தையர் மாட்டுப் பிரிந்த காலத்தும் ஆயவெள்ளம் விட்டுநீங்காத எனது மனையிடத் தில்லறங்கோடாது நடத்துதற்பொருட்டித்துணைப்போது முளனுனே னென்றதாக வுள்ளுறுத்திக்கொள்ளக் கிடந்தமையானென்றறிக. இதற்கு மொழிந்த விரித்துரை மும்மணிக்கோவையுரையுட் காண்க. பகுதி - இதுவுமது. துறை - அணைந்தவழி யூடல்.

உலவினீரமுவத்துறுசிறையதன்க
ணலைகொழித்தலைதொறுமலைதொறுமொத்துண்
டழுங்கனுரெய்தியயாக்கையதாகியுங்

தன்னால்வளர்க்கத்தருசினையதன்மேன்
மன்னுதாவின்வளர்மீன்வைத்தகண்
வாங்காதுய்த்துவளர்புனலூரற்
கேவலிற்பிழையாவின்னிசைப்பாணர்
புதுவதுவாய்வழிபிழைத்திவண்போதரு
மதுநினைந்தருவிருந்தளித்திடற்கந்தோ
மதுமகிழ்மார்பினன்வழுதிநன்னாட்டவர்
குடிஞையைக்காய்திறன்குறிப்பதுமின்றாற்
காதோடுலவுகட்காரிகை
யாதோகறியீங்கினிதமைப்பதுவே. (277)

இதுவு மெய்யுவமப்போலி. என்னை? அழிவில்லாத நீர்க்கயத் துண் மிக்க சிறையிடத்துத் திரையெடுத் தெற்றுந்தோறு மெற்றுந் தோறு மதனாலெற்றுண்டு மிகவுந் துன்பமெய்திய யாக்கையோடுங் கூடிய மீன் றன்னால்வளர்க்குஞ் சினையின்மேல் வைத்தகண் வாங் காது வளர்த்தாற்போல யானுந் தலைவர்பிரிந் தெனக்களித்ததுன்ப மென்மேனியை வருத்தவு மம்மேனியோடு மில்லின்கணிருந்து மென் னாலோம்பப்படு மில்லறமோம்புதற்குள்ளானேனென்பதுள்ளுறுத்திக் கொள்ளக்கிடந்தமையா னென்றறிக. இதுவும் பகுதி யது. துறை - பாணனைப்பழித்தல்; தலைவிகூற்று. இதற்கும் விரித்துரை கூற வேண்டுவதில்லை.

பன்மலர்கஞலியபழுமரச்சோலையுட்
டன்னிழறுணையாத்தளிர்த்தமௌவலின்மலர்
விரிகதிர்தெறுதலின்வெம்மையுற்றுணங்க
முட்புறக்குடக்கனிமுடப்பலவதனையுற்
செங்கிடைமலர்களின்சிறப்பவுதிர்ந்து
மொண்புனலூரற்குறுபழிவிளைக்கும்
யாமேதிலமேதிலமெனவெங்கையர்
மாளிகையயின்றுமடக்கருந்தினராம்
புவிப்பாவலர்புகழ்புரவலன்மதுர
கவிப்பாவலன்புகழ்க்குருகையர்கடவுண்
மதுமகிழ்மார்பினன்வண்குருகூரன்

சதுமறைப்பொருளாற்றருதமிழ்மறையினுண்
முதுமொழியுணராமூடமதடைந்த
மனனகமலமிகமறுகுன
ரினமெனவொன்றுயிகழ்பொய்ம்மையனே. (278)

இது நிறமல்லாத பண்புவமைப்போலி. என்னை? சோலையுட் டன்னிழலே துணையாகத்தளிர்த்த முல்லைக்கொடியின் மலரானது விரிந்த கதிர்தெறுதலான் வெம்மையுற்றுணங்க முடப்பலவு தனக் கயலாகத்தோன்றின செங்கிடைமலர்க்கழகுமிக அதற்கு நிழல் செய்யுமதுபோலத் தலைவனுந், தன்னையேதுணையாக ஆவிதளிரா நின்றவிவளுங்காமத்தீயால் வெந்து மேனிவாடத் தனக்கயலாய பரத்தையர்க் குடலுமுயிருந் தளிர்ப்ப நலங்கொடாநின்று னெனப் பண்புள்ளுறுத்திக் கொள்ளக்கிடந்தமையானென் றுணர்க. பகுதி - இதுவுமது. துறை - பாணனொடுவெகுளல். கூற்று - தோழி.

ஒன்றாய்ப்பரந்தவுறுவளிகறங்கலின்
மின்றாழ்பன்மீன்மிளர்விசும்புமுசினை
சுமைமாவிந்தொசிதரத்துணர்த்தமென்பூமுகை
பொறிச்சுரும்புளர்தொறுமுளர்தொறும்பொதும்பருண்
முறுக்குடைந்திழிதரூஉமொய்ந்நறுந்தேறல்
பரந்துபன்முகத்தவாய்ப்பவளக்கொடியொடுங்
குரூஉக்கட்பரூஉத்தாட்குடம்புரைசெருத்தற்
கயவாய்மேதிகட்கமுநீருண்
டுயவால்வைந்நுதித்தொடர்நெறிமருட்பிற்
புறக்காழ்வயிரப்பூங்கழைதடிந்துகு
நிறக்காழ்நித்திலநிரந்தரம்வரன்றயல்
வெள்ளிடைநிவந்தமேதகுசுவலினை
யுள்ளுயிர்ப்பெடையையுறையுளினிருத்திப்
பாலுணீர்தெரித்துப்பருகுமொண்சேவ
லாலுநீர்ச்சிறைபுக்காய்ந்திரைகொணர்வலென்
றிகந்தயலிடைப்படிந்தெழுமயர்வுயிர்ப்பான்
வாலுகவைப்பெனமறுகுபுகுறுகிவீழ்ந்

தன்மையிற்றவக்குற்றச்சப்பார்வையிற்
புராதனப்பொய்கையுட்புகுபுனலூர
பொருவருதாமரைப்புதல்வனைப்பயந்த
திருமறுமார்பன்றிருவரங்கத்துப்
பொதுநலப்பெண்டிர்பொதுவுணின்மார்ப
மல்லனீர்படிந்தல்லது
புல்லேந்தீண்டலெம்பொன்னடிச்சுவடே. (279)

இதுவும் பண்புவமப்போலி ; என்னை ? சேவலன்னம் நித்திலங்கள் வெள்ளிடைநிவந்த மேதகுசுவலினை வாலுகவைப்பெனக் குறுகியிருத்தற்கு மென்மையில்லாததனோடு மறிவிற்குப் பிரமையுற்றதனால் இலச்சையுற்றுத் தன்பேடையையிருத்திப்போந்த பொய்கையுட் புகாநிற்குமதுபோல நீயுங் கற்பு நாணு முதலிய நற்குணங்களின்றித் தன முதலியனவெய்தும் பெண்டன்மைமாத்திரமேயுடைய பரத்தையரையு நற்குணநற்பெண்டிரென்று தோயுமளவிற் பொருண்மேற்சென்று வற்கென்ற துர்க்குணத்தாராதல்கண் டதனோடு நினது புத்திப்பிரமையுற்றதையு நினக்கிழிபெனநாணி யெம்மனையிடத்து வந்து வாயில்வேண்டாநின்று யென்ப துள்ளுறுத்துக்கொள்ளக் கிடந்தமையானென்றுணர்க. வெள்ளிடை - வெளி. நிவந்தது - உயர்ந்தது. சுவல் - மேடு. வாலுகவைப்பு - மணற்குன்றாகிய விடம். தவக்கு- இலச்சை ; நாண். கருத்துப்பொருளாய பண்புவமப்போலி. பகுதி - இதுவுமது. துறை - அணைந்தவழியூடல். இது கூற்று - இற்பரத்தை.

ஓங்கியகுரம்புசாருவளகவயின்வயின்
வீங்கியதிணிதோண்மிடலுடைமள்ளர்
சுதைபெய்தாற்றலிற்சுடுமண்பன்முறை
ததைவுறப்படுத்தசால்பிற்றெண்ணீர்
வார்ந்துருகவர்முழைமதகுபடர்க்குடுமியிற்
சேர்ந்தசைவறவிருசிறகருமொடுக்கி
மறைபுகுநோக்கின்மனப்பட்டிமையாற்
றுறைபுகுகயலினைச்சோர்புகண்டெடுத்துக்
கூர்வாய்வெண்சிறைக்குரண்டமென்பெடைக்
கார்வாயெனவருத்தியினருத்துபுதுடித்

தயல்வீழ்வதனை யற்றம்பார்த்து
மிச்சிலென்றறிந்தும்விழுநெறியொரீஇ
நச்சியுண்புலவுநாற்றத்தோடுஞ்
செங்கால்வெள்ளுகிர்ச்சேவலோதிம
மொருசிறையிருந்தவோவாச்செவ்வி
யிருசிறைப்பேடையெழின்மலர்குறுகு
நளிமலர்ப்பொய்கைநல்வயலூர
திருநெடுமாயன்றிருவரங்கத்துப்
பொருணசைப்பரத்தையர்பொறித்தநின்மார்பிற்
றனக்குறியாநிற்றழுவுபுசிதைவுறின்
மனக்கிடரிழைப்பதுமன்றி
நினக்கிடருறுமானெருங்கலெம்மிடனே. (280)

இது பிறப்புவமப்போலி. என்னை? இழிந்தகுரண்டந் தன் பேடைக் கருத்துங்கயலை யதுவாய்க்கொள்ளத் துடித் தயலேவீழ்ந்த தனை மிச்சிலென்றறிந்து மறிவிலுயர்ந்த அன்ன மதனை யற்றம் பார்த் தெடுத்துண்ட புலானாற்றத்தோடுந் தன துத்தமப்பேடை யுறையு மழகிய சேக்கையாகிய தாமரைமலரைக் குறுகுமதுபோல நீயு முயர்ந்தகுலத்துட் பிறந்து மிழிந்தகுலத்துளோர் தோய்ந்த கன்று மிச்சிலாகிய பரத்தையரிடத் தின்பத்தைத்துய்த்து வேற்று நாற்றத்தோடு மெமது நன்மனைக்கண் ணெம்மைத் தீண்டவந்தனை யாதலா லெம்மைத்தீண்டல் பொருந்தாதெனக் கூறினாளென் றுள் ளுறுத்துக்கொள்ளக்கிடந்தமையா னென்றுணர்க. பகுதி - இதுவு மது. திணை - பெண்பாற் கூற்றுப்பெருந்திணை. துறை - பள்ளி யிடத்தூடல். கூற்று - இதுவு மிற்பரத்தை.

விசும்புதூர்த்தெழுவியன்சினைமாத்தின்
பசும்புறத்தீங்கனிபரீஇநுகர்கடுவன்
புரப்பவர்குறுகுபுலம்புறி இப்பொங்க
ரிரிந்தலம்போதருமீர்ந்தண்சோலையுட்
புளிங்கறிவேட்டபுன்றொழிற்றன்மையர்க்குப்
பழிப்பின்றாகப்பாகுசெய்தட்ட
கோதறுமான்பாற்குழம்புபொற்கலத்தினுட்

பெய்திருந்தாறும்பெற்றியேய்ப்ப
முடவடிப்பலவின்முதிர்பொற்குடக்கனி
வேர்முதற்பழுத்துவிரிந்தபொற்றீஞ்சுளே
பதனழிபான்மைப்பாய்புனலூர
நூற்கடற்பழகியநுண்ணுணர்வுடையோ
ராற்றலிற்பரவுசீரரங்கனுக்கமைந்த
பாற்கடன்முற்றப்பருகுதற்கெழுந்த
பேராப்பெரும்பசியாளர்தம்முன்ன
ராராவள்ளத்தமிர்தமைப்பவர்போற்
சிறுவரையின்பத்துறுதுயரிழைத்ததற்
கிரத்தலீங்கியல்பன்றாற்
பரத்தையிற்பிரிதனின்பண்பாகும்மே. (281)

இது "உள்ளுறையுவமமேனையுவமமெனத், தள்ளாதாகுந்திணையுணர்வகையே" என்னு மகத்திணையியற் சூத்திரத்தான் உள்ளுறையுவமந்தா னேனையுவமமென்று கூறும்படி யுவமையு முவமிக்கப்படும் பொருளுமாய்நின் றுள்ளுறையுவமத்தினைத்தரூஉங் கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது; என்னை? ஆகாயத்தை மூடியெழாநின்ற அகன்ற கொம்பர்மாமரத்திற் செம்மைமுற்றாப் பசுத்தவினிய கனியைப் பறித்துநுகர் கடுவனை தச்சோலையைக் காப்பவர் முடுகத் தனிமையுற்று அதனயற்கொம்பரிற் சுற்றித்திரியுங் காவினுட் புளிப்பாகினை யுண்ணவேட்ட புன்றொழிற்றன்மையுற்றவர்க் கூட்டுவதாகக் குற்றமில்லையாம்படி பாகுபடுத்திக் காய்ச்சின எப்பிணியுந் தீர்க்கும் பசுவின்பாற்குழம்பு பொன்னின்கலத்துட் பெய்திருத்தாறுமுறை போல முடப்பலவின் வேரிற் குடக்கனி முற்றிப் பழுத்து விரிந்த பொன்போனிறத்தையுடைய வினியசுளை யருந்தும்பருவத்தருந் தாது செவ்வியழியாநிற்கும் பரந்த புனலூரனே, என்றதற்கு ஊரனே! நீ யுத்தமனாயகியில்லின்கண் மாலைக்காலத்தினுஞ் செல்லா திளைய செவ்வியுடைய சேரிப்பரத்தையைப் புணர்ந்து விளையாடா நின்றகாலத் தவள் பொதுமகளாதலிற் பிற ரப்பரத்தைமாளிகையைக் குறுகத் தனியுற்றுத் தணந் தப் பரத்தைமாளிகையைச் சுற்றித்திரியு மிவ்வூரிடத் தியானு நின்வரவுபார்த் தென்னையலங்கரித்து மிகுந்த காந்தியோடுமிருப்ப நின்வரவுதாழ்ப்பக் கவினழியாநின்ற வென்

வருத்தத்தைத்தீர்ப்பா ளொருசேரியினிடத் தென்மாளிகைக்கண் வந்து வாயில் வேண்டாநின்று யென்னிடத் தின்ப நின்காதற் கார்த்தி யுடையதொன்றல்ல வின்னு மச் சேரிப்பரத்தைமாளிகையிற்பிரித னினக்குக் கடனென்று காமக்கிழத்தி யுள்ளுறையுவமங்கூறினளாதலி னெனவுணர்க. அன்றியும் "உடனுறையுவமஞ்சுட்டுநகைசிறப்பெனக், கெடலருமரபினுள்ளுறையைந்தே" என்னும் பொருளியற் சூத்திரத் தா னிது சிறப்பென்றவுள்ளுறை. இச் சிறப்பென்றவுள்ளுறை "விரி கதிர்மண்டில" மென்னு மருதக்கலியுள்ளும் வந்தமை காண்க. இது சேரிப்பரத்தையினிற் புணர்ந்துவந்த தலைவன்வரவுகண்டு காமக் கிழத்தியூடியவாறுகண்டு சென்றுசார்ந்த தலைவனுட னூடறீர்கின் ருள் கூறியது. ஒழிந்த அகலம் நம்பெருமாள்மும்மணிக்கோவை விரித்துரையுட் காண்க. கோது - ஆகுபெயர்.

மழைதவழ்பலவின்வான்சினைநீழற்
றழைதருமரம்பைதான்பொறையுயிர்ப்ப
விசும்புமிழ்திவலையின்விழுமிநின்முற்றிய
பசுங்காய்மதுரப்பலன்படுகாலை
நிறந்தடாசடைநீள்சினைவாட
விறப்பளித்துலகிற்பிறர்க்குறுபயனு
மடலவிழ்நறைமகிழ்மாலிகைமார்பன்
றுடரிமால்வரைதுறந்தனளாய்த்தொடர்ந்த
வினையேன்பெற்றமெல்லியலொருத்தியுங்
கனைகதிர்வேற்கைக்காளையுங்கடத்திடை
மன்னியதிருவுமாயோனும்போன்
முன்னியதுனைதெனின்முக்கோற்பகவிர்
மதிபெறவணங்கினன்மகிழ்ந்தே
சந்திர்பெறவிளம்புமென்றளர்வகன்றிடவே. (282)

என்பது மேகந்தவழாநின்ற பலவினது பெரியகொம்பர்நிழலில் வளர்ந்த வாழை யீனுநிற்ப முகில்பெய்யுந் துளியி னன்றாய் விளைந்த பசுங்கா யினிய கனியான பருவத்துப் பசுத்த விலையாகிய நீண்டசினை வாடுதலோடு மதற் கிறத்தலையுங்கொடுத் துலகின்கட் பிறர்க்கு மிக்க வூதியமாகு மாறனது துடரிமால்வரையை நீங்கினளாதலிற் றொ

டர்ந்துபோந்தவினையேன்பெற்ற மெல்லியசாயலையுடையாளொருத்தியு நெருங்கிய கிரணத்தையுடைய வேற்கைக்காளை யொருவனுமாக விருவரும் விட்டுநீங்காத திருமகளு மாயோனும்போல, முக்கோற்பகவீர் சுரத்தினிடைத் தெதிர்வரக்கண்டதுளதேல் யான் கூறியவை யெல்லாம் புத்தியுட்கொண்டு மகிழ்ந்து எனது தளர்வுநீங்கச் சதிராக விளம்பு நும்மை வணங்காநின்றே னென்றவாறு. இதனுள் செய்து என்பது செயவென்னும் வினையெச்சவாய்பாடாக நின்றது. இச் செய்யுள் நால்வகையுவமப்போலியும் விரவிவந்த வுவமப்போலி. என்னை? பலவின்கீழ் வளராநின்ற வாழையீன்ற தாறுபோல நற்றாயால் வளராநின்ற வென்றாற் பெறப்பட்டாள் என வினையுவமப் போலியும், விசும்புமிழ் திவலையிற் றூறுமுற்றியதுபோல வென்னுடைமாயத்தாலும் இளையள் விளைவெய்தினளெனவே மெய்யுவமப்போலியும், பசுங்காய்மதுரப்பலன்படுகாலை நிறத்த பாசடைநீள்சினை வாடவிறப்பளித் துலகிற் பிறர்க்குறுபயனு மெனவே அங்ஙன மிளையளாய் விளைவெய்திய தலைவி யிந்திரியகலினம்வந் தின்பத்திற்குரியளாயின காலத்து எனது மேனிக்கும் வாட்டந்தந் தெனதுயிரையுங் கொல்லாதுகொன் றெனக் கொருபயனுமின்றி யயலானுக் கணவற்கே யூதியமாயினளென்று கொள்ளப் பயவுவமப்போலியும், பண்புவமப் போலியும், வினையுவமப்போலியு மிதனோடேகூடி முன்னும்பின்னு மிவ்வண்ணமே நால்வகை யுவமப்போலியு முள்ளுறுத்துக்கொள்ள நிகழ்ந்தமையா னென்றுணர்க. பயவுவமப்போலியாவது வினைகாரணமாகப் புலப்படுங் காரியத்தை யுள்ளுறுத்துக் கொள்ளப்படுவதாம். அஃ தீண்டுக் கூட்டத்தாற் பிறக்கும் போானந்தம். என்றாற் பெறப்பட்டா ளென்மகள் என்பன அன்பினதிகத்தானு நற்றாயென்றுந் தானென்றும் வேறல்லவாம் ஐக்கியத்தானுங் கூறினாள். பாலைக் கலியுள்ளும் "என்மகளொருத்தியு" மெனக் கூறியவாற்றானுமுணர்க. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - பின்சென்றசெவிலி முக்கோற்பக வரைவினுதல். இதனுள் தலைவி தோழி செவிலி இற்பரத்தை காமக்கிழத்தி உழையர் என்போர்கூற்று வந்தன. ஒழிந்தோர்கூற்றும் வந்தவழிக் காண்க. (௩அ)

4-வது உள்ளுறையுவம முற்றும்.

௫-வது ஒட்டலங்காரம்.

124. குறித்ததைமறைத்துக்குறிக்கொளநிகர்த்ததை
நுவல்வகைதாமேயொட்டெனநுவல்ப.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே ஒட்டென்னு மலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) புலவனாற் குறித்தபொருளை மறைத் ததனைக் கற்று வல்லோ ருட்கொள்ளும்படிக் கதற்கொத்த பிறிதொன்றினை வெளிப் படையாய்க் கூறுங் கூறுபாடுதாமே யொட்டென்னு மலங்காரமென்று கூறுவர் பெரியோரென்றவாறு. வெளிப்படையாகவென்பது சொல் லெச்சம். (௩௧)

125. அதுவே,
பொருளிடஞ்சாதிவினைகுணம்பொழுதொடு
மருளறுநெறித்தாய்வருதிறனுடைத்தே.

(எ - ன்) இஃ தவ் வலங்காரத்தின் கூறுபாடுணர்—ற்று.

(இ - ள்) அதுவே—அச்சொல்லப்பட்ட ஒட்டுப் பொருள் முதல் காலமீறாகச் சொல்லப்பட்ட வாறு மிடனாக மயக்கமற்ற நெறி யுடைத்தாய்த் தோன்றுங் கூறுபாடுடைத்தா மென்றவாறு. இவற்றிற் கெல்லாஞ் செய்யுள்வருமாறு:—

கற்றுணர்ந்தவாய்மைக்கவிப்புலவீர்கண்ணனருள்
பெற்றியன்றசெம்பொருளைப்பேணியே—சுற்றம்
வளைத்தருந்தவாழாதுவந்தயலார்கூண்டு
திளைத்தருந்தவாழ்வார்சிலர். (283)

என்பது கற்பனவாம் நூல்களைக் கற்றுணர்ந்த வுண்மையோடுங் கூடிய கவிப்புலவீர்காள்! கண்ணனருளைப்பெற் றதனாலுண்டான வுண் மைநிதியை யழியாதோம்பி யதனை மாதா பிதா முதலிய வுரிமைச் சுற்றங்க டம்மைவளைத்திருந்து நுகர்வெய்தத் தாமு முடனுண்டு வாழும் வாழ்வெய்தாதே சிலர்தம்மோடொருவழியு முறவில்லாத

வயலார் களித்தருந்த வாழ்வா ரவாறியாமை தகாதென்றவாறு. இது புலவன் குறித்தபொருளை மறைத் ததனைக்குறிக்கொளற் கதற் கொத்த பிறிதொன்றனை வெளிப்படையாய்க் கூறியது. குறித்த பொருளாவது கண்ணனருள்பெறுதலாலுண்டான வுண்மைப்பொரு ளாகிய கல்வியோடுங்கூடிய கவி. பேணுதல் - வாய்மையிழவாது போற்றுதல். சுற்றம்வளைத்தருந்தவாழாதென்பது ஆன்மாவை யீடேற்று முறுதிச்சுற்றமான பரமபதநாதனாகிய பிதாவும், பெரிய பிராட்டியாகிய மாதாவும், ஆசிரியனும் அதனைக்கேட்டு மகிழ்வெய்த அவர்களைப்புகழ்ந் தட்பாடலை யவர்களுக்கேகொடுத் திம்மைப்பய னோடு மறுமைப்பயனு முத்தியையும்பெற்றுப் பேரின்பமெய்தி வாழா தென்றவாறு. சிலர்வந்தயலார்கூண்டுவளைத்தருந்த வாழ்வா ரென்பது முன்பி லவர்களைப்போலக் கவிகளாற் புகழ்தற்கியாது மியைபில்லாத மானிடராகிய வயலாரை வாய்மையிழந்து புகழ்வதனை யவர்கேட் டிட்டுகொண்டுகளித்தளித்த கூறை சோறு முதலியன வுடுத்துமுண்டும் வாழ்வா ரிஃதென்ன உலகியற்கை யென்றவாறு. இது பொருணிலைக்களனாகத்தோன்றிய ஒட்டு; என்னை? இரு வகைப்பொருள் கல்விப்பொருளுஞ் செல்வப்பொருளு மென்பதனு ணுணர்க. ஒட்டென்பதற்கு நுவலாநுவற்சி பிறிதுமொழிதல் சுட்டு என்பன பரியாயம். திணை - பாடாண். துறை - வாயுறைவாழ்த்து.

> உழவுபயன்கொள்வாருயர்நிலத்தினுள்ளாய்
> விழைவுபெறவித்தியவித்தல்லா—லழகமையா
> வன்பாரில்வித்தியதூஉமால்பொருட்டாற்போர்நிலத்தா
> மென்பார்புலவீரெவர். (284)

என்பது உழவினாற் பயன்கொள்வார் நல்ல கழனியகத்தவாய் மகிழ் வெய்த விதைத்த நல்லவித்துச் சீமன்னாராயணன்பொருட்டால் விளைந்து களம்புகுமென உலகங் கூறுவதல்லா லுழவினுக் கியாதுஞ் சிறப்பில்லாத வலிய பாறைநிலத்தில் விதைத்ததும் விளைந்து களம் புகுமென்று கூறுவார் புலவீர்கா ளுலகத் தொருவருமில்லையென்ற வாறு. இதுவுங் குறித்தபொருளை மறைத் ததற்கொத்த பிறிதொன் றனை வெளிப்படையாய்க் கூறியது. குறித்தபொருளாவன :—

தவமாகிய தொழிலாற் றமதுயிர்க்கு முத்தியாகிய வூதியத்தையெய்து மாரியர்கள் பரவுபகாரத்தாற் பூலோகமாகிய செய்யகத்து நல்ல கழனி யாகிய கோயில் முதலிய திருப்பதிகளுள் விருப்பமுற்றிருத்திய சிறப் புடையுயிர்களே திருமால்பொருட்டாற் பரமபதமெய்துமென் றுலகங் கூறுவதல்லாற் சிறப்பில்லாத பாறைநிலத்தில் விதைத்த வித்து விளைந்து களம்புகுதாததுபோல மனநலன்யாதுமில்லாத தறுகண் மையோர்வைகும் பாறையாம் பாலைநிலங்களில் வைகியவுயிர்க ளறி யாமை யேதுவாக முத்தியைப்பெறுமென்றுகூறுவார்க ளொருவரு மூலகின்கணில்லையென்றவாறு. தவம் பெயர்ச்சொல்லெச்சம். உயர் நிலம் - கோயில்முதலிய திருப்பதிகள். விழைவுபெற - விருப்பம் பெற்று. வித்தியது - நியமித்திருத்தல். வித்து - ஆன்மாக்கள். இது மாட்டேறில்லா வுருவகம். வன்பார் - திருப்பதிகளல்லாத பொல்லாத வூர்கள். மால், போர்நிலம் இரண்டுஞ் சிலேடை. மால் - திருமாலும் அறியாமையும்; அல்லது மேகத்தின் பொருட்டாலென்பதுமொன்று. போர்நிலம் - சூடுநிற்குங்களமும் பரமபதமும். எல்லாவண்டத்தையு மீன் றகத்திடும் பிரகிருதிக்கு மேற்பட் டகன்ற விரசையையும் அக த்திடுநிலமாதலால் முத்திக்குப் போர்நிலமென்றும் பெயராயிற்று. போர்த்தல் – மூடுதல். இது இடநிலைக்களனாகிய ஒட்டு. திணையுந் துறையுமிதுவுமது. ஒம்படை யெனினுமாம்.

வாய்ந்ததமிழ்மாறனருட் புலவீர்மத்திமநோய்க்
கேய்ந்தமருந்தாவின்பாலென்றக்கா—லாய்ந்தவையக்
கற்றுாவின்பாலுணர்ந்துகைக்கொளார்மேதியின்பால்
பெற்றூர்க்கும்போமோபிணி. (285)

இதனுள் மத்திமநோயென்பது பித்தம். அதற்கு மருந் தாவின் பாலென்றக்கால் என்பது வாகடநூ லதற்கு ஆவின்பாலே மருந் தென்றுகூறியக்காலென்றவாறு. மேதியின்பால் பெற்றூர்க்கும் போ மோபிணி யென்பது அப்பித்தமாகியபிணி எருமைப்பாலைப் பெற் றூர்க்குத்தீராதென்றவாறு. இது வெளிப்படையாகக்கூறியபொருள். குறித்தபொருளாவது, மத்திமநோய்க்கு (என்பது:— பிறர்கூறும் பதி பசு பாச மென்பவற்று ளிடைநின்ற ஆன்மாவிற்குச்

செய்த தீவினையடியாக வெய்தும் பிறவியாகிய பிணிக்கு) நால்வேதத்தின் சாரமாகிய திருவாய்மொழியென்னு மாவினிடத்துண்டாகிய வுண்மைஞானமாகிய பாலை யான்மஞானத்தினிடத்துத் தலைப்பெய்யாது,வேதமார்க்கமல்லாத புன்பனுவலாகியமேதியினிடத்துண்டான புன்மைஞானமாகியபாலாற் றீராதென்றவாறு. வாய்ந்தது - உண்டானது. உம்மை—இழிவுசிறப்பு. ஓகாரம்—ஒழியிசை. ஒழிந்த அகலமுரையிற்கொள்க. இது சாதி நிலைக்களனாகத் தோன்றிய ஒட்டு. என்னை? ஆவின்பால் மேதியின்பால் என்பவற்றா லவை நிலைக்களனாகப் புலப்படுதலானென்றறிக. திணை—இதுவுமது. துறை—செவியறிவுறூஉ; அல்லது பாடாண்சார்ந்தபொதுவியற்பாற்சார்த்திற் பனுவல்வாழ்த்துமாம்.

வளைதவழ்நீர்மண்மேன்மதிப்புலவீரந்தோ
விளைகழனிச்சார்புள்விராய—களைகளைய
வாங்குங்களைக்கோலான்மாநிலத்தார்க்கேலாத
தீங்குபுரிவார்சிலர். (286)

என்பது சங்கினந்தவழுங் கடல்சூழ்ந்தபூமியினுண்டாய புலவீர்காள்! செந்நெல்விளையுங் கழனியிடத்துவிரவுங்களையைக் களைவதற்குக் கத்தன்கொடுத்துக் கைக்கொண்ட களைகளையுங்கோலாற் களையைக்களையாது, பெரியநிலத்தின்கணுள்ளார்க்குப் பொருந்தாத தீங்காகச் சிலர் தமது கண்ணைக்களையுந் தீயதொழில்விரும்பிச்செய்வாரிஃதென்னபேதைமையோ வென்றவாறு. இது வெளிப்படையாகக்கூறியபொருள். விளைகழனி—சீவியாநின்ற வுடம்பு. உள் - ஆன்மா. சார்பு—இடம். விராயகளை—உம்மைபிழைத்ததீவினை. களைய — அதனைப்போக்குதற்கு. வாங்குங்களைக்கோலால் — சீமந்நாராயணன்கொடுப்பக் கைக்கொண்ட மனோவாக்குக்காயங்களால். அவனைச் சிந்தித்தும், துதித்தும், கண்டுங், கீர்த்தியைக்கேட்டுந், தாமஞ்சாத்தியும், கோயில்வலம்வந்தும் போதுபோக்காது, முத்தியை விரும்புவார்புத்திக்குப்பொருந்தாத தீத்தொழில்களை விரும்பிச் செய்து தமக்குள்ளவாழ்நாளை யந்தோ வவமேபோக்காநின்றா ரினியெங்ஙனமீடேறுவ ரென்றவாறு. இதற்கும் அவரைப்போலெனக் கூட்டுக. உள்—ஆகுபெயர். அந்தோவென்ப திரக்கத்தின்கட்

குறிப்பு. மாநிலம்—சிலேடை. இது குறித்தபொருள். இது வினை நிலைக்களனாகத் தோன்றியவொட்டு. என்னை? தீங்குபுரியுந்தொழில் நிலைக்களனாகத் தோன்றுதலா னென்றுணர்க. திணை—இதுவுமது. துறை—வாயுறைவாழ்த்து.

வாழ்ந்தமதிப்புலவீர்மால்வழங்குந்தூயநீர்
வீழ்ந்தநிலத்தியல்பான்மெய்திரிந்தாற்—சூழ்ந்ததனைத்
தேற்றிற்றெளிப்பதல்லாற்சேற்றிற்செறிகளங்க
மாற்றப்படுநெறித்தோமற்று. (287)

என்பது முற்றவுணர்ந்த மூதறிவாளரோடுங்கூடிவாழ்ந்த மதியை யுடையபுலவீர்காள்! மேகம்பெய்யுந் தெளிந்தநீர்தான் விழுந்தநிலத்தி னியல்பானிறம்வேறுபட்டா லதனைப்போக்குதற் குலகம் விசாரித்தறிந்ததேற்றினா லந்நீர் தெளிவதன்றிச் சேற்றுநீரா லதற்கடைந்தகளங் கத்தை யொருவராலு நீக்கப்படுமார்க்கமுடைத்தன் றென்றவாறு. இது வெளிப்படையாகக் கூறியபொருள். அது தெளியாததுபோல மாயோனளித்த நற்குணஞ் சிற்றினங்களை விரும்பிக்கொண்ட வுறவி னதுபெற்றியா னுண்மைவேறுபட்டா லெல்லாநூல்களையு மனத்தா லுள்ளி யறிவறிந்தோர் தெளிந்தஞானத்தாற் பண்டுபோற்றெளிவ தன்றிக் கரியசேறுபோற்செறிந்த சிற்றினத்தார்மாசுண்டஞானத் தாற் றேற்றப்படாதென்றவாறு. ஆதலான் மூதறிவுடையோர்நட்பு விடாதுகொள்ளவேண்டு மென்றவாறு. இது குறித்தபொருள். இதனுள் மால், நீர், வீழ்ந்த, மெய், தேற்றில், களங்கம் என்பன சிலேடை. ஆதலா னிது அடைபொதுவாய்ப் பொருள்வேறுபட்டுப் பண்பு நிலைக்களனாகத் தோன்றிய ஒட்டு; என்னை? வீழ்ந்தநிலத்தியல்பான் மெய்திரிந்தாலெனக் குணநிலைக்களனாகக் குறித்தபொருடோன்று தலா னென்றுணர்க. திணை—இதுவுமது. துறை—ஓம்படை.

நன்புலவீர்கங்குற்கிசைந்ததெலாநாரணனு
லின்புறவாராய்ந்தியற்றுமெய்கற்றே—புன்புலன்பெற்
றீட்டாதவரெவனுமெண்ணியதுதாமுடிக்க
மாட்டாதமுங்குமதி. (288)

என்பது நல்லறத்தினது பகுதியறிந்த புலவீர்கா ளிரவிற்கு வேண்டு வன வெல்லா நன்பகலே நாரணனருளாற் புத்திகளித்தியற்றுங் கூரறி

விலராகித் தமது மந்தபுத்தியா லவற்றை யியற்றாதிருந்தவர் அக்கங் குல் வந்தகாலத்துக் கங்குற்குவேண்டுவனவின்றித் தாம் எண்ணியது முடிக்கமாட்டா தழுங்குகின்ற தென்னபேதைமையோவென்றவாறு. இது வெளிப்படையாய்க்கூறியபொருள். அவரைப்போல நிலையாமை யோடுங்கூடியயாக்கை நிலைமைத்தாமுயிரோடுங் கூடியிருக்கப்பெற்ற காலத் திம்மைக்கண்ணே மறுமைப்பயனு முத்தியைப்பெறுதற் கேது வாம் ஞானநூல்களை யாராய்ந்து சித்தசித்தீச்சுரங்களையறிந் தவற் றோடும் அன்றறிவாமென்னு தறங்களைப் பயிலாதார் மரணம் வந் தடுத்தகாலத்தி லெண்ணியிருந்த முத்தியையெய்த வேண்டுவன செய்துமுடித்திலமென் றியமதூதவர்கூட்டத்தைக்கண்டழுங்குகின் றமை யென்னபேதைமையோ வென்றவாறு. எனவே முத்தியை யெய்துதற்கு வேண்டுவன யாக்கையிருக்கப்பெற்ற பொழுதே பின்னை யென்னாது செய்துமுடிக்கவேண்டுமென்பது பயன். இதனுள், நல் லறத்தின்பகுதியறிந்த வென்பது சொல்லெச்சம். நன்பகலேயென் பது எதிர்மறையெச்சம். இது காலநிலைக்களனாகத்தோன்றிய ஒட்டு. என்னை? இரவிற்குவேண்டுவனவெல்லா நன்பகலே யியற்ற வேண்டுமென்னுங் காலநிலைக்களனாகக் குறித்தபொருடோன்றுதலா னென்றுணர்க. திணையுந்துறையுமிதுவுமது. பொழுதொடு மென்னு மும்மையாற் சினைநிலைக்களனாகத்தோன்றும் ஒட்டுமுள. அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

எம்பெருமானின்னருள்சேரின்புலவீர்வான்பொருட்குச்
செம்பொனுளதீவிற்செலவுற்றாற்—பம்புதிரைச்
சங்கந்தவழ்கடலைத்தாம்பொடுபாய்கூம்பின்றி
வங்கங்கடந்துறுமோமற்று (289)

என்பது புலவீர்காள்! பெரும்பொருட்குப் பொன்விளைதீவிற் செல்ல நினைந்தாற் கப்பல் கயிற்றாற் கட்டப்பட்ட பாயோடுங்கூடிய பாய்மர மின்றி யத்தீவிற் றலைப்படாதென்றவாறு. இது வெளிப்படையாற் கூறியபொருள். அதுபோலப் பொன்மயமான பரமபதத்திற் செல் லக்குறித்தவர்கள் மனோ வாக்குக் காயங்களா னினைத்துந் துதித்துந் தாமஞ்சாத்துவதுமுதலான சரியையின்றி யாண்டுத் தலைப்படா ரென்பதாம். இது குறித்தபொருள். கடல் — பிறப்பாயகடல்.

வங்கம் - ஆன்மா. தாம்புங் கூம்பும் பாயும் - மனம் வாக்குக் காயம். திணை - இதுவுமது. துறை - வாயுறைவாழ்த்து.

தாந்தனுறையுளெனுந்தண்பொருநையின்வடபால்
வாய்ந்தகிரணமுழுமாணிக்க—மேந்திழாய்
ஞானமுணர்ந்துணர்த்துநன்முத்தியைவிளைக்குந்
தானவனுமீதெவனோதான். (290)

இதனுள், தாந்தனுறையுளெனுந்தண்பொருநையின்வடபால்- செம்பொன்மாடத்திருக்குருகூர். கிரணமுழுமாணிக்கம் - காரிமாறப்பிரான். இது அடைவிபரீதப்பட்டுப்பொருள்வேறுபட்டது ; என்னை? "ஞானமுணர்ந்" தென்பதுமுதலாயினநான்கும் மாணிக்கத்திற்கில்லையாதலி னடைவிபரீதமாயிற்று. இது முதலதுபோலப் பொருணிலைக்களனாகத்தோன்றின ஒட்டு. திணை - இதுவுமது. துறை - செந்துறைப்பாடாண் பாட்டு.

தென்னம்பொதியந்தருபொருநைத்தென்கரையின்
மன்னும்புளிக்கீழ்வளர்தருவொன்—றின்னமிர்தொத்
தான்றசுவைத்தீங்கனியோராயிரமுந்தண்ணளிகூர்ந்
தின்றளித்ததன்பாலெமக்கு. (291)

இதனுள் மன்னும்புளியென்பது திருப்புளியாழ்வார். திருப்புளிக்கீழ்வளர்தருவாவது காரிமாறப்பிரான். இன்னமிர்தொத்தான்றசுவைத்தீங்கனியோராயிரமென்பது திருவாய்மொழியாயிரப்பாடல். இதுவும் பொருணிலைக்களனாகத்தோன்றின ஒட்டு ; அல்லது சாதிநிலைக்களனாகத் தோன்றிற்றெனினுமாம். இவை யிரண்டிற்கும் ஒழிந்த அகல முறையிற்கொள்க. தருவுங் கடவுளாதலிற் றுறை- கடவுள்வாழ்த்துமாம். இதுவு முன்னதுபோற் செந்துறைப்பாடாண் பாட்டு. அஃதே லிதன்முன்னர்க்கூறிய வுள்ளுறையுவமத்திற்கும் ஒட்டென்னு மிதனிடை வேற்றுமையாதோவெனின், அஃதே நன்று சொன்னாய்! உள்ளுறையுவமமென்பது அகத்திணைக்கைகோளிரண்டிற்குமேயுரித்தாய் அகத்திணையைந்தினும் அவ்வவ நிலங்களிற் றெய்வதமொழிந்த கருப்பொருள்களனாகப் பிறக்குமெனவும், அவ்வுள்ளுறையுவமங்கூறுவார், தலைவன் றலைவி செவிலி தோழி பாங்கன்

பாணன் ஆக அறுவரெனவும், உள்ளுறையுவமங் கூறுதற்குரியரல்லா தார், நற்றாய், தந்தை, தன்னையத்தார், ஐயன்மா ராக நால்வரெனவும், அங்ஙனங் கூறுதற்குரியோர் கூறுமிடத்து மருதம் நெய்தலென்னு மீரிடத்து மிகுந்தும், குறிஞ்சிக்க ணவ்வளவின்றியும், ஒழிந்த நில மிரண்டினு மதனிற்குறைந்தும் வருமெனவும், அங்ஙனங் கூறுமிடத் தும் வெளிப்படக்கூறுமுவமையிடத் துவமேயங் கேட்போர்மனத் தின்கண்ணும் புலவன்குறித்தவாறே நிகழ்த்துதலின் உள்ளுறை யுவமமெனவும், மேற் கூறப்படுங் கருப்பொருள்களனைத்துப் பிறக்கு மிறைச்சிப்பொருளோடுங் கூடாதனவாயும் வருமெனவுமுணர்க. இஃ தன்னதன்றாய்க் கருப்பொருளிற்பிறக்கவேண்டுமென்னும் யாப்புற வின்றிப் புறத்தினும் புறப்புறத்தினுஞ்சென்று செய்யுட்செய்யும் புலவன் முதலாயினோர் கூறுங் கூற்றாய்ச் சுட்டென்னும் உள்ளுறைய வாய் நடத்தல் வேற்றுமையென்றுணர்க. அங்ஙனமாதல் “பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ், சால மிகுத்துப் பெயின்” “நுனிக் கொம்பரேறினாரஃ திறந்தூக்கி, னுயிர்க்கிறுதியாகிவிடும்” எனவும், “ நெடும்புனலுள்வெல்லு முதலையடும்புனலி, னீங்கினதனைப்பிற ” “ கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு, நாவாயு மோடா நிலத்து” “காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா, வேலாண் முகத்த களிறு ” எனவும் திருவள்ளுவர்கூறிய வலியறிதல் இடனறிதல் என்னு மிரண்டினுள்ளும், பிறநூல்களினுங் கண்டுகொள்க. தண்டி யாசிரியர் ஒட்டென்னு மலங்காரத்தினுள் அடையும் பொருளு மயல்படமொழிவதாக “வெறிகொளினச்சுரும்புமேய்ந்ததோர்கூவி” யென்றதில் உள்ளுறையுவமமும், அடைவிபரீதப்பட்ட பொருள்வேறு படக் “கடைகொளுலகியற்கை” யென்பதிற் கருப்பொருள்களனைத்தாது ஒட்டுங் கூறினாரெனினும், இந்நூலுடையார், “உடனுறையுவமஞ் சுட்டுநகைசிறப்பெனக், கெடலருமரபினுள்ளுறையைந்தே” என உள்ளுறையை யைந்தாய்ப் பிரித்தமையான் உள்ளுறையுவமம் ஒட்டு இறைச்சியென மூன்றாக்கினார். இங்ஙன மாராய்ந்து பிரித்தவிவர் நோக்கமுந் தெள்ளிதி னாராய்ந்துகொள்க. (சo)

ரு-வது ஒட்டலங்கார முற்றும்.

௬௱-வது உல்லேகவலங்காரம்.

:o:

126. ஒருபொருட்குவமச்சொற்றொகக்கவர்த்த
பொருவமர்பொருள்பலபுணர்ப்பதுல்லேகம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே உல்லேகமென்னு மலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) புலவனாற் குறிக்கப்பட்டதோ ருவமேயப் பொருட்குவமவுருபுதொகப் பலவேறுவகைத்தாய்க் கவர்த்த வினைபயமெய் யுருவென்னுமேதுக்களா னொத்த வுவமானப்பொருள்களை யதற்குக் கூறுவ துல்லேகமென்னும் அலங்காரமா மென்றவாறு. (சக)

127. அதுவே,
யொருவர்பலர்குறிப்புரைப்பதுமொன்றும்.

(எ - ன்) இதுவு மதற்கோர் புறனடையுணர்—ற்று.

(இ - ள்) அச்சொல்லப்பட்டவுல்லேகம் ஒருவர் தன்மையிற் கூறப்படுவதோடும், அவர் பிறராயுள்ளார்பலர்குறிப்புரையையும் பெய்துரைப்பதும் பொருந்துமென்றவாறு. உம்மை, யெச்சமாதலால் வினாவினும் வருமென்றுணர்க.

என்னுருயிரென்னிருகண்மணியென்னிதயத்துள்ளாய்
மன்னுரமிர்தமென்மெய்க்கணியாரம்வகுளப்பிரான்
முன்னெனையடிமைக்கொண்டபேரருண்மூர்த்திமண்மே
னன்னுவலர்தம்பிரானுயர்வானவர்நற்றுணையே. (292)

இது ஒருவர் பலகவர்ப்பாயுரைத்தது. இருகண்—அகக்கண்ணும் புறக்கண்ணும். இடம்—தன்மை. துறை—கடவுள்வாழ்த்து.

முத்திக்குவித்தென்பர்முத்திபெற்றார்முத்தியைவிளைக்கும்
பத்திக்குவித்தென்பர்பத்தியுற்றார்பனுவற்றொகைதேர்
புத்திக்குவித்தென்பர்முத்தமிழ்வாய்மைப்புலவர்மண்மே
லெத்திக்கும்போற்றுந்திருமகிழ்மாலையிறைவனையே. (293)

இது பலர் பலகவர்ப்பாய்க் கூறுவரெனப் பெய்துரைத்தது. முத்தமிழ்—சித்தசித்தீச்சுரத்தைக் கூறுந்தமிழ், அது திருவாய்மொழி; எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுந் தேரும் வாய்மையுமாம். வாய்மை-உண்மை. துறை—இதுவுமது.

அருளதென்கோநல்லறமதென்கோகற்றறிந்தவர்மெய்ப்
பொருளதென்கோசிற்குணமதென்கோதொண்டர்புந்தியுள்ளாந்
தெருளதென்கோபிறதெய்வமென்றேதிரிகின்றசெய்கை
மருளதென்பாலணுகாதென்னையாண்மகிழ்மாறனையே. (294)

இது தன்றொழிலுரைக்கும்வினாவின்கண்வந்தது. என்கோ என்பது யான் என்றுகூறுகோ என்னும்பொருட்டு. அருள்—கருணை. நல்லறம்—துறவறம். மெய்ப்பொருள்—ஸ்ரீமந் நாராயணன். சிற்குணம்—சுத்தசாத்துவிககுணம். புந்தியுள்ளாந்தெருள்—பரமஞானம். மருள்—அறியாமை. அது என்பாலணுகாமை—அம்மருளென்னிடத்துச் சிறிதுமுறாமை. என்னையாண் மகிழ்மாறன்-என்னையாட்கொண்ட மகிழ்மாற னென்றவாறு. இதனுள் தன்றொழிலுரைக்கும்வினாவின்கண் ணீற்றிலேகாரமுன்னர் வருமொழி முதற்கண்ணதாங் கசதபக்கண் மிகாதியல்பாயின. என்னை? "மாறுகொளெச்சமும்வினாவுமையமுங், கூறியவல்லெழுத்தியற்கையாகும்" என்பதனாலறிக. திணை—பாடாண். துறை-பழிச்சினர்ப்பரவல். (சஉ)

சு-வது உல்லேக முற்றும்.

எ. ஒப்புமைக்கூட்டம்.

———:o:———

128. தக்கதோர்பொருளினைச்சாற்றுழியதுபோன்
மிக்கபல்பொருள்களையுடன்விளம்புதறு
னொப்புமைக்கூட்டமெனவுரைத்தனரே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே யொப்புமைக்கூட்டமென்னு மலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) முக்கியமானதோர்பொருளினைப் புலவன்கருதிச் செய்யுளகத்துக்கூறுங்கா லதுபோன்ற மிக்க பலபொருள்களையு மத னுடன் பொருளொப்புமையுடைத்தாய்க் கூட்டமுறச்சொல்லுத லொப்புமைக்கூட்டமென மேனுட் கற்றுவல்லோ ருரைத்தனரென்ற வாறு. (சஙு)

129. உயர்புகழ்பழியவற்ரெருடுமுறுமதுவே.

(எ - ன்) இதுவும் அவ் வலங்காரத்தின் பாகுபாடுணர்—ற்று.

(இ - ள்) அவ் வொப்புமைக் கூட்டமென்னுமது உயர்ந்தபுக ழோடு முயர்ந்தபழியோடும் பொருந்திவருமென்றவாறு. உயர்வு முதனிலைத்தீவகம். ஏகார மீற்றசை.

வையம்பரவுமகிழ்மாறன்வண்டமிழுஞ்
செய்யசதுர்மறையுந்தேசிகராய்—மெய்யுணர்ந்தோர்
பேரறிவும்பேருலகுண்டானேபிரமமெனப்
பாரறிந்ததாரறிதற்பாற்று. (295)

இதனுள், மகிழ்மாறன்வண்டமிழென்றது—திருவாய்மொழி. தேசிகர்—ஆசாரியன்மார். பேருலகுண்டான்—ஸ்ரீமந் நாராயணன். பாரறிந்தது—பெரியோர்களறிந்தது. அவையல்லவெனி லென்ப தனைச் சொல்லெச்சமாக்கிக்கூட்டிப் பிரமமென்பு தாரறிதற்பாற்று என்பது ஒருவரும் அறியும்பகுதியுடைத்தன்றென்பதாம். திணை - வாகை. துறை—சால்புமுல்லை. அல்லது திணை—பொதுவியல். துறை—பனுவல்வாழ்த்துமாம். இது புகழொப்புமைக்கூட்டம்.

என்றும்பிறர்மனையாளின்பநயவாரு
நன்றிமறவாநலத்தாரு—மொன்றினைக்கொன்
றூன்பரிந்துண்ணுதவரோவொருபூமகள்கோன்
வான்புரந்துநீடுவாழ்வார். (296)

இதுவும் புகழொப்புமைக்கூட்டம். இதனுள், நீடுவாழ்வார்—அழிவின்றிவாழ்வாரென்றவாறு. ஒழிந்த அகல முறையிற்கொள்க. திணையுந்துறையு மிதுவுமது.

வேரிமலர்மகள்கோன்மேவுந்திருமேனி
பாரினுலோகமெனும்பாவிகளு—மாரியனை

மாந்தரிலொன்றென்பாரும்வன்றொண்டர்சென்மதிலை
யாய்ந்துரைப்பாருந்நரகத்தார். (297)

இது பழியொப்புமைக்கூட்டம். திணை—பாடாண். துறை—வாயுறைவாழ்த்து.

பொல்லாவழுக்காறுபூண்குனருமாலடியார்க்
கில்லாப்பழியொன்றிடுகுனரு—நல்லாற்றிற்
செல்குனரைமீட்குனருஞ்சேயிழையாயெய்துவன
நல்குரவுதீவாய்நரகு. (298)

இதுவுமது. நல்குரவு—வறுமை. தீவாய்நரகு—அக்கினிநரகம். எனவே இம்மைக்கு வறுமையும், மறுமைக்கு நரகு மென்பதாம். ஈரிடத்து மும்மை தொக்கன. திணையுந்துறையு மிதுவுமது.

மைந்தர்முரல்வாய்முத்தமுண்ணுதவாய்வாயோ
மைந்தர்சொற்கொளாச்செவியுமோர்செவிகளோமழலை
மைந்தர்சிறடிச்சுவடுறாமார்புமோர்மார்போ
மைந்தர்காட்சிகண்டின்புறுக்கண்கள்கண்மலரோ. (299)

இதுவுமது. திணை—வாகை. துறை—பொருளொடுபுணர்தல். அன்றித் திணை—பொதுவியல். துறை—மகப்பெறுதழுங்கல். (சச)

எ-வது ஒப்புமைக்கூட்ட முற்றும்.

அ-வது வேற்றுமையலங்காரம்.

130. ஒப்புடையிருபொருளுரையி னுங்குறிப்பினு
மெய்ப்படவேற்றுமைப்படுத்துதல்வேற்றுமை.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே வேற்றுமையென்னு மலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) உலகத்தொப்புடையனவாயிருக்கு மிரண்டுபொருளை வைத் தவற்றைக் கூற்றினலாதல் குறிப்பினலாதல் பொருள்பெறத் தம்முள் வேற்றுமைபடக்கூறுவது வேற்றுமையென்னும் அலங் காரமாமென்றவாறு. (சரு)

131. அதுவே,
ஒருபொருளிருபொருள்சமமுயர்ச்சியதெனும்
பொருள்பெறுமரபிற்புலப்படுமென்ப.

(எ - ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தினது பொருட்கூறுபாடுணர்—ற்று.

(இ - ள்) அவ்வேற்றுமையென்னுமலங்காரமாகியவது, ஒருபொருளான் வேற்றுமைசெய்தலும், இருபொருளான் வேற்றுமைசெய்தலு; மாங்ஙனம் வேற்றுமைசெய்யுங்கா லொன்றினுக்கொன்று சமமாந்தன்மையு, முயர்ந்துளதன்மையு முடைத்தெனப்பொருள்படுமிலக்கணத்தோடுந் தோன்றுமென்று கூறுவர் பெரியோரென்றவாறு. இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள்வருமாறு:—

உண்ணத்தெவிட்டா துடலுமுயிருந்தளிர்ப்பத்
தண்ணென் றினிமைதருமமிர்தம்—பெண்ணமிர்தின்
செவ்வாயமிர்தனையதென்றாலுஞ்செவ்வியினி
லொவ்வாததுபழமைத்தொன்று. (300)

என்பது உண்ணுநிற்ப வுண்டோருடலுமுயிருந் தழைக்கும்படி குளிர்ந்து தெவிட்டா தினிமையைக்கொடுக்குந் தேவர்பானமாகிய அமிர்தமொத்த திப் பெண்ணாகியவமிர்தின் செவ்வாயிடத்துண்டாகிய பானமாகிய அமிர்தமென்றே றொலுங் காலத்தினாற் பார்க்குமிடத்துப் பழமையுடைத் தஃது திஃதப்படியன்று புதிதுபுதிதாந் தன்மையையுடைத்தாகையாற் காலச்செவ்வியா லொவ்வாதென்றவாறு. இதனுள் பெண்ணாகிய அமிர்தின் செவ்வாயிடத்துண்டாகிய பானமாகிய அமிர்தமென உருவகவாய்பாடுகள் மாட்டேறுபெற்றும் மாட்டேறுபெறாதும் வந்ததாஉங்காண்க. இஃதொருபொருள். பகுதி - இயற்கை. துறை - நலம்புனைந்துரைத்தல்.

வண்ணவாய்மைச்சுடர்கண்மன்னுனனத்துலவு
கண்ணதாயம்பரமாய்க்கண்டவற்று—ளொண்மை
வெளியொன்றுவேங்கடத்துண்மெய்ப்பொருளாய்நின்ற
வொளியொன்றெனும்பேருலகு. (301)

இதனுள் அழகினோடுங்கூடிய வுண்மைச்சுடர்கள் - சந்திர னும், ஆதித்தனுமாம். ஆகாயமுந் திருவேங்கடமுடையானும் ஒப் புடைப்பொருள். ஆகாயத்தின்மேற்சொல்லுங்காற் சுடர்கள் பொருந் தியமகிழ்ச்சியோடுஞ் சுற்றிவரு மிடமுடைத்தாய்ச் சலத்தைத்தரிக் கப்பட்டதா மெனவும், திருவேங்கடமுடையான்மேற்சொல்லுங்காற் சுடர்க ணிலைபெற்ற திருமுகமண்டலத்துட்பிறழுந் திருக்கண்க ளாகவுடைய அழகிய பரத்துவமாமெனவும் கொள்க. இஃதிரு பொருள். ஒருபொருள், இருபொருள் இவையிரண்டும் சமம். கூற்று. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

மாறன்றமிழ்மறைக்குவாய்ந்தமறைமுப்பொருளுங்
கூறுந்திறத்தாற்குறிப்பொக்குந்—தேறத்
துயவறவேகூறுமிதுசோதியையுட்கொள்ள
மயர்வறவேகூறுமறை. (302)

என்பதுயர்ச்சி. துயவு - அறிவுதிரிதல். இதுவும் கூற்று. திணை - பாடாண்சார்ந்தபொதுவியல். துறை - பனுவல்வாழ்த்து.

வெய்யநயனத்தசெவ்வாயவெண்ணகைய
தையல்வதனமிறைதண்காவுட்—பொய்கைதான்
வண்கழுநீர்சேதாம்பல்வால்வளைகடாமுயிர்த்த
தண்டரளநீணிரையதாம். (303)

உயிர்த்த - பெற்ற. இது சமம். குறிப்பு. பகுதி - இடந்தலை. துறை - தடங்கண்டுமகிழ்தல்.

மாதராள்வெய்யமுலைமாணிக்கமுத்துவட
மீதுலாவுந்தகைத்தாம்வேரிமகிழ்ச்—சோதி
துடரிவரைதேனருவிதூநீரருவி
படரியலநல்காதின்பம். (304)

வெய்யமுலை—விருப்பத்தைத்தருமுலை. வேரிமகிழ்ச்சோதி—காரிமாறப்பிரான். இன்பநல்காதென்பதனுல் இதுவுங்குறிப்பு. உயர்ச்சி. பகுதி—இதுவுமது. துறை—நலம்பாராட்டல். (சஅ)

132. அதுவே,
பொருளாதியவாநான்கொடும்புணரும்.

(எ - ன்) இதுவும் அவ் வேற்றுமையலங்காரத்தின் விதப் புணர்—ற்று.

(இ - ள்) அது—அவ் வேற்றுமையலங்கார மென்னுமது பொருள் குணஞ் சாதி தொழிலென்னும் நான்கினோடும் பொருந்தி வருமென்றவாறு.

அலையுட்படியுமரும்புனலைவாங்கி
யுலைவிலுலகுய்யவோங்கு—மலைமேற்
களிக்கும்புயல்வேங்கடவனைப்போன்முத்தி
யளிக்குந்திறனறியாதாம். (305)

என்பது அலையுட்படிதல் - திருப்பாற்கடலுட் கண்வளர்தலும், புனலை யுண்ணக் கடலுட்டாழ்தலுமாம். அரும்புனலைவாங்கியுலைவிலுல குய்யவோங்குதல்—பெறுதற்கரியபுனலை மாவலிபால்வாங்கி யுல கத்துள்ளார்பிழைக்க விச்சுவரூபங்கோடலும், கடலிற் புனலைவாங்கி யுண் டுலகுபிழைக்க விசும்பின்மேனிமிர்தலும். இது பொருள்வேற் றுமை. துறை—கடவுள்வாழ்த்து.

செம்பவளமுந்திருமால்சேறைமான்செவ்வாயின்
விம்பவளமுங்குணத்தால்வேறன்றே—யம்பவளம்
வல்லென்றிருக்குமலர்மாதர்வாயெஞ்ஞான்று
மெல்லென்றினிமைமிகும். (306)

இது குணவேற்றுமை. செவ்வாயின்விம்பவளம்—வடிவின் செல்வம். ஒழிந்த அகல முரையிற்கொள்க. துறை—நலம்புனைந் துரைத்தல்.

மந்திரத்தால்வாகடஞ்சொன்மாமருந்தாற்றீராது
புந்தியிடங்கொண்டுபுறம்போகாவாஞ்—சந்ததமு
மைவளைவேற்கண்மடவீர்மாறன்றழுவாத
பெய்வளைபாற்காமப்பிணி. (307)

இது சாதிவேற்றுமை. திணை—பெண்பாற்கைக்கிளை. துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

மாறுங்கொலைநமற்குமாறன்மணிவரைமேற்
றேறுமயில்விழிக்குஞ்சேர்வினைதான்—வேறன்றே
நின்றெறுக்குங்கூற்றுயிரைநேரிழைகண்மன்னுயிரைக்
கொன்றளிக்குமீட்டுங்குழைந்து. (308)

இதனுள் தேறும் என்பது (மானிடமகளெனத்) தெளியும், எனவும், மயில்விழிக்கென்பது, மயில்போற்சாயலையுடையாள் விழிக்கெனவுங் கொள்க. இது தொழில்வேற்றுமை. கொன்றளிக்கை—நோய்செய்யும்நோக்கும், அதற்கு மருந்தாகிய நோக்கும். நோய் செய்யும்நோக்கு — இன்பத்தினுய காமக்குறிப்பினைவெளிப்படுத்துகின்ற நோக்கு. மருந்தாயநோக்கு—தன்கணிகழ்கின்ற அற்புநோக்கு. பகுதி — இயற்கை. துறை—குறிப்பறிதல். நான்கொடும்புணருமென்ற தெச்சவும்மையாதலாற் பிறவலங்காரங்களோடுங் கூடியும் வருவனவுள. அவை வருமாறு:—

ஊர்தியனமம்போருகமாசனஞான
நீதிவழுவாநெறிபடைத்தும்—வேதநெறி
யோதிப்பொறியிழந்தானெண்குரவனெங்கோமா
ளுதித்திருமகிழ்மாறன். (309)

இது சிலேடைவேற்றுமை. பொறியிழத்தல்—பிரமன்றலையிழத்தல். எங்கோமானுகிய மாறன் பொறியென்னும்பெயரையுடைய பெரியபிராட்டியருளையெய்தினவ னென்றமையாற் சிலேடையால் வேற்றுமையாயிற்று. திணை—பாடாண். துறை—பழிச்சினர்ப் பரவல்.

ஓவாதசெம்மையுதையத்துளதெனினுந்
தாவாமறுப்படைத்ததன்மையான்—மூவா
முதனமதுகண்ணனெனுமுத்திரைக்கைம்மாறன்
வதனமதுநேராமதி. (310)

இது விலக்குவேற்றுமை. இன்னும் வேறுபடவருவனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இது திணையுந்துறையு மது. (சஎ)

அ-வது வேற்றுமை முற்றும்.

கூ-வது திட்டாந்த வலங்காரம்.

———:o:———

133. ஒருபொருட்டிறமுதற்குறித்தொப்புமைகொளத்
தெருள்புரிபிறபொருட்டிறமுஞ்செவ்விதி
னவ்வியலகத்தறைவது திட்டாந்தம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே திட்டாந்தமென்னு மலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) யாதாயினு மொருபொருட் கெய்திய நன்மைதீமைக் கூறுபாட்டைப் புலவனுட்கொண் டதனைத் தன்னாற்கூறப்படுஞ் செய்யுளகத்து முதலேகூறி, யதன்பின்ன ரதனோ டொப்புமைகொள் ளும்படிக்குத் தெளிவைத்தரு மற்றொரு பொருளின் கூறுபாடும் அச் செய்யுளகத் தழகுபெறக் கூறுவது திட்டாந்தமென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு. எனவே, உள்ளுறையுவமம்போல வுவமப்பொருள் செய்யுளகத்து வெளிப்படையாகநிற்ப வேனை யுவமேயப்பொருள்க ளெஞ்சிநிற்பக் குறிப்பினாற் கொள்ளப்படுவதன்றென்பதாயிற்று.

பூரணன்மலர்மகள்புணர்மணிமார்ப
னாரணன்மதிநலனயந்தனன்புரப்ப
முத்திரைக்கராம்புயமுதல்வனுவீற
னுத்தமச்சுருதியையோதாதுணர்ந்துணர்ந்
தரனுடையவற்றுளுமுபனிடதத்தால்
வரனுடைத்தாகவடித்தவண்டமிழ்மறைப்
பாடம்போற்றிநாப்பவித்திரம்படைத்தோ
ராடகமருமணிக்கிரணமோடளவளாம்
வீட்டைவதுமெய்மெய்யேயாயினு
நாடரிதாகிநடைபெறுந்தொடர்புடைப்
பொதிந்தசொற்பொருணிலைபுலப்படப்புந்தியுட்
பதிந்தறியாரிருபசையறத்துண்மை
யுணர்ந்துடனுயிர்தளிர்ப்பதுறுருறுமவர்

தேசிகரைவரைத்தேர்ந்துநற்றுணைக்கொளும்

பூசுரன்றிருப்பெரும்பூதூர்முனிவன்
குருபரம்பரையுரைக்குறிப்பினத்தமிழ்மொழிப்
பொருண்மலிநோக்கினைப்புணர்த்துணர்ந்தொண்மை
யிருநிலத்தொருவடிவெடுத்தகாட்சியதாந்
திருமலையாழ்வார்திருவருட்கிலக்கெனு
மறையவர்பிரான்மணவாளமாமுனிவர
னிறைநிலையுயிர்நிலையிஃதிஃதெய்து
முறைநெறியிஃதெனமுழுவதுமுனிவறத்
துறைதொறுந்துறைதொறுஞ்சோர்வறத்தொடுத்தெடுத்
துணர்த்தியவிசித்திரக்காண்டிகையொழிவின்முற்
குணத்தொடும்பழகுபுகூர்ந்துள்ளுநறுத்தித்
தோய்ந்துவட்டாததூயபேரின்பம்
வாய்ந்தவர்தாமேபுலவிர்காண்மன்ற
விமிழ்திரைப்பாற்கடலினிற்பலவளஞ்சா
ரமிழ்தினைப்பசும்பொற்றசும்பகத்தடக்கியும்
பரிசிப்பதனொடும்பரிமளிப்பதலா
லுருசித்தறியாதுசிதமாமதன்சுவை
வானவர்சுவைக்கொளும்வாய்மை
நானிலத்தெவர்தெளியாதவர்நயந்தே. (311)

என்பது திட்டாந்தம்.

(இ - ள்.) சொரூபமும், ரூபமும், ஞானமும், குணமும், விபூதியும், கருணையு முதலாகியவற்றுள் யாதுமோர் குறைவிலனும் நிறைவுளான் பூமகள் விட்டுநீங்காத கவுத்துவமணியோடுங் கூடிய மார்பனுஞ் சிமந் நாராயணன் ஞானத்தையும் பேரானந்தத்தையு மன்புற்றளித்தலான் ஞானமுத்திரைக் கைத்தாமரை நாவீறுடையபிரான் ஒருநூல்களுமொப்பில்லாத நன்மையையுடைய சுருதியை நாவினுலோதாது பாடந்தரித்துஞ் சத்தவிற்பத்தியால்வருமத்தங்களை யுட்கொண்டும் ஞானமிகுந்த அச் சுருதிகளுள்ளும் நுட்பமா முபனிடத வாக்கியங்களாற் சேட்டமாகக் கோதற வடித்துரைத்த திருவாய்மொழியின் மூலமுழுதும் பழுதறவோதித் தமதுநாவிற்குச் சுத்தியுண்டாக்கினோர் இவ்வுலகிற் பேதந்தரு மிரணியத்தளவு அருமணிக்

கிரணத்தளவோடு மொருதன்மைத்தாகக்கலக்கு மந்தாமத்தை அந்தியகாலத் தடைவதோடும் சிறிது தமதுளத் தீண்டிருந் தானந்த மெய்துவதும் பிறராற் பூசனையெய்துவதும் மெய்; மெய்யேயானுலும் அதன்க ணாராய்தற்கரியதாகியொழுகும் பொருட்டொடர்புடைய மறைந்தசொல்லின்பொருள் சென்றுமுற்றுதல் வெளிப்படைபோலப் புலப்பட்டுத் தமதுபுந்தியுட்டங்கியறியாதார் அயனரனென்னு மிருவராலெய்தும் பயனைவிட்டுச் சீமந்நாராயணனே பரத்துவமென்னும் வாய்மையுணர்ந்து தமதுவாழ்நாளு ளுடலுமுயிருந்தளிர்ப்பப் பேரானந்தமெய்துவ தறியார்; அறிபவர்யாரெனிற் கணப்பொழுது முயிர்க் கிலாபமின்மையா மவட்பொழுதுகழியாத பெரியநம்பிமுதலாம் ஆரியரைவரையும் ஆராய்ந்து முத்திக்கு நற்றுணையென்ன வுறவுகொண்ட பூலோகதேவனுந் திருப்பெரும்பூதூர்முனிவன் குருபரம்பரைநோக்கத்தோடு முதலேசொன்ன தமிழ்மொழிப்பொருளான்மிகுத்த நுட்பநோக்கத்தினையு மொன்றெனப்புணர்த் துட்கொண்ட ஒள்ளியஞானம் பெரியநிலத் தொப்பற்ற மனுகுலவடிவெடுத்த காட்சிப்பொருளென்றுகூறத்தகுவதாய திருமலையாழ்வார் திருவுள்ளக்கருணைக்கிலக்கென்னு மறையவர்க்கதிபதியாம் அழகிய மணவாளமாமுனிவனென்னுஞ்சேட்டவா னிறைநிலைமை யிஃ துயிர் நிலைமை யிஃ திறையை யுயிர்சென்றெய்து மடைவாகியவழி யிஃ தெனவு மவற்றோடு மேனைய விரண்டுமாகிய யாவையும் யாவரும் விரும்ப முதற்பத்துமுதலாய்ப் பத்தாம்பத்தீறுகு மிடந்தோறு மிடந்தோறுஞ் சந்தயமறத் தொடுத்தெடுத் துபதேசித்த பேரழகுடைத்தா முரைநடையை யொழிவில்லாத சுத்தசாத்துவிககுணத் தோடும்பயின்று வரம்பறுத் துட்கொண்டழுத்தி யனுபவித்துத் தெவிட்டாத வீறில்பேரின்பம்பவித்துள்ளார்தாமே சந்தயமில்லை; அஃ தெப்படியொன்றெனி லொலிக்குந்திரையையுடைய திருப்பாற்கடல்பெற்ற சங்கநிதிமுதலிய செல்வத்தோடும் பொருந்தியதா மமிர்தினைப் பசும்பொன்னுலாயகுடம், தனதுவாய்க்கொண் டுள்ளடக்கியுமூறுகொள்வதனேடும் பரிமளிப்பதல்லா லதற்குயோக்கியமான மதுரத்தை யுருசித்தறியாதென்பதும், துறக்கத்தவரே யிரதிக்கும் பெருமையுடையோ ரென்பதூஉ முலகத்து ளன்புற்றுத்தெளியாதவரில்லையாதலா லப்படியொன்றெனக்கொள்க. இதனுண் முதலே

குறித்தபொருளாவது திருவாய்மொழியும் பத்தரும். அவை யப்படியே முதல்வந்து அதன்பின்ன ரதனே டொப்புமைக்கொள்ளும்படிக்குத் தெளிவைத்தரும்படிக்குக் குறித்த அமிர்தமாம் பொருட்டிறமுமதன் பின்ன ரிச்செய்யுளகத்துக் கூறியதூஉங் காண்க. எனவே, போந்தபொருள் திருவாய்மொழிப் பாடம்போற்றுவதோடும் அதனகத் தைந்துபொருளையுங் குருபரம்பரையா யோராசான்வழியாய் வரும் வியாக்கியானங் கேட்பதே பேரின்பமெய்துதற் குறுதியென்பதாயிற்று. திணை—பாடாண். துறை—ஓம்படை.

ஆதித்திருமாலடியார்நிரப்பிடும்பை
வாதிக்கினும்வளர்ப்பார்வண்மையே—பாதிப்
பிறையாகியுமதியம்பேரிருள்சீத்தற்குக்
குறையாகுறையாகுணம். (312)

இதுவுமது. நிரப்பு—வறுமை. வண்மை—கொடை. திணை—இதுவுமது. துறை—கொடுப்போர்ப்பழிச்சல்.

ஈத்துவக்குமின்பமியைந்தார்களேற்பவர்க்குச்
சேய்த்திருந்துமீத்துவப்பர் திண்ணமே—வாய்த்தமுகில்
வானம்பதியாயுமானிலத்தார்க்கேயுதவுந்
தானந்தவறாதுதான். (313)

இதுவுமது. இதனுள், மானிலத்தார்—மாயோனுலமைக்கப்பட்ட பூமியின்கணுள்ளார். இதுவுந் திணையுந் துறையு மது. (சஅ)

கூ-வது திட்டாந்த முற்றும்.

கo-வது தற்குணவலங்காரம்.

———:o:———

134. ஒருபொருட்குணத்தைமற்றொருபொருள்சார்ந்துழிப்
பற்றுதறற்குணமெனப்படகர்ந்தனரே.

(எ—ன்) வைத்தமுறையானே தற்குணமென்னுமலங்காரமுணர்—ற்று.

(இ - ள்) யாதாயினு மொரு முக்கியப்பொருளின துகுணத்தைச்சார்ந்தவிடத் தக்குணத்தைப் பிறிதொருபொருள் பற்றுதல் தற்குணமென்னும் அலங்காரமா மென்றவாறு.

காமர்திருப்பாற்கடலுங்கருங்கடலா
நாமந்தனைப்பயிலுநாடோறும்—பூமடந்தை
சீர்மேனியைத்தழுவுந்தேவேசநாகணையான்
கார்மேனிவண்ணங்கவர்ந்து. (314)

கவர்ந்து—உட்கொண்டு.

சாந்தமலர்ப்பொதும்பர்ச்சார்ந்தவெளிற்றுத்தருவுஞ்
சாந்தமணநல்குஞ்சால்பிற்றே—யேந்தெழில்கூர்
வாசவனார்நான்முகனார்வந்திறைஞ்சிவாழ்வுபெறுங்
கேசவனார்சேடகிரி. (315)

இதுவுந் தற்குணம். சேடகிரி—திருமலை. ஒழிந்த அகல முறையிற்கொள்க. அஃதேல், குணவதிசயத்திற்குந் தற்குணத்திற்கும் வேற்றுமையாதோவெனின், அதிசயஞ் சிறுமையை மிகுத்துக்கூறும்; இது மிகுந்ததை மிகுந்ததாய்க்கூறல். இவ்விரண்டனுண் முன்னையது கடவுள்வாழ்த்து. இது மலைவருணனை. (சக)

க0-வது தற்குண முற்றும்.

கக-வது பிரத்தியனீகவலங்காரம்.

135. ஒருபொருட்கொருதிறத்துடைபொருண்மற்றதற்
கத்திறத்தினிலொப்புடைப்பொருளதன்மே
லமர்விளைப்பதுவேபிரத்தியனீகம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே பிரத்தியனீகமென்னு மலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) யாதாயினு மோருவமேயப்பொருட் கொருதிறத்தாற் றோற்ற வுவமைப்பொரு ளத்திறத்தா லதற்கொத்ததோ ருவமப் பொருண்மே லமர்விளைப்பதாகக்கூறுதல் பிரத்தியனீகமென்னும்

அலங்காரமா மென்றவாறு. அனீகம்-படை. இது தற்குறிப்பேற்றத் தைப் பின்சென்றதோர்பேதம்.

தேமலர்வாவிப்புதுவைச்செல்விமுகப்பொற்பினுக்குத்
தூமதியந்தோற்றதற்பின்றோலாத—காமருசீ
ரந்தாமரைமேலமர்விளக்குங்கங்குலின்கண்
வந்தாடல்பெற்றமதி. (316)

இது பிரத்தியனீகம். தேமலர்வாவிப்புதுவைச்செல்வி - சூடிக் கொடுத்தசெல்வி; ஆழ்வார்திருமகள். ஒழிந்த அகல முறையிற் கொள்க. துறை—பெண்பாற்கடவுள்வாழ்த்து. (ருo)

கக-வது பிரத்தியனீக முற்றும்.

கஉ-வது சந்தயவலங்காரம்.

——:o:——

136. உற்றதோர்பொருளினையையுற்றுணர்தல்
கற்றவர்சந்தயமெனக்கழறினரே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே சந்தயமென்னும் அலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) புலனுகர்பொறிகளானுதல் கருத்தினானுதல் லுற்ற தோர்பொருளினை யையமுறுதலுந் தெளிதலுஞ் சந்தயமென்னும் அலங்காரமாமென்று கற்றோர்கூறினரென்றவாறு. (ருக)

137. அதுவே,
சுத்தசந்தயநிச்சயகெற்ப
நிச்சயாந்தமெனநிகழ்மூன்றும்.

(எ - ன்) இதுவு மதன்கூறுபாடுணர்—ற்று.

(இ - ள்) அச் சந்தயமென்னு மலங்காரம் சுத்தசந்தயமென் றும், நிச்சயகெற்பமென்றும், நிச்சயாந்தமென்றும் மூன்றுகூறாய் நடைபெறுமென்றவாறு.

திருமகளோபார்மகளோதென்னரங்கன்வெற்பில்
வருமகளோயாரோவிம்மாது. (317)

இது சுத்தசந்தயம். பகுதி - இயற்கை. துறை - ஐயுறல். பா - குறள்வெண்பா.

மெய்த்தமிழ்மாறன்றுடரிவெற்பிலெதிர்நின்றதுபூங்
கொத்தமைந்தபொன்னங்கொடியோகொ—வித்தரணி
மீதாயுடுத்தொடுத்துமேயதகைமின்னுருவோ
யாதாயதொன்றோவிது. (318)

இதுவுமது. இதனுள், பூங்கொத்தென்றது கோடு, கொடி, நீர் என்னும் பல்வகைப்பூக்களை. அமைந்தது - மிகுந்தது. இத்தரணி ....மின்னுருவோ - மேகத்தைவிட்டுப் புவியிடத்தாய் மேக படலத்தின்மேலாய வுடுக்கணத்தினைத் தனக்குறுப்பாந் தொடர்படுத் திப் பொழிலிடத்தடைந்ததொரு மின்னுருவமோ. யாதாயதொன்றோ விது என்பது எவ்வுருவ மவ்வுருவாயதொன்றெனத் தெரிதற்கரி தென்றவாறு. பகுதி - இயற்கை. துறை - ஐயுறுதல்.

குன்றுபோற்புடைத்தெழுந்ததனத்தாளைச்சிறைவைத்த
கொடுமையானைத்
துன்றுபோர்க்களத்தெதிர்ந்துதொடுகணையான்முரணழியத்
துயரம்பூட்டி
யின்றுபோய்நாளைவாவெனவிமையோர்கணம்பரவ
வெம்பிரானே
யன்றுபோர்க்களத்துரைத்ததறநிலையோமறநிலையோ
வறிகிலேனே. (319)

இதுவுமது. திணை - பொதுவியல். துறை - வில்வென்றி. திணை - வாகையெனினுமாம்.

முண்டகத்தானென்னின்முகமொன்றேநான்குமுகங்
கண்டனமற்றில்லையாற்கண்ணனெனிற்—றண்டுளபத்
தாமத்தானன்றுமகிழ்த்தாமத்தானைத்துதித்தெந்
நாமத்தானென்றுரைப்பேனாம். (320)

இது நிச்சயகெற்பம். திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - நயப்புரைத்தல்.

பாடற்சுரும்பெனிலோபண்மிழற்றுங்காவியெனி
லோடைக்குளன்றியுதியாதா—லேடவிழ்தார்
வள்ளலருண்மாறன்மால்வரைமான்கண்ணேயென்
னுள்ளந்திறைகொண்டது. (321)

இது நிச்சயாந்தம். பகுதி - இயற்கை. துறை - தெரிந்து தெளிதல். (ருஉ)

கஉ-வது சந்தய முற்றும்.

கங-வது அற்புதவலங்காரம்.

——:(o):——

138. அற்புதவாய்மையினறைவதற்புதமே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே அற்புதமென்னுமலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) ஆச்சரியந்தோன்றுமுண்மையினுன்மொழிவ தற்புதமென்னுமலங்காரமா மென்றவாறு.

உண்ணீர்மையற்றவர்க்கண்டாலவர்மன் னுயிர்க்கிரங்கிக்
கண்ணீர்பனிற்றும்புயன் மனுராமன்கைக்கொள்வதொன்றே
வெண்ணீர்மையுற்றநிருதரைச்சாலவெறுத்தவர்மேற்
புண்ணீர்பனிற்றச்சரமாரியன்றுபொழிந்ததுவே. (322)

இது அற்புதம். திணை - பொதுவியல். துறை - வில்வென்றி.

சங்கத்தமிழ்ச்சொற்கவிப்புலவீர்சலராசிமண்மே
லுங்கட்குமற்புதமாவதொன்றேசிங்கவோங்கலின்வாய்த்
துங்கப்படைக்கையிரணியனுகஞ்சுகிர்ந்தநர
சிங்கத்தின்மார்பின்மலர்மகளாம்பிணைசேர்ந்ததுவே. (323)

இ௦. துருவகவாய்பாட்டால்வந்த அற்புதம். சிங்கவோங்கல் - சிங்கவேள்குன்றமென்னுந் திருப்பதி. மலர்மகளாம்பிணை - பெரிய பிராட்டி. சிங்கம் - அழகியசிங்கர். சிங்கத்தின்மார்பிற் பிணைசேர்ந்த தென்பதனு லற்புதமாயிற்று. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (ருங)

கங-வது அற்புத முற்றும்.

௧௪-வது நிதரிசனவலங்காரம்.

139. இவ்வகைக்குலகத்திவை நிகழ்திறமெனு
மவ்வகைக்கவைபோன்றொருபொருட்டிறங்களைக்
கோட்டமில்குணந்தீங்கெனுமிருகுறிப்பிற்
காட்டுமென்றேகழறு தனிதரிசனம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே நிதரிசனமென்னுமலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) உலகத் திவ்வகைப்பொருட் கிவை நிகழுங்கூறுபா டென்னு மக் கூறுபாட்டிற் கவைபோன்ற பிறபொருட்கூறுபாட்டை மாறுபாடின்றி நன்மையினுந் தீமையினு மிருதிறத்தாற் குறித்துக் காணக் காட்டுகின்றதெனக் கூறுவது நிதரிசனமென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு.

வாழ்ந்தார்வரவரவேவறிதாவர்வறுமையொடுந்
தாழ்ந்தார்தலைச்செய்வரென்பதுகாட்டுந்தரியலரைப்
போழ்ந்தார்திகிரிப்பிரான்புருடோத்தமப்பொன்னகரைச்
சூழ்ந்தாய்மதிகுறைவாய்நிறைவாம்வகைதூநகையே. (324)

இது நிதரிசனம். இது பரத்தையிற்பிரிந்துவந்ததலைமகன் வாயில்வேண்ட வூடியிருந்து வாயின்மறுத்ததலைமகளோடும் வாயினேர்விக்குந் தோழிகூறியது. அன்றித் திணை - பாடாண். துறை - வுள்ளிவாழ்த்தெனினுமாம். இதனுள் வாழ்ந்தார்வரவரவே வறிதாவர் வறுமையொடுந்தாழ்ந்தார் தலைச்செய்வ ரென்பதுகாட்டு மென்பது உலகத்து நல்வினையடிக்கொள வாழ்வெய்தினோர் நல்வினைதேய்ந்து தீவினையடிக்கொள வறுமையெய்துவர்; தீவினையடிக்கொளத் தாழ் வெய்தினோர் தீவினைதேய்ந்து நல்வினையடிக்கொளச் செல்வமெய்தித் தலைப்படுவ ரென்பதைக் காண்பிக்கு மென்பதாம். தரியலரைப்போழ்ந் தார்திகிரிப்பிரானென்பது சத்துருக்களுடலைப்பிளந் துயிரைப்பருகுஞ் சக்கரத்தையுடையா ரென்பதாம். ஆய்மதி - இயங்குமதி. குறைவாய் - இளம்பிறையாய். நிறைவாம் - பூரணையாம். அஃதேல், திட்டாந்தத்தோ டிதனிடைவேற்றுமையாதோவெனின், திட்டாந்தம் புலவன் றன்னாற்குறித்த வொரு பொருட்கூறுபாட்டிற்குப் பிறிதொரு

பொருளின் கூறுபாட்டை யதற் குவமைகுறிக்கொளும்படிக் குவமை வாய்பாடு தோன்றுதுதொகத் தன்வினையாக அப்புலவன் கூறுதல்; இஃதன்னதன்று. ஒருபொருளின் பண்பு தொழில் பயன் முதலிய கூறுபாட்டைப் பிறிதொருபொருள் காட்டுவதாகப்படுத்திப் பிறவினையாற் கூறுதல்; இவை தம்முள் வேற்றுமையாமென்றுணர்க. (௫௪)

கசு-வது நிதரிசன முற்றும்.

கரு-வது தற்குறிப்பேற்றவலங்காரம்.

140. உலகினுளொருபொருட்குற்றதன்மைத்திறம்
விலக்குபுபிறிதின்விளைந்ததென்றுட்கொண்
டேற்றுதலாகுந்தற்குறிப்பேற்றம்.

(எ - ன்) தற்குறிப்பேற்றமென்னும் அலங்காரமுணர்—ற்று.

(இ - ள்) உலகின்கணுண்டான விருதிணைப்பொருள்களுள் யாதாயினு மொருபொருட் கெய்திய தன்மைக்கூறுபாட்டை விலக்கிப் பிறிதொருகாரணத்தால் விளைந்ததெனப் புலவன் விதித் துட்கொண் டதனை யதன்கண்ணதாகவேற்றுவது தற்குறிப்பேற்றமென்னு மலங் காரமாமென்றவாறு. (௫௫)

141. அதுவே,
சராசரமெனுமிரண்டினுஞ்சார்தருமே.

(எ - ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தினது கூறுபாடுணர்—ற்று.

(இ - ள்) அத் தற்குறிப்பேற்றமென்னு மலங்காரம் இயங்கு திணையும் நிலைத்திணையுமாகிய விரண்டினுஞ் சார்ந்துபிறக்கு மென்ற வாறு.

செங்கேழ்கிளர்வேணியனுணுருவிற்
பைங்கேழுமையாளொருபாகமெனச்
சங்கேதமடைந்ததிவன்சமரிற்
கிங்கேறுவனென்றெதிரெண்ணியதே. (325)

இது உயர்திணையிடத்துத் தற்குறிப்பேற்றம். செங்கேழ்—சிவப்பாகியநிறம். கிளர்வேணி—ஓங்கியசடை. பைங்கேழுமை—

பச்சென்றநிறத்தையுடைய வுமாதேவி. எதிரெண்ணியது-வருங் காலங்குறிக்கொண்டது. திணை—வாகை. துறை—பொருநன்வென்றி.

பிலம்புகுந்தீரேழ்புவனமுந்தரித்தபெருந்தகையெம்பிரான்றனைவெண்
சலஞ்சலந்திகிரியெனப்புரப்பவர்கள்சந்திரசூரியரெனச்சைலம்
வலம்பயின்றனரந்தரத்தவர்வருந்தாவகைதரித்திலமெனத்தரிப்பா
ணிலம்புகுந்துயர்பூஞ்சினையொடுந்தருவாய்நிலைமரீஇயினதெனலாமே.

இது நிலைத்திணைத் தற்குறிப்பேற்றம். இது பாடாண்புறத்திணையுட்சார்ந்த தாவரவாழ்த்து. (இவை குருகாமான்மியம்.)

தற்பயந்துமுற்றத்தனைவளர்த்ததண்டடநீ
ரெற்பயந்தவெப்புற்றிடையாதே—பொற்கமல
மின்பாசடைக்கவிகைமீநிழற்றுநீரகமே
யென்பாலுறைமாற்கிடம். (327)

இதுவும் நிலைத்திணைத்தற்குறிப்பேற்றம். நிழற்றும்-நிழலிடும். திணை—பாடாண். துறை—நகரவாழ்த்து. (௬சு)

142. உவமச்சொற்புணர்ந்தொழுகலுமுளதே.

(எ - ன்) இன்னு மதற்கோர் புறனடையுணர்—ற்று.

(இ - ள்) அத் தற்குறிப்பேற்றம் போல மான வென்னு முவம வுருபுபுணர்ந்துநடப்பனவு முளதாமென்றவாறு.

மாயன்குருகூர்வளர்மறையோர்விண்புரப்பான்
றூயவழல்வளர்ப்பத்தோன்றுபுகை—நேய
வகைத்தோட்டொர்குழலாய்வாசவனைவிண்போய்ப்
புகைத்தோட்டுகின்றதுபோன்ம்போன்ம். (328)

என்பது ஈரொற்றுடனிலையாய ஒப்பில்போலி. இது உவமவுருபு புணர்ந்த தற்குறிப்பேற்றம். துறை—நகரவாழ்த்து. (௬எ)

கரு-வது தற்குறிப்பேற்ற முற்றும்.

கக-வது அதிசயவலங்காரம்.

143. விதந்தொருபொருளினைவிழுமிதினுரைப்புழி
யுயர்ந்தோர்மதிக்குறவுரைப்பததிசயம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே அதிசயமென்னு மலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) ஒருபொருளினை யுயர்த்தி நன்றாகவுரைக்குங்காற் கற்றுயர்ந்தோரறிவிற்குப்பொருந்தவுரைப்ப ததிசயமென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு. (௫அ)

144. அதுவே,
வையம்புகழ்பொருள்பண்புவினை திரி
யையந்தெளிவெனுமாறினும்வருமே.

(எ - ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்—ற்று.

(இ - ள்) அதிசயவலங்காரமென்னுமது பெரியோர்புகழும் பொருளும் பண்பும் வினையும் திரிபும் ஐயமும் தெளிவு மென்னும் ஆறுகூறுபாட்டினும் வருமென்றவாறு.

வென்றித்தனுராமன்வேலைவாய்நீறெழவே
கன்றிப்பொழிந்தகனல்வாளி—யன்று
வடவைநடுநடுங்கமாநீர்சுவறச்
சுடவைகியதாஞ்சொலின். (329)

இது பொருளதிசயம். வடவைநடுநடுங்க-வடவையும் வெருவி யோடுவான். மாநீர்-சமுத்திரம். சுடவைகியதன்று-அன்றுசுட்டு அதன்கண் வைகாநின்றது. சொலின்—அத்தழலின் பெருமையைக் கதைகூறியபடிகேட்டதனைச் சொல்லுமிடத்தென்றவாறு. ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. திணை—வஞ்சி. துறை—உழபுலவஞ்சி.

அம்பொன்மதிட்சோதியம்புவியைப்புத்தேளிர்
தம்பொன்னகராக்குந்தன்மைசால்—செம்பொன்செய்
கோயிற்றிருமால்குணங்கற்றோருழுகாதார்
நாயிற்கடையாநரர். (330)

இது குணவதிசயம். இதன்பொருளுரையிற்கொள்க. துறை - நகரவாழ்த்து.

குழித்ததலத்தொடுநிலத்தையடிவைத்துயர்
குடிற்படர்முகிற்றிரளையே
கிழித்ததுபுழைக்கையினடுக்கலையடுக்கொடு
கிளைத்ததுகவுட்கள்வழியே
சுழித்தெழுமதத்தினையுயிர்த்தொளிர்கடைக்கண
முனுக்குறநெருப்பொழுகவே
விழித்ததுதெழித்ததுருமுக்குலம்வெருக்கொள
வெயர்த்ததுமழைப்பெயலெனு. (331)

இது தொழிலதிசயம். திணை - வாகை. துறை - யானைமறம்.

பூந்தேறல்வழிந்திழிந்துபொதும்பரிஞெண்புளினமுறப்
புரிவெண்சங்கந்
தீந்தேறல்வழிதவழ்ந்துதுழனியுடன்கழனிபுகத்
திணிதோண்மைந்தர்
தாந்தேறலுகக்களைகட்டெறிதவளமரைமுகையைச்
சார்ந்துசார்ந்து
மேய்ந்தேறவரிவளையைக்கொழுநனையென்றளிபுலம்பி
வீழுமோர்பால். (332)

இது திரிபதிசயம். துழனி—ஆரவாரம். திணிதோள்—திண்ணியதோள். தவளமரைமுகை—வெண்டாமரைமுகை. துறை—நாடுவாழ்த்தாம். (இவையிரண்டுங் குருகாமான்மியம்.)

இருநிலமுதலாமேழ்பெரும்புவனமும்
பெருவிறன்மாவலிபெய்புனலேற்றபின்
னீரடியெனத்தாண்டிணையடியொடுநின்
கூர்திருவுருவமுஞ்சொரூபமுங்குணனு
மோரடிமுதற்கணுற்றுளத்தடங்கியதாற்
பார்புகழ்குருகைப்பரமநின்பதமோ
காரிதந்தருள்குருகாபுரிப்பரமன்
படைத்தவண்டமிழ்மறைப்பதமோவுணர்வோ
தடைத்தயாதெனவெவர்தமிதெளிபவரே. (333)

இஃது ஐயவதிசயம். இதனுள் உருவமுஞ் சொரூபமுங் குணனு மென்பது திருமேனியுந் திவ்வியான்மாவுஞ் சுத்தசாத்துவிககுண னும். ஓரடிமுதற்கண் என்பது திருவாய்மொழி முதற்பத்தின் முதற் பாட்டில் "உயர்வறவுயர்நலனுடையவனெவனவன்" என்னு முதற் பதம். திணை—பாடாண். துறை—பழிச்சினர்ப்பரவல். பாடாண் சார்ந்தபனுவல்வாழ்த்துமாம்.

> பொருள்கோடித்தெழுபடிவத்திரணியற்குமழவிடையோன்
> பொருட்டிற்பொன்று
> வொருகோடியிருகோடியரைக்கோடிவாழ்நாள்பெற்
> றுலந்துளார்க்கு
> மருள்கோடித்தெழுந்தசிசுபாலனுக்கும்வீடளிப்பான்
> மாயாவுள்ளத்
> தருள்கோடியென்றுலிங்குனைத்தொழுவார்பெறுங்கதிகட்
> கையம்யாதே. (334)

இது தெளிவதிசயம். துறை—கடவுள்வாழ்த்து. (௫௧)

145. இடஞ்சினைகாலமென்றிவற்றொடுஞ்சிவணும்.

(எ - ன்) இதுவு மதனைப் பின்னுமோர்வகையான் விரித்துணர் —ற்று.

(இ - ள்) அவ் வதிசயம் இடமுஞ் சினையுங் காலமுமென்னு மூன்றினோடும் பொருந்தியும் வருமென்றவாறு. வருமென்னும் வினைச்சொ லெச்சமாகிவிரிந்தது. அதிசயமென்ப ததிகாரத்தாற் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது.

> சிகரபந்திமேற்குடமதியகடுரிஞ்சியவாய்ப்
> பகரும்வானமதுரகனுச்சியிற்பதிபடித்தா
> யகலநாவலந்தீவொருங்குறி னுமுய்த்தடக்கும்
> புகலிடத்ததாலதனையாரளவிடும்பொற்பார். (335)

இது இடவதிசயம். துறை - சினகரவாழ்த்து.

> கறுத்தவனறுத்துவீழ்வன்கரிமருப்பாகிலபாரம்
> பொறுத்ததிக்கயமோரெட்டும்பொறுக்குமேலவற்றினுற்ற

லொறுத்ததென்றிமையோருட்கயமனுநின்றுட்குமெல்லை
நிறுத்ததுபுழைக்கைபற்றிநிறைமதியகடுபோழ்வான். (336)

இது சினையதிசயம். திணை - வாகை. துறை - யானைமறம்.

மாலையாயாமமாய்வைகறையாய்வைகுறுநன்
காலையாய்க்கங்குல்கழிந்துகமாம்—வேலை
யெழுபார்புகழ்மாறனேந்துபுகழ்மார்பந்
தழுவாத்தமியேன்றனக்கு. (337)

இது காலவதிசயம். திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - கங்குற்கிரங்கல். (௬0)

௧௬-வது அதிசய முற்றும்.

௧௭-வது சிலேடையலங்காரம்.

———(:o:)———

146. உயர்வுறுமொருமொழிதொடர்மொழிசெய்யுளி
னியல்பினுந்திரிபினுமியன்றுபலபொருளைத்
தருபெயர்வினையிற்சார்வதுசிலேடை.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே சிலேடையென்னுமலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) ஒருமொழியாதல் தொடர்மொழியாதல் செய்யுளிடத்துச் செம்மொழியினும் பிரிமொழியினு மொழுகலாறுடைத்தாய்ப் பலபொருளைத் தருவனவாய்ப் பெயரினும் வினையினுஞ் சார்வது சிலேடையலங்காரமாமென்றவாறு. உயர்வுறுமென்றதனால் அத்தச்சிலேடையென்பதூஉ முன்னர்க்கூறப்படும். (௬௧)

147. அவற்றுள்,
இயல்புசெம்மொழிதிரிபுபிரிமொழியே.

(எ - ன்) கூறியசூத்திரத்து ளியல்பினுந் திரிபினுமென்றூ ரவை பொருளேக்கத்தா னிப்பெயரினவாமென்ப துணர்—ற்று.

(இ - ள்) இயல்பு திரிபு என்ற விரண்டினுள் இயல்பு செம்மொழி யென்றும், திரிபு பிரிமொழியென்றுங் கூறப்படுமென்ற வாறு.

பொன்னுழிமேவும்புவனமகத்தடக்கு
மன்னுகத்துச்சிவளைந்தாடு—நன்னீர்க்
களந்தழைமெய்காட்டுங்கலைமதியுட்டோயும்
வளந்தழையும்விண்ணகர்வாழ்மால். (338)

இது செம்மொழிச்சிலேடை. திருமாலுக்கும் மேகத்திற்குஞ் சிலேடை. மேகத்தின்மேற்சொல்லுங்காற் பொலிவினையுடைய கடலுட்செறியும் புனலையுண்டு வயிற்றுளடக்கும், நிலைபெற்ற மலையினது கொடுமுடியைப்பொதிந்து பரக்கும், உவரறுத்த நல்லதண்ணீர்க்கிடமாகப் பெருத்தசொரூபத்தைப் புலப்படுத்தும், கிரணத்தையுடைய சந்திரமண்டலத்தைத் தனது மண்டலத்திற்குமேலாகச்சேரும், உலகிற்குவேண்டு மெல்லாவளங்களையுந் தழைக்கும், விசும்பினிடத்து மேகமெனவும், திருமான்மேற்சொல்லுங்கால், திருமகளையுந் திருச்சக்கரத்தினையும் பொருந்தும், விராட்புருடனாகி யண்டத்தை யுள்ளடக்கும், பகையெனப்பெருகின பாம்பினுச்சியிலே பதிந்தாடும், நல்லவியல்பினையுடைய களங்கனிபோலுந் தழையாநின்ற மேனியைத் தோற்றும், சுருதிமுதலிய கலைகளினறிவிற்கு மேலாயிருக்கும், சகல செல்வமும் வளராநின்ற திருவிண்ணகரத்து வாழ்வுபெறுந் திருமாலெனவுங் கொள்க. துறை—கடவுள்வாழ்த்து.

பாமாறன்வெற்பிற்படர்மின்பயோதரங்க
டாமாகவட்டந்தனைமறைக்கு—காமன்
வினைவளர்ப்பதன்றிமிகுபோகமென்ப
தனைவளர்த்தவம்பகற்றித்தான். (339)

இது மேகத்திற்குந் தனத்திற்கும் பிரிமொழிச்சிலேடை. மேகத்தின்மேற்சொல்லுங்கால் வெற்பிற்றவழாநின்ற மின்னோடுங்கூடிய மேகங்கடா மாகாயப்பரப்புத்தன்னை மறைத்தன, காவினிடத்துப்பொருந்துங் கிரியையுண்டாக்கின, அவையன்றியுந் தமதிடத்துண்டான தண்ணீரைப்பெய் தெங்கும்பரப்பிச் சந்தனம் அகில் சாலி முதலிய போகங்களையும் வளர்த்தன வெனவும், முலைமேற்சொல்லுங்காற் பா

மாறன் றுடரிவரையிடத் தியான் மானிடமெனக்குறித்த மின்போலும் இடையினையுடையாண் முலைகளிரண்டுந் தம்மைப்பெற்ற மார்பின கலத்தளவைத் தோன்றாதுமறைத்தன, காமனாலெழுப்பப்படு மோக மாகிய வினையை யென்னிடத்து வளர்ப்பதன்றி மிக்க போகசுகத்தை யும் வம்பையகற்றி நிறைத்தன வெனவுங்கொள்க. இதனுள், பிரி மொழியாவன:—மாகவட்டம் ஆகவட்டம், காமன் காவினிடத்துமன், அம்பகற்றி வம்பகற்றி என்பனவாம். வம்பு—கச்சு. பயோதரம்-மேகமும் முலையும். பகுதி — இடந்தலை. துறை—நலம்புனைந் துரைத்தல். (௬௨)

148. இவையினிவிரிப்பனவொமெவற்றினும்வரும்.

(இ - ள்) செம்மொழி பிரிமொழியாகிய விவ்விரண்டு மினி முன்னர் விரிப்பனவாஞ் சிலேடையனைத்தினும் பொதுவாய் விரவி வருமென்றவாறு.

மேற் சிலேடைக்குரைத்த முதற்சூத்திரத்தினு ளியல்பினுந் திரிபினும் பல்பொருளைத்தரு பெயர்வினையிற்சார்வது சிலேடை யென்னு தியன்று பல்பொருளைத்தருவ தென்றதனாற் சிலேடை நாலு வகைப்படும்; அவையாவன:—அயல்பட விரண்டுபொருளை யொன் றுவமையாகவு மொன் றுவமேயமாகவுங் குறித் தவற்றைப் பாடுமிடத் துச் செம்மொழியினும் பிரிமொழியினு மிரட்டுறமொழியுமிடத் துவமைப்பாற்படுத்திக் கூறுதலும், இரண்டுபொருளைக் கவிநாயகனுக் குவமையாய்க் குறித் தவற்றைப் பாடுமிடத் தொருமொழியினாலாதல் தொடர்மொழியினாலாதல் புலவனாற் றொடுக்கப்படுஞ்சொற் கவிநாய கன் கிரியையோடு மூன்றுபொருள் பயப்பதாகப்புணர்த் தவனு மவைபோலிருந்தானெனக் கூறுதலும், இரண்டுபொருளை யொரு மொழியினாலாதல் தொடர்மொழியினாலாத விரட்டுறமொழிந்து கவி நாயகன்மேற் சிலேடையின்றிக் கூறுதலும், ஒருசொல் லியல்பு பெயரானு மாகுபெயரானு நாலுபொருள் பயப்பதாக உருவகவாய் பாட்டாற்கூறும் உடனிலைச்சிலேடையுமென. அவற்றுண், முன் னையவிரண்டுஞ் சிலேடையுவமைப்பால் வந்தன. ஒழிந்தவிரண்டும் வருமாறு:—

தேசுபெறுஞ்செவ்வித்திருமகிழ்மாறன்சரணங்
காசினிமேலெஞ்ஞான்றுங்காத்தருள்க—மாசிலா
வாய்ந்தபுகழ்ப்பூதூர்மகீபதியைநான்மறைநூ
லாய்ந்தவெதிராசனை. (340)

இது அயல்பட விரண்டுபொருளைத் தொடர்மொழியா விரட்டுற மொழிந்து கவிநாயகன்மேற் சிலேடையின்றிவந்தது. என்னை? திருமகிழ்மாறன்சரணமென்பது திருமகள் விரும்பப்பட்ட மாயோன் றிருவடியென்றும், அழகிய வகுளமாறன்றிருவடிகளெனவும் ஒரு தொடர்மொழிவந்து அவை யெதிராசனைக் காக்கவெனக் கவிநாயகன் மேற் சிலேடையின்றிவந்ததனுலென்றறிக. திணை-பாடாண். துறை-புறநிலைவாழ்த்து.

தேங்கமலமாசிலாச்செங்காந்தள்பைங்குமிழ்பொற்
கோங்கரும்புகாவியுடன்கொண்டேதோர்—பூங்கொடியை
வண்டுகளிக்கின்றமகிழ்மாறனூர்மால்வரைமேற்
கண்டுகளிக்கின்றனவென்கண். (341)

இதனுள், கமலமுதலிய உவமப்பொருளைந்தனுள் கோங்கரும் பென்றதொன்று மியல்புபெயராகவு மொழிந்தநான்கு மாகுபெயராக வும் வந்து அவையைந்தும் நாலுபொருள் பயப்பதாகவும் பாடினமை யா லுருவகவாய்பாட்டால்வந்த உடனிலைச்சிலேடையென்ப திதன் பெயர். என்னை? தாமரையென்னு முதலைக்கூறச் சினையறிகிளவியாகிய வாகுபெயர் தாமரைப்பூவையும், முகமாகியதாமரையென மாட்டே றில்லாத வுருவகவாய்பாட்டான் முகத்தையும், அத்தாமரைப்பூவைக் கருப்பொருளாகவுடைய மருதநிலத்தையும், அந்நிலத்து நிகழும் ஒழுக்கமாகிய ஊடலையுங் காட்டிநிற்றலானென்றறிக. ஒழிந்த காந் தண் முதலிய நாலுபூவானு மிம்முறையே நாலுபொருள் கொள்க. எனவே, இப்பெண்ணாகிய பூங்கொடி ஊடிக் கூடி யிருந்து பிரிந் திரங் குதற்குரித்தாமென வுட்கொண்டு களிக்கின்றன வென்கண்ணென்று னென்க. ஒழிந்த அகல முறையிற்கொள்க. பகுதி—இயற்கை. துறை—காட்சி. (சுஙு)

149. ஒன்றுபலமுரணொன் றியவினையே
நியமநியமவிலக்குவிரோத
மவிரோதத்துடன தன்விரியேழுள.

(எ - ன்) அங்ஙனம்வகைப்பட்ட சிலேடை யணியின் விரி யுணர்—ற்று.

(இ - ள்) ஒருவினைச்சிலேடை, பலவினைச்சிலேடை, முரண் வினைச்சிலேடை, நியமச்சிலேடை, நியமவிலக்குச்சிலேடை, விரோதச் சிலேடை, அவிரோதச்சிலேடையென விரி யேழுளவாமென்றவாறு. வினையென்பதனை முதலேவந்த மூன்றினுக்கு மிறுதிவிளக்காக்கி, அதன் என்பதனை யதிகாரத்தாற் சிலேடையதன்விரியெனக் கொள்க.

150. அவற்றுள்,

ஒருவினைகொள்வதொருவினைச்சிலேடை.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே ஒருவினைச்சிலேடை யுணர்-ற்று.

(இ - ள்) இரண்டுபொருளை யொருமொழியினலாதல் தொடர் மொழியினலாதல் இரட்டுறமொழிந் திரண்டுபொருட்கு மொருவினை கொள்ளமுடித்தல் ஒருவினைச்சிலேடையா மென்றவாறு.

நாதமுனிதம்பிரானவீறன்வண்குருகூர்
மாதராணிமன்னிமழைதோயு—மோதி
யிருந்தும்பியுந்தேனுமெப்போதும்யாண்டும்
பொருந்திப்புரியும்பொறை. (342)

இது ஒருவினைச்சிலேடை. மலைக்கும், மாதராள்குழற்குஞ் சிலேடை.

(இ - ள்) நாவீறுடையபிரான் வளப்பத்தையுடைய குருகூரி னிடத்துப் பெருமைபெற்ற ஆதித்தியமண்டலத்தை யணவப்பட்டு மேகந்தவழு மலையானது, பெரியயானைத்திரளையுந் தேனிறாட்டினையு மெக்காலத்து மெவ்விடத்தும்பயிலப் பொறைபுரியுமெனவும்; இம் மாதரா ளழகுசெறிந் திருண்டநிறத்தைப்பயிலுங் குழலானது, கரிய

வண்டினையுந் தேனினையுங் காந்தண்முதலிய வெல்லாப்பூக்களினையு மெவ்விடத்தும்பயின்று பொறுத்தலைப்புரியுமெனவு மாம். இத னுள் எப்போதும் யாண்டும் பொருந்திப்புரியும்பொறை யென்பதற் குப் பொறைபுரியுமென்ப திரண்டுதலைக்கு மொருவினை. திணை— ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை—நலம்பாராட்டல். ஓதியென் பது மலையும், குழலும். (சுரு)

151. பலவினைகொள்வதுபலவினைச்சிலேடை.

(எ - ன்) பலவினைச்சிலேடையாமா றுணர்—ற்று.

(இ - ள்) ஒருசெய்யுளகத்துப் பலவினை யிருபொருட் கிரட் டுறக்கொள்வது பலவினைச்சிலேடையாமென்றவாறு.

ஆம்பன்மலர்த்தியகவிருள்சீத்தொண்கலைக
டாம்புல்லியதண்மதிவரவுந்—தீம்பர்
செறிவகற்றுமாறன்றிருவாக்கும்பேதை
யறிவகற்றியேநின்றன. (343)

இது பலவினைச்சிலேடை. சந்திரோதயத்திற்குந் திருவாய் மொழிக்குஞ் சிலேடை.

(இ - ள்) ஆம்பல் - பண்ணும், குமுதமும். அகவிருள்-உள்ள மயக்கமும், உலகினிடத்தந்தகாரமும். ஒண்கலைகள் - சுருதி மிருதி புராணமும், சந்திரகிரணமும். பேதையென்பது அறிவிலியும், மக ளேவும். அறிவகற்றியேநின்றன என்பது அறிவினைப்பெருப் பியாநின்றதென்றும், அறிவினையழியாநின்றதென்றுமாம். "அறி வகற்றும், மாகலூழூற்றக்கடை" என்பதனலறிக. மலர்த்தி, சீத்து, புல்லிய் என அடைவேவந்தவாறு காண்க. திணை—பாடாண் சார்ந்தபொதுவியல். துறை-பனுவல்வாழ்த்து. அல்லது திணை-பெண் பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - தோழிநிலவுகண்டழுங்கலுமாம். ()

152. மொழிவினைமுரணுதன்முரண்வினைச்சிலேடை.

(எ - ன்) முரண்வினைச்சிலேடையாமா றுணர்—ற்று.

(இ - ள்) மொழியப்பட்ட வினைப்பொருண்முரணச் சிலேடைப் படுத்துவது முரண்வினைச்சிலேடையா மென்றவாறு.

இன்பநந்தியவானகமதனையெய்துவதுந்
துன்பமுந்துறுமறநிலையடைவதுந்துணிவா
மன்பெரும்புகழ்மாறனைவாழ்த்துபுவணங்கி
யன்புறூர்பினர்தாமெனுநாளுமிவ்வகிலம். (344)

இது முரண்வினைச்சிலேடை. அன்பில்லார்க்கு மன்புள்ளார்க்குஞ் சிலேடை.

(இ - ள்) நிலைபெற்ற பெரியபுகழையுடைய காரிமாறப்பிரானை வாழ்த்தி வணங்குவதுமின்றி மனத்தினு லன்புறுருமாகிய மாறுபட்ட கிரியையுடையோர் பேரானந்தமென்பதுகெட்ட பெரியபாவங்களைக் கூடுவதுந் துன்பம்வந்தெதிர்கொளுங் கொலைமுதலிய மறத்தினிலையையடைவதுஞ் சந்தயமில்லையெனவும், காரிமாறப்பிரானை வாழ்த்துவதுடன் வணங்கி மனத்தினுனினைந் தன்புமிகுமன்புடையோர் பேரானந்தமல்கிய பாமவைகுண்டத்தைப்பெறுவதுந் துன்பங்களைதன் மிகும் அறநிலையடைவதுஞ் சந்தயமில்லையெனவும் உலகங்கூறுமென்றவாறு. உலகமென்ப துயர்ந்தோரை. மாறனை யென்பதற்கு மால்தன்னையெனினுமாம். திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப் பரவலும், பாடாண்பகுதிப் புறத்திணைப்பாற்படும் பரவார்ப்பழித்தலுமாம். (கரு௭)

153. இயல்புடைப்பொருள்கட்குளதில திரட்டுற
நியமித்துரைத்தனியமச்சிலேடை.

(௭ - ன்) நியமச்சிலேடையாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ள்) உயர்திணை அஃறிணை யென்னு மிரண்டினுள் விகாரப்படாதவியல்பினையுடையபொருள்கட் குள்ளது மில்லதுமாகச் சிலேடித்தபொருளைத் தேற்றம்பெறநியமஞ்செய் தவற்றுளொன்றினைக் குறிப்பினுற்கொள்வனவாய்ப் புகல்வது நியமச்சிலேடையாமென்றவாறு. நியமித்தல் - தெளிதல்.

வண்டுளர்முண்டகக்கொழும்பொற்றுணரொன்றேபங்கமுற
வளர்ந்ததெல்லாந்
தண்டழைவானகடுரிஞ்சுஞ்சண்பகமேயளிதுறந்த
சால்பிற்றென்றும்

வெண்டாளப்பொறையுயிர்க்கும்வலம்புரியேகோடியதும்
விழவின்மாதர்
மொண்டலைவார்குளிர்புனலேகம்பலையுட்கொண்டதுவு
மொழியின்மன்றே. (345)

இது நியமச்சிலேடை.

(இ - ள்) பங்கமுறவளர்ந்ததெல்லாந் தாமரைப்பூவினது சாதி யொன்றுமே; அளிதுறந்த சால்பினையுடையது சண்பகமரமொன்று மே; கோடியதும் வலம்புரிக்குலமே; குளிர்புனலே கம்பலையுட்கொண் டதும்; என்றுலகங் கூறப்படுமாதலால் ஒழிந்த உயர்ந்தோருள் மான வீனமுற வளர்ந்தோருமில்லை; கொடையைக் கைவிட்டோருமில்லை; மனக்கோட்டமுடையோருமில்லை ; நடுக்குற்றோருமில்லை யென்ப தாம். பங்கம்-சேறும், மானவீனமும். அளி-வண்டும், கொடையும். கோடியது-வளைவும், மனக்கோட்டமும். கம்பலை - ஆரவாரமும், நடுக் கமும். இவற்றுள், பின்னையநான்கும் உயர்திணையைக்குறித்துக் குறிப்பினுற்கொண்டவாறு காண்க. உளர்தல் - குடைதல். பொறை யுயிர்த்தல் - பெறுதல். திணை - பாடாண். துறை - நாடுவாழ்த்து. ()

154. விளம்பியநியமம்விலக்குதல்விலக்கே.

(எ - ன்) நியமவிலக்குச்சிலேடையாமா றுணர்—ற்று.

(இ - ள்) இங்ஙனங் கூறப்பட்ட நியமத்தின் கூறுபாட்டை விலக்கிப் பிறிதும் ஒன்றுகூறுவது நியமவிலக்குச்சிலேடையா மென் றவாறு.

கடம்புணர்ந்தகளிக்கணம்பொங்கரினிழைத்ததேக்கெறிதேங்
கமழ்செந்தேனே
திடம்புணர்ந்தகெழுதகையாடவர்கடவுஞ்சிந்துரத்தின்
றிரளொன்றுண்டான்
மடம்புணர்ந்தாரியற்கொழுநருளந்தவறுமடந்தையரே
மறிந்துநாடி
னடம்புணர்ந்ததுகிற்கொடித்திண்டேர்மறுகுந்திருமறுகே
நவிலின்மன்றே. (346)

இது நியமவிலக்குச்சிலேடை.

(இ - ள்) கொள்கலத்துட் பொருந்தியது, வண்டின் கூட்டம் கொம்பர்தோறும்வைத்ததா யெடுத்துண்டார்யாவருந் தேக்கிடுவ தாய் மிகவும்பரிமளிக்குஞ் சிவந்ததேனே; அதுவுமன்றி யுண்மை யோடுங்கூடியநட்பையுடைய வாடவர்கடாவும் யானைத்திரள்களு மதத்தோடுங் கூடியதுண்டு. மடப்பத்தைப் பொருந்ினவர் தமதில் லறத்திற்குரிய விலக்கணத்தையுடைய கொழுநருள்ளக்குறிப்பிற் பிழையாத கற்புடைய மகளிரே; மீட்டுமாராயி லாடுதலைப்பொ ருந்தினதுகிற்கொடியையுடைய திண்ணியதேர்கள் சூழ்வரும் பொலி வினையுடையவீதிகளும் அறச்சாலையை மருவும். அவையன்றி வறுமையுற்றுத் தனிசுகொண்டவருமில்லை; அறியாமையுடையோரு மில்லையென்றவாறு. கடம் - பாத்திரம், மதம், கடன்கோடல். மடம் - மடப்பம், அறச்சாலை, அறியாமை. இதனுள்ளு மிறுதி நின்ற விரண்டுங் குறிப்பினு லுயர்திணைமேற்கொண்டவாறு காண்க. இழைத்தல் - திரட்டிவைத்தல். இதுவும் நாடுவாழ்த்து. (சுகூ)

155. சாதிமுதலாச்சாற்றியநான்கொடுந்
தீதறுபெயரினும்வினையினுந்திரிந்து
மேதகவிரோதத்ததைறவதுவிரோதம்.

(எ - ன்) விரோதச்சிலேடையாமா றுணர்—ற்று.

(இ - ள்) சாதிமுதலாகப் பொருளீறுகக்கூறப்பட்ட நான்கி னேடுங்கூடிக் குற்றமற்ற பெயரினும் வினையினுந் திரிந்துந் திரியா தும் பெருமைதருவதாய் விரோதமாகச் சிலேடையாற்கூறுதல் விரோதச்சிலேடையாமென்றவாறு. திரிந்துமென்னு மும்மை யெச்ச மாதலாற் றிரியாதுமென்றுயிற்று. சிலேடையென்ப ததிகாரத்தாற் பெற்றது. மேதகவென்றதனுற் சாதியோடு நான்கும், கிரியை யோடு மூன்றும், குணத்தோ டிரண்டும், பொருளோ டொன்றுமாக விரோதச்சிலேடை பத்துளவென்றறிக. அவற்றிற்கெல்லாஞ் செய் யுள்வருமாறு:—

எத்திரமென்றேயறியேனென்னளவிற்காரிதரும்
புத்திரனார்பொன்னம்புயப்போது—முத்தநகை
மின்குமுதப்போதகலவேனிலானெய்வதற்கு
மன்குமுதப்போதாயவாறு. (347)

(இ-ள்) முத்துப்போன்ற நகையினையும், மின்போன்ற இடையினையு முடையாய்! காரிமாறப்பிரான் பொலிவினையுடைய புயத்திற் புனைவதாம் வகுளமாலிகை, (வாங்கிச் சூடப்பெறாத) என்னளவில் யான் மகிழ்வெய்தும்போ தென்னைவிட்டு நீங்காநிற்பக் காமன் பஞ்சபாணங்களையுந் தொடுப்பதற்கு நிலைபெற்ற கலகப்போதான படி யென்னகாரணமென் றறியேனென்றவாறு. இதனுள், பொன் னம்புயப்போது - பொன்போலும் நிறத்தையுடைய தாமரைப்போது. மன்குமுதப்போதாயவாறு - ஆக்கஞ்செய்யு மாம்பற்போதானபடி யென்னகாரணமென்றறியேனென்றதனால், சாதிக்குச் சாதியினோடே விரோதச்சிலேடையாயிற்று. மின் - அண்மைவிளி; உவமப் பெயர். குமுதமிரண்டினுண் முன்னையது மகிழ்ச்சி. பின்னையது கலகம். போது - பூவும், காலமும். திணை - பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை. துறை - தாமம்பெறாதுதளர்வுற்றுரைத்தல். இது சாதிக்குச்சாதி யோடே விரோதச்சிலேடை.

நாடறியமேனுணடந்ததலவின்றுளதாய்ப்
பீடழியவந்ததற்கென்பேசுகேன்—றாடகையென்
றளையுயிருண்டானழுந்தூரன்வெற்பிளமான்
காளையுயிருண்டகதை. (348)

(இ - ள்) தாடகையென்பாளுயிரை வாளியினாலுண்ட திருவழுந்தூர்மாயோன்வெற்பினி லிளையமான் முதியகாளையினறிவை யுண்டதென நீ கூறியகதை மேனா ளுடறியநிகழ்ந்ததொன்றல்ல வாகியு மஃது நின் றுன்னிடத்துளதாகி யுனதுபெருமையழியவந்த துன்பத்திற் கியான்பேசுவதென்னென்றவாறு. இதனுள் இளைய மான் முதியகாளையறிவை யுண்டதென்றதனால், சாதிக்குக் கிரியை யோடேவிரோதம். உயிரென்ற தீண் டறிவு. இளமான் - தலைவி. காளை - தலைவன். முதியவென்ற தெதிர்மறைச்சொல்லெச்சம். துறை- பாங்கன்கழறல்.

மாகருடனடுங்கமம்மர்தருவதன
யோகமயிலினுரத்தோங்கி—யாக

நுடங்குமுடன்பிறப்பைநோக்காதொறுக்கத்
தொடங்குமெமையென்செயாதோ. (349)

இதுவுமது.

(இ - ள்) துறக்கத்துள்ளாரு முடனடுக்கமுறும்படிக்கு அவருள்ளத்திற்கு மருந்துபிறிதில்லாத தீராப்பிணியைக்கொடுப்பனவாகிய முலையினதுகூட்டம், மயிலினதுசாயல்போலுஞ் சாயலையுடையாண்மருமத்தின்கண்ணே புடைத்துயர்ந்து தம்மைத்தாங்கியுடல்வளையு முடன்பிறப்பாகிய விடையை யுடன்பிறப்பென் றுட்கொள்ளாது கொல்வதைத்தொடங்காநிற்குமாகையால் நெஞ்சமே நம்மை யென்செய்யாதென்றவாறு. எனவே, மாகருடனடுங்க - பெரிய கருடனும் உடல் நடுங்க. மம்மர்தருவது - வருத்தத்தைத் தருவது. அனயோகம்......ஓங்கி-அன்னத்தின்கூட்டம் மயிலினுரத்தோடும் பெருத்தென்பதனால் இதுவுஞ் சாதிக்குக் கிரியையோடே விரோதமாயிற்று. பகுதி-இயற்கை. துறை-தகையணங்குறுத்தல்.

கோபம்பயின்றவிடங்கூர்தாபரங்குறுகத்
தாபந்தவிர்ந்துயிருந்தண்ணென்ற—பூபதிகைத்
தூரிகையாலேயமைத்தசொற்றமிழ்மாறன்றுடரிக்
காரிகைசெவ்வாயெனவேகண்டு. (350)

(இ - ள்) இந்திரகோபங்கள்விட்டுநீங்காத இடமிருந்தசோலையைக் குறுகினகாலத்து விரகாக்கினியினுலுண்டான வெனதுவாட்டநீங்கி யுயிர்தண்ணென்று குளிர்ந்தது. நெஞ்சமே யங்ஙனம் நீங்குதற்கேது யாதெனில்? தாமரையை யிடவகையாயுள்ள பிதாமகன் கையினுற் றூரியக்கோலையெடுத்தெழுதியுண்டாக்கின வழகினையுடையாள்செவ்வாய்க் கொப்பெனவே கண்டென்றவாறு. சொற்றமிழ் மாறன்றுடரிக்காவெனக் கூட்டுக. நெஞ்சமே யென்னுமெழுவாய் முன்னிலையெச்சம். கோபம்பயின்றவென்பது சினம்விட்டுநீங்காத வென்பதாய், இடங்கூர்தாபரம் விடங்கூர்தாபரமெனத்திரிந்து, தாபரமென்பது ஆகுபெயராய்ச் சினமிருந்த நச்சுமாமரச்சோலையை முடுகவாட்டந்தீர்ந் துயிர்தண்ணென்றது. எனவே இது சாதிக்குக் குணத்தோடே விரோதச்சிலேடையாயிற்று. பகுதி - இடந்தலை. துறை-பொழில்கண்டுமகிழ்தல்.

கார்க்கடற்பார்வாழ்வுபெறக்காரிதருங்கண்ணனுளத்
தேர்க்கருணைக்கேசரியாயெய்துருவைப்—போர்க்கழியா
மெய்யனன்குபேரனென்பமெய்யுணர்ந்தவாரணங்க
ளையமின்றியேதெளிந்துளார். (351)

என்பது, கரியகடல்சூழ்ந்தபூமியின்கணுள்ளார் முத்தியாகியசெல்வத்தையெய்தக் காரியார்பயந்தளித்த கண்ணபிரான்றிருவுள்ளத்தழகிய கருணைக்கிணையாய்வந்தவுருவத்தைப் போர்க்கழியாகியசத்தியவாய்மையுடையோனுக்கு நன்குமதிக்கும் பேரனென்றுகூறுவர் சித் தசித் தீச்சுரங்களி னுண்மையுணர்ந்த சுருதியி னுண்மையைச் சந்தயமறத் தெளிந்துளாரென்றவாறு. இதனுள், கண்ணபிரானழகிய திருவுள்ளக்கருணையைப்பெற்றுப் பரசமயகளியானைகட்கோர் சிங்கவேறாகியசொரூபத்தை, நல்ல குபேரனென்பவெனத் திரிந்தமையாலிது சாதிக்குப் பொருளோடே விரோதச்சிலேடையாயிற்று. திணை - பாடாண். துறை - முனிவர்வாழ்த்து.

பரவாதியையேபணித்தருள்பாமாற
னுரவாவருமருகர்க்குண்மை—கரவாது
கோட்டுமதமால்யானைகூறியமால்வீட்டின்பங்
காட்டுவன்மன்னேபுலவீர்காள். (352)

என்பது, நித்தர் முத்தர்முதலாயுள்ள பத்தரும் பெத்தருமேத்தப்பட்டபரமபதநாதனைப் புகழ்ந்திடுந் திருவாய்மொழியாகியபாவையுடையமாறன் ஞானதிண்ணியராய்த் தன்னிடத்துவந்தடைந்தவர்க்குப் பொய்யின்றித் திருமால்பதத்திலுள்ள பேரின்பத்தை யுண்டாக்கித்தருவன் புலவீர்காளென்றவாறு. எனவே நீரு மவனையே சரணுகதியெனப்பற்றும்; உமக்கும் முத்தியெய்தலாமென்பது பயன். இதனுள், பரவாதியைப் பணித்தருள் பாமாறன் - அந்நிய சமயத்தைத் தாழ்த்துப்போடப்பட்ட திருவாய்மொழியென்னும்பாடலையுடையகாரிமாறப்பிரான். உரவாவருமருகர்க்கு - தன்னோடு வாதுக்குத்திண்ணியராகிவீரும் அருகனைத்தெய்வமாகவுடையார்க்கு. யானைமூலமேயென்றழைப்ப வந்தருள்செய்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் வீட்டின்பத்தைத் தருவனெனவே கிரியைக்குக் கிரியையோடே விரோதச்சிலேடையாயிற்று. திணை - வாகை. துறை - அறிவன்வாகை.

இங்குமுளனேவெனச்சொன்னதானவனைப்
பொங்கியடலாளரியாய்ப்போர்வென்றான்—சிங்கவரைக்
கன்புற்றிருப்பானெதிர்கொண்டசுரரிடத்
தின்புற்றிருந்தவளனென். (353)

என்பது, மதலையே நீ யெங்குமுளனென்றமாயோ னித்தூணிலுமுள னே வென்றுகூறியவிரணியாசுரன்முன் னடலாளரியாய்த்தோன்றி யவனேடுபொருதவனைவென்று கொன்றோன் சிங்காத்திரியிடத் தன் புற்றிருப்போ னவனை நாவே தன்னையெதிர்கொண்ட தேவர்களிடத் தின்புற்றிருந்த வளத்தையுடையவனென்று கூறுவாயாக வென்ற வாறு. இதனுள், எதிர்கொண்டசுரரிடத்தென்பதனைத் தன்னேடு மாற்றங்கொண்ட வசுரனைக்கொன்றவன் மாறுகொண்ட வசுரரிடத் தின்பமுற்றிருந்தவனென் யாதுதானெனக் கிரியைக்குக் குணத்தோ டே விரோதமான சிலேடையாயிற்று. இப்பொருட்குச் செய்த வென்னும்பெயரெச்சத்தீற்றினகரஞ் செய்யுள்விகாரத்தாற் றெக் கது; என்னை? “புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க்கில்லை” யென்பதுபோலக் கொள்க. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

கருத்தகலாக்கண்ணனெனக்காவலருள்வானை
யுருத்திரனென்பதனேடொண்மைப்—பொருட்பரத
கண்டத்தாகிச்சிறந்தகங்கைக்கோடுற்றவிடக்
கண்டத்தானென்னுமுலகம். (354)

என்பது, திருவுள்ளத்தைவிட்டுநீங்காத கண்ணேட்டமுடையா னென்றுசொல்லும்படிக் குலகுயிர்களைக் காவல்செய்வானைத் திவ்வி யாத்துமசொரூப மழிவிலானென்பதோடு நல்லபயனைத்தரும் பரத கண்டத்தாகியழகெய்திய கங்கைக்கரையையுற்றவிடமாகிய கண்டத் தானுமாமென்று உலகங் கூறுநிற்குமென்றவாறு. கங்கைக்கோ டுற்றவிடக்கண்டமென்பது கங்கைக்கரைக்கண்டமென்னுந் திருப் பதி. ஆதலால் அங்ஙனங் கண்ணேட்டமுடன் காவல்செய்வானை நெஞ்சமே யென்னுடன்கூடிப் பற்றுவாயாக; நமக்கு முத்தியெய்து மென்பது பயன். ஒண்மை - நன்மை. பொருள் - பயன். இனிக் கண்ணனென்னுந் திருநாமமுடையானென் றுலகங்கூறும்படிக்

குயிர்களைக் காவல்செய்வானைச் சங்காரமூர்த்தி யென்பதனோடும் பிரமசிரத்தை யிரத்தற்குக் கையிலோடாகவுடையனுமாகி நஞ்சை யணிந்த மிடற்றையுடையனுமாமென் றுலகங் கூறுநிற்கு மென்னும் பொருடோன்றுதலா லிது கிரியைக்குப் பொருளோடே விரோதச் சிலேடையாயிற்று. உருத்திரன் - சொரூபமழிவிலாதான்; சங்கார மூர்த்தி. என்றும், கம் - சிரம். கைக்கோடுற்ற - கைக்கோடாகவெய் திய. இடக்கண்டத்தான்- இடமாகிய கண்டமென்னுந்திருப்பதியான்; விடக்கண்டத்தான் - நஞ்சையணிந்தமிடற்றான் எனவுங் கொள்க. திணை - பாடாண். துறை - ஓம்படை.

> என்னென்றறியேனியற்றமிழ்தேர்காரிதரு
> மன்னன்றனையுலகமாறனென—முன்னுரைத்தோர்
> வன்புலனையொன்றுமதியாமுனிவரிடத்
> தன்புடையானென்னுமது. (355)

இதனுள், காரியார்பெற்ற விளவரசை மாறனென்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்தையுடையானென் றுலகின் முதலேகூறுவார், அதனோ டும் வலியபுலன்களை யொருபொருளாகமனக்கொளாத இருடிக ளிடத் தன்புடையானென்றும்புகலுவர் என்பது போந்தபொருள். இனி இதனுள் அது என நின்றதனோடும் அன்றியும் என்பதனைச் சொல்லெச்சமாகவிரித்து அஃதன்றியுமெனக்கூட்டிக் காரியார் பெற்ற இளவரசை யுலகம் யாவரோடும் மாற்றங்கொள்ளுங் குணத் தையுடையானென்று முதலேகூறுவதோடு மனத்தை யதுசென்று விடத்துச்செலவிடா தப்புலத்தி னன்மை தீமைகளையாராய்ந்து தீமைகளை நீக்கி நல்லதன்கட்செலுத்தும் வலியவறிவினையுடையோ ரைய மொருபொருளாகமதித்திடாது, கோபிக்கப்பட்டவரிடத்து மன்புடையானுகியிருப்பனென்றுங் கூறுமஃ தியாதென்றறியே னெ னக்கூறியதாய்ப் பொருள்கொள்ளக்கிடந்தமையா னிது குணத் திற்குக் குணத்தோடே விரோதச்சிலேடையாயிற்று. திணை - வாகை. துறை - சால்புமுல்லை.

> புனமலிமேதமா
> தினமகலிற்சேர்ந்தாரைக்கொல்லி—யெனலாகு

நாடிப்பரனையுணர்நாவீறன்றண்சிலம்பிற்
கூடிப்பிரிந்தார்குணம். (356)

என்பது, நண்பனே ஞானத்தாலாராய்ந்து ஸ்ரீமந் நாராயணனை பரத்துவமெனவுட்கொண்ட நாவீறுடையபிரான் குளிர்ந்தமலைப் பக்கத்திற் புனத்தின்கண்ணே மிகுந்த பெண்பாற்கடவுளாகிய திருமகளை துபயவுறுப்பாகியமுலைகளிற் றண்ணென்றகுணந் தம்மைப் பரிசித்தகாலத்துத் தண்ணெனனும்; சேய்த்தாயகாலத்துப் போதுதோறும் நினைவையுஞ்சுடும் நெருப்பாய்நின்றன வாதலான் வாடினேனென்றவாறு. தேமா - கடவுளாகிய திருமகள். புணர்சினை - உபயமுலை. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - உற்றதுரைத்தல். இதனுள், புனமலிதேமாவின்புணர்சினையின்றண்மையென்பது புனத்தின்கணெருங்கவைத்த தேனையுடையமாமரங்களினெருங்கின கொம்பரிற் சிவந்ததளிர்களின்குளிர்ச்சி தம்மைப்பரிசித்தகாலத்துத் தண்ணெனனும்; சேய்த்தாய்நீங்கினகாலத்து நினைவோடும் பார்த்தகண்ணிற்கு நெருப்பாய்த்தோன்றிப் பயங்கரமாகி யுள்ளத்தையுஞ் சுடாநின்றதெனப் பிறிதுமோர்பொருடோன்றலாற் குணத்திற்குப் பொருளோடே விரோதச்சிலேடையாயிற்று. சேர்ந்தாரைக்கொல்லி - நெருப்பு. சினை, தினம் ஆகுபெயர். நண்பனேயென்னு மெழுவாய்முன்னிலையும், வைத்ததேனென்பதுமுதலாக வாடினேனென்பதீறாய சொற்களு மெஞ்சிவிரிந்தன. இதன்பொருளுண் மாட்டுறுப்பா யெச்சமுங் கூடின.

நாடகத்தையீறாய்நயந்ததமிழ்நன்குணர்ந்தோ
னூடகத்தைப்பித்தனையென்றாக்கியதூஉ—மேடவிழ்பூந்
தாமக்குழலிவளேதண்டமிழ்மாறன்சிலம்பி
லேமப்பொழிலுமிது. (357)

என்பது, இயன்முதலாக நாடகமீறாக வுலகம்விரும்பப்பட்டதமிழ் மூன்றினையு நன்றாயறிந்தோன் வெற்றியையுடையபுத்தியை மையலனவாயாகவென்றுகற்பித்ததும், இதழ்விரிந்தபூமாலையைச்சூடின குழலையுடையவிவளே; தலைவன்கூறிய தண்டமிழ்மாறன்வரையி லின்பத்திற்கிடங்கொடுத்தசோலையுமிஃதே பிறிதில்லையென்றவாறு. ஏகாரம் தேற்றம். தலைவன்கூறியவென்ப தெச்சம். இதனுள் ஆட

கத்தைப் பித்தளையாக்கிற்றென்பதனாற் பொருட்குப்பொருளோடே விரோதச்சிலேடையாயிற்று. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - குறி வழிச்சென்றபாங்கன் றலைவியைக்காண்டல். ஆகப்பத்தும் முன்னர்ச் சிலேடித்தவற்றைப் பின்னரும் விரோதமாகச்சிலேடித்த சிலேடை யடைவே வந்தமை காண்க.

திருமகிழ்மாலையனுமென்பர்மெய்யைச்சிறைப்படுத்திப்
பொருதளைகட்டுண்டறியானளியுறும்போதனென்பா
ருருவளர்பாரிடைத்தறியாதொண்புனிதனென்பா
ரருள்புரிவாய்வைத்தருந்தான்மின்சொர்க்கத்தமிர்தினையே ()

இதனுள், திருமகிழ்மாலையனுமென்பர் என்பது திருமகள் விரும்புமியல்பையுடைய திருமாலுக்கும், அழகியவகுளமாலிகையினை யுடையமாறனுக்கும்பெயராமென்றுகூறுவர் பெரியோர். திருமால் திருமேனியையொளித் துதியினையெதிர்ந்து தயிரைக் களவுகண் டறிவான்; மாறன் ஞானத்தைத் தனக்கராக்கிக்கொண்டு தன் னோடு பூசல்பெருக்கும் பாசத்தளையிற் கட்டுப்பட்டறியான். என்றும், அளியுறும்போதனென்பார் என்பது வண்டுகள் சென்றுமுடுகும் பூவிலுள்ள பிரமனுக்கும், தண்ணளிமிக்கஞானத்தையுடையமாற னுக்கும் பேர். பிரமன் வடிவகன்றபூமியைப் படைத்தறிவன்; மாறன் காந்திதழையாநின்ற இல்லறக்கழுத்தினைக் கொண்டறியான். என்றும், ஒண்புனிதனென்பார் என்பது நல்ல இந்திரனுக்கும், ஒள் ளியஞானத்தோடுங்கூடிய பவித்திரவானும் மாறனுக்கும் பேர். இந் திரன் திருமால்கருணைபுரிந்துகொடுப்ப வொளிருஞ் சுவர்க்கத் திருக்கு மமிர்தினை வாய்வைத்துண்டறிவான்; மாறன் மின்போலு மிடையையுடைய நங்கை யிரங்கிக்கொடுக்குந் திருமுலைப்பாலினைத் திருப்பவளவாய்வைத்துண்டறியா னென்றுங் கூறியவாறாகவுணர்க. இங்ஙனஞ் சிலேடை நிகழ்த்தலா லிதுவும் பொருளோடே கிரியைக்கு விரோதமாகவந்த சிலேடைவேறுபாடெனக் காண்க. இன்னும் வேறு படவருவனவெல்லாம் பொருணோக்கமறிந்து கொள்க. அவையெல் லா மீண்டுரைப்பிற் பெருகும். திணை-வாகை. துறை - தாபதவாகை.()

156. அவிரோதத்தறைவதுமவிரோதம்.

(எ - ன்) அவிரோதச்சிலேடையாமாறுணர்—ற்று.

(இ - ள்) அவிரோதச்சிலேடையென்பது முன்னர்ச் சிலேடித்தபொருள் பின்னரும்விரோதியாமற் சிலேடிப்பனவாய்க் கூறுவதாமென்றவாறு.

குருகையிடங்கொண்டான்மெய்க்கோலமுறுதுப்பான்
பெருமனத்தானிலஞ்சிபெற்றோ—னொருபுனித
னாகதருநிழலானன்னருறுமாதவன்பொன்
னாகமலம்வருநண்பான். (359)

(இ - ள்) திருமால் பாஞ்சசன்னியத்தை யிடதுகையிற்றரித்தான்; அழிவில்லாத வராகரூபியாய்ப் பூமிதேவிதோன்றுதற்குப் பற்றுக்கோடாயினன். மாறன் குருகாபுரியையிருப்பிடமாகப்பெற்றுளான்; திருமேனியினது அழகு மிக்க பவளம்போல்வான். பிரமன் பெருமையெய்து மன்னவாகனத்தை யுடையான்; மாயோன்றிருவுந்தி பெறப்பட்டவன்; மாறன், ஞானமிகுந்த மனத்தையுடையான்; மகிழமாலிகையை யுடையவன். இந்திரன் புனிதனென்னும் ஒரு பெயரையுடையவன்; சுவர்க்கத்திற் றருவினதுநிழலையுடையவன். மாறன் ஒப்பற்ற பவித்திரவான்; சேடாவதாரமான திருப்புளிநீழலையுடையான். ஆதித்தன் நன்மைமிகும் வடமேருவை வலம்வருவான். மாறன் முத்தியைப்பெறும் பெரியதவத்தையுடையவன்; பெரியபிராட்டிதிருவுளத்தி னிறைவெய்தும் அன்பினையுடையான். ஆதலாலவன் திருவடிகளைப்பற்றுவாரு முத்திபெறுந்தன்மையுடையவராவரென்பது பயன். இதனுள், கோலம்-பன்றியும், அழகும். துப்பு - பற்றுக்கோடும், பவளமும். இலஞ்சி - கொட்பூழும், வகுளமாலிகையும். நாகதரு - சுவர்க்கத்துக் கற்பகதருவும், திருப்புளியாழ்வாரும். நன்னர் - மங்கலமும், முத்தியும். இஃ தாகுபெயர். ஆகம் - திருவுளம். அலம்வரல் - சுற்றுதலும், நிறைவெய்துதலும். இது அவிரோதச்சிலேடை. இரண்டுங் கடவுள்வாழ்த்து.

அந்தணரறைந்தவுரையினைச்செவிக்கொண்
டகனமர்ந்தணிதிகழுரையிற்
சுந்தரப்பீதாம்பரத்தினைநெகிழ்த்துச்
சுற்றுவிட்டதன்பினோர்வெண்பட்

டிந்துவினைறிப்பவரையுடஇக்கடன்க
ளியற்றிவான்பொருணையுட்படியா
வுந்தியினுதித்தோனெனும்பெயர்பிரமற்
குண்மையாமெனும்படிக்கெழுந்தான். (360)

என்பது, திணை - பாடாண். துறை - மணனுமங்கலம.

வெம்புலால்கமழ்ந்துழுபடைவேடுவன்விறல்கண்
டும்பல்யாவையும்புறந்துவான்குரல்கிளைத்தொசிந்த
கொம்பின்மொய்த்தடர்போதகத்துழுமுழைகுறுகித்
தும்பியாமெனப்புலவராற்புணர்பெயர்துணிவார். (361)

திணை - வாகை. துறை - பேராண்முல்லை.

பாய்கதிர்க்கடவுளும்பனிவெண்டிங்களுஞ்
சேயிகந்திரிதருஞ்செம்பொன்மாளிகைத்
தூயநுண்டுகிற்கொடிதுவன்றித்தோன்றலாற்
காயமம்பரமெனும்வாய்மைகாட்டுமே. (362)

இது நகரவாழ்த்து. இங்ஙனம்வருஞ் சிலேடைவேறுபாடுக ளுங் காண்க. இவைமூன்றுங் குருகாமான்மியம். இனி ஒருதொ டர்ச்சொ லிரண்டுமுதலாக ஐந்துபொருள்காட்டுவனவாஞ் சிலே டைகளுமுள. அவை சொல்லணியினு ளிடைவிடாமடக்கினுண் முந்துறக் காட்டுதும். அவை யாண்டுக்காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். (எக)

கஎ-வது சிலேடை முற்றும்.

கஅ-வது பின்வருநிலையலங்காரம்.

———:(o):———

157. நெறிப்படுசெய்யுண்முன்னிலைபெறுசொற்பொருண்
மறித்துறுபலபுடைவரிற்பின்வருநிலை.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே பின்வருநிலையென்னுமலங் காரமாமா றுணர்—ற்று.

(இ - ள்) முன்னர்க் கூறியநெறியே யுண்டான செய்யுட்களின் முதலேவருஞ் சொல்லாயினும் பொருளாயினும் அச் செய்யுளின் கண் மீட்டும் பலவிடத்தும்வருமெனின் அது பின்வருநிலையென் னும் அலங்காரமா மென்றவாறு. (எஉ)

158. அதுவே,
சொற்பின்வருநிலைபொருட்பின்வருநிலை
சொற்பொருட்பின்வருநிலையெனமூன்றும்

(எ - ன்) இதுவும் அவ் வலங்காரத்தினது விரியுணர்—ற்று.

இதன் பொருள், சூத்திரத்தானே விளங்கும்.

மானைப்பொருகயற்கண்மானைக்கமலமலர்
மானைப்புவனமடமானை—மானைப்
பரித்தபிறையுஞ்சுடுமோபாடகத்தான்றேண்மேற்
றரித்ததுளபத்தார்தரில். (363)

இது சொற்பின்வருநிலை. பாடகம் - திருப்பதி. ஒழிந்த அகல முறையிற்கொள்க. திணை - பெண்பாற்பெருந்திணை. துறை - நிலவு கண்டழுங்கல்.

மாய்த்தேன்செனனம்வதைத்தேனென்வல்வினையைத்
தேய்த்தேனறிவின்சிறுமையினைச்—சாய்த்தே
னணிவினையாங்கூற்றைநறையூர்வருமால்
பணிமலர்த்தாள்போற்றிப்பணிந்து. (364)

இதன்பொருளு முறையிற்கொள்க. இது பொருட்பின்வரு நிலை. மாய்த்தேனென்பதனொடும் ஒழிந்தவினை பரியாயமாகப் பொருள்கோடலானென்றறிக. திணை - வாகை. துறை - அறிவன் வாகை.

வலம்புரிதுவைத்தனவரம்பிலாம்பனின்
றுலம்பினகாடிகையுலப்பில்பேரிகை
சிலம்பினமுழவுடன்றெழித்ததெங்கணு
நலம்புரிகின்னரர்நவின்றநாதமே. (365)

இதுவுமது. இதன்வேறுபாடுங் காண்க.

மாதர்மாதர்கூர்வாளமருண்கண்மாநிலத்து
மாதர்மாதர்கூர்வண்டிமிரளியதாமரைப்பூ
மாதர்மாதர்கூர்மாலும்வேலையுமெனவளர்வான்
மாதர்மாதர்கூர்கெழுதகைபடைத்தமாண்பினவே. (366)

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

(இ - ள்) இம்மாதராள்விருப்பத்தைமிகுத்த வாள்போன்றமர் விளைக்குங்கண்களானவை, பூலோகத்துமகளிர்காணவிருப்ப மிகும் வண்டுகளாரவாரிக்குந் தாமரையிற் கருணையோடுங்கூடிய பெரிய பிராட்டிவிருப்பமிகு மாயோனும் பாற்கடலுமொப்பெனக் கரிய குணங்களா லொளிவளாநின்ற பொன்னுலகி னரமகளிர் விருப்ப மிகுநட்பினையளிக்கும் பெருமையுடையவாமென்றவாறு. பகுதி-சேட்படை. துறை - கண்ணயப்புரைத்தல். (எ௩)

159. உவமானப்பொருட்பின்வருநிலையுந்
தவலருஞ்சிறப்பிற்றன்வரலுளதே.

(இ - ள்) அப்பின்வருநிலை உவமானப்பொருட்பின்வருநிலை யெனவும் வருமென்றவாறு.

பொன்னசலம்வண்கோபுரமாடகசைல
மன்னுசிகரம்வடபொருப்பா—நன்ன
ரரங்கொண்மதிண்மேருவதாகுமாயோ
னரங்கமணிமாளிகை. (367)

இஃ துவமானப்பொருட்பின்வருநிலை. இதனுள் அசலம், சைலம், பொருப்பு, மேரு எனப் பரியாயச்சொல்லா லுவமானப்பொருட் பின்வருநிலை வந்தவாறு காண்க. துறை—நகர்வாழ்த்து. (எ௪)

௧௪-வது பின்வருநிலை முற்றும்.

கசு-வது தீபகவலங்காரம்.

———:(o):———

160. தொழில்குணஞ்சாதிபொருளெனுமிவற்றொரு
மொழிபுணர்செய்யுளின்முதலிடைகடைநின்
றங்கதன்பலவுடையடைபொருள்விளக்கும்
பாங்குறுதீபகம்பன்னிருபாற்றே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே தீபகம் என்னும் அலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) தொழில், குணம், சாதி, பொருளென்னு மிவற்றி னொன்றைக்காட்டும் மொழி புலவனாற் புணர்க்கப்பட்ட செய்யுளின் முதல் இடை கடை யென்னு மோரிடத்துநின்று பலவிடத்துநின்ற சொற்களோடுமடைந்து பொருளைவிளக்குவதாய்ச்செய்யுந்தன்மை யையுடைய தீபகம் பன்னிரண்டுபகுதியுடைத்தென்றவாறு.

ஒழுகுங்கயற்கண்ணீரொண்ட ளிர்க்கைச்சங்க
மழுகும்பிறைநுதல்வேர்மன்னோ—முழுதுமுணர்ந்
தார்பந்தமூவாரணத்தமிழ்செய்ந்நாவீறர்
மார்பந்தழூவாமயிற்கு. (368)

இது முதனிலைத்தொழிற்றீபகம். இதனுள் ஒழுகுமென முதலேநின்ற நிகழ்காலவினைச்சொல்லை கண்ணீர், சங்கம், வேரென் னு மூன்றிடத்தும் ஒட்டுக. திணை - பெண்பாற்பெருந்திணை. துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

வளைத்ததுராமன்கைவல்விற்பகழி
துளைத்தவரக்கரைப்பேய்ச்சுற்றந்—திளைத்தசெருக்
கண்டகளம்புண்ணீர்கடலிலங்கைமாநகரைச்
சண்டதரன்வீசியபாசம். (369)

இதுவுமது. இதனுள் இராமன்கை வில்லைவளைத்தது. அரக் கரைப் பேய்ச்சுற்றம் வளைத்தது. செருக்களத்தைப் புண்ணீர்வளைத் தது. சண்டதரன் வீசியபாசம் இலங்கைமாநகரைவளைத்தது. என முதலேநின்ற இறந்தகாலவினையை யெங்கு மொட்டுக. திணை-வாகை. துறை - பேராண்முல்லை.

பூரித்ததுகோசலைநாடன்விற்புணர்தோள்
பாரிற்பொடித்தாள்பருவமுலை—தேரிற்
றடுகளத்துவீழ்ந்தவரக்கரைத்தின்றூழ
மடுநிகர்த்தபல்பேய்வயிறு. (370)

இது முதனிலைக்குணத்தீபகம். இதனுள், பூரித்ததென முதனின்றபண்பை தோள், பருவமுலை, பேய்வயிறு என எங்குமொட்டுக. பூரித்ததெனக் காலந்தோன்றிற்றேனும் பொருளின்புடைபெயர்ச்சியல்லாமையாற் குணமாயிற்று. திணையுந்துறையுமிதுவுமது.

பாம்பாடல்வாகனமாம்பாயலாம்பாதுகையாந்
தீம்பாற்பரவைத்திரைகடைநாட்—டாம்பாகுந்
தாசரதிகொற்றக்குடையாந்தனிவிளக்கா
மாசனமாம்பின்னவனுமாம். (371)

இது முதனிலைச்சாதித்தீபகம். பாம்பென்பது சாதி. ஆடல்-வென்றி. பாதுகை - திருவடிநிலை. பின்னவன் - தம்பி. துறை - அரவவென்றி. திருவனந்தாழ்வானும் நித்தருண் முதலாதலால் அறுமுறைவாழ்த்துள்ளுமாம்.

மாறன்சடகோபன்வண்குருகூரான்பொருநை
யாறன்றுடரியருளாளன்—வீற
னொருநான்மறைத்தமிழாலொண்பொருளைக்காட்டுந்
திருஞானமுத்திரைக்கைத்தே. (372)

இது முதனிலைப்பொருட்டீபகம். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

தேர்வண்டமிழ்மாறன்றென்குருகூர்வீதிதொறுஞ்
சார்வண்டரளமுகுஞ்சங்கினங்க—ளூருடா
பெருமாளிகைமுகட்டிற்பெய்ம்முகில்கள்கங்குல்
வருமாலையில்வெண்மதி. (373)

இஃ திடைநிலைத்தொழிற்றீபகம். இதனுள் ஊரும் என்பதனை ஊரும் தேரும்; ஊரும் சங்கும்; ஊரும் முகில்களும்; ஊரும் மதியும் என முன்னும் பின்னு மொட்டுக. துறை - நகரவாழ்த்து.

பூண்டுறந்தவாசவன்றன்பொற்புயமுமுன்னோன்பின்
னூண்டுறந்துசென்றோனுடக்கம்பு—நாண்டுறந்த
கொற்றவிராவணிதன்கொள்கைக்குலக்கோதைக்
குற்றதிரள்கண்டமும். (374)

இது பெயரோடுங்கூடி யிடைநின்ற தொழிற்றீபகம். முன்னோன் - இராமன். அவன்பின்னூண்டுறந்துசென்றோன் - இளைய பெருமாள். உடக்கம்பு - நாணிற்செறிந்தபாணம். நாண்டுறந்த - எய்தகாலத்து நாணைவிட்டுநீங்கின. ஈண்டு நாண் - விரற்சாடும், வின்னாணுமாம். பூண்டுறந்தவாசவன்றன்பொற்புயமும் நாண்டுறந்த என்பது இராவணி சமர்முகத்துக்கட்டினவன்றே வாகுவலயமென்னும் ஆபரணத்தை மானபங்கத்தா லணியாதுவிட்ட இந்திரன்புயத்தில் அவன்கட்டினநாணும் அன்றுவிட்டுநீங்கின எனவும், கொற்றவிராவணிதன்கொள்கைக்குலக்கோதைக் குற்றதிரள்கண்டமும் என்பது இராவணிகுலத்திற்குரிய பாரி திரண்டகண்டமும் மங்கிலிய மன்று விட்டுநீங்கின எனவும் முன்னும்பின்னுங்கூட்டுக. திணை - வாகை சார்ந்த பொதுவியல். துறை - வில்வென்றி.

வட்டமுலைக்கண்குளிர்ப்பவண்பனிநீரிற்குழைத்துக்
கொட்டியகத்தூரிக்கொழுங்குழம்பு—சுட்டதந்தோ
செய்வளைக்குந்தென்குருகூர்ச்செண்பகமாறன்றழுவாப்
பெய்வளைக்கும்விண்மேற்பிறை. (375)

இஃது இடைநிலைக்குணத்தீபகம். இதனுள், சுட்டது கத்தூரிக் குழம்பும், விண்மேற்பிறையும் என முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக. திணை - பெண்பாற்கைக்கிளை. துறை - கண்டுகைசோர்தல். கொட்டியது - அப்பியது. கொழுங்குழம்பு - நெகிழ்ந்தொழுகுங்குழம்பு. அந்தோவென்ப திரக்கத்தின்கட் குறிப்பு.

வஞ்சநிருதர்மறப்படைக்கோர்கூற்றமா
நஞ்சனையமாயைக்கோர்நன்மருந்தா—மஞ்சனைதன்
கன்றுமனுராமன்கவசமாம்வாகனமா
மன்றுகுறித்தேவியதூதாம். (376)

இஃது இடைநிலைச்சாதித்தீபகம். அஞ்சனைகன்று - திருவடி. கன்றென்றது வட்பின்கண் மயக்கம். "பாலறிமரபிற்பொருநர்கண்

னும், அனைநிலைவகையோடாங்கவையுளப்பட" என்பதனால் வாகைப் புறத்திணையுள், துறை - வானரவென்றி.

தன்னிகரொன்றில்லாத்தனிமுதலாய்நின்றானு
மன்னுயிர்க்குமன்னுயிராவாழ்வானுந்—தென்னரங்க
னாரவமுதன்றமரர்க்களித்தானு
மோராயிரம்பெயரானும். (377)

இஃ திடைநிலைப்பொருட்டீபகம். ஓராயிரம்பெயர் - ஒப்பற்றளவிறந்த திருநாமம். ஒழிந்த அகல முறையிற்கொள்க. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

பெருவிறல்கூர்நாகப்பிடர்மேன்மரமு
முருகெழுதோள்வாலியுரமு—மிருபதுகைக்
குன்றின்வரமுங்குணராமன்வாளியினா
லன்றுதுளைபட்டது. (378)

இது கடைநிலைத்தொழிற்றீபகம். இருபதுகைக்குன்றென்றது இராவணனை. திணை - வாகைசார்ந்தபுறத்திணை. துறை - வில்வென்றி.

மைம்மாண்புயல்கிழிக்கும்வண்சுடர்மீதாமிமையோர்
தம்மாநகரணவுஞ்சால்பிற்றே—பெம்மான்
முருகவிழ்பூந்தார்வகுளமுன்னோன்குருகூ
ருருவளர்பொன்மாடவுயர்பு. (379)

இது கடைநிலைக்குணத்தீபகம். துறை - நகரவாழ்த்து.

தன்னெவ்வநோக்கா துதாயர்வெறுத்துளதா
மென்னெவ்வநோக்குமிகல்விளைப்பான்—மன்னருண்மால்
மோகூரனைத்தொழுதேன்மோகமிகக்காமாகூ
கூகூவெனுங்கோகிலம். (380)

இது கடைநிலைச்சாதித்தீபகம். திணை - பெண்பாற்கூற்றுப் பெருந்திணை. துறை - குயிலொடுவெறுத்துக்கூறுநிற்றல்.

தாடகைகைச்சூலமுரண்சாய்த்தானும்வில்லிறுத்துச்
சூடகக்கைச்சானகிதோடோய்ந்தானுங்—கேடகத்தான்

செம்பொன்மணிமாடத்தென்னிலங்கைசெற்றானு
மம்பொன்மணிக்கூடத்தான். (381)

இது கடைநிலைப்பொருட்டீபகம். கேடகத்தான் - கேட்டோடுங் கூடியவுள்ளத்தையுடையான் ; அவன் இராவணன். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (எரு)

161. அதுவே,

ஒருபொருளுருவமையுட னுறல்சிலேடை
விருத்தமாலையென் றிவற்றொடும்விரவும்.

(எ - ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தி னொழிபுணர்—ற்று.

(இ - ள்) அத்தீபகம் ஒருபொருட்டீபகமுதலாக மாலாதீபக மீறாகக் கூறப்பட்ட வைந்தினோடும் விரவிவருமென்றவாறு.

வெங்கதிரோன்மெய்வருடும்வெண்மதியின்மெய்தடவு
மங்கணுயர்வானகடணவு—மெங்க
ளனகனபிராமனுழியான்மூழிக்
கனகமணிமாளிகை. (382)

இஃ தொருபொருட் கடைநிலையிடத்தீபகம். ஒருபொருளாவன:—வருடும், அணவும், தடவும் என்பன. துறை - நகரவாழ்த்து.

பொன்னங்கொடியனையள்பொற்பமைந்துமென்னடைகற்
றன்னந்தனையனையளாயிழாய்—நன்னுதலாள்
வாய்ந்தவியல்பெற்றுமயிலனையண்மின்னனைய
ளாய்ந்தநுடங்கிடைபெற்றாங்கு. (383)

இஃ துவமானப்பொருட்டீபகம். வாய்ந்தவியல்-தோற்றமுள்ள சாயல். பகுதி - சேட்படை. துறை - தலைவன் பாங்கிக் கவயவங் கூறல்.

ஏகாவடநிலைபெற்றின்புட்டகமணந்து
மாகாமருவாமொய்வாழ்வுறலாற்—றோகை
முலைக்குமகிழ்மாலைமுன்னோன்றுடரி
மலைக்குமகிழ்வெய்துமனம். (384)

இது சிலேடாதீபகம். ஏகாவடம்... இயங்காத ஆலமரம் நிலை பெற்று நல்லபுள்ளுக்கள் பெருமையோடுபொருந்துவனவாய்க் கரிய அழகிய யானைத்திரள்கள் செறியும்படிவாழ்வுற்றெனவும், முலைமேற் சொல்லுங்கால், ஏகாவடமென்னும் ஆபரணம்நீங்காது கண்ணுக்கினி மைதரும் படாந் தன்மேற் றகவோடு தழுவுவனவாய்ப் பெரிய விருப் பத்தையளிக்கு மிளமைத்தன்மையுடனிறுகி வாழ்வுபெறுதலால் என வுங்கொள்க. பகுதி - இயற்கை. துறை - நலம்புனைந்துரைத்தல்.

தணந்தாருயிர்குறைக்குந்தந்துணைவர்பொற்றோண்
மணந்தாருயிர்நிறைக்குமானே—புணர்ந்தார்நல்
யாகத்துதிமாலிபகிரிமேன்மைதவழ்நீண்
மாகத்துதிமாமதி. (385)

இது விருத்ததீபகம். இபகிரி-அத்திகிரி. விருத்தம், குறைக்கும் நிறைக்குமென்பன. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - நிலவு கண்டழுங்கல்.

வாவிக்கழகுமலர்கமலமென்கமலப்
பூவிற்கதனுட்பொலிதேவி— தேவிக்கு
நாளும்புதியதமிழ்நாவீறனையடிமை
யாளுந்திருநாரணன். (386)

இது மாலாதீபகம். இதனுள் அழகென்னுமதனை முதனிலைக் குணத்தீபகமாக்கிக் கமல முதலாக எவ்விடத்தும் மாலைப்படுத்திக் கூட்டுக. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (எசு)

கககூ-வது தீபக முற்றும்.

உ0-வது நிரனிறையலங்காரம்.

162. குறித்திடும்பெயர்வினைகூறியசெய்யுளி
னெறிப்படநிரலுறனிரனிறையாகும்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே நிரனிறையலங்கார முணர்-ற்று.

(இ - ள்) இடுகுறியெனவுங் காரணமெனவுங் குறிப்பனவாம் பெயரேயாதல் வினையேயாதல் புலவனாற் கூறப்பட்ட செய்யுளினிடத்து முறையே யிரட்டிப்பது நிரனிறையென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு. நிரலுதல் - இரட்டித்தல். (௭௭)

163. அவற்றுள்,
பெயரொடுபெயர்நிரலுதல்பெயர்நிரனிறை.

(எ-ன்) அவ்விரண்டினுட் பெயர்நிரனிறையாமா றுணர்-ற்று.

இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க.

தாதிவர்பூந்தாமந்திருநாமந்தந்தைதாய்
மேதினியேழும்புகழ்நாவீறற்கு—மாதராய்
வேரியார்வண்டிரைக்கும்வெய்யமகிழ்மாறன்
காரியார்நங்கையார்காண். (387)

இது பெயரொடுபெயர்நிரனிறை. இதனுள் தாமம், திருநாமம், தந்தை, தாய்:—மகிழ், மாறன், காரியார், நங்கையார் என அடைவே நிரைந்தமை காண்க. துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு. (௭௮)

164. பெயரெதிர்நிரலுதல்பெயரெதிர்நிரனிறை.

(எ - ன்) பெயரெதிர்நிரனிறையாமா றுணர்—ற்று.

இதன்பொருளும் உரையிற்கொள்க.

ஏடவிழ்தாரேதியெழில்வாகனந்தளிம
மாடரவமஞ்சிறைப்புள்ளாழிதுழாய்—நீடுபர
மேட்டியூர்வெண்டிரைவாயென்றுந்துயின்றதிருக்
கோட்டியூர்வாழ்நெடுமாற்கு. (388)

இது பெயரொடுபெயரெதிர்நிரனிறை. அரவம் தளிமம். அஞ்சிறைப்புள் வாகனம். ஆழி ஏதி. துழாய் தார். எனப் பெயரொடு பெயரெதிர்நிரனிறையாயவாறு காண்க. துறை - கடவுள் வாழ்த்து. (௭௯)

165. உயர்வுறுபெயரொடுவினையுறநிரல்வது
மயர்வறுபெயர்வினைநிரனிறையெனவரும்.

(எ - ன்) பெயரொடு வினை நிரனிறையாமாறுணர்—ற்று.

இதற்கும் சூத்திரத்தானே பொருள்விளங்கும்.

மற்றுளபம்போர்வேழம்வாராழ்முல்லைநிலங்
கொற்றமகிழ்மாறனையாட்கொண்டருளும்—விற்றுவமா
லாடினதுஞ்சூடினதுமட்டதுவுந்தட்டதுவும்
பாடினதுநேடினதும்பண்டு. (389)

இது பெயரொடுவினைநிரனிறை. மல்லென்பது கூத்து. முல்லை-பண்.*நிலம் - பூமிதேவி. அட்டது - கொன்றது. தட்டது - அடைத்தது. நேடினது - தேடினது. இதுவுங் கடவுள்வாழ்த்து.

பணிமொழியுண்கண்மலராள்பங்கயத்தாள்செய்ய
மணிமலர்க்கைபற்றியவாட்டாற்று—ணணிமலர்த்தாள்
பேரமுதுண்சேடமெழில்பேரின்பமுற்றுமுகஞ்
சீரடியர்க்கேவல்செயல். (390)

இது பெயரொடு வினைமுறைநிரனிறை.

(இ - ள்) நெஞ்சமே! தாமரையாள் சிவந்தமணியு மலரும் போன்ற திருக்கையைப்பற்றின திருவாட்டாற்று னழகிய திருவடிகளைப்பணி; நாமத்தை மொழி; அமுதுசெய்த சேடத்தை உண்; திருமேனியின் காந்தியைத் தியானஞ்செய்; அதன்பின்னருற்ற பேரின்பத்தான் முகமலர்; அவன் றிருத்தொண்டர்க்கேற்ற ஏவல் செய்வதனை ஆட்சிசெய்வாயாக வென்றவாறு. நெஞ்சமேயென்னு மெழுவாய்முன்னிலை யெஞ்சிநின்றதாக விரிக்க. இதனுள் பணி மொழியுண்கண்மலராளாகிய தாமரையாளெனத் தொடர்புடைத் தாய்நின்றனவுமாய்த் தொடர்பிற்பிரித்த தன்றொழிலேவலாயின வாறுங் காண்க. திணை - பாடாண். துறை - ஓம்படை. (அ0)

166. ஒதியபெயரினேடுயர்வினையெதிரி
னீதிகொள்பெயர்வினையெதிர்நிரனிறையாம்.

(எ - ன்) பெயரொடுவினை யெதிர்நிரனிறையாமாறுணர்-ற்று.

இதற்கும் சூத்திரத்தானே பொருள்விளங்கும்.

வேதியனையீன்றளித்தமேன்மைத்திருவுருவே
வாதியர்தம்வாய்மதமேவண்டமிழே—யோதிமமே
யேறியதுங்கூறியதுஞ்சீறியதுமீசனெனத்
தேறியதுங்காரிதருஞ்சேய். (391)

இது பெயரொடு வினையெதிர்நிரனிறை. இதனுள் வேதியனை யீன்றளித்த மேன்மைத்திருவுருவென்றது ஸ்ரீமந்நாராயணனை. வாதியர்வாய்மதமென்றது அகம்பிரமிமுதலாயவர் புன்சாத்திரமதம். வண்டமிழ் - திருவாய்மொழி. ஏறியது ஓதிமம். கூறியது வண்டமிழ். சீறியது பாவாதியர்மதத்தை. பரத்துவமெனத்தேறியது ஸ்ரீமந்நாராயணனை. அவன்யாரெனிற் புலவீர்காள் காரிமாறப்பிரானுமென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப்பரவல். மொழிமாற்றுநிரனிறையுமிது. (அசு)

167. வினையொடுவினைநிரல்வதுவினைநிரனிறை.

(எ - ன்) வினையொடுவினை நிரனிறையாமாறுணர்—ற்று.

இதற்கும் சூத்திரத்தானே பொருள்விளங்கும்.

வானுலகெண்வில்வளைத்துமாநீர்செறுத்தவுணர்
கோனுதகம்பெய்ததுகைக்கொண்டுதான்—சானகிதோண்
மேயினன்றென்னிலங்கைவென்றனெழுபுவியுந்
தாயினனீர்மலையத்தான். (392)

இது வினையொடுவினைநிரனிறை. அவுணர்கோனென்றது மாவலியை. தாயினன் - அளந்தான். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (அஉ)

168. வினையெதிர்நிரல்வதுவினையெதிர்நிரனிறை.

(எ - ன்) இது வினையொடுவினையெதிர்நிரனிறையாமாறுணர்-ற்று.

இதனுள் வினையொடு என்பதனை முதலே விரித்துரைக்க.

வன்சயிலமேந்திவளைமுழக்கிவெண்டயிர்கட்
டன்புறக்கட்டுண்டமர்வென்றுவளித்தா—னன்புட
கடவெந்தைவானோர்கடிகாவிடந்த
விடவெந்தையில்வாழிறை. (393)

இது வினையொடுவினை யெதிர்நிரனிறை. ஆவளித்தான்-ஆவினைக் காத்தான். நன்புட்கடவெந்தை - நல்லகருடனையேறப்பட்ட வெமது சுவாமி; என் னப்பனென்றுமாம். துறை - இதுவுமது. (அரு)

169. வினைபெயர்நிரல்வதுவினைபெயர்நிரனிறை.

(எ - ன்) வினையொடுபெயர்நிரனிறையாமா றுணர்—ற்று.

இதற்கும் சூத்திரத்தானே பொருள்விளங்கும்.

ஏந்தினன்வேய்ந்தானிறுத்தானினிதாக
மாந்தினனூழிதுழாய்வன்சிலைபார்—காந்தன்
றொலைவில்விமங்கலத்தான்றொலாதார்வென்றி
தொலைவில்விவானோர்துணை. (394)

இது வினையொடுபெயர்நிரனிறை. காந்தன் - அழகன். தொலைவில்விமங்கலத்தான் - தொலைவில்விமங்கலமென்னுந் திருப்பதியையுடையவன். தோலாதார்வென்றிதொலைவில்வி - போர்க்குப்புறமிடாதசத்துருக்களதுவென்றியைத்தொலைக்கப்பட்டவில்லையுடையான். வானோர்துணை - வானோருயிர்க்குநற்றுணையென்றவாறு. வானோர் - நித்தியசூரியர். (அச)

170. வினையொடுபெயரெதிர்கொளவருநிரனிறை
வினையொடுபெயரெதிர்விதிநிரனிறையே.

(எ - ன்) வினையொடுபெயரெதிர்நிரனிறையுணர்—ற்று.

விதிநிரனிறை - இலக்கணத்தால்விதிக்கப்பட்ட நிரனிறை, ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க.

நடித்தானொடித்தானடந்தானிடந்தான்
பொடித்தானொருதூணிற்புள்வாய்—வடித்ததமிழ்ப்
பாவலன்பின்கோதண்டம்பையரவிற்பல்லுயிர்க்குங்
காவலவன்றென்னரங்கன்காண். (395)

இது வினையொடுபெயரெதிர்நிரனிறை. தூணிற் பொடித்தான்; புள்வாய் இடந்தான்; பாவலன்பின் நடந்தான்; கோதண்டம் ஒடித்தான்; பையரவில் ந[illegible]த்தான் என வினையொடுபெயரெதிர்நிரனிறை

காண்க. பொடித்தல் - தோன்றுதல். இடந்தது - பிளந்தது. ஒடித்தல் - முரித்தல். (அரு)

171. இருபெயர்க்கமைநாலெழுத்தைமுறைமாறிப்
பொழிப்புறப்பிரித்துப்புணர்த்துநிரைவகை
யெழுத்துநிரனிறையென்மனார்புலவர்.

(எ - ண்) இதுவும் அந் நிரனிறையலங்காரத்திற்கு எழுத்தாலாயதோர் சிறப்பிலக்கண முணர்—ற்று.

(இ - ள்) செய்யுளகத் திரண்டுபெயர்க்கு நிரம்பின நாலெழுத்தைமாறுடி யொரோவொன்றிடையிட்டுப் பிரித்துக்கூட்டிநிரையுங் கூறுபாடு புலவ ரெழுத்துநிரனிறையென்றுகூறுவரென்றவாறு.

மேவாருளிமுலைகண்ணண்பாமிளிர்விபதுண்
பூவார்வதனமொழிபொன்மகள்சேர்—தேவாதி
தேவேபிரமமெனத்தேர்மகிழ்மாறன்சிலம்பிற்
காவேயவட்கிடமாங்காண். (396)

இஃ தெழுத்துநிரனிறை. இதனுள் மேவாருளி என்றமொழிக்கண் நின்ற நாலெழுத்தினை ஒரோவொன்றிடையிட்டு மேரு வாளி எனப் பிரித்து, மேரு முலை; வாளி கண் எனக்கூட்டியும், விபதுண் என்ற மொழிக்கண் நின்ற நாலெழுத்தை ஒரோவொன்றிடையிட்டு விது பண்: வதனம் மொழி எனக்கூட்டியு நிரனிறையானவாறு காண்க. இவற்றுள் உவமைமுதலிய அலங்காரங்கள்விரவினு மீண்டு நிரனிறையேநோக்கமெனக்கொள்க. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்பிடங்கூறல். (அசு)

172. முறைமுறைநிரைவதுமுறைநிரனிறையே.

(எ - ன்) இதுவும் நிரனிறைக்கோர் சிறப்பிலக்கணங்கூறுதனுதலிற்று.

(இ - ள்) பெயர் வினை யென்னு மிரண்டினையு மொருசெய்யுளகத் தொருமுறை முதலேகூறியவற்றுன்முற்ரு அவற்றைப் பயனிலைமுற்றுவிப்பான் மறித்தும் பெயரும் வினையுமாகநிரைத்து முறைபெறமுடிப்பது முறைநிரனிறையா மென்றவாறு.

பொன்னனைவாளரக்கனைநூற்றுவரைக்காவைப்
பொருசிலையைக்கருங்கடலைப்பொன்னனீன்ற
நன்மகற்காய்ச்சுரர்க்காயைவருக்காய்க்காத
னப்பிணைக்காய்ச்சானகிக்காய்நடவைக்காக
மன்னுகிராலவடிக்கணையால்வளையாற்புள்ளால்
வளங்கெழுதோள்வலியால்வானரங்களாலு
முன்னுடல்கீறிச்சிரங்கொய்தமரில்வீழ்த்து
முதலொடுங்கீண்டிறுத்தடைத்தான்மோகூரானே. (397)

இது முறைநிரனிறை. இதனுள் அங்ஙனம் பெயரும், வினையு மொவ்வொரு பொருட்டொடர்ச்சிக்கண்ணே யொருமுறை வந்தவற் றோடு மறித்து முறைமுறையாக வந்தமைகாண்க. இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (அஎ)

173. இணைபெறவிடைநின்றிருவயிற்பெயரொடும்
புணர்தகைநிரனிறைபுகலிலொன்றுளதே.

(எ - ன்) இன்னு மவ் வலங்காரத்திற்கோ ரொழிபுகூறுத னுதலிற்று.

(இ - ள்) செய்யுளினிடைக்கண் இருமொழிபெறநின்று முன் னும் பின்னுமாகிய விரிடத்தும் பொருள்களுட னெடுத்துநிரைக்கும் இடையிணைநிரனிறையுங் கூறுமிடத் தொன்றுளதாமென்றவாறு.

அருண்மனையாளாயுவந்ததாழியான்கோடு
பொருதிரைப்பாற்றெள்ளமிர்திற்போந்த— திருவரங்கம்
பூம்பதுமக்கண்முகிழ்த்துப்புத்தேளிர்கைதொழுமால்
பாம்பணைமேல்வைகும்பதி. (398)

இஃ திடையிணைநிரனிறை.

(இ - ள்) இடைநின்ற திருவரங்கமென்னுந் தொடர்மொழி யைத் திரு அரங்கம் எனப்பகுத் திருமொழியாக்கி திரு ஆழியானரு ளோடுங்கூடியபாரியாயுவந்தது ; அரங்கம் மால் பாம்பணைமேலாய்ப் பள்ளிகொள்ளும்பதி யென முன்னும் பின்னும் நிரனிறையாக்கி முடிக்க. அல்லது ஆழியானுக்கியமால் பாரியாகவுவந்தது திரு; புத்

தெளிர்கைகளாற்றொழப் பாம்பணைமேல்வைகும் பதி அரங்கம் எனச் சேர்த்துக் கொண்டுகூட்டெனினுமாம். கோடு - கரை. போந்தது- தோன்றியது. ஆதலாற் பரமபதத்தினுந் திருப்பாற்கடலினுஞ்சேய்த் தாயவன் உலகத்துயிர்களீடேற அர்ச்சாவதாரமாகிச் சேவித்தற் கெளிதாய் அணித்தாய்க் கண்வளர்கின்றான்; அவனைச்சேவிப்பார்க் கிம்மைப்பயனாகிய அனைத்துச்செல்வமும், மறுமைப்பயனாகிய பேரின்பமும் பெறலாஞ் சேவிப்பீராக வென்பதுபயன். திணை - ... ...துறை - ...."நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப், பின்னீர பேதையார் நட்பு" என்னுங் குறட்பாவு மிது. (அஅ)

174. உரைபயின்முதலீற்றுறும்பெயரொடுபெயர்
நிரைநிறையெதிர்பெறநிகழ்ந்தீறொடுமுதல்
புரைதீர்தரவிற்பூட்டுறுவதுமுள.

(எ - ன்) நிரனிறையென்னும்பொருள்கோளலங்காரம் பூட்டு விற்பொருள்கோளோடு விரவுமாறுணர்—ற்று.

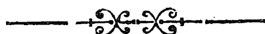
(இ - ள்) செய்யுளகத்து விட்டுநீங்காத பெயரொடுபெய ரெதிர் நிரனிறையலங்காரமாகநடைபெற்றுச் செய்யுளீற்றுப்பெயரொடு செய் யுண்முதனின்ற பெயரெழுவாயுடனெதிர்வனவாய் விற்பூட்டுப்பொ ருள்கோளாவனவுமுளவென்றவாறு.

காவிக்கமலங்கமழ்தளவஞ்செங்காந்த
ளாவியனையாயரங்கத்தான்—பூவிற்
பிரமனைமுன்பெற்றபெருமான்வரைமான்
கரமுறுவலானனமுண்கண். (399)

இது பெயரொடுபெயரெதிர்நிரனிறை; எழுவாயு மீறு மெதிர் வனவாய்ப் பூட்டுவிற்பொருள்கோளாயிற்று. பகுதி - பாங்கற்கூட் டம். துறை - இயல்பிடங்கூறல். (அகூ)

உ௦-வது நிரனிறை முற்றும்.

உக-வது பூட்டுவில்லலங்காரம்.

175. செய்யுளினிறுவாயெழுவாய்புணர்ந்து
மெய்யுறப்பொருணிலைவிளக்கல்விற்பூட்டே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே விற்பூட்டலங்காரமுணர்-ற்று.
இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க.

வருமதற்குமுன்னேமதிட்குருகூருள்புக்
கிருமகிழ்மாறற்கடிமையென்னுங்—கருமமிது
மற்றெப்பிலாதமதிப்புலவீர்பாசமுடன்
கொற்றப்பகடேறிக்கூற்று. (400)

இது விற்பூட்டு. இதனுள், கூற்றுவரு மதற்குமுன்னேயெனச் செய்யுளிறுவா யெழுவாயுடன்புணர்ந்து பொருளேனக்குடைமை காண்க. திணை - பாடாண். துறை - வாயுறைவாழ்த்து.

மறவாதுகூறுமதிப்புலவீரென்றும்
பிறவாதபேறுபெறலாந்—துறவாளர்
தோய்ந்தமறையாதியந்தந்துதிப்பதற்கு
வாய்ந்தமுதற்றிருநாமம். (401)

இதுவுமது. துறவாளர் - மனத்தாற்றுறப்பனவற்றைத் துறப்ப தாட்சியுள்ளார். மறை யாதியந்தந்துதிப்பதற்குவாய்ந்த முதற்றிரு நாமம் - அரியென்னுந்திருநாமம். நாமம் மறவாதுகூறுமெனப் புணர்க்க. திணை - இதுவுமது. துறை - செவியறிவுறூஉ. (௧௦)

உக-வது பூட்டுவின் முற்றும்.

உஉ-வது இறைச்சிப்பொருளலங்காரம்.

176. கருப்பொருள்களுங்கட்டுரைபயின்ற
பொருட்புறத்தனவாமிறைச்சிப்பொருளணி.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே இறைச்சிப்பொருளலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) ஐந்துநிலத்தினும் அவ்வவநிலங்களிற் கருப்பொருளே தனக்குநிலைக்களனா மழகியவுரையோடும்பொருந்திப் பொருட்குப்புறத்தவாய்ப் பயன்றரும் இறைச்சிப்பொருளலங்கார மென்றவாறு.

ஏனலுமிறடியுமிடர்சிறிதின்று
வான்வளஞ்சுரத்தலும்வயின்வயின்வளப்புற
விளைத்தவர்பலரொடுமிசைதிறத்தேவலின்
வளைத்தரிகுநரரிதற்கருமையவா
யொழிந்தபல்வளங்களுமோங்கினசெழுந்தேன்
வழிந்தொழுகியமகிழ்மார்பினன்வரைவாழ்
சேயரிக்கருங்கட்டிருநுதல்
வாய்மையின்வழாஅமன்மரீஇயபைம்புனமே. (402)

இதனுள் வாய்மையின்வழாஅ மன் என்பதே கூறவேண்டும் பொருள். அதன்புறத்தே இங்ஙனம் வழாஅ மன் மரீஇயபைம்புனத்தும் ஏனல் முதலிய பலவளங்களும் அழகுமிக வானுந் தன்வளனுகியபுனலைச் சுரந்துபொழிவதென்னென விறைச்சிப்பொருளணி தோன்றியவாறு காண்க. திருநுதல் - அண்மைவிளி. வாய்மையின் வழாதோன் என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ஏனல் - செந்தினை. இறடி - கருந்தினை. வான்வளம் - மழை. சுரத்தல் - பெருகுதல். வயின் வயின் - இடந்தோறுமிடந்தோறும். விளைத்தவர் - விளைவித்தார். மிசைதிறத்து - துய்த்தற்பொருட்டு. அரிகுநரரிதற்கருமையவாய் - அறுப்பவர் அறுத்துத்தொலைத்தற்கரியதன்மையவாகி. ஏனையவளங்களும் - அவையிரண்டுமொழிந்த பலவளங்களும். ஓங்கின - அவற்றோடும் பெருத்தன. வழாஅமன் - வினையெதிர்மறுத்த வினைத்திரிசொல். பகுதி - வரைபொருட்பிரிதல். துறை - தலைவனைத்தோழியியற்பழித்தல். அகத்திற்குரியவா மிறைச்சிப்பொருள் கோளெல்லா மிகுதியாய்வருவன தலைவன்கொடுமைகூறுமிடத்தெனவுணர்க. ஏனையுவட்பினுஞ் சிறுபான்மைவரும். இப்பொருள்கோள் கருப்பொருளே தனக்கு நிலைக்களனாகவரு மென்பது இதற்கு முதனூல்செய்த ஒல்காப்புலமைத் தொல்காப்பியனாரும் பொருளியலுள் "இறைச்சி தானேபொருட்புறத்ததுவே" என்பதனாலுங் கண்டுகொள்க.

கறையடிச்சிறுகட்களிறல்யானை
யறைபொருக்கெழவெயிலழலுமிழதரிடை
யுருப்பமதாற்றாதுயங்கியபிடியி
னடிக்கீழடிக்கடியளிதகவிலாழியைப்
பிணர்படுபுழைக்கையிற்பெய்துபெய்தாற்றி
யுடனமர்ந்தொரீஇயவொண்சுரமூடறுத்
திகந்தவர்நின்கவினிறந்துபாடெய்த
நெடுநாள்வைகுநரல்லரின்னே
செய்பொருண்முற்றுபுவருவர்
மையமருண்கணுய்வருந்தனீயே (403)

இது "அன்புறுதகுநவிறைச்சியுட்சுட்டலும், வன்புறையாகும் வருந்தியபொழுதே" என்பதனு லிறைச்சிப்பொருண் முற்கூறியவற்றின் வேறுபடவருமென்கின்றது. என்னை? முன்னே நெஞ்சத்தன் புடையர் அதன்மேலுங் களிறு தன்பிடியின் கறையடிவெப்பத்தினை விலாழியைக் கையால்வாங்கி யடிக்கடி யிறைத்தாற்றி யுடன்கொண்டு சுரத்தினைக்கடக்கு மன்பினையுடைத்தென்றனர்; அவர் அதனை யிப்பொழுதுங்காண்பர்காணென்று அன்புறுதகுநகூறிப் பிறிவாற்றாதவட்குத் தோழி வற்புறுத்தினவாற்றானறிக. கறையடி - உரல்போன்ற அடி. அறைபொருக்கெழ - பாறை தகடுதகடாகவெடித்துச்சிந்த. வெயிலழலுமிழதரிடை - ஆதித்தன் அழலைச்சொரியுங் கடத்தற்கரிதாய சுரத்துவழியில். உருப்பமதாற்றாதுயங்கியபிடியின் - வெப்பமானதற் காற்றாதுவருந்திய பிடியின். அடிக்கீழடிக்கடி யளிதகவிலாழியை - அப்பிடியினடிக்கீழ்ப் பலகாலு மன்புமிக விலாழியை. பிணர்படுபுழைக்கையிற் பெய்துபெய்தாற்றி - சருச்சரையுடைய துளைக்கையாலிறைத்து வெப்பத்தைநீக்கி. உடனமர்ந் தொரீஇய- உள்ளுமுடனு மொன்றெனக்கலந்து கடந்த. ஒண்சுர மூடறுத் திகந்தவர் - ஒள்ளியசுரத்தினதுவழியைத்தொலைத்துக்கடந்தவர். நின் கவி னிறந்துபாடெய்த - நினதுமேனியினழகு மேனியைவிட்டுப் புறம்போக. நெடுநாள்வைகுநரல்லர் - நெடுநா ளங்குத் தங்குவாரல்லர். இன்னே செய்பொருண்முற்றுபுவருவர் - இக்காலத்துத்தாம் ஈட்டுதற்கமைந்த நிதியீட்டுங்கருமமுற்றி வருவர். மையமருண்கணுய்

வருந்தனீயே - ஆகையான் மையெழுதவிரும்பிய மையுண்கண்ணாய் வருந்தாதிருப்பாயாக வென்றவாறு. பகுதி - இதுவுமது. துறை - வருத்தங்கண்டு தோழிவற்புறுத்தல்.

நீடியவியன்சினைநிலாய்நறைவிளைவுறு
பாடிமிழருவிப்பனிவரைநன்னாட
விட்டகல்வின்றாய்விழுமியோர்துவலுங்
கட்டுரைமதியாக்காவலன்போலவும்
பாகரையடங்காப்பகட்டுளம்போலவு
மோகமுற்றனையாய்முதுரைப்படுத்திய
வொருவழித்தணத்தலுடன்கொண்டேகலென்
றிருவழித்தாயதிலிசைந்ததொன்றுள்ளாய்
வயல்வளஞ்சிறந்தமருங்குடைப்பொன்னியுட்
புயல்படிந்ததுபோற்பொறியரவணைத்துயி
லரங்கனைவழிபட்டவனருட்கிலக்காய்
வரம்பெறுநரின்யாமனமகிழ்வெய்த
விரைவொடுமுயல்வையேல்விரைமென்
மரைமலர்மடந்தைநின்வயத்தினளாமே. (404)

இது "இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே, திறத்தியன் மருங்கிற் றெரியு மோர்க்கே" என்பதனால் எய்தியதிகந்துபடாமற் காத்தது ; என்னை ? கருப்பொருள் பிறிதோர்பொருட் குபகாரப் படும்பொருட்டாதலேயன்றி யக்கருப்பொருடன்னுள்ளேதோன்றும் பொருளு முள. அஃ துள்ளுறையுவமமன் றிறைச்சியென் றாராய்ந்து கொள்ளும் நல்லறிவுடையோர்க்கென்றார், இதனுள்ளு மவ்வாறே அரசியற்கமைந்தநீதியை விட்டுநீங்குதலின்றி யமைச்சியன்முற்றவு முணர்ந்தோர் காலமு மிடனுந் தெரிந்துரைத்த வுறுதிக்கட்டுரையை யுறுதியென்றுட்கொள்ளா மன்னனைப்போலவும், பாகர்க்கடங்கா மதயானையினுள்ளம்போலவு மயக்கமெய்தினையாய், முதியவுரையாக வுனதுணர்வுட்கொளுத்திய வொருவழித்தணத்த லுடன்கொண்டேக லென விருமுறையாய்வருவனவற்று ளுனதுபுத்திக் கொன் றிசைவதாக வுட்கொண்டொழுகுங் குறிப்புமில்லையாயினை ; இனியாயினும்

பொன்னியுள் அரங்கனைவழிபட் டவனருட்கிலக்காகித் தாஞ்சிந்தித்த வரம்பெற்றாரைப்போல யாங்களு மனமகிழ்வெய்த விரைவினோடும் வரைந்துகொள்வது முயல்வையேற் றாமரைமலர்மகளையனையா ளினக் குரிமையாவளென்றமையா னிறைச்சியாயிற்று. என்னை? வண்டுக ளென்றவுவமை யெச்சமாகநின் றவை தமக்குப் பின்னைக்குப் புசிப்ப தாகவைத்த தேனின்விளைவையோர்ந் தந்நிலத்துவாழ்வார் மால்பியற் றிக்கொண்டுபோமாறுபோல நீயும் மேல்வரைந்துகொள்ளலாமென் றிருக்கு மிவளையும் முதிர்ச்சிகண் டயலவர் பொன்னணிந்துகொடு போவரென வுள்ளுறையுவமமெய்திற்றேனும், பின்னர்நின்றபொரு ளோ டியையாமையி னிவ்வுவம முள்ளுறையுற்றுப் பொருள்பயவா துவமையாகக்குறிக்கப்பட்ட அவ் வண்டுகளெஞ்சிநிற்பதுநோக்க மாக நீ யினி வரைந்துகோடல்வேண்டுமென்று கூறுதலே கருத்தா தலை யறிவித்ததால் இறைச்சியாய் நாடவென்பதனுள் வேறோர்பொரு டோன்றுவித்துநின்றதாதலின், "நீடிய வியன்சினை நிலாய்நறை விளை வுறு, பாடிமி ழருவிப் பனிவரை நன்னாட" வென்றது பிற ரிவளைப் பொன்னணிந்துகொடுபோவரென்னுந் துணையன்றி யுள்ளுறையுவமப் பொருளை முற்றவுணர்த்தாமை யுணர்க. "கன்றுதன் பயமுலை மாந்த முன்றிற், றினைபிடி யுண்ணும் பெருங்கன் னாட" வென்ற குறுந் தொகைப்பாட்டும், "வேங்கைதொலைத்த" வென்னுங் குறிஞ்சிக்கலியு மது. பகுதி - வரைவுமுடுக்கம். துறை - வரைவுகடாதல். (௧௬௬)

உஉ-வது இறைச்சிப்பொருண் முற்றும்.

உ௩-வது பொருண்மொழியலங்காரம்.

177. ஊதியமெய்ப்பொருளுணர்த்தல்பொருண்மொழியாம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே பொருண்மொழியென்னும் அலங்கார முணர்—ற்று.

(இ - ள்) ஆன்மலாபமான வுண்மைப்பொருள் புலவனாற் செய் யுளிடத் துணர்த்தப்படுவதும் பொருண்மொழியென்னும் அலங்கார மென்று சொல்லப்படுவதாமென்றவாறு. இது தாஅனுட்டித்தனுது

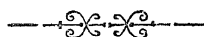
நிறுத்தலென்பதாம். உம்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது. அலங்காரமென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது.

இந்தவுடல்பெற்றிருக்கப்பெறுபொழுதே
நந்திபுரவிண்ணகர்மாலைச்—சிந்திப்பா
ரன்றறிவாமென்னுதரஞ்செய்வார்பேரின்பஞ்
சென்றறிவார்நெஞ்சேதிடன். (405)

(இ - ள்) நெஞ்சமே நால்வகைத்தோற்றத்துட் பெறுதற்கரிய ஆராவமிர்தமாம் இந்த மானிடவுடலம்பெற்றதோடு மின்னினுநிலையில்லாத விந்தயாக்கையிருக்கப்பெற்றபொழுதே நா மிதுபொழுதிளையமாகலின் இறக்குஞான்றுசிந்திப்போமெனக்கருதாதே நந்திபுரத்திருமாலைக் காலம் பெறச்சிந்திப்பாரும், அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்வாரும் இவ்வுலகத்தின்பமெய்துவதோடும் அவ்வுலகத்துப் பேரின்பமுமெய்துவ துண்மையாமென்றவாறு. ஆதலால் நாமு மவை செய்வதே நமக்குறுதியென்பது பயன். சிந்திப்பார், அறஞ்செய்வார், பேரின்பம் என்னும் மூன்றிடத்தும் உம்மை தொக்கனவாகவிரிக்க. அறிவாரென்பது காண்பரென்பதாயிற்று. பொருள் என்பது மெய்; "பொருளல்லவற்றைப்பொருளென் றுணரு,மருளானுமாணாப்பிறப்பு" என்பதனாலறிக. திணை - வாகை. துறை - பொருளொடுபுகறல். (கஎஎ)

உரூ-வது பொருண்மொழி முற்றும்.

உச-வது அதிகவலங்காரம்.

178. ஆதாரத்தினுமாதேயம்பெருத்
தகலம்பெறுதடங்கியதெனலதிகம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே அதிகமென்னும் அலங்காரமுணர்—ற்று.

இதன்பொருள் சூத்திரத்தானே விளங்கும்.

வசையிலாவிரசதத்தினுல்வயின்வயினமைத்த
வசைவிலாப்பனிவரைக்குலமளவிடற்கரிதாங்

திசைகளெங்கணுஞ்சென்றிடம்பெறுதவாமதன
திசைகணின்றவண்செறிந்தடங்கியதெனலாமே. (406)

இது அதிகம். வசையிலாவிரசதம் - மாற்றிற்குறையாவெள்ளி. அசைவிலா - நடுக்கற்ற. இசைகள் - கீர்த்திகள். செறிந்தடங்கியது- மிகவுஞ்செறிந்தது. ஆதாரம் பூமியும் அகாயமும். ஆதேயம் - கீர்த்தி. (குருகாமான்மியம்.) துறை - நகரவாழ்த்து. (கூ௩)

உச-வது அதிக முற்றும்.

உரு-வது வகைமுதலடுக்கலங்காரம்.

——:(o):——

179. பொதுப்படவொருவகைமுதலடைபுணரா
தடுக்கலும்வகைமுதலடுக்கணியெனத்தகும்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே வகைமுதலடுக்கணி யுணர்-று.

(இ - ள்) நால்வகைத்தோற்றத்துட் பொதுப்பெயர்க்கூட்டமான முதற்பொருள்களை அடைசினைபுணராது முதல்களை முதலாம்படி புலவன் செய்யுண்முழுது மடுக்குவதும் வகைமுதலடுக்கணியா மென்றவாறு. வகைமுதலடுக்கென்பது பண்புத்தொகை. வகையாவன:— மரம், விலங்கு, புள், மீன், ஊர்வன, மணி, பண், நாள், மக்கள், தேவர் எனக்கூறப்பட்ட ஒருபலவகைமுதலாம்.

மாவமுங்கடம்பும்பனசமுமருதும்வடமுமாதவியுமாதுளமுங்
குரவமுமிலவுந்திலகமும்விளாவுங்கொன்றையுஞ்செருந்திலுங்குமிழு
மரசுநாவலுந்தான்றியுமரீதகியுமாமலகமுநாரந்தமுமாம் [சார்.(407)
பிரமுமேலமுஞ்சண்பகமும்வேழமுஞ்சம்பீரமுந்தழைந்துளவொரு

இது மரமெனப் பொதுப்படக்கிடந்தவகைமுதல்களை யடைசினைபுணராதெண்ணும்மைப்படவடுக்கினதாம். துறை - நகரவாழ்த்து.

இந்தளமுகாரிகுச்சரிபௌளிமல்லைமைசிராகம்வயிரவிதனுசா
யிரிவசந்தன்பழம்பஞ்சுரங்கொல்லிமருளிந்தளஞ்சாதாரிசா
மந்தமல்லாரிபந்துமுகாரியாரியவராடிகொல்லவராடிநை
வளமிராமக்கிரிகுறிஞ்சிகாம்போதிபூவாளிசௌராட்டநாட்டை

செந்துருதியருமவதிதக்கேசிகௌடிகௌசிகமேகராக்குறிஞ்சி
செவ்வழிப்பாலைவிளரிப்பாலைசெம்பாலைசீகாமரஞ்சிகண்டி
யந்தாளிமலகரிநளுத்தைகாந்தாரமுரலளிசெறியும்வருளமார்ப
ணமலன்வருகனகதண்டிகைவாழ்வினைக்காணவாயிரங்கண்வேண்
[டுமே. (408)

இது, பண் இராகமெனப் பொதுப்பட்ட வகைமுதற்பொருள் களை யடைசினைகூடாதடுக்கின வகைமுதலடுக்கு. பகுதி - பாடாண் சார்ந்தபொதுவியல். துறை - பவனிவாழ்த்து. (௬௪)

உ௫-வது வகைமுதலடுக்கு முற்றும்.

உ௬-வது இணையெதுகையலங்காரம்.

———:(o):———

180. வாய்ந்தயாப்பினுள்வருமிணையெதுகை
யாய்ந்தவெதுகையணியெனத்தகுமே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே யிணையெதுகையலங்காரமுணர்-த்துது.

(இ - ள்) வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி, மருட்பா, பரிபாடல், ஏனைப்பாவினமெனத் தோன்றப்பட்ட செய்யுளகத்துப் பெருக வரும் இணையெதுகைநடையினையும் எதுகையலங்காரமென்று கூற வுந்தகுமென்றவாறு. மேலைச்சூத்திரத்துள் அடுக்கலுமென்னும் உம்மையைச் சிங்கநோக்காக்கி யதற்குமேலே புதியனவாகக் கூறிய வற்றிற்கும், இதுமுதலாக முன்னர்ப் புதியனவாகப்புணர்த்தவற் றிற்கும், தகுமென்பதனை யாண்டு மேற்றிக்கொள்க.(?) ஆய்ந்தவென வே யிதுவுந் தன்குறியிடுதலென்னுந் தந்திரவுத்தியு ளடங்கும்.

கணையும்பிணையுங்கடுவும்வடிவு
மிணையொன்றியவிழியாரெய்தார்—துணைதனக்குத்
தானேயெனுமாயன்றண்கானுள்வேள்கணைக்கும்
யானேயிலக்காகுவேன். (409)

இஃது இணையெதுகையலங்காரம். இதனுள் வேள்களைக்கும் என்றதனால் ஒழிந்தபடைக்குமிலக்காயது பெற்றதாம். திணை - ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை-புணர்ச்சிபெறாதழுங்கல். ஆய்ந்த வெதுகை யென்றதனன் மூவகைச்சீர்முழுதொன்றிணையெதுகை யலங்காரமுமுள.

துடியிடையார்பிடிநடையார்துணைமலையாமிணைமுலையா
ரடிபிடியாமடிபடியாவணைந்தழிசாந்தகலத்தாய்
வடிபுரைமாண்கருநெடுங்கண்மடநல்லார்நாடுகிலிப்
படியிரத்தல்பழுதொன்றாற்பற்றேறலெங்கைத்தலமே. (410)

இது மூவகைச்சீர்முழுதொன்றிணையெதுகையலங்காரம். துணை மலையாமிணைமுலையாரடிபிடியாவென்பது உபயமலைபோலு முபயமுலை யையுடையராம் பரத்தையர்பாதத்தை நீ பிடித்தென்க. மடிபடியா வென்பது இடக்கர். அணைந்தழிசாந்தகலத்தாய் என்பது அதன் பின்னர் அவர்களைத் தழுவுதலாலழிந்த சந்தனத்தையுடையமார் பென்க. இப்படியிரத்தலென்பது இவ்வணநின்று நீ யெம்முடன் குறையிரத்தலென்பதாம். பற்றேறல் என்பது அல்லீற்றுவியங் கோள்வினைச்சொல்; அல் ஏலென வீறுதிரிந்ததாம். பகுதி - பரத்தை யிற்பிரிதல். துறை - பள்ளியிடத்தூடல்.

குயில்போன்மொழியும்அயில்போல்விழியுங்
கொடிபோலிடையும்பிடிபோனடையும்
பயில்வோரரவிற்றுயில்வோர்மயிலைப்
பதியார்முகமாமதியார்முலைதான்
மயில்போலியலாள்*பயலாநதியும்
மதியும்பதியுஞ்சடையார்விடையா
ரெயில்போர்பொருநாள்வளைவார்சிலையே
யெழில்வாணுதலும்புதலுஞ்சிலையே. (411)

இதனுள் நாலசைச்சீர்முழுதொன்றியதூஉங் காண்க. துறை- இயல்பிடங்கூறல். (திருப்பதிக்கலம்பகம்) (கூ௫)

உகூ-வது இணையெதுகை முற்றும்.

---

* பயல் - பாதி.

உஎ-வது விரோதவலங்காரம்.

———:(o):———

181. சொற்பொருண்முரணத்தொடுப்பதுவிரோதம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே விரோதமென்னும் அலங்கார முணர் — ற்று.

(இ - ள்) சொல்லினானும் பொருளினானும் மாறுபாடுதோன்றப் புணர்ப்பது விரோதமென்னும் அலங்காரமாமென்றவாறு. (கூசு)

182. அதுவே,

சொல்லும்பொருளுமொருமையிற்பன்மையிற்
றம்மின்முரணுஞ்சால்பொருநான்காய்ச்
சொல்லும்பொருளுஞ்சொல்லொடும்பொருளொடு
மொல்லுபுமுரணலினைந்தாகும்.

(எ - ன்) இதுவும் அவ்விரோதத்தினை விரித்துணர் - ற்று.

(இ - ள்) அச்சொல்லப்பட்ட விரோதமென்னுமது சொல்லொடும் பொருளொடு மொருமையிலும் பன்மையிலுந் தம்மிற் று மாறுகொள்ளுமொழுக்க மொருநான்காயும் அவ்விரண்டுஞ் சொல்லொடு பொருளும் பொருளொடுசொல்லும் விரவிப் பொருந்துபு மாறுகொள்வதோடு மைந்தாகுமென்றவாறு.

மெய்யுரைப்பாரென்பதுபொய்மெல்லியலாளின்றெமையும்
பொய்யுரைப்பாரென்றுபுகலுமே—பையரவி
லாடுந்திருமாலரங்கத்தேதேர்வலவா
வோடும்புயன்முந்துறின். (412)

இது சொல்லுஞ்சொல்லும் முரணியது. மெய் பொய்யென்பது பொருளின்றிச் சொல்லுமுரணினமையானென்றறிக. "செவ்வி வாய்த்த செம்பட் டீர்த்து, வெள்ளை வெண்மதி"யென்பதுமிது. அடி முரண். பகுதி - பொருட்பிரிதல். துறை - பாகனோடுகூறல்.

செம்மையோர்வெண்மையோராகித்திடனழிந்தோர்
தம்மையோர்கட்பாகச்சார்வரோ—வெம்மையோ
ராளாயுவந்தானரங்கத்துளாயிழையாய்
வாளாதென்கண்புதைத்தவாறு. (413)

இது பொருளும் பொருளும் முரணியது. என்னை? செம்மையோரெனவும், வெண்மையோரெனவு மிரண்டுயர் திணைப்பொருளுள வாய்த் தம்மின் முரணியதாலெனக்கொள்க. செம்மையோர் - அறிவுடையோர். வெண்மையோர் - அறிவிலாதோர். ஆளாயுவந்தான் - அடிமையாக ஆளுதற்கு விரும்பினேன். வாளாது - பேசாது. என் கண்புதைத்தவாறு - புறம்புல்கி எனதுகண்களைப் புதைத்தபடி யாது தானென்றவாறு. பகுதி - பரத்தையிற்பிரிதல். துறை - நினைவறி கண்புதை. இஃ தோரளவடிக்கண் ணிணைமுரணாயிற்று. இவையிரண்டு மொருமை.

வெந்தழலைத்தண் ணீர்மைமேதகுவெண்சாந்தென்றே
சந்ததமும்பூசுவதென்னையன்மீர்—பைந்துளபக்
கொத்தணிந்ததாரழகர்கூடாநாட்கண்பனிநீர்
முத்தணிந்தபொற்பூண்முலைக்கு. (414)

இது சொல்லும் பொருளுஞ் சொற்களோடு முரணின. என்னை? வெம்மை-வெப்பம். தனியேபொருளின் றிச் சொல். தழல் பொருள், ஆதலால் அவை சொல்லும் பொருளுமாம். தண்ணீர்மை: தண்மை-குளிர்மை. நீர்மை - நன்மை. இரண்டுந் தனியே பொருளின்மையாற் சொல்லாயிற்று. மேதகுவெண்சாந்து - பெருமைபொருந்தியவெண் சாந்து. கண்பனிநீர்முத்து - கண்கள்சொரியாநின்ற தண்ணீராகிய முத்து. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - மெலிவொடுகூறல்.

கண்காலருவிகொடுங்கைம்மேல்விழுந்தொழுகும்
பெண்காதனீக்கலார்பேதைமீர்—மண்காவல்
பூண்டவராமுன்னம்பொருகணையாற்றேவியைமீட்
டாண்டவராம்பேரருளாளர். (415)

இது பொருளுஞ் சொல்லும் பொருளொடு முரணின; என்னை? கண் பொருள்; காலென்ப துறுப்பன்றி, யுகுமருவியெனத் தனிநிற் கும்பொருளின்றிப் புனலினது கிரியையாதலாற் சொல்; கொடுங்கை பொருளாதலானென் றறிக. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

கருவிடமும்வெண்மருந்துங்கைக்கொண்டகண்ணம்
பிருபுருவவிற்கீழிலகுந்—திருமகட்குக்
கற்றூர்புகழ்மாறன்கார்வரைமேற்கோங்கரும்பு
முற்றூதபொற்பூண்முலை. (416)

இது சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடும் பொருளொடும் முரணின. என்னை? கருவிடம் : கருமை - சொல் ; விடம் - பொருள். வெண்மருந்து : வெண்மை - சொல் ; மருந்து - பொருள் ஆதலால் அறிக. இதனுள், கைக்கொண்ட கண்ணம்பென்பனவும் அம்பு வில் என்பனவும் முரண். துறை - இயல்பிடங்கூறல். தம்மின்முரணுஞ் சால்பென்றதனுல் இணைமுரண்முதலாகிய ஏழுவிகற்பமும் ஒரு செய்யுளகத்துவரும் விரோதவலங்காரமும் உள. அவை வருமாறு:-

அறிவிலருணர்வுளரெனுமவரள்வினி
லருவமொடொளிர்திருவுருவமதுடையனை
யெளியனையடியவர்க்கேனையோர்க்கரியனைக்
கனவினுநனவினுமறிதுயிற்கண்ணும்
வெண்சங்காழிசெம்மணிப்பொன்முடி
காலையுமாலையுங்கண்டுநன்பகலினு
மின்புறத்துன்பமறற்றிம்பரோடும்பர்
நறவார்மலர்மகணுதனை
மறவாதவர்பதம்வழுத்துமென்னுவே. (417)

இதனுள் இணைமுரண்முதலாகிய ஏழுவிகற்பமும் முறையே வந்தவாறு காண்க. முரணுவது விரோதம். உலகத்துட் பொருளெல்லாம் காட்சிப்பொருளும் கருத்துப்பொருளுமாமெனினும் ஈண்டுக் கருத்துப்பொருள் சொல்லாயிற்று. 'இதனுள் அறிவிலர் உணர்வுளர் - பொருளும்பொருளும். அருவமொடுருவம் - சொல் லொடுபொருள். ஒழிந்தனவும் மொழியினும் பொருளினும் முரணி னவாறுகண்டுகொள்க. திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப் பரவல். (கஎ)

உஎ-வது விரோத முற்றும்.

உ௮-வது உபாயவலங்காரம்.

—:(o):—

183. ஒருபயன்கோடற்குறுபொருட்டெனலா
மொள்ளியசூழ்ச்சியுணர்த்துதலுபாயம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே உபாயமென்னும் அலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) யாதாயினும் ஒருதியங்கோடற்கு மிக்ககாரணமென் றுகூறப்படுவதாம் முக்கியமானதொருசூழ்ச்சியையுணர்த்துதல் உபாயமென்னும் அலங்காரமாம் என்றவாறு. சூழ்ச்சி - உணர்வோடு சாவியுண்டானவுறுதியறிவாம்.

சூடிக்கழித்ததுளபச்சருகெனினு
நாடித்தருகதிருநாகையா—யூடிப்
புலவாததற்குநினதருட்கும்பொற்றோள்
கலவாதவெற்குநலங்காண். (418)

இஃ துபாயம்.

(இ - ள்) நாகையின்கண்வாழும் மாதவனே! நினதுமார்பத் தைத்தோய்வதற்குவிரும்பியவேட்கையுடைய எனக்குத் திருமகள் விட்டுநீங்காததிருமார்பத்து அணைவதற்குக்கூடாதாயினும் அத்திரு மார்பிற்சூடிக்கழித்த துளபமாலிகைச்சருகையாகிலும் நினது திரு வுள்ளக்குறிப்பாற்றருக, அங்ஙனம் திருவுள்ளக்கருணையால் உட் கொண்டுதருதல் பெரியபிராட்டி நின்னுடனேயூடியதன்மேலும் புலவாது நலனெய்துதற்கும் உபாயமாம்; நினதுதிருவருணலனெய்து தற்கும் உபாயமாம்; நினது திருப்புயத்தினை ஆலிங்கனஞ்செய்யாத எனக்கு நலனெய்துதற்கும் உபாயமாம் என்றவாறு. நலமென்பது ஆகுபெயர். அதனை எங்கும் ஏற்றுக. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை. துறை - தாமம்பெறுதுதளர்வுற்றுரைத்தல்.

மன்காம்பைமாயோன்வருகளிறேவேள்சிலையாங்
கொன்கரும்பைநின்பணைக்கைகொண்டுநின்று—தின்பைமெனி

விக்கரும்பின்மோகமும்போமீதேயுபாயமுனக்
கக்கரும்பாற்றுகமுமின்றும். (419)

இதுவும் உபாயம்.

(இ - ள்) கரம்பனூருத்தமன்வாகனமாகவருகளிறே! நீ இவனைக்கொண் டுலாவரும்பவனிகண் டிவன்மார்பத்தைவிரும்பினவிவளை எய்வதற்குக் காமன்கைச்சிலையானகரும்பை உனது பனைபோன்ற கையினாற்பற்றி முன்னின்றுதின்பையெனில் இக்கரும்புபோன்ற மொழியினையுடையாள்மையலுந்தீரும், உனதுபசியுந்தீரும், ஆதலால் இருதலைக்கும் இதுபோற்றெள்ளியசூழ்ச்சி பிறிதில்லையென்றவாறு. ஏகாரம் பிரிநிலையாதலாற் பிறிதுபாயமில்லையென்பதாயிற்று. திணை - பெண்பாற்பெருந்திணை. துறை - பவனிகண்டழுங்கிய பைந்தொடி தோழி இவளுயிர்தருகென ஏற்றம்வேண்டல். (௬௮)

உ௮-வது உபாய முற்றும்.

உ௯-வது விசேடவலங்காரம்.

———:(o):———

184. சாதிகுணந்தொழில்பொருளிடமுறுப்பென்
றோதியவிருமூன்றினுமுறுகுறைபட
லேதுவினதற்கதற்கிசைமேம்பாட்டா
னீதிகொள்புலவர்நிகழ்த்துதல்விசேடம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே விசேடமென்னும் அலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) சாதியும் குணனும் தொழிலும் பொருளும் இடனும் உறுப்பும் என்னும் ஆறினும் மிக்க குறையுண்டாதல்காரணமாக அதற்கதற்கிசைமேம்பாட்டானே இலக்கணநீதியுட்கொள்புலவர் கூறுவது விசேடமாம் என்றவாறு.

கொச்சைப்பொதுவர்குலச்சிறுவன்சிற்றடிமீ
திச்சைப்படுபார்த்தனிட்டமலர்—நிச்சயமாய்
முன்னுண்முடிக்கொண்டான்முக்கட்கடவுளா
மென்னுமுரைப்பேமிதற்கு. (420)

இது சாதிக்குறைவிசேடம். கொச்சை - ஆடு. நிச்சயம் - உண்மை. முடி - சடாமகுடம். இதற்கு - இப்பெருமைக்கு. என்னு முரைப்பேம் - யாம் யாதுரைப்பேம். என்பது ஆச்சரியம். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

வண்ணமகிழ்மாறன்வாய்மலர்ந்தநாண்மூரல்
வெண்ணிலவுசற்றேவிரியாமுன்—கண்ணகன்ற
தானமளவும்விரிந்தனவேதத்துவமெய்ஞ்
ஞானமெனும்வெண்ணிலா. (421)

இது குணக்குறைவிசேடம். மூரல்வெண்ணிலவு - திருமுத்தின்வெண்மை. கண்ணகன்றதானம் - பரமபதம். திணை - வாகை. துறை - சால்புமுல்லை.

தில்லைத்திருச்சித்திரக்கூடத்தான்றிருக்கை
வில்லைக்குனித்தருநாண்வீக்காமுன்—பல்பெரும்போர்
தாக்கினரென்னுஞ்சலநிருதர்மெய்யுறநாண்
வீக்கினன்றென்றிசைவாழ்வேந்து. (422)

இது தொழிற்குறைவிசேடம். குனித்து - குனிக்க. அருநாண் - அறுதலில்லாதவிற்சரடு. வீக்காமுன் - கட்டாதமுன். சலநிருதர் - தீயநெறியையுடைய அரக்கர். தென்றிசைவாழ்வேந்து - இயமன். திணை - வாகை. துறை - வில்வென்றி. பேராண்முல்லையுமாம்.

உள்ளபடியேயுழக்கென்னுந்தண்டுலத்தால்
வெள்ளமெனவேவிருந்துறினு—நள்ளரணத்
தாவிதானன்புற்றமுதமைத்தாளேவருக்குந்
தேவியாஞ்செல்வத்திரு. (423)

இது பொருட்குறைவிசேடம். தண்டுலம் - அரிசி. வெள்ளம் - வெள்ளம்என்னும் இலக்கம் நள்ளரணம் - நடுக்காடு. அமுதமைத்தல் - அசனம்நிறைத்தல். திணை - பொதுவியல். துறை - இல்லாண்முல்லை.

ஆலந்தளிருளடங்குமொருபுனிதப்
பாலன்பசுத்தசிறுபண்டிக்கே—மேலைநாட்

பல்லாயிரமாகப்பாரித்தபோண்ட
மெல்லாமடங்கிற்றெனும். (424)

இஃது திடக்குறைவிசேடம். புனிதப்பாலன் - அநிருத்தன். பாரித்தது - பாத்தினது. போண்டம் - அளவிறந்த அண்டம்; "பெரிய யோனிகள் பிழைத்திவண் மானிடம் பெறலே" என்பதனுல் அறிக. என்னும் - என்று புராணங்கள்கூறும். துறை - கடவுள் வாழ்த்து.

கரமுஞ்சிரமுங்கணக்கின்றுரமும்
வரமும்வரம்பின்றரக்கர்—சரராமன்
ருன்மானிடனிருகைச்ானகியைநீங்குதளர்
வாருகவும்வென்றனன். (425)

இஃது துறப்புக்குறைவிசேடம். கணக்கின்று - எண்ணிறந்தன. அரக்கர் - மூலபலப்படை. தளர்வான் - தளர்ச்சியையுடையான். ஆகவும்வென்றனன் - இத்தனையெல்லாம் உறுப்புக்குறைவுண்டாயிருக்கவும்வென்ருன்! என்ன ஆச்சரியமோ என்பதாம். முன்னுள்ள இடக்குறைவிசேடத்திற்கும் இஃதென்ன அகடிதகெடிதசாமர்த்தியகுணமோ எனக்கூட்டுக. திணை - வாகை. துறை - பேராண்முல்லை. (௬௬)

உ௬-வது விசேட முற்றும்.

௩0-வது சமாயிதவலங்காரம்.

———:(o):———

185. ஒருவினைமுயன்றதனுலுறுபயனைமற்
றெருவினைதரவுறுவதுவேசமாயிதம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே சமாயிதமென்னும் அலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) முதலேஒருவர் ஒருவினையைமுயல அதனுலெய்துங் காரியத்தைப் பிறிதொன்றன்வினைதர அதுகாரணமாக அக்காரியத்தையெய்துவது சமாயிதம் என்னும் அலங்காரமாம் என்றவாறு.

ஊடினுளூடியபினுள்ளத்துவகையெழ
வாடினுள்வண்சுடர்தான்வாடையினல்—வீடியதாற்
காதலன்பொன்னுகங்கலந்தாளருள்கலப்ப
மாதவன்றன்மோகூர்மயில். (426)

இது சமாயிதம். இதன்பொருள் வெளிப்படை; கூற்றுன் விளங்கும். பகுதி - பரத்தையிற்பிரிதல். துறை - துறைகூறல். (௧௦௦)

௩௦-வது சமாயித முற்றும்.

௩௧-வது ஏதுவலங்காரம்.

———(:o:)———

186. ஏதுவென்பதிதனினிஃதாயதென்
றோதுவதாமெனவுரைத்தனர்புலவர்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே ஏதுவென்னும் அலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஏதுவென்றுகூறப்படுவது இப்பொருட்டிறத்தினுன் இதனிடத் திஃதுண்டாயதென்றுகூறப்படுவதாமென்றுகூறினர் அறிவுடையோ ரென்றவாறு. (௧௦௧)

187. அதுவே,
காரகஞாபகமெனவிருகாட்சிய.

(எ - ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தின்கூறுபா டுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அச் சொல்லப்பட்ட ஏதுவெனத்தொகையானுன் றுய்நின்றவது காரகவேது ஞாபகவேது என இருவகைப்படுமென் றவாறு. (௧௦௨)

188. அவற்றுள்,
முதலதுமுதல்வனுங்கருவியுங்கருமமுங்
காலமுமிடனுங்கண்ணியநெறித்தாய்ப்

போக்கறுபொருளொடும்புகலிருமூன்றி னு
மாக்கமுமழிவுமென் றமர் தருவிரித்தே.

(எ - ன்) இஃ தவ் விருவகையினுட் காரகவேதுவின் விரித் தொகையுணர் - ற்று.

(இ-ள்) அக்காரக ஞாபகமிரண்டனுள் முதலேவந்தகாரகவேது முதல்வன்முதலாக இடமீறாகக்கூறப்பெறும் ஐந்திநேடுங்கருதப் பட்டமார்க்கத்தையுடைத்தாகியும் குற்றமற்ற பொருளோடுங்கூடி யாறுமார்க்கத்தினு மாக்கமும் அழிவுமென்றுபொருந்தும் விரியை யுடைத்தாமென்றவாறு. (௧0௯)

189. ஏவன்முதல்வனியற்றுதன்முதல்வனென்
றுவயின்வருமுதல்வனுமிரண்டாகும்.

(எ - ன்) இஃ தவ்வாறனுள் முதலேவந்த முதல்வன்கூறுபா டுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அக்காரகவேதுவின்கண்வரும் முதல்வனும் ஏவன் முதல்வன் இயற்றுதன்முதல்வனென விருவராவரென்றவாறு. முதல் வன்என்பவன் கருத்தா. முதல்வனுமென்றவும்மையாற் கருவியும் முதற்கருவியும் துணைக்கருவியுமென இரண்டாம். கருவியென்பது காரணம். இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள்வருமாறு :—

சீதரனே நாதனெனத்தேர்ந்துலவாப்பொன் னுலகை
யாதரவாற்றன் னுலகென்றாக்கினன்—மாதரா
யெங்கண்மாறன்குருகூரெம்பிரானின்னருள்கூர்ந்
தங்கண்ஞாலத்துதித்தேயன்று. (427)

இது கருத்தாகாரகவேது. திணை - பாடாண். துறை - பழிச் சினர்ப்பரவல்.

பல்வளைக்கைச்சானகிதோள்பைம்பொற்றடக்கையால்
வில்வளைத்துமேனளின்மேவினன்—சொல்வளையா
மெய்ம்மாதவர்சேரரிமேயவிண்ணகர்வாழ்
பெம்மானிமையோர்பிரான். (428)

இது கருவிக்காரகவேது. சொல்வளையாமெய்ம்மாதவர் - உரை தவறாவுண்மையுடையமாதவர். கருவி - தடக்கை. இது முதற்

கருவி. வில்லும் நாணும் முதலியன துணைக்கருவி. திணை - வாகை. துறை - வில்வென்றி. இவையிரண்டும் செய்வதன்றொழிலாக்கம்.

ஆழியுடையான்பொன்னாழிகொடுத்தேவ
வாழிகடந்தன்றடலனுமனாழி
யளித்தவிற்கைக்கொண்டணைத்தவாகம்போன்றுவி
தளிர்த்ததுவேசானகிக்குத்தான். (429)

இது கருமக்காரகவேது. திணை - பாடாண்சார்ந்தபொதுவியல். துறை - கலன்கண்டுகளித்தல். கருமம் - திருவடி திருவாழியைக் கொடுத்தலாற் பிராட்டி திருக்கைகொண்டணைத்தல். இதுவும் ஆக்கம்.

போற்றிப்படைத்தபொருண்மாறனன்பரையே
போற்றிபுறத்தபொருளிரண்டும்—வேற்றுமையாய்க்
கொள்ளாதெமையுமுடன்கொள்கென்றெதிர்ந்தவென
விள்ளாவிழிநீர்மிகும். (430)

இதுவுமது. புறத்தபொருளிரண்டும் என்பன அறனும் இன்பமும். கொள்கென் றெதிர்ந்தவெனவிள்ளாவென்பது எம்மையுங் கைக்கொள்வாயாக எனப் படைத்தபொருளையுடைய காரிமாறப் பிரானன்பரை முயற்சியின்றி யெதிர்கொண்டன என யான்வாய் திறப்ப அக்காலத்து எ - று. விழிநீர்மிகும் - துன்பக்கண்ணீர்மிகா நின்றவென்றவாறு. இதனுள் கருமம் வாய்திறப்ப என்றது. இது அழிவு. இவையிரண்டும் செய்விப்பதன்றொழில். பகுதி - பொருள் வயிற்பிரிதல். துறை - வாட்டங்கூறல். தலைவன்கூற்று.

தோலாதமாவலிபாற்றொல்லுலகமூன்றுமிரு
காலாலளந்துமுனங்கைக்கொண்டான்—மேலாய
வத்தியூர்நின்றானடியார்தமக்கழியா
முத்தியூர்காட்டுமுதல். (431)

இதுவும் கருவிக்காரகவேது. இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

பொறிவழியேதாக்கும்புலனைந்தவிக்க
வறிவழியாயோகமதனு—லெறிதிரைநீ

ராறன் றுயிலாயமர்ந்தானடிசேர் தன்
மாறன் றனக்கேவரும். (432)

இதுவும் கருமக்காரகவேது. ஆறன் றுயிலாயமர்ந்தான் என்பது ஆலமரத்தைத் தான் றுயில்கொள்ளுந் திருவனந்தாழ்வானாக வைத் ததனிற் றுயில்விரும்பினுனென்றவாறு. ஆல் - ஆகுபெயர். திணை - வாகை. துறை - தாபதவாகை. இவையிரண்டும் செய்வதன்றொழில் ஆக்கம்; இவைநாலும் அடைடவே ஏவற்கருத்தாவும் கருமக்கருத்தாவுமாமெனக்கொள்க.

இமிழ்திரைநீர்ஞாலமிருள்விழுங்கச்சோதி
யுமிழ்கதிரும்புள்ளுமொடுங்க—வமிழ்தொத்
தருண்மாலையெய்தாதவர்மனம்போன்மாலு
மருண்மாலைவந்தென்மனம். (433)

இது காலக்காரகவேது. ஒடுங்க - அடங்க. மாலும் - மயக்கத்தையெய்தும். மருண்மாலை - மயக்கத்தைத்தரும் மாலை. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - மாலையம்பொழுதுகண்டிரங்கல்.

சங்கனழியாத்தமணியநாடெய்தியதும்
பொங்குபுகழ்த்தாந்தன்புலவீர்கா—ளங்கோனுஞ்
சோதிபதமெய்தியதுஞ்சொற்றமிழ்மாறன்னருள்கூ
ராதிநகர்த்தெய்வீகத்தால். (434)

இஃது இடக்காரகவேது. துறை - நகரவாழ்த்து.

நந்திபுரமாலேவநன்மாருதிகொளுத்தும்
வெந்தழலால்வெந்துவிளிந்ததே—முந்தைப்
பெருவானவர்வரமும்பேரறமும்பொன்றப்
பொருவானிலங்காபுரம். (435)

இது பொருட்காரகவேது. மாருதி - அனுமான். திணை - வஞ்சி. துறை - உழபுலவஞ்சி. இது செய்விப்பதன்றொழில். இதற்கு மேலைச் சூத்திரத்துள்ளமுதல்வனை "ஏவன்முதல்வ னியற்றுதன்முதல்வன்" என்று ஒருபான்மேல் உயர்திணைநோக்கிவைத்தாரேனும் "ஒரு

மொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே” என்பதனால் ஐந்துபா வினுங்கொள்க. இவற்றுள் முன்னதும் பின்னதும் அழிவு. இடைநின்ற இடக்காரகவேது ஆக்கம்

கற்பனைமேற்கொண்டொழுகுங்கடைப்பிடியார்வயிற்றிருநாண்
பொற்புறுமாற்றலிற்பொறித்தபொருவருசெவ்வணிநோக்கித்
தற்பொதிவாட்டுறந்தகெழுதகைத்தாயபுனலூர
னிற்புகலால்வெஞ்சினநஞ்செனக்கூர்த்தமருணோக்க
முற்பலந்தெள்ளமிர்துயிர்த்தற்றெளிதிகழ்சீர்பயின்றனவே;

அதனோடும்,

அநகனிங்கெமையாண்டருண்மகிழ்மாறன்
புனல்வறங்கூராப்பொருநையுட்புரைதீர்
தினகரோதயத்திற்செவ்விபெற்றலர்ந்த
தண்மலர்புரைதகைத்தாகு
மொண்ணுதலரிவையுவகைவாண்முகமே. (436)

இது செய்வதன்றொழிற்கருத்தாகாரகவேது. பா - தரவு, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் மூன்றுறுப்பால்வந்த தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. இதனுள் அழிவும் ஆக்கமும் முறையேநிகழ்ந்தமை காண்க. பகுதி - பரத்தையிற்பிரிதல். துறை - முகமலர்ச்சிகூறல்.

புத்தேளிர்நிரப்பிகப்பான்பொருதிரைப்பாற்கடல்கடைந்து
மெய்த்தேவர்பெருமானும்வேங்கடத்தெங்கண்ணபிரான்
புரந்தருணன்மருந்திறுத்தபுலந்துவரத்துறந்திழைத்த
வரந்தருபெண்ணமிர்தாமிம்மடவரன்மென்றோடுறந்தே
யில்லறத்தின்றொடர்புடையோர்க்கின்பமுமாதுலர்க்களிக்கு
நல்லறத்தின்றொடர்ப்பாடுநனிதருஞ்செம்பொருளொன்றே;

(இது தரவு.)

ஒருதலைபெற்றனனாகியுருப்பவிர்வெங்கடத்திடைப்போய்
வருபொழுதிற்பெருவறங்கூர்மணிநாவின்மம்மர்நோ
யருண்மடந்தையிலவிதழ்த்தெள்ளமிர்தருந்தத்துறந்தனவே;

அஃதான்று,

வேனுதல்வன்பாற்கடத்தாரிடைவேனில்வெயிற்குமையாள்
கோனுதற்கட்டழற்குளித்தமதனெனமெய்கூர்த்தநோய்
பானலங்கட்கிளிமொழிமெய்ப்பரிசத்தாற்றுறந்தனவே;

அஃதான்று,

உருவிலாவுருவிற்றமுருளிலாமசரதத்தைப்
பருகுவான்புனலெனச்செல்பாலையுட்சார்ந்துளங்கொதிநோய்
திருமகளாற்பெறுமின்பத்திரையாடத்துறந்தனவே;

அஃதான்று,

வரையிருமருங்கினுமரீஇயவெவ்விடம்
புரைசுரத்தாரதர்ப்புக்குயிர்க்குறுநோ
யம்மென்சாயலணிமயில்பைம்பூட்
கொம்மைவெம்முலைக்குன்றிடைமுயங்கலி
னனவுகனவாநயந்துழி
நினைகலாநீளிடைநீத்தனவே. (437)

இஃ திடையிடை தனிச்சொற்பெற்றுத் தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் நான்குறுப்பினோடு நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற் சிறிதுவேறுபட்டுவந்த சிஃறாழிசைக்கொச்சகக் கலிப்பா. இதுவும் கருவிக்காரகவேது. இதனுள்ளும் ஆக்கமும் அழிவும் கூடிவந்தமைகாண்க. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - உண்மகிழ்ந்துரைத்தல். (௧௦௪)

190. ஏனையதொன்றுவெளிப்படமற்றது
தானுணர்விற்புலப்படுந்தன்மையதாய்க்
காரணகாரியந்தாமுறழ்ந்துணர்த்துஞ்
சால்பினுநடைபெறுஞ்சாற்றுங்காலே.

(எ - ன்) கருத்தாமுதலாகப் பொருள் ஈறாகக் கூறப்பட்ட அறுவகைப்படுங் காரகவேதுவினையுணர்த்தி யொழிந்த ஞாபகவேதுவுணர்த்துவான்றொடங்கி அதன்பொதுவிலக்கணம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) காரகவேதுவொழிந்த ஞாபகவேதுவென்னுமது ஒன்றுவெளிப்பட்டு வெளிப்படாததொன்றையறிவிப்பதுவாய்க் கார

ணகாரியங்கண்மாறுடியுணர்த்து மொழுக்கத்தினுங்கூடிநடைபெறுங் கூறுமிடத்தென்றவாறு. காரகம் ஞாபகம் என்பது முறையே செய்விப்பதும் அறிவிப்பதுமா மாதலால், காரண காரிய முறழ் தலாவது புகையுண்மையால் அதன்கீழ் எரியுண்மையை எரியினது காரியமாம்புகை அறிவித்தலெனவுணர்க. (௧௦௫)

191. எய்தியவின்பத்துன்பமிவற்றிற்
கையமில்பான்மையாக்கமுமழிவும்.

(எ - ன்) இதுவும் அவற்றிற்கோர்புறனடையுணர் - ற்று.

(இ - ள்) இங்ஙனங்கூறப்பட்ட காரகம் ஞாபகம் இரண்டிற்கு மாக்கமும் அழிவுமென்றுகூறப்பட்டன அவ்வேதுக்களாலெய்து மின்பத்துன்பங்களா மென்றவாறு.

அணியார்மென்றோளுமயில்விழியுஞ்சற்றுந்
தணியாதிடந்துடிக்குஞ்சால்பான்—மணிமாடக்
கோயிலார்வெற்பிற்கொடியிடையாய்வைகறைநம்
வாயிலாங்காவலர்தேர்வந்து. (438)

இது காரணங்கண்டு காரியம்புலப்பட்டஞாபகவேது. பகுதி - வரைபொருட்பிரிதல். துறை - ஏதுக்காட்டி வருத்தந்தணித்தல். தணியாதென்றல் - இடைவிடாதென்றல். ஒழிந்தஅகலம் உரையிற் கொள்க.

காவிநெடுங்கண்சிவப்பக்காமருசெவ்வாய்விளர்ப்ப
வாவிதளிர்ப்பதுவுமன்றியே—யோவியமே
வண்ணந்தனில்வெயர்ப்புமாறனூர்பூஞ்சிலம்பிற்
றண்ணஞ்சுனையேதரும். (439)

இது புணர்ச்சியாலுண்டான தோற்றப்பொலிவாங்காரியம் ஞாபகவேதுவாய்ப் புணர்ச்சியாகியகாரணத்தை யறிவித்தது. பகுதி- நாணநாட்டம். துறை - புணர்ச்சியுரைத்தல். (௧௦௬)

192. இருளறவறிவிப்பனவாமேதுவும்
பொருளிடம்வினைபண்பவற்றொடும்புணரும்.

(எ - ன்) இது ஞாபகவேதுவின்கூறுபா டுணர் - ற்று.

(இ - ள்) முற்கூறிய ஞாபகவேது என்பதும் பொருள், இடம், வினை, பண்பு என்னும் நான்கினோடும்பொருந்துவனவாம் என்றவாறு.

தேக்குகதிர்வெய்யோன்றினமும்பகனுடிப்
போக்குவரவுபுரிதலாற்—காக்குந்
திருநாரணனுளனுஞ்செம்மையுணர்வித்தான்
குருநாதனுகியவெங்கோன். (440)

இது பொருண்ஞாபகவேது.

(இ - ள்) உலகமெங்கும்நிறைக்குங்கிரணங்களையுடைய ஆதித்தன் பகல் இரவு என்னும் பொழுதிரண்டினுள் இரவின்கண்மறைந்து பகற்பொழுது ஒருகணமும் மேறுது குறையாது விதித்தநாழிகையுள் ஒடுங்கி மீளவுங் காலையிற்றோன்றினுகலான் நாராயணனென்று ஒருபரனுளனென்பதையும், அவனியமித்தபடி இக்கதிரோன் நடவாநின்றனென்பதையும் குருநாதன் ஏதுக்காட்டி யெமக்கு அறிவித்தானென்றவாறு. இதனுள், பொருளாகியஞாபகம் ஆதித்தியன். திணை - வாகை. துறை - அறிவன்வாகை; திணை - பாடாண்...... குரவனைவாழ்த்தலுமாம்.

ஓங்கொலிநீர்ஞாலத்தையுண்டதுயக்கோடல்
பூங்கமலவுந்தியுடைப்புண்ணியன்ற—னீங்காத
வாச்சினைகாணென்றேயறிவித்தானரியனுங்
கோச்சரிதைநீங்காக்குணன். (441)

இஃது இடஞாபகவேது. இதன்பொருள் மேலையதுபோலக் குறித்துணர்ந்துகொள்க. எண்டுரைப்பிற்பெருகும். துறை - இதுவுமது.

முன்னொருகைக்குஞ்சரமாய்முரிப்பிணையாகி
மின்னிடையெங்கென்றுவினையதாற்—றென்னனந்தை
மால்வரைமேலின்றிவர்தம்வாய்மையெலாம்வஞ்சமெனச்
சால்புடையநெஞ்சேதரி. (442)

இது வினைஞாபகவேது. அஃதென் முன்னையவிரண்டு மிதுபோலப் போக்குவரவுபுரிதலும் உண்ணுதலுமுங் கிரியையாயன்றே

ஞாபகவேதுவாய தாதலால் அவற்றையும் வினைஞாபகவேதுவென் றதெதென்னையெனின்? அஃதே நன்றுசொன்னாய்! அவை கிரியையே யாயினும் பொருளோடும் இடத்தோடும் சார்த்திக்கொள்ளநின்றன வாதலாற் பொருளும் இடனும் வசனமின்றி ஞாபகவேதுவாயிற்று. இஃ தன்னதன்று. வசனமாகியகிரியை ஞாபகவேதுவாயிற்று; என்னை? மின்னிடையெங்கென்ன அயல்படவிளையதாலென்றறிக. அன்றியும் காரகவேதுவிற்கும் வினைகூடாதே யேதுக்கள்கூடாதென வுணர்க. இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க. பகுதி - இருவரு மளவழியவன்வரவுணர்தல். துறை - அறிவுநாடல்; அயல்பட விளைதலுமாம்.

> ஆய்ந்ததமிழ்மாறனணிவரைமேலின்றொருவர்
> பூந்தழைகொண்*டொன்றுபுகலாமுன்—வாய்ந்த
> புதுமலர்ச்சிகொண்டதிந்தப்பொன்வதனமென்று
> றொதுமலர்மேலானதிவணோக்கு. (443)

இது பண்புஞாபகவேது. வாய்ந்தபுதுமலர்ச்சியென்பது உள் ளக்குறிப்பைத்தோற்றுவித்த புதிதாயமலர்ச்சி யென்றவாறு. நொது மலர் - அயலாவார். நோக்கு - உள்ளக்குறிப்பு. பண்பு - முக மலர்ச்சி. பகுதி - குறையுறவுணர்தல். துறை - அவள்குறிப்பறி தல். ஆக ஞாபகவேது பொருள் முதலாகப் பண்பு ஈறாக நான்கும் அணுடேவ்கண்டுகொள்க. அவற்றொடும்புணரும் என்ற வும்மையாற் பிறவிடங்களோடும் வருவனவும் உள. அவையும் வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. (௧௦௭)

193. இன்மையுமதன்கணெய்துதலுரித்தே.

(எ - ன்) இதுவும் அவ்வேதுவினை விரித்துணர் - ற்று.

(இ - ள்) இல்லாததன்மையவும் ஆகிய அவையும் அவ்வேது வின்பாற்பொருந்துதற்குரித்து என்றவாறு. இன்மையென்பது ஒன்றின் இல்லாமை. தண்டியாசிரியர் அபாவமென்பதும் இது. ()

194. அதுவே.

ஒன்றினொன் றின்மையுள்ளதனின்மை

---

* டென்று - பிரதிபேதம்.

யென்றுமின்மையினோடின்மையினின்மை
யழிவுபட்டின்மையோடைந்தாகும்மே.

(எ - ன்) அவ் வின்மையை விரித்துணர் - ற்று.

(இ - ள்) அவ் வின்மையென்னுமது ஒன்றின்கண் ஒன்றின தின்மையும், ஓரிடத்தும் ஒருகாலத்தும் உள்ளபொருள், பிறிதோரிடத்தும் பிறிதோர்காலத்தும் இன்மையும், எக்காலத்தும் இன்மையும், இன்மையான் இன்மையும், முன்புள்ளது அழிவுபட்டின்மையும் என்பதனோடு ஐந்தாகும் என்றவாறு. இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள் வருமாறு :—

புல்லறிவாளரைப்புல்லாரறிஞரப்புல்லறிவு
நல்லறிவாளர்தமைக்குறுகாமறைநாவினுட்பச்
சொல்லறிவாற்றமிழ்தேர்மாறனன்னகர்ச்சூழ்பொருட்குச்
செல்லறிவாளர்சொற்கோடாதழுங்கலொண்சேயிழையே. ()

இஃ தொன்றினொன்றின்மை ; என்னை ? ஒன்றின்கண் ஒன்றின்மையும் அதன்கண்ணும் அஃதின்மையுமாயினமையான் அறிக. சூழ்பொருள் - அறனும் இன்பமும் தருமெனவிசாரித்தபொருள். பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - பருவங்கண்டாற்றளாய தலைவியைத் தோழி வற்புறுத்தல்.

இன்றிருந்துநாளையிறப்போர்பெயரினையு
மன்றுதொறுமேந்திமறுகினவே—யன்றொருகாற்
சேமந்தரித்ததிகிரித்திருமலையா
னுமந்தரித்தறியநா. (445)

இஃதுள்ளதனின்மை. என்னை ? இவ்வுலகத்து இப்பொழுதினுள்ளகிரியையானது முற்பிறப்பில் ஒருகாலத்தும் இல்லாதகிரியையையறிவிப்பதாலென்றறிக. திணை - பாடாண்சார்ந்தபொதுவியல். துறை - பரவார்ப்பழித்தல்.

கள்ளார்பசுந்தண்டுழாய்மாதவன்கடிகைச்சிலம்பி
னுள்ளார்பிறதெய்வமென்றுமுள்ளாரென்பதுள்ளிநடுத்

தள்ளாமறலிதன் றூதரைக்கூவித்ததியர்வரி
னெள்ளாதிறைஞ்சியயற்போமினென் னுமிரந்திரந்தே. ()

இஃது தென்றுமின்மை. என்னை ? திருமால்கடிகைச்சிலம் பினுள்ளாராகியதொண்டர், பிறதெய்வம் என்றும் உள்ளாராயினு ராகையால் அவர் இன்றும் உள்ளாரென்பது தொனியினுற்கொள் ளக்கிடந்தமையின், என்றுமின்மையாயிற்று. இதற்கு என்றுமுள் ளித்தொழாரென்பது இன்று முள்ளித்தொழாரென்பதறிவித்தற்கு ஏதுவாயிற்று. திணை - இதுவுமது. துறை - பழிச்சினர்ப்பரவல்.

கல்லாற்கடலடைத்தகண்ணன்பேர்கல்லாநா
ளில்லாதவர்க்கினிமேலில்லையே—நல்லார்கள்
சூழ்ந்தேதுதியமிர்திற்றேய்வதல்லாற்றீநரகில்
வீழ்ந்தேபதைக்கும்விதி. (447)

இஃது தின்மையதின்மை; கண்ணன்பேர் இச்செனனத்துக் கல்லா நாள் இல்லாதவர்க்கு மேல் எரிவாய்நரகத்துவீழ்ந்துபதைப்பதில் லாததினுல் அறிக. நல்லார்கள்சூழ்ந்தேதுதியமிர்தம் - பரமபதம். திணை - இதுவுமது. துறை - ஓம்படை. ஆதலாற் றெண்டர்காள் ! இக்காயம் இருக்கப்பெற்றபொழுதே அவன் திருநாமத்தை வீழ் நாள்படாமைச் சொல்லுவீராக என்பது பயன்.

மாணிடரைவாழ்த்துமதியின்மைதீர்ந்ததற்பி
ன்னீனநிலைதீர்ந்ததென்னைவிட்டே—போனதற்பின்
மன்னெறியேநின்றுமகிழ்மாறனுரைத்துதிக்கு
நன்னெறியேபெற்றுளநன்று. (448)

இஃது தழிவுபட்டின்மை; என்னை ? மாணிடரை உண்டிப் பொருட்டால் வாய்மையிழந்துவாழ்த்தும் அறியாமை யென்னிடத் தில்லையானதேதுவாக வென்னிடத் தீனமென்றிகழப்படும் இரப்பெ ன்பது என்னைவிட்டுநீங்கியது. நீங்கியபின்னர் நிலைபெற்றமார்க்கத் திலேநின்று காரிமாறப்பிரானைவாழ்த்தும் நல்லமார்க்கமேபெற்று வாய்மைபடைத்தது எனது நன்று என்றதனுல் அறிக. திணை - வாகைசார்ந்தபுறத்திணையுள் துறை - புலமைவென்றி. இன்மைய தேதுவைந்தும் அடைவே காண்க. இவையும் ஞாபகவேதுவின் பாற்படும். (௪0௯)

195. காரியமுந்துறுகாரகங்காரண
காரியமொருங்குறுகாட்சியுத்தமு
மயுத்தமுமெனமேலறைந்ததோடொன்றும்.

(எ - ன்) இது மேலேகூறிய காரகவேதுவைப் பிறிதொரு வகையான் வகுத்துணர் - ற்று.

(இ - ள்) காரியமுந்துறுகாரகம் முதலாயநான்கும் ஒருவகைக் காரகவேதுவின்பாற்படுமென்றவாறு.

பொன்மேதகுநற்பொருளென்றேதேர்ந்துரைக்கு
முன்னேநெடுமாயன்மோகூர்வாழ்—மின்வாடைத்
தண்டுளிவந்தாற்றணந்தார்தம்முயிரையுண்குமெனக்
கண்டுளியாநொந்தனளாகம். (449)

இது காரியமுந்துறுகாரகவேது. இதனுள், தேர்ந்துரைக்கு முன்னேயென்றது தேர்ந்துரைக்கும் உரை கூடுமுன்னேயென்ற வாறு. தணந்தார் - தலைவரைப்பிரிந்தார். கண்டுளியா - கண்ணீரைத்துளித்து. பகுதி - பொருட்பிரிதல். துறை - வாட்டங்கூறல். தலைவன் கூற்று. தோழிமுன்னிலை.

தெண்முத்தமிழ்மாறன்றென்குருகூர்ச்சேயிழைக்குன்
உண்முற்றியபோக்குணர்த்துரையிற்—கண்முத்
துடனேவருமென்றூலொண்பொருட்குமேகல்
கடனேயிறைவாகழறு. (450)

இது காரணகாரியம் ஒருங்குநிகழ்வேது. உண்முற்றியபோக்கு - உள்ளமொருமித்தசெலவு. கண்முத்து - கண்ணீர்த்துளியாகிய முத்து. உடனேவரும் - ஒக்கவரும். ஒண்பொருட்குமேகல் - ஒள்ளியபொருளாயினும் அதற்குப்பிரிதல். கடனேயென்றது முறையன்றென்றவாறு. ஏகாரம் - எதிர்மறை; ஒழியிசையெனினுமாம். உம்மை - சிறப்பும்மை. பகுதி - இதுவுமது. துறை - ஆற்றாமை கூறிச் செலவழுங்குவித்தல். தோழிகூற்று.

மாயிருஞாலந்தழைப்பவாசமகிழ்மாலை
ஞாயிறுமெய்வேதநலன்சிறந்த—வாயிரப்பாத்

தூயகதிர்விரித்துத்தோன்றலாற்றொண்டரகத்
தாயவிருடீர்ந்தன. (451)

இது யுத்தவேது. இதனகத்து உருவகவாய்பாடும் விரவிவந்த வாறு காண்க. அவை மகிழ்மாலைஞாயிறு, ஆயிரப்பாத்தூயகதிர், தொண்டரகத்தாயவிருள் என்பனவாம். இவற்றுள் முதலும் ஈறும் ஏகதேசவுருவகம். மகிழ்மாலைஞாயிறு — மகிழ்மாலைமாறனாகிய ஞாயிறு. அகத்தாயவிருள் - அறியாமையாகியவிருள். துறை - பழிச்சினர்ப்பரவல்; கடவுள்வாழ்த்துமாம்.

நற்பால்விழைந்தபுகழ்நாவீறன்மெய்வேத
முற்பாடல்வாய்மைமுழுதடக்கும்—சொற்பா
வுரைமலர்ந்ததூய்மதியாற்கற்றோருளத்தா
மரைமலர்ந்தமன்னோமகிழ்ந்து. (452)

இஃது தயுத்தவேது. இதனுள் நற்பால்விழைந்தபுகழ் நாவீறனென்பது நல்லறத்தின்வழியொழுகினோர்விரும்பப்பட்ட நாவீறுடையபிரான் எ - று. நற்பால் - ஆகுபெயர். சொற்பாவுரை - கீர்த்தியோடுகூடிய பாக்களாற்றோன்றினநூல்; அது திருவாய்மொழி. தூய்மதியாலென்பது திருவாய்மொழியினிடத்துப் பரந்த தூயஞானமாகியமதி உதித்தலால் எ - று. கற்றோருளத்தாமரை மலர்ந்தமன்னோமகிழ்ந்து என்பது கற்றுவல்லோர் இதயதாமரை மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு மலர்ந்தன எ - று. துறை - பாடாண் சார்ந்தபுறத்திணையிற் பனுவல்வாழ்த்து. (கக0)

196. உணர்வுறினையவேதுவுமுளவே.

இதுவுமது.

(இ - ள்) அவ்வேது ஐயவேதுவினும் வருவதுண்டு என்றவாறு.

வேயாவிசைதந்தமால்பரமேச்சுரவிண்ணகர்வாய்த்
தோயாதரவுற்றுனைப்பிரிந்தாலினித்தோயுந்தன்மை
யேயாதெனநினைந்தோநெடிதாமெல்லையெய்துகிலின்
மாயாப்பழியெய்துமென்றோநைகின்றதுவாணுதலே. (453)

இஃ தையுறவேது. இதனுள் இனிப் புணர்ச்சிகூடுந்தன்மை பொருந்தாதெனவிசாரித்தோ, அல்லது (நெடிதாமெல்லையெய்து கில்-) நெடும்பொழுதெய்துமாகில்(இன்மையாப்பழியெய்துமென்றோ-) நமதுகுடிக்கு நீங்காத அவகீர்த்தியுண்டாமென்றோ (நைகின்றது வாணுதலே -) இவ்விரண்டினுள் வருந்துகின்றதற்கேது யாது தான் என்றவாறு. பகுதி - இயற்கை. துறை - பருவரலறிதல். (ககக)

ருக-வது ஏது முற்றும்.

ருஉ-வது சுவையலங்காரம்.

197. பொறியுணர்வொடுமொருபொருளினையெதிர்ந்த
நெறியுடைமனத்துணிகழ்தரும்பான்மை
யயலவருறப்புறத்தாய்ப்பொருளெட்டி
னியல்வதுசுவையென்றியம்பினர்புலவர்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே சுவையென்னுமலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) இந்திரியங்களினறிவினோடும் யாதானுமொருபொருளைக் காணப்பட்டமனத்துள் அப்பொருள் ஏதுவாகநிகழ்ந்ததன்மை நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப்புலப்படுவதோராற்றான் வெளிப்பட மெய்ப்பாடெட்டாற் றோன்றுவது சுவையென்னும் அலங்காரமா மென்றவாறு. பொருளென்பது மெய்ப்பாடு. இயல்வது - உண்டாவது. பொருளெட்டின் இயல்வது சுவையென்பது பொன்னி னியன்றகுடம் என்பதுபோலக்கொள்க. (ககஉ)

198. அவைதாம்,
பெருமிதநடுக்கமழுகையிளிவர
லுருத்திரநகைவியப்புவகையென்றாகும்.

(எ - ன்) மேற் பொருளெட்டின் இயல்வதுஎன்றார், அவ் வெட்டும் இவை யென்பது உணர் - ற்று.

(இ - ள்) பொருளெட்டென்னும் அவைதாம் பெருமிதமுதல் உவகையீறும் இவ்வெட்டுமாம் என்றவாறு.

திருமால்பரனெனவேதேற் றுதற்கன்பாக
வருமாரியன்றனையிம்மண்மேற்புலவீ
ரொருமானிடனென்றுணராதவனெம்
பெருமானுமென்றுணர்ந்தப்பெம்மானருள்கூர்
பத்தர்தம்மடியிணைபரவுமினதுவே
யுத்தமவிலக்கணமுரைசான்
முத்தியைவிளைக்குமுயற்சியுமஃதே. (454)

இது கல்விபற்றியபெருமிதம். பா - மருட்பா. திணை - பாடாண். துறை - செவியறிவுறூஉ; ஓம்படையுமாம்.

நாராயணனே நமவென் றுரைப்பவர்பால்
வாராவொருநாளும்வல்வினைகள்
சாராவொருநாளுஞ்சண்டதரன்சாராவாம்
பேராதமாயப்பிறப்பு. (455)

இதுவுமது. என்னை? "கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச், சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே" என்பதனால் அறிக. பா - "வெண்பாட் டீற்றடி முச்சீர்த் தாகும்" என்ற செய்யுளியற் சூத்திரத்துள் வெண்பாவிற்கு ஈறுணர்த்தப்புகுந்து முச்சீர்த்தென்றுது ஆகும் என்று ஆக்கங்கொடுத்தமையான் அத்துணை ஆக்கமின்றி இடையினும் முச்சீராய் அவ்வீற்றுச்சீர் அசைச்சீராகாது வருமென் றுட்கொண்டுணர்த்தினர் தொல்லாசிரியர், அங்ஙனம் தனிச்சொல்லுமின்றி வந்ததோர் வெண்பாவில் விகற்பமாம். இங்ஙனம்வருவதனை அதன்பின்னர்வரும் ஒருசாராசிரியர் சவலைவெண்பாட்டென்றும் பெயரிட்டுவழங்குவதாம்; என்னை? "நனியிரு குறளாய் நான்கடி யுடைத்தாய்த், தனிவர லில்லது சவலைவெண் பாட்டே" என்பதனாலும் உணர்க.

கீலாலங்குளிறுதிரைகெழுகடன்முற்றகன்ஞாலத்
தாலாலமிசைபவளவருவரையுங்கருவரையுந்
தமிதமியென்னதுவெனலாந்தவலருமாண்டொழிற்றன்மை
யெமதெமதென்றெதிருநரின்னுயிர்செகுத்தீத்திருநோக்கிற்
கடைசிவந்துகருமையவாய்க்கவின்பெறுவார்குழைபோழ்ந்த
வடிபுரைமாண்மதர்மலர்க்கண்மதிபுரைவாணுறுநுதாஅல்;

இடந்தழுவுங்குனிசிலைக்கையிகன்மறவர்கொடுங்கணையோ
டுடன்றெழிலென்சுடர்வடிவேற்குணவாதலொருதலையாற்
றொடர்ந்தெழுநின்றமரேற்செண்பகமாறன்றுணையடிசேர்
திடந்தழுவுதியரெனத்தெருளுறநன்கருளுவனே ;

வாட்டானைத்துறுமறவர்வயிரவழற்பிழம்புகுகட்
கோட்டானையுடன்வரிலென்கூரிலைவேலவர்மார்பிற்
றீட்டானைவினையளிப்பனுமரேற்றிவ்வியதுளபத்
தோட்டானைத்தொழுமாறன்றொண்டரினன்கருளுவனே ;

குளிர்மதிவானகடுரிஞ்சுங்கொடித்தேரின்குழுவினொடு
மொளிதிகழ்வன்படைமறவருடங்கெழின்வைந்துதிவேலாற்
களிபயில்வெங்தொழில்புரிவனுமரேல்வண்கருணைச
னளிதிகழ்தேமகிழ்மாறனடியரினன்கருளுவனே ;

எனவாங்கு,

> காணுதிகாணுதிகனலிதெறக்கெழினுந்
> தாணுவினிலைதவறினுந்தவறுவுரை
> குன்றுசூழ்கூர்ம்பரற்கொடுநெறிக்
> கொன்றுநீயழுங்கலுறுறலேகுதியே. (456)

இது தறுகண்மைபற்றியபெருமிதம். பகுதி - உடன்போக்கு.
துறை - அடலெடுத்துரைத்தல்.

> கொன்றேன்கொடுவினையைக்கூற்றுவனாட்டமெலாம்
> வென்றேனினிநரகில்வீழ்கலேன்—சென்றுமறை
> தேடிப்பிடித்ததிருமாலேதெய்வமென
> நாடிப்பிடித்ததனானன். (457)

இதுவும் தறுகண்மைபற்றியபெருமிதம். திணை - வாகை.
துறை - சால்புமுல்லை.

அரியாயவன்பரனுமென்பதாதியிலன்றழைத்த
கரியானுமுண்மையுறுரிதென்னேகற்றுணர்ந்துசெம்பொன்
உரியார்கடைசென்றிரப்பவரோடொன்றெனவெனையுஞ்
சிரியார்தருள்செய்தவாமகிழ்மாலிகைத்தேசிகனே. (458)

இ்ஃ திசைபற்றியபெருமிதம். திணை - வாகையைச்சார்ந்த புறத்திணை. துறை - புலமைவென்றி.

அன்றுதரவிற்கரிசொன்னகாரரங்கேசன்வெற்பி
னின்றுதைசொன்னநிதியமெல்லாமும்பர்நீடுசெம்பொற்
குன்றுமெனக்கொணர்ந்துய்ப்பன்மின்னேயின்பக்கொம்பின்செவ்வி
பொன்றுதிங்கவ்வளவுய்க்கொள்வதாநின்புகழென்பதே. (459)

இது கொடைபற்றியபெருமிதம். பகுதி - வரைபொருட்பிரிதல். துறை - பொருட்பிரிவுணர்த்தல்.

கூற்றங்கொடிதென்றுணர்ந்துங்கொடுநரகை
மாற்றுந்திறந்தெரிந்துவாய்மையா—னோற்பதற்கிங்
கென்னறிவொன்றின்றலினியரங்கத்தெம்மானே
யுன்னருளுண்டாமாகிலுண்டு. (460)

இ்ஃ தணங்குபற்றிய அச்சம்; கூற்றமும் அணங்கேயாதலின் "அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம் மிறையெனப், பிணங்கல் சாலா வச்ச நான்கே" என்றாராகலின். மாற்றுந்திறந்தெரிந்து - நீக்குங்கூறுபாடறிந்து. நோற்பதற்கிங்கென்னறிவொன்றின்றால் - நல்ல நோன்புகளைநோற்பதற்கு எனக்கெனச் சிறிதும் அறிவில்லையாகையால். இனியரங்கத் தெம்மானே யுன்னருளுண்டாமாகிலுண்டு - இனி உனது திருவுள்ளக்கருணை உண்டாமாகில் யமன்கையில் அகப்படாமல் முத்தியைப்பெறுதல் உளதாம் என்றவாறு.

வெறியாலிம்மம்மர்நோய்மீளுகிலென்மீளா
நெறியாலென்னாயினெஞ்சே—குறிதாய
கன்றால்விளவின்கனியுதிர்த்தோன்காட்கரைவா
யொன்றாலும்வாழாதுயிர். (461)

இது பிறர்கட்டோன்றிய அணங்குபொருளாகப்பிறந்த அச்சம். நடுக்கமென்பதும் இது.

(இ - ள்) நெஞ்சமே! மருந்துபிறிதில்லாப் பெருந்துயரிழைக்கும் இக்காமமாகியபிணி வெறியாடலாற்றீருமேயெனில் அது தலைவர்க்கு எம்மிடத்துண்டாகிய அன்பினைக்கெடுக்கும். தீராவிடில்

இஃதியாதெனை அன்னையர் எமதுகரவினை யாராய்ந்தறியப்படு மாத லான் இருவழியாலும் இவ்வுயிர்வாழாதென்றவாறு; ஆதலான் மீளிலென் மீளாவிடிலென் என்பதாயிற்று. விளவின்கனியுதிர்த் தான் - வினைப்பெயர். பகுதி - வரைபொருட்பிரிதல். துறை - இன்னலெய்தல். அணங்கொழிந்தமூன்றும் வந்தவழிக்காண்க. அவையெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

சோலைமலையழகர்தோண்மாலைகாமுறுமுன்
மாலையாயாமமாய்வைகறையாயல்கிரவின்
றென்னேநீட்டித்ததெவன். (462)

இது தன்கட்டோன்றியவறுமைப்பொருள்பற்றிவந்தஅழுகை; என்னை? "இளிவே யிழவே யசைவே வறுமையென, விளிவில் கொள்கை யழுகை நான்கே" என்றாராகலின். வறுமையென்பது இச்சித்தபோகந் துய்ப்பப்பெறாத பற்றுள்ளம். திணை - பெண்பாற் கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - இரவினீடுபருவரல். பா - இரண்டு விகற்பத்தின்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

அருணோக்கிறைபிறழிலார்பிரிவென்றுஞ
மருணோக்குறலறிந்துமன்னன்—பொருணோக்குற்
றேறுவான்வங்கத்தென்றெங்கண்மால்வெள்ளறைவாய்க்
கூறுவாளிற்கொடிதோகூற்று. (463)

(இ - ள்) அருணோக்கு - அன்புறுநோக்கு. இறைபிறழில் - சிறுதுமாறில். ஆர்பிரிவு - நெடும்பிரிவு. என்று - என்றுகருதி. ஆனுமருணோக்குறல்............கூற்று - நீங்காத எனதுள்ளம் மரு ணோக்குமிகுதியைத் தனதுள்ளத்தால் அறிந்தும், நமதுமன்னன் பொருண்மேலன்புற்று முந்நீரிடத்து வங்கத்துச்செல்வானென்று எம்முடைய திருமால் திருவெள்ளறையிடத்துக் கூறுவாளைப்போலக் கொடுமையுடையதன்று கூற்றமென்றவாறு. ஓகாரம் ஒழியிசை. இது அசைவுட்பொருள்பற்றிவந்த அழுகை; என்னை? பண்டை நிலைமைகெட்டு வேறொருதிறத்தளாகிவருந்தலினெனவறிக. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - ஆற்றாதுபுலம்பல்.

புரவலநீசெய்பொருண்மேற்போகுதியேலாக்கந்
தரவலனன்றீங்கிவளுஞ்சாற்றி—விரவலர்க்கொன்

நீத்திகல்செற்றின்பமுறல்யாரொடுமாலெவ்வுளின்கண்
வாய்த்தபுகழில்லறமேல்வந்து. (464)

இது பிறர்கட்டோன்றிய இழவுப்பொருள்பற்றிவந்த அழுகை. இழவென்பது தந்தையும் தாயும் முதலாகிய சுற்றத்தாரையும், இன்பம்பயக்கும் நுகர்ச்சிமுதலாயவற்றையும் இழத்தல்.

(இ - ள்) காவற்றொழிற்குவல்லவனே! நீ செய்யப்படும் பொருண்மேற்போகாநின்றனையேல் இவ்விடத்து இவளும் கூறுகில் உயிர்சீவித்திருப்பவளன்றாகையாற் செயப்படும்பொருளோடும்வந்து திருமாலெவ்வுளின்கண் புலப்படும்புகழையுடைய இல்லின்கணிருந் தில்லறத்தொழுகி யிரவலர்மாட்டு அவர்வேண்டியவற்றையீந்தும், சத்துருக்களைச்செற்றும் இன்பமெய்துவது யாரோடுங்கூடியென்ற வாறு. பகுதி - இதுவுமது. துறை - செலவழுங்குவித்தல்.

தேர்வலவாவென்னுழுகின்முந்திற்செங்கண்மால்
காரகத்தாட்கென்வாசகம். (465)

இஃ திளிவரல்பற்றிவந்தஅழுகை. இளிவரலென்பது பிறரால் இகழப்பட் டெளியனுதல். பகுதி - இதுவுமது. துறை - வலவனொடு கூறல். பா - ஒருவிகற்பக்குறள்வெண்பா.

அறிவின்மையன்றிப்பொருளின்மையந்தோ
நிரப்பென்னுநீணிருலகு. (466)

இது பிறர்கட்டோன்றியவறுமைப்பொருள்பற்றிவந்த அழுகை; என்னை? ஞானச்செல்வமே பேரின்பநுகர்விக்குஞ் செல்வமாகலி னஃதின்மையே வறுமையென்றாயிற்று. ஞானமின்மையே வறுமை யென்பது "அறிவினுற் குறைவில்லா வகன்ஞாலத் தவரோடும்" எனப் புவிப்பாவலர்தம்பிரான் நாவீறுடையபிரான் தெய்விகப்பாடலா னுணர்க. திணை - வாகை. துறை - பொருளொடுபுணர்தல். எனவே தன்கட்டோன்றியவசைவு பிறர்கட்டோன்றிய வறுமைப்பொருள் பற்றியும் அடைவேவந்தமைகாண்க.

மெய்வேலவனடிக்கவெண்மறிகோறற்கிசைக
மைவேல்விழிபிறந்திம்மம்மர்நோய்—செய்கைக்குப
பூங்காவளம்பாடிப்புண்ணியன்றன்வெற்பினிற்சேய்
நீங்காவளம்பாடிநின்று. (467)

இஃ திளிவரல் ; என்னை? "மூப்பே பிணியே வருத்த மென் மையோ, டியாப்புற வந்த விளிவர ஞன்கே" என்றாராகலின். இது பிறர்கட்டோன்றிய பிணிப்பொருள்பற்றிவந்த இளிவரல். நடிக்க, இசைக என்பன வியங்கோள்வாய்பாடு ; இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. மம்மர் நோய்செய்கைக்கு என்பது மருந்துபிறிதின்றிப் பெருந்துயரிழைக் குங் காமமாகியபிணியைத் தன்கட் செய்வித்துக்கொண்டமைக்கென் றவாறு. பகுதி - வரைபொருட்பிரிதல். துறை - வேலனையழைத்தல்.

மலமாயருவருப்பாய்மாறுப்புழுவின்
புலமாங்கருக்குழியுள்புக்கிங்—கலமருமென்
மம்மர்நோய்தீர்க்குமருந்திலேயோமாசறுசீர்ச்
செம்மலேவேங்கடவாசெப்பு. (468)

இது தன்கட்டோன்றிய பிணியும் வருத்தமும்பற்றிவந்த இளி வரல்.

ஒன்றாய்ப்பரந்தபுன லுண்டநாளெவ்வுயிரும்
பொன்றாதுட்கொண்டபொருளாகி—நின்றான்முன்
செய்ந்நன்றிகொன்றுழலுந்தேவாந்தரர்தமக்கு
முய்ந்நன்றியுண்டாகுமோ. (469)

இஃ துருத்திரம். உருத்திரமெனினும் வெகுளியெனினுமொக் கும். அஃதாக, இஃதுருத்திரமென்பதென்னை? "உறுப்பறை குடிகோ ளலைகொலை யென்ற, வெறுப்பின் வந்த வெகுளி நான்கே" என்றாராகலின். செய்ந்நன்றிகொல்வதே மிக்ககொலையாதலிற் பிறர் கட்டோன்றிய கொலைப்பொருள்பற்றிப்பிறந்த வெகுளி. இதனுள் ஒன்றாய்ப்பரந்தவுறுபுனலென்றது ஏகோதகப் பிரளயத்தை. தேவாந் தரர் - ஸ்ரீமந் நாராயணனன்றி வேறு பரத்துவம் உண்டென்போர். ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. திணை - பாடாண். துறை - வாயுறைவாழ்த்து.

பொய்ச்சரதமின்றார்வன்பொன்றணியுட்செறித்த
நச்செயிற்றூலூறுநயப்பதாய்—மிச்சி
றலைப்பெய்தமோகனவாய்த்தம்பர்சேயேயென்
முலைப்பெய்வதென்றேமொழி. (470)

இது தன்கட்டோன்றிய வூடல்பொருளாகிப்பிறந்தவெகுளி. "வெறுப்பின் வந்த வெகுளி நான்கே" என்பதனுல் ஊடல் காரண மாயிற்று. பொய்ச்சரதமின்னுரென்பது பொய்யை மெய்யாகப்பாவிக் கும் மின்னுரென்றவாறு. நச்செயிறு - விடம்போல ஊறுசெய்யு மெயிறு. தம்பர் - தம்பலம். முலைப்பெய்வது - முலைமேற்பூசுதல். பகுதி - பரத்தையிற்பிரிதல். துறை - புதல்வன்மேல்வைத்துப்புல வியினீடல்.

> பொதுமகளிர்வள்ளுகிராற்போழ்ந்ததனைச்சாந்தின்
> மதுமலர்த்தார்மன்னன்மறைப்பக்—கதுமெனத்தண்
> டாமம்பரிந்துதழல்விழித்தாள்செங்கமலப்
> பூமன்சிறுபுலியூர்ப்பொன். (471)

இஃது உறுப்பறையென்பதனுல், ஊறும் உறுப்பறைப்பாற்படுத லாற் பிறழ்ச்சியாற்பிறந்தவெகுளி. தாமம்பரிந்து - பள்ளியிடத்தா னை தலைமகன்மார்பின் மாலையையறுத்து. தழல்விழித்தாள் - தலை வனுள்ளம் தழலுற்றதுபோலவெதும்ப நோக்கினுள். பூமன் - பூம கள்காந்தன். சிறுபுலியூர்ப்பொன் - சிறுபுலியூரினிடத்துப் பொன் போலுநிறத்தையுடைய தலைமகள். பகுதி - இதுவுமது. துறை - கண்டுகண்சிவத்தல். கூற்று - துறைகூறல்; உழையருரைத்தலு மாம்.

> நின்மகனையென்மறுகினின்னியல்கண்டன்புறீஇத்
> தன்மகவென்றுளெடுத்தாடக்கதெனு—முன்னிலைக்க
> ணெற்கண்டாணுணினுள்யாரேமிதிலையில்வல்
> விற்கண்டான்வில்லிபுத்தூர்மின். (472)

இஃது எள்ளற்பொருள்பற்றிவந்தநகை; என்னை? "எள்ளல் இளமை பேதைமை மடனென், றுள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப" என்றுராகலின். இது தலைவனையும் பரத்தையரிற் காமக்கிழத்தியை யும்பற்றியுரைத்ததாலென்றறிக. நின்னியல்கண்டென்றது நின்னை யொக்கும் உறுப்பிலக்கணங்கண்டென்றவாறு. தக்கதெனும் முன் னிலைக்கண் என்றது நீ யென்மகனென்றது தகாததன்று தக்கதே யென்று யான்கூற வென்னை முன்னிலையாகக்கண்டகாலத்தென்ற வாறு. பகுதி - இதுவுமது. துறை - பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப் புலத்தல்.

ஆள்வினையில்லாதேற்கருமருந்தைத்தந்தெனையிங்
காள்வினையாந்தெய்வமதையல்லால்—வேள்வினையை
வென்றான்மகிழ்மாறன்வெற்பிலினிவேறுதெய்வ
மொன்றாகவும்வியப்பேனோ. (473)

இது வியப்பு ; என்னை ? "புதுமை பெருமை சிறுமை யாக்க மொடு, மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே" என்றாராகலின், தன் கட்டோன்றிய புதுமைப்பொருள்பற்றிவந்தவியப்பு. மருட்கையெனி னும் வியப்பெனினும் ஒக்கும்

(இ - ள்) முயற்சியென்பதுசிறிதுமில்லாத எனக்கு இப்பெண் ணாகிய அமிர்தினை யெளிதாக இவ்விடத்துத்தந்து என்னையாண்டு கொண்ட நல்வினையாந்தெய்வமென்பதனையல்லால், வேளாலெய்தும் காமவிகாரமாகியதீவினையைவென்ற வகுளமாலிகைமாறன்வெற்பி டத்து வேறொருதெய்வத்தை யொருபொருளாகமதியேனென்ற வாறு. ஓகாரம் - ஒழியிசை. பகுதி - இயற்கை. துறை - தெய் வத்தைவியத்தல்.

அண்டமெலாமுட்கொண்டதுவுமணுவகத்தாய்க்
கொண்டதிறமுங்குறிக்கொளீஇப்—பண்டை
மறையுந்துணியாமதிளரங்கா நின்னை
யிறையுந்துணிகலேம்யாம். (474)

இஃ திறப்ப மகிமையும் இறப்ப அணுமையும் தன்கட் டோன் றினமைபொருளாகவந்த வியப்பு. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

சொல்லாமைமுன்பிரிந்துசூழ்நிதிக்குவைந்நிதிவன்
கல்லாரழல்வெங்கடங்கடந்த—தெல்லா
மடலாழியான்கூடலாயிழைதன்னின்பக்
கடலாடநீங்கினவேகாண். (475)

இது தன்கட்டோன்றிய புணர்ச்சிப்பொருள்பற்றிவந்த வுவகை; என்னை? "செல்வம் புலனே புணர்வு விளையாட், டல்ல னீத்த வுவகை நான்கே" என்றாராகலின். இதனகத்துக் கடங்கடந்ததெல்லாமென் பது சுரங்கடந்துபோயதால் உடலுயிர்கட்குச் சுரத்தின்வெம்மையா லுற்ற துன்பமெல்லா மென்றவாறு. ஆயிழைதன்னின்பக், கடலாட

நீங்கினவென்பது அங்ஙனம் உண்டான வெம்மையெல்லாம் ஆராய்ந் தணிந்தபூணியினையுடையாள் குளிர்ந்த இன்பமாகியகடலகத் தாடின காலத் தென்னைவிட்டுநீங்கிற்றென்றவாறு. பகுதி - பொருட்பிரிதல். துறை - உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

கேளா திருந்திலேன்கேசவாவென்பதனை
வாளா திருந்திலேன்வாழ்த்தினே—ளாளானார்க்
காளானேனென்னிணையிங்கார். (476)

இது பெருமிதஞ்சார்ந்த வுவகை. திணை - வஞ்சி. துறை - நெடுமொழிவஞ்சி. பா - ஒருவிகற்பநேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

ஈசன்றிறமுமெழின்மன்னுயிர்த்திறமு
மாசின் றுணரமதிகொளீஇ—நேசித்
துணர்த்துமோநூல்களொருதலையாய்மாறன்
புணர்த்ததமிழ்வேதம்போல். (477)

இது தன்கட் டோன்றிய கல்விப்பொருள்பற்றிவந்த வுவகை. மாசின்றி என்பது மாசின்று என்றாயிற்று; "அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரம், *செய்யுளு ளுகர மாகிட னுடைத்தே" என்பதனு லறிக. ஒகாரம் ஒழியிசை. நூல்கள் - சுருதி மிருதி புராணங்கள். ஒருதலையாய் - உண்மையாய். தமிழ்வேதம் - திருவாய்மொழி. திணை - வாகைசார்ந்தபுறத்திணை. துறை - பனுவல்வென்றி.

மென்சிறகர்வேதால்விழுப்பேட்டினையெகின
மென்புருகப்புல்லியிறைபிரியா—முன்பனியாற்
போதாய்தொடைத்திருமால்புல்லாணிமெல்லியற்கங்
கேதாயதென்றறியேனே. (478)

இஃ தச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை.

(இ - ள்) விழுப்பேடு - விழுமியபெடை. இறைபிரியா - கணப் பொழுதும் விட்டுநீங்கா. முன்பனி - மார்கழியும் தையும். போதாய் தொடைத்திருமால்.........றறியேனே என்பது பூக்களுள் நல்லதாய் ஆராய்ந்தெடுத்த பூவினாற்றொடுத்த மாலையையுடைய திருமால் திருப்

* தொடர்பினு ளன்றும் பி - ம்; "தொடர்பினு ளுகர மாய் வரின்" என்பது நன்னூல்.

புல்லாணியின்கண் மயில்போலு மெல்லியலியலையுடையாட்கு அவ் விடத்தெய்திய துன்பம் யாதென்றறியேனென்றவாறு. பகுதி - வேந் தர்க்குற்றுழி. துறை - வாளேருக்கிவருந்தல். இவற்றின்வேறுபாடுங் காண்க.

> புழைத்தடக்கைமால்யானைபோதருநாளன்பு
> தழைத்தெனதுமன்னுயிரைத்தந்த—மழைத்தடக்கை
> மன்னவற்கோமாயன்மதிளரங்கத்தாய்பிறர்க்கோ
> முன்னுறநின்றூர்க்குமுரசு. (479)

மெய்ப்பாடு இதுவுமது. பகுதி - வரைபொருட்பிரிதல். துறை- மணமுரசுகேட்டுவருந்தல். போதருநாள் - வருநாள். உவகையி னும் என்னும் உம்மைத்தொகைவாய்பாட்டாற் சாந்தரதமென்பதுங் கூட்டிச் சுவை யொன்பதெனவும்படும். அஃதாவது "செஞ்சாந்து பூசினுஞ் செத்தினும் போழினு, நெஞ்சோர்ந் தோடா நிலைமைத் தாகும்". அது, காம வெகுளி மயக்கம் நீங்கினோர்கண்ணே நிகழ்வ தாம். சமநிலை; நடுவுநிலையென்பது மிது.

> ஏதிலருற்றார்பேறிழவின்பந்துன்பமெனப்
> பேதுறுதலாம்வன்பிதற்றறவே—போதுந்
> திருமகிழ்மாறன்பதமேசிந்தித்தெப்போது
> மிருதரும்பேரின்பமிது. (480)

இது சாந்தரதம். இதனுள் நெஞ்சமென்னு மெழுவாய்முன் னிலை யெச்சமாயிற்று. நெஞ்சமே சிந்தித்துவாழ்த்தியிரு, இது பேரின்பந்தருமெனக் கூட்டுக. இன்பந்தருமென்பது வினைமுற்று. திணை - பாடாண். துறை - ஓம்படை.

> புகழ்ந்தாலும்வெந்தழலைப்போற்சுடுஞ்சொற்சொல்லி
> யிகழ்ந்தாலும்பேறிழவென்றாலு—மகழ்ந்தாலும்
> வெண்டிரைப்பாலாழியான்மெய்யடியார்மெய்யுணர்வுட்
> கொண்டிருப்பார்கோடார்குறி. (481)

இதுவுமது. இவையிரண்டும் திணை - வாகை. துறை - சால்பு முல்லை. இதனுள் உவமைமுதலிய அலங்காரங்கள் விரவினவெனி னுஞ் சுவையே மிகத்தோன்றலாற் சுவையேநோக்கமாகக்கொள்க. இதனை வடநூலார் இரதமென்ப. (கக௩)

௩௨-வது சுவை முற்றும்.

௩௩-வது பரியாயவலங்காரம்.

—:(o):—

199. தொன்மையினொருபொருட்டொடர்பவம்பலவயிற்
பன்முறைபயின்றதெனல்பரியாயம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே பரியாயமென்னு மலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) யாதாயினும் ஒருபொருள் பழமைத்தாகித்தொடர்புறப் பலவயினும் பலமுறையே பலபிறப்புப் பயின்றதென்றுகூறுவதும் பரியாயமென்னும் அலங்காரமாமென்றவாறு.

அன்றுமலரிலமிர்திற்கொழுமுனையிற்
றுன்றுதுழாய்க்காட்டிற்றோன்றியே—யின்று
நினையிற்றமிழ்மாறனீள்குன்றவாணர்
மனையிற்பிறந்தனள்பூமாது. (482)

இது பரியாயம் - பரியாயமென்பது பலமுறை. பகுதி - இடந்தலை. துறை - நலம்புனைந்துரைத்தல். பயின்றதெனவும் என்னும் உம்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்குநின்றுவிரிந்தமையால், தண்டியாசிரியர், "கருதியது கிளவா தப்பொருந் தோன்றப், பிறிதொன்று கிளப்பது பரியா யம்மே" என்றார், அவ்வாறு புணர்ப்பதும் பரியாயமாமெனக்கொள்க. அதற்குச்செய்யுள்:—

சொற்பாவலர்தம்பிரான்மகிழ்மாறன்றுடரிவெற்பிற்
பொற்பார்பிறைநுதற்பூண்முலையாயிப்பொதும்பரின்வாய்
நிற்பாய்நறுமென்மலர்கொணர்கேனவணீபெயரிற்
கற்பாய்தரக்கன்றுநூபுரபாதகமலங்களே. (483)

என்பதனுலறிக. பகுதி - பகற்குறி. துறை - இடத்துய்த்துநீங்கல்.

(இ - ள்) புவிப்பாவலர்தம்பிரானாகிய திருமகிழ்மாறன் றுடரிவெற்பினிற் பொலிவுநிறைந்த இளம்பிறைபோன்ற நுதலினையும் பூணணிந்தமுலையினையுமுடையாய்! இச்சோலையின்கண் நிற்பாயாக, நின்குழன்மேற்சூட்ட நறவிதாகிய மெல்லிய மலர்கொய்துகொண்டு வருவன், நீ என்னோடும் அவனோகுவையெனில் உனது சிலம்பணிந்த

பாதகமலமானது சிறுபாலுறுத்தக் கன்றுமாதலானென்றவாறு. இதனுள், தோழி கருதியதுகிளவாது பிறிதொன்றுகிளத்தியது உணர்ந்துகொள்க. அன்றியும், இளங்கோவடிகள், மனையறம்படுத்த காதையுள் "தயங்கிணர்க் கோதை தன்னொடு தருக்கி, வயங்கிணர்த் தாரோன் மகிழ்ந்து செல்வுழி" யென்றவற்றுள், தயங்கல், வயங்கல் இரண்டும் விளக்கமாதலின் அதற்கு விரித்துரையெழுதிய அடியார்க்குநல்லாராகிய ஆசிரியர் அதனையும் பரியாயமென்னும் அலங்காரமாகக் குறித்தார். அது இப்பொருளணியுள் முந்துறக்கூறிய பொருட்பின்வருநிலையுள் அடங்குமென்றறிக. (௧௧௪)

௩௩-வது பரியாய முற்றும்.

௩௪-வது இலேசவலங்காரம்.

———(:o:)———

200. தெண்ணிறப்பளிங்கிற்சிறுபுழைச்செந்நூ
லொண்ணிறம்புறம்பொசிந்தொளிரும்படித்தாய்க்
கருத்தினைவெளியிடுங்காமர்சத்துவங்களை
யருத்தியின்மறைத்துரைப்பதுவேயிலேசம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே இலேசமென்னும் அலங்காரமுணர் - ற்று.

(இ - ள்) தெளிந்தநிறத்தையுடைய படிகமணித்துளையில் ஏற்றப்பட்ட செம்பட்டுநூலினது ஒள்ளியநிறம் புறத்தேயுருவித்தோன்றுமாறுபோன் றுள்ளக்குறிப்பைவெளியிடும் விருப்பத்தோடுங்கூடிய சத்துவங்களை யன்பினோடு மறைத்துக்கூறுவது இலேசமென்னுமலங்காரமாம் என்றவாறு. (௧௧௫)

201. மெய்ம்மயிர்பொடித்தல்வெதும்பல்வெயர்த்தல்
துய்யபொற்பசலைதோன்றனடுக்குறல்
விழிபுனலரும்பல்வெவ்வுயிர்ப்பாவித்தல்
மொழிதளர்வுறனகைமுதலியசத்துவம்.

(எ - ன்) சத்துவம் இவையென்பதுணர் - ற்று.

(இ - ள்) நகைமுதலாக மெய்யினிடத்து உரோமஞ்சிலிர்த்தலும் மெய்வெதும்பலும் வெயர்வுதோன்றலும் தூயதாய பொன்போன்ற பசலைதோன்றலும் மெய்ந்நடுக்கமுங் கண்ணீரரும்பலும் நெட்டுயிர்ப்புங் கொட்டாவியும் மொழிகுழறலும் ஆகிய பத்துஞ் சத்துவங்களாம் என்றவாறு.

சேதாம்பல்வாவித்திருவல்லிக்கேணியர்திண்சிறைப்புண்
மீதாம்பவனிதனைத்தொழுதேவிருப்புற்றிடுமப்
போதாம்பசலைதன்மெய்க்கேதளிர்த்ததைப்பொய்த்தவர்தம்
பீதாம்பரத்தொளியென்னுமின்னார்க்கிந்தப்பெய்வளையே. (484)

தோலாதநேமிப்படையார்*நிலாத்திங்கட்டுண்டத்துள்ளார்
கோலாகலப்புட்பவனிகண்டேதொழுங்கோதைகொண்ட
மாலானடுக்கம்பயின்றமெய்ப்பான்மையைவாய்ந்தசிறைக்
காலானடுக்குற்றதாகமின்னார்க்குய்க்குங்கட்டுரைத்தே. (485)

இவையிரண்டும் இலேசம். இவற்றின்பொருள் உரையிற்கொள்க. திணை - பாடாண். துறை - "ஊரொடு தோற்றமு முரித்தென மொழிப" என்றூராகலின் பவனிகண்டடைந்தபான்மை மறைத்தல். (௧௧௯)

௩௪-வது இலேச முற்றும்.

௩௫-வது தற்பவவலங்காரம்.

:o:

202. யாதொருபொருட்டினொன்றிறந்ததுமறித்துமவ்
வேதுவிற்பிறந்ததென்பதுவே தற்பவம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே தற்பவமென்னு மலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) யாதொருகாரணத்தினொன் யாதொான் றிறக்கப்பட்டது அது மீட்டும் அப்பொருட்பொருட்டுப் பிறந்ததென்பது தற்பவ மென்னு மலங்காரமாமென்றவாறு.

* நிலாத்திங்கட்டுண்டம் - தொண்டைநாட்டுத்திருப்பதியுளொன்று.

போர்பட்டவேற்கண்பொருநோக்கினுக்கிலக்காய்
நேர்பட்டிறந்தநிறைமன்னோ—கூர்பட்ட
நேமியான்முட்டத்துநேரிழைதன்னோக்கிற்
காமியாவந்ததுவேகாண். (486)

இது தற்பவம். தற்பவமென்பது மூன்றுவதன்றொகை; என்னை? அது தன்னாற்பிறத்தல்.

(இ - ள்) போருற்பவமான வேல்போன்றகண்கள் என்மேற் பூசல்புரிநோக்கத்தாற் றுறந்த எனதுநிறை நுண்ணிய ஆபரணத் தினையுடையாள் நாணோடுகூடியநோக்கினால் என்னைவிரும்பி மறித்தும் என்னிடத்துப் பிறந்தது என்றவாறு. பகுதி - இயற்கை. துறை - குறிப்பறிதல். (கௗ)

௩௫-வது தற்பவ முற்றும்.

௩௬-வது அசங்கதியலங்காரம்.

:(o):

203. காரியமயலதாய்க்கழி திறனசங்கதி.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே அசங்கதியென்னு மலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) யாதாயினு மொருகாரணத்திற் கேற்றகாரியம் அய லேதோன்றிக் கழியுங்கூறுபாடு அசங்கதியென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு.

வள்ளலணிமார்பின்மற்றொருத்திகண்ணிணைவேல்
கொள்வதுநீஇயெர்தைகுறுங்குடியா—ளுள்ளமது
புண்பெற்றதனாலிப்போன்னிறைவனின்னுயிரென்
றெண்பெற்றதுண்மையாமின்று. (487)

இஃது அசங்கதி. மற்றொருத்தி - பரத்தை. எண்பெற்றது - யாமெண்ணப்பட்டது. பகுதி - பரத்தையிற்பிரிதல். துறை - உலாப்போந்து பள்ளியிடத்தானைத்தலைவனுடனாடியதலைவிநிலைமை உழையருரைத்தல். (கஅ)

204. அதுவே,
சிலேடையினெய்துந்திறனுமுடைத்தே.

(எ - ன்) அசங்கதி பிற அலங்காரத்துடன் விரவிவருமென்ப துணர் - ற்று.

(இ - ள்) அச்சொல்லப்பட்ட அசங்கதி சிலேடையுடன்கூடி முற்றுங்கூறுபாடு முடைத்தென்றவாறு.

மன்னிளவல்விண்மேன்மறைந்தவிராவணிவன்
சென்னியின்மேல்வாளிசினத்தேவ—நன்னுதலாய்
ஞாலத்தசங்கதியேநாடிவிராவணனார்
காலற்றதென்னுங்கதை. (488)

இது சிலேடைவாய்பாட்டான்வந்த அசங்கதி. மன்னிளவல் - இராமனாகியமன்னனுக்கிளைய இலக்குவன். இராவணி - இந்திரசித்து.

(இ - ள்) மன்னிளவல், மேகத்துண்மறைந்த இராவணிதலையறுக்கும்படி கோபித் தேவியபாணம் இராவணிதலையையறுக்கப் பூமியிலிருந்த இராவணனார்காலற்றதென்னுங்கதைநடையை விசாரிக்கில் அசங்கதியா மென்றவாறு. கால் - சந்ததி. விண்ணின்மேல் நின்றவன் றலையறவிட்டவாளி பூமியில் நின்றவன் காலற்றதாயகாரியத்தைவிளைத்ததால் அசங்கதியாயிற்று. முன்னர் அக்கனும் அதிகாயனும்படப் பின்னர் இராவணியும்பட்டதாற் காலற்றதாயிற்று. திணை - வாகையைச்சார்ந்தபுறத்திணை. துறை - வில்வென்றி.

காணிலசங்கதியேதென்னிலங்கைகட்டழித்தா
ஞணிலுடக்கிநடுக்குழையப்—பாணம்
புரக்கவளைத்ததனுப்பொன்றுதிருப்ப
வரக்கர்தனுநாணறல். (489)

இதுவுமது. பாரமும் தூரமுங்கொள்ள நடுக்குழையவாங்கிய வில்லும் நாணும் அறுதிருப்ப அரக்கர்தனுவும் நாணும் அற்றது விசாரிக்கில் அசங்கதியாமென்றவாறு. காணில் - விசாரிக்கில். தனு - உடல். நாண் - மானம். அரக்கர் - ஈண்டு மூலபலப்படை.

தண்டியாசிரியர் ஏதுவுள், தூரகாரியமெனவிரித்தது மிது. இவர் அதனைப் பிறருடம்பட்டதுதானுடம்படுதல் என்னும் உத்தியால் தனியே ஓரலங்காரமாக்கினார். (௧௧௯)

௩௬-வது அசங்கதி முற்றும்.

௩௭-வது தடுமாறுத்தியலங்காரம்.

———:o:———

205. உரைதடுமாறுவதுதடுமாறுத்தி.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே தடுமாறுத்தியலங்கார முணர்-ற்று.

(இ - ள்) ஒருகாரணத்தினை தொருகாரியமே, அக்காரியத் தாற்றோற்றமான தக்காரணமென உரைதடுமாறக்கூறுவது தடுமாறுத்தியலங்காரமாம் என்றவாறு. உத்தி - உரை.

> வையந்திருநாரணன்றோற்றம்வண்டமிழோ
> ரையன்மகிழ்மாறனெலென்னுங்—துய்யமகிழ்த்
> தாமத்தான்றோற்றமும்பொற்றுமரையாள்கேள்வனருட்
> சேமத்தாலென்னுந்தினம். (490)

இது தடுமாறுத்தி. வடநூலார் அன்னியோன்னியமென்பது மிது. திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப்பரவலும், கடவுள் வாழ்த்துமாம். (௧௨௦)

௩௭-வது தடுமாறுத்தி முற்றும்.

௩௮-வது புணர்நிலையலங்காரம்.

———(:o:)———

206. நன்றிகொள்பண்புவினையிவைகாலத்
தொன்றவிருபொருட்குரைப்பதுபுணர்நிலை.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே புணர்நிலையலங்காரமுணர் - ற்று.

(இ - ள்) நன்மையையுட்கொண்ட பண்பாதல் வினையாதல் இரண்டுபொருட்கு வினையுடனிகழ்ந்ததாகப் புணர்த்துக்கூறுவது புணர்நிலையலங்காரமா மென்றவாறு.

பொங்குகதிர்வெய்யோன்புறந்தரவேவேர்விழுந்த
கங்குலுடனேயிருண்டகாட்சித்தே—யெங்க
ளருளாளன்வேங்கடவனம்புயத்தார்வேட்டு
மருளாதரித்தாண் மனம். (491)

இது பண்புப்புணர்நிலை. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

அந்தணராயந்தமுணர்வாரிதையார
விந்தமுடனேமலருமேன்மைத்தே—பைந்துளப
மாலைப்பெருமானேவான்பிரமமென்னுமகிழ்
மாலைப்பெருமான்செவ்வாய். (492)

இது வினைப்புணர்நிலையலங்காரம். திணை - பாடாண். துறை - அறுமுறைவாழ்த்தினுள்ளாம். (கஉக)

ருஅ-வது புணர்நிலை முற்றும்.

ருகூ-வது வேற்றுப்பொருள்வைப்பலங்காரம்.

207. ஒருபொருணிலைமுதலுரைத்ததைமுடித்துத்
தருபொருணிலைபின்னுந்தான்வைப்பதுவே
புகழ்புணர்வேற்றுப்பொருள்வைப்பாகும்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே வேற்றுப்பொருள்வைப்பென்னு மலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) முதலே ஒருபொருளினதுதன்மையையுரைத்துப் பின்னரும் அதனைச் சாதித்துத்தருவதோர்பொருணிலைமையினை யதனிறுதியில்வைப்பது வேற்றுப்பொருள்வைப்பென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு. (கஉஉ)

208. அனைத்தினுஞ்செறிதலொருவகையடைதன்
முரணுறமொழிதலிரட்டுறமொழிதல்
கூடுதல்கூடாவகையிற்கூறுத
லிருமையின்விளம்பல்விபரீதத்தியம்பலென்
றெண்வகையான்வருமியலுடைத்ததுவே.

(எ - ன்) இதுவும் அவ் வேற்றுப்பொருள்வைப்பை விரித்துணர் - ற்று.

(இ - ள்) அனைத்தினுஞ்செறிதன்முதலாக விபரீதத்திசைத்தலீறாக எண்வகைத்தாகவரும் இலக்கணத்தையுடைத்து அவ்வேற்றுப்பொருள்வைப்பென்னு மலங்காரம் என்றவாறு.

நாடாளுதற்குவசிட்டனிடுநன்னயநாள்
காடாளுநாடாகக்காட்டியே—வீடாளுந்
தொல்லாழியான்றனையுந்தூக்காதுவென்றதென்றால்
வெல்லாததாரைவிதி. (493)

இது முழுவதுஞ்செறிதல். நன்னயநாள் - இராசநீதிக்கமைந்தநாள். தூக்காது - விசாரியாது. வெல்லாததாரை விதி என்பது விதியால்வெல்லப்படாதா ரொருவருமில்லையென்பதாம். திணை - காஞ்சி. துறை - ....

தன்பார்ப்பினையருந்துந்தண்ணளியற்றேமுதலை
யென்பார்புதல்வனையுமேந்திழாய்—வன்றுதை
பொன்பயிலாகத்தான்பொருணமஞ்சொன்னதற்குத்
துன்பமிழைத்தானிலையோசொல். (494)

இஃ தொருவகையடைதல். பொன்பயிலாகத்தான்பொருணமம் - நாராயணன்றிருநாமம். பொன்பயிலாகத்தானுகியபொருளின் றிருநாமமெனக்கூட்டுக. திணை-பாடாண்சார்ந்தபுறத்திணை. துறை-பரவார்ப்பழித்தல்.

அன்றுமழுவாளியன்புடையசுந்தரர்க்காய்ச்
சென்றனன்காண்டூதுதிருநுதாஅ—லென்றதிலென்
னுதியினிற்பஞ்சவர்மேலன்புடைத்தாயத்திகிரிச்
சோதியுஞ்சென்றானிலையோதூது. (495)

இதுவுமது. துறை - பாடாண்சார்ந்தபுறத்திணையுள், தூது நிலையுரைத்தலாம்.

> நன்றறிந்தார்மானிடரைநல்குரவுற் றும்பாடச்
> சென்றறியா தாரே திருவுடையார்—றொன்றறியாப்
> புல்லறிவாரே னுமொருபொய்யுரையாமாந்தரையே
> பல்கலைதேர் நாவலரென்பார். (496)

இது முரணுறமொழிதல்.

(இ - ள்) ஆன்மலாபமான முத்தியைத்தரும் பரப்பிரமம் ஸ்ரீமந்நாராயணனேயென்னும் உண்மையையுணர்ந்தவர்கள், உம்மைப்பிறப்பிற்செய்த நல்வினையால் இம்மைப்பிறப்பிற் பலித்தகல்வியோடுகூடிய கவியையுடைய நாவலர் உண்டிப்பொருட்டால் நிரப்பிடும்பை மிகுந்தாலும் அக்கவிகளான் மனிதரைச்சென்றுபாட மனத்தினாலுங் குறித்தறியாதவரைப் பேரின்பச்செல்வம் பெற்றவரென்பார், அஃதன்றியும் இறைநிலையும் உயிர்நிலையும் சிறிதுமுணராத புல்லறிவாண்மையுடையோராயினும் ஓரிடத்தும் ஒருபொழுதும் சிறிதும் பொய்சொல்லாதவரையே அறநூல்கள்பலவற்றையுங் கற்றுணர்ந்த நாவலரென்பா ரென்றவாறு. நன்று - ஆகுபெயர். உற்றுமென்னும் உம்மை எதிர்மறை; உறுது என்பதை விளக்கிற்று. திணை - வாகை. துறை - " கட்டமை யொழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானும் " என்பதனால் இது கட்டமையொழுக்கத்துக்கண்ணுமை.

> ஏதிலார்கூட்டத் தினிதாகியவாடை
> மாதராய்மாறன்மகிழ்துடரிச்—சூதமலர்
> வாளியினுமின்னுயிரைவாட்டியதானீடுகருங்
> காளியுறவாகாதுகாண். (497)

இது சிலேடைவேற்றுப்பொருள்வைப்பு. இரட்டுறமொழிதலென்பதுமிது. ஏதிலார் - அயலானர். கூட்டத்து - புணர்ச்சிக்காலத்து. இனிதாகியவாடை - குளிர்ந்தவாடை. சூதமலர்வாளி - மாமலர்ப்பாணம். வாட்டியது - சுட்டது. கருங்காளி - கரியகாற்றும், கரியபத்திரகாளியும். ஆதலால் இஃது இரட்டுறமொழிதலாயிற்று. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - வாடைக்கு வருந்தல்.

வைவேல்விழியாளைவந்தளித்தவாழ்வெனக்கு
நைவேதுமில்லாநலனளித்த—மெய்வேதப்
பாவினைத்தேர்மாறனருட்பார்வைக்கிலக்கானோர்
தீவினைப்பாலெய்துவரோசென்று. (498)

இது கூடுமியற்கை. வாழ்வு - நல்வினைப்பாலதாகிய தெய்வம். பகுதி - இயற்கை. துறை - தெய்வத்தைமகிழ்தல்.

பாலுஞ்செழுந்தேனும்பாகுங்கடலமிர்து
நாலுந்துணைதுறந்தநன்னுதலார்க்—காலமா
மின்பமாநல்வினைப்பாலீசனருளில்லாதார்க்
கன்பமேதீவினைப்பாலாம். (499)

இது கூடாவகையிற்கூறுதல். பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - செலவழுங்குவித்தல்.

ஏதிலர்தஞ்சொற்போலவின்னுயிரையீன்றவள்சொற்
கோதறவேயுண்ணுங்கொடுமையான்—மாதராய்
வெங்கதிரோன்பாலன்றிவெண்மருந்தினுலியன்ற
திங்களினுந்தோன்றுமோதீ. (500)

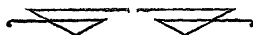
இஃ திருமையினியம்பல். ஏதிலார் - இக்காலத்து அயலவராகியதலைவர். சொல் - நின்னிற்பிரியேன் பிரியி லாற்றேனென்று தலையளியிற்கூறிய கூற்று. பகுதி - இதுவுமது. துறை - செலவுநினைந்திரங்கல்.

தம்முனிலைவிட்டான்றனிமகுடஞ்சூடினா
னம்முனிலைநின்றானரசிழந்தான்—றெம்முனையி
லென்றாலிருவினையுமெங்களிராமன்னினைந்த
தொன்றாவிபரீதமாகும். (501)

தம்முனிலைவிட்டான்............சூடினான் - வீடணன் அரசியல் பெற்றான். தம்முன் - தமையன், அம்முனிலைநின்று னரசிழந்தான் - அந்தத்தமையனிடத்திலே நின்றான் (கும்பகருணன்) அரசுரிமையும் உயிரும் இழந்தான். இது உலகியலுக்கு விபரீதமாதலால் விபரீதத் திசைத்தல். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (௧௨௩)

௩௧-வது வேற்றுப்பொருள்வைப்பு முற்றும்.

௬௫-வது விபாவனையலங்காரம்.

209. மேதகவுலகம்விளம்பியகாரணத்
தாதலைவிலக்குபுவயலொருநெறித்தா
மேதுவிற்றன்மையிற்குறிப்பினெய்தியமா
போதுதல்விபாவனையெனவுரைத்தனரே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே விபாவனையென்னு மலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஒன்றன்வினையுரைக்குங்காற் பெருமைபொருந்த வுலகங்கூறியகாரணத்தா னஃதுண்டாதலையொழித்துப் பிறிதொரு வழியாங் காரணத்தானுக, இயல்பானுக, குறிப்பானுக, உண்டாயமரபு கூறுதல் விபாவனையென்னு மலங்காரமாமெனக்கூறினர் புலவ ரென்றவாறு.

ஆரமிர்தமுண்ணுதடங்காச்சுவைபடைத்த
தோரமுஞ்செய்யாதொழிவிலாப்—பேரின்ப
முற்றதுநங்கோமாறனுய்த்ததிருவாய்மொழிப்பாக்
கற்றுணர்ந்தோர்நாநெஞ்சகம். (502)

இஃ தயற்காரணவிபாவனை. உய்த்தது - பாடித்தந்தது. திணை - பாடாண்சார்ந்தபுறத்திணை. துறை - பனுவல்வாழ்த்து.

மாணீலந்தோயாதுமைந்நிறமேகூர்ந்ததுமெய்ந்
நீணீருஞ்சேறுநிறையாதே—வாணுதாஅல்
கோடார்பொழிற்குடந்தைக்கொற்றமாலுந்தியின்மேல்
வாடாதேநிற்குமரை. (503)

இஃ தியல்புவிபாவனை. மரை - தாமரை. கூர்ந்தது - மிகுந்தது. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (கஉச)

210. வினையெதிர்மறுத்துப்பொருள்புலப்படுத்தலு
நினைவுறுபொதுவகையாணிபம்விலக்கிக்
காரியம்புலப்படுத்தலுமெனக்கழறி
ஞேரிரண்டாகுமுயர்குறிப்பினவே.

(எ - ன்) குறிப்புவிபாவனையின் கூறுபாடுணர் - ற்று.

இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க.

ஆட்டாக்கரும்பினரும்பானமுண்பதைவிட்
டட்டாய்நிதியென்றியக்கியே—பூட்டுருளற்
றோடுதேர்க்கானிடைநின்றேதுளமேயொன்றினைநீ
நாடுதிநின்பின்னெழுகேனன். (504)

இது வினையெதிர்மறுத்துப் பொருள்புலப்படுத்தல்விபாவனை.

(இ - ள்) ஆட்டாக்கரும்பினரும்பானமென்பது தலைவியிதழ்ப் பானம். பூட்டுருளற்றோடுதேர் என்பது கொளுவப்பட்ட வண்டியின்றியும் ஓடுமாபோன்றியங்கும் பேய்த்தேர். இது குறிப்பு. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - பொருள்வயிற்பிரிந்ததலைவன் சுரத்திடைநின்று நெஞ்சோடுநோதல்.

காட்டியகண்டாமேகனுழுந்திறமேது
தோட்டிலஞ்சிமாறன்றுணைப்புயத்தை—வேட்டவர்த
முள்ளந்தளரவதற்குருவிலானுருவங்
கொள்ளுந்திறமிஃதென்கொல். (505)

இது பொதுவகையாற் காரணம்விலக்கிக் காரியம் புலப்படுத்தது.

(இ - ள்) காரிமாறப்பிரான் வகுளமாலிகையணியப்பட்ட திருப்புயங்களிற் காந்தியை யெனக்குக்காட்டி யித்துன்பத்தினை எனக்களித்தகண்கள் அவன் நமதுவீதியையகன்றகாலைத் தோழீ இய்த் திருப்புயங்களை யெமக்குக் காட்டுவாயாகவென் றழுகின்றதென்? இன்னுந் தாங்காட்ட யான்காண்பதல்லது என்றுற்காட்டல் கூடாது; அஃதன்றியும், அத்திருப்புயங்களை விரும்பியவருள்ளம் தளர்வெய்தியதற்கு உருவிழந்தகாமன் உருவங்கொண்டு எனதுமுன்னிற்றற்குக்காரணம் யாதென்றவாறு. இது பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - பவனிகண்டழுங்கல்.

வேரித்திறம்பயிலாமென்கமலத்தேடுளரா
மூரிக்களைவண்டுமொய்த்தார—வாரிக்கு
நாதந்தனிலோதிமமுறங்குநாகையே
வேதந்தொடர்ந்துறைமால்வீடு. (506)

இதனுள் வேரித்திறம்பயிலாமென்கமலம் என்பது தண்ணீர். வடுளராழுரிக்கிளைவண்டு என்பது பூந்தோடுகளைக் குடைந்தறியாத கூட்டவலம்புரி. உளர்தல் - குடைதல். இதுவும் குறிப்பு. இதன் வேறுபாடுங் காண்க. திணை - பாடாண். துறை - நகரவாழ்த்து. ()

௪௦-வது விபாவனை முற்றும்.

௪க-வது ஆர்வமொழியலங்காரம்.

211. விழுமிதினார்வமொழிமிகுத்துரைப்பது
பழிதீரார்வமொழியெனப்பகர்வர்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே ஆர்வமொழியென்னுமலங்கார முணர் - ற்று.

இதன்பொருள் சூத்திரத்தானே விளங்கும்.

ஞானமிலாநாயேற்குநன்குயர்தன்றொண்டனெனும்
வானுயர்தோற்றம்புரந்தவாழ்விற்குத்—தேனுலவுந்
தாதோடுறுமகிழ்த்தார்த்தம்பிராற்கென்பொருட்டால்
யாதோகைம்மாறிங்கினி. (507)

இஃ தார்வமொழி. இதனுள் வானுயர்தோற்றம் - மிகுதியாக வுயர்ந்ததலைமை. என்பொருட்டால் - என்னே. இனியிங்குக்கைம் மாறியாதோ - யான் மேலிவ்வுலகத்துச்செய்யுங்கைம்மா றியாதென் றவாறு; எனவே அதற்குச் சரியாகச்செய்யுங்கைம்மா றில்லையென் பதாம். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

பொன்போற்சுடர்பல்கதிரோனடைத்தமென்போதிருக்கை
நன்போதகற்றுந்திறங்கற்றிடர்நள்ளிருளிடையோர்
மின்போற்றமிவந்தருள்செய்ததாலின்பமெல்லியலா
யென்போற்றவஞ்செய்ததாரருளாளரிபகிரிக்கே. (508)

இதுவுமது. இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க. பகுதி - இரவிற்குறி. துறை - தளர்வகன்றுரைத்தல். (கஉ௬)

௪க-வது ஆர்வமொழி முற்றும்.

௪௨-வது நெடுமொழியலங்காரம்.

212. இகல்புரிந்தொருவனிருநிலத்துந்தனை
நிகரிலையெனமேம்படுத்துதனெடுமொழி.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே நெடுமொழியென்னுமலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) போரைவிரும்பினவொருவன் மண்ணினும் விண்ணினும் தனக்கு ஒருவர் நிகரில்லையெனத் தன்னைத்தான் உயர்த்திக் கூறுதல் நெடுமொழியென்னு மலங்காரமாமென்றவாறு. புரிந்தவொருவன் என்னும் பெயரெச்சவாய்பாட்டீற்றகரம் செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது. தனக்கென்பது தனையென நான்காவது இரண்டாவதாய் மயங்கிற்று.

அரசர்மறவாகத்துதித்தபொன்னை
முரசதிரக்கொண்டிடமால்மோகூர்—வரையயலே
யானைமேல்வந்தாரரம்பையரைவேட்டவரும்
வானையேசார்ந்தார்மடிந்து. (509)

இது நெடுமொழி. தூதாவென்னும் முன்னிலையெழுவா யெச்சம். திணை - காஞ்சி. துறை - மகட்பாற்காஞ்சி.

தானக்கரிமருப்புத்தாழ்வாரத்துணிதுபார்
ஞானத்தவர்புகழ்மாறனைவரைக்—கானத்
துறவரெனுமெம்மிடத்தாமொண்ணுதற்காய்த்தூதா
மறவரிவணேறிவரும். (510)

இது திணை - உழிஞை. துறை - மகண்மறுத்துமொழிதல். இச்செய்யுளிரண்டினும் வரையயலேயெனவும், வரைக்கானத்தெனவும் பகர்ந்தமையால் "பாலை தானே குறிஞ்சியது புறனே" என்றாராகலின், பாலைநிலத்துமறவரெனக் கூறினார். மறவரென்பது மறக்குடியிலேபிறந்தசூத்திரர். "நிகர்த்துமேல் வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி, மகட்பா டஞ்சிய மகட்பா லானும்" என்பதனாலறிக. பாலென்றதனான் முதுகுடிகளேயன்றி அனைநிலைவகையெனப்பட்டார்கண்ணும் இத்துறைநிகழ்தல்கொள்க. (௧௨௭)

௪௨-வது நெடுமொழி முற்றும்.

௪௩-வது பரிவருத்தனையலங்காரம்.

213. உரியதோர்பொருள்கொடுத்தொருபொருள்கோடல்
பரிவருத்தனையெனப்பகர்ந்தனர்புலவர்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே பரிவருத்தனையென்னு மலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) யாதாயினுமொருபொருள் தன்னிடத் துரியதொரு பொருளினைப் பிறிதொருபொருட்குக்கொடுத்துத் தானும் அதனிடத் தோர்பொருளினைக்கோடல் பரிவருத்தனையென்னு மலங்காரமா மென்றுகூறினர் அறிவுடையோ ரென்றவாறு.

நாவலவர்தம்பிரானூவீறன்றேமகிழ்த்தார்
காவலர்க்கும்வாசங்கலந்தளித்து—வாவிப்
பலமலர்வாசங்கவரும்பான்மைத்தேவிண்ணோர்
குலமுதல்வந்தேத்துகுருகூர். (511)

இது பரிவருத்தனை. இதனுள், காவலர்க்கும் என்னும் உம்மை எச்சமாதலால் வாவியின்கண்ணுள்ள மலர்க்கும் அளித்தமையுணர்க. வாவிப்பலமலர்வாசமும் என்னும் உம்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கமையாற் காவிற்பலமலர்வாசமுங் கவருமெனக்கூட்டி விரிக்க. கலத்தல் - பாலும் நீரும்போலக் கலத்தல். அளித்தல் - புரத்தல். கவர்தல் - கொள்ளுதல். விண்ணோர்குல முதல் - தேவர்கூட்டமும் இந்திரனும். விண்ணோர்குலமுதல்வந்தேத்து குருகூர்நாவீறன்வகுள மாலிகை தனதுவாசம்புரந்து அவற்றின்வாசங் கவரும்பான்மைத் தெனக் கூட்டுக.

பண்டாழியிற் றுயின்மாலிமையோரைப்பருவரல்சென்
றண்டாது தன்கைப்பகழியொன்றேகொடுத்தன்புபுறங்
கண்டார்நிருதர்நிறந்திறந்தாவிகணக்கிறந்த
கொண்டானிருதர்குலாந்தகனும்பெயர்கொள்வதற்கே. (512)

இதுவும் பரிவருத்தனை. ஆழியிற்றுயின்மால் - திருப்பாற்கடல் நாதன். அண்டாது - அணுகாது. நிருதர் - மூலபலப்படை. ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. இதன் வேறுபாடுங் காண்க. துறை - வில்வென்றி.

பொன்மாளிகையினில்வெண்பொற்குடங்களானிரவி
தன்மாண்படிவந்தமிபுரந்து—நன்மாமைத்
தாமாயிரம்படிவம்வாங்குந்தகைத்தலரான்
கோமான்விளங்குகுருகூர். (513)

இதுவுமது. இதனுள் வெண்பொற்குடங்களான் என்னும் ஆனுருபு குடங்கடோறுமென்றாயிற்று; என்னை? "தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற், பாற்பட் டொழுகப் பெறின்" என்னுங் குறட்பாவா னறிக. அன்றியும் வழக்கினுள்ளும் ஊரானோர்தேவகுலம், வீட்டாற்குறுணி எனவும் ஆனுருபு இயல்பினுந் திரிபினும் தொறுவின்பொருட்டாய்வழங்குவதறிக. (௧௨அ)

௪௩-வது பரிவருத்தனை முற்றும்.

௪௪-வது காரணமாலையலங்காரம்.

:o:

214. காரணந்தொடர்புறிற்காரணமாலை.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே காரணமாலையாமா றுணர்-ற்று.

இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க.

நன்மாணிடப்பிறவிநல்லறிவிற்கேதுவது
சொன்மாண்பொருளைத்துணிவுறாஉந்—தன்மை
வருவதற்கேயேதுவதுமாசறுமந்தாமந்
தருவதற்கேயேதுவெனுந்தான். (514)

இதனுள், எனுமென்பது என்று உலகங்கூறுமென்பதாம். தான் அசை. நல்லறிவு - உண்மைஞானம். சொன்மாண்பொருள்- சுருதிகூறும் பெருமையையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணன். மாசறுமந் தாமம் - பரமபதம். திணை - வாகை. துறை - பொருளொடுபுணர்தல்; அருளொடுநீங்கலுமாம். (௧௨௯)

௪௪-வது காரணமாலை முற்றும்.

௪௫-வது காரியமாலையலங்காரம்.

:o:

215. காரியந்தொடர்தலுங்காரியமாலை.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே காரியமாலை யுணர் - ற்று.

இதன்பொருள் சூத்திரத்தானே விளங்கும்.

பார்புனலின்காரியநீர்பாவகன்றன்காரியந்தீக்
கூர்பவனன்காரியங்கால்கொம்பனையாய்—பேர்விசும்பின்
காரியமாமேனையவுங்காரணமாயோனருளா
லாரியங்கூறுந்தொடர்பிற்றும். (515)

இது காரியமாலை. இதனுள் ஏனையவுமென்பன அஃறிணைப்பன்மைவாக்கியமாதலாற் பூதாதி மகான் மூலப்பிரகிருதிகளாம். திணை-இதுவுமது. துறையும் அது; பொருளொடுபுணர்தலுள்ளும் இவையிரண்டும் அறத்திற்கேற்ற மெய்ப்பொருளொடுபுணர்தலாம். ஆரியம் - சுருதி மிருதி புராணங்களாம். (௩௩௦)

௪௫-வது காரியமாலை முற்றும்.

௪௬-வது ஏகாவளியலங்காரம்.

(::)

216. ஒருபொருண்முதல்வைத்ததற்குயர்பினையே
தருபொருண்மேல்வைத்ததனொடும்பலசால்
பேற்புடைத்தொடர்படுத்திசைப்பதேகாவளி.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே ஏகாவளியென்னு மலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஒரு முக்கியப்பொருளை முதல்வைத் ததற்கு உயர்பினையேதருவதாகப் பிறிதொருகூட்டத்தினுள் ஒரு முக்கியப்பொருளை யதன்மேல்வைத்து அப்படிப் பலசால்பின் முக்கியப்பொருள்களை யொன்றோடொன் றேற்புடையனவாகத் தொடர்படுத்து முக்கியப்பொருள்பயக்கு முற்றுகவுரைப்பது ஏகாவளியாம் என்றவாறு. ஏகாவளியென்பது பலவளையத்தை யொன்றாக்கப்பட்ட சங்கிலி போலத் தொடர்தலின் அப்பெயர்த்தாயிற்று.

அவையாதல்சான்றோருண்டாயதேசான்றோர்
நவையறுநன்னூலுணர்ந்தோர்நன்னூ—லெல்லையுமா
மொன்றுமதனையுணர்த்தலதுவுந்திருவைக்
குன்றுதேகூடியதாகும். (516)

இது ஏகாவளி. திருவைக் குறையறக்கூடியது ஸ்ரீமந்நாராயண னாகிய பரப்பிரமம். ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. திணையும் துறையும் இதுவுமது. (௧௩௩)

சசுவது ஏகாவளி முற்றும்.

சஎ-வது பிரதீபவலங்காரம்.

(௩௦௩)

217. உவமையைமதியாதுவமேயந்தனைத்
திவ்வியமெனமதிப்பதுபிரதீபம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே பிரதீபமென்னு மலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) உலகத் தியாதாயினும் சுடர்மயமாம் ஒருமுக்கியப் பொருட்கு ஒப்புடையனவாம்பொருளாலெய்துங்காரியத்தை யம்முக் கியப்பொருளான் மிகவுமெய்தப்பெற்றதா யதனைமதித்து நல்லதென வுரைப்பது பிரதீபமென்னு மலங்காரமாம் என்றவாறு. திவ்வியம் - நல்லது.

வேலாவலையம்விளக்கியகவிருளைத்
தோலாதுடற்றுஞ்சுடர்மயமாங்—கோலா
கலத்தமிழ்வேதச்செங்கதிருதிப்பவும்பர்
தலக்கதிரென்வேண்டுமினித்தான். (517)

இது பிரதீபம். இதனுள் வேலாவலையம் என்பது பூமி. அக விருள் - அறியாமை. தோலாது - தோற்பனசெய்யாது. உடற்றும் - களையாநிற்கும். கோலாகலம் - அழகு. தமிழ்வேதச்செங்கதிர் - திருவாய்மொழியைப் பாடித்தந்த காரிமாறப்பிரான். தமிழ்வேத மாகிய கதிரென்னாது செங்கதிரென்றதனால், தமிழ்வேதமாகிய

வோராயிரக்கதிரைப்பரப்பின காரிமாறப்பிரானாகிய செங்கதிரோன் என மாட்டேறில்லாவுருவகவாய்பாட்டான்வந்த பிரதீபமானது காண்க. புறவிருளன்றி அகவிருளையும் தோலாதுடற்றும் என்றதனுன் முக்கியமான சுடர்மயத்தை மிகுத்ததூஉங் காண்க. உம்பர் தலக்கதிர் - ஆதித்தன். என்வேண்டுமினி என்பதனை இனி என் வேண்டுமெனப் பாடமாற்றி மே லென்னகாரியத்திற்குவேண்டு மெனக்கூட்டுக. தான் அசை. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (௧௩௨)

சஎ-வது பிரதீப முற்றும்.

சஅ-வது பிறவணியலங்காரம்.

218. பொன்னினுமணியினும்புனையணியிகழ்தரு
தன்மையிற்பிறவணிசாற்றுதல்பிறவணி.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே பிறவணியென்னு மலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஒருவர்க்குப் பொன்னினாலாதல் மணியினாலாதல் பொற்கொல்லராற்கைபுனையப்பட் டழகுகொடுக்கும் ஆபரணங்களையும் இகழ்ந்திடுந்தன்மைத்தாக அவர்க்கு அழகுகொடுப்பதான பிறவணிகள் புலவராற்கூறப்படுவது பிறவணியென்னு மலங்காரமாமென்றவாறு.

கைக்கணியொன்றீகைகருத்திற்கணிஞான
மெய்ச்செவிகட்கேற்றவணிமேதகுநூ—லுய்த்தறிதல்
சென்னிக்கணிமாறன்சேவடிமேற்கொண்டிறைஞ்சல்
என்னுக்கணிவேறினி. (518)

இது பிறவணி.

(இ - ள்) யாவராயினும் ஒருவர்க்கணியாவது அத்தகடகமும் ஆழியுமன்று ; இல்லெனவிரந்தோர்க் கொன்றீவதேயணி. மனத்திற்கணியாவது மகளிர்தனத்திற் செவ்வியைக் கண்காட்டக்கண்டு

உட்கொள்வதோடும் அவரால்வருஞ் சிற்றின்பத்தைத் தரித்துப் பொசிப்பனபொசித் தின்புறுதலன்று; இப்பொருள் நிலையாதது, இப் பொருள் நிலையிற்று என்றுணர்வதோடும் இது ஆன்மம், இது பிரம மென்றுணர்ந்து அப்பிரமமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன்சோரூபரூப குணங்களைத் தெரிசித்துக்குழையும் உண்மைஞானம். மெய்ச்செவி கட்கணியாவது குண்டலமுதலிய மெய்யணியோடும் பொய்ப்பனுவன் மார்க்கம் உட்கொண்டுகுழைவதன்று; மெய்ப்பனுவல்கூறுந் தத்து வத்திரையங்களை யுட்கொண்டுமகிழ்வதாம். சென்னிக்கணி மயிர் முடியும் மணிமகுடமும் பூமாலையும் முதலியனவன்று; காரிமாறப் பிரான்றிருவடிகளாகிய அரவிந்தத்தைத்தாங்கிவணங்குவதாம். ஆத லால் வே ரூபரணம்வேண்டுமோ என்றவாறு. திணை - வாகை துறை - பொருளொடுபுணர்தல். (௧௩௩)

சஉ-வது பிறவணி முற்றும்

சக-வது முன்னவிலக்கலங்காரம்.

219. மன்னியகுறிப்பின்மாற்றுதருனே
முன்னவிலக்கெனமொழிந்தனர்புலவர்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே முன்னவிலக்கென்னு மலங் கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) மனத்தின்கண் நிலைபெற்ற குறிப்பினுனேவிலக்கு வது முன்னவிலக்கென்னு மலங்காரமா மென்றுகூறினர் அறி வுடையோரென்றவாறு. குறிப்பினுன்மாற்றுதருமெனென்னுது தேற் றேகாரம் புணர்த்தமையாற் கூற்றினுன் மாற்றினும் அவ்வலங்காரமா மெனினும் குறிப்பினுன்மாற்றுதலே பொருட்பொலிவுஞ் செய்யுட் சிறப்பு மென்பதுநோக்கிப் புணர்த்தார்; ஏனையது அத்தன்மைய தன்மையின் இலேசினு னுடம்பட்டாரென்றவாறு. அவை காலம் மூன்றினேடுங்கூட்ட அறுவகைப்படும். அவை முன்னர்க்காட்டு தும். முன்னம் - குறிப்பு. அதனுல்விலக்குதலின் ஈறுகெட்ட வாய்பாட்டாற்கூறினர். விலக்குதல் - மாற்றுதல். (௧௩௪)

220. அதுவே,
இறப்பெதிர்நிகழ்வென்றேத்தியகாலம்
பெறப்பொருள்புலப்படும்பெற்றித்தாகும்.

(எ - ன்) அங்ஙனங் குறிப்பினுங் கூற்றினும்வரும் முன்ன விலக்குக் காலமூன்றுடன்கூட்ட அறுவகைப்படுமென்றூர், அக் காலமூன்றின் பெயரும் முறையும் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) அச்சொல்லப்பட்ட முன்னவிலக்கு இறப் பெதிர் நிகழ்வென் றுலகங்கொண்டாடப்பட்ட காலமூன் றும் பெற் றுப் பொருடோன்றுமிலக்கணத்தையுடைத்தாம் என்றவாறு. இதனுள் நிகழ்வென்றேத்தியகால மென்றதனுல் நிகழ்கால மின்றென்பார் குறிப்பைநீக்கி உண்டென்பார்குறிப்பே யிந்நூலுடையாரும் உடன் பட்டார்

வண்டுலவுந்தண்டுளபமாயோனேயனைத்துயிர்க்கும்வசதியாய
வண்டாண்டபகிரண்டமகத்தடக்குமுழுமுதனீயாயிற்றென்றூற்
பண்டுலகமனைத்தையுமோராயிலெயிற்றுவிடந்தளந்தபான்மையல்லா
துண்டுமிழ்ந்தபடியயல்கண்டிருந்தவராரெவணிருந்தன் றுண்டவாறே

இஃ திறந்தவினைவிலக்கு. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. குருகா மான்மியம்.

போவனிறைவன்பொருட்கெனவேபோமிவடன்
ஞவிதனைமீட்டருள்வசனங்—காவலனே
நற்றுளபத்தார்மாயனுகையின்முன்கற்றறியப்
பெற்றுளதுண்டாமேற்பிரி. (520)

இஃ தெதிர்வினைவிலக்கு. வன்பொருள் - கல்விப்பொருள். வசனம் - மந்திரம். இறை - தலைவன். இவளென்பது இடமயக்கம். கற்றறியப்பெற்றுளதுண்டாமேல் என்பதனுல் வன்பொருள் கல்விப் பொருளாயிற்று. பகுதி - ஓதற்பிரிதல். துறை - செலவழுங்கு வித்தல்.

பூம்புனல்வாயாமொழுகப்பொற்புயமுன்பானணைத்த
தாம்புணைமெய்த்தெய்வதமுன்பாயிருக்கப்—பாம்பணைசேர்
மெய்யமால்வெற்பில்விரைந்துபலிக்கெய்தணங்குன்
பொய்யையார்முன்புரைப்பேன்போய். (521)

இது நிகழ்வினைவிலக்கு. இதனுள் யாமென்பது தோழி தன்னையுந் தலைவியையுங்கூட்டி யுளப்பாட்டுத்தன்மையாற்கூறியது. பொற்புயமுன்பானனைத்ததாம் புனைமெய்த்தெய்வதமென்பது உருவகவுருவகவாய்பாடுவிரவினதாம். எய்துமென்பது எய்தென்று யிற்று. மெய்த்தெய்வதம் எனவே பலிக்கெய்தியது பொய்த்தெய்வமாயிற்று. அணங்கென்பது அண்மைவிளி. திணை - பெருந்திணை. துறை - வெறிவிலக்கல். (௩௩௫)

221. கூர்பொருள்காரணங்காரியங்குணமெனு
மீரிரண்டினும்புணரியற்கையதாகும்.

(எ - ன்) இஃ தவ்வலங்காரத்தின்கூறுபா டுணர் - ற்று.

(இ - ள்) மிகுந்த பொருள்விலக்கும், காரணவிலக்கும், காரியவிலக்கும், குணவிலக்குமென்னும் நான்குவகையானுங் கூடிவரும் இயல்பினையுடைத் தங்ஙனங் காலமூன்றினோடும்பொருந்திவரும் முன்னவிலக்கென்றவாறு.

வெங்கோபமால்யானை விண்பகவேமூலமெனப்
பொங்கோதையைபுணர்ந்ததத்துவனும்புத்தேளிர்
தங்கோனனைத்துருவுந்தானனசாரூப
வெங்கோனவனல்லால்யாரோவிறைநிலையே. (522)

இது பொருள்விலக்கு; குருகாமான்மியம். துறை - கடவுள் வாழ்த்து.

படைக்கின்றசெழுங்கமலத்தயன்றன்வாழ்நாள்
பற்றுவிடப்பகிரண்டபதவிமாந்தி
யுடைக்கின்றபெரும்புனலினகத்தாயாக்கை
யொருங்கிழுந்தேயலகிறந்தவுயிர்கள்யாவும்
புடைக்கின்றபொழுதினகப்படுத்திநாவிப்
புடைக்கனறுற்றுவகைபிற்புறத்தேதமீட்டு
மடைக்கின்றநினதுபெருங்கருணைக்கெந்தா
யவையளித்தகைம்மாறொன்றறிகிலேனே. (523)

இது காரணவிலக்கு. இதனுள், வாழ்நாள் - பிரமகற்பம். பற்றுவிட - கூட. நாவிட்புடைக்கனல் - உதராக்கினி. துற்று வகையின் - உண்ணுதகூறுபாட்டிற்கு. புறத்தே மீட்டுமடைக்கின்றது - திருவுதரத்தைவிட்டுப் புறத்தே ஆன்மகோடிகளை வினைவழியடைத்தல். ஒழிந்தஅகலம் உரையிற்கொள்க. துறை - கடவுள் வாழ்த்து. குருகாமான்மியம்.

போர்செய்யுமுல்லைப்புதுமலர்ச்சிகேள்குறித்த
கார்செய்ததன்றேகயற்கண்ணா—யோர்வகுளத்
தோடுறுந்தார்மாறன்றுடரிமலைச்சந்தனப்பூங்
கோடுழுங்கார்செய்தகுறி. (524)

இது காரியவிலக்கு. கார்செய்ததன்று - கார் பருவமுற்றிச் சுபாவத்தாலேபெய்த மழைத்துளியாங்காரியமல்ல. விளைவெய்தா முன் கொம்புகளுழுதலாற்பெய்த மழைத்துளியின்முல்லைமலர்ந்தது, கயல்போன்ற கண்ணிணையுடையாய்! நின்னறிவோடும் பூசலைச் செய்யாநின்ற முல்லையரும்பு புதிதாகமலர்ந்தமலர்ச்சி நினது தலைவர் குறித்த பருவக்கொண்மூப்பெய்துசெய்தகாரியமல்ல; அழகிய வகுள மாலிகையையுடைய காரிமாறப்பிரான் றுடரிமலையிடத்துச் சந்தனக் கொம்பராலுழப்பட்ட பருவமல்லாக் கார்பெய்துசெய்தகாரியக்குறி யாமென்றவாறு. ஆகையால் நின்வருத்தந்தணிவாயாகவென்பது பயன். பகுதி - வரைபொருட்பிரிதல். துறை - பருவமறைத்தல்.

அங்கண்மாஞாலத்தமைந்தவணுவுடம்பாய்த்
தங்குமணுவாந்தரத்தானைச்—செங்குன்றூர்ச்
சிற்றாயனைநெடுமாலென்றெவனோதிண்ணிதினால்
கற்றார்மொழியுங்கடன். (525)

இது குணவிலக்கு. அணு - உயிர். உடம்பாய் - அணுமயமாகியவுயிர்களுடம்பாய். தங்குதல் - அதனகத்தந்தரியாமியாயிருத்தல். உரனொடும்நூல்கற்றாரென்க. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

ஆடலமைந்துளராமானுலும்புடன்கைக்
கோட்டலமைவிற்குழைதழையே—நேடல்
சினவுவாவென்றேதிருவரங்கர்வெற்பில்
வினவுவார்வேட்டையுமெய்ம்மெய். (526)

என்பது காரணகாரியவிலக்கு; என்னை? வேட்டைகாரணமாகவந்தே னென்பதும், யானையையெய்தேன் எய்தவாளியோடும்போந்ததென் னுங்காரியமும் குறிப்பினுல்விலக்கினமையாற் காரணகாரியவிலக் காயிற்று. ஆடலமைந்துளார் என்பது மனவலியுங் காயவலியு முடையாரென்பதாம்; அன்றி வென்றிநிறைந்துளராமெனினுமாம். அமைவில் - மூங்கிலாற் கைக்கொள்ளுதலாம்வில். குழைதழை - குழையுந்தழை. நேடல் - தேடல். சினவுவா - சினத்தைப்பெருக் கும்யானை. மெய்ம்மெய் என்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பில்வந்த எதிர் மறையடுக்கு. பகுதி - இருவருமுளவழியவன்வரவுணர்தல். துறை - அறிவுநாடல்; நகைத்துரையுமாம். (௨௱௨௰௬)

222. கடுஞ்சொலாசித்லைமையிகழ்ச்சி
யுடன்படன்முயற்சிதுணைசெயலுபாய
மையம்பரவசம்வெகுளியிரங்கல்
கையறலுடன்விரிகாட்சியுமுளவே.

(எ - ன்) இதுவும் அதனையே விரித்துணர் - ற்று.

(இ - ள்) கடுஞ்சொன்முதலாகக் கையறலிறுதியாகக்கூறிய பதின்மூன்றோடும் விரிந்துவருந்தோற்றமுடைத்து அம் முன்ன விலக்கு என்றவாறு. (௨௱௨௰௭)

223. அவற்றுள்,
கடுஞ்சொலின்விலக்குதல்கடுஞ்சொல்விலக்கே.

(எ - ன்) இச் சொல்லப்பட்ட பதின்மூன்றினு ளொன்றற்குக் காரணப்பெய ருணர் - ற்று.

(இ - ள்) அச் சொல்லப்பட்டபதின்மூன்றனுள் வன்சொற் சொல்லிவிலக்குதல் கடுஞ்சொல்விலக்காம் என்றவாறு. (௨௱௨௰௮)

224. ஒழிந்தவுந்தம்பெயருரையிற்கொள்ளும்.

(எ - ன்) ஒழிந்த பன்னிரண்டிற்குங் காரணப்பெயர் தொகுத் துணர் - ற்று.

இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க.

ஊன்சுவைக்கொண்டொன்றனுயிர்க்கிடுக்கண்செய்துழல்வீர்
தேன்சுவைக்கொள்பூந்துளபச்செங்கண்மால்—வான்சுவைமேல்
வைக்கும்புலனுடையோர்மன்னுக்கொடுநரகத்
துய்க்குங்கொடுங்கூற்றொன்றுண்டு. (527)

இது கடுஞ்சொல்விலக்கு. இதனுள் ஒன்றனுயிர்க்கிடுக்கண் செய்தல் - உயிரைக் கூட்டைவிட்டுப்பிரித்து அதனூனையுண்டல். ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. திணை - பாடாண். துறை - வாயுறைவாழ்த்து.

மண்டாரமுழற்கான்மழைதழைகவான்பொருள்வாழ்
வுண்டாகநீகுறித்ததொப்பென்று—லண்டர்
மருந்தேபெறப்புரந்தமால்கடித்தானத்தா
ளிருந்தேதிறந்தேதிதற்கு. (528)

இது வாழ்த்துவிலக்கு; ஆசியெனினும் ஒக்கும். மண்டாரமுழல்- கொழுந்துவிட்டெரியுமழல். குறித்தது - பொருட்பிரிவு; இஃ தாகுபெயர். இருந்தேதிறந்தேதென்பது இருந்ததனால்வரும் பய னேது - இறந்ததனுலுள்ள தாழ்வேதுனக்கென்பதாம். பகுதி - பொருட்பிரிதல். துறை - செலவழுங்குவித்தல்.

உரவுநீர்ஞாலமுணர்ந்தநிலையாமை
கரவிலாநூன்முகத்தாற்கற்று—மாவின்
பிடர்மேற்குனித்தருண்மால்பேரகத்தாய்கற்கப்
படர்மேற்படர்மேற்படும். (529)

இது தலைமைவிலக்கு. உரவுநீர்ஞாலம் - போக்குவரவுசெய்யு நீரையுடைய கடல்சூழ்ந்தஞாலம். ஈண்டு ஞாலமென்பது உயர்ந் தோர். கரவிலாநூல் - உண்மைநூல். கற்கப்படர் - ஓதப்பிரிவா யாக. மேற்படர்மேற்படும் - நீ பிரிந்தபின்னர் இவளிடத்துத் துன் பம்பெருக்குமென்றவாறு. நிலையாமை - யாக்கையும், இளமையும், செல்வமும். பகுதி - ஓதப்பிரிதல். துறை - இதுவுமது.

என்னுயிர்க்குமென்னுயிரோடொன்றாகியவிறைவா
வுன்னியிர்க்குமன்புற்றுரைப்பேன்சொன்—மின்னுயிர்க்குஞ்
சேட்டாழிமால்பிருதிச்செம்பொருளேபொன்னெனநீ
வேட்டாற்செவிக்கினிதாமே. (530)

இஃ திகழ்ச்சிவிலக்கு. என்னுயிரென்றது தலைவியை. உன னுயிரொன்றதுந் தலைவிதன்னை. செம்பொருள் - உண்மைப்பொரு ளாகிய திருமால். பொன்னென - செல்வப்பொருளென் றுட்கொண்டு. வேட்டால் - நீ விரும்பினால். செவிக்கினிதாமே - பிரிவது முறை யன்றென யான்கூறுவது நின்செவிக் கினிமையாய்விரும்புங்கூற் றாகாதென்றவாறு. மின்னுயிர்க்கும் - ஒளியைத்தோற்றுவிக்கும். சேடு - பெருமை. ஆழி - சக்கரம்; அது சேட்டாழியென ஒற்று மிகுந்தது. ஏகாரம் எதிர்மறை. துறை - இதுவுமது.

சுத்தப்பொருட்கேகத்தோகையுநேர்ந்தாள்விசும்பிற்
புத்தப்புதுமதியம்பூணித்தான்—முத்தி
வழிக்கிலக்காமாயோன்வடமதுரைவாழ்பெண்
பழிக்கிலக்கார்மன்னுபகர். (531)

இஃ துடன்படல்விலக்கு. இதனுள், புத்தப்புதுமதியம் என் றது பண்டுகாணாத அழலைப்பரப்பும் மதி. பூணித்தல் - தோற்றுதல். முத்திவழிக்கிலக்காமாயோன் என்பது அரி அயன் அரன் என்னு மூவருள் வீட்டின்பந்தருநெறிக்கு எதிர்நிற்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணன் என்பதாம். பெண்பழிக்கிலக்கார் என்பது நீ பிரிந்தால் இவ ளிறப்பது உண்மையென்றால் இப்பெண்பழிக் கேதுவாவார் யாவ ரென்றவாறு. பகுதியுந் துறையும் இதுவுமது.

முத்திரைக்கைம்மாறன்மொழிந்ததமிழ்வேதப்
புத்தமிர்தையுண்டின்புறுவேனைப்—பத்தர்காள்
வேறுதமிழ்கேட்பிப்பான்வேட்குமனங்கேட்கிலதைச்
சீறுமெனதின்பச்செவி. (532)

இது முயற்சிவிலக்கு. இதனுள், தமிழ்வேதமென்பது வட மொழியாகிய சுருதியென்னும் முதனூலின்வழிவந்த திருவாய் மொழி; எனவே ஆன்மலாபமாகிய முத்தியைத்தருவது திருவாய் மொழியல்லதில்லையாதலாற் பத்தர்காள்! வேறுதமிழ்கேட்பிரல்ல வென்று அவர்முயற்சியைவிலக்குதல் பயன். திணை - பாடாண் சார்ந்தபுறத்திணை. துறை - பனுவல்வாழ்த்து.

வெறுக்கைக்கிறப்பதுவேவேட்டாய்மின்மின்னார்
வெறுக்கைக்கிறப்பதுவேமெய்யா—லொறுக்கைப்

படையாழியான்பார்த்தன்பள்ளியிற்புட்கூறு
திடையாமத்தேர்கடாயேகு. (533)

இது துணைசெயல்விலக்கு. இதனுள் வெறுக்கையென்றது பொன். இறப்பது - பிரிதல். வெறுக்கைக்கிறப்பது - அயலாரேசு கைகேட்டுயிர்விடுதல். பகுதி - பொருட்பிரிதல். துறை-செலவழுங்குவித்தல். துணைசெயல்விலக்காவது அப்பிரிவிற் குடன்பட்டதுணையார்போலக்கூறிவிலக்குவது.

பூண்டநிதிக்கேகப்பொருந்தினையேற்சேய்த்தாகு
மாண்டகைநின்பூந்தாரகன்மார்பங்—காண்டகைக்குக்
கஞ்சனைமுன்வென்றமால்*கார்வானமெல்லியல்கட்
கஞ்சனமொன்றுண்டேலருள். (534)

இஃதுபாயவிலக்கு. உபாயவிலக்காவது விலக்குவதனை ஓருபாயங்கூறிவிலக்குவது. பூண்டநிதி - மனத்தாற்பற்றப்பட்ட பொருள். ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. துறை - இதுவுமது.

ஐயவிலக்கென்பது ஐயுற்றதனைவிலக்குவது :—

கண்ணாகவன்றிக்கயலாகவென்றுகவர்த்
தெண்ணாதவெண்ணியினை மனனே—விண்ணாடெண்
பொற்புடைமால்பாடகத்துப்பூவைமார்மையெழுதுங்
கற்பனையுமுண்டோகயற்கு. (535)

இஃதையவிலக்கு. இதனுள், கண்ணாக கயலாக வென்பது கண்ணாகவேண்டும், கயலாகவேண்டும் என்பனவாம். உண்டோவென்னு மோகாரம் ஒழியிசை. விண்ணாடு - ஆகுபெயர். இது நிச்சயாந்தமென்னுஞ் சந்தயவலங்காரம் முன்னவிலக்கினுள்விரவியதென் றுணர்க. பகுதி - இயற்கை. துறை - தெரிந்துதெளிதல்.

பரவசவிலக்கென்பது தன்வசமல்லாமைகூறிவிலக்குவது :—

ஈண்டுன்குறிப்பிஃதேயென்றூர்பொருளெனுமுன்
மாண்டுய்ந்தவள்போன்மருணீங்கி—மீண்டு
வருநாளின்றேறெனுமான்மையலைத்தீர்த்தாழிப்
பொருநாவாய்மன்னவனேபோ. (536)

* கார்வானம் - தொண்டைநாட்டுத்திருப்பதியுளொன்று.

என்பது பரவசவிலக்கு. இதனுள், மாண்டுய்ந்தவள்போன்மருணீங்கி என்பது நின்பொருட்பிரிவை நீ குறிப்பாலுணர்த்த அப்பிரிவையுள்ளி யிறந்துபிழைத்தவள்போல மருண்டனளாய் நீ தேற்றத் தெருண்டனளா யென்றவாறு. மீண்டுவருநாளின்றே என்பது பொருள்செயன்முற்றி மீண்டுவருநாள் இன்றே என்றவாறு. மையலைத்தீர்த்தென்பது மையலைத்தீர்ப்பது என்வசமன்று உன்வசமென்றவாறு. பகுதி - பொருட்பிரிவு. துறை - செலவழுங்குவித்தல்.

வெகுளிவிலக்கென்பது வெகுளிதோன்றக்கூறி விலக்குவது:—

கோட்டானைமுன்னம்பகர்மாயன்கண்ணங்குடியினிற்பைந்
தோட்டாற்புனைமென்சுரிகுழலாள்சமர்தோட்டிமதன்
பூட்டாடல்வாளிதனக்கிலக்காகப்புவிபுரத்தல்
வேட்டாய்புரவலநின்போற்றுகண்ணர்வேறில்லையே. (537)

இது வெகுளிவிலக்கு. இதனுள், தோட்டாற்புனைமென்சுரிகுழலாள் சமர் தோட்டிமதன்பூட்டாடல்வாளிதனக்கிலக்காகச்சேய்த்தாயநாடுசென்று காக்கவிரும்பினபுரவலனே! நின்னைப்போற்று கண்ணரில்லையென்பதனால் வெகுளிவிலக்காயிற்று. பகுதி - நாடுகாக்கப்பிரிதல். துறை - இதுவுமது.

இரங்கல்விலக்கலென்பது இரங்கல்தோன்றக்கூறிவிலக்கல்:—

பொன்னை விரும்புபுரவலனேமெய்யடியா
ருன்னவருள்புரிமாலூரகத்து—மின்னிறந்தா
லெம்மனை யெங்கென்றகிளிக்கென்னேமற்றேனையன
தம்மனையைக்காட்டியெவன்றான். (538)

என்பது இரங்கல்விலக்கு.

(இ - ள்) இவளைவெறுத்துப் பொருளைவிரும்புங்காவலனே! பிரிந்தகாலத் திவளிறப்ப தொருதலையென்றால் எம்முடைய அன்னை எவ்விடத்தாளென்று என்றேவினையகிளிக்கு யான் வேற்றுக்கிளிகளைவளர்த்த அயலாகிய தாய்மாரை அதற்குக்காட்டியதனால் அதற்குண்டாம்பயன் யாதென்றவாறு. என்னேயென்பது இரக்கம். பகுதி - பொருட்பிரிவு. துறை - இதுவுமது.

கையறல்விலக்கென்பது வேண்டியபொருண்மேன் முயலும் ஒழுக்கமின்மைதோன்றக்கூறிவிலக்கல்:—

சீதரான்பொற்றாளிணையைச்சிந்தித்துரைத்திறைஞ்சா
ராதரித்தமெய்யடியார்க்கன்புறார்—பாதகர்தாந்
தீதுசெயுஞ்சண்டதாண்சென்றணுகும்போதிலதற்
கேதுசெய்வாரென்றறியேனே. (539)

இது கையறல்விலக்கு. ஏதுசெய்வாரென்றது அவன்செய்யும் இயமதண்டத்தைதயனுபவிப்பதல்லால் ஒருசெயலுமில்லையென்பதாம். திணை - பாடாண். துறை - வாயுறைவாழ்த்து. ஆகப் பதின்மூன்று மடைவேவந்தவாறுகாண்க. (௧௩௬)

225. வேற்றுப்பொருள்வைப்பேதுவென்றின்னவை
மேற்றொடர்ந்தியலும்விதியுமிதற்குள.

(எ - ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரம் மேற்கூறிய அலங்காரங்களுடன் விரவிவருமென்ப துணர் - ற்று.

(இ - ள்) வேற்றுப்பொருள்வைப்பும் ஏதுவும் என்றுசொல்லப் பட்ட அவற்றினிடத்துங் கூடிவரும்விதியும் முன்னவிலக்கென்னு மிதற் குளவாமென்றவாறு.

எண்ணிறந்தபல்லாயிரகோடியண்டத்து
மெண்ணிறந்தபல்லாயிரமென்னக்—கண்ணகன்று
மாழியானெய்தாவணுவுண்டேலுண்டுபடைப்
பூழியான்செய்யாவுரு. (540)

இது வேற்றுப்பொருள்வைப்புமுன்னவிலக்கு. இதனுள், கண்ணகன்றும் என்பது கண்ணகன்றாலும் என்பதாம். படைப்பூழியான் - படைக்குந்தொழிலாகிய முறைமையையுடையான்; எனவே பிரமனென்பதாயிற்று. ஒழிந்தனவுந் தாமேவிளங்கும். துறை - கடவுள் வாழ்த்து.

மாதாவினன்மூலைப்பான்மாந்தாததான்மறைநான்
கோதாதுணர்ந்துணர்த்துமுண்மையாற்—றாதாக்க
ளுள்ளுவதெனுருயிரென்றொண்டமிழ்மாறுபாரனென்
றுள்ளுவதேயுண்மையுனே. (541)

இஃ தேதுவிலக்கு. தாதாக்கள் - பெரியோர்கள். உன்னைப் பரனென்றுள்ளுவதே யுண்மையெனக்கூட்டுக. ஒண்டமிழ் - ஒள்ளியதமிழ்; அது திருவாய்மொழி. பரன் - ஸ்ரீமந்நாராயணன்.

மாந்தாததாலும், உண்மையாலும் என்னும் மூன்றுவதனீற்றும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது. ஒண்மையாலென்னும் பாடமோதி ஒள்ளியஞானத்தாலும் என்க. திணை - வாகை. துறை - தாபதவாகை. இன்னவையென்பதனுற் பிறஅலங்காரங்களுடன் கூடிவருவனவும் உள. அவையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (கஉ௦)

௨௪-வது முன்னவிலக்கு முற்றும்.

௫௦-வது அபநுதியலங்காரம்.

——:(o):——

226. குன்றலில்சிறப்பினும்பொருளினுங்குணத்தினு
மொன்றியவுண்மைமறுத்துமற்றென்று
றொருபுகழ்தோன்றவுரைப்பதபநுதி.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே யபநுதியென்னு மலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) குறையாதசிறப்பினதும் பொருளினதுங் குணத்தினதுமாக வொருபொருட்கொன்றிய வுண்மையைமறுத்து அவற்றிற்கெதிராயமற்றொன்றாய்ப் பொருட்குயர்புதோன்றவுரைப்பது அபநுதியென்னுமலங்காரமாம் என்றவாறு.

மெய்த்திரைப்பார்மீதினிவிம்மெல்லியலாள்வேள்கணைதைத்
தெய்த்திருத்தல்கண்டுமிரங்கிலரா—லத்திகிரி
யண்ணலாரும்பேரருளாளரன்றிவர்வன்
கண்ணராமாராயுங்கால். (542)

இது சிறப்பபநுதி. இதன்பொரு ளுரையிற்கொள்க. திணை - பெருந்திணைப்பால். துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

அண்டமாயெண்ணிறந்தவாருயிராயாருயிர்வாழ்
பிண்டமாய்த்தெய்வமெனப்பேருலகங்—கண்டதெல்லாந்
தானுகின்றதனிப்பிரமம்வெஃகாவுள்
யானுதரித்தவிறை. (543)

இது பொருளபநுதி. பேருலகம் - பெருமையையுடையபெரி யோர். ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. தெய்வமெனக் கண்ட தெல்லாந் தானாகிநின்றதனிப்பிரமம் என்பது "அவரவர்தமதமதறி வறிவகைவகை, யவரவரிறையவரெனவடியடைவர்க, ளவரவரிறை யவர்குறைவிலரிறையவ, ரவரவர்விதிவழியடையநின்றனரே" என் பதனாலறிக. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

மாமதுரப்பாகொழுகும்வாய்மையாய்நாவீறர்
தாமுரைத்தபாத்தண்டமிழன்று—பூமடந்தை
மன்னைப்பரவாதவாதியர்வாய்வஞ்சகச்சொற்
றன்னைச்சுடும்வெந்தழல். (544)

இது குணஅபநுதி. பூமடந்தைமன் - திருமகள்காந்தன். திணை- வாகைசார்ந்தபுறத்திணை. துறை - பனுவல்வென்றி. (௧௪௪)

227. இரட்டுறமொழிதலுமெய்தற்பாற்றே.

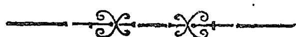
(எ - ன்) இது அவ்வபநுதி சிலேடையினும் விரவிவருமென் கின்றது. இதன்பொருள் வெளிப்படை. இரட்டுறமொழிதலாவது சிலேடை.

யாமின்புறக்கிடையாதென்றுலெழின்மாறர்
தாமமகிழ்மாலைதானன்று—காமவே
ளம்பிற்கிலக்காக்குமாறன்றிவாழ்நாளை
வம்பிற்கிலக்காக்குமால். (545)

இது சிலேடையபநுதி; என்னை? இதனுள், மகிழ்மாலையன்றென் பது விரும்பத்தகு மாலையன்று எனவும், வகுளமாலிகையன்றென வும் வாழ்நாளைவம்பிற்கிலக்காக்கும் என்பது வறிதேகழியும் நாளாக் கும் எனவும், அயலார்கூறும் அலருக்கிலக்காக்கும் எனவும் இரட் டுறக்கொள்ளப்படுதலா லென்றறிக. இலக்காக்குமாதலால் விரும்பப் படுமாலையன்றெனக் கூட்டுக. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - தாமம்பெறாது தளர்ந்துரைத்தல். மொழிதலுமென்றவும் மையால் இறந்தது தழீஇயதோடும் பிறவலங்காரங்களுடன்கூடிவரு வனவுமுள. அவையும் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. (௧௪௫)

௫௦-வது அபநுதி முற்றும்.

ருக-வது நிந்தாத்துதியலங்காரம்.

228. இகழ்வதுபோன்றவியற்கையின்வண்புகழ்
நிகழ்தரவுரைப்பது நிந்தாத்துதியே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே நிந்தாத்துதியென்னுமலங்கார முணர் - ற்று.

இதன்பொருளும் வெளிப்படை.

மாயனயோத்திவருமாயவன்றாதாய்
மேயகவிக்கரசன்மேனுளிற்—றூயதெல்லா
முள்ளடக்குந்தாட்டாமரைக்கையான்முண்டமுனி
யுள்ளடக்கிக்கொள்ளுமுவர். (546)

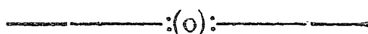
இது நிந்தாத்துதி. இதனுள், கவிக்கரசன் என்றது திருவடி. தாயது - பாய்ந்தது. முண்டமுனி - குறுமுனி. உவர் - கடல். ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. திணை - வாகையைச்சார்ந்தபுறத்திணை. துறை - தூதுவென்றி.

அம்பொன்மணிக்கூடத்தாழியான்பாண்டவர்க்குத்
தம்பமெனவாழ்சகாயனெனல்—பைம்பொன்னும்
விண்ணுடுநூற்றுவர்க்குமேதகுசீரைவருக்கு
மண்ணுடுமாக்கினுன்வந்து. (547)

இதுவுமது. இதனுள், பாண்டவர்க்குத் தம்பமெனவாழ்சகாயனெனலென்பது நூற்றுவரா லவர் நிலைசாயாநின்றகாலத்துச் சாயாது தாங்குவதாகி யவர்க்கொரு பற்றுக்கோடாகிய துணையாவானென்று சொல்லப்படுவதென்றவாறு. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (கசரு)

ருக-வது நிந்தாத்துதி முற்றும்.

ருஉ-வது புகழ்வதினிகழ்தலலங்காரம்.

229. மதித்தொருபொருளினைவழாதுள்ளுறுத்துத்
துதிப்பதுபோன்றிகழ்வது துதிநிந்தை.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே புகழ்வதினிகழ்தலென்னுமலங்கார முணர் - ற்று. புகழ்வதினிகழ்தலெனினும் துதிநிந்தையெனினு மொக்கும்.

(இ - ள்) ஒருபொருளினை வெளிப்படையான் வழுவுதலின்றாக மதித்துப் புகழ்வதுபோலவும் புலவருள்ளத்தாற் குறித்துக்கொள்ளும்படிக் கிகழ்ச்சியாகக்கூறுவது புகழ்வதினிகழ்வதாம் என்றவாறு.

செகுத்தந்தகன்புரத்தேபிலவாழ்நர்செலத்திரளாய்ப்
பகுத்தங்கம்வென்றருள்பாடகத்தாய்மகவைப்பயந்த
முகுத்தம்புகலும்படிக்கெளிதோவென்முதன்மைக்கொப்ப
வகுத்தெங்கையென்றொருமங்கையைக்காட்டியும்வாழ்வித்ததே. ()

இது புகழ்வதினிகழ்தல். செகுத்து-கொன்று. பிலவாழ்நர்-மூலபலப்படை.

(இ - ள்) அந்தகன்புரத்தே பிலவாழ்நர்செலப் படையைத் திரள்திரளாகப் பகுதிப்படுத்திப் போர்வென்றருள் திருப்பாடகத்துப் பாண்டவர்தூதனுவானே! இப்புதல்வனைப்பெற்றமுகுத்த மெனக் களித்தவாழ்வின்பெருமை சொல்லும்படிக்கெளியதொன்றோ? என்றலைமைக்குப்பொருந்துவதாக என்மேல்வைத்த நினதுபுத்தியைப் பரத்தமைசெய்வித்ததோடு மங்கைப்பருவத்தொரு தங்கையையு முண்டாக்கி வாழ்வித்த தென்றவாறு. இதனகத்துப் பாட்டுடைத் தலைவன் கிளவித்தலைவனுனதுங்காண்க. பகுதி - பாத்தையிற்பிரிதல். துறை - புதல்வன்மேல்வைத்து வாயின்மறுத்தல். (கசச)

ருஉ-வது புகழ்வதினிகழ்தன் முற்றும்.

ருங-வது மாறுபடுபுகழ்நிலையலங்காரம்.

———— ————:(o):———— ————

230. உற்றதோர்பொருளினைமறைத்தாறுபழியது
பெற்றிடமற்றொருபொருள்புகழ்பெற்றி
பொற்புடைமாறுபடுபுகழ்நிலையே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே மாறுபடுபுகழ்நிலையலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) கருதியபொருளினைமறைத் தது பழியெய்தும்படிக்குப் பிறிதொருபொருளினை வெளிப்படையாகப் புகழுந்தன்மை பொலிவினையுடைய மாறுபடுபுகழ்நிலையலங்காரமா மென்றவாறு.

பூரித்தெழுந்தபுணர்முலையைப்புல்லிவிடா
வாரித்தரளவடநிரைதாம்—நேரிழாய்
மட்டார்பொழில்வண்பரிசாரமாதவற்காட்
பட்டாதரித்தனவோபண்டு. (549)

இது மாறுபடுபுகழ்நிலை.

(இ - ள்) நேரிழையாய்! இப்புணர்முலையைத்தழுவி யொருபொழுதும்விட்டுநீங்காத நித்திலவடங்கள், மேனாள் வண்பரிசாரமாதவனிடத்து அன்புவைத் தடிமைப்பட்டுப் பெறுதற்கரிய வரம்பெற்றனவோவென்றவாறு; எனவே எனக் கிங்ஙனம் விட்டுநீங்காத முயக்கங்கிடைக்கின்றிலவால் யான் மேனாள் அவனிடத் தன்புவைத்துத் தவஞ்செய்யாமையாலெனக் குறிக்கக்கிடந்தமை காண்க. பகுதி - வரைவுமுடுக்கம். துறை - புணர்ச்சிபெறுதழுங்கல்.

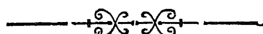
வாவிப்பூம்பள்ளியின்மேல்வைத்தேகியோர்கணத்துண்
மேவிக்கொணர்ந்தவிரைமெய்ச்சேவ—லாவிமகிழ்
வுற்றருத்திநீங்காவுயர்புகழ்மால்கூடலின்முன்
பெற்றதவம்யாதெகினப்பேடு. (550)

இதுவுமது.

(இ - ள்) வாவியிடத்துண்டாய தாமரைப்பூவாயசயனத்தின் கண் பேட்டினைவைத்துப் பிரிந் தொருகணத்தின்கண்ணே நீர்ச்சிறையெய்தியாராய்ந்துகொணர்ந்தவிரையை யுண்மைச்சேவலாகியவன்னந் தனது மனமகிழ்வுற் றதனை யதற்கருத்தி விட்டுநீங்காத, வுயர்ந்த புகழையுடைய மாயோன்கூடலின்கண் எகினப்பேடு முன்னாட்செய்த தவம்யாதோ அறிகிலேனென்றவாறு. எனவே யானும் அதுபோல எனதுகொழுநரோடும் விட்டுநீங்காதிருக்கத் தவஞ்செய்திலேன் எனக் குறிக்கக்கிடந்தமைகாண்க. இது பொருட்பிரிதல். துறை - வரவுதாழ்த்திரங்கல். (௧௪௫)

௫௩-வது மாறுபடுபுகழ்நிலை முற்றும்.

௫௪-வது பரிசங்கையலங்காரம்.

231. ஒருதிணைக்கூட்டத்தொருபொருளுயர்த்தும்
பிரிநிலையதுபீடுடைப்பரிசங்கை.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே பரிசங்கையென்னுமலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) உயர்திணை அஃறிணை யென்னு மிரண்டின்கண் ணொருதிணைக்கண் ணொருகூட்டத் தொருபொருளினைப்பிரித்துயர்த் திக்கூறுவது நிலைபேறுடைய பரிசங்கையா மென்றவாறு.

பதிகளினதிபதியரங்கநன்பதியே
நதிகளினதிபதிபகீரதிநதியே
நிதிகளினதிபதிசங்கநிதியே
யெதிகளினதிபதிபூதூரெதியே. (551)

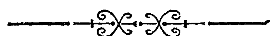
இது பரிசங்கை. இதனுள் அதிபதியென்பது இராசா. நிதி-சங்கநிதி, பதுமநிதி, சிந்தாமணி. எதிகள் - சன்னியாசிகள். பூதூரெதி - எதிராசன். ஏகாரம் - தேற்றம். பா - அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா. திணை - பாடாண். துறை - நகரவாழ்த்து, நதிவாழ்த்து, நிதிவாழ்த்து; "அமரர்கண்முடியு மறுவகையானும்" என்பதனால் முனிவனைவாழ்த்தலுமாம். வாழ்த்தெல்லாம் பாடாணாதலால் இவ் வண்ணங் கூறப்படும். பீடுடைப் பரிசங்கையென்றதனால் தொனியினால் வருவனவுமுள.

முதியநான்மறைமொழிமுதன்மாதவனே
புதியவாயினிமைகூர்புகழ்வனபுகழே
வனிதையாயவணறைகமழ்மலர்மகளே
புனிதமாமுனிவரன்புகழ்ப்பராங்குசனே
மதமிராமாநுசன்மதமே
பதமெனத்தருவதும்பரந்தாமமதே. (552)

இது தொனியோடுகூடிய பரிசங்கை. இறுதியிலும்மையை யெங்குமொட்டுக. பா - நேரிசையாசிரியம். திணை - இதுவுமது. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (௧௪௯)

௫௪-வது பரிசங்கை முற்றும்.

௫௫-வது காவியலிங்கவலங்காரம்.

232. வெளிப்படக்கிளந்ததன் வினை வினைவிளைபய
னொளித்திடவவைகுறித்துறுதொழிலொண்குறிப்
பளித்திடல்காவியலிங்கமென்றூமே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே காவியலிங்கமென்னு மலங்கார முணர் - ற்று.

(இ - ள்) புலவரால் யாப்பினுள் முதலே வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டவினை யாதொன் றவ்வினைக் கெதிர்ப்பட்டதனு லுண்டான வினையு மவ்வினையாலாயகாரியங்களு மெஞ்சிநிற்க வக்காரியங்களைக் குறித்துண்டாயதொழில் கேட்டோ ருள்ளுறுத்திக்கொள்வதாக வொள்ளியகுறிப்பைத்தருவது காவியலிங்கமென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு. காவியம் - கவி. இலிங்கம் - அறிகுறி.

சேதாம்பன்மலர்த்தடஞ்சூழ்சேறைமாயோன்
சிறைக்கருடன்றுணைப்புயத்திற்செகத்தைத்தாய
பாதாரவிந்தமலர்பதித்தகாலைப்
பணைத்தெழலுமனுவெருவிப்பனுவலாய்ந்த
வேதாவைநோக்கினன்றன்குருவைப்பார்த்தான்
விண்ணவர்கோன்புகரினைவீடணனும்பார்த்தான்
மூதாதையொடுமுணர்த்தவுணர்ந்தபின்னர்
முத்தரொடுந்திருவடிக்கீழ்முன்னினரே. (553)

இது காவியலிங்கம். இதனுள் அவ்வாறு நிகழ்ந்தமுறை எங் ஙனேயோவெனின், நன்றுசொன்னாய்! சேறைமாயோன் கருடன் றுணைப்புயத்திற் பாதாரவிந்தமலர்பதித்தகாலையென்பதும், அக்கரு டன் பணைத்தெழலும் என்பதும் வெளிப்படக்கிளந்தவினை. அக் கருடன் சிறகைரயசைத்துச்சண்டவாயுவினையெழுப்ப என்னும் அவ் வினையாலாய வினையும், அச்சண்டவாயுவும் வடவாக்கினியையெழுப் புதலும், மீட்டும் அவ்வாயுத்தானே சமுத்திரங்களிற் சல முவட்டெ டுத்துநிற்குநிலையைவிட்டு வழிந்துபொங்க வெழுப்புதலுமாம் மூவகைத்தாய வினைவிளையபனெஞ்சி யாப்பினுட் கிளக்கப்படா

தொளித்துநின்றன. அவைகுறித்துறுதொழி லொண்குறிப்பினை யளித்திடலாவன - மனு பிரமனைப்பார்த்தான், விண்ணவர்கோன் குருவினைப்பார்த்தான், விடணன் புகரினைப்பார்த்தான் என்பனவாம்; என்னை? அவாந்தரப்பிரளயகாலத்துச் சேடனுஞ்சியிற்றோன்றுங் காலாக்கினியுருத்திரன் சொலியாநின்றனனோ? சண்டவாயுவெழுந்து பருப்பதமுதலாயினவற்றைக் கிளையாநின்றதோ? பிரளயம் வழிச் சேராநின்றதோ? என விளங்கவேணுமென்று மூவருங் கணித முணர்ந்தோர்மூவரையுநோக்கினரென்னு மொள்ளியகுறிப்பினைச் செய்யுள்கேட்டார்க் களிப்பதாம். ஆகையால் அவர்களா லிது சேடனுஞ்சியிற்றோன்றுங் காலாக்கினியுருத்திரனுமன்று சண்டவாயுவுமன்று அவாந்தரப்பிரளயமுமன்று என்று உணர்த்தப்பட்டு உண்மையறிந்து முத்தரோடுங்கூடிக் கருடனி லுலாப்போதலைக்கண்டு திருவடிகளைத் தொழுதனரென்றமையா லவ்வாறுநிகழ்ந்தமைகாண்க. குரு - வியாழம். புகர் - சுக்கிரன். திணை - வாகை. துறை - கணிவன்முல்லை.

௫௫-வது காவியலிங்க முற்றும்.

௫௬-வது பரிகரவலங்காரம்.

233. உரைத்ததுபோன்றுறுதொனிப்பலதொடைமொழி
நிரைப்பனவின்றியுநிபுணர்நுட்பமெனூஉ
வாங்குரைத்ததுமாய்நோக்கமைந்தேது
நீங்கலினிலைமொழிச்சங்கையைவருமொழி
பாங்குறப்பாதுகாத்திடுதிடம்பரிகரம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே பரிகரமென்னுமலங்கார முணர்-ற்று.

(இ-ள்) முன்னருரைத்த காவியலிங்கத்திற் றொனிபோன் மிகவும் அருமையுடன் றொனியுடைப் பலவடிதொடர்ந்த பன்மொழி நிரைத்துக்காட்டுவதின்றியும், பன்மொழிநிரைத்துக்காட்டுவதுளதாயும், கற்றுவல்லோர் நுட்பமென்றுபெயரிட்டு முந்துநூலுட்கூறிய தூஉ மிதுதானேயாய், நோக்கென்னும் இலக்கணத்தோடும் பொருந்தி, யாப்பினுட் காரணம்விட்டுநீங்காத நிலைமொழியினுண்டாய

சங்கையைக் காரியம்விட்டுநீங்காதுவருமொழி யதற்குரிமையெய்தப் பாதுகாக்குந்திடத்தையுடையது பரிகரமென்னு மலங்காரமாமென்ற வாறு. இன்றியுமென்னும் உம்மை எச்சவும்மையாதலால் உளவாயும் என்பதூஉம், ஏது என்பதனுற் காரியமென்பதூஉம் எதிர்மறையாக விரிந்தன. நீங்கலிலென்பது முதனிலைத்தீபகமாகக் காரியத்தின்பின் னருங் கொண்டது. நோக்கென்பது மாத்திரைமுதலாகநிரம்பும் அடிகளாலாய தொடையுடையவாஞ் செய்யுணடந்தவடி யெத்துணைய வாயினும் அவை முடியுங்காறும் வெள்ளைமையும் பிள்ளைமையுமின்றி வந்தவாக்கியங் கேட்டோர் மறித்துநோக்கிப் பயன்கொள்வதோர் கருவியாகிய யாப்புக்கால்; என்னை? "மாத்திரை முதலா வடிநிலை காறு, நோக்குதற் காரண நோக்கெனப் படுமே" என்றாராகலின். அதற்குச்செய்யுள்:—"முல்லை வைந்நுனை தோன்ற வில்லமொடு, பைங் காற் கொன்றை மென்பிணி யவிழ" என்னும் நெடுந்தொகைப்பாட்டி னுள் முல்லையென்பது முதலாகக் கானமென்பதீறாக நாற்சொலிய லான் மரபுவழிப்பட்டனவாயினும் பருவங்காட்டிவற்புறுத்துந்தோழி பருவந்துடங்கியதுணைகாணென்று வற்புறுத்தினுளென்பது நோக்கி யுணரவைத்தானெனவும், "உதுக்காண் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன்" என்னுந்துணையுந் தலைமகனது காதன்மிகுதிகூறி வற் புறுத்தினுளென்பது நோக்கியுணரவைத்தானெனவும், ஒழிந்த அடி நிலைகாறும் பிரிந்தகால மணித்தெனக்கூறி வற்புறுத்தினுளென்பது நோக்கியுணரவைத்தானெனவும் படும்; என்னை? முல்லையென் றுது வைந்நுனையென்றதனுல் அவை யரும்பிய தணித்தென்பது பெறப்பட்டது; சின்னாள்கழியின் வைந்நுனையாகாது மெல்லென்னு மாகலின். ஒழிந்தவும் இவ்வாறே நோக்கியுணர்க. முழுதும் ஈண் டுரைப்பிற் பெருகும். பரியென்பது பாதுகாத்தல். கரம் என்பது திடம்; எனவே பாதுகாக்குந்திடத்தையுடையது பரிகரமென்றாயிற்று. அன்றியுஞ் சங்கையைப் பரிகரிப்பதாற் பரிகாரமென்பதனை விகார வகையாற் பரிகரமென்றாரெனினுமாம்* அற்றேல், காவியலிங்கத் தோடு பரிகரத்திற்கு வேற்றுமையாதோவெனின் காரண காரிய மிரண்டு மெச்சமாய் அவற்றாலாயதொழில்க ளவற்றினையறிவிக்குந்

---

*இவ்வலங்காரப்பெயர்விவரணம் பிரதிகளிலெல்லாமிருந்தபடி பதிக்கப் பட்டது. பின்னதன்பிழையின்மை ஆராயத்தக்கது.

குறியையுடைத்து காவியலிங்கம்; அவையிரண்டும் வெளிப்படையா யும், அவற்றாலாயதொழில்கள் பிறவற்றையறிவிப்பன பரிகரமாம்; இவை தம்முள் வேற்றுமையென்றறிக.

அடைக்கலமென்பவர்க்கருள்சீரரங்கத்தெம்மா
னுடனுவாவினைக்கடவநிழலைக்காய்கட்
கடைக்கனல்வேலையைவளைப்பக்கன்னதாளக்
கடுவளிவெற்பினைக்கிளைப்பக்கரடதான
மடைக்கலுழிதிசைகிளைப்பவிலங்கைவேந்தன்
வானவர்கோன்மனுப்புகர்பொன்மறையோற்சார
நடைக்கணிதமுணர்த்தவுணர்ந்தனராய்முந்நீர்
நானிலத்தோரெனமனத்துணடுக்கற்றாரே. (554)

இது பரிகரம். இதனுள், காரண காரிய மிரண்டும் வெளிப்படை யாயும் பிறிதோர்பொருளை யறிவித்ததெங்ஙனேயோவெனின், நிழ லைக்காய் கட்கடைக்கனல் வேலையைவளைப்ப, கன்னதாளக்கடுவளி வெற்பினைக்கிளைப்ப, கரடதானமடைக்கலுழி திசைகிளைப்பவென் பன மூவகைப்பட்ட காரணகாரியங்கள்; அவை பிறபொருளைக் குறிக் கொள்ளும்படி அறிவித்ததாவன:—முன்னங்கூறினபடியே அவாந் தரப்பிரளயகாலத்துச் சேடனுசியிற் சுவாசத்திற்றோன்றிய காலாக் கினியுருத்திரன்முதலாய மூன்றுமெழுந்ததோவென விளங்கச்சார்ந் தாரென வுட்கொள்ளும்படிக்குப் பிறவற்றையறிவித்தவாறுகாண்க. வளைப்பவென்பது வளைத்தெரிப்பவென்பதாம். ஒழிந்த அகல முறை யிற்கொள்க. ஆதலாற் காவியலிங்கம் அருமைத்தொனியுடைத் தென்பதாயிற்று. (கசஅ)

234. அதுவே,

குறிப்பினுந்தொழிலினுந்தமிகுறிக்கொளலாய்
வெளிப்படலொடும்விரவியும்வரும்வகைத்தே.

(எ - ன்) மேலைச்சூத்திரத்துள், "நட்பமெனாஅ, வாங்குரைத் தத்துமாய் நோக்கமைந்" தென்றார், அவை யிவையென்பதுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அச்சொல்லப்பட்டபரிகரம் முந்துநூலாசிரியர் நட்பமெனப்பகுத்துத் தம்மாற் புணர்க்கப்பட்டநூலகத் ததற் கொருவருள்ளக்குறிப்பினாலுந் தொழிலினாலுங் குறிப்பாதல் தொழி

லாதல் குறிக்கொள்ளவருமென்றார், அவ்வாறே பல தொடைமொழி யுரையாது நிலைமொழித்தொடரொன்றால் வருமொழித்தொட ரொன்றினோடு நோக்கமைந்து அவை தமிதமி குறிப்பிற்கொளவருத லோடுங் குறிப்பும் வினையும் ஒருசெய்யுளகத்து விரவியுநின் றுணர்த் துங்கூறுபாடுமுடைத்தென்றவாறு.

வடிக்குஞ்சுடரிலைவேலண்ணலேகைவறியருயிர்
பிடிக்கும்பொருட்குப்பிரிவதுறீ இயைவர்பேரஞர்வென்
றிடிக்குந்திரைத்திருமாலிந்தளூர்த்திரையெற்றுகரைத்
துடிக்குங்கயலையுநீரையுநோக்கினள்சோர்குழலே. (555)

இது குறிப்பு ; என்னை? நீ பொருண்மேற்பிரிவதை யானு ணர்த்த வுணர்வுற்றுத் திரையெற்றியகாலத்துக் கரையிற்கிடந்து துடிக்கும் நீரைவிட்டுநீங்கிய கெண்டை பிழைக்குமெனிற் றலைவர் நீங்கியகாலத்துத் தனதுயிர்பிழைக்குமென நோக்கியதெனத் தலை மகள்குறித்தகுறிப்பினைக் குறிப்பிற்கொளவந்ததென்றுணர்க. நீ யென்பதும் யானென்பதும் சொல்லெச்சம். கைவறியர் - பொரு ளில்லாதார். உயிர்பிடிக்கும்பொருள் - சீவனைப் பிழைப்பிக்கும் பொருள். ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. பகுதி - பொருட் பிரிவு. துறை - பிரிவுகேட் டழுங்கல்.

பரலாய்வழங்குமழைநீரியாவையும்பையுளெய்த
வரலால்வரையைக்குடைகொண்டமால்வல்லைவாழிறைவா
குரலாய்வரிவண்டுகிண்டாக்குமுதக்கொழுநனைமென்
விரலால்விரித்திளமாம்பொழில்வீசினண்மெல்லியலே. (556)

இது தொழில்; என்னை? குரலென்பதோரிசையைக் காலத்திற் கேற்ப வாராய்ந்தெழுப்பும் பாட்டையுடைய வண்டுமலர்த்தப்படாத வாம்பலின் கொழுவியமுகையை மெல்லியவிரலான் மலர்த்தி மாஞ் சோலையினிடத்தே யெறிந்தாளெனவே யாம்பன்மலரு மிரவின்கண் மாம்பொழிலின்கண் வருவானாகவெனத் தொழிலா னிரவிற்குறிக்கு நேர்ந்துரைத்தாளென்பது அறிவித்ததா லென்றறிக. பையுள் - துன்பம். குரல் - குரலென்பதோ ரிசை. ஒழிந்த அகல முரையிற் கொள்க. பகுதி - இரவிற்குறி. துறை - இரவிற்குறிக்கிடங்கூறல்.

காலையிலெழுகதிரவன்குடகடற்புகு
மாலையிற்கடைநாளினைவழிப்படுத்தி
யிடைநாளின்றுவேமுறவருதலு
முதனாளெதிர்கொளுமுழுநிலாமுன்றிற்
சதுமறைப்பொருளாற்றமிழ்மறைகொழித்துரை
மதுவிரிமகிழ்த்தார்மாறர்வண்குருகூர்க்
கற்பனைகடைப்பிடித்தற்புடைமகளிர்
பற்பலர்புகழ்பொறைப்பைந்தொடிநமதில்
லறங்காவலனையகற்றுபு
புறங்காவலனுக்குதல்புன்மைத்தே. (557)

இதுவும் பரிகரம். இதனுள், கடைநாளென்ற திரேவதியை. இடைநாளின்று என்பது துன்பமுறுநாளில்லையாக. முதனாள் - அச்சுவதி. கடைநாளினை வழிப்படுத்தினது - கடத்தினது. எதிர்கொள்ளுதல் - வழிபடுதல். கடைநாளினைக்கடத்தி இடையுநாளின்றித் தன்னிடத்தின்பமுறவருதலு முதனாளுடாதெதிர்கொள்ளுமுழுநிலாவெறிக்குமுன்றிலெனவே நீயும், பரத்தையர்பலரையுந் தோய்ந்து பன்னாட்கழிந் திறுதியில் இற்பரத்தையிடத்திற்றங்கி யவளையுநீங்கி நின்னில்லின்கண்வந்த இல்லறக்கிழவனைத் துன்புறுத்தி நமது கடைகாவலனுக்காது வாயினோர்ந் தகங்காவலனுக்குவதே நினது பொறையுடைக்கற்பிற்குரியதொழில், எனதுள்ளக்குறிப்புமஃதேயென நோக்குறக்கூறினளாகலிற் கூற்றுங் குறிப்பும் விரவிய பரிகாம். பகுதி - பரத்தையிற்பிரிதல். துறை - மதிநிலையுரைத்து வாயினோர்வித்தல்.

புன்னைப்பொதும்பர்ப்புதுவதுவாகப்புணர்நா
ளுன்னைப்பிரியேமெனவுரைத்தா—ரென்னப்ப
னாகவரையாரென்றுனடுகாத்தற்பொருட்டா
லேகவரையாரைவெறுத்தென். (558)

இதுவும் பரிகரம்; என்னை? நாகவரையாரென்றுற் பிரியேமென்ற வரும் பிரிவரென்றதற்குத் தொனி யதனகத்துக்காணப்படும். அஃதாவது நாகத்திற்கு நாக்கிரட்டையாதலில் இவரும் நாவிரண்டுகூறுவரென்று இயற்பழித்ததாம். பகுதி - நாடுகாவற்பிரிதல். துறை - தோழியியற்பழித்துரைத்தல்.

காதலென் றறிவைக்கவற் றிருணிலையையும்
போதெனப்புறவிருடதிழைநிலையையுந்
தூதுசென் றனமேதுதித் துநீயுரைத் தி
மூதுணர்வெ னுமுழுமதியுடன்
மாதர்கூர்முகமதிமகிழ்மார்பினர்க்கே. (559)

இதுவும் பரிகரம். இதனுள், போதெனப் புறவிரு டதிழை யென்பதனால் அறிவைக்கவற் றகவிருளையுமெனக் கூட்டியுரைத்துக் கொள்க. இது பெண்பாற்கூற் றுப்பெருந் திணை. துறை - தூதொருப் படுத்தல்.

. தாதிவர் தளிநறைததும்புபொற் றாமரை
மாதுறை திருமறுமார்பினன ரங்கனைப்
புனல்படிந்தீர்ந்தண் பூம்புன லூரன்
றன துணர்வுறவருச்சனை புரிசால்பினிற்
கருணைமுக்கனிபயில்காமர்பாலடிசில்
பொருவருநளபாகத்தவாய்ப்பொலிதரப்
பொற்கலத் தருத்தியபுனிதநன்சேட
மிற்செறிவிருந் திஞேடிருந் தினிதருந்திப்
பொலந்துகிலரையுட இப்புனைமலர்புனைந் திம
சலந்தனிற்குழைத்தசெஞ்சாந்தமும்புழுகு
மான்மதக்குழம்பின்மார்புறமெழுகிக்
கானமர்பஞ்சவாசமுங்கவுட்கொண்
டுமிழ்தருகாலையின்மாலைவந் துறுதலு
மமிழ்தெனுமின்னிசைக்காகரமாகிய
மாடகயாழ்தமீஇவார்தலாதியதொழிற்
பாடலைமடவர லுடன்பயின் றிடலு
மொன்றியவேட்கையூர்தரவெழுந்தொருசிறை
மன்றன்மாதுளமலர்மணங்கொளமடந்தையுந்
தொண்டையங்கனியினைத்தூ துளங்கனியில்வைத்
துண்கவென் றுறுகிளிக்கூட்டினளாகி
யென்றூழ் நுழையாவிருண்மாச்சிறையுட்
பாடமைசேக்கைப்பள்ளியுளாக

வாடவன்றொடர்வுழித்தொடர்பவரயலெழ
விடுஞ்சுடர்நாகவிழுமணிநாயகக்
கொடும்பூண் மருங்குதாழ்கொம்பரிஞற்றிக்
குரவையாடலிற்கோவலர்க்கிறைவனைப்
பரவுதற்கெழுகெனப்பாங்கரிற்செறியக்
கதிர்வளைத்தடக்கையுங்கடகத்தடக்கையுந்
தழுவலும்பானந்தலைதடுமாற
வேரிவான்றேன்மெய்யுயிரொன்றிய
வீறில்பேரின்பத்தின்றியமையா
நாணுநிறையுநனிதுறந்தனபோற்
பூணுந்துகிலும்புறம்போமொழுக்கிற்
றுணைமுலைமுகத்தினுந்தோளினுந்துயின்றுங்
கிறந்தவர்பிறந்ததொன்றெனத்துயினீத்தெழ
நீத்தநுண் ணுணர்வுதன்னிலையிற்றோன்றலும்
புனிதமுற்றனராய்ப்புகுமுகம்புரிதலிற்
குறிப்பிற்குறிப்புணர்கொள்கையிற்கோதாய்
மறித்துனக்கிணையெவரெனவாழ்த்தியதொடு
மூழ்வினையினைக்குறித்துவப்பின்
வாழியென்றுரைத்ததென்ஞான்றும்வாழியவே. (560)

இதுவும் பரிகாரம். என்னை? ஒன்றியவேட்கை மாதுளமலர்மணங் கொள என்றமையானும், மடந்தையும் உண்கவென்று கிளிக்கூட்டினளாகி என்றமையானும், மாலைவந்துறுதலும் மணமகன் புணர்ச்சி மேல்வேட்கையனுகி முதலே யதரபானத்தின்மேன் மனம்வைத்த குறிப்பினை யவள் குறிக்கொள்வதற்கும், அங்ஙனங் குறிக்கொண்ட தலைமகளுந் தனக்கும் அதுவே குறிப்பென்பதனைத் தலைமகனுங் குறிக்கொள்வதற்கும், கொவ்வைக்கனியினைத் தாதுளங்கனியினை யொத்த தனது அதரத்தில்வைத்து வருகவென முன்கையில்வருங் கிளிக்கூட்டினமையானும், அன்றியும் என்றாழின்கிரணங்களுழைந் தறியா விருண்மரக்கா மாலைக்காலமாதலின் மிகவு மிருளுமாகலின் அவ்விருணீங்கப் புணர்ச்சிக்காலத்து மார்பிற்பூணுறீஇ நோமெனக் கழித்த நாகமீன்ற மாணிக்கநாயகப்பதக்கத்தை நித்திரைக்கியற்றிய சயனத்தில்வையாது மருங்குதாழ்ந்தகொம்பரிஞற்றி என்றமை

யானு முணர்க. இவர்தல் - பரத்தல். தளித்தல் - துளித்தல். ஈர்ந்தண்பூம்புனல் - மிகவுங்குளிர்ந்த பூவோடுங்கூடியபுனல், தன துணர்வுற - தனதான்மஞானம் அரங்கநாதன் றிருவடிகளிலே பொருந்த. அருச்சனைபுரிசால்பினில் - பூசனைபுரியுஞ்சோடசவுப சாரத்தின் அமைதியோடும். கருனை - பொரிக்கறி. முக்கனி - வாழை பலா மா வென்னும் முக்கனி. பொருவரும் - ஒப்பற்றவா கும். இற்செறிவிருந்திரேடிருந்தினிதருந்தி - தமரோடுந் தின நிலைக்களமாகிய அவரோடும் உண்பதோடும் புதுவதாக இல்லின்கண் வரும் விருந்திரேடு மனமகிழ்ந் தமிர் திருந் தினிதாகத் துய்த்து. இமசலம் - பனிநீர். பஞ்சவாசம் - தக்கோலம், ஏலம், இலவங்கம், சாதிக்காய், கர்ப்பூரம். உமிழ்தருகாலே - தம்பர்போட்டகாலே. வார்த லாதியதொழில்-வார்தன்முதற் பட்டடையீறாயதொழில்க ளெட்டின். மாடகயாழ் - முறுக்காணியையுடையயாழ். ஒன்றியவேட்கை - இரு வர்க்கும் ஒருதன்மைத்தாகியவேட்கை. ஊர்தர - மிகுதலால். ஈறில் பேரின்பம் - புணருந்தோறும் புணருந்தோறுந் தெவிட்டாது புது வதுபுதுவதாம் பேரின்பம். நீத்தநுண் ணுர்வுதன்னிலையிற்றூன்ற லும் - புணர்ச்சிக்காலத்து நனவுகனவாகநீங்கின இருவரறிவும் பண் டுபோல் நனவானகாலத்தில். புனிதமுற்றனராய் - பவித்திரம்பெற நீராடியபின்னரும். புகுமுகம்புரிதலின் - அப்பவித்திரமெய்தியபின் னருந் தலைமகன் விரும்பிநோக்கியநோக்கத்தைத் தலைமகளும் விரும்பி நோக்கியிருந்தகாலத்து. குறிப்பிற்குறிப்புணர் கொள்கையிற் கோ தாய்-உன துள்ளக்குறிப்பால் எனதுள்ளக்குறிப்பினைத்தெளியப்பட்ட விருப்பத்தையுடையகோதையே. மறித்துனக்கிணையெவரெனவாழ்த் தியதொடும் - நினக்கு நீயே இணையென வாழ்த்தியதோடும். ஊழ் வினையினைக்குறித்துவப்பின், வாழியென்றுரைத்த தெஞ்ஞான்றும் வாழியவே-இறைவனே நீயும் ஊழ்வினையாகிய தெய்வத்தை வாழ்த் தியவாழ்த்தும் எக்காலத்தும் வாழக்கடவதென்றவாறு. ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. கைகோள் - கற்பு. பகுதி - இல்வாழ்க்கை. துறை - புணர்ந்துடனயந்தபுரவலன்செய்கையை யுணர்ந்தெதிர் பாங்கி யுவகையின்வாழ்த்தல். (௧௪௧)

ருக-வது பரிகர முற்றும்.

௫௭-வது உறுசுவையலங்காரம்.

:o:

235. பண்புடைச்சுவைபலபகர்ந்தவற்றினுளோ
ரொண்சுவையினைமிகுத்துரைப்பதுறுசுவை.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே உறுசுவையென்னும் அலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) உலகத்துள்ள பலபண்புடை மதுரமாகியவற்றை யொன்றினுக்கொன் றுயர்வுடையனவாக அடைவே எண்ணி, ஈற்றில் ஒரு முக்கியமானமதுரத்தை யெண்ணியயாவையினும் மிகுந்தமதுரமுடைத்தெனக்கூறுவது உறுசுவையென்னும் அலங்காரமாமென்றவாறு. வடநூலார் சாரமென்பதுமிது.

நால்வகைத்தாய்த்தோற்றநயந்தபூந்தேன்சுவையிற்
சால்புடைத்தாமுக்கனியுட் சார்சுவையின்ஞாலமெலா
மிக்கதெனுமான்பாலுள்வீழ்சுவையினும்விரும்பத்
தக்கதெனும்பஞ்சதாரையினிலக்கடல்வாய்த்
தோற்றமுறும்புத்தேளிர்துப்புரவாங்தெள்ளமிர்தி
னேற்றமுறுமின்சுவைத்தாமீதென்னுந்தேற்றமதாங்
கற்றவர்கொளுவீறன்காரிதருமாறன்
சொற்றமிழ்ப்பாநல்குஞ்சுவை. (561)

இதனுள் அவ்வாறுவந்தமைகாண்க. இஃது தெட்டடியான்வந்த பஃறொடைவெண்பா. (௧௫௦)

௫௭-வது உறுசுவை முற்றும்.

௫௮-வது விநோத்தியலங்காரம்.

:o:

236. முதன்மையதாமொருமுக்கியம்பிறிதொரு
திதமுறுமுக்கியத்துடன்சேராதெனில்
விதமுறமுக்கியமன்றெனல்விநோத்தி.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே விநோத்தியென்னும் அலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) யாதாயினுந் தலைமையதா மொருமுக்கியப்பொருள் உண்மையாகிய பிறிதொருமுக்கியப்பொருளோடும் பொருந்தாதெனின் முக்கிய மல்லவென்று வேறுபடுத்திச்சொல்லுவது விநோத்தியென்னும் அலங்காரமாமென்றவாறு.

சொல்லாற்பொருளாற்சுவைபெற்றலங்கார
மெல்லாமிழுக்கின்றியன்றாலும்—புல்லாணி
மன்னிலங்கும்பேரூர்வளம்பரவாப்பாவினையே
நன்னிலங்கைக்கொள்ளாநயந்து. (562)

இது விநோத்தி. நன்னிலம் என்பது நல்லபூமியின்கண் ணுள்ள பெரியோர். சுவைபெறுதல் - இனிமையுடையவாதல். இழுக்கின்றியன்றாலும் என்பது வழுவின்றிநடந்தாலும் என்றவாறு. கைக்கொள்ளா - அதனை ஒருபொருளாகக்கொள்ளா. புல்லாணிமன் - தெய்வச்சிலைப்பெருமாள். பேரூர் - பரமபதம். சொல்லினாலும் பொருளினாலும் இனிமையுடைத்தாய் எப்பெற்றிப்பட்ட அலங்காரங்களும் இழுக்குதலின்றிநடைபெற்ற யாப்பெனினும் அதுவும் பரமபதத்தையே வாழ்த்தும் யாப்பெனிற் கைக்கொள்வதேயன்றிப் பிறிதொருபொருளைவாழ்த்தினகாலத்துப் பெரியோர் அதனைக் கைக்கொள்ளாரெனமுடிக்க. திணை - பொதுவியல். துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி. மெய்ப்பொருளைப்பரவுவார் இவ்வுலகிற் பிறப்பதுமின்றி வீட்டின்ப மெய்துவர், பிறபொருளைப்பாடுவோர் இவ்வுலகிற் பிறந்தும் இறந்தும் உழலும் நிலையாமையையெய்துவர், என்பது இதன்பயன். (கரு௧)

ருஅ-வது விநோத்தி முற்றும்.

ருக-வது சமுச்சயவலங்காரம்.

237. ஒன்றினுக்கின்பமுந்துன்பமும்பலபல
வொன்றியதாகவுரைப்பதுஞ்சமுச்சயம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே சமுச்சயமென்னும் அலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஒருபொருட் கின்பமாதல் துன்பமாதலுற்றதை யொன்றொன்றுயேகூறாது பலவாகக்கூறுவதுஞ் சமுச்சயமாமென்ற வாறு.

கடிதுமலர்ப்பாணங்கடிததனிற்றென்றல்
கொடிதுமதிவேயுங்கொடிதாற்—படிதழைக்கத்
தோற்றியபாமாறன்றுடரியின்மானின்னுயிரைப்
போற்றுவதார்மன்னுபுகல். (563)

இதனுள், துன்பஞ்செய்வதை யொன்றாயேகூறாது பலவாகவே திரட்டிக்கூறியவாறு காண்க. இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க. பகுதி - பொருட்பிரிவு. துறை - ஆற்றாமைகூறல். மேலே "உரைப் பதுஞ்சமுச்சய"மென்ற வும்மையா லின்பமுந் துன்பமும் இருவயிற் பிறந்ததாகக் கூறுவனவும் சமுச்சயமாமென்றவாறு.

காரிதருமாறன்காசினிமீதேயுதிப்ப
வாரியர்மெய்பூரித்தகமகிழ்ந்து—பேரின்ப
முள்ளத்துடிக்குமுறுவலத்தோள்வாதியர்மெய்
துள்ளத்துடித்ததிடத்தோள். (564)

இஃ தின்பமுந் துன்பமும் இருவயிற் பலவாய்ப்பிறந்தசமுச்சயம். திணை - பாடாண். துறை - அறுமுறைவாழ்த்தினுள் அடங்கும்.

ஆசுரியர்கோத்திரத்துளாதிபனுலாய்ந்தமதந்
தேசுறலாலேகதண்டர்செப்புமதம்—பாசுபதர்
வல்வாய்மதமருகர்வாய்மதம்வேதாந்திமத
மெல்லாமொளிமட்கின. (565)

இதுவுமது. திணை - வாகை. துறை..........இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க. ஆசுரியர்கோத்திரத்துளாதிபன் - எம்பெருமானார். இன்னும் அவ்விலேசானே இன்பமாதல் துன்பமாதல் ஒருவர் பால் இருவயிற்றோன்றும் இரண்டாஞ்சமுச்சயமு முள.

உத்தமப்பேரின்பமுணர்த்துந்தமிழ்மறைப்பா
வித்தகத்தாற்றந்தவிதிகிளைந்து—முத்தி

யளிக்குமகிழ்மாறனருண்முகத்தைக்கண்டு
போலவுமென்கண். (566)

இஃ திரண்டாஞ்சமுச்சயம். இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க. திணை - பாடாண். துறை - அறுமுறைவாழ்த்தினுள் அடங்கும். ()

௫௩-வது சமுச்சய முற்றும்.

௬௦-வது உதாத்தவலங்காரம்.

———:(o):———

238. உயர்வறவுயர்ந்ததைவியந்துரைக்குமதே
மயர்வறவுதாத்தமெனவகுத்தனரே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே உதாத்தம் என்னும் அலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) யாதாயினும் உலகிற் றனக் கிணையில்லாதுயர்ந்த பொருளை யுயர்த்தியுரைப்பதே மயக்கமற உதாத்தமென்னும் அலங்காரமாமென்றுகூறுவர் புலவரென்றவாறு. உயர்ந்ததை வியந்துரைப்பதேயெனத் தேற்றேகாரம்புணர்த்தமையான் உயராததை வியந்துரைப்பது அதிசயமாமெனக்கொள்க. (௧௫௩)

239. அதுவே,
பொருள்கொடைகாந்திபொற்புறுகற்பே
பெருவிறல்செல்வமென்பவற்றொடும்பெருகும்.

(எ - ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தை வகுத்து விரித்துணர்-ற்று. இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க. (௧௫௪)

240. அவற்றுள்,
பொருளினைமிகுத்துரைப்பதுபொருண்மிகுதி.

(எ - ன்) பொருண்மிகுதியை யுணர் - ற்று. உதாத்தமெனினும் மிகுதியெனினும் ஒக்கும். இதன்பொருளும் உரையிற்கொள்க.

எழுறமன்னுயிரெதுபெறற்குரித்தோ
தாமரைப்பொகுட்டிற்சதுமுகனியற்று
நால்வகைத்தோற்றத்தெழுபிறப்பவற்றுட்
சால்புறுதக்கனதகாதனவறியா
வோரறிவுடைப்புன்முதலியவுயிரல
வீரறிவுடைநந்தினமுதலியவல
மூன்றறிவுடைச்சிதன்முதலியவுயிரல
நான்கறிவுடைநண்டாதியபிறப்பல
வையறிவுடைமாவாதியதாமல
மெய்யறிவெனவேவிதிவிலக்கறிவா
ஞாறிவுடைத்தாமரும்பெறன்மக்கட்
பேறதுகிடைத்தபெருமையிற்சிறந்தும்
பிரமனைப்பயந்தபிரமமென்றறிந்து
மரணிரப்பொழித்தவடிகளென்றறிந்து
மேவலிற்படைத்தடுமிருவருளன்றியுங்
காவலிங்கெனதெனக்கருணையுற்றெடுப்பா
னனந்தயோனியினனுத்தொறுமனுவாய்
நனந்தலைவியாத்திநயந்தனையறிந்து
மூலமென்றுரைத்தமொழியடங்காமுனத்
தோலிடர்கடிந்தசோதியென்றறிந்தும்
பொருளுரைதனதுபுன்பெயரெனப்புவிமேன்
மருளுரைநடாத்தியமாழையன்மகவுட
னிங்குளோனென்றெற்றியதூணத்
தங்குளனாகியடுந்திறலறிந்து
மாவலிமுன்பொருமாண்குறளாகிமண்
மூவடிவாங்கிமுழுதுலகையுமிரு
சேவடியிற்றுய்ச்சேணுறநிமிர்ந்து
குறைதருகெனவவன்கொற்றம்வாங்கிச்
சிறையினிலிருத்தியசெம்மலென்றறிந்துந்
தீதறுமுனிவனிற்றிருநகர்ச்செல்வுழிக்
கோதமன்மானினிகொண்டகற்படிவ
மாதியிற்பொலங்கழலணிபெறவனைகழற்

போதினன்பூழியிற்போக்கியதறிந்து
மிருபதுகரத்தினுமேதிபற்றினனுய்ப்
பொருவலிநிருதனைப்பொருதுகொன்றதற்பின்
றெய்வக்கற்புடைத்திருவொடும்பரதனன்
றுய்தற்கெய்தியவொருவனென்றறிந்து
மின்னுச்சொற்கிளைத்திளிவரலெய்தத்
தன்னுண்டகைமைதலைப்படப்பழித்த
மன்னுகியசிசுபாலன்முடியினைக்
கொன்னுழியினுற்கொய்தவனுன்மா
வந்நாட்சாணினுட்புகக்கொளலறிந்தும்
பாவுபொற்றுளிற்பார்த்தனன்றணிமல
ரான்முடிமேற்கொண்டணிந்தையறிந்துந்
தென்னரங்கேசன்புகழினைச்செம்மையி
னுன்னினராகியூழ்வினையொரீஇ
யுளநெகநெகப்புறம்புரோமம்பொடிப்ப
வளிநன்கண்ணீரடிக்கடிததும்பக்
கருமணிவண்ணங்காட்சிசெய்தனரா
யெட்டெழுத்ததனையினிமையினேதிச்
சிட்டர்தஞ்சேவடிசென்னியிற்சேர்த்தி
நமன்றமர்முடிமேனடித்தடிபெயர்த்துத்
தமஞ்செறிநிரையந்தனைப்பாழ்படுத்தி
மதனவிகாரமருங்கறக்களைந்து
வெகுளியுமயக்கமும்வேரறவீழ்த்திட்
டாராவின்பமமைவரமாந்தித்
தீராப்பிறவித்திரையினைநீந்தி
யேனையவுயிர்கட்கெல்லாமிரங்கு
ஞானநற்றுணையானன்னெறியுறாது
பிறிதொருதெய்வம்பேணு
நெறியினர்புன்னெறிநினையுங்காலே. (567)

இது பொருண்மிகுதி. இதன்பொருள் உரையுட்கொண்டுணர்க. ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். நம்பெருமாள் மும்மணிக்கோவை விரித்துரையுள் விளங்கும். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (கருரு)

241. கொடைநலன்விதந்துரைப்பதுகொடைமிகுதி.

(எ - ன்) கொடைமிகுதி யுணர் -ற்று. இதன்பொருளும் உரையிற்கொள்க.

படைக்கெதிர்நிற்பவரின்றுருகுநேமிபரித்தபிரான்
கொடைக்கெதிர்நிற்குங்கொடையுளதோமறை கூறுமுண்மைத்
தொடைக்கெதிர்நிற்பக்கவிசொன்னமாறற்குச்சொன்னசொன்ன
நடைக்கெதிர்நிற்பவுபயவிபூதியுநல்கினனே. (568)

இது கொடைமிகுதி. இதனுள் மறைகூறுமுண்மைத்தொடைக் கெதிர்நிற்பவென்றது பரத்துவத்தையும், ஆவியினையும், பூதத்தையும் உபநிடதங்கோத் தடைவேசொன்ன வுண்மைவாக்கியத்திற் கொப்ப வென்றவாறு. சொன்னசொன்னநடைக்கெதிர்நிற்ப வென்றது சொன்னலத்தி னொழுகலாற்றிற்கும், பொருணலத்தி னொழுகலாற் றிற்கும் பொருந்தவென்றவாறு. ஒழிந்தனவும் உரையிற்கொள்க. ()

242. காந்தியைமிகுத்துரைப்பதுவேகாந்தி.

(எ - ன்) காந்திமிகுதி யுணர் - ற்று. இதன்பொருளும் உரையிற்கொள்க.

வேணுக்குழலிசைத்தவேங்கடமாலைப்புலவீ
ராணுத்தமனென்பதாரறியார்—நாண்மலருட்
பெண்ணுத்தமியிறையும்பேர்கிலாள்பேரழகைக்
கண்ணுற்றவன்மார்பகம். (569)

இது காந்திமிகுதி. முன்னையது பாடாண்சார்ந்தபுறத்திணையிற் கொடுப்போரேத்திக் கொடார்ப்பழித்தல். பின்னையது கடவுள் வாழ்த்து. ஆணுத்தமன் - புருடோத்தமன். பெண்ணுத்தமி - பெரிய பிராட்டி. இறையும்பேர்கிலாள் - நீங்கிற் பிறளொருத்தி குடிபுகுவ ளென்பதுகருத்து. (கருஎ)

243. காமர்கற்புரைப்பதுகற்பின்மிகுதி.

(எ-ன்) கற்புமிகுதி யுணர்-ற்று. இதன்பொருளும் உரையிற் கொள்க.

பொற்பிற்குரியபுகழ்ச்சானகிபுனிதக்
கற்பிற்கிணையுளதோகாணுங்காற்—சிற்றிளவ
லிட்டதழற்றண்ணென்றெதிர்சுமந்ததன்றதனைச்
சுட்டதவள்கற்பாஞ்சுடர். (570)

இது கற்புமிகுதி. துறை - வாகைசார்ந்தகற்புவென்றி. (கருஅ)

244. நயம்புணர்ஞானவீரியமமர்வீரமென்
றியம்பியவிறலுமோரிரண்டென்ப.

(எ - ன்) இது விறன்மிகுதிப்பகுதியுணர் - ற்று. இதன் பொருளும் உரையிற்கொள்க.

தருஞாலமேற்றந்தமாலருட்பாலன்றித்தாய்முலைப்பா
லொருநாளினுமருந்தாவரம்பேணியுணர்வழியப்
பொருமாயையையடங்கப்பொருதேபுறங்கண்டவொண்மைத்
திருஞானவீரியத்தான்மகிழ்மாறனென்சிந்தையனே. (571)

இது ஞானவீரியமிகுதி.

(இ - ள்) கற்பகாடவியைப் பூமியின்கண் பிள்ளைப்பிராட்டிக் களித்த மாயோன்கருணையாகிய வமிர்தத்தை நான் முகத்தான் ஞானத்தாற்பருகுவதன்றிப் பெற்றநற்றாயாகிய நங்கைதிருமுலைப் பாலையும் பிறந்தஞான்றுதொடங்கி யொருகாலத்துமுண்ணுதசேட் டத்தினையே முக்கியமாகவிரும்பியதால், உலகத்தாரறிவழிய அவ் வறிவினோடும் பூசலைப்பெருக்கும் பஞ்சதன்மாத்திரைகண்முழுதை யும்பொருது புறங்கண்ட வொள்ளியதன்மைத்தாம் அழகிய ஞான வீரியத்தானாகிய காரிமாறப்பிரான் என்சிந்தையைவிட்டு அகலா னென்றவாறு. ஆதலால் எனக் கியாதுகுறையென்பது இதன்பயன். திணை - வாகைசார்ந்தபுறத்திணை. துறை - ஞானவென்றி.

அண்டமென்றகன்றதையதனினுமகன்றுட்
கொண்டதாமண்டபித்தியையுட்கொளலாய்
வாங்குவெண்டிரைப்பெரும்புனலாவரிப்ப
வோங்குமாழ்புனலினையொளிருமங்காரக
னுங்ககலாநிலைமையிஞ்வரிப்ப
வங்காரகன்றனையதிற்பதின்மடங்காய்

வங்கூழுயிர்த்தாவரிப்பதினதன்மேற்
கண்ணகலிருவிசும்பொழிவில்காரணமா
மண்முதலனைத்தையும்வளைத்தாவரிப்ப
வகல்விசும்பினைத்தாமதபூதாதி
தகவுடைத்தாயாவரித்திடுந்தன்மையி
னமைதரவதனைமானஃதாவரித்துச்
சமைதரவதனைமுற்றந்தாவரிக்கு
முறைமையிற்காலமுக்குணத்துடன்முளைத்த
வுறையுளாமாயையொழிவில்வான்பதத்தொடு
மொருபேருருவினொருங்காவரித்த
சுருதியுந்தொடர்தொடர்புடைத்தனிச்சோதியை
யாற்றல்கூர்தமிழ்மறையதனகத்தனவாம்
நூற்றுப்பத்தெனத்தொடர்நோக்குடையவற்றுண்
முந்தியபத்துண்முதற்பத்ததனில்
வந்ததோர்முதலாம்வனப்புடைப்பாட
லோரடியதனகத்தொடுக்கியவென்றியின்
வரியளிமுரல்வகுளாம்புயமாறு
தெரிபவர்தெரிதொறுந்தெவிட்டாவினிமை
யோராயிரத்தினூரனுடைவென்றி
யாராய்பவரிவ்வகலிடத்தவரே. (572)

இதுவும் ஞானவீரியமிகுதி. திணையுந் துறையும் இதுவுமது.

குன்றுயிரஞ்சிரமுங்கையுமாயுருக்கொண்டதெனத்
துன்றுடன்மூலபெலப்படைதான்முற்றுஞ்சுற்றியநா
ளொன்றுமுருவமலகில்பல்கோடியுருவெனலாய்ச்
சென்றுடல்கொண்டவன்வின்மையிங்கேதென்றுசெப்புவனே()

இது சமர்வீரியமிகுதி. அலகில்பல்கோடியுருவம் - எண்ணிறந்தபலகோடியுருவம். துன்றுதல் - நெருங்குதல். சென்றுடல் கொண்டவன் என்பது ஆயிரம்வெள்ளம்படைக்கும் ஆயிரம்வெள்ளம் இராமனென்னும்படி ஓரொருவர்க் கோரோரிராமனென விரைந் தெதிர்முகநின்று சரமாரியைப்பொழிந்து வென்றிகொண்டவனென்றவாறு. வின்மை - வில்வென்றியினது தன்மை. இங் கேதென்று

செப்புவனே என்பது இவ்வுலகின்கண்ணிருந்த அறிவின்மையேன் யாதென்றுகொண்டாடுவேனென்றவாறு. திணை - வாகை. துறை- பேராண்முல்லை; அல்லது வாகைசார்ந்தபுறத்திணையுள் வில்வென்றியு மாம். (௧௫௩)

245. கல்விச்செல்வமுங்கவின்பொருளுடைமைச்
செல்வமுமெனவிருதிறத்தவாஞ்செல்வம்.

(எ - ன்) செல்வமிகுதியின்பகுதி யுணர் - ற்று. இதன்பொருளும் உரையிற்கொள்க.

பல்வித்தகமறையின்றுறைபோயவற்றுட்பரன்சீர்
சொல்வித்தகமறைதோய்ந்தெதிராசன்றுணிந்துகொண்ட
கல்விப்பொருளன்பர்க்கெல்லாமளிக்கவுங்கண்ணகன்ற
நல்வித்தகமிறையுங்குறையாதுண்ணயந்தனவே. (574)

இது கல்விச்செல்வமிகுதி. இதனுள், மறையின்றுறைபோய் என்பது வேதத்தின்முடிவை யறிவினாற்கடந்தென்றவாறு. அங்ஙனம் பலவிதப்பட்ட சதிர்பெற்றமறை ஆதியோடந்தமும் நடுவும் ஸ்ரீமந்நாராயணனேபரப்பிரமமென்பதனைச் சந்தயமற ஞானத்தாலறிந்து எதிராசனுட்கொண்ட ஞானமாகிய கல்விப்பொருளை யன்பொடு தன்பாற்கற்ற சீடர்க்குப் பரவுபகாரத்தாற் றானறிந்தபடியெல்லாவற்றையும் அவர்கள்வேண்டக் கொடுத்தும் அவனுள்ளத்து நிறைந்த நன்பொருட்சதிர்ப்பாடு சிறிதுங்குறையாது அவன்கண்ணயந் துறவுகொண்டனவென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை- அறுமுறைவாழ்த்தினுளடங்கும்.

திருப்பூரநாள்வந்தபுத்தூர்மடந்தைதிருமுலைப்பொற்
பொருப்பூர்புயல்வடவேங்கடத்தான்மெய்ப்புழுகிற்பொத்துங்
கருப்பூரத்தூள்விலைக்கோர்நாட்சிற்றுண்டிகருணையுண்டி
விருப்பூரத்துய்ப்பதற்கொப்போபிறர்வைக்குமெய்ப்பொருளே.

இது பொருட்செல்வமிகுதி. அஃதேல் இஃது ததிசயத்தின் பாற்படுமோவெனின் அதனகத் தகப்படாது; என்னை? திருமேனியிற்பூசின புழுகுமறையப்பொதிந்து திருமஞ்சனத்திற் கரையுங் கருப்பூரத்தூளியின்சோதி மேலேதோன்ற மிகவும் பன்னாட்பொதித

லானும், திருப்பணியாரவகை பொரிக்கறியமுதுவகை திருப்போனக வகை பிறர் அமுதுசெய்பவற்றினும் மிகுந்தது மெய்யாதலானும் உதாத்தமேயாம். திணை - வாகைசார்ந்தபுறத்திணை. துறை - செல்வ வென்றி. அவற்றொடுமென்னுமும்மை யெச்சவும்மையாதலாற் பிறவற்றோடும் வருவனவுமுள. அவற்றுள்ளுஞ் சிலவருமாறு:—

ஆங்கதறகணியாமாதியாவரணமொன்றினுக்
களவில்போண்டம்
வாங்குபுகவவுபுரிநெடுந்திகிரிவரைகளோர்
மருங்கினுக்காற்று
வோங்குபுபிறங்குசிகரகோபுரங்களொருவனீ
ராயிரங்கரங்கண்
டாங்குபுதூண்டிக்காண்டொறும்வரம்பு
தரித்திடற்கரிய தன்மையவே. (576)

இஃ திடமிகுதி. திணை - பொதுவியல். துறை - புலவரேத் தும் புத்தேளுடுவாழ்த்து. (௧௬௦)

௬௦-வது உதாத்த முற்றும்.

௬௧-வது ஆசியலங்காரம்.

———:o:———

246. வாழ்த்துவதாமேவாழ்த்தெனப்படுமே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே வாழ்த்தென்னுமலங்காரம் உணர் - ற்று. வாழ்த்தெனினும் ஆசியெனினும் ஒக்கும். வாழ்த் துவதாமேயெனப் பன்மைப்பாலாகக் கூறியவதனு லவை பலவென் பனவாம். அவை மேற்கூறப்படும். (௧௬௧)

247. அதுவே,
கடவுள்வாழ்த்தேயறுமுறைவாழ்த்தெனத்
திடனுறவருமிருசிறப்பினவாகி
யியற்கையினமைதியியன்றமக்களை
வாழ்த்துதருனுமரீஇயதொன்றுகும்.

(எ - ன்) இதுவும் அவ்வாழ்த்தினை விரித்துணர் - ற்று.

(இ - ள்) அவ்வாழ்த்தென்னுமது, கடவுள்வாழ்த்தெனவும் அறுமுறைவாழ்த்தெனவும் உண்மையாய்நிகழும் இரண்டுகூற்றவாகி, அவற்றோடுஞ் செயற்கையானன்றி இயற்கையான் அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடியென்னும் நான்கும் அமைவெய்திய நன்மக்களை வாழ்த்துதருனும் பொருந்தியதொன்றாகு மென்றவாறு. (௧௬௨)

248. மறையவர்துறவோர்மழைநாடாவுடன்
பொறைபுரியரசெனப்புகலிவையாவு
மமரர்கண்ணெனலாமறுமுறைவாழ்த்தே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே யறுமுறைவாழ்த்தினது பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர் - ற்று. இதன்பொரு ளுரையிற் கொள்க. இவற்றிற்குச்செய்யுள் வருமாறு:—

பூமாதுநிழன்மணிப்பூண்பொதியவிழ்பொன்னிதழ்ப்புனிதத்
தேமாலைநறுங்களபஞ்செறிமார்பத்திடைமுயங்க
வளப்பரிதாம்பகிரண்டத்தப்புறமுமகத்தடக்கி
யுலப்பிலிளங்கதிருதயத்தொளிகிளர்பேருருவாயும்
நன்னரங்கத்தனுக்கொடாறுநயந்தனுவாகியுமெழில்கூர்
தென்னரங்கத்தரவணைமேற்சிறந்திருகண்வளர்ந்துளாய்

நாவலர். இஃது தாறடித்தரவு.

ஒருசுடராஞ்சொரூபமுடனுருவமமைந்தொருசுடரோ
டிருசுடராய்க்குணமொருமூன்றெனலாகிமுறைமுறையே
படைப்பதையுமழிப்பதையும்புறம்போக்கிப்பழிபிறங்கா
திடைப்படுகாவலையெனதென்றெடுத்ததெவனருளுதியே

நின்றனவாயியங்குனவாய்நீடியபல்லுருவமைத்தோன்
பொன்றியநாளெழுந்தபெரும்புனற்படிந்தவுயிர்களைநீ
யெம்மானேதிருவுதரத்திருத்தியகாவற்கவற்றாற்
கைம்மாறங்கெவனோநீகைக்கொண்டதருளுதியே

புறம்பயின்றவினைவழிசார்போக்குவரவினும்பிரியா
தறம்புரிவதனுவுளவேலதற்கவற்றையெடுத்தனையா

யுண்ணீர்மையற்றனமாய்ந்துறுநரகிற்புகுவதுநீ இக்
கண்ணீர்கொண்டகன்றகலாக்காவலெவனருளுதியே

இவை மூன்றும் ஒருபொருண்மேன்மூன்றடுக்கி நான்கடித்தாய் இரண்டுவிகற்பத்தால்வந்த தாழிசை.

தரணியுளவரொடுமுரணியபெருவிற
லிரணியன்வரனெனுமரணறவிகலினை

ஒருபதுசிரமுடனிருபதுகரமுள
நிருதனதுயிர்மிசைபொருகணைசிதறினை

மறையவரிறையவருறைவயின்வடிவுரை
பறைபவனுயிர்புகுமறைகழலிணையினை

முதலையினிடருறுமதமலைமடிவினு
ளுதவுகவெனுமுரையதனொடுமுதவினை

இவைநான்கும் அராகம். என்னை? "உருட்டுவண்ணமராகந் தொடுக்கும்" என்பதனாற் குறிலிணைந் துருட்டிவந்ததுகாண்க.

வஞ்சனையோர்வடிவெடுத்துமாதுலனுமறைடயின்ற
கஞ்சனைக்கொன்றுரகேசன்கடும்பொறையைத்தவிர்த்தனையே

குருகுலத்தார்நூற்றுவரைக்கூற்றுவனுட் [illegible]லிருத்தித்
தருமன்முதலவர்க்கவனிதனியாளக்கொ [illegible] யே

இவை நாற்சீரடி யிரண்டம்போதரங்கம். இவை பேரெண்.

கழிபெருங்கற்பினளாடைகழியாமனயந்தனையே
வழிபடுந்தூதனுமாகிமடக்கோலைசுமந்தனையே
ததிபாண்டன்றனக்கழியாத்தமணியநாடளித்தனையே
விதிகாண்டற்குலப்பில்பலவேடமைவகொண்டனையே

இவை நாற்சீரோரடி நாலம்போதரங்கம். இவை அளவெண். அற்றேல் நாற்சீரடியிரண்டம்போதரங்கத்தோ டிதனிடை வேற்றுமையாதோவெனின் எழுத்துமுதலா வீண்டியவடியிற் குறித்த பொருளைமுடியநாட்டல் வேற்றுமையென்றறிக. இந்தநோக்கம் மேல்வரும் இடையெண் சிற்றெண்ணிற்கும் ஒக்கும்.

தாடகையுடலுயிர்போக்கினை
தாபதன்மனதிடர்நீக்கினை
நீடகலிகைபழிதீர்த்தனை
நேயமுள்ளவனொடுசேர்த்தனை
வில்லினைமிதிலையில்வளைத்தனை
மெல்லியலிளமுலைதிளைத்தனை
வல்லரவடல்கெடநடித்தனை
மருதினைமுதலொடுமொடித்தனை

இவை முச்சீரோரடியெட்டடம்போதரங்கம். இவை யிடையெண்.

உறித்தயிர்கட்டுண்டனையே
உரலிடைகட்டுண்டனையே
மறித்துநிரைகாத்தனையே
வழங்கினையைங்காத்தனையே
குடநடமுன்பாடினையே
குழலினிற்பண்பாடினையே
படர்சகடம்பொடித்தனையே
பகட்டுமருப்பொடித்தனையே
நாவலன்பின்னடந்தனையே
நடித்தனைமென்னடந்தனையே
கோவலரில்லிறுத்தனையே
கோளவிடையேழிறுத்தனையே
புள்ளினைவாயிடந்தனையே
புரந்தனைபாரிடந்தனையே
தெள்ளமிர்தங்கடைந்தனையே
தேவருளங்கடைந்தனையே

இவைபதினாறும் இருசீரோரடியம்போதரங்கம். இவை சிற்றெண்.

எனவாங்கு, (இது தனிச்சொல்.)

இனையதன்மையவாமெண்ணருங்குணத்தி
னினைவருங்காவனிகழ்த்தினையதனு

னின்னதுகருணையுநீயு
மன்னியதிருவுடன்வாழிவாழியவே. (577)

இது நான்கடியாய் நேரிசையாசிரியத்தாலிற்ற சுரிதகம்.

இது வாழ்த்து. இது, முதலே யாறடித்தரவொன்றும், இரண்டு விகற்பத்து நான்கடித்தாழிசை மூன்றும், எண்சீர் நான்காரகமும், நாற்சீரீரடியிரண்டம்போதரங்கம், நாற்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம் முச்சீரோரடி யெட்டம்போதரங்கம், இருசீரோரடிப் பதினாறம்போதரங்கம் என்னும் பேரெண், அளவெண், இடையெண், சிற்றெண் ஆகிய நால்வகையும், தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும் என்னும் ஆறுறுப்புங் குறைவின்றிவந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா. இதனை வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவென்பது வண்ணித்துப்புகழ்தலால் வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலியென்றாராயிற்று. இஃது தொல்காப்பெருமைத் தொல்காப்பியத்திற்குக் காண்டிகையெழுதின நச்சினார்க்கினியார்நோக்கம். இவ்வாறன்றி "அராகமுடுகியல் வண்ணகமாகும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தால் அராகமென்னுமுறுப்புப் பெற்றமையால் வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலியாயிற்றென்பாரும் உளர். அஃது தியாப்பருங்கலக்காரிகையார்நோக்கம். இருவர்நோக்கமும் பகுத்துணர்ந்து கொள்க. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

வாழிமறையோர்மழைவாழியான்வாழி
வாழிவழுதிவளநாடு—வாழி
புலிப்பாவலர்புகழ்பூதூர்முனிவன்வாழி
கவிப்பாவலர்க்கரசெங்கண். (578)

இஃது தழுமுறைவாழ்த்து. இவற்றைத் தனித்தனிவாழ்த்திற் றனித்தனி துறையும் வாழ்த்துமாம். இனி "வழங்கியன்மருங்கின் வகைபடநிலைஇப், பரவலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் மக்களை வண்ணப்பகுதிவரைவின்றாகப்பாடியவாழ்த்துஞ் செந்துறைப்பாடாண் பாட்டாகியதுறையான்வருவனவாம்வாழ்த்துக்களும் வந்துழிக்கண்டு கொள்க. அதுவும் இயற்கையால் அமைதியுடையமக்களைவாழ்த்துதலாம். (௧௧௩)

௬௧-ஆவது ஆசி முற்றும்.

௬௨-ஆவது சங்கரவலங்காரம்.

:o:

249. பாலுணீர்நிலையெனப்பகுத்துணர்வரிதாஞ்
சால்பினீரணிதழுவுதல்சங்கரம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே சங்கரமென்னுமலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) பாலினிடத்துக்கலந்த நீர்போல வோரணி வெளிப்படையாய்த்தோன்றிப் பிறிதோரணி குறிப்பினாற்கொள்ளும்படிக் கிரண்டணியாய்நிற்பன சங்கரமென்னுமலங்காரமா மென்றவாறு.

நறையார்வகுளப்பிரான்குருகூரனன்னீர்ப்பொருனைத்
துறையான்வழுதிநன்னாட்டெங்கண்மாதுன்னைத்தோய்ந்தமுதுக்
குறையாலரும்பம்பலாயதுநாளுங்குறைநயந்துன்
மறையால்வாவரவேயலரானதுமன்னவனே. (579)

இது சங்கரம். என்னை? அரும்பம்பல் - சற்றேதோன்றப்பட்டுச் சிலரறிந்து தம்முட்புறங்கூறல்; அலராயது - இறைவனே! நீயிங்ஙனம் மறைவயினீட்டித்தொழுகலாற் பலரும் அறிந்துதூற்றும் அலராயிற்று என்பது பொருள்; அங்ஙனந்தொடர்ந்த தொடர்மொழியுள் வறிதே அம்பலென்னுது அரும்பென்னுங் கிரியையால் அம்பலாகிய அரும்பென்னு மாட்டேறில்லாதவுருவகந்தோன்ற, அலராயிற்றென வே மலர்ந்தபோதாயிற்றெனவுஞ் சிலேடை குறிப்பினாற்கொள்ளப் படுதலா லீரணியாதலானென்றறிக. அரும்பம்பல்-வினைத்தொகை. அரும்புதல் - தோன்றுதல். பகுதி - இரவுக்குறி. துறை - அலரறிவுறுத்தி வரைவுகடாதல். (௧௯௪)

௬௨-ஆவது சங்கர ற்றம்.

௬௩-ஆவது சங்கிரணவலங்காரம்.

:o:

250. எட்பயறுதண்டுலமிவையொளிதிகழ்
கட்புலங்கொளவிரவியகாட்சியபோன்

றிரண்டிறந்தனவாயினிமையினணிபல
திரண்டனசங்கீரணமெனச்செப்பினர்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே சங்கீரணமென்னுமலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) முந்தையதுபோற் குறிப்பின்றி யெள்ளும், பயறும், தண்டுலமுமென்னுமிவை கண்ணினதறிவிற்குத்தோன்றக் கலந்த தோற்றம்போல யாப்பினுள் இரண்டிறந்த பலவணிதழுவுவனவாய்க் கேட்டோருணர்விற்கொள்ளும்படி பாடுவது சங்கீரணமென்னுமலங் காரமாமென்றவாறு.

இழுதகளைவாட்கண் ணுமிருளளகக்காரு
முழுமதிதேய்ந்துட்குமுகமும்—கெழுதகைத்தாய்ச்
சேந்தவிழ்ந்துவேர்கூர்திறந்தருநாவீறாணி
தோய்ந்ததுடரிப்பூஞ்சுனை. (580)

இது சங்கீரணம். இதனுள் வாட்கண்ணெனவே யுவமையும், அளகக்காரெனவே யுருவகமும், முழுமதிதேய்ந்துட்குமுகமெனவே தற்குறிப்பேற்றமும், சேந்தவிழ்ந்துவேர்கூர்திறந்தருமெனவே நிர னிறையும், சுனை வேர்கூர்திறந்தருமெனவே அயுத்தவேதுவும், நகை யென்னுஞ்சுவையும் விரவியவாறுகாண்க. பகுதி - நாணநாட்டம். துறை - புணர்ச்சியுரைத்தல்.

விள்ளாதகாதல்விழிவழியாய்த்தன்னிதயத்
துள்ளாயகாதலர்க்குச்சிட்டமதாமென்றுணவுட்
கொள்ளாதவேதுக்குறித்துறங்காக்கண்கலுழ்வ
துள்ளாதெனுமாறனூர். (581)

இதுவுமது. இது, பொருள்வயிற்பிரிவின்கட் டலைமகனைத் தோழி யியற்பழித்துரைப்பத் தலைமகள் தனதாற்றுமையைமறைத்து இயற்படமொழிந்ததனையுட்கொண்டு தோழி யவளதுகாதற்சிறப் புணர்தல்.

(இ - ள்) உண்டியைவெறுக்கவுங் கண்டுயில்வெறுத்துக் கலு ழவும் பொருள்வயிற்பிரிந்ததலைவர் கடைப்பிடியுடையரல்லரென் றியற்பழித்ததனைக்கேட்டுத் தலைமகன்மேல்வைத்தவுள்ளக்குறிப்பால்

விட்டுநீங்காதகாதலையுடையா ளிடைவிடாதுநோக்குதலால், விழிவழி யாகத் தனதிதயத்துட்குடிபுகுந்த தன்றலைவர்க்குத் தான்றுய்ப்ப தியாதாயினு மவர்க்குச்சேடமாமென்று உண்டியைவெறுத்ததையுங் காரிமாறப்பிரான் குருகாபுரியினுள்ளா ருண்மையென்றுட்கொள்ளா ரென்னுமதுவேயுமன்றி யித்துன்பத்திற் கேதுவாயினமென் றுட்கொண்டு தனதுகண்கள் உறங்காது கலுழ்வதனையும் உண் மையென்றுகொள்ளாரென்னுமாதலால் இவள்காதற்சிறப்பிருந்தபடி யென்னென்றவாறு. மாறனாருள்ளாரென்பதனை யிறுதிவிளக்காக்கி யீரிடத்துங்கூட்டுக. எண்ணும்மை யீரிடத்துஞ் செய்யுள்விகாரத் தாற் றொக்கன. காதலும் மாறனாரும் ஆகுபெயர். உச்சிட்டம் - சேடம். இதற்கு இவளது காதற்சிறப்பிருந்தபடி யென்னென்பது சொல்லெச்சமின்றிக் குறிப்பெச்சமாய்ப் பயனிலையாயிற்று. பகுதி- பொருட்பிரிவு. துறை - காதற்சிறப்புரைத்தல். இதனுள் உண்டி வெறுத்ததனையும், கண்கலுழ்வதனையும் மறைத்துக்கூறினமையால் இலேசமும், உள்ளாரென்பது இறுதிவிளக்காகத் தீபகமும், விழி வழியென்பது எதுகையலங்காரமும், விழிவழி யிதயத்துட்புக்கா ரென அற்புதமும், சுவை பெருமையைச்சார்ந்த அழுகையும் ஆகப் பல்வணி காண்க. பா - ஒருவிகற்பத்தின்னிசைவெண்பா.

> காவலர்போற்காவலர்போற்காதங்கமழனந்தைக்
> காவலனைக்காவலர்தூஉய்க்காவலெனக்கற்றுணர்ந்தோர்
> காவலனேகாவலனேகாத்தியெனக்கண்டேற்றுங்
> காவலகாவென்னூர்கலர். (582)

அலங்காரம் இதுவுமது. என்னை? காவலர்போற்காவலர்போ லெனச் சொற்பின்வருநிலையும், பூரணவுவமையும், காதங்கமழனந் தையெனவே அதிசயமும், பிறர்கட்டோன்றியவறுமைபற்றி அழு கையென்னுஞ்சுவையும் வந்தமையால் அறிக. திணை - பொதுவியல். துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி. பா - ஒருமொழியொருவிகற்பத் தின் னிசைவெண்பா.

> கோங்கரும்புபோலுங்குவிமுலைகடாம்புயத்து
> ளாங்கரும்புமுல்லையரும்பேய்க்கும்—பூங்குழற்குச்
> செவ்வாயும்வெண்ணகையுஞ்செண்பகமாறன்சிலம்பிற்
> காமர்சுனைக்காவிகண். (583)

இஃது இரண்டாமடியினிறுதி தனிச்சொற்பெற்று நேரிசைவெண்பாவிற் சிறிதுவேறுபட்டு மூன்றுவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசை வெண்பா. அலங்காரம் இதுவுமது; என்னை? முதலே யுவமையும், புயத்துள்ளாங்கரும்பென்ன மாட்டேறில்லாவுருவகமும்(?) கரும்பு முல்லையரும்பு செவ்வாய் வெண்ணகையென்ன நிரனிறையும், விரோதமும், தன்கட்டோன்றியபுணர்வுபற்றியவுவகையும் வந்தமையா லென்றறிக.

முகத்தாமரையைமுழுதடக்கலோடென்
னகத்தாமரைகவர்ந்ததற்புதம்போற்பூண்முலையாய்
காவிமலரனையகண்ணிணையைக்கைக்காந்தட்
பூவின்மறைத்திடுமிப்போது. (584)

அலங்காரம் இதுவுமது. இதனுள், முகத்தாமரை, கைக்காந்தள் எனவே உருவகமும், முகத்தாமரையை முழுதடக்கலோடு என் அகத்தாமரையையுங் கவர்ந்ததெனவே அசங்கதியும், காவிமலரனைய வெனவே உவமையும், கைக்காந்தள் காட்சிப்பொருளல்லாத அகத்தாமரையையுங் கவர்ந்ததெனவே யற்புதமும், உவகையுட்சார்ந்த வியப்பும் வந்தமையா லென்றறிக. பகுதி - இடந்தலை. துறை - நாணிக்கண்புதைக்கவருந்தல். பா - இரண்டுவிகற்பத்தால்வந்த இன்னிசைவெண்பா.

மாதராய்தென்னரங்கன்மால்வரைவாழ்மாதராள்
காமனிரதியெனுங்காட்சியாள்காமவேள்
பூவாளியென்பவற்றுண்மன்னுயிருண்பூவாளி
கண்டார்நிறையினையுண்கண். (585)

அலங்காரம் இதுவுமது. இதனுள் உவமையும், அதிசயமும், சொற்பின்வருநிலையும், வியப்பென்னுஞ்சுவையும் வந்தமையானறிக. பா - அடிதோறும் ஒரூஉத்தொடைபெற்று நேரிசைவெண்பாவிற் சிறிதுவேறுபட்டுவந்த இன்னிசைவெண்பா. பகுதி - சேட்படை. துறை - அவயவங்கூறல். (௧௬௫)

௯௬-வது சங்கீரண முற்றும்.

௬௪-வது பாவிகவலங்காரம்.

———:o:———

251. விளம்பியகாப்பியக்குணங்கள்பாவிகமே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே யிறுதிநின்ற பாவிகமென்னு மலங்காரம் உணர் - ற்று.

(இ - ள்) விளம்பியகாப்பியக்குணங்களென்பது முன்னர்ப் பொதுவியலுட்கூறிய காப்பியக்குணங்கள். பாவிகமே - ஈற்றில் நின்ற அறுபத்துநாலா மலங்காரமா மென்றவாறு. குணமாவன: அப் பொருட்டொடர்நிலைமுழுவதூஉம் நோக்கிக்கொள்ளப்படுவதல்லது தனித் தொருபாட்டாற்கொள்ளப்படாதெனக்கொள்க. அவற்றுட் சிலவருமாறு:—

“கற்றதனாலாயபயனென்கொல்வாலறிவ
னற்றாடொழாஅரெனின்” (586)

“சிறப்பொடுபூசனைசெல்லாதுவானம்
வறக்குமேல்வானோர்க்குமீண்டு” (587)

“ஒழுக்கத்துநீத்தார்பெருமைவிழுப்பத்து
வேண்டும்பனுவற்றுணிவு” (588)

“சிறப்பீனுஞ்செல்வமுமீனுமறத்தினூஉங்
காக்கமெவனோவுயிர்க்கு” (589)

“இல்வாழ்வானென்பானியல்புடையமூவர்க்கு
நல்லாற்றினின்றதுணை” (590)

“சிறைகாக்குங்காப்பெவன்செய்யுமகளிர்
நிறைகாக்குங்காப்பேதலை” (591)

“பெறுமவற்றுள்யாமறிவதில்லையறிவறிந்த
மக்கட்பேறல்லபிற” (592)

“என்பிலதனைவெயில்போலக்காயுமே
யன்பிலதனையறம்” (593)

"விருந்துபுறத்ததாத்தா னுண்டல்சாவா
மருந்தெனினும்வேண்டற்பாற்றன்று" (594)

"இன்சொலாலீரமளை இப்படிறிலவாஞ்
செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல்" (595)

"எந்நன்றிகொன்றார்க்குமுய்வுண்டாமுய்வில்லைச்
செய்ந்நன்றிகொன்றமகற்கு" (596)

"நன்றேதரினுநடுவிகந்தாமாக்கத்தை
யன்றேயொழியவிடல்" (597)

"ஒருமையுளாமைபோலைந்தடக்கலாற்றி
னெழுமையுமேமாப்புடைத்து" (598)

"மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும்பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங்குன்றக்கெடும்" (599)

"அறன்வரையானல்லசெயினும்பிறன்வரையாள்
பெண்மைநயவாமைநன்று" (600)

"அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போலத்தம்மை
யிகழ்வார்ப்பொறுத்தறலை" (601)

"அழுக்காறெனவொருபாவிதிருச்செற்றுத்
தீயுழியுய்த்துவிடும்" (602)

"நடுவின்றிநன்பொருள்வெஃகிற்குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாங்கேதரும்" (603)

"கண்ணின்றுகண்ணறச்சொல்லினுஞ்சொல்லற்க
முன்னின்றுபின்னோக்காச்சொல்" (604)

"பல்லார்முனியப்பயனிலசொல்லுவா
னெல்லாருமெள்ளப்படும்" (605)

"மறந்தும்பிறன்கேடுசூழற்கசூழி
னறஞ்சூழுஞ்சூழ்ந்தவன்கேடு" (606)

"ஒப்புரவினால்வருங்கேடெனினஃதொருவன்
விற்றுக்கோட்டக்கதுடைத்து" (607)

"ஈத்துவக்குமின்பமறியார்கொற்றாமுடைமை
வைத்திழக்கும்வன்கணவர்" (608)

"புகழ்படவாழாதார்தந்நோவார்தம்மை
யிகழ்வாரைநோவதெவன்" (609)

"அருட்செல்வஞ்செல்வத்துட்செல்வம்பொருட்செல்வம்
பூரியார்கண்ணுமுள" (610)

"அவிசொரிந்தாயிரம்வேட்டலினொன்ற
னுயிர்செகுத்துண்ணாமைநன்று" (611)

"தவஞ்செய்வார்தங்கருமஞ்செய்வார்மற்றல்லா
ரவஞ்செய்வாராசையுட்பட்டு" (612)

"வலியினிலைமையான்வல்லுருவம்பெற்றம்
புலியின்றோல்போர்த்துமேய்ந்தற்று" (613)

"உள்ளத்தாலுள்ளலுந்தீதேபிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற்கொள்வேமெனல்" (614)

"பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினறம்பிற
செய்யாமைசெய்யாமைநன்று" (615)

"இறந்தாரிறந்தாரனையர்சினத்தைத்
துறந்தார்துறந்தார்துணை" (616)

"பிறர்க்கின்னாமுற்பகற்செய்யிற்றமக்கின்னா
பிற்பகற்றாமேவரும்" (617)

"அறவினையாதெனிற்கொல்லாமைகோறல்
பிறவினையெல்லாந்தரும்" (618)

"ஒருபொழுதும்வாழ்வதறியார்கருதுப
கோடியுமல்லபல" (619)

"இயல்பாகுநோன்பிற்கொன்றின்மையுடைமை
மயலாகுமற்றும்பெயர்த்து" (620)

"ஐயுணர்வெய்தியக்கண்ணும்பயமின்றே
மெய்யுணர்வில்லாதவர்க்கு" (621)

"வேண்டாமையன்னவிழுச்செல்வமீண்டில்லை
யாண்டுமஃதொப்பதில்" (622)

"நுண்ணியநூல்பலகற்பினுமற்றுந்தன்
னுண்மையறிவேமிகும்" (623)

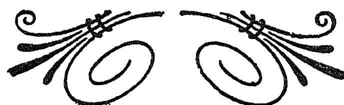
என்பனவும், இவைபோல்வனவாகிய பொருட்பால் காமத்துப்பால்களுள் வருங்குணங்களும், பிறகாப்பியங்களுள்வரும் குணங்களும், காப்பியக்குணங்களாமென்றுகொள்க. (கசுசு)

சுசு-வது பாவிக முற்றும்.

பொருளணியியல் ஒருவகையான் முடிந்தது. (கவிராசகேசரியான *பேரைக் காரிரத்தினகவிராயர் உரையெழுதினதென்றறிக.)

தருகாளமேகங்கவிராயராயன்சடையனன்பாற்
குருகாபுரேசர்ப்புனையலங்காரங்குவலயத்தே
கருகாதசெஞ்சொலுரைவிரித்தான்கற்பகாடவிபோல்
வருகாரிரத்நகவிராயன்பேரைவரோதயனே.

பொருளணியியலுரை முற்றும்.

* 'பெரியரத்தினகவிராயர்' என்பது பிரதிபேதம்.

ஸ்ரீ:

௩-வது சொல்லணியியலுரை.

—— ——:(o):————

மடக்கு.

252. குறித்துரையெழுத்தின்கூட்டமுதன்மொழி
மறித்துமோர்பொருடரமடக்குதன்மடக்கே.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத் தென்னபெயர்த்தோவெனின், சொல்லானுமணிகளினியல்புணர்த்திற்றுதலாற் சொல்லணியியலென்னும்பெயர்த்து. அஃ்தாக, இச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின், பொதுவகையான் மடக்கென்னுமலங்காரமுணர் - ற்று.

(இ - ள்) புலவனு லொருபொருளைக்குறிக்கப்பட்டுச் செய்யுளினிடத்துத் தொடரெழுத்தாற்சொல்லப்பட்ட முதன்மொழி வருமொழியுமாய்ப் பெயர்த்துமொருபொருடருவதாகமடக்குவதூஉம் மடக்கென்னும் அலங்காரமாமென்றவாறு. உம்மையாற் றொடரெழுத்துமொழியன்றி ஒரெழுத்தே பெயர்த்துமடக்குவதும் மடக்கேயாமென்றவாறு. புலவன், பொருள், செய்யுள், வருமொழியென்பன சொல்லெச்சம். எழுத்தின்கூட்டமெனவே இரண்டுமுதலாகிய வெல்லாவெழுத்துமெனக்கொள்க. (க)

253. அதுவே,
தொடர்பிடைவிடாதுந்தொடர்பிடைவிட்டு
மடைவினிலிருமையுமமைவனவாகியு
நடைபெறுமுப்பாற்றெனநவின்றனரே.

(எ - ன்) அம் மடக்கினதுபாகுபாடுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அச்சொல்லப்பட்டமடக்கு, தம்மிற்றொடருத லிடைவிடாது மிடைவிட்டு முறையே யிரண்டுதன்மையும்பொருந்துவனவாகியு மொருசெய்யுளகத்துநடக்கு மூன்றுபகுதியையுடைத் தென்று முதனூலாசிரியர்கூறின ரென்றவாறு. எனவே இது வழிநூலென்பதுந் தமக்கு மதுவேகருத்தென்பதுங் கூறினரெனக் கொள்க. (உ)

254. ஒன்றுதியவாவொருநான்களவுஞ்
சென்றுநடைபெறுஞ்சீர்த்ததற்கடியே.

(எ - ன்) இதுவும் அதனையே வகுத்துணர் - ற்று.

(இ - ள்) அதற்கு (அம்மடக்கிற்கு) அடிவரையறை நான்கடிச் செய்யுளுள்ளே நடக்குங்கால் ஓரடிமுதலாக வீரடிக்கண்ணு மூன் றடிக்கண்ணு நான்கடிக்கண்ணு முன்னர்க்கூறியபடியே சென்று நடக்கு மழகினையுடைத்தென்றவாறு. ஒருநான்களவுமென்றதனால் நான்கடிச்செய்யுளென்ப தாற்றலாற்போந்தபொருள். ஒருநான்களவு மென்னு மும்மை முற்றும்மையெனக்கொள்க. அவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுண் மேற்காட்டுதும். (௩)

255. முதலிடைகடையேமுதலொடிடைகடை
யிடையொடுகடைமுழுதெனவெழுவகைத்தே.

(எ - ன்) இதுவு மதனையே வகுத்துணர் - ற்று.

(இ - ள்) அம்மடக்கு முதன்மடக்கும், இடைமடக்கும், கடை மடக்கும், முதலொடிடைமடக்கும்,முதலொடுகடைமடக்கும்,இடை யொடுகடைமடக்கும், முற்றுமடக்கும் என முறையே எழுவகைப் படுமென்றவாறு. அம்மடக்கென்பது அதிகாரம்பற்றிவிரிந்தது. (௪)

256. அவற்றுள்,
அடிமுதன்மடக்கோரைம்மூன்றாகும். (௫)

257. இடைகடையவுமதனெண்ணிலைபெறுமே. (௬)

258. உணர்வுறின்மடக்கிவையோரிடத்தனவே.

(எ - ன்) இவைமூன்றுசூத்திரமு மடிதொறு மோரிடத்தா மடக்கினது தானமு மெண்ணும் வரையறுத்துணர் - ற்று.

(இ - ள்) அங்ஙனங்கூறப்பட்ட வெழுவகைத்தானத்தினுள் ளும், அடிமுதன்மடக்குப் பதினைந்தாம்; இடைமடக்குங் கடை மடக்கு மென்னப்பட்ட விரண்டு மோரோவொன்று முன்னர்க்கூறிய அடிமுதன்மடக்குப்போலப் பதினைந்து பதினைந்தென்னு மெண்ணி னதுவரையறை நிலைபெறுமென்றவாறு; ஆராயுமிடத் திவைநாற்பத் தைந்து மோரிடத்துமடக்கென்பனவாமென்றவாறு. அவையாவன:

முதலடிமுதன்மடக்கு, இரண்டாமடிமுதன்மடக்கு, மூன்றாமடி முதன்மடக்கு, நாலாமடிமுதன்மடக்கு இவைநாலு மோரடியோ ரிடத்து முதன்மடக்கு; இனி, முதலிரண்டடியுமுதன்மடக்கு, முத லடியுமூன்றாமடியுமுதன்மடக்கு,முதலடியுநாலாமடியுமுதன்மடக்கு, கடையிரண்டடியுமுதன்மடக்கு, இடையிரண்டடியுமுதன்மடக்கு, இரண்டாமடியுமீற்றடியுமுதன்மடக்கு இவையாறுமீரடிமுதன் மடக்கு; ஈற்றடியொழித் தேனைமூன்றடியுமுதன்மடக்கு, முதலயலடி யொழித் தேனைமூன்றடியு முதன்மடக்கு, ஈற்றயலடியொழித் தேனை மூன்றடியுமுதன்மடக்கு, முதலடியொழித் தேனைமூன்றடியுமுதன் மடக்கு இவைநாலு மூன்றடிமுதன்மடக்கு; நாலடிமுதன்முற்று மடக்கு ஆக விவைபதினைந்தும் அடிமுதன்மடக்கு. இனி, அடி யிடைமடக்கும், அடியிறுதிமடக்குமிவ்வண்ணமே பதினைந்து பதி னைந்தாம். இவை நாற்பத்தைந்திற்கு முதாரண முன்னர்க்காட்டுதும்.

259. அடிதொறுமீரிடத்தனவாய்முதலொ
டிடைகடையிடைகடைகளினியன்றனவுந்
திதமுறநான்கநுபானெனச்சிவணி
யதனொடுமடக்கொருநூற்றைந்தாகும்.

(எ - ன்) அடிதொறு மீரிடத்தனவாமடக்கிற்கும், மூவிடத் தனவாமடக்கிற்குந் தானமும் வரையறையு முணர் - ற்று.

(இ - ள்) செய்யுளினடிதொறும் ஆதியொடிடை, யாதியொடு கடை, யிடையொடுகடை யென்றுசொல்லப்பட்டதானங்களி னீரி டத்தனவாய்நடந்தனவும், முத லிடை கடையென மூன்றிடத்து மடக்குவனவுமான நாலுதானத்திலு முண்மையாக வருமென்று கூறும்படிக்குப்பொருந்தி முன்னர்க்கூறப்பட்ட வோரிடத்துமடக்கு நாற்பத்தைந்தொடு மடக்கு நூற்றைந்தா மென்றவாறு. இச்சூத் திரத்துண் முதலேவந்த முதலொடென்பதனை முதனிலைத்தீபக மாக்கி யிடைகடையென்னு மிரண்டினு மேற்றுக. (அ)

260. அவற்றுள்,
முதற்றொடைவிகற்பமேழொடுநான்கொடுந்
திதப்படவோரடியொழிந்தனசிவணும்.

(எ - ன்) இதுவு மத்தானங்களைத் தொடைவிகற்பங்களாற் கூறுபடுத்தி விரித்துணர் - ற்று.

(இ - ள்) அவற்றுள், (அங்ஙனங்கூறப்பட்ட வோரிடத்தனவு மீரிடத்தனவு மூவிடத்தனவுமாக மடக்குமவற்றுள்) அடியொடு பொருந்தின முதற்றொடைவிகற்பமென்னு மிணைமுதலாகிய வேழொடுங் கடையிணை, யிடையிணை, முதற்கூழை, இரண்டாஞ்சீர் நான்காஞ் சீரொடுபுணர்ந்த பின்னென்னுநான்கொடுங்கூடிப் பதினொருதொடை விகற்பங்களொடுந் தெளிவுபெற வோரடியொழிந்தமடக்குகள் வருதலைப்பொருந்துமென்றவாறு. (கூ)

261. இடைவிடாமடக்கிவையெனமொழிப.

(எ - ன்) இது தொடர்பிடைவிடாதுமென்றசூத்திரத்தினுள் மூன்றுபாகுபடு மடக் கென்றவற்றுள், முதலேகூறியபாகுபா டுணர்-ற்று.

(இ - ள்) இங்ஙனங்கூறப்பட்ட நூற்றைந்துமே யிடைவிடா மடக்கென்றுகூறுவர் புலவரென்றவாறு. இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள்வருமாறு:—

> மதியார்மதியார்வணைவேணியினன்
> விதியாவிரந்ததனைமீட்ட—முதியானை
> மாதவனையல்லான்மதிப்பரோபேரின்பத்
> தாதரவுபூண்டவுளத்தால். (624)

இது முதலடி முதன்மடக்கு.

(இ - ள்) அறிவுடையோர், பிறையையு மாத்தித்தாரையுஞ் சூடினசடையையுடையான் பிரமசிரத்தையறுத்தகாரணத்தாற் பிரமசிரத்திலிரந்ததனைப்போக்கின முதன்மையுடையோனைப் பெரிய பிராட்டிகொழுநனை யுள்ளத்தாற்றியானிப்பதன்றிப் பரமபதத் தின்பத்தின்மே லாசைபற்றினவுள்ளத்தால் வேறொருகடவுளைத் தியானிப்பதில்லை யென்றவாறு. வேறொருகடவுளரையென்பது சொல்லெச்சம். ஓகாரம் - எதிர்மறை. இதற்குப் புலவிர்காளென்னு முன்னிலையெழுவாய் தோன்றாநின்றதாக விரித்துரைக்க. மதிப்பரோ யெனினுமாம். அதற்கு ஏகார மெதிர்மறை. திணை - பாடாண். துறை - செவியறிவுறூஉ; கடவுள்வாழ்த்துமாம்.

அமுதமடப்பாவையாடகப்போதல்கக்
குமுதங்குமுதங்கொளுந்தீத்—தமியராய்த்
தாழ்ந்தார்தமையன்றித்தண்ணளிமால்*கள்வனிற்பொய்
சூழ்ந்தார்தமைவருத்தாதோ. (625)

இஃது இரண்டாமடி முதன்மடக்கு.

(இ - ள்) அமுதமடப்பாவை - திருமகள். ஆடகப்போது - பொற்றாமரை. அல்கல் - குவிதல்; வறுமையெய்தலெனினுமாம். குமுதம் - ஆம்பல். குமுதங்கொளுந்தீ - மகிழ்ச்சியெய்துந்தீ. தீ - சந்திரன், தன்னைச்சுடுதலாற் றீயென்றாள். தமியராய்த்தாழ்ந்தார் - புமான்களைநீங்கிமெலிந்தார். பொய்சூழ்ந்தார் - பொய்சொல்லவு நினைந்தார். தமைவருத்தாதோ - அவர்தமை வருத்தாதோ. வருத்திற்றாகில் நமதுதலைவரும்வருவர். வாராமையால் வருத்தாதொழிந்த தென்றவாறு. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - நிலவுகண் டழுங்கல். இதற்குந் தோழியென்பதனைத் தோன்றாதுநின்றதாக் விரிக்க. ஓகாரம் வினா.

சிட்டர்பரவுந்திருமால்செழும்பொழில்சூ
†ழட்டபுயகரத்துளாயிழையார்க்—கிட்டிடைதான்
சித்திரமோசித்திரமோதெவ்வர்முரண்முருக்கு
மத்திரமோகண்ணென்பவை. (626)

இது மூன்றாமடிமுதன்மடக்கு.

(இ - ள்) சிட்டர்-தொண்டர். அட்டபுயகரம்-திருப்பதி. இட்டிடை - சிறியவிடை. சித்திரமோ என்னுமிரண்டனுள், ஒன்று வெளி; ஒன்று பொய். பகுதி - இயற்கை. துறை - தகையணங் குறுத்தல்.

நன்காரிமாறனெனுநாவீறன்வண்குருகூர்
மன்கார்வரைமயிற்குமன்னவா—மென்கோங்
கரும்பாங்கரும்பாங்களபமுலையின்சொற்
கரும்பாநயனத்துணை. (627)

*கள்வன்—திருக்கள்வனூர்.

†இது அட்டபுயங்கமெனப்படும்.

இதுவுமது. பகுதி-பாங்கற்கூட்டம். துறை-பாங்கன் செவ்வி செப்பல்.

தெண்டிரைப்பார்போற்றுந்திருவெள்ளியங்குடியார்
தண்டுளபமார்பந்தழுவாநாள்—வண்டுளர்பூந்
தேனிலாய்நீண்டகுழற்சேயிழைதன்றுருயிரும்
வானிலாவானிலாவாம். (628)

இது நாலாமடிமுதன்மடக்கு.

(இ - ள்) வண்டுளர் - வண்டுகுடையும். பூந்தேனிலாய்நீண்ட குழல் - பூவிற்றேனிலைபெற்றுநீண்டகுழல். சேயிழைதன்றுருயிரும் - சிவந்தபூணினையுடையாள்கேடில்லாவுயிரும். வானிலாவானிலாவாம் - விசும்பின்கண்ணுதிக்குமதியா லுடம்பின்க ணில்லாத்தன் மையையுடைத்தா மென்றவாறு. உயிரும் வானிலாவா னிலாவாம் என்பது நீருந் தன்பாலிருந்தன என்பதுபோல ஒருமையிற்பன்மை மயக்கம். திணை - பெருந்திணை. துறை - கண்டுகைசோர்தல். இவை நான்கு மோரடிமுதன்மடக்கு.

நிலமனிலமன்னெடுவெளிதீநீரா
யலமனலமன்னமலன்—புலனைந்தும்
வென்றார்தொழுமால்விளங்குதிருவிண்ணகர
மென்றார்க்குமுண்டோவிடர். (629)

இது முதலிரண்டடியுமுதன்மடக்கு.

(இ - ள்) நிலமனிலமன்னெடுவெளிதீநீராய் - நிலமும் வாயுவும் நிலைபெற்றபெரியவாகாயமுந் தீயு நீருமாகி. அலமனலமன்னமலன் - நிறைவுபொருந்தின ஆனந்தமாக்கம்பெற்ற அழுக்கற்றவ னென்ற வாறு. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து; நகரவாழ்த்து மாம்.

மாதவனின்மாதவனின்வன்றாட்டுகளணவு
போதவண்மெய்ச்சாபமதைப்போக்கினளப்—பாதமலர்ப்
பொற்போதிப்பொற்போதிப்பூதலத்திட்டஞ்சலிப்பா
ரிற்போதமிக்கவர்யார்யார். (630)

இது முதலடியு மூன்றாமடியு முதன்மடக்கு.

(இ - ள்) மாதவனில்-கௌதமபாரியையாகிய அகலிகை. மாதவனின் - திருமகள்காந்தனே! நினது. வன்றாள் ....போக்கினள் - வலியதாளிற்பூழியைப் பரிசித்தகாலத் தக்கௌதமனாற் றனதுமேனிக் கெய்திய கற்படிவத்தைப்போக்கின ளாகையால். அப்பாதமலர்...... பூதலத்திட்டு - அந்தத்திருவடித்தாமரைசெய்தபொலிவையேத்திப் பொன்போலுநிறத்தையுடையபூக்களை யிப்பூமியிலிருந் தத்திருவடிகளிற்சாத்தி. அஞ்சலிப்பாரிற்போதமிக்கவர்யார்யார் - தியானித்து வணங்குவாரினும் ஞானமிகுந்தவ ரில்லையென்றவாறு. இன் - நீக்கம். அடுக்கு, துணிவின்கண்வந்தது. மாதவனில் - மென்மைவரினே ளலணனவாமென்பதனால் லகாரந்திரிந்து னகாரமாயிற்று. மாதவன்-படர்க்கைமுன்னிலையாகிய இடமயக்கத்துவந்த அண்மைவிளி. திணை-பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

மறுகுமறுகுமலைவார்சடையான்விற்போன்
றிறுகுமுலைமேற்பசலையேறு—முறுதேந்
தெகிழ்மலர்ப்பாணத்தான்செருக்கடந்தமாறன்
மகிழ்மகிழ்த்தார்வேட்டாண்மனம். (631)

இது முதலடியு நாலாமடியு முதன்மடக்கு.

(இ - ள்) உறுதேம் - பரிமளமிகுந்ததேன். தெகிழ்மலர்... மாறன் - வழியாநின்ற பூவாளிகளையுடையானாகிய காமனதுபோரை வென்ற காரிமாறப்பிரான். மகிழ்......மனம் - சூடுதற்குவிரும்பின வகுளமாலிகையைவிரும்பின விவளுடையமனமானது. மறுகு...... யேறும் - ஊசலாடாநிற்கும்; அதுவுமன்றி, அறுகிளைப்புனைந்த நீண்ட சடையான்வில்லாகிய விமவானைப்போலத் திண்ணிதாயமுலைமேற் பசலையும்பாவாநிற்கும்; ஆதலா லெங்ஙனமுயிர்வாழும், யாதோசெய லென்றவாறு. திணை - பெருந்திணை. துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

ஆயிரம்பெற்றானொருமூன்றைந்தூற்றானதியர்க்கு
மேயமுதல்வனெனுமெய்வேதம்—பாய்திரைப்பா
லாழியானாழியானஞ்சிறைப்புட்பாகனெனுங்
கோழியான்கோழியான்கோ. (632)

இது கடையிரண்டடியு முதன்மடக்கு.

(இ - ள்) உண்மைவேதமானது,பாந்ததிரையோடுங்கூடியபாற் கடலையுஞ் சக்கிராயுதத்தையுமுடையனாகி யழகியசிறையையுடைய புட்பாகனெனுந் திருவுறையூர்மாதவனைக் கோழிக்கொடியானையும், கண் ணாயிரம்பெற்றானையும், ஒருமூன்றுபெற்றானையும், மூன்றுமைந் தும்பெற்றானையு மாதியாகவுடையார்க்கெல்லா மங்கர்யாமியாக வுள் ளேபொருந்திய முதல்வனென்றுகூறாநிற்குமென்றவாறு. மெய் வேதங்கூறுமெனக்கூட்டுக. கோ - கண். கண்ணென்பதனை யாயிர மென்பதுமுதலாயவற்றிற்கு முதனிலைத்தீபகமாக்கியும், மூன்றென்ப தனை மூன்று, மூன்றுமைந்துமென்னு மிரண்டிற்கு முதனிலைத்தீபக மாக்கியும், மூன்று மைந்துமென வும்மைதொக்கதாகவிரித்தும் உரைக்க. கோழி - உறையூர். திணை - பாடாண். துறை - கடவுள் வாழ்த்து.

சலராசிமண்மேற்றவறிழையாஞான
மிலராயிலராயினுமா—மலரா
னனத்தானனத்தானருட்குருகூர்மாற
னெனத்தானணுகாதிடர். (633)

இஃ திடையிரண்டடியுமுதன்மடக்கு.

(இ - ள்) தவறிழையாஞானம் - தீங்கிழைப்பயவா வுண்மை ஞானம். இலராயில்ராயினுமாமென்பது-ஞானமில்லாதவரா யில்லின் கண்வாழ்வாரேயாயினுமாக வென்றவாறு. உம்மை - இழிவுசிறப் பும்மை. மலரானனத்தானனத்தானென்பது -தாமரைமலர்போன்ற திருமுகமண்டலத்தையுடையா னன்னவாகனத்தையுடையா னென்ற வாறு. அருட்குருகூர்மாறனெனத்தானணுகாதிடர் என்பது அரு ளொடுகூடிய திருக்குருகூர்க்காரிமாறப்பிரானென் றொருக்காற்கூறி னவரிடத்துத் துன்பமென்பது சிறிதுமணுகாதென்றவாறு. எனவே யணுகுவது பேரின்பமென்பது பயன். துறை - இதுவுமது.

மாசரதந்தன்னைவழுத்தலெனுமன்பெனக்குந்
தாசரதிதாசரதிதன்னுமங்—தேசுபெறப்
பாடார்கிளைந்திடார்பல்காலிவர்க்கெளிதோ
வீடாதவீடாதன்மேல். (634)

இஃ திரண்டாமடியு நான்காமடியு முதன்மடக்கு.

(இ - ள்) மாசரதந்தன்னை......தாசரதி - பரதெய்வங்களைத் துதியாது தன்னைத்துதிப்பதே ஆன்மலாபமாகிய பெரியசதிர்ப்பாடென்றறிந்து தன்னிடத்தன்புறுதலைப் பேதையேனுகியஎனக்குந் தரப்பட்டசதிர்ப்பாட்டையுடையவன். தாசரதிதன்னுமம்-தசரதன் பிள்ளையினது திருநாமமாகிய ராமவென்பதனை. தேசுபெற...... பல்கால் - நாவு மனதும் விளக்கமெய்தப் பலகாலுஞ்சொல்லார், சிந்திப்பதுஞ்செய்யார். இவர்க்கெளிதோ வீடாதவீடாதன்மேல் - இவ்வறியாமையுடைய வித்தன்மையோர்க்குச் சரீரம்விட்டகாலத் தழிவில்லாத பரமபதத்தின்கட்சென்று பேரின்பமெய்துத லெளியதொன்முகாதென்றவாறு. உம்மை இழிவுசிறப்பு. ஓகார மெதிர்மறை. துறை - இதுவுமது. இவையாறு மீரடிமுதன்மடக்கு. இனி மூவடிமுதன்மடக்கு வருமாறு:—

வேலைவேலைக்கடுவைவென்றவிழிநீர்ததும்பு
மாலைமாலைப்பணிவார்வண்குருகூர்ச்—சோலைக்
கயலேகயலேகவர்குருகேநீக்க
முயலேமென்முர்க்கேமொழி. (635)

இஃ தீற்றடியொழித் தேனைமூன்றடியு முதன்மடக்கு.

(இ - ள்) வேலினை, கடலுட்பிறந்தநஞ்சினை வென்றதாமென்று அவர் பாராட்டின விழிகளானவை துன்பநீர்துளிக்கு மயக்கத்தினை, திருமாலடிகளைவணங்குவார்வளவிய குருகாபுரியின்கட் சோலைப் பக்கத்துநீரின்கட் கயலைப்பருகாநின்றகுருகே! நின்னைவிட்டுநீங்குதலுள்ளத்தாலு முயலுதல்செய்யேமென்று வஞ்சமொழிகூறிப் பிரிந்தவருடன்கூறுவாயாகவென்றவாறு. பகுதி - ஒருவழித்தணத்தல். துறை - பறவையொடுபரிவுற்றுரைத்தல்.

போதகமுன்போதகமுன்புட்பாகன்பூங்கமல
மாதகலாதெய்துமணிமார்பன்—சீத
மலர்மலர்நீர்ப்பொன்னிமதிளரங்கன்போர்கற்
கலர்கலருள்வன்பாதகர். (636)

இது முதலயலடியொழித் தேனைமூன்றடியுமுதன்மடக்கு.

(இ - ள்) போதகமுன்பு - கசேந்திரன்முற்காலத்து. ஓதகமுன் - மூலமேயென்றுகூறப்பட்டவாவியினிடத்தெதிர்ப்பட்ட. புட்

பாகன் - கலுழுவாகனன். பூங்கமல......மணிமார்பன் - பொலிவினை யுடைய தாமரையா ளொருபொழுதுநீங்காதேதழுவுங் கவுத்துவமணி யொடுங்கூடிய திருமார்பினையுடையான். சீதமலர்......பொன்னி - குளிர்ந்தமலர்கள்விரியப்பட்ட திருக்காவிரிநடுவாகிய. மதிளரங்கன்- ஏழாவரணத்தையுடைய திருவரங்கேசன். பேர்கற்கலர் கலருள்வன் பாதகர்-திருநாமத்தைக்கல்லாதவர் பாதகருள் வலியபாதகராமென்ற வாறு. திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப்பணிதன் முன் ஞேர்கூறின்மையா லிது பரவார்ப்பழித்தல்; கடவுள்வாழ்த்துமாம்.

பானலங்கண்பானலங்கண்பான்மைட்பணிமொழியாய்
கானடுங்கற்கானடுங்கற்காய்சுரந்தான்—போனதினி
மண்காத்தருள்பெருமான்மானீர்வளவயல்சூழ்
தண்காத்தண்காவுதுபோய்த்தான். (637.)

இஃ தீற்றயலடியொழித் தேனைமூன்றடியு முதன்மடக்கு.

(இ - ள்) செங்கழுநீர்போலுங்கண்ணினையும், பாலினதினிமை யையுவமையாகக்கருதப்படும்பகுதியையுடைய மெல்லியமொழியினையு முடையாய்! நடக்குங்கா னடுங்குதல்செய்யுங்காட்டிடத்துப் பரத்தி வைத்தாற்போலு முள்வாய்ப்பரலையுடைய வெம்மையொடுங்கூடிய சுரம் போனது, இனி யாஞ்செல்லாநிற்பத்தோன்றும் உது, உலகத் துயிர்களைக்காத்துக் கருணைசெய்யும்பெருமையையுடைய திருமாலது மிக்கநீரையுடைய வளப்பத்தோடுங்கூடிய வயல்கள்சூழ்ந்த தண் ணென்றசோலையையுடைய திருத்தண்காவா மென்றவாறு. செல்லா நிற்பத்தோன்றுமென்பது சொல்லெச்சம். பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - நகர்காட்டல்.

கள்ளவிழ்பூங்காவுங்கடிதடமுஞ்செய்யுமல்லா
தெள்ளிடையவெள்ளிடையதில்லாத—வெள்ளைக்
குளத்தான்குளத்தான்குழுவளர்ப்பான்மூழிக்
களத்தான்களத்தான்கலர்க்கு. (638)

இது முதலடியொழித் தேனைமூன்றடியுமுதன்மடக்கு.

(இ - ள்) தேனையொழுக்கும் பூவினையுடையசோலையும், பரி மளிக்கும்வாவிகளும், வயலுமல்லாதே எள்ளுப்போடுதற்கு மிடத்தை யுடைய வெளியென்பதில்லாத வெள்ளைக்குளமென்னுந் திருப்பதியை

யுடையான், குளம்பினொடுங்கூடிய ஆவினதுகூட்டத்தைவளர்ப்பான், திருமூழிக்களமென்னுந் திருப்பதியையுமுடையான் றீயமக்களுக் கொளிக்கும் கள்ளத்தையுடையனுமென்றவாறு. எனவே, நன்மக் களை வெளிவந்துகாப்பானென்பது பயன். துறை-கடவுள்வாழ்த்து.

பணியும்பணியும்பனிமாமதியா
மணியுமணியுமரற்கும்—பிணிசெய்
தலைதலைதீர்த்தான்சரணமல்லாதேதம்ப
மிலையிலைத்தாரீந்துபுலவீர். (639)

இது நாலடியு முதன்முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) புலவிர்காள்! பாம்பையுங் குளிர்ந்தபெரியமதியாய் மே லாக்கஞ்செய்யு மாலையையுஞ் சடைமேற்புனைந்த சிவனுகியபெரி யோனுக்குந் துன்பத்தைச்செய் தறிவைநடுங்குவித்த பிரமசிரமான தைக் கையைவிட்டுநீங்குவித்தானுகிய ஸ்ரீமந் நாராயணன்றிருவடிக ளல்லாதே, யந்தியகாலத் தறிவுநிலைகலங்கிச்சாய்ந்து பிறவியாகிய குழியிலே நீர்விழும்பொழுது விழாதே நம்மைத்தாங்குந்தூண் வே றில்லையாதலா லவன்றிருவடிகளிற் றுளபமாலிகையைச்சூட்டி வணங்குவீராக வென்றவாறு. அரற்கு மென்னுமும்மை சிறப் பும்மை. இலைத்தார் - இலைமாலையாதலால், துளவமாலிகையென்று யிற்று. புலவீர் பணியுமெனக்கூட்டுக. திணை - பாடாண். துறை - ஓம்படை; கடவுள்வாழ்த்துமாம். இவை பதினைந்தும் அடிமுதன் மடக்கு. இனி இடைமடக்குவருமாறு:—

கயிலாயம்பொன்னுலகம்புரந்தரனும்புரந்தரனுங்
களிக்கமேனு
ளெயிலார்தென்னிலங்கையர்கோன்பஃறலைக்கோர்கணைவழங்கு
மிந்தனுரான்
மயிலாய்மைவரையணங்கேகினதுயிராமேவல்புரி
மயிலைக்காவல்
பயிலாயத்தெழுந்தருளித்துணைவிழியாலுணர்த்தியருள்
பாரிப்பாயே. (640)

இது முதலடியிடைமடக்கு.

(இ - ள்) கயிலாயம் பொன்னுலகம் புரந் தரனும் புரந்தரனுங் களிக்க என்பது வெள்ளிமலையையுந் துறக்கத்தையுந் தமதாகப்புரந்து

அரனும் புரந்தரனுங் களிப்பெய்த என்பதாம். எயிலார்......கோன்- கோட்டையாற்பொருந்த தெற்கின்கண்ணுண்டாய விலங்கையிலுள் ளார்க்கு அரசனுகிய விராவணன். பஃறலைக்கோர்......ளூரான். பல தலைகளும் அறும்படிக் கொருவாளிதொட்ட திருவிந்தளூரான். மயி லாய்......பாரிப்பாயே-மயில்களாடப்பட்ட மேகந்தவழு மலையிலுறை யுந் தெய்வமனையாய்! நினதுயிர்போன்றவளாய் நினதேவல்விரும்பு மவளா மயில்போலுஞ்சாயலையுடையாளை நின்னைக்காப்பவரா யிடை விடாத ஆயவெள்ளத்தார்கூட்டத்தடைந்து திருக்கண்பார்வையாற் குறிப்பினுணர்த்திக் கருணையைவிரிப்பாயாக வென்றவாறு. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - தோழியைக்காட்டென்றல்.

புண்டரிகப்பொகுட்டணங்கேழும்மதமாவிருமருப்பிற்
புழைக்கைநீட்டி
யொண்டிறலாரொருவனைநம்மகிழ்மாறன்மகிழ்மாற
னுறந்தையோங்கற்
கொண்டலுணின்றிருபிறைநள்ளிடைவரும்பாம்பெனவளைத்துக்
கொண்டகாலை
மண்டமர்க்கூற்றுவன்கணிச்சியெனத்தடிந்ததனையவன்
வாகைவேலே. (641)

இஃது இரண்டாமடியிடைமடக்கு.

இதனுள், மகிழ்மாறன்மகிழ்மாறனுறந்தையோங்கல் என்பது வகுள மாலிகையை யுடைய காரிமாறப்பிரான் மகிழ்ந்துபோற்று மாயோன்றனது திருவுறையூர்வரையிடத்தென்பதாம். ஒழிந்தன வுரையிற்கொள்க. பகுதி - நடுங்கநாட்டம். துறையுமது.

பாரெழுதும்படிக்கெழுதாமறைமொழியைத்தமிழ்மொழியாய்ப்
பகர்ந்தமாற
னீரெழுதெண்டிரைப்பொருனைத்திருநாடன்வரையணங்கி
னீர்மைகுன்றச்
சீரெழுதியெனையெழுதிக்களபமுலைக்களபமுலைத்
தேமென்கோதை
யூரெழுதிப்பேரெழுதிக்கிழிகொடுசேறார்மறுகே
யுலாவுவேனே. (642)

இது மூன்றாமடியிடைமடக்கு.

இதனுள், களபமுலைக்களபமுலைத்தேமென்கோதை என்பது மான்மதக்குழம்பையுடைய முலையாகிய யானையையும், முல்லைமாலிகையினது தேனொடுங்கூடிய குழலையுமுடையாளென்றவாறு. பார் என்பது உலகின்கண் ணுயர்ந்தோரென்றவாறு. நீர்மைகுன்றாச் சீரொழுகியென்பது பெண்ணினதிலக்கணங்குன்றாத அவயவ அவயவிகளின்பொலிவினையெழுதியென்றவாறு. பகுதி - சேட்படை. துறை - மடலேறும்வகையுரைத்தல்.

மறைபடுசொற்பொருளினைத்தெற்றெனத்தமிழ்செய்நாவீறன்
மழைதோய்செவ்வி
யுறைபடுதெள்ளறலருவித்துடரிவரையரமகளிர்க்
குவமையாவீர்
நறைபடுசந்தனப்பொழில்சூழ்புனத்திடைவந்தடைந்ததெனி
னவில்வீரொன்னார்
கறைபடுவன்பகழியொடுமன்னுகமன்னுகங்
கதிகற்றாங்கே. (643)

இது நான்காமடியிடைமடக்கு.

(இ - ள்) மறையிடத்துண்டான சொல்லின்கண் மறைந்த பொருளினைத் தெளியும்படிக்குத் தமிழ்மொழியாகச்செய்த நாவீறரது மேகம்படிந்தபருவத்துப்பெய்யுந் துளிகளாலுண்டான தெளிந்த நீராய்வரு மருவியையுடைய துடரிவரையில் அரமகளிர்க் குவமையாகப்பட்டமங்கைமீர்! முகையவிழ்ந்தபூவிற் றேன்றுளித் தாரவாரிக்குஞ் சந்தனப்பொழில்சூழ்ந்த நுமதுபுனத்தின்கண் சத்துருக்களைக் கொலைசெய்துண்டான குருதியின்முழுகிய பகழிதைத்ததொடும் ஒரு அரசுவா ஆக்கம்பெற்ற மலை நடைகற்றதுபோல வந்தடைந்த துண்டெனிற் கூறுவீராகவென்றவாறு. உவமையாவீரென்றதனு லவர்கள்காந்தியை யுயர்த்திக்கூறினும். ஆங்கு என்ற துவமவுருபு. கதி - நடை. பகுதி - மதியுடன்படுத்தல். துறை - வேழம்வினுதல். இவைநாலு மோரடியிடைமடக்கு. இனி யீரடியிடைமடக்குவருமாறு:—

அந்தரத்தாரருவியுவாவடமலைமன்வடமலைமன்
னந்தண்சாரற்
சந்தனப்பூந்துணர்மலிந்தவண்டழையவண்டழைய
தனைக்கொண்டுற்றேன்

சிந்துரவாணுதற்களபப்புளகமுலைத்துவரிதழ்வாய்ச்
செவ்வேலுண்கட்
கொந்தவிழ்பூங்குழலீர்கைக்கொள்வீர் மாரனையடிமை
கொள்வீர்மாதோ. (644)

இது முதலிரண்டடியு மிடைமடக்கு.

(இ - ள்) அந்தரத்தாரருவியுவாவடமலைமன்வடமலைமன் னந்தண்சாரலென்பது-விசும்பின் உச்சியினின்றுமிழிந் தாரவாரிக்கு நீரருவியும், யானைத்திரளும் ஆலமரத்தினையலைக்கும் நிலைபெற்ற வடவேங்கடமென்னுமலைக்கு மன்னன் அவனதாம் அழகிய குளிர்ந்த மலைப்பக்கத்தின்கண்ணென்றவாறு. பூந்துணர்மலிந்தவண்டழைய வண்டழையதனைக்கொண்டுற்றேனென்பது - பூங்கொத்துக்கள் பரிமளத்திநற் கூட்டமானவண்டுகளைத் தன்னிடத்தழைக்கப்பட்ட அழகியவளப்பத்தையுடைய சந்தனத்தழையதனைக் கையுறையாகக் கைக்கொண்டு நும்மிடத்துவந்தேனென்றவாறு. ஒழிந்தனவும் உரையிற்கொள்க. பகுதி - இதுவுமது. துறை - கருத்தறிவித்தல்.

கதியேபற்றுனர்ஞானக்கண்ணகலாக்கண்ணகலா
காயங்காண்பா
னதியேமுற்றியவரங்கத்திடைதுயிலும்புயல்வரைமே
னயந்துவாழ்நும்
பதியேதிங்குரைத்திடுமென்றனனறையீர்நறையீர்மென்
பதுமைபோல்வீர்
மதியேதிங்கினியெனவுந்தெளிகிலனேகுதற்குமொரு
வழிசொல்வீரே. (645)

இது முதலடியுமூன்றாமடியு மிடைமடக்கு.

(இ - ள்) பேரின்பத்தையுட்கொண்டா ருள்ளக்கண்ணைவிட்டு நீங்காத இடமகன்ற பரமாகாயத்தைச் சென்றுகாணவேண்டித் திருக்காவிரியாகிய விரண்டாறுசூழ்ந்த அரங்கத்தினடுவே கண்வளரும் காளமேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய அரங்கநாதன்வரையினிடத்து விருப்பத்துடன்வாழுந் தேனுடுங்கூடிய குளிர்ந்ததாமரையாளையொப்பீ ரிவ்விடத்து நும்முடையபதி யேதென்று கூறுகவென்றனன் கூறுகின்றிலீ ரினிமேன் மதி யாதென்றுந்துணிகிலன்; மீண்டும் போவதற் கொருவழியுங்காண்கின்றில னென்றவாறு. நறையீர்

நறையீரென்பதனைப்பாடமாற்றி ஒற்றைப்பெயர்த்து அறையீரெனக் கூட்டுக. இதனுள், கரியேபற்றினர் ஞானக்கண்ணகலாக்கண்ணகலா காயமென்பன்முதலாக அரங்கத்திடைதுயிலும்புயல்வரைமேனயந்து வாழ்நும் பதியேதிங்குரைத்திடுமென்றனனறையீ ரென்பனவீறாக நோக்கென்னும் யாப்புக்காலெனக்கொள்க; என்னை "மாத்திரைமுத லாவடிநிலைகாறு, நோக்குதற்காரணநோக்கெனப்படுமே" என்றாராக லின். அஃதே விதனுள் நோக்கிக்கொள்ளக்கிடந்தமை யாதோ வெனின், பேரின்பத்தைவிரும்பினார் ஞானக்கண்ணை விட்டுநீங்காத பரமாகாயத்தை யவர்சென்றுகாணவேண்டிப் பரமகிருபையால் வெளி வந் தரங்கத்திடைக்கண்வளரும் அவன்வரையிடத்து விருப்பத் துடன்வாழுந் தாமரையாளைப்போல்வீரென்றதனால், அவன்வரையி விருந்தும் யான்விரும்பிய நுமதுசீறூரை யெனக்குரைக்கின்றிலீ ரென்னுதறுகண்மையோ என்பது நோக்கிக்கொள்ளக்கிடந்தமையா னெனக்கொள்க. ஏகாரமிரண்டனுள், முன்னையது பிரிநிலை. ஏனைய தீற்றசை. ஒழிந்தனவு முறையிற்கொள்க. பகுதி-இதுவுமது. துறை-பதிவினுதல்.

வயற்கழுநீர்க்கழிகவின்மாண்கொழுநனையேகொழுநனையே
மகிழ்நன்மாதர்
கயற்கருங்கண்ணெனமலராமுனங்களைகட்டெறிதிருக்காட்
கரைமால்வெற்பிற்
செயற்கரியதிருவுருவாலுயிர்கொல்லிப்பாவையாய்ச்
சிறந்தீருங்க
ளியற்பெயர்யாதெனவினவியதைமொழியுமொழியுமிகழ்
வதனையன்றே. (646)

இது முதலடியுமீற்றடியு மிடைமடக்கு.

(இ - ள்) கழுநீர்க்கழிகவின்மாண்கொழுநனையேகொழுநனையே மகிழ்நன்மாதர் என்பது செங்கழுநீரினது மிக்கஅழகினையுடைய மாட்சிமைப்பட்ட கொழுவியபூமுகையைத் தங்கள் புருஷன்களை விரும்பு நல்லகடைசியரென்றவாறு. கொழுநனையேயென்பது தேற் றேகாரம்; பிரிநிலையுமாம். கொழுநனையேவிரும்புமாதர் கொழுவிய நனைமலராமுன்னங் களைகட்டெறியென்றது இறைச்சி. என்னை?

முகைபாய்நிற்பதன்றி மலர்ந்தா லிவை யெமதுகண்ணுக்குவமையா யெமதுகொழுநற்குவிருப்பத்தைக்கொடுக்குமென்னு மாற்சரியத்தாற் களைகட்டெறிந்தா ரென்னுங்குறிப்புப் பொருட்புறத்ததாய்நிற்றலா னெனக்கொள்க. அதன்றெனில், கண்ணெனமலராமுன்னங் களை கட்டெறிந்தாரென்பது பயனில்கூற்றாம். சிறப்புப்பெயர் கொல்லிப் பாவையென்பது செய்தற்கரிய வுமது அழகியவடிவினாலறிந்தேம். அறியாதஇயற்பெயரைமொழியும்; எம்மையிகழ்வதனை யொழிவீராக வென்றவாறு. செயற்கரியதிருவுரு - எழுதுதற்கரியதிருவுரு. பகுதி- இதுவுமது. துறை - பெயர்வினுதல்.

> பூந்துளபம்புனை திருமால்பொன்னியினுட்பொறியரவிற்
> புயல்போல்வண்ணந்
> தோய்ந்துதுயில்பயிலரங்கேசனைத்தொழுமாறன்றுடரித்
> தோகைபோல்வீர்
> வாய்ந்தவனப்பல்குலுக்குத்தனக்குவடுதனக்குவடு
> வகிராமுங்க
> ளேந்தெழிற்கட்புலங்கொளநின்றிடையேதங்கிடையேதங்
> கியம்புவீரே. (647)

இது கடையிரண்டடியு மிடைமடக்கு.

(இ - ள்) வாய்ந்தவனப்பல்குலுக்குத்தனக்குவடுதனக்குவடு வகிராமுங்கள் என்பது வனப்புவாய்ந்தவெனப் பாடமாற்றி அழகு வாய்ந்த அல்குலுக்குந் தனமாகிய மலைதனக்கும் வடுவகிர்நிகராகிய வுங்கள் என்றவாறு. ஏந்தெழிற்கட்புலங்கொள என்பது உயர்ந்த அழகினையுடைய கட்புலனாக என்றவாறு. இடையேதங்கிடையேதங் கியம்புவீரே என்பது இரண்டிற்குநடுவே குடியிருக்கு மருங்கான தெதுதா னவ்விடத்தென்றுவினவுவேற் கிதுவென்றுசொல்லுவீ ராகவென்றவாறு. எனவே, எனதுகண்ணிற்குப் புலப்படுவதின் றென்பது போந்தபொருள். பகுதி - இதுவுமது. துறை - இடை வினுதல்.

> உரையார்ந்ததொகைப்பனுவன்முழுதுணர்ந்துமுலகியலொன்
> றுணராதார்போல்
> வரையாதுமறைபுரிகோமானினைவுமானினைவு
> மனத்துணுடி

விரையார்நன்பசுந்துளபத்திருமாலைத்திருமாலை
வில்லிபுத்தூர்த்
திரையாடைப்புவிமகடன்கோமானைவணங்கலரிற்
றிகைக்கின்றேனே. (648)

இ-ஃ திடையிரண்டடியு மிடைமடக்கு.

இதனுள், கோமானினைவுமானினைவுமனத்துறை என்பது தலைவனே! உனதுள்ளத்துநினைவும், எனது மான்போலும்விழியினையுடையாண்மனத்துணினைவும் எனதுமனத்துட்குறித்து என்றவாறு. துளபத்திருமாலைத்திருமாலை வணங்கலரிற்றிகைக்கின்றேனே என்பது துளபமாகிய அழகியமாலையையுடைய திருமகளோடுங்கூடிய மாயோனைவணங்காத் தீயமக்களைப்போல யான் மனமறுகாநின்றேனென்றவாறு. உலகியலொன்றுணராமை - உலகநடைசிறிதுமறியாமை. மறைபுரிதல் - வரைந்துகொள்ளாது களவொழுக்கத்தை நீட்டிக்கவிரும்புதல். பகுதி - பகற்குறி. துறை - வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல்.

மீனமாதியவாயவவதாரம்புரிந்தருண்மால்விண்ணோர்போற்றும்
வானமாமலைவளர்சீவரமங்கைவரமங்கைமார்நீரென்றான்
மோனமாயிருந்ததனற்பயனேதுவிருந்தினர்க்குமுகமன்கூறி
யீனமாகியவுறுநோய்களைகண்ணுங்களைகண்ணுங்கியற்றிலீரே. ()

இ-ஃ திரண்டாமடியு மீற்றடியு மிடைமடக்கு.

இதனுள், சீவரமங்கைவரமங்கைமார்நீரென்றுலென்பது சீவரமங்கையென்னுந்திருப்பதியிற் சேட்டமாகிய மங்கைப்பருவத்து மடந்தையரையொப்பீரென் றுலகினுள்ளா ரும்மைக்கூறுவராயின் என்பதாம். பருவம் பெதும்பையராயினும் வியப்பினான் மங்கைப் பருவத்துளுள்ளாரையொப்பீரென்றான். மோனம் - மௌனம். நோய்களைகண்ணுங்களைகண்ணுங்கியற்றிலீரென்பது காமமாகியபிணியைக் களையுங் கருணையாங்காவலை நீர் செய்கிலீரென்றவாறு. ஒழிந்தனவுமுறையிற்கொள்க. பகுதி - மதியுடன்படுதல். துறை - மொழிபெறுதுவருந்தல். இவையாறு மீரடியிடைமடக்கு. இனி மூன்றடியிடைமடக்குவருமாறு:—

இருங்கணையின் றிவனுறிவர் தனுவேட்டை தனுவேட்டை
யிசையாதெவ்வுள்
வருந்திருமால்பணிவரைமேற்காவியங்கண்காவியங்கண்
மதியுட்கொண்டோ
ரொருங்குபுகழ்வதற்கரிதாமாதினைமாதினைக்காவ
லுவந்தாளென்கை
பொருந்துவதன்றிருவருந்தம்முட்காதன்மதர்நோக்கிற்
புகல்கின்றாரே. (650)

இஃ தீற்றடியொழிந்த வேனைமூன்றடியு மிடைமடக்கு.

(இ - ள்) இவ்விடத் திப்புனத்துற்றவிவர்கையிற் பெருமை யுடையகணையுமில்லை, இவர்யாக்கையுந் தளர்ச்சியுடையது, ஆகையா லிவர்வில்வேட்டையும் பொருந்துவதன்று; இஃதன்றி, இந்தமாத ராளைப் பெரியதினைக்காவல்விரும்பினளென்கையு முண்மையன்று, இவள் நீலோற்பலம்போன்றகண்களைப் பலகாப்பியங்களையு முணர்வி னுளுட்கொண்டோரெல்லாங்கூடியும் புகழ்தற்கரிதாம்; இருவரு மொருவரொருவர்மேலுள்ளவுள்ளக்காதலைக் கண்களாலுரைக்கின்றன ரென்றவாறு. பகுதி - குறையுறவுணர்தல். துறை - இருவர்நினைவு மொருவழியுணர்தல்.

சுனையுணீனிறநாண்மலர்நாண்மலர்தொறுந்துணர்நெகிழ்ந்துக்க
நனையுண்மூழ்கியபலவினின்சுளையினைநாங்கைமால்வரைக்கிள்ளை
யனையபேடைவாயருத்தியினருத்தியின்புறுநிலையதுகண் டோர்
நினைகலானமுங்காற்றலையாற்றலைநினதுகண்ணுறின்மானே. ()

இது முதலயலடியொழித் தேனைமூன்றடியு மிடைமடக்கு.

(இ - ள்) சுனையுணீனிற......தொறும் என்பது சுனையின்கண் ணுண்டாவதாய நீலமணியினொளியு முவமைக்குநாளும் நீலோற் பலம் பக்குவம்வந்துமலருந்தொறும் என்றவாறு. துணர்நெகிழ்ந்து ......கிள்ளை என்பது அகவிதழ்நிறைந்தொழுகியதேனின்கண், கரை சார்ந்தசோலைப்புறத்து வீசுகொம்பர்நின்று மளிந்துவீழ்ந்துநனைந்த பலவினினியசுளையைத் திருநாங்கைமாயோன்வரையிற் சேவற்கிளி யானது என்றவாறு. அனையபேடைவா......கண்டு என்பது தன துயிரனையபெடைவாயி லன்பினலருத்தி யின்பமெய்துநீதியைக்கண்டு

என்றவாறு. ஓர்கிளைகலான்......மானே என்பது ஒருவராலுநினைத் தற்கரியபெருமையாளொருவ னிரங்குமிரக்கத்தின்மிகுதியை நினது கண்காணிறுற்றுவாயல்லை, மான்போலுங்கண்ணினையுடையாயென்ற வாறு. ஒருவராலுமென்பதும், உயிரென்பதும், பேடையென்பதனுற் சேவலென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. பகுதி - குறைநயப்பித்தல். துறை - விரவிக்கூறல்.

மாமடந்தைகுடிபுகுந்தவன்பிலுறுமன்பிலுறுமாயோன்வெற்பிற்
காமருவண்டினமேநீர்தாந்தாந்தாந்தாமெனவாழ்கமலவைப்பிற்
பூமடந்தைமுகமலர்போன்றொருகமலத்திருகுவளைபூத்தவாகத்
தாமருவிக்குமுதமும்வெண்முல்லையுமுல்லையுமுளவோசாற்றுவீரே.()

இஃது ஈற்றயலடியொழித் தேனைமூன்றடியு மிடைமடக்கு.

(இ - ள்) மாமடந்தைகுடிபுகுந்த வன்பிலுறுமன்பிலுறு மாயோன்வெற்பில் என்பது பெரியபிராட்டிகுடிகொண்ட அன்பிலென்னுந்திருப்பதியின் மிக்கஅன்பிலெய்திய மாயவனதுவெற்பில்வந்த என்றவாறு. காமருவண்டினமே......கமலவைப்பின் என்பது அழகியவண்டுகாள்! நீங்கடாம் தாந்தாந்தாமென்றபாட்டோடும்வைகும் மருதநிலத்தின்கண்ணேயுள்ளதாமரையோடையின்கண் என்றவாறு. பூமடந்தை......சாற்றுவீரே என்பது இந்தப் பூமகள்முகத்தாமரையையொப்பதா யொருதாமரையினிடத் திரண்டுகுவளைபூத்தனவாக நிலைபெற்று மவற்றுட னொருசேதாம்பலும் முல்லையரும்பும் முல்லையாகியபண்ணுங் கண்ணிற்கண்டனவுஞ் செவியாற்கேட்டனவுமுள வாகிற் சொல்லுவீராகவென்றவாறு. பகுதி - இயற்கை. துறை - வண்டொடுநன்னயமுரைத்தல்.

உருவளர்மாத்தினமகலத்துறுதிறத்திற்பயோதரங்க
ளொருங்குதோய்ந்து
பொருவருநன்பரிமளங்கூர்வனமாலைவனமாலை
பொருந்திச்செய்ய
பருதியுடன்பனிமதியுமிருபாலுமிருபாலும்
பயின்றுதோன்றுந்
திருநெடுமால்பொருவருமிவ்வடமலையும்வடமலையு
முலைச்செந்தேனே. (653)

இது முதலடியொழித் தேனைமூன்றடியு மிடைமடக்கு.

(இ - ள்) முத்துவடங்கிடந்தசையுமுலையொடுங்கூடிய தேன்போலுமொழியினையுடையாய்! ஒளித்தழையாநின்றபெரியபிராட்டிநாளுந் திருமார்பிற்குடிகொண்டகூறுபாட்டால் அவளது திருமுலைச்சுவடுகளைத்தழீ இயதுடன், ஒப்பில்லாமணத்தைப்பெருப்பித்துக்காடாகியவியல்பையுடைய துளபமாலையையும்பொருந்தி, செம்மையுடையநேமியாகிய ஆதித்தனுடன் பாஞ்சசன்னியமாகிய குளிர்ந்த மதியையும் வல மிடமென்னு மிரண்டுபக்கமுந் தரித்திருக்குமுறையும் இடைவிடாத தோற்றப்பொலிவுண்டாந் திருவொடுங்கூடியமாயோனையொக்கும், சினையோடும்வளராநின்றமாமரத்தின்கூட்டந் தன்னிடத்துற்றகூறுபாட்டோடுங் காளமேகங்க ளொக்கத்தவழ்தல்பொருந்தியும், ஒப்பில்லாதநல்லமணத்தைப்பெருக்குங் காடாகியவியல்பையுடைய துளபமாலைபொருந்தியும், ஆதித்தனுடன் சந்திரனும் இரண்டுபக்கமுமிருக்குமுறையும் பொருந்தியுந்தோன்று மிவ் வடவேங்கடமாகியமலையுமென்றவாறு. இதனுள் வனமாலைவனமாலையென்பது அத்தச்சிலேடை. பருதியும் பனிமதியுமென்பது மாட்டேறில்லாவுருவகம். ஒழிந்தன சத்தச்சிலேடை. பகுதி - குறைநயப்பித்தல். துறை - அறியாள்போறல்.

முளைநிலாவினைநேர்நுதனேர்நு தன்முகிணகையணைமென்றோ
ளிளையளாமிவட்கேமமேமமதுறவேதிலரணிவானற்
கிளையினீண்டினர்கேளினிக்கேளினிக்கெழுதகையுறல்வேண்டிற்
களைகணுனிறைகடிநகர்க்கடிநகர்காணமன்விரைவாயே. (654)

இது நான்கடியு மிடைமுற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) இளம்பிறையையுவமைகுறிக்கப்பட்ட சிறியநுதலினையும், முல்லைமுகைபோன்ற பல்லினையும், அணைபோன்ற மெல்லியதோளினையும், இளமைத்தன்மையையுமுடையளாமிவளுக்குப் பொன்னை யின்பமுறவணிவான் அயலவர் மகட்பேசித் தமரொடு மெமதுமனையிடத்துக்குழுமின ராகையா லினிக் கேட்பாயாக மன்னனே! உனதுசுற்றத்தோடும் எம்மோடுண்டாகியவிந்தநட்புமிகுதல் வேண்டினையே லுலகத்துயிர்கட்குக்காவலாகியவிறைவனும்மாயோன் திருக்கடிநகரிடத்துத் திருமணம், நகரிலுள்ளார்காண அயலவர்க்கு

முன்னே யிவளைவரைந்துகொள்வான்விரைவாயாகவென்றவாறு. நேர்நுதல் - சிறுநுதல். "சிறுநுதற்பேரமர்க்கட்செய்யவா" யென்றார் பிறரும். பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - மகட்பேச்சுரைத்தல். இவைமூன்றும் இடைமடக்கு. இனி அடியிறுதிமடக்குவருமாறு:—

கூன்பிறையவெண்கோட்டிற்கொன்னாகங்கொன்னாகந்
தான்பதைத்துமூலமெனத்தாழாதுதவியமால்
வான்புகழுந்தென்னைமானனையீர்வண்டழையிங்
கேன்புரிந்துகொள்ளாதிருப்பதிசைப்பீரே. (655)

இது முதலடியிறுதிமடக்கு.

இதனுள், கூன்பிறையவெண்கோட்டிற்கொன்னாகங்கொன்னாகந்தான்பதைத்தென்பது வளைந்தபிறைபோன்றவெண்கோட்டினாற் கொல்லும்யானை பெரியவுடம்புநடுக்கமுற்று என்பதாம். தான் அசை. மூல......மால் என்பது மூலமென்றுகூறத் தாமதியாதுதவிய மாயோனென்றவாறு. ஒழிந்தனவும் உரையிற்கொள்க. பகுதி - சேட்படை. துறை - தழைகொண்டுசேறல்.

தோலாதநேமிமுதலைம்படையுஞ்சூழ்ந்திறைஞ்சப்
பாலாழியுட்டுயில்கூர்பன்னகத்தான்பன்னகத்தான்
மேலாமவுணனுரங்கிழித்தவிண்ணகரான்
காலானதென்றலைமேல்வைத்துக்களித்தேனே. (656)

இஃது இரண்டாமடியிறுதிமடக்கு.

இதனுள், பன்னகத்தான் - பாம்பணையான். பன்னகத்தான் மேலாமவுணனுரங்கிழித்தான் என்பது பலநகங்களால் வெற்றியான் மேம்பட்ட விரணியனுரத்தமார்பைப்பிளந்தானென்றவாறு. ஒழிந்தனவும் உரையிற்கொள்க. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

சூழித்தறுகட்கடாயானைதோலாத
பாழிப்பகுவாயிடங்கரின்கைப்பட்டநா
ளாழிப்படையுடன்சென்றுளரியையாளரியைக்
காழித்திருமாலைக்கண்டுட்களித்தேனே. (657)

இது மூன்றாமடியிறுதிமடக்கு.

இதனுள் ஆளரியையாளரியை.........களித்தேனே என்பது ஆண்ட வென்னுந்திருநாமத்தையுடையானை, நரனுஞ் சிங்கமு மானானை, சீகாழியில்வாழுந்திருமாலைக் கண்களாற்கண் டுள்ளங்களித் தேனென்றவாறு. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

அண்ணாந்தெழுந்ததுணைமுலையார்க்காருயிர்தங்
கண்ணாங்கொழுநரெனுங்கட்டுரைகேட்டுற்றுணர்ந்துந்
தண்ணார்வகுளத்தமிழ்மாறர்க்கன்பிலர்போன்
றெண்ணாதகன்றனராலென்சுகமேயென்சுகமே. (658)

இது நாலாமடியிறுதிமடக்கு.

இதனுள் என்சுகமேயென்சுகமே என்பது எனக்கு என்னு டையகிளியே யென்னமகிழ்ச்சியுள்ளதென்றவாறு. பகுதி-பொருள் வயிற்பிரிதல். துறை - பறவையொடுபரிவுற்றுரைத்தல். இவை நாலும் ஓரடியிறுதிமடக்கு. இனி ஈரடியிறுதிமடக்குவருமாறு:—

மூன்றாயமைந்ததொழின்முன்னானை முன்னானை
தான்றாழ்தடத்தழைத்தசங்கரியைச்சங்கரியைத்
தோன்றாதிடத்தமைத்தசூழ்ச்சியனைத்தொல்லைநா
ளீன்றானையீன்றானையென்னுளத்தேவைத்தேனே. (659)

இது முதலிரண்டடியு மிறுதிமடக்கு.

(இ - ள்) சிருட்டி திதி சங்காரமென்று தன்னாலமைக்கப்பட்ட மூன்றிற்கு மங்கங்கு முன்னாயிருக்கப்பட்டவனை, முதலைமுன்னான யானை தாணாழ்ந்ததடத்துநின்று மூலமென்றழைத்த சங்கினையுடைய அரியென்னுந்திருநாமத்தையுடையானை, உமையை வேறுபட்டுத் தோன்றாது தனதிடப்பாகத்தடக்கின விசாரத்தையுடைய அரனை முற்காலத்தீன்ற பிரமனையீன்றவனை முத்தியளிக்கவல்லபிரமமென வுட்கொண்டேனென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள் வாழ்த்து.

கோதறவில்வாங்கியுடக்குஞ்சரத்தாற்குஞ்சரத்தாற்
கேதமிழைத்தவிராவணியையன்றுதவ
சாதனத்தாற்கொன்றபிரான்றம்முன்னைத்தம்முன்னைப்
பாதகந்தீரப்புகழ்வார்பாதம்பணிந்தேனே. (660)

இது முதலடியு மூன்றாமடியு மிறுதிமடக்கு.

(இ - ள்) குற்றந்தீரத் தனுவைக்கைக்கொண்டு தொடுக்கும் அம்பினால் ஐராவதப்பாகனான இந்திரனுக்கு மானபங்கத்தையுண்டாக்கின விந்திரசெயித்தை, முற்காலத்துத் தவசரிதையாற்கொன்ற இலக்குமணனென்னு மெனதுசுவாமிக்குத்தமையனை, யாவரேயாயினுந் தங்கள் கழிபிறப்பிற் பாவந்தீரப்புகழாநின்றார் அவர்பாதத்தையெனதுபிறவித்துன்பம்நீங்க வணங்கினேனென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப்பணிதல்.

பொன்பொற்றிலங்குமலர்ப்பூவையேபூவையே
மன்பொற்றிருமேனிமாயோன்வடமலைமேன்
மின்பொற்றொடித்தடக்கைகூப்பாதவீறென்னோ
நின்பொற்றிருநுதற்குநேர்மதிக்குநேர்மதிக்கும். (661)

இது முதலடியு மீற்றடியு மிறுதிமடக்கு.

இதனுள் மலர்ப்பூவையேபூவையே மன்பொற்றிருமேனி என்பது தாமரையிலிருக்குந் திருமகளையொப்பாய்! காயாம்பூவையொத்த மிக்கபொலிவினையுடைய திருமேனி என்றவாறு. நின்பொற்றிருநுதற்குநேர்மதிக்கும்நேர்மதிக்கும் என்பது உனது அழகியநெற்றிக்குவமைகுறிக்கும் நேரியபிறைக்குமென்றவாறு. ஒழிந்தனவு முறையிற்கொள்க. பகுதி - நாணநாட்டம். துறை - பிறைதொழுகென்றல்.

அந்தமுதலாயமைந்தானையெம்மனோர்
பந்தமறுத்தாள்பரனைச்சுமித்திரைதன்
மைந்தனொடுங்கான்போந்தமாதவனைமாதவனை
யெந்தையையல்லாதிறையுண்டென்னுவேயென்னுவே. (662)

இது கடையிரண்டடியு மிறுதிமடக்கு.

இதனுள் மாதவனைமாதவனை என்பது திருமகள்காந்தனை, பெரிய தவசரிதையுடையானையென்றவாறு. எந்தையை - எம்முடைய சுவாமியை. அல்லாதிறையுண்டென்னுவேயென்னுவே என்பது அவனையன்றி வேறுபரப்பிரமமுண்டென்றுகூறு தென்னுடையநாவென்றவாறு. ஏகார மிறுதிய தீற்றசை. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

தாவாதபேரின்பஞ்சார்வதற்குச்சிற்றின்பத்
தேவாமலென்னைமதனெய்யாமையெய்யாமை

மாவாதனைமறந்துவாமனனேவாமனனே
தேவாதிதேவனெனச்சந்ததமுஞ்சிந்தித்தே (663)

இஃது இடையிரண்டடியு மிறுதிமடக்கு.

(இ - ள்) என்னைமதனெய்யாமையெய்யாமை என்பது என்னைக் காமன் சிற்றின்பத்திலேவேண்டிமூட்ட என்மேற் பஞ்சபாணங்களை யிடைவிடாமைத்தொடுத்திடாமல் என்றவாறு. வாமனனே ......வாமனனே என்பது வாமனவதாரமாகியநாராயணனே தேவர்க்கெல்லாம்முதலானதேவனென அனவரதமுஞ்சிந்தித்துக் கழிந்த பிறப்பிலு மிப்பிறப்பிலுமுண்டான பொல்லாதவாதனைகள்யாவும் மறந்து என்னோடொத்துவா வென்னுடையமனனேயென்றவாறு. திணை - காஞ்சியைச்சார்ந்தபொதுவியல். துறை - பொருண்மொழிக் காஞ்சி. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்தெனினுமாம்.

காண்டகுபொற்பூமடந்தைநற்பாரிகண்ணன்பே
ராண்டபழம்பதியுமந்தாமமந்தாமங்
கூண்டளிபண்பாடுதுழாய்கூராழிகைவலத்தே
பூண்டதவன்சீருளத்தேபூரியார்பூரியார். (664)

இது நாலாமடியு மிரண்டாமடியு மிறுதிமடக்கு.

இதனுள் ஆண்டபழம்பதியு......துழாய் என்பது அவன்புரந்த தொன்மைப்பதமாவது பரமபதம், அழகியமாலையாவதும் வண்டுகள் தேனையுண்டு பண்களைப்பாடும் வனமாலையாம் என்றவாறு. அவன் சீருளத்தேபூரியார்பூரியார் என்பது அவனதாந்திருமேனியிற்காந்தியைத் தீயமக்கள் உள்ளத்தாற்றியானித்து அகத்தேநிறையாரென்றவாறு. எனவே யெப்படியீடேறுவரென்பது குறிப்பு. திணை - பாடாண். துறை - புகழார்ப்பழித்தல்; கடவுள்வாழ்த்தெனினுமாம். இவையாறும் ஈரடியிறுதிமடக்கு. இனி மூன்றடியிறுதிமடக்கு வருமாறு:—

முன்னிலங்கொள்ளாதபிலமுன்பரையுமுன்பரையுந்
தன்னாருலீந்தவரந்தாவுறவேதாவுறவே
மன்னிலங்கேசன்முதலாமைந்தரையுமைந்தரையு
மின்னுயிருண்டான்குணங்கற்றின்பமயின்றேனே. (665)

இஃது ஈற்றடியொழித் தேனைமூன்றடியு மிறுதிமடக்கு.

(இ - ள்) மன்னிலங்கேசன்முதலாமைந்தரையுமைந்தரையும் என்பது இராவணன்முதலாய மிடுக்குள்ளாரையும், அவர்கள்புதல்வரையும் என்றவாறு. முன்னிலங்கொள்ளாதபிலமுன்பரையுமுன்பரையுந் தன்னரனுலீந்தவரந்தாவுறவேதாவுறவே என்பது முன்னாளிற் பூமியிடங்கொள்ளாதபாதாலத்தின் மூலபெலப்படையாய்வந்தவலியுடையாரையும் முன்னாளுமை தனதுபுமானனசிவனாற்கொடுப்பித்த வரமும், பிறர்கொடுத்தவரமும் அழிவுறப் பிரமாவும் பேராண்மையிருந்தபடியோவென்று மனத்திலேவிசாரிக்க என்றவாறு. இன்னுயிருண்டான்.....றேனே என்பது அவர்களினியவுயிரையுண்ட தெசரதராமன்கலியாணகுணங்களைக்கூறிப் பேரின்பமெய்தினேன் என்றவாறு. திணை - இதுவுமது. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

கண்படையுண்கண்சிறிதுங்கண்ணகன்றகண்ணகன்றவ்
வொண்பொருள்செய்வார்பிரிவினுண்ணிறையுமுண்ணிறையும்
பண்புறநில்லாதினியீங்கென்செய்வேன்பாமாறன்
றண்பொருனைத்தண்டுறைவாழ்தாராவேதாராவே. (666)

இது கடையயலடியொழிந்த வேனைமூன்றடியு மிறுதிமடக்கு.

(இ - ள்) பாமாறன்றண்பொருனை.........தாராவே என்பது திருவாய்மொழியாகியப்னுவலைச்செய்தகாரிமாறப்பிரான்பொருனைத்தண்டுறையினிடத்துத் தாராவாகியபறவையே! கண்ணகன்றகண்ணகன்றவ்வொண்......பிரிவின் என்பது இடம்விரிந்தநாட்டின்கணீங்கிச் சுத்ததிரவியத்தையீட்டவேண்டிப்பிரிந்தார்பிரிவினால் என்றவாறு. உண்ணிறையுமுண்ணிறையும் பண்புறநில்லாது என்பது எனதுள்ளத்துணிறைந்ததொன்றாய மகளிர்க்குச்சிறந்ததெனவுலகம் விசாரிக்கப்பட்ட எனதுநிறையானதும் எனதுகுணத்தின்வழிநில்லாது அதுவேயுமன்றி என்றவாறு. கண்படையுண்கண்சிறிதுந்தாரா என்பது எனதுமையுண்கண்களானவை கணப்பொழுதுமுறங்குவதுஞ்செய்கின்றில என்றவாறு. இனியீங்கென்செய்வேன் என்பது மேலிவ்விடத் தியான்செய்வதுயாதுதானென்றவாறு. இது கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள். பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - பறவையொடுபரிவுற்றிரங்கல்.

பாழிமருப்பேனமதாய்ப்பாரிடந்தான்பாரிடந்தான்
சூழியல்புற்றுடுபுலித்தோலுடையான்றோற்றஞ்சால்
காழ்வயிரக்குன்றெடுத்தகண்டகனைக்கண்டகனை
யூழறக்கொன்றனகர்பூந்தேனிலுறையூருறையூர். (667)

இது முதலயலடியொழித் தேனைமூன்றடியு மிறுதிமடக்கு.

(இ - ள்) ஏனமதாய்ப்பாரிடந்தான் - வராகமாகிப் பூமியையுழு தெடுத்தான்; பாரிடந்தான்...........தோற்றஞ்சால் - பூதகணங்கள் சூழுமியல்புபொருந்தச் சுடுகாடரங்காகநடஞ்செய்யும் புலித்தோலு டையுடையானது தோற்றஞ்சான்ற. காழ்வயிரக்குன்றெடுத்தகண் டகனைக்கண்டகனை யூழறக்கொன்றனகர்-மிகவுந்திண்ணியகைலையை யெடுத்த விராவணனாகியபாதகனைச் செருக்களத்துக்கண்டு திருவுள் ளத் திரக்கத்தின்முறையின்றிக்கொன்றவனதுநகரமானது. பூந்தே னிலுறையூருறையூர். கோட்டிலுங் கொடியிலு நீரிலுமுண்டாகிய பூவிற்றேன்றுளி திசைதிசைபரக்குந் திருவுறையூராமென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை - நகரவாழ்த்து; கடவுள்வாழ்த்துமாம்.

ஏற்றமாம்வெள்ளோதிமத்தான்மழவிடையூர்
தோற்றமார்வெய்யபுலித்தோலுடையான்றோலுடையான்
போற்றவாழ்வுற்றவிருப்புள்ளேறுபுள்ளேறு
மாற்றலானன்பிலார்க்கன்பிலானன்பிலான். (668)

இது முதலடியொழித் தேனைமூன்றடியு மிறுதிமடக்கு.

(இ - ள்) புலித்தோலுடையான்றோலுடையானென்பது புலி யினதுதோலை யுடையாகவுடையானும், ஐராவதத்தை யுடையா னும் என்பதாம். விருப்புள்ளேறுபுள்ளேறு என்பது தன்னிடத் தன் புள்ளத்துமிகும் கருடனிலேறும் என்பதாம். அன்பிலார்க்கன் பிலானன்பிலான் என்பது தன்னிடத்தன்பிலாரிடத் தன்பில்லாதா ன வன்யாவனெனி லன்பிலென்னுந்திருப்பதியின்மாயோனென்பதாம். எனவே அயனும் அரனும் இந்திரனும் பரவும்படிக்குவாழ்வுபெற்ற கருடவாகனத்திலேறும்பெருமையையுடையான் அவன்யாவனெனில் அன்பிலாதாரிடத் தன்பிலாதான், அன்பிலென்னுந்திருப்பதியின்

மாயோன் அவனுக்கன்புசெய்வீராயிற் புலவிர்காள்! நமக்கு முத்தி பெறலாமென்பது குறிப்பு. திணை - வாகை. துறை - பொருளொடு புணர்தல்.

வாமவெங்கதிர்மண்டிலமண்டில
நாமநேமியினன்மறைநான்மறைப்
பூமன்றந்தையொண்பொற்கழற்பொற்கழற்
காமன்பாரடிப்போதென்றலைத்தலை. (669)

இது நான்கடியு மிறுதிமடக்கு.

(இ - ள்) ஆதித்தன்மண்டிலத்தை வட்டத்திருவாழியான் மறைக்கப்பட்டவன், நாலுவேதத்தையு மோதியுணர்ந்தவனுந் தாமரைப்போதிற்பிறந்தபிரமனுக்குப்பிதா, அவனதாம் பொன்னின்வீரக் கழல்புனைந்த பொலிவினையுடையதிருவடிகளிடத்துண்டாம் அன்புடையார்திருவடித்தாமரைப்பூவை எனதுசிரத்தின்கட்புனைந்தேனென்றவாறு. கழற்கு என்பது ஏழாவது நான்காவதாயிற்று. மண்டிலம் ஆதித்தன்மண்டிலத்திற்கும், வட்டத்திற்கும்பேர். திணை - இதுவுமது. துறை - பழிச்சினர்ப்பணிதல். இவைபதினைந்தும் அடியிறுதிமடக்கு. ஆகமடக்குசரு. இவைநாற்பத்தைந்து மோரடியு மீரடியு மூவடியு நாலடியுமாகி யடிதோறு மோரிடத்தைமடக்கியது. இனி யடிதோறு மீரிடத்தனவா மூவகைமடக்கினுள் முதலொடிடைமடக்குவருமாறு:—

கட்காவிகட்காவினைவதும்வண்டிமிர்காமன்காமன்வாளிக்
குட்காநைவுறுநிறையுமுற்றுணர்ந்துமுறுதியெனக்குறுகிலீராற்
புட்காமன்வடமதுரைப்புரிகுழலீர்காமவலையுள்புக்காழ்ந்து
மட்காநின்றதற்குறுதிப்புணைமடலென்றேயுளத்தேமதிக்கின்றேனே.

இது முதலடி முதலொடிடைமடக்கு.

இதனுள், கட்காவிகட்காவினைவதும் என்பது கண்ணாகியசெங்கழுநீர்களுக் கெனதாவிவருந்துவதும் என்பதாம். காமன்காமன் வாளிக்கு என்பது காவினிடத்துநிலைபெற்ற காமன்பஞ்சபாணங்களுக்கு என்பதாம். ஒழிந்தனவு முறையிற்கொள்க. பகுதி - மடல். துறை - தன்றுணிவுரைத்தல்.

அலையோடுயர்பாற்கடல்கடைந்தானன்பிலனையீர் திருவயிறு
விலையோவிலையோவிடைநினைவீங்கென்றேவென்றேவறியீர்போன்
மலையோமுலைவாணுதல்சிலையோமையுண்கருங்கட்குவளையுள்வன்
கொலையோகுடிகொண்டதுசிறிதுங்குடிகொண்டிலவோகருணையுமே.

இஃ திரண்டாமடி முதலொடிடைமடக்கு.

இதனுள் வயிறுவிலையோ விலையோவிடையென்பது நமது அழ கியவயி றுவினிலையோ இடையென்னுமுறுப் புமக்கில்லையோ என்ப தாம். நினைவீங்கென்றேவென்றேவறியீரென்பது இவ்விடத்து நமதுவிசாரம்யாதோ? காமப்பிணியையுந்தெளிகிலீர் என்பதாம். ஒழிந்தனவு முரையிற்கொள்க. பகுதி - .... துறை - இடை விறுதல்.

இரவிற்குப்படருழந்திவ்விரவொழிப்பாயெனவிரங்கியிடதுபாகம்
புரவிற்குங்களிவரவன்றிரட்பொழித்ததுறிலரங்கபொருணீயன்றே
கரவெற்புக்கரவெற்புக்கவினணியான்கங்கையன்கங்கையனுமந்த
வரவெற்பன்மலரயனுமகிழ்ந்திடச்சென்றுதவியதூஉமதிக்குங்காலே.

இது மூன்றாமடி முதலொடிடைமடக்கு.

(இ - ள்) பிரமசிரத்திலிரந்ததற்குத் துன்பமிகுந் தவ்விரப் பினைத்தவிர்ப்பாயாகவென்று சிவன்வேண்டற்குக்கருணை கூர்ந்து, அவனதிடப்பாகத்தை யச்சிவன்கொடுப்பத் தனதாகவாண்ட அவன் பாரியா முமைக்கும் மனத்துட்களிப்புண்டாக முற்காலத் தவ்விரப் பைத்தவிர்த்தகருணையைவிசாரிப்பாருண்டாகி லப்பரப்பிரமம் அரங்க நாதனே! நீயேயாம்; அதுவுமன்றி, கைபடைத்தமலையென்பதாங் கேசேந்திரன் மூலமேயென்ன அதற்கும், அரவும் எலும்பும் அழகு செய்யுமாபரணமாகப்புனைந்தான் பிரமசிரத்தைக்கையிலேந்தினன் கங்கையாற்றைவேணியிற்கட்டினன் அந்தச்சேட்டமானவெள்ளிமலை யானும் மலருளானும்பிரமனு மகிழும்படிக்குச்சென்றுதவியதூஉம் விசாரிக்கிலென்றவாறு. ஒழித்ததும் என்னு மும்மை செய்யுள் விகாரத்தாற்றொக்கது. வெற்பன் மலரயனும் என்பது "எஞ்சுபொ ருட்கிளவிசெஞ்சொலாயிற், பிற்படக்கிளவாமுற்படக்கிளத்தல்" என் பதனால் வெற்பனும் என்னுஞ்சொல் வெற்பனென வும்மையில்சொல் லாயிற்று. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

அருண் மாலைபயின் றெழுதகையிருளைவேண்டலிற்சென்
றறையாண்மாரன்
பொருமாலைக்கிடுகருப்புச்சிலைவளைத்தித்துயர்க்கடற்கோர்
புணையுங்காணேன்
மருண்மாலைவரும்வருமென்றிடைவேற்காயெவன்செயன்மேன்
மனனேமல்லைத்
திருமாலைத்திருமாலைக்கண்டளியாயளியாய்நின்
றிருத்தாரென்றே. (673)

இது நாலாமடி முதலொடிடைமடக்கு.

(இ - ள்) மனனே! இருண்டமாலைவரும்வருமென் றுண்டியுமுறக்கமுந்தவிர்ந் துடம்புமுயிருமெலியாநின்றவெனக் குடலுமுயிருமாக்கமெய்த என்னிடத்துவைத்தகருணையியல்பாக விடைவிடாத உரிமையையுடைய வெனதுயிர்த்தோழியானவள், திருக்கடன்மல்லைமாயோனைச்சென்றுகண்டு, நினதுதாமத்தைவிருப்புற்றமையா லென்னுயிரானபொலிவினையுடையாள் பொலிவிழப்ப அவளிடத்துண்டானமயக்கத்தை நினதுதிருவுளத்தாற்கண்டு நினதுதிருமார்பிற் புனைவதாய வண்டுகள் நல்லதென்றூதாயும் அழகியதிருமாலிகையைத் திருவருள்புரிந்துதாராயென்று வேண்டிக்கோடலோடுங்கூறுள்; அஃதறிந்து காமனானவன் ஆலையினிடத்திடும்படிக்குண்டானகரும்பைச் சிலையாகவளைத்துப் பூப்பாணங்களையுடக்கிப் போர்செய்யாநின்றான், ஆதலால் இத்துன்பமாகியகடலைக்கடக்க அவன்றாமமாகியபுணையேயன்றி வேறுபுணையுங்காணே னினிமேல் யாதுசெய்வதென்றவாறு. இதனுள், திருமாலைத்திருமாலையென்பது திருவினோடுங்கூடியமாலை, பொலிவினையுடையாண்மயக்கத்தையென்பதாம். கண்டெனபதனைத் தோழிசென்றுகண்டு, திருவுளத்தாற்கண்டு என விரண்டிடத்துங் கூட்டுக. அளியாயளியாயென்பவற்றுள் முன்னையது ஒருதொழிலினைமேற்செய்யாயென்னுமெதிர்மறையாகியமுன்னிலைவினைச்சொல், அத்தொழிலைச்செய்யென்ன எடுத்தலோசையாற்கூறி வேண்டிக்கோடற்கண் ணுடம்பாட்டுமுன்னிலைவினைச்சொல்லாயிற்று; என்னை "செய்யாயென்னுமுன்னிலைவினைச்சொல், செய்யென்கிளவியாகிடனுடைத்தே" என்றாராகலினறிக. பின்னையது வண்டுகள் நல்லதென்றூதாயும் என்பதாம். திருமாலையென்பது பிறள்போற்கூறிய

தாம். தலைவிகூற்று. முன்னிலை - தோழி. மனனே என்பது முன்னிலைப்புறமொழி. பொருள்கோள் - கொண்டுகூட்டு; மாட்டுறுப்பெனினுமாம். திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - மெலிவொடுகூறல். இவைநாலு மோரடியிடத்து முதலுமிடையு மடக்கியது. இனி யீரடியிடத்து முதலுமிடையுமடக்குதல்வருமாறு:—

பொருந்தார்பொருந்தார்வரைமார்பிற்புதையப்புதையப்புதைவரிவில்
வருந்தாவருந்தாபதன்மனதுகளிக்கக்களிக்கமிதிலைபுகுந்
திருந்தாரணியோர்புகழவளைத்திறுத்தானிமையோரிடுக்கணுறு
தருந்தாரமுதன்றருள்குடந்தையாராவமுதென்னகத்தமுதே. (674)

இது முதலிரண்டடியு முதலொடிடைமடக்கு.

(இ - ள்) சத்துருக்களாயுள்ளார் சமர்முகத்துப் புறங்கொடாதுபோர்செய்யும் வெற்றிமாலைபுனைந்த வரைபோன்றமருமத்திற் புதையும்படிக்குக் கட்டிலம்பைத்தொடுக்கப்பட்ட நாரிவரிந்ததனுவை இந்திரியங்களில்வியாபரிக்குஞ் சத்தாதிகளுக்குச் சற்றுமீடுபடாத அரியதவத்தையுடையோனாகிய விச்சுவாமித்திரன்மனத்துட்பிரியமோங்கப் பிராட்டிதிருவுள்ளமுஞ் சனகராசன்மனதுங் களிக்க மிதிலையுட்புகுந்து பெரியதாரணியோர்கொண்டாட வளைத்துமுறித்தான், அவன்யாரெனில் விண்ணோர் துன்பமெய்தாமை யாராவமுதைக் கடைந்துகொடுத்த திருக்குடந்தையாராவமுதம், அவன் என்னுள்ளத்துக்குத் தித்திக்குமமுதமாமென்றவாறு. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

உமையாளுமுமையாளும்பசுபதியுமும்பரினும்
  பரின்வாழ்வெய்துஞ்
சுமையாகநிலைபெறுமீங்கிதுகிளையேயெனநந்தி
  சொன்னபோது
மமையாதுன்னமையாதுன்னக்கைலைகிளைகிளைக்கை
  யாக்கனுதி
கமையாலெய்தியவரங்கள்காட்கரையாய்களைந்திலையேற்
  களைகண்யாரே. (675)

இது முதலடியு மூன்றாமடியு முதலொடிடைமடக்கு.

(இ - ள்) உமையாளும்............வாழ்வெய்தும் என்பது உம்மையாட்கொள்ளும் உமையானவளுஞ் சிவனும் உச்சமலையின்கண்

தேவர்களோடுங்கூடிச்செல்வமெய்தும் என்பதாம். சுமையாக...... போதும் என்பது அவர்களைத் தனதுசென்னியிற்கொண்டுநிற்கும் இவ்விடத்திருந்தமலையை யெடாதேகொள்வாயென நந்திசொன்னகாலத்தும் என்பதாம். அமையாதுன்.........அரக்கன் என்பது அவனுரைக்குமடங்காதே உன்னமரமும் மூங்கிலும் ஆச்சாவும் நெருங்கின அந்தக்கயிலையைக்கிண்டியெடுத்த விருபதாகியகையையுடைய விராவணன் என்பதாம். ஆதி......யாரே என்பது ஆதிகாலத்து இந்திரியங்களையடக்கினபொறையாலெய்தியவரங்களைத் திருக்காட்கரையாய்! அழித்து அவனைக்கொன்றிலையெனி லுலகுயிர்கட்கியாவர்காவலென்றவாறு. துறை - இதுவுமது.

இமையவரையிமையவரைமகிழ்விப்பான்பொருவில்பொரு
வில்லாயேந்திச்
சமையவுடக்குபுசரந்தொட்டெயிலொருமூன்றெரிகதுவத்
தலைநாள்வென்ற
வுமையவருமதிப்பவெயிலேழுடையான்பஃறலைக்கு
முறையூராயா
டமையமைவில்வினைவளைத்தன்றேவினையேவினை நினைப்போன்
றளியார்யாரே. (676)

இது முதலடியு நாலாமடியு முதலொடிடைமடக்கு.

(இ - ள்) இமையவரையிமையவரைமகிழ்விப்பானென்பது இமவானென்னுமலையைத் தேவர்களைக்களிப்பிக்கவேண்டியென்பதாம். பொருவில்பொருவில்லாயேந்தி என்பது ஒப்பற்ற போர்பொருதற்குரியவில்லாகவெடுத்தென்பதாம். சமையவுடக்குபு.........மதிப்ப என்பது குறைவறவுடக்கி யம்மைத்தரந்து மூன்றுகோட்டையினும் அனல்பற்ற முன்னைநாண் முப்புராதிகளைவென்ற வுமைபாகருமதிப்பதாக என்பதாம். எயிலேழுடையான்.........யூராய் என்பது ஏழுகோட்டையோனாகிய விராவணன்பத்துத்தலைக்குந் திருவுறையூராய்! என்பதாம். ஆடமையமைவில்வினை......யேவினை என்பது வெற்றிபொருந்தின மூங்கில்வில்லைவளைத்து முன்னாள் அம்பினைவிட்டனை என்பதாம். நினைப்போன்றளியார்யாரே என்பது ஆதலால் நின்னைப்போ லுலகுயிர்களைக்காக்குங் கருணையுடையகடவுளர் இல்லையென்றவாறு. துறை - இதுவுமது.

சுந்தரத்தோளிணையழகர்துணையடிசேர்மகிழ்மாறன்
    குடரிநீடுஞ்
சந்தனச்சோலையுளுறைவார்க்கிறைவாசங்கா
    னுதற்கட்டழலான்மேனுள்
வெந்திறல்வெந்திறல்வேளுமிரதியிரதியுமாண்மை
    விழைமென்கொங்கை
மந்தரமந்தரமிடைவிற்கரும்புருவங்கரும்புருவ
    மதிக்குங்காலே. (677)

இது கடையிரண்டடியு முதலொடிடைமடக்கு.

(இ - ள்) இறைவனே! அழகியதிருத்தோளிணையையுடைய அழகருபயதிருவடிகளை மனோவாக்குக்காயங்களாற்பொருந்தின வகுளாபரணமாறன் குடரிமலையினிடத்தோங்கினசந்தனச்சோலையுளுறைவார்கொங்கைக் குவமைகுறிக்குங்கான் மந்தரபருவதமேயாம், இடை ஆகாயமாம், கரியபுருவம் காமனுக்குவில்லாகியகரும்பினதுருவமாமென்றவாறு. சிவனுடைய நெற்றிக்கண்ணினுண்டாகியதழலினுன் முன்னைக்காலத்து வெவ்வியவீரம்வெந்து அதனோடு முருவமுமிழந்த காமனும்விரும்புவதா மிரதியும் ஆணுந்தன்மையையுவப்பதாங் காந்தியையுடையகொங்கைக்கெனக்கூட்டுக. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - செவ்விசெப்பல்.

பொய்யாதபேரின்பம்வேண்டினர்கள்பேரண்டம்பூத்தவுந்திச்
செய்யாசெய்யாள்விரும்பியுறையுறையூராவெனவேதிளைப்பக்கண்டு
மெய்யாமைமெய்யாமையேத்திலரஞ்சிலர்சிலரவ்வியமதண்ட
மெய்யாகமதிக்கிலரந்தோவந்தோநரகத்தேவீழ்கின்றாரே. (678)

இஃ திடையிரண்டடியு முதலொடிடைமடக்கு.

(இ - ள்) அழிவில்லாதபேரின்பத்தைவிரும்பின அறிவுடையோர்கள், எண்ணில்பல்கோடியண்டங்களைப்பெற்ற திருவுந்தியாகிய செழுவையுடையவனே திருமகள்விருப்புற்றுக்குடியிருக்குந் திருவுறையூரையுடையவனேயென் றொழிவில்லாதுகூறிப் பேரானந்த மெய்துவதனைக்கண்டுங் கேட்டும் விட்டுநீங்காத அறியாமையாற் சிலர் அவன்றிருவடிகளையேத்துகின்றிலர், அவ்வியமதண்டத்தைநினைந் தஞ்சுவதுஞ்செய்கின்றிலர், அதனைமெய்யென்பதுந்தெளிகின்றிலர்,

ஐயோ ஐயோ நரகின்கண்ணேவீழாநின்றனரென்றவாறு. எனவே எங்ஙனமீடேறுவரென்பது குறிப்பு. எய்யாமை எய்யாமையால் என மூன்றுவதுதொக்குநின்றுவிரிந்தது. அந்தோ அந்தோ என்பது இரக்கத்தின்கட்குறிப்பு. திணை - பாடாண். துறை - வாயுறை வாழ்த்து.

கைம்மலைக்கன் றுதவியமால்காட்கரைமான்கற்புநிலை
காட்டவேண்டி
யம்மனையம்மனை விரும்பிக்கிளைகிளைபோலயர்ந்திடவைத்
தகன்றகாலை
நம்மனையைக்காண்டொறுமெய்ந்நடுங்குதன்மேலுணர்வழிக்கு
நயந்தக்கிள்ளை
யெம்மனையெம்மனைபுக்காளினியினியபாலளிப்பா
ரெமக்காரென்றே. (679)

இது முதலயலடியோடு நாலாமடி முதலொடிடைமடக்கு.

(இ - ள்) கையையுடையமலையென்பதாம் யானைக்கு, அது முதலைகைப்பட்டநாண் மூலமேயென்றழைப்பச் சென்றுதவிய மாயோன் றிருக்காட்கரையின் மான்போலும்விழியினையுடையாள், நாணினுங் கற்புச்சிறந்ததென்று நூல்சொல்லக் குடிப்பிறந்தார்கண் ணிலைபெற்றதனை யெமக்கறிவிக்கவேண்டி யழகியமன்னனை எம்மு டைய ஆய் விரும்பிக் கிள்ளையான தெமதுகிளைபோலவருந்தும்படிக் குத் தோழிகைப்படவைத் துடன்போனகாலத் தியா னெமதுமனை யினதுபொலிவழிவைக்காணுந்தோறும் மெய்ந்நடுக்குறுதன்மேலும் முன்னங்கூறிய அக்கிள்ளை, தன்னைவளர்த்த அன்னையைக்காண விரும்பி அவ்வையே! எம்முடைய அன்னை யிம்மனையைவிட் டெந்த மாளிகையிலேபுகுந்தாளென்று மெமக் கினியபாலினை மேற்றருவார் யாவரென்று மென்னுணர்வையழியாநிற்குமென்றவாறு. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - நற்றாயிரங்கல். இவையாறு மீரடி யாதியொ டிடைமடக்கு.

இனி மூன்றடி முதலொடிடைமடக்கு வருமாறு:—

நூறுநூறுபோன்றூரமுமாரமு
நொய்தினின்வெதும்பாநீ
ரூறுமூறுமாமதன்படைபடைத்திட
வுபயகண்மலரந்தோ

வேறுமேறுமாபதிபதிகிளைத்திடு
மிருபதுகரத்தானைக்
கூறுசெய்கணையரங்கன்மெய்தோய்ந்திடாக்
கொம்மைவெம்முலையாட்கே. (680)

இஃ தீற்றடியொழித் தேனைமூன்றடியு முதலொடிடைமடக்கு.

இதனுள், நாறுநாறுபோன்றாரமுமாரமுமென்பது துகள்படும், சுண்ணம்புபோல முத்துவடமுஞ் சந்தனச்சேறுமென்பதாம். நீரூறு மூறுமாமதன்படைபடைத்திட வுபயகண்மல ரென்பது துன்பக்கண் ணீரூறுநிற்கும்; விரணங்களைக் கரியமதனன்பூப்பாணங்களுண்டாக் குகையா விரண்டுகண்மலர்களினிடத்துமென்பதாம். ஏறுமேறுமா பதிபதிகிளைத்திடுமிருபதுகரத்தானையென்பது இடபத்தையும் பூதத் தையும் வாகனமாகவேறும் உமைக்குப்புமானனவன்பதியாகியகைலை யையெடுத்த இருபதுகையுடைய இராவணனையென்பதாம். கூறு செய்கணையரங்கன்மெய்தோய்ந்திடாக் கொம்மைவெம்முலையாட்கே யென்பது துண்டஞ்செய்தபாணத்தையுடைய அரங்கநாதனைத்தழு வாத கொம்மைவெம்முலையாட்கென்பதாம். கொம்மைமுலையாட்கு, நாறும்; ஆரமும், ஆரமும். கண்கள், நீரூறும் என்றுமுடிக்க. திணை-பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

மின்னுமின்னுநுண்ணிடையிடைந்தனளினிமேதகுமின்னோடு
மன்னுமன்னுமெம்மனைவயின்வயினுறத்தினையொடுதேனார்ந்தே
துன்னுகங்குலிற்றுயின்றெழுந்திறையுறைதுவரைமாநகர்க்காலை
முன்னுமுன்னுமுண்டிண்டிவணிவணிகர்முறையொடும்பதிந்தாரே. ()

இஃ தீற்றயலடியொழித் தேனைமூன்றடியு முதலொடிடைமடக்கு.

இதனுள், மின்னுமின்னுநுண்ணிடையிடைந்தனளென்பது ஒளிரும் மின்னுப்போன்ற சிறியவிடையினையுடையாள் வருந்தின ளென்பதாம். மேதகுமின்னோடு, மன்னுமன்னுமெம்மனைவயின் வயி னுறத் தினையொடு தேனார்ந்தென்பது பெருமைபொருந்தின மின்னை யொப்பாளுடன்பொருந்திய மன்னனே! நீயும் நமக்குரிய எம்மில்லி னிடத்துக் காலம்பெறத் தினையுந் தேனுமருந்தியென்பதாம். துவரை மாநகர்க்காலை, முன்னுமுன்னுமுண்டிண்டிவ ணிவணிகர்முறையொ டும்பதிந்தாரென்பது துவராபுரியினிடத்துக் காலையிற்செல்வாயாக;

நுமக்குமுன்னே தினையொடுந் தேனைக்கூட்டியுண்டு இவ்விடத் திவளையொத்த கற்புங் காந்தியும்பெற்றமுறைபொடும் புமான்களோ நீங்காதுதங்கினூர் பலருமுண்டென்பதாம். பின்னு-உகரவிகுதி அல் வழிக்கண்மிக்கது, இயல்புகணம்வரலாலென்றறிக. மன் - அண்மை விளி. நீயென்னுமுன்னிலைப்பெய ரெஞ்சிநின்றுவிரிந்தது. ஒழிந் தனவு முறையிற்கொள்க. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - நெறி விலக்கல். விருந்துவிலக்கென்பது மிது.

தோலாததோலாதபனைநோக்குநோக்குபயசுடரைக்கூட்டி
மேலாகமூன்றுடையசிவனயன்கேட்பவுமழைப்பவிரைந்துமேனுட்
பாலாழிப்பாலாழிப்படையுடனேவந்துவந்துபடிறுதீர்நீ
யாலாலநுண்டுளைப்பற்பணியணையாயணையாயென்னனந்தையானே.()

இது முதலயலடியொழித் தேனைமூன்றடியு முதலொடிடை மடக்கு.

இதனுள், தோலாததோல் - சிங்கவேற்றிற்குந்தோற்றிடாத கஜேந்திரன். நோக்குநோக்கு - அழகியகண்கள்; பார்க்குங்கண்க ளென்றுமாம். ஆதபன் - சூரியன். உபயசுடர் - ஒழிந்த இந்துவும் அக்கினியும். மேலாகமூன்றுடைய வென்பதனை ஆகமேன்மூன்று டைய என மாறி, சொரூபத்தின்மேல் நோக்குமூன்றுகவுடையவென வியைக்க, சிவனயன்கேட்பவும் என்பது சிவனும் அயனும் கேட்கும் படிக்கும்(உம்மையால்)யாவருங்கேட்பவும் என்பதாம். அழைப்ப - மூலமேயென் றெருகாற்கூப்பிட. மேனுள் - பண்டு. பாலாழிப் பால் - திருப்பாற்கடலுட் கடவுள்; "பாலதானையி"னென்பதாலறிக. வந்துவந்தென்பதை உவந்துவந்து என மாறுக. படிறுதீர்நீ - இடுக் கண்டவிர்த்தநீ. ஆலாலநுண்டுளைப்பற்பணியணையாய் - துரும்பு நஞ்சினைக்கக்குஞ் சிறியதுளைப்பற்பாம்பணையையுடையாய். அணையா யென்னனந்தையானேயென்பது - என்னை அனந்தபுரத்தானே! அணைவாயாகவென்பதாம்.

(இ - ள்) பாலாழியுட்கடவுளாகிய அனந்தபுரத்துமாதவனே! கஜேந்திரன், சிவனும் அயனுங்கேட்க மூலமேயென்றழைப்பச் சக் கராயுதத்துடன்வந்துதவிய கருணையையுடையநீ, யான் பலகாலும் நினது திருமார்பைநினைந் திரங்கவு மென்னை யணையாதது என்ன

தறுகண்மையோ வென்றவாறு. பொருள்கோள் - கொண்டுகூட்டு; மாட்டுறுப்பெனினு மாம். திணை - பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை. துறை - மெலிவொடுகூறல்.

வயவாற்றவழ்சூல்வளையுயிர்த்தமணிவெண்டரளநிலவெறிக்குங்
கயவாய்க்கயவாய்க்கருமேதிகமலக்கமலக்கழிநறவுண்
டுயவாற்றுயவாற்றிடையுழக்கத்தூநீர்க்கயலேகயலேய்திவ்
வியவாவியவாமரங்கேசனெய்தானெய்தான்மதனம்பே. (683)

இது முதலடியொழித் தேனைமூன்றடியு முதலொடிடைமடக்கு. இதனுள், வயாவென்பது வயவாயிற்று.

(இ - ள்) சூலுளைந்தவருத்தத்தோடுந்தவழுஞ் சூல்வளையீன்ற அழகியவெண்முத்தம் நிலவுபோலச்சுடர்விடுங் கயத்தினிடத்துப் பெரியவாயையுடைய கரியவெருமைச்சாதி, தண்ணீரிடத்துத் தாமரையுக்க மிக்கதேனையுண் டதனுலறிவுதிரிந்து தூய்யவாற்றி னடுவேபுகுந்துகலக்கத் தூயநீரின்கரையருகே கயலுகண்டுசேரும் நல்லவாவியையுடையவா மிரண்டாற்றினடுவே வாழ்வுபெற்ற அரங்க நாத னென்னைத் தழுவுகின்றில னதனையறிந்து காமன் றனதுமலர்ப் பாணங்களைத் தொடுத்தன னென்றவாறு. எனவே, இதற் கினிச் செயல் யாதென்பது குறிப்பு. திணையுந் துறையு மிதுவுமது.

நாதனுதனூர்விளங்கிறையெண்ணிலாவெண்ணிலாநகுபோத
வேதன்வேதனைபுரிந்திடமறைதருமறைதரும்விறன்மாயன்
பாதபாதபந்தனையுணர்ஞானமாம்பலன்பலன்றருமாபோ
லோதியோதியினுறுநர்பாற்றருவதுதருவதுமுளதாமே. (684)

இது நான்கடியு முதலொடிடைமடக்கு.

(இ - ள்) நாதனுதனூர்விளங்கிறையென்பது சகலதேவன் மார்க்குஞ்சுவாமியாவான், திருவாதனூரின்கண்டோற்றமெய்தின சோதியென்பதாம். எண்ணிலாவெண்ணிலாநகுபோத வேதன்வே தனைபுரிந்திடமறைதருமறைதரும்விறன்மாயனென்பது அலகிறந்த வெண்ணிலாவைப்போலமிளிரும் ஞானத்தையுடைய பிரமன்றுன்புற மது கைடவரான்மறைந்தவேதத்தை மீளவும் அன்னமாகி ஓதி அவ னுக்குபதேசிக்கும் ஞானவென்றியையுடைய மாதவனுமலையிடத்

தென்பதாம். பாதபாதபந்தனையுணர்ஞானமாம்பலன்பலன்றருமாடோ லென்பது திருவடிகளாகியகற்பகதரு, தன்னைப்பிரமமென்றுணரும் ஞானமாகியகனியை யுலகத்துயிர்கட்குதவு மிலாபம்போலென்பதாம். ஓதி யோதியினுறுநர்பாற் றருவது தருவதுமுளதாமே யென்பது எல்லாநூல்களையுங்கற்று மலைகளினிடத்திருக்கும் பெரியோரிடத்து அம்மலைகளென்பவற்றினுளுண்டாகியமரங்கள் தருமான்மலர்பங்கள் இல்லையென்றவாறு. மாதவனுமலையென்பது மாட்டேறில்லா வுருவகம். திணை-பாடாண். துறை-கடவுள்வாழ்த்து. ஆக முதலொடிடைமடக்கு-கரு.

இனி முதலொடுகடைமடக்கு வருமாறு:—

அருங்காயமருங்காயமருந்தனங்கள்வடமேரு
வன்னவன்ன
விருங்காவித்துணைநெடுங்கட்கிணையெனலாந்துணைமென்றோட்
கிணையென்சொல்வேன்
சுருங்காவண்புகழ்த்திருமால்வடமலைமானெழில்புணர்ந்து
துறந்தாராவி
யுருங்காமெய்ந்நிறைதளர்வித்திடுமுணராதிகழ்ந்தனனென்
னுயிரைமன்னே. (685)

இது முதலடி முதலொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) அளவிடற்கரிய ஆகாய மிடையாகவமராநிற்கும்; அதன்மேன் முலையிரண்டு மிரண்டுமேருவையொத்தன; நிறத்தை யுடைய பெருமைபொருந்தின நீலோற்பலமிரண்டும் நெடியகண் ணிணையென்றுசொல்லப்படுவதாம்; இவையன்றி யிணையாகியமெல் லியதோள்கட் குவமை யாதென்றுகூறுவேன்? ஆகையா லிம்மானின தவயவியவயவங்களின்காந்தி, இவளைப்புணர்ந்துநீங்கினான்மாவை யுருக்கி, நிறையைத்தளர்வித்திடுமென்பதனையறியாதே, மிகவு மென் னுயிரனையாளை யிகழ்ந்தனனென்றவாறு. எனவே, இகழ்ந்தது தகாதென்பது பயன். இதனுள், உருக்காவென்னும் வினையெச்ச எதிர்மறைவாய்பாடு, உருங்காவென மெலிக்கும்வழிமெலிந்துநின்று, தளர்வித்திடுமென்னுந் தன்வினைகொண்டது. மன் ஆக்கம். ஏகாரம் ஈற்றசை. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - பாங்கன் றலைவனை யிகழ்ந்ததற்கிரங்கல்.

வயல்வாய்மென்முறுக்கவிழ்ந்ததாமரைவாய்க்களைகடிவார்
வதனராசிக்
கயல்வாவிக்கயல்வாவித்துணையுடனேயமைவரக்கண்
டப்பாலப்பால்
வியல்வாய்தண்செறுவுழுநர்மகளிர்துணைவிழிமுகமும்
வெய்யபோதுந்
துயவாலங்கறிவரிதாங்*குறுங்கேசனெனும்பிறவித்
துயர்போமன்றே. (686)

இஃது இரண்டாமடி முதலொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) வயலினிடத்து மெல்லியமுகையாய்ப் பிணியவிழ்ந்த தாமரைக்கண், அந்தவயல்வாய்க் களைகடியுமகளிர்முகசமூகத்துக் கயல், வாவியினிடத்துக்கயல்கள்பாய்ந்து இரண்டாகத்தங்க, அந்த வயற்கடுத்த அவ்விடத்து, தண்ணீர்துளும்பும்பரப்புடைய குளிர்ந்த வயலின்கண் ணுழு மள்ளர், வயலிற்களைகடியும் முற்கூறியமகளிர் துணைவிழியோடுகூடியமுகத்தினையும், கண்டார்விரும்புங் கயல்தங்கு தாமரைப்போதினையும் மயக்கத்தாற் பகுத்தறிவரியதன்மையராய் வாழுஞ்செய்கையையுடைய குறுங்காபுரிக்கீசனேயென் றுலகத்துள் ளீர்சொல்லுமின்; நமதுபிறப்பாயதுயர் நம்மைவிட்டுநீங்குமென்ற வாறு. திணை - பாடாண். துறை - ஓம்படை. செவியறிவுறூஉ, வாயுறைவாழ்த்தினுஞ்சாரும்.

மாந்தரிலொன்றெனலாயமனுராமனேவலிற்போய்
வாரிதாவி
யேந்தெழிற்பொன்னாழியினைச்சானகிகைக்கொடுத்தருள்பெற்
றிலங்கைமூதூர்
வேந்தனையும்வேந்தனையும்விண்ணிடைவைத்தேதமீட்டும்
வேலைவேலை
பாய்ந்தெளிதிற்கண்டனன்றேவியையென்றாற்கிணையெவரே
பகருங்காலே. (687)

இது மூன்றாமடி முதலொடுகடைமடக்கு.

இதனுள், அருள்பெற்றிலங்கைமூதூர்வேந்தனையும்வேந்தனை யும்விண்ணிடைவைத்தென்பது பிராட்டியருள்பெற்றபின்ன ரிலங்கை

* குறுங்கை - திருக்குறுங்குடி.

யாகியபெரியவூரை யெரிகொளுத்தி யதுவெந்துகூடுமளவும் அந்நகர்க் கரசனாகிய இராவணனையும் அவன்சேனாபதித்தலைவரையும் ஏழுநாள் விசும்பிலிருத்தியென்பதாம். வேலைவேலைபாய்ந்தென்பது பரந்த கடலைக்கடந்தென்பதாம். கண்டனன்றேவியையென்றாற்கிணையெவ ரேபகருங்காலென்பது சீதையைத்தரிசித்தனனென்ற திருவடிக்கு விசாரித்துச்சொல்லுங்கா லுலகத்தொப்பா ரொருவருமில்லையென்ப தாம். ஒழிந்தனவு முரையிற்கொள்க. திணை - வாகையைச்சார்ந்த பொதுவியல். துறை - தூதுவென்றி.

ஓவாதகருங்கடன்மொண்டெழுபருவப்புயல்பெயலோடுபயகண்ணீர்
தூவாநின்றுறுபுணரிக்கிடைவலவாகொடிநெடுந்தேர்தூண்டுமாற்றாற்
றேவாதிதேவனெனுந்திருநெடுமால்புவிமகள்கோன்சிறந்தசெல்வ
நாவாயினாவாயினடைவதல்லாலடைவதிடனாமேநாமே. (688)

இது நாலாமடி முதலொடுகடைமடக்கு.

இதனுள், நாவாயினாவாயினடைவதல்லாலென்பது திருநாவா யென்னுந் திருப்பதியினிடத்துக் கப்பலிற்சென்றடைவதல்லாதே யென்பதாம். அடைவதிடனாமேநாமேயென்பது நாமடைவதுண்மை யாமோவென்பதாம். விரைவிற்சென்றடைவ துண்மையாகாதென்ற வாறு. ஏகாரமிரண்டனுள், முதலது எதிர்மறை. ஏனைய தீற்றசை. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - பாகனைவெறுத்தல். இவை நாலு மோரடி முதலொடுகடைமடக்கு.

இனி யீரடி முதலொடுகடைமடக்கு வருமாறு:—

விண்டுவிண்டுவீழ்தரும்படிமுருகவேள்விடவேல்வேல்
வண்டுவண்டுவீழ்காவிமாவடுவுமைபூமான்மான்
அண்டராரமிர்தமர்விழிமலைமுலையவளாடக்
கண்டகாவரங்கேசர்தங்கணவரைக்கடிகாவே. (689)

இது முதலடியிரண்டு முதலொடுகடைமடக்கு.

இதனுள், விண்டுவிண்டு........வேல்வேலென்பது மலைபிளந்து வீழும்படி குமரனெறிதற்குப்பொருந்தினவேலுமென்பதாம். வண்டு வண்டுவீழ்........பூமான்மானென்பது அம்பும், வண்டுகள் தேனை யுண்ணவிரும்பு நீலோற்பலமும், மாவடுவின்பிளவும், உமாபதிகரத்

தின்மானுமென்பதாம். அண்டாரமிர்தமர்விழி..................கடி காவேயென்பது அமிர்தம்போன்ற அமர்செய்யும்விழியையும், மலை போன்றமுலையையுமுடையா ளவள்விளையாடக்கண்டகா, நண்பனே! அரங்கேசரது மேகந்தவழும்வரையினிடத்துக் காவலையுடையசோலை யென்றறிவாயாகவென்பதாம். எண்ணும்மைகள் தொக்குவிரிந்தன. ஏல்வேல் - வினைத்தொகை. நண்பனேயென்னுமுன்னிலை தோன் றாதுநின்றது. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்பிடங்கூறல்.

அண்டமண்டமுண்டகிலமுநிலையழிந்ததனாலால்
பண்டுகண்டுயிலணையுளானவன்மகன்படைபெளவ
முண்டமுண்டமாமுனிநிகர்காதிகான்முளைமுன்முன்
கண்டவில்லினைக்கண்டவில்லாக்கினனெமர்கண்ணே. (690)

இது முதலடியு மூன்றாமடியு முதலொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) அண்டமண்டமுண்டகிலமுநிலையழிந்ததனுலென்பது அண்டத்தை மேலேயோங்கி யோடாநின்ற பிரளயம், எல்லாவுலகத் தையுமுண்டதனாலேயென்பதாம். ஆல்பண்டுகண்டுயிலணையுளான வன்மகன்படைபெளவமென்பது ஆலாகிய அமளியுள்ளான்மகனாகிய பிரமன்படைத்த உப்புக்கடலையென்பதாம். உண்டமுண்டமாமுனி நிகர்காதிகான்முளைமுன்முனென்பது உண்ட குறுமுனியையொத்த காதிசேயாம் விச்சுவாமித்திரன்முன்னே முன்னுளென்பதாம். கண்ட வில்லினைக்கண்டவில்லாக்கினனெமர்கண்ணேயென்பது அவன்கண்ட வில்லினைக் கையினாற் றுண்டப்பட்டவில்லாக்கினனெவ னவ னெம் போல்வார்கண்போல்வானென்பதாம். ஒழிந்தனவு முறையிற்கொள்க. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

கற்றவர்கற்றவர்வியப்பான்வளைத்தவன்மூவெயின்முருக்கக்
கணையானா
னற்றவர்தம்மகந்துறப்பதற்றவன்வெள்ளியங்கிரியை
யடியோடேந்தப்
பெற்றவளங்கெழுமதுகையிருபதுகையுடைவயிரப்
பிறங்கல்போன்ற
கொற்றவன்கொற்றவன்சிரத்தைக்குறைத்தவனூர்தமிழ்மறைசங்
கோவில்கோவில். (691)

இது முதலடியு நான்காமடியு முதலொடுகடைமடக்கு.

இ த னு ள், கற்றவர்கற்றவர்வியப்பான்வளைத்தவன்மூவெயின் முருக்கக்கணையாளு னற்றவர்தம்மகந்துறப்பதற்றவன் என்பது கல்லை வில்லாகத் தனுசாத்திரங்கற்றவ ராச்சரியமுறவளைத்தவன் பொன்னும் வெள்ளியும் இரும்புமான மூன்றுகோட்டையையுமழிக்க அவனுக்குக்கணையானவன், நானென்னுமாங்காரமில்லாதாரிதயத்தை விட்டுநீங்காதவன் என்பதாம். கொற்றவன் கொற்றவன்சிரத்தைக் குறைத்தவனூர் தமிழ்மறைசங்கோவில்கோவிலென்பது இலங்கைக் கரசன் வெற்றிபொருந்தின வலியசிரத்தைக் கணையாற்குறைத்தவ னுறையும்பதி, திருவாய்மொழியாகிய தமிழ்நெறியுஞ் சுருதியாகிய வடமொழியொலியுந் திருச்சங்கொலியும் ஒழிவில்லாத திருவரங்கம் பெரியகோவிலென்பதாம். ஒழிந்தனவு முரையிற்கொள்க. திணை - பாடாண். துறை - நகரவாழ்த்து.

குன்றலைக்குமிருபதுகைக்குன்றினைக்கொன்றுலகளித்த
  குறுங்கைக்கோமான்
கன்றலைக்குங்குணிலெனச்செங்கனியுதிர்த்தோனணைகிலன்மேற்
  களைகண்யாதோ
தென்றலைத்தென்றலைத்தோரய்வருமதன்விற்கரும்பாய்நாண்
  டேனாய்த்தேனாய்
மன்றலைமன்றலைக்காவின்மலரம்பாய்வருமதிகொல்
  வானில்வானில். (692)

இது கடையீரடியு முதலொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) கைலையாகியகுன்றினை யெடுத் தசைக்கு மிருபது கையையுடையனுங் குன்றுபோன்ற இராவணனைப் பாணத்தாற்கொன் றுலகத்துயிர்களைக்காத்த குறுங்கைக்கரசனாகிய, கன்றைக் குறுந்தடி யாகக்கொண்டு கனியுதிர்த்தமாயோன், தன்னை விரும்பப்பட்ட என் னைத் தழுவுகின்றிலன், ஆதலால், தென்றிக்கிற் றென்றலானதைத் தேராகவும், கரும்பை வில்லாகவும், பூவிற்றேனையாராயப்பட்ட வண் டை நாணாகவும், மணத்தைப்பொருந்தின தலைப்பட்டகாவின்மலர்களை அம்பாகவுங்கொண்டு மதனன்வாராநின்றனன்; வானில் மதியமனைப் போல் மேல்வரும்; இனி இதற்கு மேற் களைகண் யாதோ அறிகிலே னென்றவாறு. கொல்வான் - நமன். திணை - பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை. துறை - மெலிவொடுவைகல்.

கோட்டுநித்திலக்குவையொடுங்குங்குமத்தொளிமீதே
பூட்டுபூட்டுவெம்முலைமலையிடைபொறுதேவீவீ
நாட்டுநாட்டுதலின்றுநீஇநாங்கைமால்வரையார்யார்
மீட்டுநீள்குழற்காட்டின்மேற்பன்மலர்வேய்ந்தாரே. (693)

இஃது இடையிரடியு முதலொடுகடைமடக்கு.

இதனுள், கோட்டுநித்திலக்குவையென்பது சங்கீன்ற முத்தின்றிரளென்பதாம். பூட்டுபூட்டுவெம்முலைமலையென்பது பூட்டப்பட்ட பூணையுடைத்து, விருப்பத்தைத்தரும் முலையாகியமலையென்பதாம். இடைபொறுதேவீவீயென்பது முலையாகியமலைகள், தம்மைத்தாங்குமிடையானதற்குத் தம்மைப்பொறுதே இறுதியைக்கொடுக்குமென்பதாம். நாட்டுநாட்டுதலின்றுநீஇ நாங்கைமால்வரையார்யாரென்பது நாளையுடைத்தென்று கண்டார்குறித்தலை இக்காலத்தறிந்தும், திருநாங்கைமாயோன்வரையார் யார்தாமென்பதாம். மீட்டு நீள்குழற்காட்டின்மேற் பன்மலர்வேய்ந்தாரென்பது அதன்மேலே மீளவும் நீண்டகுழலாகியகாட்டின்மேற் பலமலரையும் அணிந்தவரென்பதாம். பூட்டு - பூணையுடைத்து. வீவீ - இறுதலைக்கொடுக்கும். நாட்டு - நாளையுடைத்து. நாட்டுதல் - குறித்தல். பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - மருங்கணைதல்.

படுகொலைவாளரக்கனைக்கொன்றுலகளித்தான்வடமலைபோற்
 புணைத்தகொங்கை
யிடுகிடையொன்றிடுகிடையொன்றேனுமதுபொறுக்கலா
 தென்றுலென்றுல்
விடுகதிர்வெவ்வழல்கதுவியடிநிலந்தோயாதெழின்மெல்
 லியலையானே
கொடுகொடுவன்சுரங்குறுகினன்னுதாவுலென்னிருதோட்
 குன்றுங்குன்றும். (694)

இது முதலயலடியு நாலாமடியு முதலொடுகடைமடக்கு.

இதனுள், நன்னுதால்-நல்லநுதலையுடையவளே. வடமலைபோற் பணைத்தகொங்கையென்பது முலைகளிரண்டும் வடமலைவாணன் மலைபோலப் பணைத்தனவென்பதாம். இடுகிடையொன் றிடுகிடையொன்றேனு மதுபொறுக்கலாதென்று லென்று லென்பது சிறுகிய இடையு

மொன்றே; சேம இடையில்லை; இதன்மேலினி இடப்பட்ட கிடைச்சர மெனினு மதுவும் பொருடென்றறிந்தா லதன்மேலும் ஆதித்தனு லென்பதாம். விடுகதிர்வெவ்வழல்கதுவி யடி நிலந்தோயாதென்பது நீட்டப்பட்ட கிரணங்களாலுண்டான வெம்மையையுடைய அழல்பற் றுதலால் நடப்போர்பாதங்க ணிலத்திற்றோயாதென்பதாம். எழின் மெல்லியலையானேகொடு கொடுவன்சுரங்குறுகி னென்னிருதோட் குன்றுங் குன்றுமென்பது அழகிய மெல்லியசாயலையுடையாளை யான் கொண்டுபோய்க் கொடிய வன்சுரத்தை யணுகில் அவளது மலர் போன்ற தாள்களை என்சொல்லவேணும், எனது இருதோள்களாகிய மலைகளு மெலிவெய்துமென்பதாம். ஆதலா லுடன்கொண்டுபோகக் கூடாதென்பது பயன். பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - அருமை கூறல். இவை யாறு மீரடி முதலொடுகடைமடக்கு.

இனி மூன்றடி முதலொடுகடைமடக்கு வருமாறு:—

பொய்யாமைபொய்யாமையுரனுடனைம்புலனவித்த
பொற்பார்பொற்பார்
மொய்யாமொய்யாடரக்கர்முரணழிப்பாயெனவிரங்கி
முன்பின்முன்பின்
கையாற்கையாற்றிநெடும்பொருசரந்தொட்டழித்ததனுற்
காமர்காமர்
மெய்யானதெரித்தவற்கும்பரனயோத்தியிலுதித்த
வேந்தர்வேந்தன். (695)

இது முதலடிமுதலிய மூன்றடியு முதலொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) பொய்யாமைபொய்யாமையுரனுடனைம்புலனவித்த பொற்பார் பொற்பாரென்பது சத்தியவசன மிடைவிடாத ஞானத்து டன் புலனைந்தையும்வென்ற பொலிவினையுடையோரா முனிவரும், பொன்னுலகின்கண்ணுள்ள விண்ணோருமென்பதாம். பொற்பார் - இடத்தானு ஆகுபெயர். மொய்யாமொய்யாடரக்கர்முரணழிப்பா யெனவிரங்கி யென்பது திருப்பாற்கடலிற் றிரண்டுசென்று அமர் விளைக்கும் அரக்கராகியபகையை யழிப்பாயாகவென்று முறையிட்ட தற்கிரங்கியென்பதாம். முன்பின்முன்பினென்பது முன்னாளில் மிடுக் கினையுடையவென்பதாம். கையாற்கையாற்றிநெடுமென்பது கைக ளாற் காவலாமொழுக்கத்தோடுமென்பதாம். பொருசரந்தொட்டழித்

ததனுலென்பது போரையுடைய பாணத்தையேவி யந்தப்பகையை யொழித் தவர்துன்பத்தைக் களைந்ததனுலென்பதாம். காமர்காமர் மெய்யானதெரித்தவற்கும் பரா னயோத்தியிலுதித்த வேந்தர்வேந்த னென்பது காமனுர் அழகியவுடலையெரித்த சிவனுக்கும் அயன்முத லோர்க்கும் பரனுவான், ஸ்ரீ திருவயோத்தியில் திருவவதாரஞ்செய்த அரசர்க்கெல்லாமரசனு மிராமனென்றவாறு. திணை-பாடாண். துறை-கடவுள்வாழ்த்து.

அன்றினரன்றினராகிக்கடைதுறந்தார்களிலிலங்கை
யாளியாளி
மென்றினைமென்றினைதலைத்தீர்கிளிமொழியைப்பிரித்தவன்றன்
மெய்யின்மெய்யி
னின்றறியாமனமதனிற்குடக்கன்னன்மருமத்தி
னிரலம்பேவிக்
கொன்றையன்கொன்றையன்முதலோரிடர்களைந்தானகர்தமிழோர்
கூடல்கூடல். (696)

இஃ தீற்றயலடியொழித்ததேனைமூன்றடியு முதலொடுகடை மடக்கு.

(இ - ள்) அன்றினரன்றினராகிக்கடைதுறந்தார்களிலென்பது முற்காலத்து அடிமைத்தமராயினுர்சாபத்தால், சத்துருக்களாகி வாயில்காக்குந்தொழிலைவிட்டுநீங்கினுரிருவருளென்பதாம். இலங்கை யாளியாளியென்பது இலங்காபுரியையாண்டவனுஞ் சிங்கவேறு போன்றவனுகியவென்பதாம். மென்றினைமென் றினைதலைத்தீர்கிளி மொழியைப்பிரித்தவன்றன்மெய்யின் மெய்யினின்றறியாமனமதனி லென்பது மெல்லிய தினையைத்தின்று பசியால்வரும் வருத்தத்தைப் போக்கும் புனக்கிளியினது மொழிபோலு மொழியையுடைய பிராட்டியைத் தன்னைவிட்டுநீக்கினவன் மேனியிலும், உண்மையி னிலைபெற்றறியா மனத்திலு மென்பதாம். குடக்கன்னன்மருமத்தி லென்பது கும்பகருணன்மருமத்திலு மென்பதாம். நிரலம்பேவி யென்பது ஒருதொடையிற் பல அம்பைத்தொடுத்தேவியென்பதாம். கொன்றையன் கொன்றையன்முதலோரிடர்களைந்தானகர் தமிழோர் கூடல்கூட லென்பது அவ்விருவரையுங்கொன் றயனுஞ் சிவனும்

முதலியோ ரிடும்பையைப்போக்கின னிருக்குநகர் தமிழ்ச்சங்கத்தார் கூடியிருத்தலையுடைய மதுராபுரியாமென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை - நகரவாழ்த்து.

வானைநீவியவரைகளுயர்மரங்களனைத்தையும்வா
னரங்களாய
தானைதானையவாக்கொண்டமர்விளைநாள்வீடணனார்
தம்முன்றம்முன்
னானையானையினுதிவன்கோடுழுமார்பனையுயிருண்
டம்பாலம்பா
லேனையேனையர்வியப்பான்மீட்டவனல்லாற்பொருள்வே
றென்னுவென்னு. (697)

இது முதலடியொழித் தேனைமூன்றடியு முதலொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) வானைநீவியவரைகளுயர்மரங்களனைத்தையுமென்பது மேகபடலத்தைத்தைவரு மலைகளு மரங்களுமாகிய அனைத்தையுமென் பதாம். வானரங்களாயதானைதானையவாக்கொண்டமர்விளைநாள் வீடணனார்தம்முன் றம்முன்னானை யானையின்றுதிவன்கோடுழுமார்பனை யென்பது மர்க்கடங்களாகியபடைக ளாயுதமாகக்கைக்கொண்டு செருச்செய்யாநின்றகாலத்து வீடணனார்தம்முன்பாக அவர்தமைய னானை, அட்டகசங்களின் கூரிய வலிய கோடுகளழுத்துமார்பானை யென்பதாம். உயிருண்டு அம்பால், அம்பாலேன் ஐ ஏனையர்வியப் பான்மீட்டவனல்லாற் பொருள்வேறென்னு வென்னுவென்பது அம் பினா லுயிரையுண்டபின் அழகியநல்வினையுடையேன்சுவாமினியாகிய சீதையைத் தன்னையொழிந்தகடவுள ராச்சரியப்படுவான் சிறையை மீட்டுக்கொண்டுவந்தவனை யல்லாதே வேறேசிலபொருளுண்டென்று என்னுடையநா வோதாதென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

மூன்றினுமூன்றினுந்தொழிலோடொன்றுமீளாநரகத்
தூடுமூடு
மான்றதுயரிழைநன்றிகொல்வினைபோன்றிடரிழைவல்
லரக்கர்தங்கோ

மான்றலைமான்றலையடைந்தவேனையர்வன்றலையுருட்டு
மாலைமாலைத்
தேன்றழைதேன்றழைதுளபத்தொடையானைத்தொழுஞ்சனனந்
தீரத்தீர. (698)

இது முதலயலடியொழித் தேனைமூன்றடியு முதலொடுகடை மடக்கு.

(இ-ள்) மூன்றினு மூன்றினுந்தொழிலோடொன்று மென்பதனை யொன்றினுந்தொழிலோடொன்றும் மூன்றினுமெனப் பாடமாற்றி, ஒன்றனைக்கொன் றதனூனைத்தின்னுந் தீயதொழிலோடொத்தகொடுமையையுடைய பார்ப்பார், பெண்டிர், பசுவென்னு மிவரைச்செய்யுஞ் சொல்லொணுததொழின்மூன்றையும்பார்க்க வென்றுரைக்க. மீளா நரகத்தூடுமூடுமான்றதுயரிழைநன்றிகொல்வினைபோன்றிடரிழைவல்லரக்கர்தங்கோமான்றலையென்பது ஒருகாலங்களினு மீட்சியற நரகங்களினடுவேயிட்டு மூடுதலைச்செய்யு மிக்கதுயரையுண்டாக்குஞ் செய்ந்நன்றிகொன்ற தீவினைபோல மூவுலகிற்குந் துன்பத்தைமிகுத்த இராக்கதர்க்கரசனு மிராவணன்றலையுமென்பதாம். மான்றலையடைந்த வேனையர்வன்றலையுருட்டுமாலைமாலையென்பது மயக்கத்தையடைந்த ஒழிந்த அரக்கர்வலியதலையையுஞ் சாந்தொடுத்துருட்டும் வெற்றியினதியல்பையுடைய திருமாலையென்பதாம். தேன்றழைதேன்றழை துளபத்தொடையானைத்தொழுஞ் சனனந்தீரத்தீரவென்பது தேனுமிலையும் வண்டுமிகுதலுமுடைய வனமாலையானை, உலகத்துள்ளீர் நுமதுசெனனஞ் சந்தயமறத்தவிரும்படிக்கு வணங்குவீரென்றவாறு. இதனுள்ளும், பலவிடங்களினும் எச்சங்களைக் கூட்டியுரைக்க. திணை - பாடாண். துறை - ஓம்படை.

இருந்தாதிருந்தாதரித்துண்ணவரிவண்
டினமேவமலர்முண்டகந்தாயதாய
மருந்தாமருந்தாமமெய்த்தாயுமெய்து
மங்கைக்குமணிமார்பளித்தாயளித்தாய்
சுரும்பாய்சுரும்பாய்மதங்கக்குகாடத்
துடன்றுமுதலைத்தொடுப்பானையானை
வருந்தாவருந்தாவில்சக்ராயுதத்தாய்
வரமங்கையாயென்மனத்தாய்மனத்தாய். (699)

இது முதற்கண்ணுங் கடைக்கண்ணும் அடிதோறு முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) பெருமையையுடையதாதுக்களைப் பூவின்கண்ணிருந்து அன்புடனுண்ணவேண்டிப்பாட்டினையுடையவண்டின்கிளைபொருந்த மலர்ந்த தாமரையுந் தாயென்பதாய் இருக்கச்செய்தே, அழகிய அமிர்தமாம் பெறுதற்கரிய வொளியையுடைய மேனித்தாயையுந் தாயாகவுடைய பெரியபிராட்டியென்னு மங்கைக்குக் கவுத்துவமணி யணிந்த திருமார்பைக் கிருபையுடைத்தாயளிக்கும் பூமானே! சுரும்பு களாராயப்பட்ட மலையையொப்பதாய் மதத்தினைச்சொரியுங் கரடத் துடன்கூடி முதலையினதுபிடிப்பினால் மேனிநையப்பட்டகெசேந்திரன் வருந்த அந்நாளதனிடர்தீர்க்கச்செல்லும் அழிவில்லாத சக்கரத்தை யுடையாய்! சீவரமங்கையென்னுந் திருப்பதியி னுள்ளாய்! என்மனத்தி னுள்ளே குடிபுகுந்து நிலைபெறுவாய், பாஞ்சசன்னியத்தையுடையா யென்றவாறு. திணை - இதுவுமது. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. ஆக முதலொடுகடைமடக்கு-கரு. ஆக வகை யைந்தான்வந்தமடக்கு-எரு.

இனி இடையொடுகடைமடக்கு வருமாறு:—

தளிநறவப்பொலமலர்கூராவிரையாவிரைவரைதேத்
　　தாயர்தாயர்
அளியமடத்தகையசோதையிற்புவனத்தறஞ்செய்தார்
　　யாரேயென்ன
வொளியமைந்தமரகதக்குன்றவண்வளர்நாள்வெண்ணெயிற்கட்
　　டுண்டுநின்ற
வெளிமையைக்கண்கலுழ்வதைக்கேட்டிரங்குமனங்காண்பவர்க்கன்
　　றென்னுமன்றே. (700)

இது முதலடி யிடையொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) துளிக்குந்தேனையுடைய பொன்போன்றபூவினைத் தன் னிடத்துமிகுத்த ஆவிரையை ஆவானது அருந்தாதுநீக்கும் முல்லை நிலத்தையுடைய ஆயர்க்குத்தாயராயினர், கிருபையுடையமடத்தகை யாம் அசோதையைப்போலப் புண்ணியஞ்செய்தா ருலகத் தியாவருள ரென்றுசொல்லும்படிக்குப் பச்சைநிறமிகுந்த மரகதக்குன்றம் போன்ற கண்ணபிரான் திருவாய்ப்பாடியி லவண்மனையில்வளர்கின்ற காலத்து வெண்ணெய்கட்டுக் கட்டுண்டுநின்ற வெளிமையையுந் திருக் கண்மலர் கண்ணீர்பனிப்பதனையுங் கேட்டவர்க் குள்ள மின்றிரங்கா நின்றதென்று லன்றுகாண்பவர்க் குள்ளமென்னு மிகவுமென்றவாறு.

ஓ - அசை. இதனுள், தேம் - இடம்; அது முல்லைநிலமென்பது ஆவிரைவரைதேத்தென்னுங்குறிப்பினாற் கொள்ளநின்றது. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

வெங்களபமூர்தரவீதியிற்பணித்தமதத்திடைமென்
பிடியிற்செல்வார்
செங்களபந்திமிர்ந்தளறாய்ச்சேந்தனவாஞ்சேந்தனவாஞ்
சிறுவர்தேர்தே
ரங்குறமண்மகளகலத்தளங்குறுகாதுருளுருளா
வரங்கத்தாய்நீ
யெங்குளனென்றவன்முனமற்றங்குளனைதைப்புகழ்வா
ரெமையாள்வாரே. (701)

இஃ திரண்டாமடி யிடையொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) கோபத்தையுடைய களியானைகளைப் பாகர் வீதியிற் கடாவ அவை கவுளினாற்சொரிந்த கரிய மதப்பெருக்கிற் களிற்றொடு தொடுத்த பிடியிற்செல்லுமவர் மடந்தைமார் தமது முலைச்சுவட்டிற் குங்குமத்தைத் திமிர்ந்திட்டதா லக் கரியமதநீர் சேறுபட்டுச் சிவந்தனவாக, அச் சிவந்தசேற்றிற் செவ்வேளும்விரும்புஞ் சிறார் தமக் கேற்றமா மெனவிசாரித்தூருஞ் சிறுதேரூர்ந்தி அவற்றின்வண்டிகள் பூமிதேவிமார்பாகிய இடத்தணுகா தச்சேற்றிற்புதைந் தோடாதுநிற் குந் திருவரங்கத்தானே! நீ நின்னை எங்குளானென்றுவினவிய இரணிய னோடு மெங்குமுளானென்று புதல்வன்கூற அவ னிங்குளனோவென் றடித்ததூணத் தங்குளனாகித்தோன்றியதைப் புகழ்வா ரெம்மையாட் கொண்ட தம்பிரான்மா ரென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப்பணிதல்.

புத்தமிர்தந்தனிற்பிறந்தபொன்கொடியையகலாத
புனிதனாகி
யத்திகிரிதனிலுதித்தகைத்திகிரிப்பரன்பரனென்
பதனைநாடி
யுத்தமநான்மறைகண்மதித்தொன்றுரைதொன்றுரையணங்கே
யோதியோதி
மொய்த்துயர்வன்பரற்கடஞ்சென்றமூந்தவுணர்வதற்கிறைவர்
முயல்கின்றாரே. (702)

இது மூன்றாமடி யிடையொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) அணங்கே! நமதிறைவர், புதிய அமிர்திற்பிறந்த பொன்னங்கொடிபோன்ற பெரியபிராட்டியைக் கணப்பொழுதும் விட்டுநீங்காத பவித்திரவானாகி யத்திகிரியினிடத்துதித்த திருக்கைத் திருவாழியுடையபரனே பரப்பிரமமென்பதனைச் சுருதிகளாலு முத்தமஞானத்தாலறிந் துயர்த்தி யொன்றுபோலவுரைத்த பழையவுரையைப் பொற்றைகணெருங்கின வலியபரலையுடைய சுரத்தைக்கடந்து நாட்டின்கட்சென் றுரியருடன் நாவழுந்தவோதி உண்மைதெளிவதற் கேகமுயலாநின்றாரென்றவாறு. இது கொண்டுகூட்டுப்பொருள் கோள். தொன்று - பழமை. ஓதி - பொற்றை. பகுதி - ஓதப் பிரிதல். துறை - நினைவுரைத்தல்.

என்புருகவுயிருருகவவற்றினொடுமீறிலா
வின்பம்பெற்ற
வன்புருகப்புணர்ந்தொருநாளகலேமென்றகல்வதுமக்
கறமேயென்னாய்
புன்பொருளைப்புறம்போக்கிநன்பொருளென்னரங்கனெனப்
புகன்றமாற
னன்பொருனைத்துறையுளிருந்திரையுளிருந்திரையுளவார்
நாராய்நாராய். (703)

இது நாலாமடி யிடையொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) உடலும் உயிரும் உருக அவற்றினோடும் ஒழிவில்லாத பேரின்பத்தைப்பெற்ற வுணர்வுருகக் கலந்து, இனி யொரு கணத்தும் நின்னிற்பிரியேனென்றுரைத்த நீர் இவளைவைத் தகல்வ துமக் கறமன்றென்றுகூறிற்றிலை; இதரபுருடார்த்தங்களைவிடுத்து எம்பெருமானே பரமபுருடார்த்தமென்றறுதியிட்ட மாறனது நல்ல பொருனைத்துறையிற் பெரியதிரைநடுவிருந்து இரையாயுள்ள ஆரன் முதலாயுள்ளவற்றையுண்ணப்பட்ட நாரையே! என்னிடத் தன்புடையையாயென்றவாறு. என்னிடத்தென்பது சொல்லெச்சம். என்பும், அன்பும் ஆகுபெயர். இருந்திரை-பெரியதிரை. இருந்திரை- தங்கி, இரையை. நார் - அன்பு. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - பறவையொடுபரிவுற்றுரைத்தல். இவை நாலும் ஓரடி யீரிடத்துமடக்கு.

இனி யீரடி யீரிடத்துமடக்கு வருமாறு:—

புக்கிலதாயமைந்ததயனகரமயனகரமெழிற்
பொன்னேபொன்னே
தக்கிலராமலைக்குறவர்குறவர்மனையெனத்தெளிந்த
தாமந்தாமந்
தொக்கமரர்தொழப்புரந்தவரங்கேசர்திருமுகம்போற்
சோதிமேய
வக்கமலந்திறந்தெவனோவரையிருளிற்றமியிவணின்
றடைந்தவாழ்வே. (704)

இது முதலீரடியு மிடையொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) அழகிய பொன்னையொத்த திருமகளே! உனக் கெஞ்ஞான்றுமிருப்பதோ ருசிதமான இல்லாயமைந்தது பிரமன் அகரமாயுறைந்த தாமரையே; அயலா யொத்துக்கிருந்தநகரம், பொருந்துந் தகுதியிலராம் மலைகளுக் குறவுடையராய குறவர்மனையென வென்னுள்ளந் தெளிந்ததாம்; ஆகையாற் பரமபதத்தினிடத்து நித்தர் கூண்டுதொழ அதனையாண்ட அரங்கேசர் திருமுகம்போற் சோதிமேய பிரமன் அகரமாகிய அக்கமலத்தைத்திறந் தியாதோ நடுச்சாமத்திருளிற் றமி யொருவர் துணையின்றி யிவ்விடத்தடைந்தவாழ்வென்றவாறு. அகரம் - அந்தணரிருக்கை. அயல் நகரம் - அயலாயமனை. புக்கில் - பின் புறப்படாது புக்கிருக்கும் இல். உனக்கென்பதுமுதலாகியசொற்களைக்கூட்டி விரித்துரைக்க. பகுதி-இரவிற்குறி. துறை-நலம்பாராட்டல்; தளர்வகன்றுரைத்தலென்பது மிது.

இட்டமணிப்பரற்சிலம்புசிலம்புதளிரேய்ந்தவிரு
தாளந்தாளம்
வட்டமுலைத்துவரிதழ்க்கோமளக்கொடியுமணமகனும்
வாணுதாஅல்போய்ச்
சிட்டர்தொழுமரங்கேசர்காவிரிகாவிரியிதன்முன்
செல்வர்செல்வர்
நட்டதிறந்திருமாதுந்திருமாலுமெனும்படித்தா
நவிலுங்காலே. (705)

இது முதலடியு மூன்றாமடியு மிடையொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) உள்ளிடுமணியாகிய பரலையுடையசிலம்பு ஆரவாரிப்பனவாய், மாந்தளிர்போன்ற தாள்களையும், அழகியவாந் தாளம்போன்ற வட்டமுலையையும், பவளம்போன்ற இதழினையுமுடைய

இளையபொன்னங்கொடியும், மணக்கோலத்தையுடையகாளையும் ஒளி பொருந்தின நுதலினையுடையாய்! தொண்டராயுள்ளார்தொழும் அரங்கநாதரது, சோலைகள் மலரைமலர்த்தப்பட்ட காவிரித்துறையின் கண் ணிதற்குமுன் செல்வர்; அச்செல்வத்தையுடையார் தம்முட் கொண்டநட்பின்கூறுபாடும், பிராட்டியும் மாதவனுமென்றுகூறப்படு முவமையுடைத்து, சொல்லுமிடத் தென்றவாறு. எனவே, நீபோவ தாற் பயனில்லையென்பதாயிற்று. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை- மீளவுரைத்தல்.

குலத்தருவாழ்வாசவனம்பதிவாசவனம்பதிமென்
கோதைக்கோதைக்
கிலக்கணமாம்பதியெனிற்பொன்னலக்காவுமுலகுமர
விந்தமென்னிற்
சொலத்தகுகைத்தலநான்கினிதியமுமாதுளங்கனியுந்
துணைமென்போது
நலத்தகைக்கண்களிதரக்காண்கிலமீதோவிலமீதோ
நாட்டினுட்டின். (706)

இது முதலடியு நாலாமடியு மிடையொடுகடைமடக்கு.

(இ-ள்) மனனே! மெல்லிய மாலைசூட்டப்பட்டகுழலையுடைத்தா யிங்ஙனநின்ற இவட்கு நல்லபதி, ஐந்தருவு மாக்கம்பெற்ற பரிமளக் காக் குடிகொண்ட இந்திரனது நல்லபதியென்றுவிசாரிப்பேமாகில் அக்காவும் இவ்வுலகமும் பொன்மயமல்ல; அஃதன்றிப் பதி தாமரை யென்று விசாரிப்பேமாகில், இவட்கு, நூல்கள்கூறத்தகுவதாங்கரங் கள் நான்காய், அவற்றின்கண் ஐச்சுரியமும், மாதுளங்கனியும், தாமரைப்பூக்களும்இன்பத்தைப்பெற்ற நமது அழகியகண்கள்களிதரக் காண்கின்றிலம்; இவட்குச் சொன்னவையன்றி இல்ல மிவ்வுலகமோ? விசும்போ? (பரமபதமோ?) இவ்விரண்டிடத்திற் குறிக்கில் யாதோ அறிவரிதென்றவாறு. யாதோ அறிவரிதென்பதனைப் பயனிலையெச்ச மாக்கி விரித்துரைக்க. மனனேயென்பது தோன்றா எழுவாய். இல்ல மென்பதனை மத்திமதீபமாக்கிக்கூட்டுக. ஒழிந்த அரும்பதங்களுங் குறித்துட்கொள்க. பகுதி - இயற்கை. துறை - ஐயுறல்.

மின்னியனுண்ணிடைகளபப்புளகபடாமுலைகளிணைமேருவாகுந்
தன்னிகர்மற்றில்லாதவிழிக்குவமையரங்கர்துணைத்தாமமான
பொன்னியிடத்தின்பானவின்பானல்வாயிலவம்பூவேபூவே
கன்னிதுவரிதழ்க்குவமையுவமைகுழலுரைக்கவடங்காதேகாதே. ()

இது கடையீரடியு மிடையொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) பூமியைப்போலப்பொறையுடையாய்! அழியாதகற்புடையாட்கு, மின்போன்ற இயல்பையுடையது சிறியவிடை; மான் மதக்குழம்போடும் புளகிக்கப்பட்ட முலைகள் உபயமேருவொப்பன; தனக்கு வேறுநிகரில்லாத கண்களொப்பன அரங்கனுக் கிணைமாலையான காவிரியிற்றோன்றிய நீலோற்பலமே; நல்லமொழியானது இனிய பாலே; சிவந்த இதழ் இலவம்பூவே; குழலானது உவக்குந்தன்மையையுடைய மேகமே; காதானது உவமைகூறுதற் கடங்குவதல்ல என்றவாறு. உவமை-கண்டார்விரும்பப்பட்ட மேகம். ஒழிந்த அரும்பதமுங் குறித்துட்கொள்க. இறுதியேகார மீற்றசை. பகுதி - சேட்படை. துறை - தலைவன் பாங்கிக் கவயவங்கூறல்.

கிளர்பைப்பணிமேற்றுயிலரங்கர்கெழுதண்கடற்கானலிற்பான
லுளர்பொற்சுரும்பேபொருநர்முனையுள்ளாருள்ளாரென்கேள்கேள்
வளர்பைச்சடம்பேசடம்பேயின்வடிவாயதுவேவாயதுவே
தளர்வுற்றதுமன்னுயிரெவனோதான்மேலுறுமென்றறியேனே. (708)

இஃ திடையீரடியு மிடையொடுகடைமடக்கு.

இதனை, கிளர்பைப்பணிமேற்றுயிலரங்கர்கெழுதண்கடற்கானலிற்பானலுளர்பொற்சுரும்பே வளர்பைச்சடம்பே கேள் என்கேளாகிய பொருநர் முனையுள்ளார் உள்ளார் என்சடம் பேயின்வடிவாயது வாயதுவே தளர்வுற்றது மன்னுயிர் எவனோதான் மேலுறுமென்றறியே னென இங்ஙனம் பாடமாற்றி மாட்டுறுப்பென்னும்பொருள்கோள் கொள்க. இதனுள், முனையுள்ளா ருள்ளாரென்பது பாசறையுள்ளா ரென்னை நினையாரென்பதாம். பைச்சடம்பே - பசுத்த அடம்புகாள். கேள் - கொழுநரான. கேள் - கேளும். கேளுமென்பது கேளென உம்மைதொக்கது. உள்ளாரென்கேளென்பது "என்னீரறியாதீர்போலவிவைகூற, னின்னீரவல்லநெடுந்தகாய்" என்பதுபோல

ஒருவரைக்கூறும் உபசாரப்பன்மைப்பாலோடு ஒருமைப்பான் மயங்கியது. சடம் பேயின்வடிவாயது - மெய் பேயின்வடிவாயிற்று. வாயதுவே தளர்வுற்றது - வசனம் குழறியது. ஒழிந்தனவும் உரையிற்கொள்க. பகுதி - வினைவயிற்பிரிதல். துறை - ....

மருள்பயில்வல்லவுணரைக்கொன்றரக்கரைக்கொன்றளித்ததல்லால்
வாழ்நாளெண்ணித்
திருவரங்கத்திடைதுயின்றவமுதமேயமுதமே
தேத்ததேத்த
வுருவளர்வான்புனற்குதரத்துயிர்களைவைத்தளித்தநின்னை
யுவந்திடாதே
யிருணரகத்திடைவீழ்வார்வீழ்வார்மற்றொருதெய்வ
மென்னேயென்னே. (709)

இஃ திரண்டாமடியு நாலாமடியு மிடையொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) சிறப்புடையுயிர்கள் பெற்றயாக்கையோடிருக்குநாள் கழிந்து, இன்னும் ஓ ரீனயாக்கையுட்புகுதுநா ளெய்தாதே சோதிச் சொரூபமான யாக்கையுட்புக்குப் பரமபதப்பேரின்பத்தை அனுபவித்துவாழுநாள்பெறவேண்டுமென்று திருவுள்ளத்துற்று, அர்ச்சாவதாரமாகி, அரங்கத்தினடுவே கண்வளர்ந்த அமுதே! முன்னாள் நீ அறியாமை யிடைவிடாத அவுணரைக்கொன்று காத்ததோடும், அரக்கரையுங்கொன் றுலகுயிர்களைக்காத்ததல்லாமலும், ஏ கோ த க ப் பிரளயமிகுந்தவேயத்துட் கரசரணதிகளிழந்தவுயிர்களை அக்கழி பெரும்புனலுள் அழியாது திருவுதரத்துள்வைத்துக் காத்த நினது செய்ந்நன்றியறிந்து, நின்னைவிரும்பாதே, இருண்டநரகத்துள் மேல் விழுவார், பிறிதொருதெய்வத்தைவிரும்பாநின்றனர்; இஃதென்ன செய்ந்நன்றியறிதல்! அந்தோ? வென்றவாறு. பின்னர்வந்த அமுதம்-ஏகோதகம். தேத்த - மிகுந்த. தேத்து - இடத்து. அவ் - சுட்டு. வீழ்வார் - விழுவார். வீழ்வார் - விரும்புவார். என்னே - என்ன. என்னே - அந்தோ. திணை - பாடாண். துறை - பரவார்ப்பழித்தல். இவை யாறு மீரடி யீரிடத்துமடக்கு.

மன்னுயிரைக்குறித்துளைந்துளவத்தாதுளவத்தா
மாயாமாயா
பொன்னினடுத்துயில்பரமாபரமாகாயத்தும்விருப்
புள்ளாய்புள்ளாய்

பன்னருமூன் றுடனமையஞ்சக்கரத்தாய்சக்கரத்தாய்
பாராய்பாராய்
நன்னிலைபெற்றெழுபூதமீற்றனவாயைவரெனை
நலியாவாறே. (710)

இஃ தீற்றடியொழித் தேனைமூன்றடியு மிடையொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) நிலைபெற்றவுயிர்களைக் காப்பதுகருதித் திருவுள்ளங் குழைவதுள்ள அத்தனே! துளவமாலையுடையவனே! ஒருகாலமும் அழியாத மாயவனே! பொன்னிறடுவேதுயில் பரமனே! பரமபதத் தினும் லீலாவிபூதியினும் அன்புள்ளவனே! கருடவாகனத்தையுடைய வனே! சொல்லிப்புகழ்தற்கரிய ஐந்தும் மூன்றுமாகிய திருவட்டாக் கரத்தையுடையவனே! சக்கரத்தையுடையவனே! பூமியென்பதாய் நல்லநிலைபெற்றுத்தோன்றும்பூதமீறுகவுடையனவாம் ஐ ந் து பூ த வாயில்களில் ஐந்துபுலன்களும் என்னைவருத்தாவண்ணம் உனது திருக்கடைக்கண்ணாற் பார்ப்பாயாகவென்றவாறு. திணை-இதுவுமது. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

உரங்காயுமன்னரவைமன்னரவையுவப்பவுதைத்
தாடலாட
லரங்காய்முன்னடியரங்காவடியரங்காதரித்திடவோ
ரம்பாலம்பா
விரங்காழிவளைத்தவெயிலிலங்கையர்கோனையும்வதைசெய்
யெந்தாய்நின்னைப்
பரங்காணென்றிருந்தவிருந்தவர்தமைச்சுற்றுறுதியம
பாசம்பாசம். (711)

இஃ தீற்றயலடியொழித் தேனைமூன்றடியு மிடையொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) சத்துருக்கள்மிடுக்கைக்கெடுக்கும் நிலைபேறுடைய பாம்பைத் தெய்வ அரசர் விருப்பமுறத் தாளினாலுதைத்து வெற்றி யுடனாடும் அரங்காக முற்காலத் தாடும் அரங்கனே! அடியராகிய தேவர், - தேவருலகத்தினிலிருந் தன்புற்றிட ஓரம்பினாலே, புன லலைதலுடனே ஆரவாரிக்குஞ் சமுத்திரம்வளைக்கப்பட்ட மதிலை யுடைய இலங்கையிலுள்ளார்க்கரசனாகிய இராவணனையும்வதைத்த எம்முடைய தாயே! நின்னை, நெஞ்சமே இவன்காண் பரதத்துவ

மென்றுகாண்பாயாகவென்று யோகித்திருந்த பெரியதவத்தையுடையோரை இயமபாசமும், மண் பெண் பொன் னென்ற பாசத்தளையும் வளையாதென்றவாறு. நெஞ்சேயென்பதுமுதலியன சொல்லெச்சம். துறை - இதுவுமது.

கெடலருமெய்த்தரணிதரணிகளழுங்கமறைந்ததுபோய்க்
கேளீர்கேளீ
ரடலருமாளியினிரைத்தாறலைப்பவருண்டிரவிவண்வை
கலுந்தேனுந்தே
மடலவிழ்தண்டுளபத்தாநுங்கையிநுங்கையினளிப்ப
வதுவையாயாய்
தொடலைநறுங்குழற்குழற்றேமொழியொடும்வைகுறுமறுகிற்
றோன்றறோன்றல். (712)

இது முதலயலடியொழித் தேனைமூன்றடியுமிடையொடுகடைமடக்கு.

(இ - ள்) கேடில்லாத மெய்ம்மையையுடைய ஆதித்தன் குடகடற்புகக் கிரணம், பூமியிலுள்ளாரிரங்க மறைந்தது; எமக்குக் கேளாகுவீர்! யாங்கூறுவதனைக் கேட்பீராக; ஒருவராலும் அடுத்தற் கரிய சிங்கம்போன் றூரவாரித்து, வழிபறிப்பவருமுண்டு; ஆகையால் இரவின்கண் ணெம்மிடத்துவைகுதலோடும், தேனும் விருந்தாக அருந்தி, நாங்கள் கைப்பிடித்துத்தரக் கலியாணமுமெய்தி, ஆராயப் பட்ட மாலையைச்சூட்டும் நறுவிதாங் குழலையும், குழலிசைபோலும் தேன்போலும் மொழியையுமுடையாளோடும் வைகறையிற் றுயி லொழிந்தெழுந்து துளபத்தானது திருநாங்கைமறுகிடத்திற் பெரி யோனே! தோன்றுவாயாகவென்றவாறு. கேளீரென்பது இருவரை யும். தோன்றலென்பது அண்மைவிளி. பொருள்கோள் - கொண்டு கூட்டு. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - நெறிவிலக்கிக்கூறல்.

அலம்வருசெங்கதிராழிகணிச்சியினுங்கொடிதுணரா
தனுகாதேநீ
நிலனிடைமன்னுயிர்பிரிக்குநடுக்கற்றாய்நடுக்கற்றாய்
நின்னினின்னி
னலனுடைவானவர்துதிக்கைத்துதிக்கைமலையழைத்தவனென்
றுதனுமா*
மலர்மகள்சேர்மணிமார்பன்வைகலும்வைகலுமறுகில் -
வண்டேர்வண்டேர். (713)

இது முதலடியொழித் தேனைமூன்றடியு மிடையொடுகடைமடக்கு.

* இக்கடைமடக்கு, அயலடிமுதலெழுத்துள்ளும் மெய்யெழுத்து, பொருளொழியப் பிரிந்துசேர்ந்து ஆம் ஆம் என வந்ததுபோலும்.

இதனுள், நடுக்கற்றாய் நடுக்கற்றாயென்பது நடுவுநிலைமைகற்ற வனே! நடுக்கமற்றவனே! என்பதாம். நடுவுநிலைகற்றவன் - சமன். நில் நில் - நிற்பாயாக, நிற்பாயாக. நின்னில் - நின்னினும். வானவர்துதிக்கைத் துதிக்கைமலை - தேவர்களேத்துந் துதிக்கையையுடைய யானை. நாதனும் - சுவாமியாம். மாமலர்மகள்சேர் மணிமார்பன் - பெரிய தாமரையாளைத் தழுவும் மார்பினையுடையான். வைகலும்வைகலும் - எல்லாநாளுந் தங்குதலும். மறுகில்வண்டேர் வண்டேரென்பது வீதிதோறுஞ் சங்குதவழும் திருவண்வண்டேரென்றவாறு. துதிக்கைமலையழைத்தவன் என் நாதனும்; அவன்கையிற் சுற்றுதலையுடைய கதிராழி உன்கணிச்சியினுங் கொடிது; இதனையறியாதே என்னிடத்தணுகாதே நமனே! நிற்பாயாகவெனக் கூட்டுக. எனவே, உனக்கென்னிடத்துவருதல் கூடாதென்பது கருத்து. திணை - வஞ்சி. துறை - நெடுமொழிவஞ்சி.

> மாறர்குருகூர்குருகூர்வடிவேலவேல
> நாறுமளகத்தளகத்துணைவ்வீகையீகை
> யாறினகலாதகலாததாமாகமாக
> நீறணிலவாணிலவாநினைத்தேகலேகல். (714)

இது நான்கடியு மிடையொடுக்கை முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) காரிதரும் மாறருடைய சங்குகள்தவழப்பட்ட குருகூரினிடத்துக் கடைந்தவேலையுடையவனே! ஏலம்பரிமளிக்கும் அளகத்தையுடையா ளுள்ளத்துட் டுன்பம், நீ பொன்னைக்கொண்டுவந்து தரும்வழியால் நீங்காது; தக்கதல்லவாம்; இவள்மேனியும், ஆகாசநீறும்படிக் கிரவிலெழும் நிலவினாலே அழகழியும்; ஆகையால் இவற்றைநினைத்தே கல்லையுடைய கடங்கடந்து பொருள்செய்யப் போவதை ஒழிவாயாகவென்றவாறு. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - ஆற்றாமைகூறிச் செலவழுங்குவித்தல். இவை பதினைந்தும் இடையொடுகடைமடக்கு. இவை நாற்பத்தைந்தும் ஓரடியும் ஈரடியும் மூவடியும் நாலடியுமாக அடிதொறும் ஈரிடத்தைமடக்கியது. ஆக மடக்கு-௯௦.

இனி அடிதோறு மிடைவிடாது மூன்றிடத்துமடக்கு வருமாறு:—

முன்னினைமுன்னினைமிடல்வல்லிடங்கரிடங்கரிநொந்த
மூலமூல
மென்னுரைசென்றடங்காமுன்னவ்வுழியவ்விடங்கருயி
ரினையேயுண்பா
னின்னிலையிவ்வுழியுளதோவெனக்கனகனுருத்தடித்த
நெடியதூணின்
மன்னிலைபெற்றவனுயிருண்டனையரங்காநினக்கிணையார்
மதிக்குங்காலே. (715)

இது முதலடி மூன்றிடத்துமடக்கு.

இதனை மிடல்வல்லிடங்கரிடம் நொந்தமூலம், முன் நினைகரி மூலமென்னுரை சென்றடங்காமுன்ன ரவ்வுழி அவ்விடங்கருயிரினை யுண்பான் முன்னினையெனச் சேர்க்க.

(இ - ள்) மிடுக்கையுடைய வலியமுதலையின்கையிலகப்பட்டு நொந்ததேதுவாக, முன்னுளி லுன்னைநினைத்தயானைசொல்லிய மூலமே யென்னுமுரையினொலி நினதுதிருச்செவியுட்புக் கடங்காதமுன்னம் அக்கயத்தினிடத் தந்தமுதலையினுயிரையுண்ணவேண்டிச்சென்றனை; அஃதன்றியும், அரங்கனே! நீ அந்தரியாமியாகநின்ற திங்குமுளதோ வென் றிரணியன்கோபித்தடித்தநெடியதூணினிடத்து மிகவுநின்று அவ்விரணியனுயிரையுமுண்டனை ஆகையால் விசாரிக்குமிடத்து நின்னோடிணையானகடவுள ரில்லையென்றவாறு. இதன்கண் ணகப்பட் டென்பது சொல்லெச்சம். உரை - ஆகுபெயர். திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

வெளியதாயமைந்ததிடைமேருவதாமுலையுயிரோவியத்தைப்பெற்ற
வளியதாயளியதாய்மலர் மாதே மா தேவராருமாரு
மொளியதாமமுதமொழிகருங்குவளைவிழியெனலாமுறையுணண்பா
வெளியதாயிருபதுகைக்குன்றினைவென்முனிடபகிரியாமன்றே. (716)

இஃ திரண்டாமடி மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ - ள்) நண்பனே! உயிரோடுங்கூடிய ஓவியம்போல்வாளைப் பெற்ற கிருபையையுடைய தாய், வண்டு மதுவுண்ணவாராயப்பட்ட தாமரைமலரே; மாது அம்மலரிற்செய்யவளே! சந்தயமில்லை. முலை மேரு; இடை ஆகாயம்; வானோர்யாவருமுண்ணும் அமிர்தம் மொழி;

விழி கருங்குவளையென்பனவாம். உறையுமிடம், இராவணனாகிய இருபதுகைக்குன்றை யெளிதாகப் போர்க்களத்துவென்ற சுந்தரத்தோளழகர்சோலைமலையாமென்றவாறு. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை- இயல்பிடங்கூறல்.

ஏதுகொண்டுமானிடர்தமைப்பாடுதலிழிபென்றெப்
போதுமாறனைப்போற்றுதற்கென்னொடின்புறுநெஞ்சே
யாதுமாதுமென்முல்லைமுல்லையினிறையாவான்வா
னீதியாய்ந்தனமாகையான்முத்திநிச்சயமன்றே. (717)

இது மூன்றுமடி மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ - ள்) ஏது....................நெஞ்சே - யாதாயினுமொரு மிகுந்தபொருளை முந்தவாங்கிக்கொண்டாயினும், அதன் முன்னராயினும் மனிதரைப்பாடி வாய்மையிழத்தல் இழிந்ததொழிலென்றறிந்து, அவர்களைப்பாடா தெப்போதும் காரிமாறப்பிரானைப்போற்றுதற்கு என்னோ டொன்றாய்ப் பேரின்பமெய்தாநின்றநெஞ்சமே!. ஆதுமாதுமென்முல்லைமுல்லையினிறையாவான் - நாம் மேலு மாகக்கடவோம்; பசுக்கள் பொசிப்பாகமெல்லும் முல்லைக்கொடியையுடையமுல்லைநிலத்திற்கிறைவனாகியகண்ணபிரானது. வான்நீதியாய்ந்தனமாகையால் - பரமபதத்தினதொழுக்கத்தை மாறனால்கூற ஆராய்ந்தனமாகையால். முத்திநிச்சயமன்றே - இருவழியாலும் நாம் முத்தியைப்பெறுதற்குச் சந்தயமில்லையென்றவாறு. ஆதுமென்பது மே லாகக்கடவோமென்னும் உளப்பாட்டுத்தன்மையின்வந்த எதிர்காலமுற்றுவினைச்சொல்; என்னை? "ஓஒதல்வேண்டுமொளிமாழ்குஞ்செய்வினை, ஆதுமென் னுமவர்" என்பதனாலறிக. திணை - வாகை. துறை - அறிவன்வாகை.

வீடாளிவீட்டினுக்குவீடாயதனைநிலையாய்
விழுமிதாக்குங்
கேடாளர்கேண்மையினைப்பிரித்தெனையுந்தனதடியார்
கேண்மையாக்கும்
வாடாதமகிழ்மாலைப்பெருமானைத்துணைநெஞ்சே
மதித்துவிண்மே
னாடாளநாடாளியையுநினைநினையினித்தென்
னாட்டானாட்டான். (718)

இது நாலாமடி மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ - ள்) பரமபதத்தினையாளுமவன்குடிகொண்டிருக்கும் ஆன்மாவாம்வீட்டினுக்குவீடாகியயாக்கையையும் நிலையிற்றாகும் முக்கியமெனவுட்கொள்ளும் ஞானதெரித்திராருறவினை யென்னைவிட்டுநீக்கி, அறிவிலியாகியவென்னையுந் தன்னடியார்க்குச்சுற்றமாக்கும் வாடாத வகுளமாலிகையையுடையசுவாமியை, எனக்குத்துணையாகியநன்னெஞ்சமே! இவனேபரமாசாரியனெனவுட்கொண்டு, விண்ணுக்குமேலாய பரமபதத்தினை ஆளநினை; அவனோடு நரனுஞ்சிங்கமுமானவனையும் நினை; நினைத்தால் நின்பேரைத் தெற்கின்கண்ணுண்டாகியநாட்டினையுடையநமன் றன்கணக்கின்கண் ணெழுதானென்றவாறு. நம்பேரை மனத்துட்குறியானென்றுமாம். எனவே இயமதண்டமுமில்லை, செனனமுமில்லை, முத்தியையுமெய்தலாமென்பது பயனும். திணை - காஞ்சி. துறை - பொதுவியற்பாலுட் காஞ்சியைச்சார்ந்தபொருண்மொழிக் காஞ்சி. இவைநாலு மோரடிமூவிடத்துமடக்கு.

இனி யீரடிமூவிடத்துமடக்கு வருமாறு:—

தாம்பரியதாம்பரியதிரைதிரைத்தபொனங்கொடியிற்
சங்கஞ்சங்கந்
தேம்பணைத்தேம்பணைத்தெறியும்விண்ணகராய்விண்ணகராய்
செல்வாசெல்வா
யாம்புகழ்செண்பகமாறன்கொழித்ததமிழ்மறையினைக்கற்
றிறைவனீநீ
யாம்பரிசுற்றவரிதயத்தினிற்குடிகொண்டிருப்பதற்கென்
னகத்துள்ளே. (719)

இது முதலடியுமிரண்டாமடியு மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ - ள்) பாயும் பரியையொப்பனவாம் பெரிய திரைகள், சுருட்டியெடுத்த பொலிவினையுடையஅழகியகொடியினோடுஞ் சங்கமென்னுமிலக்கத்தையுடையசங்குகளையும் பூவிற்றேன் பாயும்வயலினிடத் துகளித்தெறியுந் திருவிண்ணகரின்கண்ணுறைபவனே! பரதத்துவமென்று தேவர்களாராய்ந்த வுபயவிபூதியையுமுடையசெல்வனே! எம்மனோர்புகழ்பவனுஞ்செண்பகமாறன் வேதசாரத்தைக்கோதறத் தெள்ளியுரைத்த திருவாய்மொழியினைக் கற்று, நீயேபரப்பிரமமென்ப தாஞ்சுபாவமுணர்ந்தவரிதயதாமரையிற் குடிகொண்டிருக்கச்சென்றநீ என்னிதயத்துள்ளுங்குடிகொண்டிருப்பதற்குவருவாயாகவென்றவாறு.

இதனுள், பின்னர் வந்த செல்லென்பதனை வினைத்தொகையாக்கிப் பின்னர்நின்ற நீயென்பதனோடுஞ் சென்றநீயெனக் கூட்டுக. பொருள் கோள் - கொண்டுகூட்டு. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

முன்னைமுன்னைநாட்டுறந்தவனவனியைமுதலானுன்
றன்னைவந்தடைக்கலம்புகக்கொடுத்தமெய்த்தண்காவா
னென்னையென்னையெண்ணுவதினியினியவரென்கேள்கேள்
உன்னையந்தகாமதிக்கிலன்பிறருளருனக்கன்றே. (720)

இது முதலடியுமூன்றாமடியு மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ - ள்) முன்னைமுன்னைநாட்டுறந்தவன் - தமையனை முற்காலத்துவிட்டுநீங்கினவீடணன். தன்னைவந்தடைக்கலம்புக முதலானு னவனியைக்கொடுத்தமெய்த்தண்காவான் - தன்னிடத்துவந்து சரணு கதியென்ன அந்த மூத்தவனான இராவணனிலங்கையை அந்தவீட ணற்குச் சொன்னபடியேகொடுத்த சத்தியவசனத்தையுடைய திருத் தண்காவென்னுந்திருப்பதியுள்ளான். என்னை - என்னுடையசுவாமி. இனியவரென்கேள்-அவனுக் கினிய அடியவரு மென்சுற்றம். ஆகை யால், கேள்அந்தகா-அந்தகனே கேட்பாயாக. என்னை? எண்ணுவதினி- என்னைக்குறித்து நீ மே லெண்ணத்தகுங்கொடுவினைகள் யாதுமில்லை. உன்னைமதிக்கிலன் பிறருளருனக்கு - உன்னை நான் மனத் தச்சப்பட்டு மதிப்பதுமில்லை; உன்கொடுவினைக்குத் திருத்தண்காவானடியரல்லாத பிறருண்டென்றவாறு. அன்று-அசை. முன்னை - தமையனை. என்னை- என்சுவாமி. என்னை - யாதுமில்லை. இனி - மேல். முதலானுன் - மூத்த இராவணன். வீடணனாகிய அவனுக்கெனக் கூட்டுக. துறந் தவன் - வினைப்பெயர். திணை - வஞ்சி. துறை - நெடுமொழிவஞ்சி.

முண்டகமுண்டகநெருகோடுறுமேதிமேதிகளே
முற்றுமுற்றும்
வண்டிமிர்காவியுமேயுமரங்கத்தானருட்கிலக்கா
மகிழ்நர்வாய்மைத்
தொண்டமைபாணரைக்கன்னுவாயிலின்கட்கரிக்கலம்போற்
றோன்றநம்பிற்
கண்டனங்கண்டனம்புரைமென்மொழிநடையெங்கையரயர்தற்
காதகாத. (721)

இது முதலடியுநாலாமடியு மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ - ள்) தாமரையைமேய்ந் துள்ளமகிழ்ப்பட்ட கொம்பினை மிக்கவாயுதமாகவுடைய எருமைகள், அதன்மேலு மின்புற்று, எல்லா நாளும் வண்டுகளாரவாரிக்கு நீலோற்பலத்தினையும் மேயுந் திருவரங் கத்தானருட்கிலக்காம் நம்முடையதலைவர்க் குண்மையாகத்தொண்டு பாடமைந்தபாணரை, இன்று கன்னவாசலிற்கரிப்பானைபோல நம் மில்லத்துவாயிலின்கட்டோன்றவுங்கண்டனம், இங்ஙனங்கண்டது நமக்குத்தக்கதாயினும் தோழீ! பாகினையும், அன்னத்தினையும்போன்ற மெல்லியமொழியினையும் நடையினையுமுடைய எங்கையர்காணில் அந்தோ! வருந்துதற்கேதுவாதலா லிது தகாததாமென்றவாறு. இன்று என்பதனோடு பிறவுஞ் சொல்லெச்சங்கள்வருவித்துரைக்க. பகுதி - பரத்தையிற்பிரிதல். துறை - பாணனைப்பழித்தல்.

பத்தர்தீவினைப்பற்றறுத்தருள்பரம்பரன்மாயோ
னித்தனின்றவூர்வரைமயிற்களிநிரைத்தெழுகாந்த
ளத்தமத்தம்வம்படர்முலைமுலைமொழிநகைவேய்வேய்
முத்தமுத்தமவிலவிதழிதழ்குழன்முருகார்கார். (722)

இது கடையிரண்டடியு மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ - ள்) பத்தரிடத்துப் பழையதீவினையாலடைந்த ஆசை களைத்தீர்த்துக் கருணைசெய்யும் மேலாகியபரமனாகியமாயோன் அழி வில்லாதான் அவனது நின்றவூரென்னுந்திருப்பதியைச்சார்ந்தவரை யிடத்துமயில்போலுஞ்சாயலையுடையாட்கு, தோழீஇ! வண்டுகள்கூண் டெழுதலையுடையகாந்தள்போலும் கை; பொன்மலைபோலும் கச்சை யறுக்கப்படாநின்றமுலை; முல்லையென்னும்பண்போலும் மொழி; வடத்தினிரைத்தணியப்பட்டவேய்முத்தம்போலும் நகை; நல்ல இல வம்பூப்போலும் அதரம்; பரிமளிக்கப்பட்டமுகில்போலும் குழ லென்றவாறு. இதனுள் அத்தமென்றது பொன்மலை; "அத்தம்மனைய களிற்றந்நகர்" என்றார் முனிவரும். முலையென்பது இடைக்குறை; "முலையணிந்தமுறுவலாள்" என்பதுபோலக் கொள்க. முருகார்கார் அற்புதவுவமை. தோழீயென்னும்முன்னிலை எச்சம். பகுதி - சேட் படை. துறை - தலைவன் பாங்கிக்கவயவங்கூறல்.

கண்டனனெண்பொருளேமெய்ப்பொருளெனலுமுயிருள்தாக்
கழிந்தயாக்கை
மண்டலமண்டலம்புரந்தமாவலிமாவலிமுழுது
மாற்றமாற்றங்

கொண்டறல்கொண்டறவிமையோருறவுறவேசிறைறவைத்த
கொண்டல்கொண்டல்
வெண்டிரைமுத்தெறிமயிலைமடமயிற்கெப்படிபிரிவை
விளம்புவேனே. (723)

இ௰ திடையிரண்டடியு மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ - ள்) பொன்னுகியநல்லபொருளே பொய்யில்லாப்பரப்பிரம மாகியபொருளென்றுவியந்துகூறலும் உடனே உயிருண்டாயிருக்கவும் உயிர்நீங்கப் பொலிவுநீங்கியிருக்கும்யாக்கையாக அவள்யாக்கையைக் கண்டனனென்றால், வட்டத்தையுடைத்தாய் அணுச்செறிந்தபூமியை யாண்ட மாவலியுடையபெரியவலிமுழுதும்மாற்றும்படிக் கவனேடு மாற்றங்கொண்டு, அவன்பெய்யுமுதகத்தையேற்றுத் தேவர் கலியாணமெய்த மிகவும் அவனைப் பாதாளத்திற்சிறைறவைத்த காள மேகம்போலுநிறத்தையுடையானது, கீழ்காற்ருனது கடலிற் றிரை யெடுத்த சங்கு மிப்பியுமீன்றமுத்துக்களைத் திரையோடுங்கூடிக் கானலி லெறியுந்திருமயிலாபுரியில், மடப்பத்தோடுங்கூடிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாட் கென்பிரிவை, தோழீஇ! யா னெவ்வாறுரைப்ப லென்றவாறு. இதனுள், மாவலி - அவுணன். மாவலி - பெரியபெலம். மாற்ற - நீக்க. மாற்றங்கொண்டு - மாறுபாடுகொண்டு. அறல்கொண்டு- உதகத்தைக்கையிலேற்று. அறவிமையோருற - தேவர்கள்கலியாண மெய்த. உற - மிகவும். கொண்டல் - மேகம். கொண்டல் - கீழ் காற்று. தோழீயென்னுமுன்னிலை எச்சம். பகுதி - பொருள்வயிற் பிரிதல். துறை - வாட்டங்கூறல்.

கவளக்கரிக்கன்றுதவியமால்கடிகைச்சிலம்பிற்கடிபொழில்வாய்த்
தவளத்தவளத்தளவமுகையாம்பலாம்பல்சமன்வாய்வாய்
துவளத்தனிநுண்ணிடையமிர்தந்துடியேய்மடந்தாய்நின்கருங்கட்
குவளைக்குவளைக்குலஞ்செறிகைக்கைக்காந்தளிற்கூட்டமதென்னென்.

இ௰ திரண்டாமடியுநாலாமடியு மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ-ள்) கெசேந்திரனுக்குதவியமாயோன்றிருக்கடிகைச்சிலம்பில் விளங்கியசோலைவாய் வெண்மைநிறத்தோடுங்கூடிய அழகாகிய வளத்தையுடையமுல்லைமுகைபோலப் பல்லையும், சேதாம்பல்போல

வாயையும், அமிர்தத்தையுந் துடியையும்போல மொழியையு மிடை யையுமுடையமடந்தையே! நினது கரிய கண்ணுகிய குவளைக்கு, வளையினதுகூட்டஞ்செறியுஞ்செய்கையையுடைய கையாகிய காந்த ளோடுங்கூட்டமுண்டானகிரியைக்கேது யாதென்றுகூறுவாயாகவென் றவாறு. யாதென்பது ஐயவினுவாகலால், காமனது அறுதிப்பாணமாகிய கண்ணென்னும்நீலம் என்னுயிரைக்கொல்லாமைக்கெண்ணியோ பிறி தொன்றுகருதியோ வென்றவாறு. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - நாணிக்கண்புதைக்கவருந்தல். இவையாறு மீரடிமூன்றிடத்துமடக்கு.

இனி மூன்றடிமூவிடத்துமடக்கு வருமாறு:—

குன்றுவின்குன்றுவின்றுயர்க்குயர்நன்குடைக்குடைக்கொள்
கோமான்கோமா
னன்றுமன்னன்றுமன்னுலகமுழுதுமுழுதுயர்தீர்
நாதன்வார்வார்
நின்றுனைநின்றுனையுடன்வருகவருகவெனு
நேமிநேமி
யொன்றுல்வல்லிடங்கரைக்கொன்றருள்புரிகாராங்கனென
துள்ளத்தானே. (725)

இஃது ஈற்றடியொழித் தேனைமூன்றடியு மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ - ள்) குறைதலில்லாத இனிமைகளைத்தரும்மலையைப் பசுக் களின்றுன்பத்திற்குயர்த்திய நன்மையுடையகுடையாகக்கைக்கொள் ளுந்தலைமையையுடையோன், பூமிதேவியிடத்துநட்புடைத்தாங்கொழு நன், பிரமகற்பங்கூடும் அந்தியகாலத்து ஏகோதகப்பிரளயம், நிலைபெற்ற உலகமனைத்தையும் கிளைத்தெழ அதனுளமுழுந்துந்துயரத்தைத்தீர்த்துத் திருவுதரத்துள்வைத்தசுவாமி, நீண்டொழுகியநீரின்கண்ணின்று ஆனை நின்கைச்சக்கரத்தோடும்வருக என்னையுடையவனேயென்றழைப்பச் சென்று, வட்டத்திகிரியொன்றினுன் மிடுக்கையுடைய முதலையைக் கொன்று யானையினுயிரைக்காத் தருள்செய்த காளமேகம்போலத் திருமேனியையுடைய அரங்கன் என்னிதயத்திருப்பனென்றவாறு. எனவே, எனக் கியாதுகுறை? ஒருதுன்பமுமில்லையென்பதுபயனும். இனிமை-காட்சிக்கினிமையும், பலமூலாதிகளைத்தருதலும். கோமான்- தலைமையுடையோன், கோமான் - பூமிதேவி. நன்றும் - நட்பாம்.

வார்வார் - ஒழுகும்நீர். நின்றனை - நினதுசக்கரப்படை. அருக - உடையவனே. நேமி - வட்டம். திணை - பாடாண். துறை - கடவுள் வாழ்த்து.

வாக்கினல்வாக்கினலாரணனாரணன்மலராண்மன்னன்மன்ன
னாக்கம்யாவையும்புகழ்செந்தமிழ்மாறன்றடரியிலென்னன்பாநண்பா
தாக்கர்தாக்கரந்தையுறத்தாக்கணங்குமணங்குறுதித்தாரைதாரை
நோக்கினேக்கினணையகன்றகன்றதுளமேயுநோயும். (726)

இது முதலயலடியொழித் தேனைமூன்றடியு மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ - ள்) என்னிடத்தன்பாம் நண்பனே! தனது திருப்பவளத் தினிலுண்டான நாலுகவிகளாலும், வேதாந்தத்துட்பொருளாம் நாரா யணனாகிய தாமரையாள்தழுவும் நல்லமன்னன்செல்வமுழுவதும்வாழ்த் துஞ் செம்மையையுடையதிருவாய்மொழியாகியதமிழையுடையகாரி மாறப்பிரான்றடரிமலையினிடத்துப் பொருவார்போர்துன்பமுறும்படி பொரும் வீரமாகாளியுங் கண்டால் வருத்தத்தையெய்தும் வாளின் வாய்க்கூறுபோலக் கொலைபுரியுங்கண்ணேடுங்கூடிய அழகினையுடையா னேக்கத்தா லெனதுநிறையினதுதலைமை யென்னைவிட்டுநீங்கியது. எனதுள்ளம் தளராநின்றது; காமநோயும் மிகுந்ததென்றவாறு. வாக்கு- திருப்பவளம். நாலுவாக்கு - ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரமாகிய நாற்கவி. மன் நன் - தழுவும் நல்ல. மன்னன் - தலைவன். ஆக்கம் - சொரூபரூபகுணவிபூதிகள். தாக்கு - படை. அரந்தை - துன்பம். தாரை - கண். நோக்கு - அழகு. ஆண் - தலைமை. நுதி - ஆகு பெயர். தாக்கரந்தையுற எனப் பொருந்தாரெய்துந்துன்பம் போரின் மேலேற்றப்பட்டது. என்னை? "வேண்டும்பனுவற்றுணிவு" என்பது போலக் கருத்தாமயக்கம். பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - உற்ற துரைத்தல்.

மருணயன்மருணயனம்பாலளித்தவளித்ததல்லான்மழலைவாய்வாய்
தருநகைபீதருநகைபீதருஞ்சோலைமலைமலைநத்தான்றனன்றன்
முருகவிழ்பூமகளுலகிற்கருணேக்குநகையுமெனுமுறைபோலென்று
லொருதலையன்றொருதலையன்றிங்காமிக்காமிக்கையுள்ளேயுள்ளே. ()

இஃ தீற்றயலடியொழித் தேனைமூன்றடியு மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ - ள்) நெஞ்சமே! இம்மழலைமொழியையுடையாளது மருட் பார்வையோடுங்கூடியகண்கள் அருட்பார்வையோடும் ஆனந்தத்தை நம்மிடத்திலேதந்தகருணையையுடைத்து ; அதுவுமன்றியே இவள் வாயிலுண்டாகிய இக்குறுநகையும் பெறுதற்கரியமகிழ்ச்சியைத்தரா நிற்கும்; இவையிரண்டும், திருமாலிருஞ்சோலைமலையில்வாழ்பவனும் போரையுடைய பாஞ்சசன்னியத்தையேந்துவான்றன் பாரியாகிய மிகுந்த மதுவைச்சொரியுந்தாமரையாள் உலகத்துயிர்கட்குதவும் அருளைக்கும், திருநகையும் கொடுக்கும் பேரின்ப மெய்ப்படியோ அப்படியென்னும் முறைமையேபோலென்று மும்மைதொடுத் திவ்வுலகின் கண்ணு மிவளைவிரும்பும், இவ்விருப்பம், ஒருதலையிலுள்ளதல்ல, இருதலையிலுமுள்ளதென்பது நிச்சயமென்றுவிசாரிப்பாயாக என்றவாறு. உள்ளே - நெஞ்சமே. உள் - விசாரிப்பாயாக. அருணயன் - அருட் பார்வையோடுங்கூடியஆனந்தம். அளித்த அளித்து - தந்தகருணையையுடைத்து. ஈது - இதுவும். தருநகை - உண்டாய புன்முறுவல். அருநகை - பெறுதற்கரியமகிழ்ச்சி. அன்று - கழிபிறப்பில். இருதலையுமுள்ளதென்பது எதிர்மறைச்சொல்லெச்சம். ஏகார மீற்றசை. பகுதி - இயற்கை. துறை - குறிப்பறிதல்.

மானனையாளிணைமென்றோளணியிழாயரங்கேசன்
மலரோன்றன்பாற்
பானலப்பானலம்புரிவோருயிருயிர்ப்பாணிகல்விளையாப்
பாலன்பாலன்
பானிரையானிரைக்கடுக்கல்கவிகவிகைப்புயலரவி
னடியாடி
தேனிறைதேனிறைத்தெழுபொன்னியுட்போதுபோதுமுகஞ்
சிவணுவேய்வேய். (728)

இது முதலடியொழித் தேனைமூன்றடியு மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ - ள்) அழகியபூணினையுடையாய்! என்னால்விரும்பப்பட்ட மான்போலுநோக்கினையுடையா ளுபய மெல்லியதோள்களானவை, துளைபொருந்தா மூங்கில்போலும்; முகம், திருவரங்கத்தீசன்; பிரமனாகியமூத்தபிள்ளையிடத்தும், பூலோகத்தின்பத்தைவிரும்பினோரிடத்துத் தாமரைமுதலிய பூப்பாணநான்கினையுந்தொடுத்தபின்னர்

நீலோற்பலமாகிய அறுதிப்பாணத்திற்கைவைப்பதல்லால் அப்பாணத்தை, விரும்பியவின்பம்பெறாது வருந்துவாருயி ருடலைவிட்டுநீங்கும்படிக்குத் தொடுத்துப் போர்செய்தறியா மன்மதனாகிய இளையபிள்ளையிடத்தும் அன்புசெய்வான்; கன்மாரியாற்கதறப்பட்ட பசுக்களினிடரைத்தீர்த்தற்கு மலையைக் குடையாகக்கவிக்கப்பட்ட காளமேகம்; பாம்பினை யரங்காகநாடி யாடப்பட்டவனது, (பொன்னியுட்போது தேனிறைதேனிறைத்தெழுபோது) காவிரியுளுண்டான வண்டுகள் தங்கு மதுவையொழுக்கியோங்குந் தாமரைப்பூப்போலுமென்றவாறு. இது, வேய்சிவணுவேய் எனவும், பொன்னியுட்போது, தேனிறை தேனிறைத்தெழுபோது எனவும் பாடமாற்றினவாற்றாற் கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோளாயிற்று. ஒழிந்த அரும்பதங்களு முறையிற் கொள்க. என்னால்விரும்பப்பட்டவென்பது சொல்லெச்சம். பகுதி-சேட்படை. துறை - அவயவங்கூறல்.

மதுமதுகையி னுணவளிமகிழ்மகிழ்முனிவரைமயில்குழல்வான்வான்
விதுவிதுவெனவொளிதருமுகமயிலயில்விழிமொழிகுயில்வாய்வா
யதுவதுவையமரைமுகைமுலைமுலைநகையறனுரைதெளிவாயாய்
முதுமுதுவருமிலவிதழிதழெனலொடுமொழிவதுவயிறாலால். (729)

இது நாலடியு மூன்றிடத்து முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) தேனை யுரனுடனுண்ண வண்டுகள்விரும்பும் வகுளமாலிகைமுனிவன் றடரிமலையினிடத்து மயில்போலுஞ்சாயலையுடையாட்கு, நண்பனே! குழலானது, விசும்பின்கண்ணுறையுங் காளமேகமென்பதாம்; முகமானது, உதயமதியை இதுவென்று கண்டார் கூறும்படிக் கொளியைத்தருவதாம்; விழியானது, கூரியவேலையொக்கும்; மொழியானது, குயிலின்வாயில் மொழியதனையொக்கும்; முலையானது, மணத்தையுடைய தாமரைமுகுளத்தையொக்கும்; நகையானது, முல்லையரும்பையொக்கும்; அதரமானது, அறத்தைக்கூறு நூல்களினுரையைச் சந்தயமற ஆராயுந்தலைமையையுடைய அறிவினுன்முதிர்ந்தோர் இலவம்பூப்போலுமென்பதனோடும், வயிற்றிற் குவமைசொல்வது கொம்பரினின்றசையு மாவிலையேயாமென்றவாறு. மதுகை - உக்ரம். வான் - மேகம். இது - சுட்டு. அயில் - கூர்மை. வாய் - வசனம். அது - சுட்டு. வதுவை - மணம். மரை - தாமரை.

முலை - முல்லை. ஆய - ஆராய. முதுவரும், உம்மை சிறப்பு. இதழ்-பூவின்றோடு. ஆல் - அசையப்பட்ட. முல்லை, ஆல் முதலியன ஆகு பெயர். பகுதி-பாங்கற்கூட்டம். துறை-இயல்பிடங்கூறல். முன்னிலை தோன்றா எழுவாய். ஆக வகை யேழினால் இடைவிடாமடக்கு நூற் றைந்தும் அடைவேவந்தவாறு கண்டுகொள்க. வகையேழாவன:— அடிமுதன்மடக்கு-கரு. அடியிடைமடக்கு-கரு. அடியிறுதிமடக்கு-கரு. ஆக அடிதொறும் ஓரிடத்துமடக்கு-சரு. முதலொடிடை மடக்கு-கரு. முதலொடுகடைமடக்கு-கரு. இடையொடுகடைமடக்கு-கரு. ஆக அடிதொறு மீரிடத்துமடக்கு-சரு. அடிதொறு முதலிடை கடை மூன்றிடத்துமடக்கு-கரு. ஆக வகையேழினால் மடக்கு நூற் றைந்தும் இடைவிடாமடக்கு. (கo)

262. ஏனையதாமுமிதனதெண்பெறுமே.

(எ - ன்) ஒழிந்த விருவகைமடக்கிற்குந் தொகையுணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஒழிந்தனவாம் இடைவிட்டுவருமடக்கும், இடை விட்டும்விடாதும்வரு மடக்கும் ஆகிய இரண்டுங் கூறிய இவ்விடை விடாமடக்கேபோல எழுவகையாய் ஒரோவொன்று நூற்றைந்து நூற்றைந்தாந் தொகைபெறுமென்றவாறு. ஆக மூவகைத்தா யெழு தொடையான் மூன்றிடத்தானமடக்கு முன்னூற்றொருபத்தைந்தா மென்பது பெற்றனர். அவையு மிம்முறையேகூறுகிற் பெருகும். அவற்றுள்ளுஞ் சில வருவாறு:—

வாமனன் மழவிடையினன்பாற்கடல்வழங்கு
வாமனன்புகழ்கள்வன்வைகுந்தைமாதவனும்
வாமனன்றனையிடைவிடாதுணர்வினுள்வைப்பான்
வாமனன்னமக்கெளியதாமும்பர்வைகுந்தம். (730)

இஃ திடைவிட்டுவந்த அடிமுதன்முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) பறந்துபாயும் அன்னத்தையுடைய பிரமனும், இளைய இடபத்தையுடைய சிவனும், திருப்பாற்கடல்பெற்றுத்தரப்பட்ட அயி ராவதத்தையுடைய இந்திரனும் என்னும் மூவரும் வழுத்துங் கள்வ னென்னுந்திருநாமத்தோடும் வைகுந்தைமாதவனாகிக் குறளுருவான வன்றன்னை விட்டுநீங்காது ஞானத்தினினைக்கும்படிக்குப் புலாதி களிற்போகாது என்னொடுங்கூடிவருவாயாக மனனே ! அங்ஙனம்

நினைத்தாற் பெறுதற்கரியவா மெல்லாப்பதத்திற்கும்மேலாய பரம பதம் நாமெய்துதற்கெளியதாமென்றவாறு. திணை-பாடாண். துறை-கடவுள்வணக்கம்; ஓம்படையுமாம்.

வாசநாண்மலர்வண்டுகள்வாய்விடாவகையுண்டு
மூசியேழிசைவண்டுகள்களிமுகிற்குழலாளைப்
பூசன்மாமதன்வண்டுகள்பொரத்துழாய்புல்லாணி
யீசனல்கிலன்வண்டுகளிறைதுறந்தெழுமன்றே. (731)

இஃது திடைவிட்டுவந்த இடைமுற்றுமடக்கு.

இதனுள், நாண்மலர்வண்டுகள் என்றது, பருவத்தின்மலர்ந்த பூவின் வளவியதாதுக்கள் என்பதாம். பூசன்மாமதன்வண்டுகள் எ-து பஞ்சபாணங்கள் என்பதாம். வண்டுகளிறைதுறந்தெழும் எ - து சங்குகள் முன்கையைவிட்டுநீங்கும் என்பதாம். ஒழிந்தனவு முறையிற் கொள்க. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - கண்டு கைசோர்தல்.

மறைபயின்றவண்டமிழ்முனிகுருகையின்மன்காவே
யிறைவர்பின்னர்நெஞ்சகன்றதுகன்றிடத்திரங்காவே
யறையிலிங்கிணையாமெனவுயிருணவங்காவே
யுறைபுரந்தகண்மலர்களுமொல்லையுமுறங்காவே. (732)

இஃது திடைவிட்டுவந்த கடைமுற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) சுருதிகூறியவுரையொடும்பொருந்திய திருவாய்மொழியைப்பாடித்தந்தசீபராங்குசமுனிவன்குருகாபுரியினிடத்துநிலைபெற்றசோலைகளே! நின்னிற்பிரியேனெனப்பிரிந்ததலைவர்பின்னே யென்னெஞ்சமானது, ஈன்றணிமைப்போதில்விட்டுநீங்கினகன்றின் பின்செல்லு மீற்றுவே, சொல்லுமிடத்தொப்பென்பதாக அகன்றது; அதனாற் றனியிருந்தவுயிரையுண்பான் றனதுதுளையாகியவாயை அங்காக்கப்பட்ட ஆயர்வேய்ங்குழல்தருவதாங் துளிகளையுடைய கண்ணாகியகுவளைகளு மெனதுவசமாகச் சிறுவரையுந் துயில்கில வென்றவாறு. ஆதலான் மேல் யாதுசெய்வேனென்பது பயன். பகுதி-இரவிற்குறி. துறை - காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

தாமாலமாலமருமென்றமாலமால
நாமாலமாலநளிநீர்கடமாலமால
தேமாலமாலகரிசேர்மலர்மாலமால
மாமாலமாலமலதாளுளமாலமால. (733)

இஃது இடைவிட்டும் இடைவிடாதும்வந் திடையு மிறுதியு நாலடியு முற்றுமடக்கியது.

(இ - ள்) தாமாலம் - அண்டத்தையெல்லாந் தட்டழித்துண்டு நடக்கும் மிக்கபிரளயத்தில். ஆலமரும் - ஆலமரத்தினிடத் துறப வித்துத்தங்கும். மென்றமாலமால - மெல்லிய இலையிற் றுயிலுத லுடைய. நாமாலமால - அச்சத்தைத்தரப்பட்ட நஞ்சம்போலுங் கருமையையுடைய. நளிநீர்கடமாலமால - செறிந்தநீராங் கடலைக் கடக்கப்பட்ட பெருமையொடுங்கூடிய மற்கடமாருதத்தையுடைய. தேமால - தேன்றுளும்ப. மா - வண்டுகள். லகரிசேர் - அதனையுண்டு களிப்பைப்பொருந்தும். மலர்மால - தாமரைப்பூவிருப்பமாக. மால- பெரிய இல்லமாகவுடைய. மாமால் - திருமகள்மயங்கும். அமால் - அழகையுடையமாயோன். அமலதாள் - அழுக்கற்றதிருவடிகளை. உளமால் - உள்ளத்திலேயுடையேமாகையால். அமால - அந்தப்புத னுக்கு, நெஞ்சமே! யாஞ் சரியென்றவாறு. ஆலம் - பூமிசை. நளிநீர் கடமாலமால் - திருவடி. லகரி - ஆரியம். மால் - துயில்; இஃது தாகு பெயர். ஒடுக்கத்தில் அகரம் அசை. புதனுக்குச்சரியெனவே, ஞானமுடையேம் என்பதாயிற்று. திணை............துறை.........

பொருநற்புனற்சங்கணித்துறையான்
புல்லர்களச்சங்கணித்துறையான்
வருநற்றுடரியுரிஞ்சென்றூழ்
வைகுந்தலைக்காவினுஞ்சென்றூழ்
நெருனற்றருமவ்வணங்குளவே
னெஞ்சேநினைத்துவணங்குளவே
தருநட்புளதுவருந்தேனே
தானேமறித்துவருந்தேனே. (734)

இஃது தோரடியை யிரண்டாகப்பகுத் தடிதொறு நான்கடியு மீரிடத் திறுதிமுற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) பொருநையிடத்துப் புனல்வளமாறாத சங்கணித் துறையையுடையவன், அறிவில்லாதார்பொல்லாச்சடத்து ளணித்தாகக் குடிகொண்டறியாதவன், அவன்தங்கமாகிய துடரிமலைக்கொடுமுடி சென்றுபரிசிக்கப்பட்ட ஆதித்தன்றங்கியேகுமுச்சியையுடைய சோலையினிடத் தின்னமுஞ் சிறிதுமுயற்சியொடுஞ்செல்ல நேற்றாமொடுங்கூடி யவளைத்தந்ததெய்வ மின்று பிறவர்திருப்பதுண்டென்று லதனை நெஞ்சமே! நினைத் ததனுள்ளத்துறும்படி வணங்குவாயாக; நேற்றைப்போலே என்னிடத்துக் கூட்டித்தரு நட்புடையதாம்; அத்தேன்போலுமொழியையுடையாளு மாயத்தைவிட்டுநீங்கிக் கூடுவள்; மீள வருந்துவேனல்லவென்றவாறு. இதனுள், சென்று என்பது செல என ஒருவினையெச்சம் மற்றொருவினையெச்சமாயிற்று. இதன்வேறுபாடும் அறிந்துகொள்க. பகுதி - இடந்தலை. துறை - பொழிலிடைச்சேறல்.

எட்டுமாதிரமாதிரமாதிரம்
வட்டமாறினுமாறினுமாறினும்
விட்டுவாமனன்வாமனன்வாமன
னிட்டர்மால்கடிமால்கடிமால்கடி. (735)

இது முதற்சீரொழித் தேனைமூன்றுசீரு நான்கடியு முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) அட்டகுலபருவதத்தையும், அட்டகயத்தையும், அட்டதிக்கையும், அவற்றையுடையபூமியையும், இதன்கீழாயவுலகங்களையும், மேலாயவுலகங்களையும் ஏகோதகம்விழுங்குமாற்று வின்னுமழியினும் (அழியாதகாலத்திற்கும்) விண்டுவாகிய வாமனன், வாவும் அன்னத்தையுடையவன், அழகிய மனத்தினுள்ளான், தன்னைவிரும்புவார் சித்தப்பிராந்தியைநீக்கும் மேகம்போன்றதிருமேனியன் ; விளக்கத்தையுடையமாயோன், அவனே யுலகிற்குக் காவலாவானென்றவாறு. ஆல் - வெள்ளம். தின்னுமாறு - விழுங்குமாறு. இன்னும் - இன்னமும். மாறினும் - அழியினும். வாமனன் - வாவும் அன்னத்தையுடையவன். வாமனன் - அழகியமனன். (விகாரம்) இட்டர் - தன்னை விரும்புவார். மால் - பிராந்தி. கடி - நீக்கும். மால் - மேகம். கடி - விளக்கம். மால் - மாயோன். கடி - காவல். அழியினும் என்னு

மும்மையால் அழியாக்காலத்திற்கும் அவனே காவலென்பது தானே போதரும். எட்டென்பதனை முதல்விளக்காக்கி மூன்றிடத்து மேற் றுக. எண்ணும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்குநின்றுவிரிந்தன. இதன்வேறுபாடும் அறிந்துகொள்க. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (௧௧)

263. பாதமனைத்துமடக்குதல்பழிதீர்த்
தோதியவனைத்தினுமுறுமழகுடைத்தே

(எ - ன்) இன்னும் மடக்கலங்காரத்தையே யொருவழி வேறு படுத்துக்கூறுகின்றது.

(இ - ள்) அடிக்கண்ணுள்ளசீர்முழுதும் மடக்கிவருதன் முன் னர்க் குற்றமறுத்துக்கூறிய மடக்கனைத்தினும் மிக்க அழகுடைத் தென்றவாறு. அவை இரண்டடிமடக்கு, மூன்றடிமடக்கு, நான்கடி மடக்குமெனப்படும். அவற்றுட் சில வருமாறு:—

மறைகடந்தசொன்மாமகிழ்மாலைமான்
மறைகடந்தசொன்மாமகிழ்மாலைமா
னிறைசிலம்பினிலொண்ணுதனேத்திரத்
தறையுமங்கைக்கறைவலென்காதலே. (736)

இது முதலடியு மிரண்டாமடியு முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) வேதத்தினந்தத்தைக்கடந்த (சொல்) கீர்த்தியை யுடைய (மாமகிழ்மாலைமால்) பெரியபிராட்டிவிரும்பும் சொரூபரூப குணங்களினியல்பையுடையமாயோன் அவனது ரகசியங்களைச் சொல் வித்தந்த (சொல்) திருவாய்மொழியையும், (மாமகிழ்மாலைமால்)வண்டு செறியும் வகுளமாலிகையையுமுடைய பெருமையையுடையான் (நிறைசிலம்பினில்) சகலவளங்களுமல்கின துடரிமலையின்கண் ஒள் ளியநுதலினையுடையாள் தன்கண்களாற்சொல்லித்தந்தமங்கைக்குக் கூறுவலெனதுவிருப்பத்தையென்றவாறு. பகுதி - மதியுடன்படுத் தல். துறை - குறையுறத்துணிதல்.

அஞ்சுவாளிவளைத்தழுவான்மதன்
மஞ்சுதோய்குழலீரெய்யமல்லைமால்
அஞ்சுவாளிவளைத்தழுவான்மத
னஞ்சமோமதியென்றுடனையவே. (737)

இது முதலடியு மூன்றமடியு முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) மேகத்தினதுகருமையைப்பொருந்தினகுழலையுடையீர்! வலியநஞ்சமோ சந்திரகிரணங்களென் றுடனேயாகிற்ப வுள்ளம் அச்சமுறுவாளாகிய இவளை அதன்மேலுந் துன்பக்கண்ணீரொழுகும் படிக்குக் காமன் பஞ்சபாணங்களையும் வில்லைவளைத்தெய்யவுந் திருக் கடன்மல்லையின்மாயோன் றழுவுகிலனென்றவாறு; ஆகையா லிவனைக் கருணாகரனென் றுலகங்கூறுவ தியாதுதானென்பது பயன். பொருள் கோள் - கொண்டுகூட்டு. மதி - ஆகுபெயர். மதன் நஞ்சம் - கொல் லும்வலியையுடைய நஞ்சம். ஓகாரம் - வினா. இறுதிப்பயனிலை சொல்லெச்சம். திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை-கண்டு கைசோர்தல்.

ஐயம்புகுமதனாலங்கஞ்சலித்துயர்வா
னுய்யும்படிக்கருள்கூருத்தமனுமாதவன்சீர்
வையம்புகழச்சிலர்வழுத்தாவாறென்னோ
ஐயம்புகுமதனாலங்கஞ்சலித்துயர்வான். (738)

இது முதலடியு நாலாமடியு முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) (நாலாமடி) பஞ்சபாணங்களைச்சொரியுங்காமனால் மேனிமெலிந் துள்ளத்தில்வருத்தமுற்ற சிவன்; இது வினைப்பெயர். (முதலடி) பிச்சைக்கு மனைதொறுஞ்செல்லுமஃதேதுவாகக் காசிக் கங்கைவடகரையாகிய அவ்விடத்துத் தன்னையஞ்சலித்தபெருமையா லவனதுசாபந்தீரக் கருணையையிருத்த வுத்தமகுணத்தையுடைய மாதவனதுகீர்த்தியை யுயர்ந்தோர்புகழச் சிலமானிடர் வழுத்தாத தியாதுதானென்றவாறு. இதனுள், உள்ளமென்பனமுதலாயின சொல்லெச்சம். அஞ்சலித்தவுயர்வானென்னுமிடத்துச் செய்தவென் னும் பெயரெச்சவாய்பாட்டீற்றின் அகரம் செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது ; என்னை ? "புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க்கு" என்பதுபோலக் கொள்க. பின்னர்வந்த வுயர்வு - வருத்தம்; " உயர்வறவுயர்நலம் " என்பதனாலறிக. திணை - பாடாண். துறை - பரவார்ப்பழித்தல்.

தளைவிட்டார்மகிழ்மாறன்றன்வெற்பில்வான்
முளைவிற்போனுதலீருங்கண்முன்றில்வாய்
வளைவிற்கோமன்மதனம்படுக்கவோ
வளைவிற்கோமன்மதனம்படுக்கவோ. (739)

இது கடையீரடியு முற்றுமடக்கு.

இ - ள்) தளை..........விற்கோ - பாசமாகியவிலங்கைவிட்டு நீங்கினோர்விரும்பும் மாறனென்னுந்திருநாமத்தையுடையவன்வெற்பி னிடத்து வாணிற்றேன்று மிந்திரதனுப்போன்றநுதலையுடையீர்! உங் கள்முன்றிலின்கண், சங்குவளைவிற்கவோ ? மன்மதனம்படுக்க - (இது கடை) என்னிடத்துநிலைபெற்றவிருப்ப மெனதறிவையகப் படுத்தாநிற்ப. வளைவிற்கோ - வளைக்குங் கருப்புவில்லையுடையபகை யாகிய. மன்மதனம்படுக்கவோ - காமன்றொடுக்கும் பூப்பாணங்களை நுமதுகுழற்கணியும் மாலையாகத்தொடுக்கவோவென்றவாறு. ஓகா ரம் முதலு மீறும் வினா. இரண்டாவது அசை. கோ - பகை. பகுதி- குறையுறவுணர்தல். துறை - குறையுற்றுநிற்றல்; பணிவிடைகிளத் தலுமாம்.

கார்வானமால்வரையாய்கட்டுரைகூறுறொருவன்
சூர்வாரணத்தான்பொற்சூழியினுற்றேற்றஞ்சார்
சூர்வாரணத்தான்பொற்சூழியினுற்றேற்றஞ்சார்
போர்வாங்குசேயகலான்பூம்புனமென்செய்வதே. (740)

இஃ திடையீரடியு முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்.) கார்வான........றொருவன் - திருக்கார்வானத்துத் திருமால்வரையினுள்ளாய் ! ஒருவன் கட்டுரையுங்கூறுகின்றிலன். சூர்வாரணத்தான் - பகைவர்க்குநோயைச்செய்யுங் கோழிக்கொடி யனுமாய். பொற்சூழியினுற்றேற்றஞ்சார் - பொன்னினுற்செய்த முகபடாத்தோடும் பெருமைபெற்ற. சூர்வாரணத்தான் - அஞ்சாத யானையையுடையனுமாய். பொற்சூழியினுற்றேற்று - பொலிவு பெற்ற சரவணப்பொய்கையினிடத்துப் பிறக்கப்பட்டவனுமாய். அஞ் சார்போர்வாங்குசேய் - சத்துருக்கள்போரைநீக்கும் முருகனையான். பூம்புனமகலான்-பூவையுடையபுனத்தைவிட் டகல்வதுஞ்செய்கின்றி லன். என்செய்வதே - இதற் கியான்செயத்தகுவ தியாதென்றவாறு. கட்டுரை - அழகியவுரை. வாங்கும் - நீக்கும். ஆல் அசை. பகுதி- குறைநயப்பு. துறை - குறிப்பறிதல்.

ஒருத்தல்வெற்புடையானும்பர்துற்றுஞெ
வருத்தமன்கடன்மாவணமேபுக

லருத்திநாண்மலர்கொய்தறலாடியோ
வருத்தமன்கடன்மாவனமேபுகல். (741)

இஃ திரண்டாமடியுமீற்றடியு முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்.) ஒருத்தல்வெற்புடையான் - அத்திகிரியினையுடையான். உம்பர்துற்றுறுவருத்த - தேவர்கள்பொசிக்கு மமிர்தத்தையுண்டாக்கும்படிக்கு. மன்கடல் - நிலைபெற்றகடலிற் கடைந்துபிறந்த. மா - திருமகளே! வனமேபுகல் - புனலேபுகலிடமாகிய. அருத்திநாண்மலர்கொய்தறலாடியோ - கண்டார்விரும்பும் பருவமலர்களைக்கொய்தோ? புனலாடியோ? அன்றியாதானோ? வருத்தமன்கடன் - உனது திருமேனிக்குத் தளர்ச்சியெய்தியமுறை. மாவனமேபுகல் - பெருமைபெற்ற அன்னம்போலுநடையினையுடையாய்! கூறுவாயாகவென்றவாறு. துற்றுறு வினைத்தொகை. வருத்த - உண்டாக்க. மா அண்மைவிளி. வனம்-தண்ணீர்; நந்தவனமுமாம். புகல்-புகலிடம். அருத்தி - விருப்பம். நாண்மலர் - பருவமலர். ஓகார மிரண்டிடத்துங் கூட்டுக. கடைந்தென்பதும், திருமேனியென்பதும் முதலாயின சொல்லெச்சம். பகுதி - முன்னுறவுணர்தல். துறை - வாட்டம் வினுதல். இவையாறு மீரடிமுழுதுமடக்கு.

இனி மூன்றடிமுழுதுமடக்குவருமாறு:—

காவியங்கணல்லார்படிகாவிரி
காவியங்கணல்லார்படிகாவிரி
காவியங்கணல்லார்படிகாவிரி
வாவியும்புடைசூழரங்கேசனென்மனத்தான். (742)

இஃ தீற்றடியொழித் தேனைமூன்றடியு முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்.) வாவியும் - வாவிகளும். விரிகாவியங்கணல்லார்படிகாவிரி - மலர்ந்தநீலோற்பலம்போலும் அழகியகண்ணையுடையமகளிர் புனல்குடையுங் காவிரியும். விரிகாவியங்கணல்லார்படிகா - அறமுதலியநாற்பொருளுங் குறைபாடின்றிப்பரந்தகாப்பியங்களை நல்லோரிருந்துகற்பனசெய்யுங்காவும். படிகா-ஊரைக்காக்கப்பட்ட. காவியம்-வாரிறுக்கட்டித்தோளிற்காவியவாச்சியங்கள். அல் ஆர் கண்-இரவின்கண்ணாரவாரிக்குமிடங்களும். புடை......மனத்தான்-பக்கமெல்லாஞ்சூழப்படாநின்ற திருவரங்கேச னென்மனத்துளா னென்றவாறு.

இதனுள் சூழ், படி, படி, விரி, விரி என்பன இறந்தகாலமு நிகழ் காலமுங்கரந்துநின்ற பெயரெச்சவினைத்தொகைவாய்பாடு. "எஞ்சு பொருட்கிளவிசெஞ்சொலாயிற், பிற்படக்கிளவாமுற்படக்கிளத்தல்" என்பதனாற் காவிரியும் காவும் அல்லார்கண்ணும் என்பனவற்றிற் கும்மைகொடாராயினர். திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வணக்கம். பா - கலித்தாழிசை; என்னை? "அந்தடிநீண்டிசைப்பிற், கடிதலில் லாக்கலித்தாழிசையாகும்" என்பவாகலான். (செய்யுள்) "வாள்வரி வேங்கைவழங்குஞ்சிறுநெறியெங், கேள்வரும்போதினெழால்வாழி வெண்டிங்காள், கேள்வரும்போதினெழாலாய்க்குறுலியரோ, நீள்வரி நாகத்தெயிறேவாழிவெண்டிங்காள்" என பதிற் காண்க. இது விதலையாப்புப்பொருள்கோள். "அணியுமமிழ்தும்" என்னும்பாட் டில் மின்னும், பணியும்புரைமருங்குற்பெருந்தோளிபடைக்கண்கள், பிணியுமதற்குமருந்தும்பிறழப்பிறழ என்பதனாலறிக.

ஆமோதமுந்துவரிவண்டுகணீர்
தாமோதரன்றஞ்சையர்க்கோதில்வண்டேன்
ஆமோதமுந்துவரிவண்டுகணீர்
ஆமோதமுந்துவரிவண்டுகணீர். (743)

இது முதலயலடியொழித் தேனைமூன்றடியு முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்.) ஆம் ஓதம் உந்து உவரிவண்டு உகள் நீர் - (இது முதலடிமுற்றும்) ஆக்கஞ்செய்வதாந் திரை கரையிலெறியும் சமுத் திரத்திற்சங்குதவழும் புனலையுடையவாவியில். வண்தேன் ஆமோத மும் து - வளவியதேனையும், பரிமளத்தையுமுண்ணும். வரிவண்டு கணீர் - பாட்டையுடையவண்டுகளே நீர். மோதமுந்து உவர் இவ் வண்டுகள் - என்னைப்பொர என்முன்னெதிர்ந்த (உவாகிய) காமனு ரும், இப்பஞ்சபாணங்களும் என்னைவருத்துமிதனை. தாமோதரன் றஞ்சையர்க்கோதில் - தாமோதரனது திருத்தஞ்சையிலுள்ளாராய தலைவர்க் குரைப்பீராகில். நீராம்-(நாலாமடியீறும் முதலும்) உமக்கு நல்லதாமென்றவாறு. ஆம் - ஆக்கஞ்செய்யும். ஓதம் - திரை. உந்து- எறியும். உவரி - சமுத்திரம். வண்டு உகள் - சங்குதவழ். நீர் ஆகு பெயர். ஆமோதம் - பரிமளம். து - உண். "எஞ்சுபொருட்கிளவி செஞ்சொலாயிற், பிற்படக்கிளவாமுற்படக்கிளத்தல்" என்பதனால்

வண்டேனென்பது உம்மையில்சொல்லாய் முன்னின்றது. வரி - பாட்டு. வண்டுகள்! அண்மைவிளி. உவர் முன்னிலைச்சுட்டுப்பெயர். வருத்துமிதனையென்பது சொல்லெச்சம். பொருள்கோள் - மாட்டுறுப்பு. பகுதி - இரவுக்குறி. துறை - காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

நாகவரையானளியமலருள்ளா
னாகவரையானளியமலருள்ளான்
பாகவதர்தம்பிரான்பாமாறன்றம்பிரா
னாகவரையானளியமலருள்ளான். (744)

இஃது ஈற்றயலடியொழித் தேனைமூன்றடியு முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்.) புலவீர்காள்! பாம்பையணியும் அரையையுடையசிவன், வண்டுறுதலையுடைய தாமரையையிடமாகவுடைய பிரமன், பொன்னுலகினதெல்லையையுடைய இந்திரன், கருணையையுடைய அழுக்கற்றோரென்னு மிவர்களுள்ளத்திற் குடிகொண்டிருப்பான்; (நளியமலருள்ளான். நாலாமடியீறு) செறிந்த அழுக்குடையோரைத் திருவுளத்தானினையான்; அவன்யாரென்னில்? பாகவதர்தம்பிரானாகிய பாமாறனுக்குத்தம்பிரானாகிய அத்திகிரிநாதனென்றவாறு. புலவீர்காளென்னுமெழுவாய்முன்னிலை யெச்சம். அவனை மனமொழிமெய்களினினைந்து வாழ்த்திவணங்க அறமுதலியநாற்பொருளும்பயக்குமென்பது கருத்து.

சிலைநுதாலொழிதேடுதல்பார்சுலா
மலையுமாரமணியாவரிவளை
மலையுமாரமணியாவரிவளை
மலையுமாரமணியாவரிவளை. (745)

இது முதலடியொழித் தேனைமூன்றடியு முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்.) (நாலாமடியீறும் முதலடிமுதலும்) வரிவளைசிலைநுதால்- நாரினல்வரிவனவாய் வளையப்பட்ட விற்போலுநுதலினையுடையாய்! (முதலடியீறு மிரண்டாமடிமுதலும்) பார்சுலாம் அலையும் - பூமியை வளைக்குங் கடலும். (இரண்டாமடியீறும் மூன்றாமடிமுதலும்) அரிவளைமலையும் - குரங்குகள்சூழப்பட்டபருப்பதமும். (இரண்டாமடி

மூன்றுஞ்சீரிறுதி) ஆ - தம்மிடத்துண்டாக்கப்பட்ட. இரண்டாமடியில் ஆரமணி, மூன்றாமடியீற்று வரிவளை, நாலாமடியில் ஆரம்-முத்தையும் மாணிக்கத்தையும் சங்குகளையும் சந்தனத்தையும். அணியா அணியா-அழகுபெற அணிவனவல்ல. ஆகையால், நீபெற்ற இவளுமுனக் கந்நீர்மையளென்பதறியாதே தேடிப் பின்றொடர்ந்து வருதல், (மலையுமார என்பவற்றை ஆரமலையுமெனப் பாடமாற்ற) உலகியற்கு மிகமாறுபடுமென்றால். (முதலடி) தேடுதலொழி - தேடுதலையொழிவாயாகவென்றவாறு. இதுவும் மாட்டுறுப்பு. இதனுள்ளுஞ் சொல்லெச்சங்கள்வந்தனவுங் காண்க. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - உலகியலுரைத்தல்.

ஆனகமலனயனத்தானத்தா
வானகமலனயனத்தானத்தா
வானகமலனயனத்தானத்தா
வானகமலனயனத்தானத்தா. (746)

இது நான்கடியும் ஏகபாதமாக முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்.) ஆல் நகம் மலல் நயனத்தானத்தா - ஆலந்தளிராகிய பாம்பினை வளப்பத்தையுடைய திருக்கண்டுயிலிடமாகவுடையவனே! ஆல் நகு அமலநத்து ஆன அத்தா - வெள்ளத்தினிடத்துமிளிரும் அழுக்கற்ற சங்கிருப்பானதிருக்கையையுடையவனே! ஆனகமலன் அயன் ந தானத்தா-உனதுந்தியிற்றோன்றின தாமரையானாகிய ஆதிப் பிரமனில்லையாக மீளவும்பெற்றளித்தகொடையினையுடையவனே!* வான கமல னயன் - ஆகாயத்தாகிய கங்கையைத்தரித்தவனாஞ் சிவன் மூதாதையே! நத்தானத்தா - சிறப்புடையமுக்கியத்தானமாகிய பரமபதத்தையுடையவனே! இடைச்சொல் ந-சிறப்புப்பொருட்டு. (இரண்டாமடியில்) நய - என்னை ஆட்கொள்ளவிரும்புவாயாகவென்றவாறு. ஆல் ஆகுபெயர். நகம் - பாம்பு. (விகாரம்) மலல் இடைக்குறை. நயனத்தானம் - துயிலணை. ஆல் - வெள்ளம். நகு - மிளிர். அமலம் - அழுக்கற்ற. ஆன -இருப்பான. (மூன்றாமடியில்) ந - இல்லை. ஒழிந்தனவு முறையிற்கொள்க. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (கஉ)

* இவ்வடிக்கு, ஆனகமலனயன் நத்து ஆன் அத்தா - பிரமன்விரும்பிக் கவர்ந்த ஆன்வடிவெடுத்த அத்தனே! எனினுமமையும்.

264. ஒருசொலின்மடக்கலுமுளவெனமொழிப.

(எ - ன்) இதுவும் அம்மடக்கினதுபேதமுணர் - ற்று.

(இ - ள்.) ஒருபாவினதுநான்கடியு மொருசொல்லானே முற்று மடக்குவதுமுண்டென்றுகூறுவர் பெரியோரென்றவாறு. யமயமக மென்பது மிது.

அரியாரரியார்
அரியாரரியார்
அரியாரரியார்
அரியாரரியார். (747)

இஃ தொருசொல்லினுன்மடக்கல்.

(இ - ள்.) அரியார் - யாவராலும் அளவிடற்கரியார். அரி ஆர்- சத்துருக்களுயிரைப்பருகும். அரியார் - சக்கிராயுதத்தையுடையார். அரியார் - பாம்பை மிக்க. அரியார் - சயனமாகவுடையார். அரியார்- ஏனமாக அவதரித்தவர். அரியார் - அனுமானையுடையவர். அரியார்- அவர்யாரெனில்? அரியென்னுந்திருநாமத்தையுடையாரென்றவாறு. எனவே அவரேபரப்பிரமமாவாரென்பதூஉ மவரே முத்திக்குவித் தாவாரென்பதூஉ மாயிற்று. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. பா - குற ளடிவஞ்சித்துறை. (கங)

265. பதத்தொடுபதமடக்குதல்பதமடக்கே.

(எ - ன்.) இன்னும் அம்மடக்கினையே வேறுபடுத்துக்கூறு கின்றது.

(இ - ள்.) ஒருசெய்யு ணன்கடியாய்வருவதனுள் இரண்டடி யொருநோக்கமாகமடக்குதல் பாதமடக்கெனப்பெயர்பெறுமென்ற வாறு.

சக்கரநாகணைத்தலைத்தலத்தின
சக்கரநாகணைத்தகைத்தலத்தின
விக்கரைத்தென்குருகூர்மன்னேமவா
விக்கரைத்தென்குருகூர்மன்னேமவா. (748)

இது முதலிரண்டடியுங் கடையிரண்டடியு முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) கடலிற் றுயிலும் பாம்பணையாகிய அழகிய இடத்தை யுடையவனே! சக்கரத்தையுஞ்சங்கையுந்தரித்த கையையுடையவனே! கரும்பினடியிலே அழகியசங்குதவழு மாக்கத்தோடு மின்பந்தரும் வாவிக்கரையையுடைய பொருனைத்தென்கரைக்குருகூர்க்குமன்னவனே! என்னைக்காக்கவருவாயாகவென்றவாறு. துறை - இதுவுமது.

தரணிகுடையாவெழுமைவராக
முரணரிவாமனனத்தன்முன்பான்
றரணிகுடையாவெழுமைவராக
முரணரிவாமனனத்தன்முன்பான். (749)

இது முதலடியுமூன்றாமடியு மிரண்டாமடியுநாலாமடியு முற்று மடக்கு.

(இ - ள்) பூமியானது பிரளயத்துளாழ (அதனையெடுத்தற்குத்) தோன்றும் அழகிய ஏனம்; பெருமையையுடைய நரசிங்கம்; வாமனரூபமானவன்; பாஞ்சசன்னியத்தையுடையான்; கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகவெடுத்துநிமிரு மிடுக்கினையுடையான்; (இதன்கண் முன்பான் என்னு மிரண்டாமடியினிறுதியைச்சேர்க்க.) பஞ்சபாண்டவர்களுள்ளத்துக்குமாறுபாடானநூற்றுவர்க்குக் கூற்றுவன்; தாவும் அன்னத்தையுடையபிரமனுக்குப் பிதா; எல்லாக்கடவுளர்க்கு முன்னானவனென்றவாறு. முரண் - பெருமை. நரரி - நரசிங்கம். முன்பு - மிடுக்கு. அரி - யமன். ஒழிந்த அரும்பதமு முறையிற் கொள்க. துறை - இதுவுமது.

இலங்கொண்மூவெயில்குன்றவில்லேற்றுவா
னலங்கல்வாரியமைந்திறப்பெய்தவே
ரலங்கல்வாரியமைந்திறப்பெய்தவே
ரிலங்கொண்மூவெயில்குன்றவில்லேற்றுவான். (750)

இது முதலடியுநாலாமடியுந் தம்மிலும், இடையிரண்டடியுந் தம்மிலும் முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) முதலேநின்ற இலங்கொண்மூவெயில் என்பவற்றுள் இல்லை யீறுக்கி அங்கொண்மூவெயிலில் எனச்சேர்த்து, செலத்தைத் தரித்தமேகம் வெயிலினுமிகுந்து என்க. நாலாமடியில் இல் நிற்ப

அம் கொள் மூவெயில்குன்ற - அழகுகுடிகொண்ட மூன்றுமதிளும் அழியும்படிக்கு. (முதலடியிறுதியிருசீரும் நாலாமடிமுதல் இல்லும்) குன்றவில்லேற்றுவானில் - இமவானாகியகுன்றவில்லிற் பாம்பாகிய நாணையேற்றுஞ் சிவனைப்போல. (நாலாமடியீறு) வில்லேற்று வான்மின்னுதலைப்பொருந்தி வானினின்றும். (இரண்டாம் அடியில்) அலம் கல் அமைந்து - நிறைவையுடைய மலையினுச்சியிற்பதிந்து. (இரண்டாமடியி லிரண்டாஞ்சீர்) வாரி - மழைத்தாரையை. (அதன் கண்ணீற்று வேர் மூன்றுமடிமுதல் அல் அதன்கணீற்று வேர் இவற்றை அடைவேகூட்ட.) வேரல்வேர் - மூங்கில்வேரையும். (மூன்றுமடியில்.) அம் கல் வாரிய மைந்து-அழகியமாணிக்கத்தையுங் கிளைத்து முகந்தெடுத்தமிடுக்கினோடும். (இரண்டாமடி) இறப்பு எய்த - வெள்ளமாயோடுதலைப்பொருந்தும்படி. (மூன்றுமடியில்) இறப் பெய்த - தண்ணீர்தன்னிடத்தில்லையாம்படி முழுதும்பெய்த வென்றவாறு. பொருள்கோள், முதலும் நாலும் தம்மிலும், இடையி லிரண்டுந் தம்மிலும் மாட்டுறுப்பாகக்கொண்டது. (குருகாமான்மியம்.) திணை - பாடாண். துறை - மலைவருணனை. (௧௪)

266. அந்தாதிப்பதந்தாதிமடக்கே.

(எ - ன்.) இன்னும் அம்மடக்கினை வேறுபடுத்துக்கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அடிதொறு மிறுதிச்சொல்லை யதன்மேல்வருமடிக்காதியாகத்தொடுப்ப தந்தாதிமடக்கென்பதாமென்றவாறு.

> நாகமுற்றவுங்களிதரநிருதர்கோனாக
> நாகமையிரண்டொருங்கறப்பொருதமைந்நாக
> நாகமூலமென்றழைத்தகார்துயிலிடநாக
> நாகமொய்த்தபூம்பொழிற்றிருநாகையென்னாகம். (751)

இஃது தந்தாதிமடக்கு. இதனைச் சங்கொட்டியமகமென்றுஞ் சொல்லுப. அல்ல திடைவிட்டு முதலுமிறுதியுமடக்கிய முற்றுமடக்கெனவுங்கொள்க.

இதனுள், நாகம் - துறக்கத்துள்ளார். முற்ற - அனைவரும். ஐயிரண்டுநாகம் - பத்துநாக்கும் பத்துத்தலையும். ஒருங்கற - ஒரு

தொடை யொருவாளியி லொக்கவற. மைந்நாகம் - நீலமலே. நாகம் - யானே. நாகம் - திருவனந்தாழ்வான். நாகம் - சுரபுன்னை. என்னுகம் - என்னுள்ளம். நாகம் என்பது "ஆ பயன்" என்பதுபோல ஒற்றுத்தோன்றுஞ்சந்தி ஒற்றின்றி இயல்புசந்தியாய்நின்றது. துறை - கடவுள்வணக்கம்.

> தேனேகமழ்நறுந்திருமகிழ்மாறன்
> மாறன்சேவடிவணங்கிறைவரைவாய்
> வரைவாயன்றெனில்வல்லேநீயிறைவா
> விறைவால்வளேயைநீப்பினும்வருந்தேனே. (752)

இது முதலு மீறு மொருசொல்லா யிடையிடை பலசொல்லாய் நிகழ்ந்த அந்தாதிமடக்கு.

இதனுள், மால் தன்சேவடி - மாயன்றனது சிவந்ததிருவடித் தாமரை. வரைவாயன்றெனில் - வரைந்துகொள்வாயாக, அஃதல்ல வெனில். வல்லேநீயிறைவா - விரைந்து தலேவனே. இறைவால் வளேயை நீப்பினும்வருந்தேன் - முன்கையிலணியுஞ் சங்கினேயுடை யாளொடுநீங்கினும் வருந்தேன். வளேயினேயுடையாளொடுநீங்கல் உடன்கொண்டுசேறல். ஏகார மீற்றசை. நீப்பினுமென்றவும்மையாற் சிறிதுநா ளிவளேயணே தற்குவாராதுநீங்கினும் வருந்தேனென்பதாம். பகுதி - ஒருவழித்தணத்தல். துறை - அகன்றணேவுகூறல். (௧௫)

267. அம்மனேகைக்கொண்டாடுநர்தம்மையு
மம்மனேயாய்மதித்தாங்கொர்கர்த்தாவினே
நிந்தாத்துதிதுதிபெறநிகழ்த்துதலு
மந்தாதித்திடையடிமடக்காகவு
மீற்றடியிரட்டுறவிசைத்தசைத்தாபித்
தாற்றலினமைக்குமம்மனேமடக்கொன்றுள.

(எ - ன்) இஃது இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணங்கூறலென்பத னல் அம்மனேமடக்குணர்-ற்று.

(இ - ள்) அம்மனேகைப்பற்றியாடு மிருமகளிர் தம்மைத்தாமே யம்மனேயாகப்பெயர்குறித்ததாக வதற்குப்புணர்த்த கலித்தாழிசை யிடத் தோர்கருத்தாவினே நிந்தாத்துதியாதல் துதிதுதியாதல்

முதலே யொருவரொருபொருள்பெறக்கூறலு மதற்கு முன்னிருந்த மகளிர் செய்யுளினிடைப்பட்ட அடியை யடிமடக்காயந்தாதித்து விளயதற்கு முன்னர்க்கூறியமகளிர்தாமே பின்னுந் தாங்கூறியது தப்பாதுதாபித்ததாம் பெருமையொடுங்கூறு மீற்றடி சிலேடைவாய் பாட்டாற்புணர்க்கும் அம்மனைமடக்கு மொன்றுளதென்றவாறு. ஆற்றலினமைக்குமென்றதனுல் முதலடி யிரட்டுறவருதலு மாமென் றறிக. இது பொருளணியுஞ் சொல்லணியுங்கூடியதெனவுணர்க.

> தெண்டிரைப்பார்போற்றுந்திருவெள்ளறைமாயன்
> கண்டளவினீடுகஞ்சக்கண்ணளனம்மானை
> கண்டளவினீடுகஞ்சக்கண்ணளனேலமுதுட்
> கொண்டபரிகலமுன்கொட்டினனேவம்மானை
> கொட்டினதுமுண்டுகுழிதாலமம்மானை. (753)

இது நிந்தாத்துதி. கஞ்சக்கண்ணளன் என்பது தாமரை போலுங்கண்களையுடையானென்றும், வெண்கலங்கொட்டுங்கன்னுவ னென்றும் சிலேடைநிந்தாத்துதியாயிற்று. கண்டஅளவிலென்பது கண்டளவிலென விகாரத்தாற்றொக்கது. கொட்டினது என்பது உண்டதுமிழ்தலும், தட்டுதலும். குழிதாலம் - உண்டுகுழிக்கப்பட்ட பூமியும், குழிதாலமான உண்கலனுமாம். ஒழிந்தனவு முறையிற் கொள்க. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

> வண்டமிழோர்கொண்டாடுமன்குருகூர்வாசமகிழ்க்
> கொண்டலெழின்மேவுதமிழ்க்குன்றங்காணம்மானை
> கொண்டலெழின்மேவுதமிழ்க்குன்றமதாலதன்கண்
> ணெண்டிசையுஞ்சந்தனக்காவில்லையோவம்மானை
> யில்லாமற்சாந்தமணமெய்துமோவம்மானை. (754)

இது துதி. சாந்தமணம் - சந்தனப்பரிமளமும் சாந்தரசம் பொருந்துதலுமாம். தமிழ்க்குன்றம் - பொதியமும், தமிழுக்கு மலைபோலும்பெருமையுடையோன் என்பதுமாம். திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப்பரவல். (கக)

268. தொடர்ச்சொற்பலபொருட்சிலேடைமுந்துறவே
யிடர்ப்பாடின்றியீற்றுறுமிணைமடக்குள.

(எ-ன்) இதுவும் இலக்கியங்கண்டதற்கிலக்கணங்கூறலாக இன்னும் அம்மடக்கினுட் சிலேடைமுன்னிட்டனவாய்வருவதோர்மடக்குணர்—ற்று.

(இ-ள்) ஒருசெய்யுளின்முதற்கட் டொடர்ச்சொல்வாய்பாட்டாற் பலபொருளைக்காட்டுஞ் சிலேடைவந்து அதன்பின்னரிடைவிடாதனவாயீரிடத்துவரு மொருசார்மடக்குகளு முளவென்றவாறு. இடர்ப்பாடு - இடைவிடுதல். இன்றி - அஃதில்லாமை. பலபொருளாவன : ஒருதொடர்ச்சொ லிருபொருண்முதலாக அஞ்சீறுயபொருளைக்காட்டுதல் எனக்கொள்க. எனவே இதுவும் பொருளணியுஞ் சொல்லணியுங் கூடியதெனவுணர்க.

> மூவுலகெண்முத்தரைப்போன்முந்நீர்முகிற்பெயல்போற்
> காவலர்கள்வீழ்வேங்கடவெற்பே—தேவர்
> பெருமான்பெருமான்கட்பெய்வளைக்கையார்மூ
> வருமால்வருமாலின்வைப்பு. (755)

இஃ திருபொருட்சிலேடை யிணைமடக்கு.

(இ-ள்) தேவர்பெருமான் - கடவுளர்க்கெல்லாஞ்சுவாமி. பெருமான்கட்பெய்வளைக்கையார் - பெரியவாய மானினதுகண்ணேக்கம்போலு நோக்கமைந்தகண்ணினையும், இடப்பட்டவளையோடுங் கூடியகையினையுமுடைய. மூவருமால்வருமாலின்வைப்பு-திருமகள், மண்மகள், நீளையென்னு மூவருள்ளத்தும் வேட்கையுண்டாம் மாயோன்வாழுமிடம். மூவுலகெண்.........காவலர்கள்வீழ் வேங்கடவெற்பு - பூமி யந்தர சுவர்க்கமென்னு மூவுலகின்கண்ணுள்ளாரு மதிக்கப்பெறும் பரமபதத்துமுத்தரைப்போல நெருங்கிப் பூலோகமன்னர் சேவிக்கவிரும்புந்தன்மையவாய், அதனொடுங் கடலிற்படிந்த மேகத்தினிழியுமழைபோலக் காவினிடத்துமலர்களிற் றேன்றுளித்துவீழும் வேங்கடவெற்பாமென்றவாறு. கள் - தேன். வீழ் - வினைத்தொகை. இதனைச் செய்யுமென்னும்பெயரெச்சமாகவிரித்துக் காலமூன்றினுமேற்றுக. திணை - பாடாண். துறை - மலைவருணனை.

> மாயன்சேய்வில்லுமலர்ப்பொழிலுங்கஞ்சனையுங்
> காயம்புதைதிறங்கூர்கச்சியே—நேய

மகத்தாரகத்தாரருவினையாட்செய்யு
மகத்தார்மகத்தார்தம்வாழ்வு. (756)

இது மூன்றுபொருட்சிலேடையிணைமடக்கு.

(இ - ள்) நேயம் அகத்தாரகத்தார் - கருணையைத் திவ்யாத்மாவுக்குத் தாரகமாகவுடையார். அருவினையாட்செய்யுமகத்தார் - நீக்குதற்கரியவினைகளடிமைத்தொழில்செய்ய மகத்துவத்தையுடையார். மகத்தார்தம்வாழ்வு - யாகத்தின்கட்டோன்றின பேரருளாளர்வாழுமிடம். மாயன்......கஞ்சனையும்-திருமால்புதல்வனாகிய காமனதுகருப்புவில்லும், பூவோடுகூடியசோலைகளும், கண்ணடிகளும். காயம்புதைதிறங்கூர்கச்சி என்பதற்கு, கூடிப்பிரிந்தபுமான்கள் மகளிரறிவை நிலைதிரிக்கும் பூவாளியைச்செலவிடுந்தொழில்புரியும், ஆகாயத்தைமூடுங் கூறுபாடுமிகும், கண்டோர்மெய்யை யுட்கொள்ளுந்திறமிகும் கச்சி என அடைவேகொள்க. வாழ்வு - ஆகுபெயர். திணை - இதுவுமது. துறை - நகரவாழ்த்து.

கொம்பரஞ்சொன்மின்னார்குயம்பொன்னியன்பருள
மம்பரந்தோயுந்தென்னரங்கமே—தும்பி
யுரைத்தானுரைத்தானுயர்திரைநீர்தட்டீ
னரைத்தானரைத்தானகம். (757)

இது நாலுபொருட்சிலேடை யிணைமடக்கு.

(இ - ள்) கொம்பர் - பூங்கொம்புகள். அம்பரந்தோயும் - ஆகாயத்தைத்தோயும். குயம் - முலை. அம்பரந்தோயும் - கூறைவிட்டு நீங்காதிருக்கும். பொன்னி - காவிரி. அம்பரந்தோயும் - கடலைப் பொருந்தியிருக்கும். அன்பருளம், அம்பரந்தோயும் - அழகியபரப்பிரமத்தை அனுபூதிசெய்துகொண்டிருக்கும் தென்னரங்கம், நுரைத்தானுயர்திரைநீர்-நுரையையுயர்த்துந் திரையையுடையகடலை. (உயர்திரை வினைத்தொகை. நுரைதான், நுரைத்தான் என ஒற்றுத்தோன்றாதுந் தோன்றியுநிற்கும்.) தட்டு - அடைத்து. ஈனரைத்தானரைத்தானகம் - அறிவில்லாதவீனராகிய இராவணாதிகளை ஆயுதத்தாற்கண்டஞ்செய்து பூமியின்கட்போட்டரைத்தான் பதியெனக்கூட்டுக. துறை - இதுவுமது.

சூழிமறுகாடவர்தோள்விரல்பொழிற்றே
றூழிபயிலுமரங்கமே—யூழி
திரிநாட்டிரிநாட்டினவுயிருய்க்கொண்ட
வரிநாட்டரிநாட்டகம். (758)

இஃ தைந்துபொருட்சிலேடை யிணைமடக்கு.

(இ - ள்) சூழி - வாவி, ஆழிபயிலும் - வட்டம்பொருந்தும்; மறுகு - வீதி, தேர்வண்டிமுதலாயினபொருந்தும்; ஆடவர்வலது தோள் திருச்சக்கரப்பொறிபொருந்தும்; மகளிர் புமான்கள்கைவிரல்கள் நவமணியாழிபொருந்தும்; பொழிலிற் பூந்தேனும் வைத்ததேனும் முகைவிண்டொழுகிப்பும் உடைந்தும் நதிவாய்ச் சமுத்திரத்தைப் பொருந்துமென்க. ஊழிதிரிநாட்டிரிநாட்டினவுயிருய்க்கொண்ட - கற்பவந்தியத்தில் உகங்கள்மீளவருநாள் மூன்றுலகின்கண் ணுமுள்ள வுயிர்க்கணத்தைத் திருவுதரத்துள்வைத்துப் பிழைக்கக்கொண்ட. அரிநாட்டரிநாட்டகம் - பாற்கடலென்னுமிடத்தையுடைய அரியென்னுந்திருநாமத்தையுடையா னிலைபெறுத்தினபதி என்றவாறு. ஒழிந்த அகல முறையிற்கொள்க. துறை - இதுவுமது. இவற்றிற்கெல்லாம் "எழுத்தோரன்னபொருடெரிபுணர்ச்சி-யிசையிற்றிரிதனிலைஇயபண்பே" என்பதனால் ஒலியெழுத்துக்கள் எடுத்தல் படுத்தலென்னு மோசைவேற்றுமையாற் புணர்ச்சியிடத்துப் பொருள்வேறுபடுதல் நிலைபெற்றபண்பாக அறிந்துகொள்க; செம்பொன்பதின்றொடி, குன்றேறுமா என்பனபோல. பிறவுமன்ன. (௧௭)

269. மதித்தோரெழுத்திணை மடக்கலுமடக்கே.

(எ - ன்) இன்னும் மடக்கிற்கோர்வேறுபாடுணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஓரெழுத்தினைச் செய்யுளின்கண் ணடிதொறு முதலேவந்தபொருளினையுட்கொண்டு வேறுமொருபொருடரு வ தா க மடக்கலு மடக்கின்பாற்படுமென்றவாறு. எனவே மேலே முதற்சூத்திரத்தின் மடக்கலுமென்றவும்மையாற் றொடரெழுத்துமொழியேயன்றி யோரெழுத்தானுமொழிகளைப் பெயர்த்துமோர்பொருடா மடக்குவது மப்பெயராமென்றூராதலாற் றொடரெழுத்துமொழிகளானு மடக்குகளுணர்த்தி யதன்பின்னர் ஓரெழுத்தானுமடக்குணர்த்துவான்றொடங்கினரெனக்கொள்க

மாமாமா தின்பு றுதிருமார்பான்மகிழ்வெய்திக்
காகாகாமர்மல்லையின்மோதுங்கடலேமுன்
னுனுனுமெய்தாமுயிரென்றூர்நகர்மீள
வாவாவாய்மைதந்ததுமுளதோபகர்வாயே. (759)

இஃது ஓரெழுத் தடிமுதன்முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) மாமாமாதின்புறுதிருமார்பான்மகிழ்வெய்தி என்பது பெரியதிருமகளாகியமாதுவிரும்புந் திருமார்பையுடையான் மகிழ்ச்சி பொருந்தி என்றவாறு. காகாகாமர்மல்லையின்மோதுங்கடலே என்பது காவல்பூண்டகாவினொடுங்கூடிய அழகியதிருக்கடன்மல்லையென் னுந்திருப்பதியிற் கரைதொறுமெற்றுங் கடலேயென்றவாறு. முன் னுனுனுமெய்...........மீள் - பிரியுமுன்னர் நான் நீங்காதமெய்யாக வுந் தா மதன்கண்வைகுமுயிராகவு மெனக் குட்கொளக்கூறினு ரிந் நகர்க்குமீளும். அவாவாவாய்மை......வாயே - என்பது அன்புண் டாம்வசனம் நின்னுடன்கூறியதுளவாகி லென்னுடன்கூறுவாயாக வென்றவாறு. இதனுள், இடைநின்ற மா - திருமகள். கா-சோலை. ஆனு - நீங்காத. மீள் (மீளும்) என்பது வினைத்தொகை. அவாவா- அன்புண்டாம். வாய்மை - வசனம். இது நெடிலெதுகை. பகுதி- பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - கடலொடுவரவுகேட்டல். "ஓரெழுத் தினைமடக்கலு" மென்றவும்மையா லீரெழுத்துமுதலாக நாலெழுத்தீ றாக வுயிரு முயிர்மெய்யுமாகியவை யொரோசெய்யுண்முழுதுங் கோடலு மொரோஅடிமுழுதுங்கோடலு முரியவெனக்கொள்க. அவற்றுள் ஒருயிர்மடக்குவருமாறு:—

அரவமகரசலசயனபடவரவ
கரசரணநயனவதனகமலதர
வரதசரதமகவரதசரதமக
பரமபரமமலவனகபரமபத. (760)

இது அகரக்குற்றுயிர்மடக்கு.

(இ - ள்) ஆரவாரத்தையுடைய மகராலயமாஞ்சமுத்திரத்திற் றுயிலுஞ்சயனமாகிய படத்தோடுங்கூடியபாம்பையுடையவனே! கர முங்காலுங் கண்ணும்முகமுங் கமலமொத்தவனே!வரதனே!சாதனே!

மகத்துவமானவரத்தைப்பெற்ற தசரதன்மகனே!பரமனே!அமலனே! அனகனே! பரமபதத்தையுடையவனே! உனக்கேபரம் என்றவாறு. துறை - கடவுள்வணக்கம்.

ஆயாபாலாகாராபாராராலாலா
மாயாமாயாமாமாதாகாவாளா
காயாகாயாவாளாவாளாநாகாளா
தாயாநாதாநாதாகாகாதாளாளா. (761)

இது ஆகாரநெட்டுயிர்முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) ஆயா - கோபாலனே! பாலாகாரா - பாலைப்பருகப்பட்டவனே! பாராராலாலா - பூமியையுண்ட பிரளயத்தின்மேலான ஆலிலையிற்றுயின்றவனே! மாயாமாயா - அழிவிலாதமாயோனே! மாமாதாகா - திருமகள்தங்குமார்பனே! வாளா - பரமபதத்தையாள்வானே! காயாகாயா-காயாமலர்போலுந் திருமேனியையுடையவனே! வாளா - வாளினையுடையவனே! வாளாநாகாளா - வெளுப்பானசங்கினையுடையவனே! தாயாநாதா - எமக்குத் தாயா நாதனே! காதாளாளா-சர்வலோகத்தையுங்காக்கு முயற்சியுடையவனே! நா தா - நின்னைப் புகழும்படிக்கு நாவைத்தருவாயாக; கா - பிறரைப்புகழாவண்ணம் என்னைக் காப்பாயாகவென்றவாறு. முன்னின்ற நா தா கா என்பவற்றைப் பாடமாற்றித் தாளாளாவென்றதன்முன்னர்ச்சேர்க்க. துறை - இதுவுமது.

கூக்குக்கிக்காக்கூகா
கூக்கக்குகைக்கொக்கோ
கூக்கொக்காகைக்காகா
கூக்காக்கைக்கேகாகா. (762)

இது ககரமெய்வருக்கம்.

(இ - ள்) கூ - பூமியை. குக்கிக்கு - திருவுதரத்துக்கு. ஆக்காகா-இரையாக்குந்திருமேனியையுடையவனே! கூக்கக்குகைக்கொக்கோ-பூமியை மீளப் புறத்தேயுமிழ்தற்கொத்தகோவே! கூக்கொக்காகைக்காகா-கூவினிடத்து மேற் குதிரையாகைக்கிருக்குந் திருமேனியையுடையவனே! கூக்காக்கைக்கேகாகா-பூமியைக்காப்பதற்குப் பரம

பதத்தினின்றும் லீலாவிபூதியில்வரப்பட்டவனே!* என்றவாறு. எனவே என்னைக்காப்பாயாகவென்பது பயன். இது குருகாமான்மியம். பா - வஞ்சித்துறை. துறை - இதுவுமது.

தத்தோதத்தத்திதாதத்தைதுதிதிதா!
தத்தோதத்தத்தத்திதாதிதித்தே—துத்தூத்
ததிதித்தித்தேதுத்துத்துத்துத்தத்தாதி
துதிதாதைதாதைதுதித்து. (763)

இது தகரமெய்வருக்கம்.

(இ-ள்) தத்தோதத்தத்தி - கரைமீதுபாயுந்திரையையுடைய திருப்பாற்கடல். தாதத்தை - பெற்றுத்தரப்பட்ட கிளியைப்போலு மொழியையுடையதிருமகள். துதிதிதா - துதிக்கப்பட்ட வுண்மைப் பொருளே! தத்தோது - தனக்கு முதலையாலுண்டானதத்தினிடத்து மூலமேயென்றுகூறும். அத்தத்தத்தி-துதிக்கையையுடையயானையை. தாதிதித்தே - (காத் ததனுடையவுயிரைத்) தரப்பட்ட காவற்கடவுளே! துத்தூ - உண்ணும் தூய. ததிதித்தித்தே-† தயிரைவாயாலினிமையாகக்கொண்டு. துத்துத்துத்து - உணவாகவுண்டு. தத்தாதி-கூத்தாடுங் கண்ணனாகியகாரணனே! துதிதாதை - சருவலோகமுந்துதிக்கும் பிதாமகனுக்கு. தாதை-பிதாவே! துதித்து-உன்னைத்துதிக்கிறேனென்றவாறு. இதில் இறந்தகாலம் நிகழ்காலமாயிற்று. என்னைக் காப்பாயாகவென்பது பயன். துறை - இதுவுமது.

மாலைமலைமூலைமேலம்மாலைமாலை
மாலைமலைமாலைமாலுமோ—மூலமா
மெல்லைமாலாலாலிலைமேலாமாலில்ல
மல்லைமாலாமாமைமால். (764)

இஃது இரண்டெழுத்தான்வந்தது.

* கூடக்காக்கைக்கேகாகா என்பதற்கு, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு அத்விதீயனானவனே என்னை நீகாப்பாயாக எனினு மமையும்.

†தித்தித்து என்பது சுவைத்து என்பதன் பரியாயவினையெச்சம்.

(இ - ள்) முத்தமாலையணியு மலைபோன்றமுலைகளின்மீதே யுனது துளபமாலைவேட்டதனாலே பசலையாகிய பொன்னுப்பூணுமியல் பினையுடைய பூமாலைபோல்வாள், போரைச்செய்யும் மாலைக்காலத்தான் மயங்குவளோ? சகலதேவன்மார்க்குமுதலாகியகாலவளவையுடைய பெரியவனே! பிரளயத்தின்மேலாய ஆலிலைமேற்கண்வளர்வதான விருப்பத்தையுடையவனே! இல்லந் திருக்கடன்மல்லையாங் காளமேகம்போலுநிறத்தையுடையதிருமாலே! என்றவாறு. மால் - அண்மைவிளி. திணை - பெண்பாற்கைக்கிளை. துறை - கண்டுகை சோர்தல்.

> சூலமலைமைம்மாமைமாவிசுமாவிசலச்
> சீலமலைசூலிசெலச்செல்லச் — சாலமலை
> சோலை மலைமாலைச்சொல்லச்சொல்சொல்லானம்
> மாலைமலைசீலமாம். (765)

இது மூன்றெழுத்தான்வந்தது.

(இ - ள்) சலச்சீலமலைசூலி-தீயவினைகளைச்செய்யுஞ்சீலத்தை யுடையளாய்ப் போர்புரிசூலத்தையுடைய தாடகையும். சூலமலை மைம்மாமைமாவிசுமாவி-சூலிணுெடுங்கூடி யாரவாரிக்குங் காளமேகம் போலுநிறத்தையுடைய மாவியுஞ் சுமாவியும். செல - போர்க் கெதிர் செல்ல. செல்ல-அவர்களுயிர் கூட்டைவிட்டுநீங்க. சால-மிகவும். மலை- பொருத. சோலைமலைமாலை - சோலைமலையிலுள்ள திருமாலானவனை. சொல்லச்சொல் - நெஞ்சமே! சொல்லிறுற்றோத்திரஞ்செய்யென்று நாவிற்குச்சொல்லுவாயாக. சொல்லால் நம்மாலைமலை சீலமாம்-அத் தோத்திரமேதுவாக நம்மிடத் தறிவின்மையைப்பொருதுபோக்கப் பட்ட நல்லஞான நமக்குண்டாமென்றவாறு. சூல் - கற்பம். அமலை- ஆரவாரம். மை - மேகம், மாமை - நிறம். சலம் - தீயவினை. சீலம் - புத்தி. சூலி - சூலத்தையுடையதாடகை; காளியனையாள் எனினு மாம். செல - எதிர்செல்ல. செல்ல - நீங்க. சொல்லச்சொல் - தோத்திரஞ்செய்யச்சொல்லுவாயாக. மலைதல் - மாறுபடுதல். சீலம்- நல்லுணர்வு. ஆம் - உண்டாம். நெஞ்சேயென்பது தோன்றா எழுவாய். இது தன்னுணர்வைப் பிறிதொன்றாக்கிக் கூறுதவற்றைக் கூறென அகத்திற்கூறுவனபோலக்கூறும் மயக்கம். என்னை? "ஆம்

புடைதெரிந்துவேந்தற்கறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்" "ஓதிய பொறியற்றுயோராரும்பொறிபுனைவியென்றான்" என்பதனாலறிக.
திணை - பாடாண். துறை - ....

> கோகிலமாலைக்கேகொலைமல்கக்கோலமுலைக்
> காகுலமாமோகமிகலாகுமோ—சோகமிகு
> மேமாசலமாமிகலைமைமாச்சொல்லுமிசை
> மாமாமலிகச்சிமால். (766)

இது நாலெழுத்தான்வந்தது.

(இ - ள்) முதலையாற்றுன்பமிகாநின்ற பொன்மலைபோலப் பெருத்ததாய்ப் போருக்கமைந்தயானை மூலமேயென்னும்பொருளுரையையுந் திருமகளையும் மாமரமிருந்த திருக்கச்சியையுமுடைய மாயோனே! குயில்களானவை மாலைக்காலத்திலே (காமா கூகூவென்று காமனையழைத்துக்) கொலைத்தொழிலைமிகுப்ப, அழகியமுலையினையுடையாட்கு வருத்தத்தைச்செய்யும் மிக்ககாதன் மேன்மேலுமிகுதலுன்கருணைக்குமுறையாகுமோவென்றவாறு. எனவே யிவளைத் தழுவுவதே நீ பேரருளாளனென திருநாமத்திற்கு முறையென்பதாயிற்று. சோகம் - துன்பம். இசை - பொருளுரை; அஃதாவது மூலமந்திரம். மா - பெரியபிராட்டி. மா - மாமரம். மலிதல்-மிகுதல். மால் - அண்மைவிளி. கோகிலம் - சாதியொருமை. ஆகுலம் - வருத்தம். மாமோகம் - மிக்ககாதல். மிகல் - பெருத்தல். ஓகாரம் ஒழியிசை. திணை-பெண்பாற்கைக்கிளை. துறை-கண்டுகைசோர்தல். (கஅ)

மடக்கு முற்றும்.

சித்திரகவி.

270. வல்லினமெல்லினமிடையினப்பாட்டே
நிரோட்டியமோட்டியமோட்டியநிரோட்டிய
மக்கரச்சுதகமதன்வருத்தனையே
வக்கிரவுத்திவினவுத்தரமே
சக்கரபெந்தம்பதுமபெந்த
முரசபெந்தநாகபெந்த

மிரதபெந்தமாலைமாற்றே
காந்துறைசெய்யுட்காதைகரப்பே
பிரிந்தெதிர்செய்யுட்பிறிதுபடுபாட்டே
சருப்பதோபத்திரங்கூடசதுக்கம்
கோமூத்திரிசுழிகுளந்திரிபங்கி
யெழுகூற்றிருக்கையொடிருபானாறும்
பழிதீர்மடக்குடைச்சித்திரப்பாவே.

(எ - ன்) இன்னு மம்மடக்கலங்காரங்களுட்படுவனவாஞ் சில மிறைக்கவிகளுணர்த்துதனுதலிற்று. மிறைக்கவியெனினுஞ் சித்திரப்பாவெனினு மொக்கும்.

(இ-ள்) வல்லினப்பாட்டுமுதலாக எழுகூற்றிருக்கையீறாகச் சொன்னவிருபத்தாறும் முன்சொல்லிப்போந்த சொல்லொடு மெழுத்தொடுங்கூடிய குற்றமற்ற சொல்லணியினுண் மடக்கின்பாற்படுஞ் சித்திரகவியாமென்றவாறு. இதனுட் பாட்டென்பதனை மூன்றிடத்துங்கூட்டுக. எண்ணும்மைதொக்கு எண்ணேகார மிடையிட்டு வந்தன; என்னை? "எண்ணேகாரமிடையிட்டுக்கொளினு, மெண்ணுக்குறித்தியலுமென்மனார்புலவர்" என்பதாகலின். இருபானாறும் என்னு மும்மை எச்சவும்மையாதலால் மாத்திரைச்சுருக்கமும், மாத்திரைவருத்தனையும், ஒற்றுப்பெயர்த்தலும், திரிபதாதியும், சதுரங்கபெந்தமும், கடகபெந்தமும் என்னு மித்தன்மையனவெல்லாமுரைத்துக்கொள்க. (கக)

வல்லினப்பாட்டு.

271. அவற்றுள்,
வல்லினமுழுதுறல்வல்லினப்பாட்டே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே வல்லினப்பாட்டாமா றுணர்-ற்று.

(இ-ள்) வல்லினவெழுத்தாறும்வந்து ஒழிந்தவினமிரண்டும் வாராதேபாடுவது வல்லினப்பாட்டா மென்றவாறு.

பொற்றொடிகற்சுட்டகத்தைப்போக்கிப்புறத்திறுத்த
கற்புறத்தற்காட்சிக்கதிகொடுத்த—சிற்றடிப்போ
துச்சிப்பதிக்கத்தாகூற்றச்சுறுத்தாது
கச்சிப்பதிக்கத்தாகை.

இதனுள் வல்லினவெழுத்தாறும்வந்து பிறவினவெழுத்துக்கள் வாராதது கண்டுகொள்க.

(இ-ள்) திருக்கச்சிப்பதிக்குக்கத்தனே! என்னை யமன்வந்தச்ச முறுத்தாது, நீ பொன்னிறற்செய்ததொடியினையுடையாள்கற்படிவத்தைப்போக்கி யவளைவிட்டுப்புறமாறினகற்பு மீட்டுமவளிடத்தெய்தவும் பண்டைச்சரீரத்தினதழகெய்தவுங்கூட்டுஞ் சாபவிமோசனத்தைக்கொடுத்த சிறிய திருவடிகளாகியதாமரைப்போதை யென்சென்னியிலேசூடத் தருவாயாக, அதனோடும், அஞ்சாதேயென்னும் அபயத்தமுந் தருவாயாக வென்றவாறு. அச்சமுறுத்தாது என்பது அச்சுறுத்தாதெனத் தொகுக்கும்வழித்தொகுத்தலென்னும்விகாரத்தானின்றது; "குணமாலையையச்சுறுத்த" வென்பதுபோலக் கொள்க. துறை - கடவுள்வணக்கம். (உ0)

மெல்லினப்பாட்டு.

272. மெல்லினமுழுதுறன்மெல்லினப்பாட்டே.

(எ - ன்) மெல்லினப்பாட்டாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) மெல்லினவெழுத்தாறும்வரப்பாடுவது மெல்லினப் பாட்டாமென்றவாறு.

மனமேநினைஞானமன்னுமைமீன
மனமேனமெங்ஙனெனினங்ஙன்—முனமானு
னேமிமான்மாமானினிநீண்மனமான
நேமிமானன்னுமநீ. (768)

இது மெல்லினமாறினுலும்வந்த மெல்லினப்பாட்டு.

(இ - ள்) மனனே! மீனமும் அன்னமும் ஆமையும் ஏனமும் எப்படியேயிருக்குமென்னி லப்படியே முன்னந் திருவவதாரமானவன், பூமிதேவியாகிய மான்போலும்விழியையுடையாளுக்குந் திருமகளாகியபெண்ணுக்கும் அவர்கள்மனமெப்படி யப்படியான ஞான மன்னன், சக்கரத்தையுடையான், அவனது நல்லதிருநாமங்களை யிடைவிடாது நீ நினைப்பாயாகவென்றவாறு. எனவே அந்நினைவே யான்மலாபத்தைத்தருமென்பது கருத்து. துறை-இதுவுமது. (உக)

இடையினப்பாட்டு.

273. இடையினமுழுது றலிடையினப்பாட்டே.

(எ - ன்) இடையினப்பாட்டாமாறுணர்—ற்று.

(இ-ள்) இடையினமாறும்வரத்தொடுப்ப திடையினப்பாட்டா மென்றவாறு.

வேயாலலையால்வில்வேளாலயலவரால்
யாயாலுயிர்வாழ்வார்யாவரே—யோய்விலராய்
வாழ்வாருயிர்வழியேவாழ்வாரருளாள
ராழ்வாரருளிலரேயால். (769)

இது இடையினமாறும்வந்தபாட்டு.

(இ-ள்) ஒழிவில்லாதவாழ்வினையுடையார், உயிரின்கண்ணே நீங் காதுவாழும் வாழ்வினையுடையார், கிருபையை யாட்சியாகவுடையார், அவர்யாரெனில்? ஆழ்வாரென்னுந்திருநாமத்தையுடையார் (எமக்குத் தாரு மார்புந்தரவேணுமென்னுங்) கிருபையிலர்; ஆன படியாலே தோழீ! வேய்ங்குழல்முதலாகியபகைகளாற் புமான்களையெய்தாது தனியிருந்தவருளுயிர் வாழ்வா ரொருவருமில்லையென்றவாறு. முன்னிலை யெஞ்சிற்று. திணை-பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை-மெலிவொடுகூறல். (உஉ)

நிரோட்டியம்.

274. இதழ்குவிந்தியையாதியல்வதுநிரோட்டியம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே நிரோட்டியமாமா றுணர்-ற்று.

(இ - ள்) அதரமுமதரமுங் குவியாதுங் கூடாதும்நடப்பது நிரோட்டியமாமென்றவாறு. உம்மை யிரண்டிடத்துந்தொக்கன.

நாதனரங்கநகர்நாராயணனறைசேர்
சீதநளினத்தினிற்சிறந்த—காதற்
கனிநாணிலக்கிழத்திகட்கினியகாந்தித்
தனிநாயகன்றாள்சரண். (770)

இது நிரோட்டியம்.

இதனுள் நறைசேர்சீதநளினத்தினிற்சிறந்தகாதற்கனி - திருமகள். நானிலக்கிழத்தி - பூமிதேவி. கட்கினியகாந்தி - கண்ணிற்கு விருப்பத்தைத்தரு மழகு. துறை - கடவுள்வணக்கம். (உ௩)

ஓட்டியம்.

275. இதழ்குவிந்தியைந்தியல்வதுவேயோட்டியம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே யோட்டியமாமா றுணர்—ற்று.

(இ-ள்) அதரமுமதரமுங் குவிந்துங் கூடியு நடப்பதுவே யோட்டியமாமென்றவாறு.

> குருகுகுருகுகுருகொடுகூடு
> குருகுகுருகூருறுகோ. (771)

இது இதழ்குவிந்தவோட்டியம்.

(இ-ள்) மனனே! சங்கு சங்கொடுங் குருகென்றபறவைகள் குருகளோடுந் திரண்டியங்குங் குருகாபுரியுட்கோவை நினையென்றவாறு. மூன்றுமுருபின்மே லும்மை தொக்குவிரிந்தன. ஒடு இடைநிலைத்தீபகம். கோவை என்னு மிரண்டாவது இறுதியிற்றொக்கது. உறு என்றது நினையென்றாயிற்று. மனனேயென்னு மெழுவாயுருபு முன்னிலையெச்சமாயிற்று. பா - குறள்வெண்பா. துறை - கடவுள் வணக்கம்.

> பம்மும்பம்மும்பம்மும்மம்மம்மமைமாமை
> பம்முமம்மமும்மேமம்பாம். (772)

இது இதழியைந்தவோட்டியம்.

(இ - ள்) மை பம்மும்- (வலவனே யுனதுதேரைப்பின்னிட்டு விரைந்த) மேகம், (இதன்முன்சென்று தேர்வரும்வழிமேல்விழி வைத்த இல்லறக்கிழத்தியிருந்தநகரின்கட்) படியும். பம்மும்பம்மும்- அதனால், வான்மீன்கணங்களும் மறையும்; இருள்செய்யும் என்றபடி. (அங்ஙன மிருள்செய்யுமிடத்து) அம்மம்ம - ஐயோ! ஐயோ! மாமைபம்முமம்மமும்மேமம்பாம் - அழகியமுலை பசலைதழைவதாம் என்றவாறு. எனவே என் சத்தியவசனமென்னுமென்பது பயனிலை.

அடுக்கு அவலப்பொருணிலைக்கண்வந்தன. பகுதி - பொருள்வயிற் பிரிதல். துறை - வலவனொடுகூறல். பா - இதுவுமது.

குருகுமடுவூடுகுழுமுகுருகூரு
ளொருபெருமானோவாமையூறு—முருகொழுகு
பூமாதுவாழும்புவிமாதுமேவுமொரு
கோமானுவா*வோதுகோ. (773)

இஃ திருவகையோட்டியமும்வந்த வோட்டியம்.

இதன்பொரு ளுரையிற்கொள்க. அவன்றிருவடிகளேகதியென் பது பயனிலை. துறை - கடவுள்வணக்கம். (௨௪)

ஓட்டியநிரோட்டியம்.

276. இருமையுமொன்றினுளிருவகைத்தாயுறும்
பெருமிதமோட்டியநிரோட்டியமெனப்பெறும்.

(எ - ன்) இதுவு மவ்வோட்டியநிரோட்டியங்கட்கோர் சிறப்பு விதிகூறுகின்றது.

(இ - ள்) ஓட்டியம், நிரோட்டியமென்னு மிரண்டுதன்மையு மொருசெய்யுளகத்தா யிரண்டுகூறுபாட்டானடைபெறுதலுறும்பெருமையுடையது ஓட்டியநிரோட்டியமெனப் பெயர்பெறுமென்றவாறு. இரண்டுகூறுபாட்டானென்னுமவை மேற்காட்டுதும்.

மதிமடவார்வேலைவேய்மாரவேள்சோலை
பதிகுயிலோடேவன்பகைகூர்—விதியுங்
குறிதோநாகூராகுறிதுளவக்கோதை
முறிகூயருளேமுற. (774)

இது ஓட்டியமும் நிரோட்டியமும் முறைதடுமாறாது முறையே வந்த ஓட்டியநிரோட்டியம்.

இதனுள், குறிதோ - ஓரொன்று குறியதுன்பத்தைச்செய்வதோ வென்க. ஓகாரம் எதிர்மறை. முறி - தளிர். ஒழிந்தபொரு ளுரையிற்கொள்க. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - தயரறிவுறுத்தல்.

---

* உவா - நிறைவு.

வதுவையொருபோதுவழுவாதுவாழும்
புதுவைவருமாதுருவம்பூணு—முதுமைபெறு
நாதனரங்கனையேநன்றறிந்தார்க்கேயடியேன்
றூதனெனநெஞ்சேதரி. (775)

இது முன்னடியிரண்டு மோட்டியமும் பின்னடியிரண்டு நிரோட்டியமுமாகவந்த வோட்டியநிரோட்டியம். இவ்விரண்டுதாரணமு மிங்ஙன மிரண்டுகூறுபாட்டான்வந்த வோட்டியநிரோட்டியம். இதன் பொருளுரையிற்கொள்க. திணை - பாடாண். துறை - சமயவணக்கம். உறுமென்றவிதப்பினுனே நிரோட்டியவோட்டியமுமுள. அவை வருமாறு:—

கற்றைச்சடையார்கயிலைக்கிரிகளைந்தான்
செற்றைக்கரங்கள்சிரங்கணிறைந்—தற்றழிய
வேவேவுமெவ்வுளுறுமேமமுறுபூமாது
கோவேமுழுதுமுறுகோ. (776)

இது முதலீரடியுந் தனிச்சொல்லும் நிரோட்டியமும் பின்னிரண் டடியு மோட்டியமுமாகவந்த நிரோட்டியவோட்டியம். இவற்றின் வேறுபாடுகளெல்லாம் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. துறை - கடவுள் வாழ்த்து. (உரு)

அக்கரச்சுதகம்.

277. ஒருபொருள்பயந்தவொருதொடர்மொழியாய்
வருவதையோரெழுத்தாய்க்குறைவகுப்பிற்
சுருங்குபுபலபொருடோன்றுவதாய
வருங்கவியக்கரச்சுதகமாகும்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே யக்கரச்சுதகமாமா றுணர்-ற்று.

(இ - ள்) ஒருபொருளைத்தருவதொருதொடர்மொழியாய்த் தொன்றுதொட்டுவருவதைப் புலவனு லோரோவெழுத்தாகக்குறைத் துக்கூறுங்கூறுபாட்டாற் றொடர்ச்சொ லீரெழுத்துப்பதமு மோ ரெழுத்துப்பதமுமாகச் சுருக்கமெய்திப் பலபொருடோன்றுவதாய அரியகவி அக்கரச்சுதகமாமென்றவாறு. சுதகம் - அழிவு.

ஒளிகொண்டபுத்தூருறைகோதைதீங்தேன்
றுளிகொண்டபூந்துளபத்தோன்றலாற்கீந்த
தளிகொண்டதையணிந்ததன்றதனைப்பற்றல்
களிவண்டிமிர்தேங்கமழ்வாசிகைசிகைகை. (777)

இது அக்கரச்சுதகம்.

(இ - ள்) கீர்த்தியைக்கைக்கொண்ட வில்லிபுத்தூருறையுங் கோதைசூடிக்கொடுத்தா ளினியதேன்றுளிக்குஞ்செய்கையைக்கைக் கொண்ட பூவோடுகூடிய துளவமாலிகையையுடையபெரியோனுக் களித்ததுவு மதனைச்சூடியதும் அதனைப்பற்றியதும் புலவீர்காள்! கூறுங்காலத்துத் தேனையுண்டுகளித்தலையுடைய வண்டுகளாரவாரிக் கும் வாசிகை சிகை கையாமென்றவாறு. வாசிகை - மாலை. சிகை - திருக்குழற்கற்றை. கை - திருக்கை. இதனு ளவ்வாறுநின்றகூறு பாடு கண்டுகொள்க. திணை-பாடாண். துறை-வள்ளிவாழ்த்து. (உசு)

அக்கரவருத்தனை.

278. ஒருதொடர்மொழியீற்றோரெழுத்தினைப்பிரித்
தொருபொருடரவைத்தோரொன்றாக
மிக்கபல்பொருடரமேல்வைப்பனவே
யக்கரவருத்தனையாகுமென்ப.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே யக்கரவருத்தனையாமா றுணர்-
ற்று.

(இ - ள்) ஒருபொருடருவதொருதொடர்மொழியீற்றின் ஓரெழுத்தினைப்பிரித்துப் பிறிதொருபொருடரவைத் ததன்மேல் ஒரோவெழுத்தாகப் பலபொருடோன்றவைப்பது அக்கரவருத்தனை யென்றுகூறுவர் பெரியோரென்றவாறு.

எந்தைதிருத்தாளெழுகஙகையீறுமா
விந்தமலராட்கிசைந்தவீறி னுக்கு—முந்தெழுத்துஞ்
சித்தசனன்வாண்முதலுஞ்சேயிழையாய்சேர்த்தக்கா
லத்தமெழிலோலைப்பூவாம். (778)

இது அக்கரவருத்தனே. அப்படி யிதனுட்சேர்க்கும்படி யெப்படி யென்னில், எம்முடையசுவாமியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன்றிருவடிகளி லெழுந்த கங்கையென்றதொடர்மொழியீற்றினின்ற ககரவைகாரத் தைப்பிரித்துக் கையெனக்கொண்டு, அரவிந்தமலராட்கிசைந்த வீறென்பதனைத் தகையென்றாக்கி, அதற்குமுதலெழுத்தாகிய தகரத் தைப்பிரித்துச்சேர்த்துத் தகையென்றாக்கி, சித்தசனன்—காமன்; அவ னுடையவாளாகிய கேதகையென்றதிற் ககரவேகாரத்தைப்பிரித்துச் சேர்த்துக் கேதகையென்றாக்கி அத்தம், எழில், ஓலைப்பூ என முடிக்க. வீறு - அழகு. அதனைத் தகையெனக்கூட்டினமையுங்காண்க. (உஎ)

வக்கிரவுத்தி.

279. வெளிப்படைவிளியினும்விளிவினுமெய்ம்மை
யொளித்துமற்றொன்றினையுரைப்புழிமறித்து
நிரைத்தபன்மொழிதொறுமிசைதிரிநிலைத்தா
யுரைப்பதுதானேவக்கிரவுத்தி.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே வக்கிரவுத்தியாமா றுணர் - ற்று.

(இ-ள்) வெளிப்படையாகவிளிக்குமிடத்தும் விளிவுமிடத்தும் முன்னின்றபொருண்மையைமறைத்துப் பிறிதொன்றாக வெதிர் மொழிகொடுத்தவிடத்து மீட்டுந் தெளிவிப்பனவாய்நிரைத்ததொடர் மொழிதோறும் அம்முன்னின்றவ ரிரட்டுற விசைதிரிநிலைத்தாயுரைப் பதே வக்கிரவுத்தியாமென்றவாறு. வெளிப்படை யீரிடத்துங்கூட்டுக. இரட்டுற - சிலேடையாக. முன்னிலையோ ரெச்சமாகவிரித்துரைக்கப் பட்டது.

ஏற்றமுறுமோதிமத்தாவென்றேன்விண்ணோர்க்
கின்னமுதன்றளித்தவன்பேரென்றான்வெற்பிற்
றோற்றமுறுமெகினவாகனத்தாவென்றேன்
றொன்மறையோன்பெயரென்றான்சுரந்துவிண்ணோர்
போற்றவருமன்னவாகனத்தாவென்றேன்
புரந்தரனூர்பெயரென்றான்பொன்னேயென்னே
மாற்றமுறப்பகர்ந்தமகிழ்மாறற்கெந்தன்
மையலுரைத்தெவ்வாறுமருவுவேனே. (779)

இது வக்கிரவுத்தி.

(இ - ள்) பொன்னேயொப்பாய்! நமதுவீதியி லுலாப்போந்த மகிழ்மாறரைத்தொழுதயான், ஒருதலைபற்றியகாதலாலே யேறுதற் குண்டான வோதிமத்தையுடையவனேயென்றேன்; அப்பொழுது மலையைமத்தாகவுடையவனெனும்பெய ரென்பெயரன்று, திருப்பாற் கடலைக்கடைந்து இனியவமிர்தத்தைத் தேவர்களுண்ணும்படிக்குக் கொடுத்த திருமால்பெயரென்றான். மீட்டும் வெள்ளிமலைபோன்று பிரகாசிக்கு மெகினவாகனத்தாவென்றேன்; அப்பொழுது அதற்கு மிமவானிடத்துப்பிறந்த அன்னம்போலுநடையையுடையவுமையை வாமபாகத்திலுடையசிவனது அத்த னென்னும்பெயர் பழைய மறையையுடைய பிதாமகன்பெயரென்றான். மீட்டும் சுரந்துவிண் ணோர்போற்றவருமன்னவாகனத்தாவென்றேன்; அதற்குந் திரண்டு தேவர்கள்போற்று மன்னவனே! மேகத்தையுடையவனேயென்னு மிருபெயரும் புரந்தரனதுபெயரென்றான்; ஆகையா லென்னே? யான் கொண்டமையலை யவனொடுகூறி யவன்றிருமார்பைத்தழுவுவ தெவ்வா றென்றவாறு. பொன்னேயென்றதுதோழியை. திணை - பெண்பாற் கூற்றுப்பெருந்திணை. துறை - மெலிவொடுகூறல்.

அஞ்சக்கரனேயென்றேன்சங்
    கரனுமென்றான்றனியாழி
மிஞ்சத்தரித்ததிருத்தேர்வெய்
    யவனேயென்றேன்வெயிலென்றான்
செஞ்சொற்பரிதிவலம்பயில்விண்
    டோவென்றேன்பொற்சிலம்பு
வஞ்சர்க்கிரங்காவரங்கனுக்கென்
    மாலெப்படியேமொழிவேனே. (780)

இதுவுமது.

(இ - ள்) அழகியசக்கரத்தையுடையானேயென்றேன்; அப் பொழுது அஞ்சக்கரங்களையுடையவ னுருத்திரனுமென்றான். ஒப் பற்றதிருவாழியை வலதுகையிற்றரித்தவனுமாய்த் திருமகளைச்சிந்திக் கிறவனுமாய்த் திருமகளாற்சிந்திக்கப்பட்டவிருப்பத்தையுடையானே வென்றேன்; அப்பொழுது மது வெயிலோனென்றான். மீளவுஞ் செம்மையொடுகூடியகீர்த்தியையுடையபரிதியை வலதுகையிற்றரித்த

விண்டுவேோவென்றேன்; அதற்கும் அது பொற்சிலம்பென்றான்; ஆகையால் வஞ்சத்தையுடையோரிடத்துக் கருணைசெய்யாத் திருவரங்கேசனுக் கியான்கொண்டகாதலை யெப்படியேகூறுவே னென்றவாறு. துறை - இதுவுமது. முன்னது வெளிப்படைவினியினும் பின்னது வெளிப்படைவிறைவினும் அடைவேவந்தவாறுகாண்க. (உ௮)

விறைவுத்தரம்.

280. துதித்திடுமொருபொருட்டொடர்ச்சொலைப்பிரித்து
மதிப்படவிறையவகைக்கெதிர்மொழியாய்
விதிப்படவுரைப்பதுவிறைவுத்தரமே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே விறைவுத்தரமாமாறுணர்-ற்று.

(இ - ள்) உலகம்புகழ்வதா மொருபொருளைக்காட்டு மொரு தொடர்மொழியினைப்பிரித்துப் பிரித்தபதந்தொறு மனத்துட்கொள ஒருவர் வெளிப்படையாகவிறைய பலவேறுவகைத்தாங்கூறுபாட்டிற்கு முன்னின்றவன் மாற்றமில்லாதமுறையொடு மெதிர்மொழியாவுரைப்பது விறைவுத்தரமாமென்றவாறு.

வண்டுளபத்தான்றுயிலும்வாழ்வேதுதெள்ளமுதம்
பண்டுகடைநாட்டறியாய்ப்பற்றியதென்—முண்டமுனி
போசனமாய்க்கொண்டதெவன்போதிலானுக்குவந்த
வாசனமதென்னரவிந்தம். (781)

இது விறைவுத்தரம்.

இதனுள், போதிலான் - பிரமன். அவனாசனமென் னரவிந்தம் என உலகந்துதிப்பனவாய ஒருபொருடருமொழியை அரவு + இந்து + அம் எனப்பிரித்து, துளபத்தான்றுயிலும்வாழ்வு அரவு; அமுதம் பண்டுகடைநாட் டறியாய்ப்பற்றியது இந்து, முண்டமுனிபோசனமாய்க்கொண்டது அம் என முறையேநிறுத்தி, போதிலானுக்குவந்த வாசனமதென் னரவிந்தமென்னச் செவ்வனம்விரியாது அருமை தோன்றவிரித்துக்காட்டியதுகாண்க. இது வாகைத்திணையுட் புலமை வென்றி. (உக)

சக்கரபெந்தம்.

281. சக்கரத்துட்டடுமாறுதருனே
சக்கரபெந்தமெனச்சாற்றினரே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே சக்கரபெந்தமாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்) சக்கரத்தினுள் அக்கரந்தடுமாறப்பெந்திப்பதுதானே சக்கரபெந்தமெனச்சாற்றினர் பெரியோரென்றவாறு. பெந்தம் - சம்பந்தம். (௩௦)

282. அதுவே,
நாலிருமூன்றிருநாலென நாட்டுஞ்
சார்பினிலார்புனை தன்மையவாகும்.

(எ - ன்) இதுவும் சக்கரத்தினதுகூறுபாடுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அக்கூறப்பட்டசக்கரம், நாலார் ஆறார் எட்டாரெனப் புனையப்பட்டதன்மைகளையுடையவாமென்றவாறு. சக்கரமென்பது தேரினதுருள். ஆர் என்பது அதனதகத்துச்செறிக்கப்பட்ட கதிர். புனைதல் - செய்தமைத்தல்.

வானமாதியவானவா
வானவாமனுவானவா
வானவாமனமானவா
வானமானிறமானவா (782)

இது நாலாரச்சக்கரம்.

இதனுள், நடுவு வா வென்னுமெழுத்துநின்று எட்டாகியும், நாலார்மேலும் நாலு னகாரம்நின்று எட்டாகியும், சூட்டின்மேனின்ற எழுத்துப் பன்னிரண்டினுள் நாலுதிக்கினுநின்ற மகாஆகாரமிரண்டும் வகரஆகாரமிரண்டும் ஆகநாலும் எட்டாகியுந் தடுமாறி ஆக ௰எ-ம் ௩௰உஎழுத்தாகி, சிந்தடிநான்கான்வந்த வஞ்சிவிருத்த மமைந்தவாறு காண்க.

(இ - ள்) வானுதியாய பஞ்சபூதமானவனே! தேவர்கள் விரும்பும் மனுகுலமானவனே! பெருமையையுடைய வாமனரூபமானவனே!

விசும்பினிடத்து மேகம்போலுநிற மாக்கஞ்செய்தவா! என்றவாறு. எனவே யென்னைக்காப்பாயாகவென்பது கருத்து. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

> தேவாமோகூராதிதமகிபாமாமோக
> பூவாளிஓஓபொருதலைக்க—வோவாது
> துங்கமுரசாயதேதுன்பமெனும்பூமகட்கு
> வெங்கனலாவானேன்விது. (783)

இதுவும் நாலாரச்சக்கரம்.

இதனுள், நடுவு தகரநின்று அதனைச்சூழ்ந்தகுறட்டின்மேல் திருமலையென்னும்பெயர்நின்று ஆர்நாலினும் நாலுநாலாகப் பதினாறெழுத்துநின்று சூட்டின்மே லிருபத்தெட்டெழுத்துநின்று ஆக எழுத்து நாற்பத்தொன்பது மைம்பத்தஞ்சாகமாறுடின. அவை மாறுடினவகை:—நடுவு தகரம் இரண்டாகவும், சூட்டின்மையங்களில் முதன்மையத்தில் து மூன்றாகவும், ஒழிந்தமையத்தில் தே பூ க மூன்றும் ஆறாகவும் மாறுடினவாறுகாண்க.

(இ - ள்) தேவா-சகலதேவன்மாருக்குந் தேவனே! மோகூரா-திருமோகூரானே! திதமகிபா - உண்மைப்பொருளானமகிபனே! மாமோக - பெரியபிராட்டியைமோகிக்கப்பட்டவனே! பிராட்டியால் மோகிக்கப்பட்டவனே! எனினுமாம். என்னை? "தடுமாறுதொழிற் பெயர்க்கிரண்டுமூன்றுங், கடிவரையிலவேபொருள்வயினான" என்பதனு னறிக. பூவாளிஓஓபொருதலைக்க - காமன் மிகவும் பாணங்களாற்பொருது அறிவினதுநிலையைக் குலைக்க. அதனோடும், ஓவாது-ஒழிவின்றியே. துங்கமுரசாயதேதுன்பமெனும்பூமகட்கு-காமனது வெற்றிமுரசான கடலே துன்பமதெனும் பூமடந்தைபோல்வாளுக்கு. அவற்றினோடும், வெங்கனலாவானேன்விது - குளிர்ந்தசந்திரனும் வெம்மையைச்செய்யுந் தழலாவானேனென்றவாறு. பூவாளி-பூவைப் பாணமாகவுடையகாமன். இதனைப் பெந்திக்குமாறு:—இடதுபக்கத்துச்சூட்டின்மையத்துத் தேவாவென்றெடுத்து மோகவெனமுடித்து, வலமாக அதற்கடுத்தசூட்டின்மையத்துப் பூவாளியென்றெடுத்து ஓவாது என்றுமுடித்து இறுதிநின்ற துவ்வென்பதுமுதலாகச் சூட்டின்வலமேறி விதுவெனமுடிக்க.

இதனுள், ஓவென்னு மோகாரவளபெடை சிறப்பின்வந்தது. என்னை? "தெளிவினேயுஞ்சிறப்பிற்ருவு, மளபினெடுத்தவிசைய வென்ப" என்பதனு னறிக. "இசைகெடின்...குறியே" என்பதனுல் இரண்டுமாத்திரையான ஓகாரம் செய்யுட்கண் ணோசைசிதைந்த விடத்து மூன்றுமாத்திரையாய்நீண்டகுறிக்குத் தனக்கினமாகிய குற்றெழுத்திஞெடுநின்றதல்லது இரண்டெழுத்தல்லவென்ப தறிக. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

> மாதவனேதென்னரங்கேசமான்மருளாகமிகு
> போதனுமன்பிற்றெழுகேசவபுரைகூர்பவமே
> வாதிதமாகுதற்கிங்கேயெனுருயிர்காபொதுவே
> வேதநமாநமபோதனைவார்க்குள்ளமேதகவே. (784)

இது ஆருரச்சக்கரம்.

இதனுள், நடுவு கே யென்னுமெழுத்து நின்று அதனைச்சூழ்ந்த குறட்டில் ஆறக்கரம்நின்று சூட்டிற் பதினெட்டெழுத்துநின்று குறட்டுக்குஞ் சூட்டுக்கு நடு ஆராறில்ஆர்தோறும் ஏழெழுத்துநின்று ஏழெழுத்தில் நடுவெழுத்தாறும் தேன்குருகூரென்னும்போரகநின்று ஆக அறை அறுபத்தேழில் எழுத் தறுபத்தேழும் ஒற்றுள்பட ஒன்பதெழுத்து மாருடினமுறையாலேறி எழுபத்தாருக நேரசைக்கலித்துறைநின்றவாறுகாண்க.

நடுவிற் கே மூன்றுகவும், முதற்சூட்டின்மையத்து வே மூன்றுகவும், ஒழிந்தசூட்டின்மையத்துநின்ற மா ரு பொ மே வா ஐந்தும் ஓரோவொன்று இவ்விரண்டாகவும் நின்றன. இதனைப் பெருக்கு மாறு:—இடதுபாகத் திரண்டாஞ்சூட்டின்மையத்து மாதவனே யென்றெடுத்து நேரே மிகும் எனமுடித்து, அதற்கடுத்த மூன்றுஞ்சூட்டின் மையத்துப் போதன் என எடுத்து மேயென நேரேமுடித்து, நாலாஞ் சூட்டின்மையத்து வாதிதமாகுதற்கென எடுத்து, பொதுவே என முடித்து, முடித்த வே நாலாமடிக்குமுதலெழுத்தாகப் பின்னும் மேதகவேயென அதனின்முடிக்க.

(இ - ள்) திருமகள்காந்தனே! அழகியஅரங்கேசனே! மேகம் போன்ற திருமேனியனே! பெரியபிரமனு மவன்முதலாங்கடவுளரு மன்பினேடுந்தொழுங் கேசவனே! சகலான்மாக்களுக்கும் பொது

நின்றவனே! என் றுன்னை நினைந்து மிகவுங்குழைவார்க் கிதயதாமரை யகத்தோனே; வேதமுதல்வனே; நின்னைக்குறித்து நமோநம என்று நின்றேன்; அதற்குத்தகுவதாக வென்றுருயி ரின்னும் பொல்லாங்கை விளைக்கப்பட்ட சென்னத்தை யிவ்வுலகத்தெய்தாது இன்பமெய்து தற்கு என்னைக்காப்பாயாகவென்றவா று. போதனும் என்னு மும்மை எச்சவும்மை. இதனுள், இரண்டாமடியீறுதொடங்கி யொழிந்தன மாட்டுறுப்பாகநிகழ்ந்தன. துறை - கடவுள்வணக்கம்.

> தண்மதிநிகர்வதயங்கியவதனம்
> பொன்னணிமுலைநிடதப்புரைவரைநிகர்
> மடிசேர்தருதாமதபத்தர்க்கெட்டா
> மாறன்றுடரிமலைதன்மின்போன்றொளிர்
> தண்ணென்பொற்சுனைமன்னியமாமல
> ரம்மடவார்மையுண் டாட்டமர்கண்ணே. (785)

இது எட்டாரச்சக்கரம்.

இதனுள், நடுவு தகரம்நின்று சூழ்ந்தகுறட்டில் வடமலையப்ப னென்னும்பெயர்நின்று ஆர்மேல் நாற்பத்தெட்டெழுத்தாய்ச் சூட் டின்மேன் முப்பத்திரண்டாய்நின்றவாறுகாண்க. நடுநின்ற தகரம் நாலெழுத்தாய் முதற்சூட்டின்மையத்தொடங்கிநின்ற த பொ ம மா ம் ர் டா ர் எட்டும் பதினாறாய், குறட்டில் வ ட ம லை ய ப் ப ன் என் னும் எட்டும் பதினாறாய்,பத்தொன்பதெழுத்துமாறுடி அறை எண்பத் தொன்பதினின்ற எண்பத்தொன்பதுக்கு நூற்றெட்டெழுத்தால் ஆறடிநிலைமண்டிலவாசிரியப்பாவாய்முற்றியது.

இதனுள், நிடதப்புரைவரைநிகர் - நிடதமாகியவுயர்ந்தமலையை யொத்த. மலைதன் - மலைதன்னில். மின்போன்றொளிர் - மின்னைப் போன்றொளிராநின்ற. தண்ணென்பொற்சுனை-குளிர்ந்த பொன்னோடு கூடியசுனை. மன்னியமாமலர்-நிலைபெற்றநீலோற்பலம்போல்வ. அம் மடவார்மையுண்டாட்டமர்கண் - அழகியமடவார்மையெழுதப்பட்டுக் களிப்போடுகூடியகண்கள். உண்டாட்டு - களிப்பு. நண்பனே! பத்த ரல்லாத தாமதத்தினைவிரும்புவோர்க்கெட்டாமாறன் றுடரிவெற்பிடந் தன்னி லெனக் கூட்டுக. நண்பனேயென்னு முன்னிலை எச்சம். பகுதி-பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்பிடங்கூறல்.

சேடுறுதட்பச்சீரிமகிரிக்கைவிலின்
போர்பொருவீரபுராரிசெற்றத்தடர்த்
தின்பமதுறவமரியலருணிருதனோர்
முன்புமேத்தமராரிம்பர்நம்பாலுறு
சேர்மழைபோனிறத்திருவுறைமுதல்வன்
தாரிணைத்தாளெதிர்தாளுற்றுன்னெஞ்சே. (786)

இதுவும் எட்டாரச்சக்கரம்.

இதனுள், நடுவு ரி என்னு மெழுத்துநிற்க, குறட்டிற் சீராமராம செயம் என்னும் ராமதோத்திரநின்று, ஆர்மேற் குறட்டுடன் அருசா மறையில்நின்றும் வலமாக, தருமமேகைதரும் என்னும் பழமொழி நின்று, ஆர்மேல் நாற்பத்தெட்டெழுத்தாய்ச் சூட்டின்மேன் முப்பத் திரண்டெழுத்தாய் முதலடியின் முதலெழுத்தாகிய சே அஞ்சாமடிக்கு முதலெழுத்தாய் ஆறுமடிக்கு நெஞ்சேயென்ன முடிந்தமொழிக்கீறாய் மூன்றெழுத்தாயவாறுங்காண்க. இதனைப் பெந்திக்குமாறு:—தன் முன்னர்ச் சூட்டுமையத்துநின்றுஞ் சேடுறு என நேரொட்டிக் கைவி லின் என அஞ்சாமாரின்முடித்து, வலமாக இரண்டாமார்தொடங்கி நாலாமார்வரைக்கும் குறு எனமுடித்து, மீட்டும் முதலடியிற் சே என்றவெழுத்தையெடுத்துச் சேர்மழைதொடங்கி நெஞ்சேயெனச் சூட்டின்வலமாகச்சுற்றிமுடிக்க.

(இ - ள்) நெஞ்சே-நெஞ்சமே! சேடுறு.....விலின்-பெருமை யெய்துங் குளிர்ந்த சீர்பொருந்திய விமவானென்னுங்கிரியைக் கைவில்லாக்கி அதனால். போர்.........அடர்த்து-திரிபுராதிகளுடன் போரைப்பொரும்வீரத்தையுடைய புராரியென்னுஞ்சிவன் கைலையை யெடுத்தலைத்ததனாற்கோபித்து விரலையூன்றி மதுகையையழிப்ப வீடு பட்டு. இன்பமது.........முன்பும் - அவன்பாடியபாட்டினுக்குருகி மீள வின்பமுறும்படி சமர்க்குவேண்டு மாயுதமுதலியவியல்பினை யெல்லா மடர்த்தசிவன்முன்கொடுப்பவெய்திய மழைபோனிறநிரு தன் சமர்க்குநேர்பட்டமுதனுளுங் கும்பகருணன்முதலியோர்பட்ட பின்னும். எதிர்தாளுற்று - அவனெதிர்தரத் தானும் போர்க்கெதிரு முயற்சியையுற்று. இம்பரேத்தமர் - இவ்வுலகின்கண்ணே யாவரு மேத்துந் தனதுபோரால். ஆர்-அவனதுயிரையுண்ணும். திருவுறை

.... தாள்-திருமகள்விட்டுநீங்காதமுதல்வனது தாமரைப்பூப் போன்ற இரண்டு திருவடிகளையும், உறுநம்பால்-மிக்கவிருப்பத்தால், உன், சேர்-நினை; தியானத்தாற்கூடுவாயாகவென்றவாறு. இங்ஙனந் தியானிக்க வீடேறலாமென்பது பயன். அவனுயிரை என்பது சொல்லெச்சம். முன்பும் என்னும் உம்மை யெச்சமாதலாற் பின்னுமென்பதாயிற்று. அமரால் மூன்றுவதுதொக்குநின்றுவிரிந்தது. ஆர் உண்ணும் என வினைத்தொகைவாய்பாடு செய்யுமென்னும் பெயரெச்சவாய்பாடாகவிரிந்து தன்னெச்சமான திருவுறைமுதல்வனென்னும் பெயர்கொண்டுமுற்றியது. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள் வணக்கம். (௩௧)

பதுமபெந்தம்.

283. எண்ணிரண்டிதழாய்க்கோணிருநான்கின்
கண்ணுறநடுவணைப்பொருட்டதுகாட்டிப்
பண்ணமைப்பதுவும்பதுமபெந்தம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே பதுமபெந்தமாமாறுணர்-ற்று.

(இ - ள்) ஒருதாமரையை யெட்டுக்கோணினு மிவ்விரண்டாகப் பதினறிதழெழுதி நடுவே யொருபொருட்டுணையுங்கண்பதாக்கிச் செய்தமைப்பதும் பதுமபெந்தமாமென்றவாறு. உம்மையான் மகாபதுமபெந்தமு மொன்றுள.

மாறுமாலாலேமாறுமா
மாறுமாவேளேமாறுமா
மாறுமாகோவாமாறுமா
மாறுமாவாதேமாறுமா. (787)

இது பதுமபெந்தம்.

(இ - ள்) முதலடியிற்று மா - திருவன்னாள். மாறுமாலால் - நீங்காதமாலால். ஏமாறு - வருந்தும்படிக்கு. (இரண்டாமடி) மாறுமாவேளேமாறுமாம் - மாயோன்றரப்பட்ட காம வேளம்பு மாற்ற மாமாம். மூன்றாமடியில் மகரவொற்றைப்பிரிக்க, அறுமா - ஆறு போலவாம் ஐயோ என்றாக்கி, (மூன்றாமடியினிறுதியில் மா என்னும் எழுத்தைப்போட்டு)கோவாமாறு என்பதனைக்கூட்டி, கண்ணீர்நிராது

ஐயோவெனச்சேர்த்து, மூன்றுமடியி னின்றமாவை நாலாமடியின் முதன்மாவொடுங்கூட்டி, மாமாறு என்றாக்கி, பெரியமாறனே; என்க. மாவாதேமாறுமா - வண்டுகள் தேனையுண்ணவரும் தேன்றுளும்புந் தாமத்தனே யென்றவாறு. பெரியமாறனே! திருவன்னுள்வருந்தும் படிக்குக் கரியவேளம்பு மாற்றமாகாநின்றன ; கண்ணீர்தீறுது ; ஐயோ! இனி எங்ஙனமுய்யு மென்னும் பயனிலைகூட்டிமுடிக்க. மகா பதுமபெந்தம் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. திணை - பெண்பாற்கைக் கிளை. துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

இனிப் பதுமபெந்தத்தினுள் நடுவிற் பொருட்டினின்ற மா என்ற எழுத்தொன்றும் எட்டெழுத்தாகவும், அதனைச்சூழ்ந்த நாற் கோணங்களினின்ற எட்டெழுத்தும் பதினாறாகவும், இடையிற்கோ ணவினுநின்ற எழுத்தெட்டுந் திரிந்து மாறாடாதுநிற்கவும் பாடின வாறுகாண்க. (கஉ)

முரசபெந்தம்.

284. எழுதியவரிநாலினுண்முதலீறன
பழுதறமந்திரிச்செலவாய்ப்படர்ந்தய
லொழுகியுங்கீழ்மேற்றனதீற்றுற்றபின்
னறைதொறுமேனையவடைவேபாதியின்
முறைதடுமாறுதன்முரசபெந்தம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே முரசபெந்தமாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) நாலடியான்வருமொருசெய்யுளை நாலுவரியாக வெழுதி அவற்றுண் முதலடியுமீற்றடியுமாகியவிரண்டின் முதலடி கீழ்மூன்று வரியினும் மந்திரிச்செலவாகச்சென்று நாலாமடியி லஞ்சாமறையி லேறி யந்தவார் மேனோக்கி மீள வப்படியே முதலடியீற்றின்முற்றி யும், இறுதிவரியும் மந்திரிச்செலவாய் மேனோக்கி நாலாமடியுற் றஞ்சாமறையிலேறி யந்தவார் கீழ்நோக்கி யவ்வண்ணமே யிறுதியடி யீற்றின்முற்றியும், ஏனையிரண்டனுள் இரண்டாமடி முற்பாதியி னின்றுங் கீழ்வலமாக மூன்றுமடியின்முதலேமுற்றியும், மூன்றுமடி யிரண்டாமடிப்பிற்பாதியி னின்றுழிநின்றுங் கீழிடமாக மூன்றுமடி யிறுதியின்முற்றியும், இரண்டடியும் முதலீறென்னும் முறைதடு மாறப்பாடுவது முரசபெந்தமாமென்றவாறு. இங்ஙனம் மேல்வருஞ் செய்யுளை எழுதிக்கண்டுகொள்வது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. (788)

இது [illegible].

(இ - ள்) [illegible] - [illegible]! [illegible] - வானவ ராதரிக்கப்பட்டவனே! [illegible] - [illegible]! (மூன்றாமடி முதலிறுதி) [illegible] - [illegible] வென்றவனே! வாமா - உலகினோர்க்கு [illegible]னே! [illegible] - அழிவில்லாத ஆதாரமுடையவனே! [illegible]-(எனப் பாடமாற்றுக) [illegible] பெருமையையுடைய வேதத்தை [illegible]னே! என்னைக்காப்பாயாக வென்ற வாறு. துறை - [illegible]. (௧௧)

நாகபெந்தம்.

285. வரிபரவிரண்டாம்பால்வயிறிரண்டாய்த்
தெரிமுகநான்காய்ச்சிறந்து மும்மூன்றுட
னிலைபெறு [illegible]
தலையிரண்டெழுத்தாய்ச்சார்தரச்சந்தியிற்
கவினுறச்செழுத்துக்கலந்துறுப்பாக
நவின்றபாவே நாகபெந்தம்.

(எ - ன்) [illegible] நாகபெந்தமாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) [illegible] இரண்டாக அவற்றிற்கு வாலிரண்டாக வயிறிரண்டாகத் தோன்றப்பட்டமூலை நான்காகச் சிறப்பெய்தி, [illegible] நிலைபெறுமெழுத் தொன்பதுடன், வயி றிரண்டெழுத்[illegible]. [illegible] னெழுத் திருபதாய்த் தலை யிரண்டெழுத்திரண்டா[illegible]ப் பொருந்தக்கிடத்தி, சந்திகளில் அழகு [illegible] கூடிநிற்பனவா முறுப்பாகப் [illegible] நாகபெந்தமா மென்றவாறு. [illegible], மும்மூன் றொருபா [illegible] ளென்பது எச்சம். தெரிமூலை - தோன்றப்பட்ட மூலை.

மாறன்சடகோபன்வன்குருகூர்வாழ்பொருனை
யாறனளிமேயவன்னமே—யேறுத்
தமனுமாமாசாதன்றாண்மொழிகற்பாமன்
னெமர்யாமெமையாளிறை. (789)

அறமுமறமமைந்தவன்பென்பதுவும்
பெறனன்னலமதுன்மைபோரா—துறுபாற்கோர்
மானமனமேகினேமான்மாமேகத்தந்தமே
யேனமெமையாளியை. (790)

(இ - ள்) மாறனென்றுஞ் சடகோபனென்றுந் திருநாமத்தை யுடையான், வளவிய குருகூரின்கண்வாழும் பொருனையாற்றையுடைய வன், கிருபையோடுகூடிய வன்னத்தையேறு மூத்தமன், நாவினால் திருமகளையுடைய பெரியசாதனும் மாயோன்றிருவடிகளைப் பாடும் பாவினையுடையமன்னன், எம்மனோர்க்குமாதா, எம்மையாளுமிறைவ னென்றவாறு. எனவே யமனு மெம்மிடத்துவாரான் எமக்குச் செனனமுமில்லை, சித்திப்பதும் முத்தியேயாமென்பது பயன்.

அறத்தினதுபகுதிய மறத்தினுலமைவெய்திய அன்பென்று கூறப்படுவதும் நமக்குண்டாதலும் நல்லபேரின்பத்தையெய்துவ துண்மையாக வதுநம்மைவிட்டுநீங்கா தவற்றையுறும்பகுதிக்கு ஒப் பற்ற பெரியமனனே! காளமேகத்தினது அழகியநிறமேவியதிருமாலை, ஏனமாகவடிவெடுத்தவனை, எம்மை யாளப்பட்டவனை நினைப்பாயாக வென்றவாறு. ஆக வெண்பா விரண்டனுல் எழுத்து நூற்றொரு பத்தெட்டும் அறை தொண்ணூற்றாறனுள் மாறுபடுமடக்கினவாறு கண்டுகொள்க. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வணக்கம். (௧௪)

இரதபெந்தம்.

286. தேரெனமந்திரிச்செலவெனச்செய்யுளை
யோர்தரவடக்குவதிரதபெந்தம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே இரதபெந்தமாமாறுணர்-ற்று.

(இ - ள்) சதுரங்கவறையுட் டேர்செல்வது எனவும், மந்திரி செல்வதெனவு மொருசெய்யுட்குண்டானவெழுத்துக்களைத் தேரின தறைக்குநடுவே ஒருதிருநாமமாதல் ஒருபழமொழியாதலமுகுமெபெற்று

நிற்க விரதத்தின்மேற்றட்டு இரதமொருபாதமாமென்பவாறு. சக்கரவரையினையென்பது சொல்லெச்சம். செப்பினையென்பதாகு பெயர். அச்சக்கரத்தின் ஆருமாதல் பழுதொழியாத நிற்க வென்பது எச்சம் என்பதே முடிபாகவிருக்கின்றது.

> நாராரா ராய நயனயனு மின்னி
> னாராமாராயனிலாயவா — சீராய
> நன்காநமநமநன்காநமம
> மன்காமன்றாதாய்நம. (791)

இது இரதபெந்தம்.

(இ - ள்) நாரார் - அன்பினையுடையார். ஆராய் அநயன் - ஆராயப்பட்ட அந்தப்பிறப்பினிடத்து. அயனு - வியாபரிக்கப் பட்டவனே! மின் - ஆகாயமும். ஆராம் - மிகுந்தசெலமும். மன் - நிலமும். ஆய் - ஆகி. அனிலம் - காற்றும். ஆயவா - ஆன வனே! சீராய - பொலிவினையுடைய நந்தகோபாலனே! நன்காநம நம - நன்மையையுடையவனே! உன்னை நமக்கரிக்கிறேன். நன்கா நமநம - முன்னைப்போலவுரைக்க. மன்காமன் - மகளிரானவர்க் காசனாகிய மன்மதன். தாதாய் - தந்தையே! நம - உன்னை மீளவுமென தான்மாவைக்காத்தற்பொருட்டு நமக்கரிக்கிறேனென்றவாறு. நார் - அன்பு. அ - சுட்டு. பயன் - சுகம். அயனம் - வியாபாரம். ஆம் - செலம். மன்றாய் என்பது மறாய் என இடைகுறைந்துவந்தது. ஆயவா - ஆனவனே. நன்கு - நன்மை. மன் - அரசன். தாதை என்னும் ஐகாரவீறு விளிக்கண் ஆயாயிற்று. நமநம நமநம என் பது இசைநிறையசைச்சொல். மின்னின் என்னு மொற்றளபெடை, வெண்பாவினது செப்பலோசைகெடாதவழி யோசையைநிறைத்தற் பொருட்டுவந்தது. என்னை? "குன்றுமேலொற்றளபுங்கொள்" என் பதனாலறிக. இதனுள் எட்டிடத்தும் நாராயணாயநமவென நின்றவாறுகாண்க. துறை - கடவுள்வணக்கம்.

> மாயவனே வேதத்தி மேயபாக
> பாயவனே நேசனியபாதபாயா
> தூயவனே காணூர ணாதரணிவமா
> ணயகனே சோரநாராயணாயநம. (792)

இதுவும் இரதபெந்தம்.

(இ - ள்) சீர் - திருமகள். தோள்நிலமான் - தோளிலிருக்கும் பூமிதேவி. இதனுள், நடுவே நாராயணாயநமவென்னுந் திருநாமம் நின்றவாறுகாண்க. (நடு)

மாலைமாற்று.

287. ஒருசெயுண் முதலீறுரைக்கினுமஃதாய்
வருவதைமாலைமாற்றெனமொழிப.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே மாலைமாற்றுமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஒருபாட்டை யீறுமுதலாகவாசிக்கினு மப்பாட்டே யாகிவருவதனை மாலைமாற்றென்னுஞ் சித்திரக்கவியென்றுகூறுவர் பெரியோரென்றவாறு.

வாமனுமானமா
பூமனுவானவா
வானவானுமபூ
மானமானுமவா. (793)

இது மாலைமாற்று.

(இ - ள்) வாமனு - வாமனனேயென்று. வானவாவானவா னும - தேவர்களால் விரும்பிச்சொல்லுவதாய பெரியதிருநாமத்தை யுடையவனே! மானமாபூ - பெருமையையுடைய திருமகளுக்கும் பூமி தேவிக்கும். பூமானமனு - பூமானுகியமன்னனே! மானும - மாலா கியதிருநாமத்தையுடையவனே! வா - என்முன்னேவந்துதோன் றுவாயென்றவாறு. இது இரண்டுவிகற்பத்தான்வந்த வஞ்சித்துறை. துறை - இதுவுமது. (கசு)

கரந்துறைசெய்யுள்.

288. முதலொருசெய்யுண் முடித்ததனீற்றிற்
பதமதனிறுதியிற்பயிலெழுத்துத்தொடுத்
திடையிடையிட்டெதிரேறும் முதலய
லிடைதாப்பிறிதொருசெய்யுள்கரந்தங்
குறைவதுகரந்துறைசெய்யுளென்றுரைபெறும்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே கரந்துறைசெய்யுளாமாறுணர் - ற்று

(இ - ள்) முதனிலை பொருசெய்யுளை எழுதிமுடித்து, முடித்த விறுதிமொழியின்ற்றெழுத்துத்தொடங்கி, எதிரேறாக விடையிடை யோரெழுத்தாக விடையிட்டு முதன்மொழிமுதலெழுத் தயலடைய முடிக்கப் பிறிதோர்செய்யுளாக வதனகத்துக் கரந்துறைவது கரந்துறைசெய்யுளென்றுரைக்கப்பெறுமென்றவாறு.

போர்வைவாயூராலரளிபொருகாம
நீர்மையாழ்வாரயலணைதருமிக
வேர்தவாவாழ்தலாமயில்கைமுருகுகு
தார்தராமூதாமணிதகவுருவமும். (794)

இது கரந்துறைசெய்யுள்.

(இ - ள்) ஆரலரளி என்பதை அளியாரலரெனமாற்றி, வண்டுக ளாரவாரிக்கப்பட்ட பூவாளிபால் என்க. பொருகாம - பொரவந்த காமனே! நீர்மையாழ்வார் - நற்குணத்தையுடைய ஆழ்வார். மயில்கை- எமது மயில்போலுஞ்சாயலையுடையாள்கையில். மூதாவுருவமுமணி தகவாழ்தலாம் - பெருமையையுடையவா முருவங்களு மழகினது பெருமைபெய்த உயிர்வாழ்தலாம்படிக்கு. ஏர்தவாமுருகுகுதார் தரா - அழகுகெடாத தேனொழுகும் வகுளமாலிகையைத் தந்து. வாயூர் - (ஊர்வாய் எனமாறுக) எமதுபதியிடத்து. அயலணைதரு மிக-அய லெய்மோடு மிக நட்புச்செய்யாநின்றாராதலால். போர்வை- உனதுபோரை யொழிவாயாகவென்றவாறு. இது மாட்டுறுப்பு. அப்படி யிதனுட்கரந்தசெய்யுள் :—

முருகணிதாரார்
குருகையிலாழ்வார்
கருணையவாயார்
மருளிலராவார். என்பதாம். (௩௭)

காதைகரப்பு.

289. காதைகரப்பதுகாதைகரப்பே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே காதைகரப்பாமாறுணர்-ற்று.

(இ - ள்) புலவராற்குறிக்கப்பட்டசெய்யுளுட் பிறிதொருசெய் யுட்குக்கூடுவதானவெழுத்துக்கள்புகுதாதே தாங்குறித்த பழைய செய்யுட்கரந் தெழுத்துப்பிறக்கிக்கொள்ளலாம்படிபாடுவது காதை கரப்பாமென்றவாறு.

கொல்வானையுலமெனக்கூப் பிடமுன்காத்தானை
யெல்லாவுயிர்க்கு முயிரெனலாம்—புல்லாணித்
தோடார்நறுந்துளபத்தோன்மாலைக்கைதொழுதா
ளுடாடெருநாணமன். (795)

இது காதைகரப்பு.

இதனுட்போந்தசெய்யுள், "கொல்லான்புலாலைமறுத்தானைக்கை கூப்பி, யெல்லாவுயிருந்தொழும்" என்பது. இதனைப் பழம்பாட்டெனவே மேலன வுமாமென்றுணர்க. இவற்றை யாறுவோரு முளர். (௧௮)

பிரிந்தெதிர்செய்யுள்.

290. பிரிந்தெதிர்வனவேபிரிந்தெதிர்செய்யுள்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே பிரிந்தெதிர்செய்யுளாமாறுணர்-ற்று.

(இ - ள்) ஒருசெய்யுள் முதலேமுடிந்தா லச்செய்யுளீற் றெழுத்துத்தொடக்கி யெதிரேறுகடந்து வேறோர்செய்யுளாகநிகழ் தல் பிரிந்தெதிர்செய்யுளாமென்றவாறு.

நீரநாகமா
தாரமாகமே
வாரமாகமா
ணாரணாககா. (796)

இது பிரிந்தெதிர்செய்யுள். இதனுள், பிரிந்தெதிர்செய்யுளாவது:—

காகணாரணா
மாகமாரவா
மேகமாரதா
மாகநாரநீ.

என்பதாம். இவற்றுள், முதலேநடந்தசெய்யுளின்பொருள். நீர நாக - நற்குணத்தனே! அனந்தசயனத்தனே! மா தாரமாக - திரு மகளைப் பாரியாக. மேவாரமாக - பொருந்து மாரங்கிடக்குமார்பனே! மாணாரணாக - பெருமையையுடைய வேதசொரூபனே! கா - என் னைக்காப்பாயாகவென்றவாறு.

எதிரேற்றின்பொருள்:- மாகமாரவாம் - துறக்கத்துள்ளார்பெருக விரும்பும். நார - நற்குணத்தையுடையவனே! மேகமாக - மேகத்தைப்போலுந் திருமேனியையுடையவனே! மாரதா - சத்துருக்களை வெல்லு முழுத்தவீரனே! நாரணு - நாராயணனென்னுந்திருநாமத்தனே! நீ கண் - நினது சொரூபரூபகுணவிபூதிகளை மயக்கமறவறிதற்கு நீயே யெமக்கு ஞானக்கண்ணுனதால். கா - எம்மைக் காப்பாயாகவென்றவாறு. இவையிரண்டும் வஞ்சித்துறை. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. அநுலோமப்பிரதிலோமமென்பது மிது. (௩௯)

பிறிதுபடுபாட்டு.

291. பிறிதொன்றுதல்பிறிதுபடுபாட்டே.

(எ - ன்) முறையே பிறிதுபடுபாட்டாமாறுணர் - ற் - று.

(இ - ள்) பிறிதுபடுபாட்டென்பது ஒருசெய்யுளைத் தொடையுமடியும் வேறுபடவுரைத்தாலுஞ் சொல்லும்பொருளும்வேறுபடாமற் பிறிதொருசெய்யுளாய்முடிவது என்றவாறு.

பார்மகளைத்தோயும்புயத்தாய்பதுமநறுந்
தார்மகளைநீங்காத்தகைசான்றவாகத்தா
யாரியனேயாரணத்தந்தியனேவாரி
வாரியுணகணேமன்னு. (797)

இது பிறிதுபடுபாட்டு.

இது முதலே யொருவிகற்பத்தின்னிசைவெண்பா பின்னர்க் கலிவிருத்தமாகநிகழ்ந்தவாறுகாண்க. தார் - பூ. ஆரியன் - பரமாசாரியன். வாரி - கடல். வாரி - மிகுதி. (௪0)

சருப்பதோபத்திரம்.

292. இருதிறத்தெழுதலுமெண்ணுன்கெழுத்துடை
யொருசெய்யுளெண்ணெண்ணரங்கினுளொருங்கமைந்
தீரிருமுகத்தினுமாலைமாற்றாய்ச்
சார்தருமாறியுஞ்சருப்பதோபத்திரம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானேசருப்பதோபத்திரமாமாறுணர் - ற் று.

(இ - ள்) எவ்வெட்டெழுத்தோரடியாய் நான்கடியாய்வருமெண் ணெண்கெழுத்துடையதொருசெய்யுளை யறுபத்துநாலறையினி லிரண்டு கூறுபாட்டானெழுத வவற்றுண் முழுதுமடங்கி நாலுமுகத்தினு முதல். முதலாகியு மீறுமுதலாகியு மாலைமாற்றாகிவருமது சருப்பதோபத்திரமா மென்றவாறு. இரண்டுகூறுபாடாவது நான்கடியு மேனின்று கீழிழிய வுங் கீழ்நின்று மேலேறவும் எழுதுவதாம். இது மாட்டுறுப்புப்பொருள் கோள்.

தேமாபூமாமாபூமாதே
மாதாகாவாவாகாதாமா
பூகாவாலாலாவாகாபூ
மாவாலாநீநீலாவாமா. (798)

இது சருப்பதோபத்திரம். இதனகத் தவ்வாறுநிகழ்ந்தமைகண்டு கொள்க.

(இ - ள்) தேமாபூ - தேனும் வண்டும்பொருந்திய பூவினிடத்து. மாமா - பெரியதிருமகளும். பூமாதேமாது - பூமிதேவியுமாகிய அழகு பொருந்தினமாதர்கள். ஆகாவாவாகா - (வா ஆகா வாகா எனப் பாட மாற்ற) வந்துதங்கு மார்பினையும் புயத்தினையுமுடையவனே! தாமா - துளவமாலிகையையுடையவனே! பூகாவாலாலா - பூமியையெடுக்கப் பட்டபிரளயத்தின்மே லாலிலையிற்றுயிலப்பட்டவனே! பூமாவாலா - பொலிவினெடுங்கூடிய மிகுந்த பாலத்தன்மையோனே! நீலாவாமா - நீலநிறத்தினனே! வாமனரூபமானவனே! மூன்றுமடியிலிறுதி வாகா நாலாமடியின் முந்தவந்த நீ என்னுமவற்றொடுங்கூட்டி, நீவா காவெனச் சேர்த்து, நீவந் தென்னைக்காப்பாயாகவென்றவாறு. இதனுள் ஏமம் ஏம் எனநின்றது. உம்மை வேற்றுமை பண்பு என்பனமுதலியதொகை களும் ஒருமைபன்மைமயக்கவழுவமைதியும் வந்து மாட்டுறுப்பாகப் பொருளுரைத்தவாறுகாண்க. ஆல் - பிரளயம். வா - வந்து. மாது - மாதர்கள். பூ - தாமரை. பூ - பொலிவு. (௪௧)

கூடசதுர்த்தம்.

293. பாடலினுலாம்பதம்பொறிவரியிடைக்
கூடமுற்றதுவேகூடசதுர்த்தம்.

(எ - ன்) கூடசதுர்த்தமாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) நாலடியாயவொருசெய்யுளி னுலாம்பதம் ஏனையமூன்று பதத்தையு மேனின்றுகீழுங் கீழ்நின்றுமேலுமாக எழுதிமுடித்தவரி மூன்றி னிடைவரியின்மறைந்துநிற்பது கூடசதுர்த்தமாமென்றவாறு.

நாதாமானதாதூயதாருளா
ணீதாஞவாசீராமனுமனு
போதாசீமானுதரவிராமா
தாதாதாணீவாமனுசீதரா. (799)

இது கூடசதுர்த்தம். இதனை யவ்வாறெழுதிக் கண்டுகொள்க.

(இ - ள்) நாதா மானதா - சுவாமியே! என்மனத்திலுள்ளானே! தூயதாருளாணீதானுவா - பவித்திரம்பொருந்தின தாமரையிலுள்ளா ளாக, நீயாக என்னுடையநாவிலேவந் துறைவீராக. அதுவுமன்றி, சீராமனுமனு - சக்கரவர்த்திதிருமகனுகியமன்னனே ! சீமான் - அழ குடையவனே ! ஆதரவிராமா - சகலரும்விரும்பு மிராமனே. வாமனு சீதரா போதா - போதத்திலுள்ளானே! வாமனனே! சீதரனே! தாதா தாணீ - உனதுதிருவடிகளைத்தருவாயாகவென்றவாறு. துறை - இரண் டுங் கடவுள்வாழ்த்து. (சஉ)

கோமூத்திரி.

294. கோமூத்திரநடைபெறல்கோமூத்திரி

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே கோமூத்திரியாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) நடைபெறுஞ்சேவினதுமூத்திரவொழுக்கம்போன்று நடப்பி னது கோமூத்திரியாமென்றவாறு. அஃதாவது ஒருசெய்யுளை இரண்டுவரியாகவெழுதி மேலுங் கீழு மொன்றிடைவிட்டுவாசிக்கவு மச் செய்யுளாய்நடத்தல்.

மாயாமாயாநாதாமாவா
வேயாநாதாகோதாவேதா
காயாகாயாபோதாகாவா
பாயாமீதாபேதாபேதா. (800)

இது கோமூத்திரி. இதனை யவ்வாறெழுதிக் கண்டுகொள்க.

(இ - ள்) மாயாமாயா - அழியாதமாயையையுடையவனே! நாதா - சுவாமியே! மாவா - திருமகளையுடையவனே! வேயாநாதா - வேய்ங்குழலினுண்டாக்குங் கானத்தையுடையவனே! கோதாவேதா - பசுவைக்காத்தளித்த வேதசொரூபனே! காயாகாயா - காயாம்பூப் போலுந் திருமேனியையுடையவனே! போதா - ஞானத்தையுடையவனே! பேதாபேதா - பேதமும் அபேதமுமானவனே! பாயாமீதா - பரந்த பிரளயத்தின்மேலானவனே! காவா - என்னைக்காக்கவருவாயாக வென்றவாறு. பா - கலிவிருத்தம். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (௬௩)

சுழிகுளம்.

295. தெழித்தெழுநீர்குளத்தினுட்செறிந்ததைக்கொடு
சுழித்தடங்குவபோன்றடங்குதல்சுழிகுளம்.

(எ - ன்) சுழிகுளமாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஆரவாரித்தெழாநின்றபுனல் குளத்தினுட் டனதிடத் தடைந்ததியாதொன் றதனைக்கைக்கொண்டு சுற்றி யுள்ளேயடங்குவது போலச் சுற்றிப் பாவினகத்துப் பொருளைக்கொண்டடங்குதல் சுழி குளமாமென்றவாறு.

சதிதகனடனுமட
திதகிகாண்ஞானு
ததிதாகார்கண்ட
கதிகாகிளர்கான (801)

இது சுழிகுளம். இது அவ்வாருத லெழுதிக்கண்டுகொள்க.

(இ - ள்) தாளவொத்துக்குப்பொருந்தக் கூத்தாடாநின்றவனே! உண்மையானகாவற்றொழிலை யுனதாகக்கைக்கொண்டவனே! தயிரைத் தாகித்துண்ட கண்டத்தையுடையவனே! கிளர்ந்தகானத்தையுடையவனே! நீயேகதி காப்பாயாகவென்றவாறு. பா - வஞ்சித்துறை. துறை- இதுவுமது. (௬௪)

திரிபங்கி.

296. தனியொருபாவாய்நடந்ததுதானே
தனிதனிமூன்றுஞ்சால்புறுபொருண்மையிற்
பகுப்பநிற்பதுதிரிபங்கியதாகும்.

(எ - ன்) திரிபங்கியாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ள்) முதலே மிக்கதொருபாவாய்நடந்தவதுதானே பின்னர்க் குறைவுடைத்தாய் மூன்றுபாவாமொழுக்கமுறும்படி பொருளினதுதன்மையிற் பகுத்துக்காட்டநிற்பது திரிபங்கியென்பதா மென்றவா று.

வாரிதிபார்மன்மதன்பூசல்பார்வெய்யமாமதிபா
ரூரலர்பாரன்னையிங்கேசல்பாருய்யுமா றிலேபார்
சோர்குழல்பார்பொன்னிறஞ்சேர்தல்பார்துய்யமான்மயல்பார்
நாரணனேதென்னரங்கேசனேதெய்வநாயகனே. (802)

இது திரிபங்கி. இதனை மூன்றாகப்பகுத்தபா வருமாறு:—

வாரிதிபார்	மன்மதன்பூசல்பார்	வெய்யமாமதிபார்
ஊரலர்பார்	அன்னையிங்கேசல்பார்	உய்யுமா றிலேபார்
சோர்குழல்பார்	பொன்னிறஞ்சேர்தல்பார்	துய்யமான்மயல்பார்
நாரணனே. (க)	தென்னரங்கேசனே. (உ)	தெய்வநாயகனே. (ங)

எழுகூற்றிருக்கை.

297. ஒன் றுமுதலாவோரேழீ றாச்
சென் றவெண்ணீரேழ்நிலந்தொ றுந்திரிதர
வெண் ணுவதொன்றாமெழுகூ ற்றிருக்கை.

(எ - ன்) இறுதிநின்ற வெழுகூற்றிருக்கையாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ள்) செய்யுளகத்தெண்ணப்பட்ட ஒன்றென்னுமெண்ணொன்றுமுதலாக வோரேழீறாகநிகழ்ந்தவெண்களைப் பதினாலுநிலந்தொறு மீளவெண் ணுவதொன்றாகு மெழுகூற்றிருக்கையென்றவா று. செய்யுளகத்தென்பது சொல்லெச்சம். (சகூ)

298. அவைதா,
மிரதபெந்தத்தினிலிடையலை றுமிரண்டாய்ச்
சாதமதுறநடைசார்தருபான்மையி
ஞென் றுபன்னுன்காயொருபன்னிரண்டாய்
நின் றயலேனவுநிலந்தொ றுமுபயங்
குன் றுவதாய்த்தொகைகூடியொன் றிலி றும்.

(எ - ன்) இதுவு மதற்கோர்சிறப்புவிதிகூ றுகின்றது.

(இ - ள்) அங்ஙனமெண்ணப்படுமெண்கடா மிரதத்திற்பெந்திக்கு மிடத்து மையத்திற்பத்தி யிரண்டுபத்தியாய்க்கீறி வலமே யிடமே நடத் தலைத்தரும்பகுதியில் மையத்திலொன்று பன்னுன்காகவு மதனய விருபத்தியி விரண்டும் பன்னிரண்டாகவும் ஒழிந்த மூன்றுமுதலிய வெண்ணும் பத்திதோறு மிரண்டுகுறைந் தேழென்னுந்தொகைபொருந்தி முதலேநின்றவொன்றில்வந்துமுடியுமென்றவாறு. அயலென் பதனை முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக. இரதபெந்தம் - தேரிலே எழுதிக் கூட்டுதல். (சஎ)

299. இரட்டுறமொழிதலோடீறுதிரிந்தெண்
டிரட்டவும்பெறூஉந்தெரியுங்காலை.

(எ - ன்) இதுவு மவ்வெண்ணிற்கோர் ஒழிபுகூறுகின்றது. இரட்டுறல் - சிலேடை. ஈறுதிரிதல் - ஈற்றெழுத்து வேறொன்றாதல்.

ஒருதனித்திகிரியினிருவிசும்பொழுக்கத்
தொருஞான்றொருபகலொடியாவுழப்பிற்
பதமிரண்டிலாப்பாகுடையூர்தியின்
முன்னீர்வரைப்பினிருபால்வியப்பா
னொருபிணர்த்தடக்கையொன்றியவிருகவுண்
மும்மதநால்வாய்க்கரியுரிமுக்கட்
செம்மலினிருகணுமிமையாத்தேவர்க
ளொருபோழ்தகலாதொருவழிப்படநின்
றிருகையுங்கூப்பிமுப்போதினுமிறைஞ்ச
நான்முகமுதல்வனினைசைஇயநல்கு
மைந்தருநீழலினறுமுதனொன்கினுண்
முந்தியமுப்பான்முழுநலமெதிர்கொள
விருமருங்கினுமின்னொருமருங்கரம்பைய
ரொருதிறத்திருபதநடநவின்றொழுக
மும்முரசானுமூன்றிலினிரட்டத்
தெம்முரண்முருக்கித்திசையவைநான்கினு
மைம்பொறியதனகத்தாறைறந்தவித்துச்
செம்பொருணான்மறைதெற்றெனத்தேர்ந்த
முக்கோற்பகவர்முறைமுறைறபிறழா

விருவினையொருங்குவென்றிறைநிலையிஃதென
வொருதலைபற்றினரிருமையுமுணர்ந்தோர்
முக்குணமவற்றுண்முற்குணனமைந்தவருட
னுலாங்கடவுள்வீற்றிருக்குநற்றிசைவரு
மிளங்கதிரகிலத்தின்னுயிரஞ்ச
வாழ்நாளறுதியில்வவ்வுதற்கமைத்த
நமன்றிசையெழுதிறனிறும்பூதென்ன
வறுகாலஞ்சிறையளிக்குலநான்குளர்
முருகவிழ்நறுந்தார்முந்நூன்மார்பத்
திருபிறப்பாளனோரிடத்தெதிருபு
நலங்கிளரொருதனிமுதலெனநாடிப்
பொலங்கழலிரண்டையும்புலனுறுமேதகு
முப்பொறிகளினுன்முயற்சியிற்போற்றலு
நாற்பொருள்பயக்கநற்கனிவாயினைத்திறந்
தேற்புடைச்செய்யுளைந்தினுக்கிலக்கணமென
வாறறியந்தணரருமறைப்பொருளா
லெழுகடற்புவனத்தெழுந்திறைவெளிவர
வறுசுவையினுளதிமதுரமுக்கியச்சுவை
யுறுபொருளைந்துடனுயர்தமிழ்மொழியா
னூல்வகைப்பனுவன்மூவுலகமுமளந்தவ
னிருசெவிக்கமுதாமெனவினிதளித்த
வொருபேராண்மையினுயிர்கடாமனைத்தும்
பிறந்திறந்துழலுமப்பெரும்பிணிதவிர்த்தருள்
ஞானபூரணசுகோதயநாவீற
மானபூடணகுருகாபுரிவரோதய
மறுசமயத்தவர்மத்தமால்யானையைத்
தெறுமொருசிங்கமாந்திருப்பெரும்பூதூர்
வருமெதிராசனைமனமகிழ்ந்தாண்ட
விருசரணும்புயத்தென்னையுமொன்று
யருள்புரிந்தாண்டதற்காதிக்காலத்
திம்மாநிலத்தென்பொருட்டாற்
கைம்மாறெவனீகைக்கொண்டதுவே. (803)

இது எழுகூற்றிருக்கை.

(இ - ள்) (முன்னீர்.........வியப்பான்) ச(
யாகவுடையநிலத்தின்கண் ணுயர்திணையிடத் தாண் பெண் ணென்னு
மிரண்டுபாலு மதிக்கும்படிக்கு (இருவிசும்பொழுக்கத்து)
பெருமையையுடைய ஆகாசவீதியினிடத்து (ஒருஞான்று...........
வுழப்பின்) ஒருநாளின்கண் ணொருகணப்பொழுது மொழிவில்லாத
முயற்சியோடும் (ஒருதனி...... . ...யூர்தியின்) ஒன்றென்னப்பட்ட
ஒப்பற்றவுருளோடு தாளிரண்டுமில்லாதபாகனையுடையதேரின்மீதே
(ஒருபிணர்...........செம்மலின்) ஒன்றாய சற்சரைவடிவினையுடைய
பெரியகையினையும், பெருகாது சிறுகாது தம்மி லொத்தபுழையொடு
கூடிய விரண்டுகரடத்தினையும், மூன்றுமதத்தினையும், நான்றவாயினையு
முடையயானையையுரிக்கு முருத்திரனைப்போலச் சிவந்து, (இருகணு
மிமையாத்தேவர்கள்...................நாலாங்கடவுள்வீற்றிருக்குநற்
றிசைவருமிளங்கதிர்) இரண்டுநயனமுமிமையாதவானோ ரொருகால
மும்விட்டுநீங்காது திரிவிதகரணங்களு மாத்மஞானத்துட னொருநெறிப்
பட விரண்டுகரங்களையுங்குவித்து மூன்றுபொழுதுந் தலைவணக்கஞ்
செய்ய, நான்குமுகங்களையுடையபிரமனைப்போல விரும்பியதெல்லாங்
கொடுக்கு மைந்துவிருக்கமாகிய கற்பகாடவிநீழலிலே அறமுதலாய
நாலுபொருள்களுள் முன்னேநின்ற மூன்றுபாலுந் தம்மாலாய பெரிய
வின்பத்தைக்கைக்கொள்வாயாகவென் றெதிர்கொண்டுநிற்ப, விரண்டு
பக்கமு மின்போன்றதொருமருங்குலையுடைய வானவர்மகளிர் தாள
மூங் கானமும் வாச்சியமு மபிநயமு மொருகூறுபாடெய்த விரண்டு
பதங்களினாலு நாடகத்தைநடித் தொழுகாநிற்ப, நாலுதிக்கிலுமுள்ள
சத்துருக்கள்மாறுபாட்டைக்கெடுத்து மூன்றுமுரசமும் நீங்காமன்
முன்றிலின்கண் ணாரவாரிப்ப, செவியாதிய பொறியைந்தினுந்தங்கப்
பட்ட சத்தாதிகளைந்தினையுமடக்கி யுண்மைப்பொருளைக்கூறு நாலு
வேதத்தினையுந் தெளியவாராய்ந்த முக்கோற்பகவராகி யெடுத்தசென
னந்தோறு மிழைத்தமுறைமையே யடைவுதப்பாமல்வரு நல்வினை தீவினை
யென்னுமிரண்டையு மொக்கவென்று பரத்துவ சொரூபரூபகுணவிபூ
திகளினிலைமையித்தன்மைத்தென நிச்சயமாகவுட்கொண்டோ ரிம்மை
மறுமையிரண்டுந் தெளிந்தோர் சாத்துவிக ராசத தாமதமென்னுங்
குணமூன்றனுள் முற்குணங்குடிகொண்டோராகிய எதிகளுட னூற்
பெருங்கடவுளென்னும் இந்திர னொருபராக்கறவீற்றிருக்குங் கிழக்
கென்னு நல்லதிக்கினிலுதிக்கு மிளையதாயிறு, உலகின்கண்ணுள்ள

வினியவுயிர்க ளஞ்சுவதாக அவரவர்வாழ்நாளற்றஅந்தியத்தி லுயிரை யுண்ணும்படிக்குவிதித்த நமன்றிக்கிலெழுந்தகூறுபாடு ஆச்சரிய மென்று, நினதுதிருமேனியிற் சுடர்ச்சோதியைக்கண் டிட்டுகொண் டது விளங்கும்படிக் குத்தரகங்கையினின்றும் ஆறுதாளையு மழகியசிறை யையுமுடைய வண்டின்சாதிநான்குங் குடையத்தேனையொழுக்கு நறு விதாந் தாமரைத்தாரு முப்புரி நாலுங் கிடக்கு மார்பினையுடைய இரு பிறப்பாளனாகிய மதுரகவி, பொருதானத்தெதிர்ந்து, பேரானந்தந் தழைபாநின்ற மூவரா மொருதனிமுதலாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனென ஞானத்தாலுட்கொண்டு, பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையுடைய நினது திருவடிகளிரண்டையுங் கட்புலனுறவும் பெருமையெய்திய மனோவாக் குக்காயங்களின்முயற்சியாற்போற்றலும், அறமுதலிய நான்குபொரு ளும்பயப்பதாக நல்லகனிபோன்ற திருப்பவளத்தினைத்திறந்து, வெண் பா வாசிரியங் கலி வஞ்சி மருட்பாவெனப் பெயர்பொருந்துதலுடைய யாப்பைந்தினுக்கு மிலக்கணமென்றுசொல்வதாக, ஆறங்கத்தையுந் தெளிந்த வந்தணர்க்குரியவா யறிதற்கரியவா நால்வேதப்பொருளினாற் பரமபதநாதனாகியவிறை கருடவாகனத்தேறி யெழுகடலுஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்தில்வெளிவரும்படிக்குச் சுவையாறனுள்ளு மதிமதுரமென்னு முக்கியச்சுவைமிகுவதாக, ஐந்துபொருளொடுங்கூடிய தமிழ்மொழி யால், திருவிருத்தந் திருவாசிரியந் திருவந்தாதி திருவாய்மொழியென்னு நான்குகூறுபாடுடைய நாலுபிரபந்தங்களையு முலகமூன்று மளந்த வவன்றிருச்செவிகட்கு அமிர்தமென்றுசொல்லும்படி யினிமையெய்த வூட்டிய வொப்பற்ற வரியசெயலொடு முலகின்கண்ணுள்ளவுயிர்கள் யாவும் பிறந் திறந் தலம்வரு பிறப்பாகிய பெரியபிணியைத்தீர்த்துக் கிருபைசெய்த ஞானபூரணனே! ஆனந்தத்திற்குப்பிறப்பிடமானவனே! நாவீறுடையானே! அபிமானபூஷணனே! குருகைமாநகரிடத்துதித்த பலவரங்களு முதயமானவனே! பரசமயிகளான மதயானைத்திரளை வெல்லும் ஒருசிங்கமான திருப்பெரும்பூதூரடிகளாகிய வெதிராசனைத் திருவுளமகிழ்ந் தினிதாகவாண்ட இரண்டென்னுஞ் சரணதாமரையால்

அறிவில்லாத என்னையும் ஒருபொருளாகக் கருணைபுரிந் தடிமைகொண்டதற் கிந்தப்பெரியநிலத்து முற்காலத் தெனது ஏதுவாக நீ கைக்கொண்ட கைம்மா றியாதென் றுசொல்லுவாயாகவென்றவாறு. இதனுள் ஒருபகலென்றது கணப்பொழுதை; "ஒருபகலுள்ளேயுருப்பவிர்" என்பதனு லறிக. ஒடியாவுழப்பு-ஒழிவில்லாமுயற்சி. பாகன் பாகுடையென அன்விகுதிகெட்டது. பிணர் - சற்சரைவடிவு. செம்மல் - பெரியோன். இன் உவமவுருபு. நசைஇய-விரும்பப்பட்டன. முழுநலம் - பேரானந்தம். தெற்றென - தெளிய. பிறழாது - மாறுபடாது. ஒருங்கு - ஒக்க. ஒருதலை - நிச்சயம். இருமை - இம்மை மறுமை. முற்குணம்-சாத்துவிககுணம். நாலாங்கடவுள்-இந்திரன். அமைத்த-விதித்த. இறும்பூது - ஆச்சரியம். உளர்தல் - குடைதல். அவிழ்த்தல் - ஒழுக்குதல். நலம் - ஆனந்தம். நாற்பொருள் - அறம்பொருளின்பம்வீடு. உறுபொருளைந்துடன் என்பது "மிக்கவிறைநிலையுமெய்யாமுயிர்நிலையுந், தக்கநெறியுந்தடையாகித் - தொக்கியலு, மூழ்வினையும்வாழ்வினையும்" என்னும் பொருளைந்துடன் என்றவாறு. பேராண்மை - அரியசெயல். பொருட்டு - ஏது. கைம்மாறு - உபகாரங்கொண்டு உபகாரஞ்செய்கை. எவன் - யாதென்றவாறு. முந்நீர்வரைப்பி னிருபால்வியப்பா னிருவிசும்பொழுக்கத்து ஒருதனித்திகிரிப் பதமிரண்டிலாப்பாகுடையூர்தியின் முக்கட்செம்மலி னலாங்கடவுள்வீற்றிருக்குநற்றிசைவரு மிளங்கதிர், நமன்றிசையெழுதிறனிறும்பூதென்ன விருபிறப்பாளரோரிடத்தெதிருபு முதலெனநாடிப் போற்றலுங் கனிவாயினைத்திறந் தருமறைப்பொருளா லெழுகடற்புவனத்தெழுந்திறைவெளிவர வுறுபொருளைந்துட னுயர்தமிழ்மொழியா னல்வகைப்பனுவல் மூவுலகமுமளந்த னிருசெவிக் கமிர்தமெனவினிதளித்த பேராண்மையி னுயிர்கடாம் பிறந்திறந்துழலும் பிணிதவிர்த்தருள் ஞானபூரண! நாவீற! குருகாபுரிவரோதய! எதிராசனையாண்ட விருசரணம்புயத் தென்னையுமொன்ற யருள்புரிந்தாண்டதற்கென்பொருட்டாற் கைமாற்றவனீகைக்கொண்டதுவே எனக்கூட்டுக.

பஞ்சாயுதங்களெனப்பாற்கடலான்பற்றியவைக்
கெஞ்சாதசாதிப்பேரிட்டெழுத—நெஞ்சே
கணக்காயர்புள்ளியிட்டகாலத்தேயோகம்
பிணக்காதவர்பேர்பெறும். (804)

இது மாத்திரைச்சுருக்கம்.*

திலகநுதலாய்திலங்குறியென்னேவ
லலகெண்பொருட்பதத்திற்காதி—நிலவெழுத்தின்
புள்ளிபிரித்தாற்பொருணிலைமைத்தாமென்பார்
தெள்ளியநூல்கற்றோர்தெளிந்து. (805)

இது மாத்திரைப்பெருக்கம்.

இவற்றுள் (முன்னையது) மாத்திரைச்சுருக்கமென்பது, ஒரு பொருள்பயந்துநிற்குமொருசொல்லாயினும் பலபொருள்பயந்துநிற்குந் தொடர்ச்சொல்லாயினு முதலெழுத் தொருமாத்திரைகுறையப் பிறி தொருபொருள்பயப்பதாயும் பலபொருள்பயப்பதாயும் பாடுவது. அவ் வாறு அதனுள்வந்ததாவது: ஆயுதங்களுக்குச் சாதிப்பேர் எதிகள். அவற்றை எதிகளெனப் புள்ளியிட்டு, மாத்திரைகுறைய இருடிகள் பெயராய் எதிகளெனநின்றவாறுகாண்க.

---

* உம்மையான்விதந்தோதிய மாத்திரைச்சுருக்கமுதலிய ஆறுக்கும் மாற னலங்கார மூலப்பிரதியொன்றின்மட்டும் மூலசூத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன:—

"மாத்திரைசுருங்கமறுபொருளுணர்த்துரை
மாத்திரைச்சுருக்கமெனவகுத்தனரே" (௪௯)

"மாத்திரைபெருகமறுபொருளுணர்த்துரை
மாத்திரைப்பெருக்கமெனவகுத்தனரே" (௫௦)

"ஒற்றினைப்பிரிக்கமற்றொருபொருளுணர்த்துத
லொற்றுப்பெயர்த்தலென்றுரையுணர்த்தும்" (௫௧)

"மூன்றெழுத்தொருமொழிமுதலீறிடையீ
மூன்றபொருள்பிறவாந்திரிபதாதி" (௫௨)

"சதுரங்கவறையிற்சதிர்பெறவமைப்பது
சதுரங்கபெந்தமென்றறைதருந்தன்மைய" (௫௩)

"பெருவகன்றறையிற்பெந்திப்பதுவுங்
கருதுகிற்கடகபெந்தமாகும்". (௫௪)

என்பனவாம.

மாத்திரைப்பெருக்கமாவது முன்புபோலவருஞ்சொற்களுள் முதலெழுத் தொருமாத்திரையேறப் பிறிதுபொருள்பயப்பது. அவ்வாறு இதனுள்வந்ததாவது:—எண்ணென்பது எள்ளும், இதனைக்கருதென்னும் எவற்பொருளும், கெணிதமும் என்னும் மூன்றுபொருள்பயக்கும் பதத்தின்முதலெழுத்தாய எகரத்தை யொருமாத்திரைபெருக்க ஏண் என்ன நிலையுடைமைப்பொருளைக்காட்டினவாறுகாண்க.

முந்துதனித்தன்மைமொழியையொடுபுணர்ந்திட்
டந்தமுதல்புள்ளியழிந்தக்காற்—செந்தேன்
வழிந்தமகிழ்த்தார்மாறன்வண்புலவீர்சொல்லி
யொழிந்தவற்றின்பேராயுறும். (806)

இதுவு மாத்திரைப்பெருக்கம்.

இதனுள், தனித்தன்மையென்பது யான். அதனை என் எனத் திரித்து, அதனை யிரண்டாவதனைப்புணர்த்து, எனையென்றாக்கிப் புள்ளியையழிக்க ஏனையெனச் சொல்லியொழிந்தனவாயபொருளைக் காட்டினவாறுகாண்க. திணை......துறை..........

ஓராழிவையபத்துதயம்புரிந்துதினம்
பேராவிருடணிக்கும்பெற்றியா—ரீராறு
தேசுற்றநாமஞ்சிறந்தோர்பரிதியொடு
மாசற்றெழுமாதவர். (807)

இது ஒற்றுப்பெயர்த்தல்.

இதனுள் மாதவர் என்றுநின்றது மகரவொற்றைப்பெயர்க்க ஆதவர் என நின்றவாறுகாண்க. முதலேநின்றமொழியின்முதலெழுத்தி லொற்றைப்பெயர்த்தலால் ஒற்றுப்பெயர்த்தலாயிற்று. இதனுள் ஓராழிவையம் - ஒப்பற்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமி எனவும், ஒற்றைவண்டிபூண்டதேர் எனவும், பேராவிருடணித்தல் - தன்னைநினைந்த வடியாரிடத்து எடுத்தசெனனந்தோறும்விட்டுநீங்காத அகவிருளையறுத்தல் எனவும், உலகத்தைவிட்டுநீங்காத அந்தகாரத்தையோட்டுதல் எனவும், ஈராறுநாமம் - கேசவாதிதுவாதசநாமம் எனவும், தாதுருமுதலிய துவாதசாதித்தியநாமமெனவும், பரிதியொடும்-சக்கரத்தோடும் எனவும் விளக்கத்தோடும் எனவும், மாசற்று ஆசற்று எனவும் சிலேடைவாய்பாட்டான்வந்தன. திணை.........துறை......

முந்தமாயன்பதியாய்முற்றியபேர்மூன்றெழுத்தில்
வந்தமுதலீறிலசையாய்மற்றிடையீ—றந்தச்
சுதரிசனத்தான்றணைத்தாள்சூழ்சிலம்புள்ளீடாய்
வதரிவரிதரியாமாம். (808)

இது திரிபதாதி. இதனுள் வதரியென்பது திருப்பதி. அதனை முதலு மீறும் வரியாக்கி இடையுமீறுந் தரியாக்கி அவ்வாறுதல் கண்டுகொள்க.

எந்தையிராமற்கிமையோர்சரண்புகுத
முந்தநகரிமுதலெழுத்தில்லாநகரி
புந்துதிரட்கிளியிடையொற்றிலாக்கிளிகடேர்
சிந்தமுழுதுமிழந்தான்றெசமுகனே. (809)

இது அக்கரச்சுதகத்திலோர்பேதம்.

மானவனுமேவலாமாறனித்தமாமாலை
யானதவபோதனுமாயாய்ந்தகோ-மானவடி
நாதனின்மேனன்கலன்பூணென்முனநீவந்தெவனென்
றூதயமாவன்புலமாய. (810)

இது சதுரங்கபெந்தம். இதனுள் நாலுபக்கமும் மையங்களினு னான்கு பதினறலைறயிலும் நடுவி னுலைறயிலும் மாதவன் என்னுந்திரு நாமம் நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

(இ - ள்) ஒன்றூதயமா - சருவான்மாக்களோடும்பொருந்தாத நமனே! மானவனு-மனுகுலங்காவலனுக. மேவலாமாறன்-நங்கையார்க் குங் காரியார்க்கும் புத்திரமோகந்தீரப் புத்திரனும் மாறனென்னும் பிள்ளைத்திருநாமத்தையுடையவன். நித்தமாமாலை-அழிவில்லாத பெரிய பிராட்டியாருடன்கூடிய பெரியோனை. ஆன-தன்னிடத் தாக்கம்பெற்ற. தவபோதனுமா-மெய்த்தவத்தினொடுங்கூடி ஞானவானுமாகி. ஆய்ந்த கோ-அவனேபரத்துவமென்றுதெளிந்த தெரிசனராசன். மானவடி - பெருமையையுடையதிருவடிகளை. நாதனின்மேல்-எனதுநாவினிடத் தும் அதற்குமேலானசிரத்தினிடத்தும். நன்கலன்பூண்-நல்ல ஆபரண மாகப்பூண்ட. என்முனநீவந்தெவன் - என்முன்னேவந்து நீசாதிப்ப தெதுதான்? ஒன்றுமில்லை. வன்புலமாய-என்னிடம் நீவருதற் கெளிய இடமன்று வலியஇடமாகப்பட்டன;ஆதலா லுனக்கு வரப்போகாதென் றறிந்துகொள் ளென்றவாறு. மேல்-இடம்பற்றிய ஆகுபெயர். திணை-வாகை. துறை - அறிவன்வாகை.

கோலநிலமேலழகுகூடுநெடுவீடுறமா
மூலமெனச்சென்றுதவுமுன்னோனே—நீலமணி
வண்ணாவடமலையாமாதவாகஞ்சமலர்க்
கண்ணாசரணாகதி. (811)

இது கடகபெந்தம். நெடுவீடு-பரமபதம். திணை-பாடாண். துறை-கடவுள்வணக்கம்.

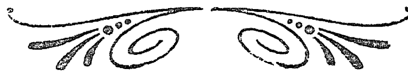
நாகநகராகநிதிநாகரிகராகநிறை
யேகநகராகியிணையில்லா—தாகநிகழ்
தென்னரங்கனாயசீராளராஞான
நன்னரங்கர்க்கேயடியேனான். (812)

இதுவும் கடகபெந்தம். ஆக மாத்திரைச்சுருக்கமுதற் கடகபெந்த மீறாகச் சித்திரகவியாறு மடைவேகாண்க. திணை - .... துறை - சமயவணக்கம். (சஅ)

சித்திரகவிமுற்றும்.

தருகாளமேகங்கவிராயராயன்சடையனன்பாற்
குருகாபுரேசர்புணையலங்காரங்குவலயத்தே
கருகாதசெஞ்சொலுரைவிரித்தான்கற்பகாடவிபோல்
வருகாரிரத்னகவிராயன்பேரைவரோதயனே.

சொல்லணியியலுரை முற்றும்.

ஸ்ரீ:

நான்காவது:

எச்சவியலுரை.

300. மொழிந்ததைமொழிதன்மாறுபடுபொருண்மொழி
பிரிபொருட்சொற்றொடர்கவர்படுபொருண்மொழி
*நிரனிரைவழுவேயதிவழுச்சொல்வழுச்
சந்திவழுவொடுசெய்யுள்வழுவென
வந்தவொன்பதுமொருவழிக்கடிவழுவே.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத் தென்னபெயர்த்தோவெனின் எஞ்சி நின்றவழுவணியுணர்த்தினமையான் எச்சவியலென்னும்பெயர்த்து. ஆயி னித்தலைச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின் முன்னரோதப் பட்ட வணிபெறுஞ்செய்யுள்கட்குப் பொருந்தாதவழுக்களு ளொரு வழிக் கடியப்பட்டவழுக்களைத் தொகுத்துணர் - ற்று.

(இ - ள்) மொழிந்ததைமொழிதன்முதலாகச் செய்யுள்வழு வீறாகச் சொல்லப்பட்டுத் தொன்றுதொட்டுவந்தவொன்பதுஞ் செய்யு ளகத்துவருமெனி லோரிடங்களிற் களையப்பட்ட வழுவாமென்றவாறு. வழி - இடம். ஓரிடங்களிற் களையப்படுமெனவே சிலவிடங்களில் வழு வமைதியாகக் களையப்படாதென்பதூஉமாயிற்று. அவையெல்லா மேற் காட்டுதும். (க)

301. அவற்றுள்,
பழியறவொருபொருண்மொழிபரியாய
மொழியொடுதொடர்வதுமொழிந்ததைமொழிதல்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே மொழிந்ததைமொழிதலென் னும்வழுவாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அங்ஙனந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டவொன்பதுள், மொழிந்ததைமொழிதலென்னும்வழு ஒருபொருளைக்காட்டுநிலைமொழி யப்பொருளைக்காட்டும் பரியாயமொழியொடுதொடர்வதாமென்றவாறு.

* 309-ம் சூத்திரத்திலும், நிரனிரையென இடையினரகரவைகார ஈறுன பாடங்கொண்டு நிரை - கூட்டமென வுரையெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

உடுத்தாரகைபோன்றொளிர்மலர்ப்புன்னைகத்
தடுத்தாள்விழிகடுத்தானன்பா—நடுத்தா
ணிலையென்பதாகுமிணைமேருவாகு
முலையென்பனதேமொழி. (813)

இது மொழிந்ததைமொழிதல்.

இதனுள் உடுத்தாரகைபோன்றொளிர்மலர் என்றதனு லவ்வாறுதல்காண்க. நடு - இடை. தேம் - தேன். அஃதேற் சொற்பின்வருநிலையும் பொருட்பின்வருநிலையும் சொற்பொருட்பின்வருநிலையு மவ்வாறல்லவோவெனின் அற்றன்று, அவற்றிற்குப் பொருள் வேறென்க. என்னையெனின், சொற்பின்வருநிலையென்பது மொழிந்தசொல்லே வரினும் பொருள்வேறுபடும். அது "மானைப்பொருகயற்கண்மானைப் புவனமட, மானைக்கமலமலர்மானை - மானை" என்பதனலறிக. பொருட்பின்வருநிலையென்பது மொழிந்தபொருளேமொழியினும் சொல்வேறுபடப் பொருளொன்றுவதோரலங்காரம். அது "மாய்த்தேன்செனனம்வதைத்தேனென்வல்வினையைத், தேய்த்தேனறிவின்சிறுமையினை" என்பன. சொற்பொருட்பின்வருநிலையென்பது சொல்லும் பொருளும் பெயர்த்து வேறுவேறாகிச் சொல்லொன்றாய்வருவது. அது "மாதர்மாதர்கூர்வாளமருண்கண்மாநிலத்து, மாதர்மாதர்கூர்வண்டிமிரளியதாமரைப்பூ, மாதர்மாதர்கூர்" எனவரும். (உ)

302. அதுவே,
சிறப்பினும்விரைவினுஞ்சிதைவின்றாகும்.

(எ - ன்) இதுவும் முன்பெய்திய திகந்துபடாமற்காக்கின்றது.

(இ - ள்) அங்ஙனமொருபொருண்மேற் பலசொல்வருதல் சிறப்பின்கண்ணும் விரைவின்கண்ணும்வருமெனி லிலக்கணவழுவின்றாமென்றவாறு. என்னை "ஒருபொருட்பன்மொழிசிறப்பினில்வழா" என்பதனலறிக.

மீமிசைத்தாய்த்தோன்றுமழல்வெண்மதிவந்தாலிறைவா
யாமிசைப்பதொன்றுளதாயெய்யேமாற்—பூமிசைவாழ்
பொன்னங்கொடிநோய்புடைபெயர்போழ்துற்றுணர்ந்த
நின்னன்பிதுவானினைந்து. (814)

இது சிறப்பின்கண் ணொருபொருட்பன்மொழிவந்தது. கள்ளர் கள்ளர் பாம்புபாம்பு தீத்தீத்தீ போபோபோ விரைவின்கண் இரண்டும் மூன்று மொருபொருட்குவந்தன. என்னை? "அசைநிலைபொருணிலையிசைநிறைக்கொருசொ, லிரண்டுமூன்றுநான்கெல்லைமுறையடுக்கும்" என்பதனு லறிக. பொருணிலை, விரைவு வெகுளி யுவகை யச்சமவலமென்னு மைந்துபொருண்மைக்கண்ணும்வருமெனினும் இவை விரைவு. (௩)

303. பகர்ந்தமுன்மொழிப்பொருளொடுமுரண்பான்மையிற்
புகன்றிடுமதுவேமாறுபடுபொருண்மொழி.

(எ - ன்) மாறுபடுபொருண்மொழியாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) முன்னர்மொழிந்தமொழிப்பொருளொடு மதன்பின்னர்வருமொழிப்பொருள் மாறுபடுபகுதியையுடைத்தாகக் கூறு மது மாறுபடுபொருண்மொழியாமென்றவாறு. பின்னர்வருமொழிப்பொருளென்பது எதிர்மறையெச்சம்.

முற்றவுரைத்தமுதுவேதநுட்பமெல்லாங்
கற்றுணர்ந்துமெய்ஞ்ஞானங்கைக்கொண்டீர்—தெற்றெனவே
தத்துவங்கண்மூன்றினையுஞ்சந்தயந்தீரினிமே
னித்தமகித்தந்தெளியீர்நீர். (815)

இது மாறுபடுபொருண்மொழி. என்னை? இதனுள், முதுவேதநுட்பமெல்லாங் கற்றுணர்ந்துமெய்ஞ்ஞானங்கைக்கொண்டீர் என்று கூறி, தெற்றெனவே தத்துவங்கண்மூன்றினையுஞ்சந்தயந்தீரீர் என்றதனுன் மாறுபடுபொருண்மொழியாயிற்று. தெற்றென - தெளிய. தத்துவங்கண்மூன்றென்பன - சித் தசித் தீச்சுரம். (௪)

304. அச்சமுங்காமமுமகமிகினுரித்தே.

(எ - ன்) இதுவு மெய்தியதிகந்துபடாமற்காக்கின்றது.

(இ - ள்) அச்ச மகத்துமிகினுங் காம மகத்துமிகினு மவ்வாறுரைக்கப்படு மென்றவாறு. அகம் - உள்ளம். காமம் - விருப்பம்.

வாசமலர்மெல்லணைமேல்வைத்தாலுமண்டழல்போற்
கூசுமலர்ச்சிற்றடிக்குக்கொற்றவா—நேசமது

நெஞ்சத்தடங்காதநேரிழைநின்னோடெவரிற்
கஞ்சத்தடங்காண்கடம். (816)

இது காமம்பிகுதியான்வந்த மாறுபடுபொருண்மொழி. அச்ச
மிகுதியான்வருவனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (ரு)

305. உரியசொற்பலபொருளொன்றினொன்றுதன
பிரிபொருட்சொற்றொடரெனும்பெயருடைத்தே.

(எ - ன்) முறையானே பிரிபொருட்சொற்றொடரெனும்வழு
வாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ள்) செய்யுளகத்துப் புலவனுற்சேர்த்தற்குரிய பலசொற்
களினது பலபொருள்களு மொன்றினோடொன்று பொருந்தாதன
வாகச்சொல்லப்பட்டது பிரிபொருட்சொற்றொடரெனும்பெயரினை
யுடைத் தென்றவாறு. எனவே வேறுவேறுநோக்கப் பொருளுடை
யனவாய்க் கூட்டிநோக்க வொருபொருளாகவுரைக்கப்படாதென்ற
வாறு. இதனுள் ஒன்றென்பது சொல்லெச்சம்.

கங்கைக்குக்கன்னிநெடுங்காதங்கஞ்சமலர்
மங்கைக்குமாயோன்மணவாள—னங்கைக்கு
ளெட்டாவுறுப்புடலுள்யாதுமிலைக்காமனெனப்
பட்டானிரதிபதி. (817)

இது பிரிபொருட்சொற்றொடர். இதனுள், பலசொல்லுந் தனித்
தனிநோக்கப் பொருளுடைத்தாய்க் கூட்டிநோக்கப் பொருளன்றுதல்
கண்டுகொள்க. (சு)

306. அதுவே,
கள்ளுண்மாந்தர்பித்தரிற்கடிவரையில.

(எ - ன்) இதுவும் முன்செய்திய திகந்துபடாமற்காக்கின்றது.

(இ - ள்) முன்மொழிந்த பிரிபொருட்சொற்றொடர் கள்ளுண்டு
களித்தமாந்தராற் கூறுமிடத்தினும் பித்தினன்மயங்கப்பட்டார் கூறு
மிடத்தினும் வழுவென்றுநீக்கப்படாதென்றவாறு.

கள்ளிதனிற்பிறந்தகள்ளிற்கடுந்தேறல்
வள்ளிதனைப்பெற்றபுளியாந்தேறல்—வெள்ளிமலை

பெற்றபதிவானோர்பெருமான்புரந்தபதி
புற்றரவின்பிள்ளைபுதன். (818)

இது கள்ளுண்டுமயங்கினான்மொழிந்தது. பித்தர்கூறுவனவும் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. வரையிலவென்றது கடிவரையிலவென்றதனால், பிள்ளைமையான்மொழியுங்காலு மாம். அஃதே லிக்குற்றங்களெல்லாஞ் செய்யுளுக்கிவருவனவாதலாற் செய்யுட் கிலக்கணங்கூறு நூலினுளன்றேபுணர்த்துவ தீண்டுரைத்தல் பிறிதெடுத்துரைத்தலென்னுங்குற்றமாமெனின்,நன்றுசொன்னாய்! அச்செய்யுளென்பன சட்டகம் அலங்காரமென விரண்டாம்; அவற்றுள் அலங்காரமென்பன அச்சட்டகத்தைப் பொலிவுசெய்வனவாமாதலாற் செய்யுட்குப் பொலிவு செய்வன வீண்டு முற்கூறி யதன்பின்ன ரொழிபிற் செய்யுட்குப் பொலிவழிவுசெய்வன செய்யுட்குவாராமற்புணர்க்கவென வீண்டுரைக்கப் பட்டதாதலாற் பிறிதெடுத்துரைத்தலென்னுங்குற்ற மாகாதென் றறிக.

307. உவர்ப்பறத்துணிந்தொருபொருள்குறித்துரைத்தசொற்
கவர்த்திருபொருட்குறல்கவர்படுபொருண்மொழி.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே கவர்படுபொருண்மொழியாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஒருபொருளைக் குற்றமறத்தெளிந் துட்கொண்டுரைத்த சொற்குப் பொருள் கவர்த்துப் பிறிதுமொருபொருளைக்காட்டுவதாகி யிரண்டுபொருளைக்காட்டுதல் கவர்படுபொருண்மொழியென்னும் வழுவாமென்றவாறு.

பற்றற்றிடுதிடத்தாற்பற்றியதேபற்றியயன்
மற்றொன் றுதன்னைமதியாதாங்—கொற்றமிகும்
வேல்விட்டெறிந்தனையவெய்யவிழிநோக்கத்தாய்
மால்விட்டுநீங்கார்மனம். (819)

இது கவர்படுபொருண்மொழி.

இதனுள், மால்விட்டுநீங்கார்மனம் என்பது ஸ்ரீமந் நாராயணன்விட்டு நீங்காதார்மனமெனவும் பித்துவிட்டுநீங்காதார்மனமெனவும் முதலே தெளிந்துகொண் டுரைத்தபொருளைக்காட்டுவதுட னிருபொருட்குக் கவர்த்தவாறுகாண்க. பத்தர்மேற்சொல்லுங்காற் பற்றற்றிடுதிடத்தா லென்பது அுப னரன் மண் பெண் பொன் னென்னுமாசைகளைவிட்டு

நீங்கிய வுண்மைஞானத்தால் என்பதாம். பற்றியதேபற்றி என்பது அந்தரியாமியாகநின்ற அவனது சொரூபரூபகுணவிபூதியையுட் கொண்டு அதுவேதியானமாக என்பதாம். அயல் மற்றொன்று தன்னைமதியாதாம் என்பது அவைநாலுமேயன்றி வேறொன்றினையு முட்கொள்ளாதாமென்றவாறு. பித்தர்மேற்சொல்லுங்கால், பற்றிய தேபற்றி யயன்மற்றொன்றுதன்னைமதியாதாம் என்பது சான்றோர் தெருட்டத் தெருளுறாது தான்பற்றியதேபற்றிக்கொண்டு உண்மை யாக வொன்றினையும்பற்றாததாம் என நின்று கவர்த்ததுகாண்க. (அ)

308. வசைபொருந்தாவழிவரினதுமரபே.

(எ - ன்) மேற்சொன்ன கவர்படுபொருண்மொழி வழுவல்லவா மிட முணர் - ற்று.

(இ - ள்) அக்கவர்படுபொருண்மொழி குற்றம்பொருந்தாவிடத் துப் பொதுப்படவுரைப்பின் வழுவன்று, இலக்கணமாமென்றவாறு.

பரப்பமர்கண்ணுட்கிடும்பைபாலிக்குமென்றே
ணிரப்பிடும்பையார்க்கெதிர்சென்றீயா—நிரப்பே
பெருநிரப்பென்கின்றாய்பெருமானேயெண்ணி
யிருநிதிக்குப்போவேனெனல். (820)

இதனுள் எனல் என்னும் அல்லீற்றுவியங்கோள், விதியும் விலக்கு மாகநின்றும் வழுவன்றாயிற்று. என்னை? யானவ்வண்ணங்கூறவு நீ யதனையுட்கொள்ளாயாகிக்கூறாநின்றாய்; நினது திருவுள்ள மதுவேயாகு விரண்டையு மனத்தாலெண்ணித் துணிந் தென்னுடனே பொருண் மேற்செல்வேனென்று கூறாதொழிவாயாக வெனவும், அதுவல்லது செல்லத்துணிந்தாயெனில் எம்பெருமானே பிறைவியோடும் நின் செலவை நீயேசென் றியான் பொருண்மேற்செல்வேனென்றுகூறுவா யாகவெனவும் இரண்டாய கவர்படுபொருண்மொழி விதியினும் விலக் கினுங் குற்றமல்லவாயிற்று. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - நின்செலவை நீயேகூறென்றல். (௯)

309. முன்னரெண்ணிற்குமொழிமாற்றிக்கொளப்
பின்னரெண்ணிரல்பிறழ்வதுநிரனிரைவழு.

(எ - ன்) வைத்தமுறையே நிரனிரைவழுவாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) செய்யுளகத்து முன்னரெண்ணப்பட்ட பெயர்வினைக ளானமுறைக்கு மொழிமாற்றிக்கொள்ளும்படிக் கதன்பின்னரெண் ணப்பட்டுவரும் பெயர்வினைகள் முறைபிறழவைக்கப்படுமது நிரனிரை வழுவாமென்றவாறு. பெயர்வினையென்பது சொல்லெச்சம். நிரல் - முறை. நிரை - கூட்டம். பிறழ்தல் - தானமாறுதல்.

> கலவமயில்சாபங்கழுநீர்குமுத
> மிலவுநுதல்சாயலிதழ்வா—புலவுவிழி
> நண்பாபொனங்கொடிதானண்ணுமிடநாவீறன்
> பண்பார்துடரியிலோர்பால். (821)

எனவரும். இதனுள், மயில் சாபங் கழுநீர் குமுதமென முதலே யெண்ணப்பட்டபெயர்முறைக்குப் பின்னர் இயல் நுதல் நோக்கம் வாய் என்னாது, நுதல் சாயல் வாய் நோக்கமென முறைபிறழவைத்தமையா னிரனிரைவழுவாயிற்று. (௧௦)

310. உய்த்துணரிடமெனி லுரிமையுடைத்தே.

(எ - ன்) அம்முறைபிறழ்ச்சி யாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட முறைபிறழ்ச்சி உய்த்துக் கொண்டுணரப்படுந்தானமாகில் வழுவன்றென்றுகொள்ளு மிலக்கண முறைமையுடைத்தென்றவாறு. அங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட முறை பிறழ்ச்சியென்பது அதிகாரநோக்கத்தா லெச்சமாகவிரிந்தது.

> மந்தன்கதிர்மழைக்கோள்வானோர்குருமேதை
> யிந்துநிலமகன்பாம்பென்பவற்றுட்—பைந்தொடியாய்
> தேறுமிடைநான்குந்தெரிசுபக்கோளேனையவாய்க்
> கூறியவைபாவக்கோள். (822)

எனவரும். இதனுள் உய்த்துணர்ந்துகொள்ளப் பிழையாமல் வைத்தவிடமாவன : மந்தன்முதலாகப் பாம்பீறுக வடைவேயெண்ணி, மழைக்கோள் வானோர்குரு மேதை யிந்து வென்னு மிடைப்பட்ட நான்குஞ் சுபக்கோளென்றும், மந்தன் கதிர் நிலமகன் பாம்பு என முதலினு மீற்றினுநின்ற நான்கும் பாவக்கோளென்று முய்த்துணரவைத்த வாறு கண்டுகொள்க. பாம்பு - சாதியேகவசனம். (௧௧)

311. நசைதீர்யதிவழுநாடுகிலோசை
யிசைதரநிகழாதிழுக்குவதாகும்.

(எ - ன்) முறையே யதிவழுவாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) விரும்பப்படாத யதிவழுவென்பதனை யாராயுங்காலத்துச் செய்யுட்கமைத்த புணர்ச்சியிசைபொருந்துவதாய்நடவாது மரபு வழுவுவதாமென்றவாறு.

பார்க்கும்பொழுதுநிலம்பார்த்துப்பார்வையையா
நீக்கும்பொழுதுநிலம்பாரா—நோக்கு
வடைவடைவேவந்தவவற்றுண்முதனோக்கந்
தடையறயாம்வாழ்வதற்கோர்சார்பு. (823)

இதனுள், நோக்கடைவடைவேவந்தவென்புழி நோக்குவடைவடைவேவந்தவெனச் சொற்கூடாதறுத்திசைத்து வழுவாயிற்று. (கஉ)

312. அதுவே,
வழுவின்றுமெனல்வகையுளிக்காகும்.

(எ - ன்) மேலெய்திய திகந்துபடாமற்காக்கின்றது.

(இ - ள்) அங்ஙனம் வரப்பட்டயதிவழு வழுவில்லையென்று சொல்லப்படுவது வகையுளியாகச்சேர்த்துக்கொள்ளுமிடத்துக் குற்றமில்லையாமென்றவாறு.

வாளிவேல்சேலாமதர்நோக்கமேருமுலை
வேளிணடல்விற்போன்மிளிருநுத—லாளிநிகர்
காவலவனுற்றலதுகாய்ந்தகனிவாய்பவளம்
யாவருணர்வுட்காதிவட்கு. (824)

இதனுள் வகையுளிசேர்த்தேகொள்ளக் குற்றமின்றாயிற்று. துறை-குறிவழிச்சென்றபாங்கன் றலைவனைவியத்தல். (கங)

313. திணைமுதலாகச்செப்பியவழுவினுன்
றணைதருமாயினுமதுசொல்வழுவே.

(எ - ன்) முறையே சொல்வழுவாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) திணைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட சொல்வழுவேழினுள்ளும் பலவேயன்றி யொருவழுச் செய்யுளகத்துப்பொருந்துமாயினு மது சொல்வழுவா மென்றவாறு.

அருட்குணத்துக்கூடாதென்றாய்ந்துரைத்தபின்னும்
பொருட்ககல்வலென்றேபுகன்றீர்—மருட்கைமிகுங்
கொன்னுனைவேல்போன்றவிழிக்கோதைபொருட்டாற்குறித்திங்
கென்னுனையான்சொல்வேனினி. (825)

இதனுள், புகன்றீரென்ற வுபசாரப்பன்மைக் கென்னுமையான் சொல்வே னென்னாது என்னுனையான்சொல்வேனென்றதனாற் பால் வழுவாயிற்று. (௧௪)

314. மரூஉக்கட்டுரைச்சொலின்வழுவின்றதுவே.

(எ - ன்) சிறுபான்மை கடியப்படாதென்ப துணர் - ற்று.

(இ - ள்) அச்சொல்வழு மரூஉமொழியாய்வருங் கட்டுரைச் சொல்லோடுங்கூடிவருமெனின் வழுவில்லையாமென்றவாறு.

மன்றல்கமழுமலைநாட்டும்வண்டமிழ்தேர்
நன்றிபயில்பாண்டிநாட்டகத்தும்—வென்றிபயில்
சோணாட்டகத்துந்துயின்மாயனைத்துதிப்பார்
காணார்பிறவிக்கடல். (826)

இதனுள், மலையமானாடென்பது மலைநாடென்றும், பாண்டியனாடென்பது பாண்டிநாடென்றும், சோழனாடென்பது சோணாடென்றும் மருவா யடிப்படவந்தவழக்காற்றால்வந்து வழுவின்றாயிற்று. துறை- கடவுள்வாழ்த்து. (௧௫)

315. ஆற்றல்சாலெழுத்தினுளமைத்தசந்தியின்வகை
மாற்றமதுறவழுவுதல்சந்திவழுவே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே சந்திவழுவாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) பெருமையொடுகூடிய வெழுத்திலக்கணத்தினுள் விதிக்கப்பட்ட சந்திகளின்கூறுபாடு நூல்கூறிய கூறுபாட்டான் வாராது செய்யுளகத்துவழுவுதல் சந்திவழுவென்னுங்குற்றமாமென்றவாறு.

பொய்யில்பொருண்மேற்புரிந்தினிநீபோகிலிவண்
மெய்யிலெழினலமும்வேறுபோந்—தொய்யிலுறுந்
தோள்பைங்கழையெனலாந்தொல்கவின்போகத்துயில்போம்
வாள்கண்ணிணைக்கெழுதாண்மை. (827)

இதனுள் வாள்போன்றகண்ணிணை வாட்கண்ணிணையென "ளஎ வேற்றுமையிற்றடவுமல்வழி, யவற்றேடுறழ்வும்வலிவரினும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தான், ளகாரம் டகாரமாக மெய்பிறிதாகமுடியுற்பால் வழி வாள்கண்ணிணையென வியல்பாய்முடிந்தமையாற் சந்திவழுவாயிற்று. (கசு)

316. ஐயெனுருபுதொகினஃதியல்பாம்.

(எ - ன்) அத்திரிபு திரியாது இயல்பாமிடமுணர் - ற்று.

(இ - ள்) இரண்டாம்வேற்றுமைதொக்கபுணர்ச்சியில் வல்லெழுத்துமுதன்மொழிவந்துழித் திரியா தியல்பாய்முடியவும்பெறுமென்றவாறு.

> அஞ்சொன்மடவாயரங்கத்தமுதமெனு
> மஞ்சனையசெவ்விமழைவண்ணன்—கஞ்சமலர்த்
> தாள்கண்டார்மாரன்றனக்கிலக்காணுற்றுளபத்
> தோள்கண்டாரென்படார்சொல். (828)

இதனுள், தாள்கண்டார் தோள்கண்டாரென "இயற்கைமருங்கினியற்கைதோன்றலு, மெய்பிறிதாகிடத்தியற்கையாதலும்" என்பதனு லியல்பாய்முடிந்தன. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை......... (கள)

317. பழுதறப்பகர்ந்தபாட்டினதியல்பு
வழுவுதல்செய்யுள்வழுவெனமொழிப.

(எ - ன்) செய்யுள்வழுவாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அகத்தியன்முதலோர் செய்யுளியலுட் குற்றமறப் பகர்ந்த செய்யுளிலக்கணத்தோடுகூடாது வழுவும்பகுதியாய்வருதல் செய்யுள்வழுவென்றுகூறுவர் பெரியோரென்றவாறு.

> முல்லைவெண்ணகைமொய்குழனுமர்வாழ்
> மல்லன்மால்வரைக்கெமர்வரைநல்வினையாற்
> கூடலருண்மங்கையரைக்கூடிப்பிரிந்துவருந்
> தாடவர்க்குவேள்போன்றணித்து. (829)

இது ஆசிரியமுதல்வந்து வெண்பாவாய்முடிந்தது. அவ்வாறு முடிதற் கோத்திலாமையால் வழுவாயிற்று. பகுதி - இயற்கை. துறை - இடமணித்துக்கூறிவற்புறுத்தல். (கஅ)

318. தவமுறுபவரவர்போலுனர்சாற்றனு
ணவமுறப்புனைசெயுணடைகவையிலவே.

(எ - ன்) மேற்சொல்லப்பட்டசெய்யுள்வழுச் சிறுபான்மை யொரோவிடங்களுள்வருவனவுளவாமென்று வழுவமைப்புணர்-ற்று.

(இ - ள்) தவசரிதையெய்துமிருடிகளும் அவர்போல்வாருமாகிய முற்றவுணர்ந்த மூதறிவுடைப் புலவோரா னவமாகப்பாடப்படுவனவாஞ்செய்யுணடை யாசிரியரால்நீக்கப்படுங்குற்றமில்லையாமென்றவாறு.

நாராயணனே நமவென் றுரைப்பவர்பால்
வாராதொருநாளும்வல்வினைதான்
சாராதொருதலையாய்த்தண்டதரன்சாராவாம்
போாதமாயப்பிறப்பு. (830)

இது சவலைவெண்பாட்டு; என்னை? இதனுள் முதலே காசு நாள் மலர் பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டாலிறுது மூவசைச்சீராயிற்ற குறள்வெண்பாவா யதன்பின்னரும்பிறப்பென்னும்வாய்பாட்டாலிற்ற குறள்வெண்பாவாய்த் தனிச்சொலின்றிமுடிந்தமையா லெனவறிக. இதற்கு முன்னோர்கூறியசூத்திரம்யாதோவெனின் "நனியிருகுறளாய் நான்கடியுடைத்தாய்த், தனிவரவில்லதுசவலைவெண்பாட்டே" என்பதெனவுணர்க. அன்றியும், " அட்டாலும்பால்சுவையிற்குன்றாதளவளாய், நட்டாலுநண்பல்லார்நண்பல்லர், கெட்டாலுமேன்மக்கண் மேன்மக்களேசங்கு, சுட்டாலும்வெண்மைதரும் " என்னுஞ்செய்யுளானு முணர்க.

எனவே மொழிந்ததைமொழிதன்முதலாகச் செய்யுள்வழுவீறாகச்சொல்லப்பட்டவொன்பதும் பொதுவகையான்வழுவெனக்கூறியவற்றைத் தனிதனி விதிச்சூத்திரத்தா னிவ்வாறுவரின் வழுவெனவிதித்துச் சிறப்புவிதியா னிவ்வாறுவரின் வழுவமைதியாமென்றவாறாயிற்று. (கக)

319. உலகிடங்காலங்கலேயேநியாய
மாகயமலேவென்றுரெருருவகையுள.

(எ - ன்) இதுவு மொருவகைவழுவாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) உலகமலேவு மிடமலேவுங் காலமலேவுங் கலேமலேவும் நியாயமலேவு மாகமமலேவு மென்றுகூறப்படுவனவா மொருவகை மலேவு மாறுளவாமென்றவாறு. ஏகார மீற்றசை. மலேவென்பதனே யிறுதிவிளக்காக வெங்குமொட்டுக. மலேவென்பது மாறுபடுதல். எனவே யவையு மொருவகைவழுவாயிற்று. அஃதேல் ஒழிந்த வழு வுணர்த்துமாறெடுத்த தொகைச்சூத்திரத்து ளொருவகைப்படப் பதினேந்தெனக்கூறுது இருவகைத்தாகப் பிரித்துக்கூறியவா றென்னேயோவெனின் முன்னரொன்பதுங் குற்றமாதல் பெரும்பான்மை யாய்ச் சிறுபான்மை யொரோவிடத்துக் குணமாதலுமுடையவென் றுரைக்கப்படும், பின்னராறும் ஒருதலேயா கவேகுற்றமாய்ப் பொருந்து மிடத்துப் புனேந்துரைவகையா னன்புலவராற் சிறுபான்மைமொழி யப்படுமென்ப தறிவித்தற்குக்கூறியவாறென வுணர்க. (உ0)

320. ஒழுக்கநடையேயுலகமதாகும்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே உலகமலேவாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அவ்வாறனுள், பெரியோராலெடுத்துவழங்கு மொழுக்கநடையே யுலகமென்றுகூறப்படுவதா மென்றவாறு. எனவே உலகமென்பது மக்கண்மேலு நிலத்தின்மேலு மொழுக்கத் தின்மேலுநிற்கும் பலபொருளொருசொல்லாதலா னிவ்விடத் தொழுக்கத்தையேகோடற் குலகென்றெடுக்கப்பட்டது. அவ்வொ ழுக்க மெல்லாரும் அறிவுறக்கிடந்தமையா னின்னதென் றெடுத் துரைக்கவேண்டுவதில்லே. அது மலேதலென்பது உலகத்தொழுக லாற்ரூடு மாறுபட்டவொழுக்கநிகழ்வதாகக் கூறுதல்.

பூமிநடுநின்றுபுணரியேழுந்தாவி
நேமிவரைதனினேர்நின்றமரர்—கோமகிழ்வுற்
ரூண்டதுறக்கமதைப்பார்த்தவனிபோதுமென
மீண்டவனிவ்வேந்தர்க்குவேந்து. (831)

எனவரும். இதனுள் ஒருநிலினுள்வேந்த னெழுநிலையு மெழு கடலேயு மேழ்பூமியையுங் கடக்கப்பாய்ந்து,சக்கரவாளகிரியி னிமிர்ந்து

நின்று, தேவர்கோனாகிய விந்திரன் களித்(து) தாண்டிருக்குந் தேவலோகத்தையெட்டிப்பார்த்துத் தனக்கும் பூலோகமொன்றுமாண்டிருப்பதேபோதுமென மீண்டுவந்தவனாகு மிந்தவேந்தர்க்குவேந்தனென்று மாறுபடக்கூறினமையா னுலகமலைவாயிற்று. (உக)

321. இடமதுமலைநாடியாறெனமூன்றே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே இடமென்பதனை விரித்துணர்-ற்று.

(இ - ள்) இடமென வொன்றாய்நின்றவது மலையும் நாடும் யாறுமென மூன்றுமென்றவாறு. மலையென்பன: பொதியமு மிமயமு முதலாயின. நாடென்பன : பதினெண்பாடைக்குமுரியநிலங்கள். யாறென்பன: கங்கையும் பொருனையுங் காவிரியுமுதலாயின. இவற்றுள் ஒன்றினுக்குரியவாகச்சொன்னபொருள் பிறிதொன்றனுக்குரியவாகச்சொல்லுதல் வழுவாம். அவை,

காரகிலும்பொன்னுங்கவின்செய்மலயத்தினிற்பெண்
ணாரமுதின்மெல்லடிகட்கையனே—பார்பரலாய்ச்
செந்தழல்பாரித்தகடஞ்செப்பினசும்பூரிமயச்
சந்தனச்சோலைத்தடமாந்தான். (832)

எனவும்,

பருவமாமழையுகுபஃறுளி திரண்டுநீ
ரருவிபாடிமிழ்வளனமர்சிலம்பாநின்
னறைகழல்பணிந்தெழுகளிங்கத்தரசர்
திறைதருகவினத்திரள்வாம்பரிகளு
மாளுவராரியர்மராட்டர்சோனகரெமை
யாளுகவெனத்தாழ்ந்தருள்கடாக்களிற்றுட
னறக்கழிவினராயருஞ்சமத்தெதிர்ந்து
புறக்கொடைபுரிந்தோர்புரந்தநன்னகர்களுங்
கங்கையுள்வலம்புரிகான்றவெண்டரளமுந்
துங்கவண்பொருனைத்துறையுண்மாமணிகளு
மெண்ணிலாதளிப்பினுமிடையிலையலவாற்
பெண்ணியல்பெருக்கியபோரூகாமென்த்
திருமகளாமெனச்சிறந்தவள்
வருமுலைக்கெவனீவிலைவழங்குவதே. (833)

எனவும் வரும். இவற்றுள் இமயத்திற்குரியன பொதியிலகத்துள வாகவும் பொதியிலகத்துளவானவை யிமயத்துளவாகவும்புணர்த்து மலையிடமலைவாயிற்று. தண்பொருனைக்குரியன கங்கையொடுபுணர்த் துங் கங்கைக்குரியன தண்பொருனையொடுபுணர்த்து மாற்றிடமலை வாயிற்று. மாளுவ மாரியமுதலாயினவற்றிற்குரிய கலிங்கத்தொடு புணர்த்துங் கலிங்கத்திற்குரிய மாளுவ மாரியமுதலியவற்றொடு புணர்த்தும் நாட்டிடமலைவாயிற்று. (உஉ)

322. சிறுபொழுதொடுபெரும்பொழுதெனக்கால
மறுவகைத்தாமெனவறைந்தனர்புலவர்.

(எ - ன்) காலமாமாறு மதன்பகுதியு முணர் - ற்று.

(இ-ள்) காலம், சிறுபொழுதுடன் பெரும்பொழுதென விரண்டு கூறு யொரோவொன் றறுவகைத்தாமென்று ஆசிரியர்கூறினு ரென்ற வாறு. அவற்றுள், சிறுபொழுது: விடியல் உச்சி எற்பாடு மாலை யாமம் வைகறை என ஆறு. பெரும்பொழுது: கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் வேனில் என ஆறுமாம். அவற்றொடு மலைத லாவது: ஒன்றற்குரிய பூவும் புள்ளும் பொழுதுந் தொழிலும் வே றொன்றிற்குரியவாகப் புணர்த்துரைப்பது.

உம்மையினிரந்தோர்க்கொன்றீயாதோ
ரிம்மையின்வறுமையென்பவற்றினுக்கிடமென
விரப்பவராயிலமெனவிசைத்ததற்கெதிர்
புரப்பவரிலமெனப்புகலும்வெவ்வுரையினு
நிரப்பெவனெனநிகழ்த்துதனிமித்தமதாய்க்
கரப்புரையிஃதெனக்கலுழ்ந்தகண்ணீரினைத்
தடுப்பவர்போற்றுயிலையுந்தடுத்திருகையி
னெடுத்தணைத்தினையலென்றெனையும்வற்புறுத்திப்
போர்வேலவர்தாம்போமுனங்குறித்த
கார்காலத்தினிற்கார்வருமாலையிற்
குயிற்குலங்காமாகூகூவெனுநிலை
வெயிற்குலமெனவிருள்வெருளவெண்ணிலவெழப்
புரவலர்முகம்போற்பொற்புமிக்கதுவா
யிரவலர்தாமரையேமலர்மலரே

நின்னிற்பிரியலன்பிரியினாற்றலனெனு
மன்னர்பொய்ம்மொழியினுமடங்கலுமடங்கலுஞ்
சுடுஞ்சுடர்தொடர்ந்துமன்னுயிரை
யடுங்கொடுமையவெனுமவரறிவிலரே. (834)

எனவரும். இதனுள் வேனிற்காலத்திற்குரியகுயிலைக் கார்காலத்துடன்புணர்த்தும், பகன்மலர்தாமரையை யிரவுமலர்ந்ததாகப்புணர்த்தும், பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதுமாகிய விரண்டுகாலமு மலைவாயிற்று. (உ௯)

323. பொருளுமின்பமும்புணர்பொருட்டாகியநூ
லருளுமெண்ணான்கிரட்டியகலையதுவே.

(எ - ன்) பொதுவகையாற் கலைக ளின்னதுக்குங்கருவியாய்த் தோன்றுமென்பதூஉ மவற்றதுதொகையு முணர் - ற்று.

(இ - ள்) கலையென்றுசொல்லப்பட்டவது பொருளு மின்பமுமெய்துதற்கேதுவாய வேதமுதலியநூல்களுட்கூறப்பட்ட வறுபத்துநாலாமென்றவாறு. ஏகார மீற்றசை. அவற்றொடுமலைதலாவது அவ்வந்நூல்களுட்கூறியபடிகூறாது பிறழக்கூறுதல்.

நாணமில்செய்கைநாடகக்கணிகையர்
மாண்மரபினிலொருவனிதைதன்மைந்தர்க்
குற்றவெண்ணிரண்டெட்டோங்கியவுருவம்
பெற்றவந்நிலைத்தண்டியம்பிடித்தனளா
யாடலும்பாடலுமமைவிலன்கொளுத்த
நீடலையணமொன்றினினிரப்பினளாய்ப்
படிபுரந்தருளும்பார்த்திபன்முன்னர்க்
கடியரங்கேற்றியகாலையிற்பிண்டியிற்
பிணையலுங்களையாள்பிணையலிற்பிண்டியு
மிணைதரல்களையாதாடலுந்தாள
மெய்யிற்பயிலவுமேதகவுடையிசை
கையிற்பயிலவுங்காசியல்பயிலவு
நடித்தனணடத்துட ணுதமுமுன்னூல்
வடித்திடுபான்மையின்மலைத்திடநடத்தின
ளாடல்சான்றோரவருடன்
பாடல்சான்றோர்பயிலவைக்களத்தே. (835)

இதனுள் ஐயாண்டிற் றண்டியம்பிடித்து ஏழாண்டியற்றிப் பன்னீராண்டினி லவையரங்கேறினுனென்னுது மைந்தர்க் கிந்திரியகலின முறுவதென்றுவிசாரிக்கப்பட்ட பதினுறுமாண்டிற் றண்டியம்பிடித்து ஆடலும் பாடலு முற்றக்கல்லாவாசானுடனவை யோரயணத்தின் முற்றக்கற்றனளாய்க் கடியரங்கேறினளெனவுங் கூறியதன்மேல் ஒற்றையிற்செய்தகைத்தொழி லிரட்டையிற்புகாமலு மிரட்டையிற் செய்தகைத்தொழி லொற்றையிற்புகாமலுங் கைத்தொழில்காட்டாது மலையக்காட்டினுளெனவும், இசையை மெய்யினு மியலைக் கையினுந் தாளத்தைப் பாதத்தினுங்காட்டாது மயங்கநடித்தனளெனவும், அவடானே பின்னொருநாள் நாதமும் நூல்சொன்னபடி நடத்தாது பிறழநடத்தினளெனவுங் கூறினமையானுங் கலைமலைவாயிற்று. கலையென்பது வித்தை. இசையைப் பிறழநடத்தினளென்பது நின்றநரம் பிற் கைந்தாவது கிளையாதலா னதனைப் பகையென்றும், ஆறுவது பகையாதலா னதனைக் கிளையென்றும், நான்காவது நட்பாதலா னதனை யினையென்றும் இரண்டாவதனைத்தொடுத்தல். என்னை? " ஐந்தாநரம்பிற்பகைவிரவாதாருகி, வந்தகிளைகொள்ளநான்காகி - முந்தைஃ யினைகொண்டயாழெழுவுமேற்நிழைதன்னுவித், துணைவன் புகழேதொடுத்து" எனத் தெண்டி எச்சவியலிற்கூறியவதனுலறிக. அஃதேல் இந்நூலுட்கூறிய தொனிக்குத் தெண்டிகூறியவுதாரணமே யுதாரணமாகக்காட்டியவா றென்னையெனின் இந்நூற் கது முதனூலாயதாற்காட்டியதெனவுணர்க. அவடானே பின்னொருநாளென்பது சொல்லெச்சம். அஃதன்றித் தோரியமடந்தை யவளாடியவவைக் களத் தங்ஙனம்பாடினுளெனினுமாம். தோரியமடந்தையாவாள் ஆடிச்செலவைத்தவளா யங்ஙன மாடினவள்கானுக்குப் பாடினவள்.

324. அளவையினுயபல்பொருட்கமைவினைத்திற
முளமுறமதித்துரைப்பதுவேநியாயம்.

(எ - ன்) நியாயமாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஒரோகாரணங்களா னுலகத்துண்டாயபொருள்கட் கமைக்கப்பட்ட வினையினதுகூறுபாட்டைக் காட்சிமுதலாய நால் வகையளவைகளாற் குறித்துக் கேட்டோருளத்துறும்படி யுரைப்பது நியாயமாமென்றவாறு. அவை யறுவகைப்பட்டசமயங்களோடுங் கூடிய வுலகத்துப்பொருள்களினது தோற்றமு மழிவு மின்னவகைய

வென்றுகூறுதல். அவற்றை யவரவர்கூறியவாறுகூறுது மாறுபாடாக வுரைத்தல் மலைதலேயாம். அது,

> அன்றாலிலைத்துயின்றவச்சுதனையல்லாது
> பொன்றாப்பொருளெப்புவியிலுள்ள—தென்றான்
> றன தகத்தாயெவ்வுலகுந்தானடக்கிக்கொண்ட
> புனலகத்தாய்நீந்தம்புயன். (836)

எனவரும். இதனுள் ஆதிப்பிரமகற்பாந்தத்திற் சகலகடவுளருஞ் சகலான்மாக்களுமழியச் சகலான்மாக்களையு மகிலாண்டகோடிகளையுந் திருவுரத்தடக்கி யழிவிலாதிருந்தது ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று மார்க்கண்டயனுரைத்தா னெனற்பாலதனைப் புனலகத்தாய்நீந்தும்பிரமா வுரைத்தானென்றமையான் நியாயமலைவாயிற்று. அச்சுதன் - அழிவிலாதான். அக்காலத்துப் புனலகத்தாய்நீந்திக்கண்டது மார்க்கண்டயன். ஒழிந்தனவு மிவ்வாறேயொட்டிக்கொள்க. (௨௫)

325. அறம்பகர்மனுமுதலாயினவாகமம்.

(எ - ன்) ஆகமமாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அறத்தினதுமார்க்கத்தைக்கூறுநின்ற மனுமுதலாய பதினெண்வகை யறநூலுமே யாகமமாமென்றவாறு. அவற்றொடு மலைவாவது: இன்னா ரின்னதுசெய்த லற மென்றுவிதிக்கப்பட்டவிதியிற்பிறழவருவது. அது,

> ஓட்டிநெடும்பொன்னை யொருநிலையாய்ட்கோடல்
> வீட்டினதின்பத்தைமிகவிரும்ப—வேட்டிருண்மென்
> கூந்தலாரின்பமதுட்கொள்ளாமையில்லறத்திற்
> றோய்ந்துளார்க்குண்டாஞ்சுகம். (837)

என வரும். இதனுள், துறவறம்பூண்டார்தொழிலை யில்லறம் புரிந்தாரோடுபுணர்த்தமையா னாகமமலைவாயிற்று. (௨௬)

326. நாவலர்நாடகவழக்கினுணர்ந்து
மூவிருமலைவுமொழிவதற்குரிய.

(எ - ன்) எய்திய திகந்துபடாமற்காக்கின்றது.

(இ - ள்) மேற்கூறியவாறுவகைவழுவு நாடகவழக்கத்தாற் கூறுங்கால் நாவலர்க்குரியவாகக்கொள்வதாமென்றவாறு. நாடகவழக்கென்பது "நாடகவழக்கினுமுலகியல்வழக்கினும், பாடல்சான்ற

புலனெறிவழக்கம்" எனத் தொல்காப்பியத்துரைக்கப்பட்டமூன்ற னுள்ளு முதல்வழக்கு. அஃதாவது: இல்பொருளாய்ப் புகழ்ச்சி யிடத்துப்புனைந்தவுரையாய்த்தோன்றுவது. என அவ்வாறு புகழ்ச்சி யிடத்துநீக்கப்படாவலங்காரமாயே வருமென்பதாம். அவைவரு மாறு:—

மேலைமலையிற்புகுதுமாதவனைநிற்றியென
மீளவருவித்துலகின்வாய்
மாலைமதியத்தினுடனேடெநியமிட்டனுரு
மாறிவருவிப்பணிமையோ
ராலையநிலத்திடுவன்வேலைவலயத்தையவ
ணுகவுமமைப்பனமுகார்
சோலைமலையிற்குடிகோளாதிசையநிகர்த்ததொரு
சோதியைவிதிப்பனெனிதே. (838)

இதனுள், சம்பிரதமாதலி னுலகமலைவுப்பொருள்வந்தும் அலங் காரவழுவின்மையாயிற்று. இந்திரசாலமென்பது மிது.

காழகிற்பொழிலுஞ்சந்தனப்பொழிலுங்
கமழ்நறுஞ்சண்பகப்பொழிலுங்
கோழரைக்கமுகுநாளிகேரமும்பொற்
கோங்கும்வேங்கையுமலர்க்குருந்து
மாழையஞ்சுளைமுட்புறக்கனிப்பலவு
மாவுநாகமும்பணைமருதுந்
தாழையுமகிழும்வாழையுங்கரும்புந
தனித்தனிதழைத்ததேம்மருங்கும். (839)

இது தண்பொருனையுண் மலையிரண்டிற்கும் பிறநிலங்கட்குமுரிய அகிலுஞ் சந்தனமுங் கோங்கும் வேங்கையுங் குருந்தும் புன்னையும் வந் திடமலைவாயும் புகழ்ச்சியிடத்துப் பொருந்தின அலங்கார மாயிற்று.

காவியங்கண்ணியர்காலையின்மலர்கொய
வாவியுட்குறுகனும்வதனமண்டலத்தினை
மதியெனச்செழுந்தாமரைமலர்குவிதரப்
புதியதண்புனல்படிந்திடப்புகுமாலையி

லாடவர்முகத்தையுமருணோதயமென
வேடவிழாம்பலினத்தொடுமுகிழ்க்கும்
பாடல்சான்மருதப்பார்த்திபர்தலைவ
பொழுதுமாறுதனின்புலக்கருப்பொருட்கு
முழுதுமுண்மையதான்மொழிபலகிளைத்தெவன்
புலந்தெவன்பொதுவுணின்மார்வங்
கலந்தெவன்றீண்டலெங்காமர்மெல்லணையே. (840)

இதனுள் மாலையிற்குவியுங் கமலங் காலையிற் குவிந்ததாகவும், காலையிற் குவியும் ஆம்பல் மாலையிற்குவிந்ததாகவுங்கூறியது காலமலைவாயினும் புணர்ந்துரைவகையா னலங்காரமாயிற்று. பகுதி-பரத்தையிற்பிரிதல். துறை - பள்ளியிடத்தூடல்.

வெயினுழைந்தறியாப்பணைமரச்செறிவுள்
வெறிவரிவண்டினமிரைத்துப்
பயின்முகையவிழ்ந்துபனிற்றுதெண்ணறவைப்
பருவமாமழைப்பெயலெனவே
குயிலடங்கலுந்தாம்பொதும்பருளொளிப்பக்
குறிப்பொடும்வெளிப்படவிருந்து
மயிலடங்கலுந்தாமகவலுங்களிப்ப
வருந்தனிமதர்மழைக்கண்ணாய். (841)

இதனுள், கார்க்குரியன வேனிற்குப்புணர்த்தும் புணர்ந்துரைவகையா னலங்காரமாயிற்று.

செறியுமிற்றெருரும்புனன்மலர்முதலியசிறப்பின்
கூறியமந்திரத்தமைந்தளவுறுட்பினிற்கொடுபோழ்
தறிவிழந்தவைமுறைதடுமாறினுமவையே
நெறியவாயிறையுட்கொளநிறைக்குநன்னீரார். (842)

இது கலைமலைவாயினும் புணர்ந்துரைவகையா லலங்காரமாயிற்று.

வண்டுலவுந்தண்டுளபப்பெம்மானேயனைத்துயிர்க்கும்வசதியாய
வண்டரண்டபகிரண்டமகத்தடக்குமுழுமுதனீயாயிற்றென்றாற்
பண்டுலகமனைத்தையுமோரடலெயிற்றுவிடந்தளந்தபான்மையல்லா
துண்டுமிழ்ந்தபடியயல்கண்டிருந்தவாரெவணிருந்தன் றுண்டவாறே.

இது நியாயமலைவாயினும் புணர்ந்துரைவகையா லலங்காரமாயிற்று.

*இறந்தபல்செனனத்திழைத்ததீவினைநின்
றிடங்கொள்புல்லறிவினரேனுஞ்
சிறந்தவந்நகரத்தினியொருபிறவி
சிறக்கவிங்கெனக்கெனத்தியானம்
பிறந்தவணுதித்தோர்வினையுமப்பொழுதே
பிறக்கிடுமவரையென்றாத
ரறந்தவாவுலகத்திருத்துவர்நமனுக்
கழலகத்தமைப்பரக்கணத்தே. (844)

இது ஆகமமல்லவாயினும் புனைந்துரைவகைடா லலங்காரமாயிற்று.

327. ஆறெனத்தொகைவகையினில்விரித்தவற்றைத்
தேறமெய்பெறுநான்கெனத்தெரிசெய்யுளும்
பாகமோர்மூன்றும்பயில்குணம்பத்து
மாகவெண்ணென்கிரட்டியபொருளணியு
மடிமொழியெழுத்தினடுக்கினவாக
முடிவுறவகுத்தமூவகைமடக்கு
மூவினப்பாடன்முதலாமுறைமையின்
மேவினவிருபானறன்மேலாறென
விழுமியமிறைக்கவிவிரித்தபின்னெஞ்சிய
வழுவழுவமைதியுமிவையெனவகுத்து
மொழிந்தவைம்மூன்றுடன்முற்று
தொழிந்தவுங்கோடலொள்ளியோர்கடனே.

இச்சூத்திரம் இந்நூலுளுரைத்தவிலக்கணமனைத்துந்தொகுத் திவ்வணியிலக்கணத்திற்குப் பிறவாறுவருவனவுளவெனினு மவற் றையுந் தழீஇக்கொள்கவெனப் புறநடையுணர்த்துகின்றது.

---

* இச்செய்யுள் பின்வருமாறு குருகாமான்மியத்துளெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

"இறந்தபல்செனனத்திழைத்ததீவினைநின்றிடங்கொள்புல்லறிவினோரெனினுஞ்
சிறந்தபேரறிவின்மேலொருசெனனஞ்செறிகவாங்கெமக்கெனத்தியானம்
பிறந்தவணுதித்தோர்வினையுமப்பொழுதேபிறக்கிடுமவரையென்றாத
ரறந்தவாவுலகத்திருத்துவர்நமனுமழலகத்தமைப்பனக்கணக்கே."

இதன்பொழிப்பு, செய்யுளெனத் தொகையானொன்றாயதனை வெண்பா வாசிரியமெனப்பகுத்த விருவகையினின்றுங் கலி வஞ்சி மருட்பா பரிபாடலென்னு நான்கினொடு மாறெனவிரித் தவற்றைத் தெளியும்படிக்குப் பொருள்பெறும் நான்கென்றுபகுத்த முத்தகங் குளகந் தொகை தொடர்நிலையென்னுஞ் செய்யுண்மரபும், வைதருப்பம் கௌடம் பாஞ்சாலமென்னு மூன்றுபாகமும், அவற்றொடும்பயில்வதான இன்பம் தெளிவு செறிவு சமனிலை இன்னிசை உதாரம் வலி காந்தம் உய்த்தலில்பொருண்மை சமாதி யெனக்கூறப்பட்ட பத்து வகைக்குணமும், தன்மைமுதற் பாவிகமீறாக வறுபத்துநாலென்னு மெண்ணையுடைய பொருளலங்காரமும், அடியினானுஞ் சொல்லினானு மெழுத்தினானுமடக்கப்பட்டனவாகி முற்றுப்பெறவகுத்த மூன்று வகைமடக்கலங்காரமும், வல்லின மெல்லின மிடையினமென்னு மூவினப்பாடன்முதலாக முறையினோடும்பொருந்திய விருபத்தாறின் மேலு மாறுகூட்டி முப்பத்திரண்டென விழுமிதாய சித்திரக்கவிகளும் விரித்தபின்னர்க் குறையாய்நின்றனவாய வழுவும், வழுவமைதியு மிவையிவையென விரண்டுகூறாக்கிக்கூறிய பதினைந்தினொடு மணி யிலக்கணநிரம்பாமலொழிந்தனவாய்வருவனவுளவெனினு மவற்றையு மிவற்றினகத்தகப்படத் தழீஇக்கோடல் கற்றறிந்தவுத்தமர்கடனு மென்றவாறு. அஃதேல் முற்கூறியனவல்லவோ மீண்டுங்கூறிற்றுப் புனருத்தியாம் பிறவெனின், ஆகாது; தொகுத்துமுடித்தலென்பது தந்திரவுத்தியாகலா னிவ்வாறுரைக்கப்பட்டதென்றறிக. அஃதாக, "குறித் துரையெழுத்தொடுகூற்றவைசெய்யுளி"னென்றமுறையானே எழுத்து மொழி யடி யென்னா நீண்டு அடி மொழி யெழுத்தென்று முறைபிறழக்கூறியவாறென்னையெனின் முந்துமொழிந்ததன்றலைதடு மாற்றென்னு முத்திவகையான் அடிமடக்கென்பதும் சொன்மடக் கென்பதும் எழுத்தின்கூட்டமென்ப தறிவித்தற்கும், ஓரெழுத்தானும் ஓரினத்தானும் வருவனவு மதன்பாற்படுமென்றற்கும் என்க. நிரோட் ...ய மோட்டியமுதலாகக்கூறப்பட்ட மிறைக்கவிகளும் நோக்கியாரா ...ற் பெரும்பான்மையும் எழுத்தின்பாற்படுமாயினு மவை வேறு